

MAGYARORSZÁGI DIÁKOK A KÖZÉPKORI EGYETEMEKEN
3.

MAGYARORSZÁGI DIÁKOK A KÖZÉPKORI EGYETEMEKEN

3.

Szerkeszti: Szögi László

Eddig megjelent:

1. Tüskés Anna: Magyarországi diákok a Bécsi Egyetemen 1365-1526. (Students from Hungary at the University of Vienna 1365-1526). Budapest, 2008. 481 p.

2/I-II. Haraszti Szabó Péter – Kelényi Borbála – Szögi László: Magyarországi diákok a prágai és krakkói egyetemeken 1348-1525. (Students from Hungary at the Universities of Prague and Krakow 1348-1525). Budapest, 2016, 152 p., 2017. 591 p.

Közreadja

az Eötvös Loránd Tudományegyetem Könyvtára és Levéltára
és az MTA ELTE Egyetemtörténeti Kutatócsoport

HARASZTI SZABÓ PÉTER – KELÉNYI BORBÁLA

**MAGYARORSZÁGI DIÁKOK FRANCIA, ANGOL, ITÁLIAI ÉS
NÉMET EGYETEMEKEN A KÖZÉPKORBAN
1100-1526**

**STUDENTS FROM HUNGARY AT THE UNIVERSITIES OF
FRANCE, ENGLAND, ITALY AND GERMANY
IN THE MIDDLE AGES
1100 -1526**

**Budapest
2019**

Megjelent az MTA ELTE Egyetemtörténeti Kutatócsoport
kutatása keretében és támogatásával
213 TKI 738

Szerkesztette: Szögi László

Lektorálta: Draskóczy István és F. Romhányi Beatrix

Az adatbázis számítógépes szerkesztése: Heilauf Zsuzsanna

Technikai szerkesztés: Varga Júlia

A címlapon: Bologna városa
Hartmann Schedel, Liber chronicarum, Nürnberg 1493. (OSZK, Inc. 87.)
A hátsó borítón: Ferrara városa
Hartmann Schedel, Liber chronicarum, Nürnberg 1493. (OSZK, Inc. 87.)

HU ISBN 978-963-489-098-0
HU ISSN 2060-0062

© Haraszti Szabó Péter – Kelényi Borbála 2019
Minden jog fenntartva, beleértve az elektronikus
információhordozókön való megjelenítés jogát

A sorozatszerkesztő előszava

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Levéltárában még 1994-ben kezdtük meg publikálni az újkori magyar peregrináció adattárait a „Magyarországi diákok egyetemjárása az újkorban” című sorozat keretében. Ez a sorozat, amely az 1526 és 1918 közötti hazai egyetemjárást dolgozta fel, 2018-ban a 24. kötet kiadásával lezárult.

Időközben az ELTE Levéltára összefogva a 2013-ban alakult MTA-ELTE Egyetemtörténeti Kutatócsoporttal, amelynek vezetője Draskóczy István, az ELTE BTK professzora, programjába vette a középkori, tehát az 1526 előtti magyar egyetemjárás teljes feltárását. Ennek közlésére alapítottuk a „Magyarországi diákok a középkori egyetemeken” című kiadványsorozatunkat, amelynek harmadik kötetét tartja kezében a tisztelt olvasó. Az első kötet még 2008-ban jelent meg, és a Bécsi Egyetem magyarországi hallgatóinak adatait tette közzé. Bécsen kívül Magyarország szempontjából még kiemelt jelentőségű volt a másik két közép-európai egyetem Prágában és Krakkóban. A sorozat második, két részből álló kötetében, 2016-2017-ben éppen ezért a Prágai és a Krakkói Egyetemen tanult, magyarországi születésű, valamint magyar vonatkozásokkal bíró diákok adatait publikáltuk.

Sorozatunk mostani, harmadik kötetében kitekintünk a Nyugat Európában működő középkori egyetemekre és számba vesszük azokat a diákokat, akik a 12. századtól kezdve, angol, francia, itáliai és német birodalmi egyetemekre iratkoztak be. Ezen adatok gyűjtésének nagy hagyományai vannak Magyarországon. Elég, ha itt itáliai vonatkozásban Veress Endre, francia vonatkozásban Gábrriel Asztrik munkásságára utalunk. Ugyanakkor az illető országok történetírása, az ottani egyetemi levéltárak és történész műhelyek az elmúlt évtizedekben számos új kutatási eredményt tettek közzé, ezért jelenlegi adattárunk sok esetben teljesen új adatokat tartalmaz, vagy korábban ismert személyekről, új kiegészítő adatokat közöl. Anyagi okokból arra nem volt lehetőségünk, hogy valamennyi itáliai, francia, vagy német egyetemen személyesen kutassunk, de igyekeztünk a legújabb nyomtatott és elektronikus publikációkat felhasználni.

Sorozatunk jelentős újdonsága, hogy ellentétben az óriási mennyiségű újkori peregrináció feltárásánál alkalmazott módszertannal, itt vállalkoztunk a peregrinusok hazai karrierpályájának vizsgálatára is. Ez azt jelenti, hogy felhasználva a hazai kutatási eredményeket, nyomon követtük a külföldi egyetemeken tanult egykori diákok további egyházi és világi pályáját, amennyire ez a hazai megmaradt levéltári és egyéb forrásokból lehetséges volt. Természetesen ez minden peregrinus esetében nem volt feltárható, de így is számos új adatot tudtunk a kutatók számára feljegyezni. Tisztában vagyunk azzal, hogy a hazai peregrináció kutatása nem lehet egy teljesen lezárt folyamat, s különösen igaz ez a magyarországi források óriási pusztulása és szétszórtsága következtében a

középkori egyetemjárás feldolgozása esetében. Mindig kerülhetnek elő, új, addig nem ismert adatok, folytatódhatnak a külföldi egyetemi forrássorozatok, s ez esetben újabb adatokkal bővíthetnek ismereteink a középkori magyar egyetemjárásról.

Ugyanakkor fontosnak tartjuk, hogy a 21. század második évtizedére elkészüljön egy átfogó regiszter a magyar peregrináció teljes egészéről, és ez rövid időn belül a kutatók számára elektronikus formában is rendelkezésre álljon. Terveink szerint eddigi publikációinkat ki fogjuk egészíteni a legújabb kutatási eredményekkel, s azután fokozatosan az adattárakat egységes formában elérhetővé tesszük az interneten is. Szándékaink szerint a majdani elektronikus adattár **Repertorium Academicum Hungariae** néven fog a kutatók rendelkezésére állni. Ez tartalmazni fogja a külföldi egyetemjárás teljes adattárát, nem csak a középkorra vonatkoztatva, hanem első lépésben 1850-ig, majd később egészen 1918-ig. Ehhez kapcsolódva, egységes szerkezetben ugyancsak tartalmazni fogja a történelmi Magyarország – ideértve Erdélyt, Horvátországot és Szlavóniát – területén található valamennyi felsőfokú, tehát a középfokot meghaladó szinten oktató, tanintézetének fellelhető hallgatói adattárát is. 1850 előtt a történelmi Magyarország területén - a szerzetesrendi képzőintézményeket nem számítva – 91 olyan egyházi és világi tanintézet működött, amelyben valamilyen formában felsőfokú, vagy szakképzés folyt. Célunk, hogy ezen intézmények, sokszor hiányosan fennmaradt levéltári anyagát feltárva, a külföldi és hazai egyetemjárás egységes adatbázisát adjuk a kutatók kezébe. Ezzel a magyar történettudomány egy több mint másfél évszázados adósságát törlesztjük, hiszen Európa számos országában az ilyen adattárak és publikációk, már a 19. században elkészültek. Egy ilyen adattár csak 1850-ig már mintegy 220 ezer egyetemi, főiskolai és akadémiai beiratkozás adatait fogja tartalmazni. Ha pedig ezt az adattárat kibővítjük 1918-ig, akkor már milliós nagyságrendről beszélhetünk. Hozzáteesszük, hogy a magyar egyetem- és művelődéstörténet szempontjából a legalább 1948-ig történő további bővítés is nagyon fontos lenne, számtalan vitatott történeti kérdés pontosabb megválaszolása érdekében.

Az említett *Repertorium Academicum Hungariae*, amelyet magyarul Magyar Értelmiségi Adattárnak fogunk nevezni, természetesen csak fokozatosan fog feltöltésre kerülni, hiszen óriási munkát jelent, a teljesen eltérő forrásanyagból egy egységes, sok szempont szerint lekérdezhető elektronikus adatbázist összeállítani. Ugyanakkor reméljük, hogy jelenlegi kötetünk, együtt a sorozat már megjelent két darabjával sok segítséget tud nyújtani a középkori magyar művelődés-, és egyetemtörténet kutatói számára.

Budapest, 2019. április 15.

Szögi László

The prefix of the serial editor

In 1994, we started publishing the repositories of modern Hungarian peregrination in the Archives of the Eötvös Loránd University, within the framework of the series entitled “University of Hungary Students in the New Age”. This series, which processed the Hungarian university attendance between 1526 and 1918, was completed in 2018 with the publication of volume 24.

Meanwhile, in collaboration with the MTA ELTE University Research Group, founded in 2013, headed by István Draskóczy, professor of the ELTE BTK, the ELTE Archives has commenced the full exploration of the medieval, thus pre-1526 Hungarian university attendance. We have published a series of publications entitled “Hungarian Students at Medieval Universities”, the third volume of which the reader holds in his hands. The first volume was published in 2008 and contained data of the students of the University of Vienna in Hungary. Apart from Vienna, the other two Central European universities in Prague and Krakow were of outstanding importance for Hungary. Therefore, in the second volume of the series of two parts, in 2016-2017, we published the data of students born in Hungary and students with Hungarian backgrounds who studied at the Universities of Prague and Krakow.

In the present, third volume of our series, we look at the medieval universities in Western Europe and take stock of Hungarian students who were enrolled in English, French, Italian and German universities since the 12th century. There is a great tradition of collecting these data in Hungary. It is enough to refer here to the work of Endre Veress regarding Italy or Gábor Astrik regarding France. At the same time, the history of these countries, the local university archives and historical workshops have published a number of new research results over the past decades, thus our current repository often contains complete new data or additional information about previously known persons. For financial reasons, we were not able to personally search all Italian, French, or German universities, but we tried to use the latest printed and electronic publications.

A significant novelty of our series is that, unlike the methodology applied to discovering a huge amount of modern peregrination, we have also undertaken to examine the career paths of peregrines in Hungary. This means that, using the results of domestic research, we followed up the further ecclesiastical and secular career of former students studying at foreign universities, as far as it was possible from the literature, from the remaining archives and other sources in Hungary. Of course, this was not detectable for all peregrines, but we were able to record many new data for the researchers. We are aware that the research of domestic peregrination cannot be a

completely closed process, and this is especially true in the case of the processing of the medieval university process due to the enormous destruction and dispersion of Hungarian sources. There can always turn up new, unknown data, foreign university source series can continue, and in this case our knowledge of the medieval Hungarian university attendance can be expanded.

At the same time, we consider it important to have a comprehensive register of the entire Hungarian peregrination by the second decade of the 21st century, and this will be available to researchers in electronic form in a short time. According to our plans, we will supplement our previous publications with the latest research results, and we will gradually make the repositories available on the Internet in a uniform format. Our intention is that the future electronic repository will be available to researchers under the name **Repertorium Academicum Hungariae**. This will include the complete repository of foreign university studies, not only in the Middle Ages, but first by 1850, and later by 1918. In connection with this, it will also contain a list of students of all higher education institutions, that is, courses in tertiary education level of the historical Hungarian Kingdom, including Transylvania, Croatia and Slavonia. Before 1850, 91 churches and secular institutes in some form of higher education or vocational training were operating in the territory of historic Hungary, not including monastic training institutions. Our aim is to provide the unified database of foreign and domestic university studies to researchers, revealing the often incomplete archival material of these institutions. In this way, we will repay our debt to the Hungarian history of more than a century and a half, since in many countries of Europe such data warehouse and publications have been completed already in the 19th century. Such a repository will contain data on 220,000 university, college, and academic enrolments just until 1850. And if we expand this database until 1918, we can talk about a million entries. Additionally, from the point of view of Hungarian university and cultural history, further enlargement to at least 1948 would be very important in order to answer more accurately numerous controversial historical issues.

Of course, the *Repertorium Academicum Hungariae* mentioned above, which will be called Hungarian Intelligence Data Warehouse in Hungarian, will only be gradually filled up, as it is a huge work to compile a single electronic database from completely different sources that can be queried from several aspects. At the same time, we hope that our current volume, together with the two pieces of the series already released, will be of great help to the researchers of medieval Hungarian cultural and university history.

Budapest, April 15, 2019

László Szögi

Bevezetés

Magyarországi diákok a középkori itáliai egyetemeken

Az itáliai egyetemeken tanuló legtöbb magyarországi hallgatót Veress Endre gyűjtötte össze 1941-ben megjelent munkájában.¹ Jelen kiadványnak az itáliai félszigeten tanuló magyarországi diákokra vonatkozó része az ő kutatásain alapul, rostálta meg diáknévsorait, egészítette ki új nevekkal. A kutatás sokat tud az olasz egyetemeken tanuló hazánkfiairól. Ugyanakkor a további kutatások bizonyosan növelni fogják az Olaszországban tanuló magyarországiak számát. Bevezető tanulmányunk ezért csupán az itáliai peregrináció néhány vonására kívánja felhívni a figyelmet.

Dacára annak, hogy az első magyarországi diákok francia tanintézményekben tűnnek fel a középkorban, sokkal többen jártak Itália egyetemeire. Az itteni kutatásokat nagyban befolyásolják, hogy szemben az Alpoktól északra, és a Rajnától keletre alapított egyetemekkel, az első európai univerzitások nem vezettek anyakönyveket hallgatóik beiratkozásairól. Ennek megfelelően az Árpád-korban 76 beiratkozást sikerült regisztrálni Itália különböző egyetemén, amelyek így fő úti célá váltak a magyarok számára ebben az időben. 1209-től adatolható a magyarországi diákok Itáliába áramlása, az adatok azonban ez esetben csalókák. Ebben az évben négy diák tanult Vicenzában, viszont itt egy korábbi, Bolognában kitört konfliktus hatására létesült csak studium generale, és főként a Bolognából elvándorolt tanulók és professzorok működtek közre az alapításában.² Vagyis sokkal valószínűbb, hogy ők négyen is (Magyarországi Benedek és Mihály, valamint Dezső főesperes és Bertold kalocsai érsek) Bolognában kezdték meg tanulmányaikat, egyelőre ismeretlen időben.

INTÉZMÉNY	MAGYARORSZÁGI DIÁK	FELTEHETŐEN MAGYARORSZÁGI DIÁK
Bologna	42	0
Padova	16	0
Vicenza	4	0
Nápoly	1	0
Ismeretlen egyetem	13	0
Összesítés	76	0

¹ A középkori peregrináció általános ismertetését lásd: SZÖGI 2011.

² KEWE 2004, 1141.

Mindennek ellenére e négy diák nélkül is a bolognai egyetem vonzotta leginkább a magyar hallgatókat Itáliába. A 76 beiratkozás mindössze négy egyetem között oszlott meg, továbbá vannak olyan diákok, akiket egyelőre nem sikerült egyemhez kötni, de valószínűbbek az itáliai, mint a francia tanulmányok. Az 1088 óta működő bolognai egyetemen tanult a diákok több mint a fele és csak ezt követi a szintén ebből az intézményből kivált padovai univerzitás, amely ekkor még jelentős lemaradásban volt a hallgatói létszámot tekintve. Egyetlen diák tanult Nápolyban, akinek tanulmányait Mária királyné (V. István magyar király leánya, II. Károly nápolyi király felesége) finanszírozta.³

Az Anjou-korban némileg nőtt a magyarországi származású diákok száma, 83 immatrikulálásról vannak információink, ami a kutatás jelenlegi állása szerint 78 hallgatót jelent. Ami az egyetemi preferenciákat illeti, ebben a periódusban is négy egyetem között oszlottak meg a magyarországi diákok. Nápolyba és Vicenzába a középkor folyamán már nem mentek többé magyar hallgatók, de az Anjou dinasztia uralma idején kezdték felfedezni Perugiát és Sienát. A két legfontosabb egyetem tartotta még a pozícióit, ugyanakkor Bologna és Padova magyar hallgatói létszám tekintetében elkezdett közeledni egymáshoz. Padova kapcsán tehát növekedés, Bolognában viszont létszámcsökkenés tapasztalható, ami a diákságon belüli többszöri konfliktusoknak volt köszönhető. Ahogy egy évszázaddal korábban a vicenzai és a padovai egyetemek köszönhették egy-egy ilyen események a létüket, addig a 14. században a sienai egyetem megerősödését eredményezték a másutt fellépő belső feszültségek.⁴

INTÉZMÉNY	MAGYARORSZÁGI DIÁK	FELTEHETŐEN MAGYARORSZÁGI DIÁK
Bologna	35	0
Padova	22	0
Perugia	4	0
Siena	3	0
Ismeretlen egyetem	19	0
Összesítés	83	0

A Zsigmond korban két szempontból is változás állt be. Egyrészt csökkent a hallgatók száma, ami azért nem meglepő, mivel a korábbiakkal ellentétben egy rövidebb periódusról is beszélünk. 57 személy 63 beiratkozása ebből a szempontból még arányosnak is nevezhető, vagyis bár a számok csökkenést mutatnak, valójában ugyanazon a szinten mozgott a hallgatói érdeklődés az itáliai egyetemek iránt Zsigmond félévszázados uralma alatt. Mindez azonban

³ BÓNIS 1971, 24.

⁴ RASHDALE 1895, II. 32–33.

összefügg a közép-európai egyetemek látogatottságának növekedésével. A másik, sokkal jelentősebb változás, hogy Bologna elvesztette vezető szerepét a magyarországi diákok itáliai peregrinációs úticéljai között. Több mint kétszer annyi diák iratkozott be Padovába, mint Bolognába, illetve egy-két fős beiratkozásokkal megjelentek magyar diákok olyan újabb felsőoktatási intézményekben, amelyeknek Firenze, Pavia, Verona vagy Róma adott otthont.

INTÉZMÉNY	MAGYARORSZÁGI DIÁK	FELTEHETŐEN MAGYARORSZÁGI DIÁK
Bologna	20	0
Padova	28	0
Róma	2	0
Verona	1	0
Firenze	2	0
Siena	3	0
Pavia	1	0
Ismeretlen	6	0
Összesítés	63	0

Az Árpád kortól kezdve tehát folyamatosan „nyílt ki” Itália a magyarországiak előtt. Egyre több intézményt látogattak, noha komolyabb létszámmal továbbra is csak két egyetemen voltak jelen. Ezek között viszont folyamatosan csökkent a különbség, és a közelebbi Padova a Zsigmond korban átvette a vezető szerepet. Az egyetemválasztásban Bologna és Padova majdhogynem kizárólagos szerepet töltött be.

A diákok származási helye

A diákok származási helyét az Árpád korban igen nehéz meghatározni. A legtöbbjük ugyanis egyszerűen magyarországiaként jegyezteti be magát az egyetemi iratokba, és az egyedüli megkülönböztető jelzőjük a viselt egyházi tisztség lehet. Könnyű belátni azonban, hogy ez nem utalhat minden esetben az adott diák otthonára is. Ráadásul a magyarországiaként beiratkozottak között is találni olyat, aki nem biztos, hogy ténylegesen hazánkból indult el Itáliába tanulni. Mint arra Bácsatyai Dániel felhívta a figyelmet néhány tanulóval kapcsolatban, egy idegen országba elszármazott magyarországi nemes (bizonyos Dénes ispán), asszimilálódott ugyan a többségi társadalomhoz, de a család megőrizte magyar származásának tudatát, amelyet névhasználatukban is kifejeztek. Az egyetemen pedig ekképp jelentek meg.⁵

---

⁵ BÁCSATYAI 2018, 313–315.

Az ekkoriban ismert diákoknak kicsivel több, mint a 10%-át lehet valamilyen konkrét helyhez kötni. Sopron, Zala, Nyitra (és a Nyitra megyei Ürmény), a Bars vármegyei Árma, a Bihar megyei Mezőtelegd, a bizonytalan elhelyezkedésű Arany, két esztergomi diák, Split és Báncsa, az idevalósi és már említett István bíboros hasonló nevű unokaöccse. Rajtuk kívül csak az életpályák alapján sikerül(he)t bárkit is egy jól körülhatárolható földrajzi egységhez kötni. Éppen ezért célravezetőbbnek tűnt, hogyha a többnyire ismert adatokból, vagyis az egyházi javadalmakból kiindulva az egyházmegyei kötődést nézzük meg. Nagyjából harmaduknak így sem sikerült közelebb kerülni a származásukhoz.

Több mint 20 diák érkezett az esztergomi egyházmegyéből. A második legtöbb beiratkozó hallgatót a veszprémi püspökség tudta felmutatni, amit a zágrábi követett 9 beiratkozással. A fennmaradó egyházmegyékből 2-3-4 peregrinust tudtunk kimutatni. Az Itáliához közelebb eső egyházmegyek, valamint az esztergomi főegyházmegye voltak tehát azok, amelyek jelentősebb mértékben vehettek részt az itáliai peregrinációban a 13. század folyamán.

Az Anjou korból már sokkal jobb adataink vannak annak köszönhetően, hogy mind többen nevezik meg azt a helyet, ahonnan származtak. A diákok $\frac{1}{4}$ -e azonban továbbra sem adta meg pontosan a származási helyét az egyetemi hatóságoknak. A legtöbben Esztergom, Bihar, Pilis, Nógrád, Fejér és Zemplén megyékből érkeztek, de két-két beiratkozással képviseltette magát pl. Szepes, Borsod, Fehér, Szatmár, Veszprém és Zágráb is. Az Árpád korhoz képest tehát némiképp változtak a fő kibocsátó régiók. Főként az ország középső és északkeleti, valamint a sűrűn lakott Bihar térségéből érkezett a hallgatók nagy része. Vagyis már nem csak az ország délnyugati határaihoz relatív közelebb élők tudtak, engedhették meg maguknak az itáliai tanulmányokat. A tanulmányok iránt tehát egyre szélesebb régiók tehetséges fiataljai érdeklődtek.

Ugyanez tükröződik az egyházmegyenkénti vizsgálatból. Az esztergomi egyházmegye kimagasló részvétele csökkent a diákseregen belül, míg nőtt az egri, a pécsi és az erdélyi, a veszprémi pedig tartotta a korábbi szintet. Érdekes azonban, hogy a bács-kalocsai főegyházmegyéből mindösszesen egy beiratkozót találni, viszont megjelentek már a váci és a szerémi püspökségek területéről is diákok. Nagyjából 20 beiratkozónál az egyházmegyei illetőséget is nehéz meghatározni.

A Zsigmond korban a diákokat kibocsátó területek kiterjedése jórészt az Anjou kori állapotokat mutatja. Tovább csökkent az esztergomiak létszáma, míg nőtt a szlavóniai és pécsi diákoké, s a kalocsai érsekség területéről is feltűnt két Bács megyei, valamint Szerém megye is képviseltette magát egyetlen hallgatóval. Ami a legfurcsább, hogy Erdélyből nagyon kevesen vállalkoztak az itáliai peregrinációra, továbbá, hogy a Buda és a Kassa közötti országrészből senkit nem lehet találni a kor itáliai egyetemein, noha az előző időszakban még többeket lehetett erre a vidékre lokalizálni. A költséges és időigényes olasz

tanulmányokat ebben az időszakban viszont már sikerrel váltották ki a Magyar Királysághoz közelebb eső intézmények, így Prága, Bécs és Krakkó univerzitása. Az esztergomiak létszámának csökkenése a prágai egyetemmel magyarázható,⁶ ahogy ez és a bécsi egyetem⁷ szívhatta fel pl. az erdélyi Szászföld és Erdély hallgatóinak jórészét is.

A hallgatók társadalmi helyzete

Ahogy a hallgatókat kibocsátó településeket, regionális egységeket, úgy a társadalmi helyzetüket is nehéz megállapítani, mind az Árpád-korban, mind később. Erre ugyanis elsősorban a név vagy az általuk bírt egyházi javadalom (és a szerencsés esetben megrajzolható életpálya) tud fogódzókat nyújtani. Biztosnak tűnik azonban, hogy nem a polgárság és nem az alacsonyabb társadalmi rétegek voltak többségben. Főként a tehetősebb nemesi családok és bárói nemzetségek (pl. a Bánca nb. Bánca és a Honpázmány nb. Gimesi családok), sőt, a királyi család tagja is (Bertold kalocsai érsek) képviseltették magukat. Többen az ő rokonságukból vagy familiárisaikból kerültek ki. Bánca István praenestei bíboros négy unokaöccsét taníttatta Itáliában,⁸ de az ő példáján felbuzdulva számos főpap tett ugyanígy. Türje nb. Fülöp esztergomi érsek,⁹ Pál veszprémi püspök¹⁰ vagy Fülöp esztergomi prépost¹¹ a példa erre. Familiárisaikat feltehetően az egyszerűség kedvéért írták be magukkal együtt, így pl. Péter zágrábi prépost procuratorát említik a források,¹² de elképzelhető, hogy Bánca bíboros több familiárisát is beíratta rokonaival együtt (nyilván azok szolgálatára) az egyetemre. A 13. században tehát elsősorban a nemesi familiák engedhették meg maguknak az itáliai tanulmányokat, noha nem lehet kizárni, hogy voltak náluk alacsonyabb társadalmi rétegekből is diákok (pl. Paulus Hungarus, a magyar domonkos rendtartomány megszervezője, és a polgárság is képviseltette magát, így Sopron).

---

⁶ Az esztergomiak egyetemjárására ld.: TÓTH 2018, 143–151. A Kutna Horai dekrétumok kiadása előtt az esztergomiak nagyobb létszámban lehettek jelen Prágában, mint Bécsben. Előbbiben 12-en kerültek fel a vizsgázók listájára, utóbbiba hatan iratkoztak be. Tüskés 2008, 262, 330, 334, 424, 433, 584. sz.; Vö.: Haraszi Szabó–Kelényi–Szögi II. 38, 41, 43, 52, 66, 67, 96, 97, 103, 104, 106, 119. sz.

⁷ TONK 1979, 43, 54–55.

⁸ KISS 2015, Bánca István: 96–99, Orbász: 100–101, Károly: Veress 1941, 5, 8, 13, 14. Nem teljesen tisztázott a rokonsági fok egy bizonyos Tamás esetében, akit a források, hol Orbász pozsegai prépost neposának, hol fraterének neveznek. CSB XIV. XIV. 248, 286, 287, 288, 377, 399. sz.

⁹ VERESS 1941, 10.

¹⁰ VERESS 1941, 7; Zsoldos 2011, 341–342.

¹¹ VERESS 1941, 8.

¹² VERESS 1941, 7.

I. Károly és I. Lajos uralkodása alatt már feltűnnek a városi polgárok a hallgatók között, noha még kis létszámban, s nem is csak a nagyobb városokból. Szintén polgári származást feltételezhetünk több szerzetes esetében, akik megadták azt a rendházat is, ahonnan peregrinációjukat megkezdték (pl. budai polgár lehetett Balázs, Ágoston rendi szerzetes, aki innen ment Bolognába, vagy az ugyancsak Bolognában tanuló András ágostonos Esztergomból és Tamás váci ágostonos perjel). Néhányaknál akár a polgárinál is alacsonyabb társadalmi hovatartozás sem zárható ki (pl. Nicolaus de Zala).¹³

A származási helyként mindössze Magyarországot megadó diákok között is fel lehet fedezni a nemesi származásúakat, pl. Kanizsai János későbbi esztergomi érseket, vagy Szepesi János későbbi kalocsai érseket. Hozzájuk hasonlóan a legtöbben szintén a nemesi származásúak közé tartoztak. Az ország különböző pontjairól (pl. Alsáni Bálint Valkóból, Bátori Péter Szatmárból, Cudar Imre és János Borsodból, Uzsa János Zalából, Hímházi Benedek Veszprémből, Palicsnai János Zággrábból vagy Tövisi Simon és Tamás az erdélyi Fehérből) érkező nemesi családok fiai alkották minden bizonnyal a diáksereg nagy részét. Az azonosított diákok között legalábbis ők vannak a legtöbben, részesedésük mintegy 31%, míg a polgárságra egyelőre kicsivel több, mint 10% esik.

A Zsigmond korra tovább erősödhetett a polgárság létszáma és egyre szélesebb körből kerültek ki azok a települések, ahonnan a polgárok az egyetemek felé elindultak. Nem csak az olyan városokat látjuk viszont, mint Buda, Kassa vagy Esztergom, de feltűnnek az egyébként a peregrinációban nagyon is érdekelt Nagyszében polgárai, vagy az olyan jelentősebb mezővárosok lakosai is, mint Pécs, Kapronca, Lippa, Komárom vagy éppen Kecskemét, Tiszavarsány. Bizonyosan polgári származású volt továbbá az a Johannes Hungarius, aki 1405-ben tűnik fel Padovában, mivel neve mellé kitette a feltehetően az apja foglalkozására utaló „sartor” jelzőt.¹⁴ Ezzel párhuzamosan viszont visszaesett a nemesség létszáma. Ismereteink szerint a 66 beiratkozásból csak mintegy 15 tartozik ebbe a társadalmi kategóriába. Bárói és köznemesi családok fiai egyaránt megtalálni Itáliában: előbbire a Szécsi, utóbbira a Vetési, Semsei és Makrai famíliák mellett a kisnemes Cserdi Imre a példa. Sőt, a pécsi püspökök predialistáinak egyike is azonosítható (Cserkúti György).¹⁵ Fordulat állt tehát be, hiszen az Anjou korban még csak feltűnő polgárság az ismert diákok között immár átvette a vezetést a maga több mint 30%-os ará-

---

¹³ Fontos kutatási irány lehet a jövőben a támogatói, mecénási szerepek feltárása. A humanizmus idején gyakorta emlegetett és több esetben sikeresen fel is vázolt mecénási körök (pl. FÖLDESI 2008, 88–100; PAJORIN 1987, 193–211), diákcsoportok (KÖRMENDY 2016, 199–211) a korábbi periódusokban is meg voltak, amelyeknek a kutatása mind a peregrináció, mind a hazai társadalmi és kulturális, politikai viszonyok szempontjából gyümölcsöző lenne.

¹⁴ VERESS 1915, 6–7.

¹⁵ FEDELES 2005, 342, 343.

nyával, míg a nemesség némiképp visszaszorult. A legtöbb esetben azonban továbbra sem lehet meghatározni, hogy egyes diákok mely társadalmi kategóriába sorolhatók be.

Az egyes fakultások részesedése és a fokozatszerzés

Itália egyetemei kezdettől fogva a jogi képzés fellegrárai voltak, még ha a humanizmus idején az antikvitás örökségének a hatására a szabad művészeti tanulmányok fel is értékelődtek. Ennek megfelelően a 13. század folyamán majd minden diák a jog, főként a kánonjog tanulására érkezett ide. Nagyjából a diákok feléről tudjuk (többnyire a fokozatszerzéshez kapcsolódó források miatt), hogy ténylegesen is jogot tanultak, de több más esetben is felvethető ennek a valószínűsége. Az adattárban szereplő, könyvvásárlásra vonatkozó adatokból kiderül, hogy az ilyen módszerekkel könyvekhez (vagy pénzhez) jutni akaró diákok jó része is jogot tanult. Néhány esetben valószínűsíthető, hogy orvostudományban igyekezett valaki elmélyedni (pl. Bernát és Tiborc, IV. Béla király orvosai),¹⁶ ám ezek csupán lehetőségek, amelyek további bizonyításra szorulnak. A fakultásoknak megfelelően alakultak a fokozatszerzések is. Összesen 17 alkalommal lehet sikeres vizsgára utaló adatot találni, s mindegyik a jogi karokhoz kötődik. Tizenegy fő kánonjogi doktorként hagyta hátra Itáliát, négy esetben a *legum doctor* fordulatot találjuk, míg ketten pedig csak doktorként szerepelnek a forrásokban, homályban hagyva, hogy mely stúdiumból szereztek fokozatot.

Az Anjou korban már majdnem 50 beiratkozásnál sikerült megállapítani a fakultást, amelyre a hallgató beiratkozott. Majd a 80%-uk továbbra is a jogot preferálta. A korszak derekától kezdtek el működni a közép-európai egyetemek, közel a magyar határokhoz, ennek ellenére egy szabad művészetek iránt érdeklődőt is sikerült kimutatni, továbbá négy orvostanhallgatót, míg a képzeletbeli dobogó második fokára a teológiát kell helyeznünk nyolc beiratkozóval. A fennmaradó hallgatók között is valószínűsíteni lehet a többnyire jogi érdeklődést. Ez esetben nem a könyvek adásvételéből, hanem a vizsgák tanúnévsorából tudunk kiindulni. Cudar János pl. az ultramontánok rektoraként volt tanú egy kánonjogi doktori vizsgán.¹⁷ Hasonló felvételek az orvosokkal kapcsolatban is megfogalmazhatóak, ahogy Stanko Andrić is megtette. Magyarországi János fia Péter, Fehérvári Péter és Szerémi János együtt szálltak meg Bolognában Julianus fisicus iskolájában.¹⁸ Mindebből nem következik, hogy mindhárman orvoslást tanultak volna, de a felvétel mindenesetre jogos.

Az ebben az időszakban beiratkozott fiatalok közül közel 30 esetben tudunk fokozatszerzésről, s valamennyi a kánonjoghoz köthető. Négyen csak a

---

¹⁶ HARASZTISZABÓ–KELÉNYI 2016, 54.

¹⁷ VERESS 1941, 152–153.

¹⁸ ANDRIĆ 1996, 134.

kánonjogi borostyánkoszorú birtokába jutottak, ugyanennyien szerezték meg a licentiát belőle, mintegy 15 kánonjogi doktor mellett pedig továbbra is van öt személy, akiket doktorként említenek, míg egy diák doctor iurisként szerepel. Vagyis a nagyjából szinte ugyanannyi diákot felmutató Árpád és Anjou korban az ismert diákok fokozatszerzési aránya megduplázódott.

Zsigmond trónra lépte után ezek a tendenciák tovább folytatódtak. Egyrészt még mindig a kánonjog volt a vezető ok, ami miatt valaki Itáliába ment tanulni, másrészt erősödtek a teológia pozíciói. 27 jogászra ekkoriban már 14 teológus jutott, további két *artes* és három orvos beiratkozás mellé. Utóbbiak között Megerlein János későbbi kolozsvári, majd nagydemeteri plébános mellett ott volt az a Magyarországi János, akit 1416-ban az orvosi fakultás tanárai közé választottak Bolognában.¹⁹ A harmadik orvosdoktor, bizonyos László (veszprémi) prépost tanulmányainak a helye ismeretlen, csupán a hazai forrásokban szerepel fokozata, így könnyen lehet, hogy nem is Itáliában szerezte képesítését.²⁰ Vagyis, noha a jog volt még mindig az első, a teológia elkezdett felzárkózni mellé.

Ezek a folyamatok tükröződnek a fokozatszerzéseken is. 25 graduálásra van adatunk (amely 22 fő között oszlott meg). Ez az arány némiképpen alatta marad annak az 50 %-nak, amit korábban tapasztalunk, viszont az összes kart megtaláljuk képzeletbeli listánkon. Húsz fő mindazonáltal még mindig a jogban érte el ezt az eredményt. A 10 kánonjogi doktor mellett négy mindkétjogi doktor és egy *licentiatus decretorum* is található a sorban. A teológia látogatottságához képest kevesen, mindössze egy fő szerzett ismereteink szerint fokozatot ebből a tudományból, de ő a teológia doktoraként térhetett haza (Valkói János 1431-ben). A fennmaradó két stúdiumot képviselő diákok mindegyike szerzett fokozatot: *artes*ből egy *magister* és egy *philosophiae doctor* (mivel ilyen fokozat nem létezett, őt is a *magister artium*ok közé sorolhatjuk), orvostudományból pedig három *medicinae doctor*t találni Itáliában. A fennmaradó egy fő pusztán doktorként szerepel a forrásokban.

FOKOZAT	ÁR- PÁD- KOR	AN- JOU- KOR	ZSIG- MOND -KOR	HU- NYADI -KOR	JA- GELLÓ -KOR
Baccalaureus artium					
Licentiatus artium					
Magister artium			1		

¹⁹ VERESS 1941, 35.

²⁰ HARASZTISZABÓ–KELÉNYI 2016, 56.

Philosophiae doctor			1		
Baccalaureus decretorum		4			
Licentiatu decretorum		4	1		
Magister decretorum					
Doctor decretorum	11	18	10		
Legum doctor	4				
Utriusque juris doctor			4		
Baccalaureus medicinae					
Licentiatu medicinae					
Magister medicinae					
Doctor medicinae			3		
Baccalaureus theologiae					
Licentiatu theologiae					
Magister theologiae					
Doctor theologiae			1		
Doctor	2	2	1		
Összesítés	17	28	22		

Csökkenő tendenciákat mutat a táblázat, amely azonban csupán az eltérő hosszúságú periódusokból adódik. Ha eszerint nézzük, Zsigmond uralkodása alatt javult a helyzet. Fél évszázad alatt majdnem pontosan ugyanannyi magyarországi jogi doktor került ki az itáliai padosorokból, mint az Anjouk nyolc-
van éve alatt. Fellendült az orvostudományok iránti érdeklődés is, noha nem minden esetben lehet bizonyosan tudni, hogy az adott diák Itáliában szerezte-e képezését. A teológiára az Anjouk korában kezdett növekvő figyelem irányulni, amely csak növekedett a Zsigmond korban.

Tanulmányok más egyetemeken

Az Árpád korban korlátozottak voltak a lehetőségek azok számára, akik több intézményben is szerettek volna tanulni. Anyagilag is megterhelő lehetett, főleg, ha tekintetbe vesszük, hogy inkább csak a tehetősebbek, jobb kapcsolatokkal rendelkezők mentek ekkoriban külföldre tanulni. Közülük is csak a legtehetősebbek engedhették meg maguknak, hogy több intézményben is folytassák tanulmányaikat. Ennek megfelelően mindössze három olyan személyt (az ismert hallgatók száma 74) találunk a 13. században, akik igazolhatóan több egyetemen tanultak. Orbász pozsegi prépostot nagybátyja, a praenestei bíboros támogatta, míg Péter zágrábi prépost számára javadalma elegendőnek bizonyult. A harmadik diák az ő procuratora, Péter volt, akinek ura állhatta költségeit. Mindhárman csak Itálián belül fordultak meg és csak a két nagy egyetem, Bologna és Padova között mozogtak.

Anjou uralkodóink idejére több egyetemen is tanuló diákok száma megsokszorozódott. Tizenhárom személyt lehet összeszámolni, akik közül a döntő többség csak egy további egyetemen tanult. Mindössze egyvalaki tanult ennél több helyen, Leó nagycsúri plébános, aki Prága és Bécs után folytatta a tanulmányait Bolognában. Továbbra is megállja a helyét az a megállapítás, hogy csak a tehetősek tanultak több intézményben is. Csak négyen végezték tanulmányaikat Itálián kívül is. Alsánival kapcsolatban Gerézdi Rabán hoz adatokat franciaországi tanulmányaira,²¹ Cudar Imre²² és Leó²³ Prágában, utóbbi Bécsben is tanult. Magyarországi Gergely viszont Bolognából mehetett Bécsbe, noha a két diák között az azonosság nem teljesen tisztázott még. A többiek mindannyian Bologna és Padova között mozogtak, míg néhányan (jellemzően a század elején) Sienát is útba ejtették, ahogy arról korábban már szó volt.

A Zsigmond korban tovább nőtt a vállalkozó kedvű diákok száma, összesen tizenöten voltak már, akik egynél több egyetemen is szerették volna elmélyíteni tudásukat. Párhuzamosan a polgárság arányának a növekedésével e diákok között már nem a nemesek voltak többségben, sőt, kisebbséget alkottak. Alig maroknyi azoknak a száma, akik biztosan a nemesek közé tartoztak, a polgári származásúak majdnem a kétszeresét tették ki ennek a számnak, míg néhányan vagy alacsonyabb társadalmi sorba születtek, vagy pedig a rendelkezésre álló adatok nem elegendőek ennek eldöntésére.

Nem kevés, négy egyetemet látogatott Makrai Benedek és Vetési Albert, hozzájuk csatlakozik a nagyszebeni polgárfiú, Megerlein János is. A vizsgált csoport nagyobbik része (12 fő) már Itálián kívülről érkezett, ami egyértelműen bizonyítja az egyetemjárás szokások megváltozását az Anjou kor végétől kezdve. A legtöbben Bécsből érkeztek (bár érdekes, hogy volt, aki előbb tanult

---

²¹ GERÉZDI 1940, 148.

²² HARASZTI SZABÓ 2016, 82.

²³ HARASZTI SZABÓ–KELÉNYI–SZÖGI, II. 21. sz.

Itáliában és csak utána ment Bécsbe, mint Semsei János),²⁴ de jöttek Prágából és néhányan Krakkót vagy egy német univerzitást is meglátogattak. Párizsból érkezett egy pálos rendi szerzetes 1411 körül. Folyamatosan nőtt tehát a tanulási kedv az Árpád kortól kezdve. A közép-európai egyetemek megalapításával egyre többen érkeztek valamely ottani egyetemről. A diákoknak azonban a több egyetem között ingázó hallgatók csak egy kis részét tették ki azok, akikről tudjuk, hogy több egyetemre jártak.

Magyarországi diákok a középkori francia egyetemeken

Akárcsak a középkori Német Római Birodalom, a Francia Királyság is nagyszámú felsőoktatási intézménnyel rendelkezett ebben az időszakban. Ráadásul az egyik legrégebbi európai egyetem is itt alakult ki, Párizsban, a Notre Dame székesegyházhoz kapcsolt káptalani iskolára és több szerzetesi oktatási intézményre alapozva. Felettük (és a városban működő több, oktatási joggal rendelkező személy felett) már régóta szeretett volna felügyeleti jogot gyakorolni a párizsi püspök, elsősorban a tanítás jogának odaítélésével.²⁵ Az egyetem formálódása és alapító irat nélküli működése (főként a teológiára fókuszálva) tehát már a 12. században megkezdődött, 1200-ban pedig II. Fülöp francia király adott az egyetem számára hivatalos alapító okiratot, amelyet III. Ince pápa 1215-ben hagyott jóvá.²⁶

Párizsban egy alulról, egyházi kezdeményezésre létrejött, majd királyi támogatással folyamatosan erősödő intézmény jött létre.²⁷ Ezen kívül további 17 egyetemet alapítottak a francia előkelőségek, városi hatóságok és az uralkodói dinasztiák. Magyar szempontból legnagyobb részük jelentéktelennek mondható, hiszen ebből a 18 egyetemből mindössze négyben lehetett egyelőre magyar diákra bukkanni. Az első magyarországi diák, aki eljutott Nyugat-Európába, de legalábbis akiről feljegyzések vannak, egy bizonyos Laurentius Pannonus volt 1100-ban, Laonban. Laon intézményének egyetemi státusa azonban ebben az időben erősen megkérdőjelezhető, de mindenestre úttörőnek mondható Lőrinc buzgalma a tudás megszerzése terén.

A párizsi után a toulousei volt a második egyetem francia területen. Alapítását 1229-ben kezdeményezte VII. Rajmund toulousei gróf. Az alapítás körüli érdekes momentum, hogy az alapító ezzel akarta bizonyítani elkötelezettségét a katolikus hit mellett. Az egyetem ugyanis az albigenes eretnekség visszaszorítására alakult, ám a korban magát Rajmundot is érték efféle vá-

---

²⁴ VERESS 1915, 4, 6; TÜSKÉS 2008, 1069. sz.

²⁵ MIKONYA 2014, 138–145.

²⁶ LE GOFF 1979, 97, 99.

²⁷ SZÖGI 2000, 96–104.

dak.²⁸Párizs volt az anyaintézménye a következő egyetemnek, mely Orléansban kapott helyet. Az 1230-as években egy Párizsban lezajlott heves vitát követően az egyetemi professzorok és diákok egy része távozott a városból és Orléansba ment, ahol új egyetemet alapítottak maguknak.²⁹ A későbbiekben, főként Itáliában vannak erre példák, ez viszonylag gyakori módja volt új univerzitások alapításának. Az orléansi egyetem fő profilja azonban Párizstól eltérően nem a teológia vagy a szabad művészetek, hanem a jog volt.

Míg tehát Toulouse és Párizs a teológia, Orléans pedig a jogi képzés központjai lettek a francia területeken, addig egy másik intézmény teljesen más utat járt be. Montpellier egyetemén, noha nagy hagyományokkal bírt a jogi oktatás terén, már a 12. század derekán elkezdtek feltűnni a medicina salernói és az Ibériai félsziget arab hagyományaira építő professzorai.³⁰ A század közepétől a montpellier grófok tevékenyen támogatták ezeket a folyamatokat, a 13. század elején pedig sikerült státútumokat szerezniük III. Honorius pápa legátusától, Conrad von Urach bíborostól.³¹ A francia egyetemalapítások középkori története 1464-ben, a bourgesi egyetem fundációjával lezárult,³² magyar diák viszont csak az imént ismertetett intézményekben fordult meg.

A diákok létszáma

A fentebb ismertetett öt intézményben összesen 75 beiratkozást lehet magyarországi diákokhoz kötni, ami 74 személyt takar. Az egyetlen komoly népszerűségnek örvendő francia egyetem körükben a párizsi volt, ugyanis 71 erre az egyetemre esett. Párizson kívül egy-egy beiratkozót találni Laonban, Orléansban, Toulouseban, és Montpellierben.³³

Vannak továbbá olyan személyek, akikkel kapcsolatban a szakirodalom felvetette az egyetemi tanulmányok lehetőségét, de egyelőre nincsenek rá írásos bizonyítékok. Ilyen volt pl. Simon váradi püspök,³⁴ vagy a külföldiek közül

---

²⁸ VERGER 1986, 46–48.

²⁹ RASHDALL II. 139.

³⁰ WALLIS 2010, 195–197. Vö: SCHULTHEISZ 2018, 77.

³¹ RASHDALL II. 118–119.

³² Uo. 204–205; A francia egyetemi levéltárak közül több elpusztult. Pl. Poitiers-ban majd minden 16. század vége előtti egyetemi anyag eltűnt. A kutatók ezért sokszor közvetett forrásokra kénytelenek támaszkodni. FAVREAU 1978, 549.

³³ A szakirodalom egy váci eredetű magyar diákról is tud Orléansban, ám egyelőre nem sikerült a tény igazolnunk. DE RIDDER-SYMOENS 1978, 467; 1403-ban egy győri személy tanult Párizsban. VERGER 1995, 149, 152. Ő azonban feltehetően azonos a rohonci származású (győri egyházmegyei) Ethiopis Tamással, aki ezután is hosszú éveket töltött még Párizsban. Sajnos a vonatkozó levéltári források ellenőrzésére nem volt lehetőségünk az elmúlt időszakban.

³⁴ KISS 2013b, 99.

Róbert veszprémi püspök, majd esztergomi érsek.³⁵ Ők nem kerültek be az adatbázisba, ahogy más külföldi személyek sem. Párizsban kezdte tanulmányait pl. Gelderni Sluter Lambert, aki utóbb bécsi rektor és óbudai professzor lett.³⁶ Ugyancsak Párizsban, majd Montpellierben tanult az a Radliczai János, aki V. Károly francia király ajánlására került Nagy Lajos környezetébe, mint udvari orvos.³⁷ Arnheimi Hueweni Gosweinről már volt szó a német egyetemenél, a velencei születésű Balbi Jeromos pedig szintén megfordult Párizsban.³⁸ Néhány hallgató magyarországi származása kérdéses volt, elsősorban azok, akik nem voltak teljes jogú polgárai az egyetemnek, és inkább csak a diákok megbízásából feleltek a hazaiakkal való kapcsolattartásért. Ők voltak az ún. *nuntii minores*, akikről főként a 16. század elejéről vannak adataink. A teljesség igényére való törekvés miatt kerültek be az adatbázisba.

EGYETEM	MAGYARORSZÁGI DIÁKOK	FELTEHETŐEN MAGYARORSZÁGI DIÁKOK
Párizs	71	8
Toulouse	1	0
Montpellier	1	0
Orléans	1	0
Laon	1	0
Összesítés	75	8

Ha a beiratkozások eloszlását nézzük, akkor nagyon nagy üres periódusokkal szembesülünk. Ha ideszámoljuk Magyarországi Lőrinc 1100. évi feltűnését is, akkor ugyan már a 12. század legelejétől voltak magyar diákok a Francia Királyságban, de valójában csupán a 15-16. század fordulóján kezdtek nagyobb számban megjelenni. Feltűnésük több esetben is a magyar-francia kapcsolatfelvételekhez köthető, így pl. II. Géza idején, amikor a német-magyar viszony ismét ellenségessé vált az 1140-es évek végére, s ezzel párhuzamosan erősödtek a francia kapcsolatok³⁹ (1154-ben lehet kimutatni magyar diákokat Párizsban), vagy III. Béla uralkodása idején (pl. 1177-ben Betlehem és a következő évtizedben Elvinus).⁴⁰ Ugyanezt láthatjuk Luxemburgi Zsigmond

³⁵ Uo. 98–99.

³⁶ BÁRÁNY 2017, 49–53.

³⁷ MAGYARY-KOSSA III. 66; Később lengyel kancellár. Bagi 2014, 114.

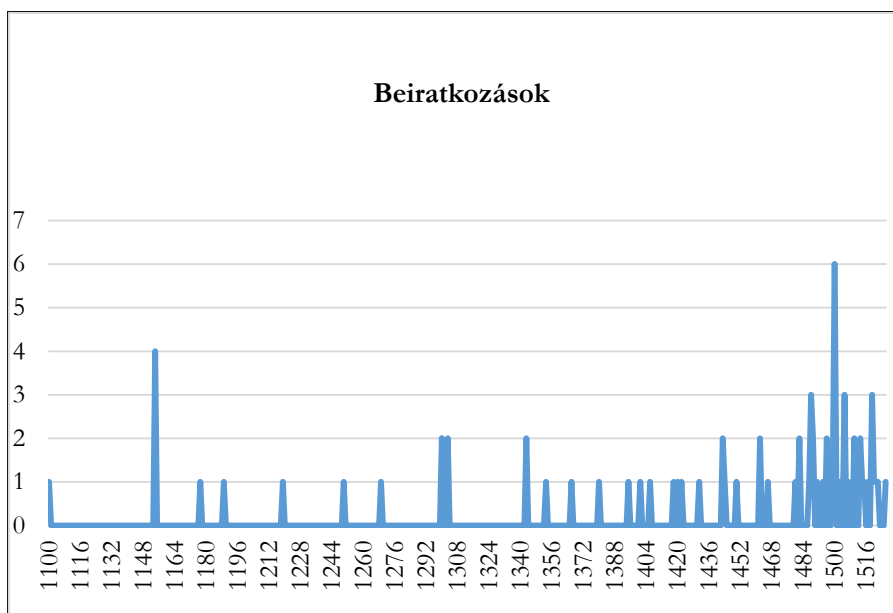
³⁸ [http://www.treccani.it/enciclopedia/girolamo-balbi_\(Dizionario-Biografico\)/](http://www.treccani.it/enciclopedia/girolamo-balbi_(Dizionario-Biografico)/) (Lectöltés ideje, 2019. január 31.)

³⁹ MAKK 1993, 181–197. (különösen 184.)

⁴⁰ III. Béla franciaországi ismertségére ld.: EGEDIKOVÁCS 2013, 57-63; Közismert, hogy III. Béla második felesége VII. Lajos francia király lánya, Margit volt. ZSOLDOS 2005, 189.

uralkodása első felében,⁴¹ vagy éppen a Jagellók idején, amikor II. Ulászló és II. Lajos is egy francia-barát politikát vitt.⁴²

Más tényezők is beleszólhattak a létszám alakulásába, így 1269-ben Magyarország Salamon domonkos szerzetest minden bizonnyal az Angyali doktor, Aquinói Szent Tamás tanításai vonzhatták Párizsba.⁴³ Nagy Lajos idején, mint maga az uralkodó is kinyilvánította, országa hiányt szenvedett képzett teológusokban, így Párizsba küldött klerikusokat tanulási céllal, vagy már ott tanulókat támogatott fokozatszerzésükben.⁴⁴ Számos tényező közrejátszott tehát a francia egyetemválasztásokban, az uralkodói szerepvállalástól a diplomáciai orientáción keresztül az egyetemek és a bennük tanítók hírnevéig.

A diákok származási helye

Nem lehet semmilyen szisztémát meghatározni a diákok Franciaország felé áramlását illetően. Többen indultak útnak ugyan a pécsi püspökség és az erdélyi Szászföld felől, illetve Vas megyéből, de nem lehet rendszert kimutatni. A

⁴¹ Zsigmond és a százéves háború lezárása érdekében kifejtett tevékenységét, valamint a bonyolult diplomáciai kapcsolatokat az angol és francia felekkel alaposan elemezte BÁRÁNY 2014, 10-36.

⁴² GYÖRKÖS 2016, 22–27.

⁴³ IMPLÓM 2018, 76-77.

⁴⁴ DERCSÉNYI 1941, 75.

Szászföld lakosai általában előkelő helyen végeztek a magyarországiak közötti beiratkozási statisztikákat tekintve Európa egyetemén, a pécsi püspökség pedig az egyik leggazdagabb volt a hazai egyházmegyék közül. Érdekes azonban, hogy nem csak a püspöki székhelyről érkeztek Párizsba a diákok, hanem Tolnárról, Garárról, Kémesről vagy Malontáról is. Vas megye az ország nyugati határvidékén szintén a sűrűbben lakott, mezővárosoktól népes területein feküdt, de innen sem csak a nagyobb mezővárosokból, mint Rohonc vagy Szombathely kerültek ki a diákok, de Meszlény, Szeleste és Nádasd is ott volt a sorban. A diákoknak közel a fele egyszerűen Magyarországot adta meg származási helyeként a beiratkozásnál, kilenc diák Erdélyt és ketten Szlavóniából érkeztek. Amit a francia egyetemjárással kapcsolatban fontos kiemelni, hogy a diákok többsége nem a nagy és országos jelentőségű városokból érkezett. Hiányoznak pl. a budai vagy a nagyszebeni diákok, sőt azt kell mondani, hogy a szabad királyi városokból senkit nem lehetett kimutatni Párizsban vagy más francia egyetemen. A jelentősebb városok közül egy-két fővel Brassó, Pécs, Szeged, Esztergom és Zágráb képviseltette magát. Mindez mintha azt tükrözné, hogy a párizsi egyetem nem a magyarországi polgárság egyik fő célállomása lett volna.

A diákok társadalmi állása

Ezt támaszthatja alá az is, hogy igen magas volt a nemesek aránya. Lukács esztergomi érsek,⁴⁵ Elvinus váradi püspök,⁴⁶ Szigeti István,⁴⁷ Makrai Benedek⁴⁸ vagy éppen Gosztonyi János,⁴⁹ Baki Barnabás⁵⁰ és társaik az összes diák mintegy 27%-át adták. A polgárság több mint 20%-át tette ki a diákságnak, a fennmaradó részt azonban nehéz meghatározni. A sok „de Ungaria” és „de Septem castris” típusú név a hagyományos vélekedés szerint takarhat akár alacsonyabb társadalmi állást is, de közöttük szintén lehettek polgári vagy nemesi származásúak. Igaz ez legvalószínűbben a kezdeti időszakra, elég csak a királyi kancellária egyik kialakítójára, Adorján budai prépostra, vagy Jób esztergomi érsekre,⁵¹ esetleg Betlehem diákra gondolni, akinek szülei olyan ajándékokkal kedveskedtek Istvánnak, a Sainte Geneviève apátjának, amelyet egy szerényebb anyagi képességű család aligha tudott volna megengedni magá-

---

⁴⁵ PAULER 1893, I. 321-322; Ifj. Kállay Ubul Gutkeled nembélinek tartja, de mindenképp nemesnek, mivel Appa nevű főúr testvére volt. KÁLLAY 1902, 140–141.

⁴⁶ SZENDREI 1996, 44.

⁴⁷ WERTNER 1892, 119.

⁴⁸ HARASZTISZABÓ-KELÉNYI-SZÖGI II. 50 (63. sz.)

⁴⁹ DÉCSÉNYI 1891, 194–196.

⁵⁰ KRISTÓF 2014, 190–191.

⁵¹ KISS 2013a, 344-345.

nak.⁵² Ugyanez lehet a helyzet Michael Falkonis erdélyi egyházmegyes klerikussal, akinek *egregius* címzése egyértelműen nem polgári származására utal.⁵³ Több személy kapcsán viszont elsősorban a további életpályák feltárása és a támogatói háttér felkutatása mondhat el többet a diákok társadalmi hátteréről.

Egyetemi fakultások és graduálás

A magyarországi diákok kb. felénél nem lehet meghatározni, hogy mely fakultáson kezdték meg tanulmányaikat, noha valószínűsíthetően az *artes* tanulmányokat folytatták a legtöbben. Bizonyosan csak 29 főről lehet tudni, hogy *artest* tanultak, de a német egyetemekhez hasonlóan magas volt a teológia iránt érdeklődők száma is, összesen 12-en voltak. Hárman tanultak jogot, Makrai Benedek, aki a kánonjogi licenciát Párizsban szerezte, Johannes Canas, aki feltehetően tanulmányait teljes egészében Párizsban végezte (1482-ben *baccalaureus artium*, majd öt évvel később kánonjogi *licentiatus*), míg Meszlényi György kánonjogi doktorátusságot szerzett Párizsban. Az orvosi kart mindössze egyetlen diák látogatta, és azt sem Párizsban, hanem Montpellierben, Michael Falkonis, aki *doctor medicinae* fokozatot szerzett. A kezdeti időszakban, a 12-13. században feltehetően nagyobb volt az érdeklődés a jogi és teológiai képzés iránt, bár ez az arányokat nem változtatja meg különösebben. Ugyancsak a teológiai képzés lehetett a célja a szerzetes hallgatóknak.

EGYETEM	MAGYARORSZÁGI DIÁK GRADUÁLÁSA	FELTEHETŐEN MAGYARORSZÁGI DIÁK GRADUÁLÁSA
Párizs	2 Ba, 15 Ma, 8 PhLic, 2 LicDecr, 1 DrDecr, 1 Dr, 2 ThBa, 2 ThLic, 4 ThMa, 3 ThDr	ThLic
Montpellier	1 DrMed	
Összes	41 fő	1 fő

A fokozatszerzéseket illetően rendkívül jó arányokat lehet kimutatni, ugyanis 41 diák szerzett valamilyen fokozatot, ami 53%-os arány. A legtöbben az *artes* kart vették sikerrel, összesen 25 fő, másodikként pedig a fakultások népszerűségének megfelelően a teológusok szerezték a legtöbb fokozatot (11 fő), majd a jogászok (3 fő), valamint egy orvos és egy fő, aki doktorátust szer-

⁵² MEZEI–MAKKAI 1960, 115.

⁵³ ZsO III. 3165. sz.

zett, de nem tudni miből (Caspar Dalus).⁵⁴ Igen kicsi a valószínűsége, hogy magyarországi származású legyen az a Georgius de Sorbona de Alamania superiora, akit a szakirodalom azonosnak tart egy bizonyos Georgius de Slavoniával.⁵⁵ György ragadványneve „Rein” volt, ami inkább utal német származására, így viszont azonossága is kérdéses „Szlavóniai Györggyel”, aki talán egy új magyarországi diák lehet ezek alapján.

Egyéb tanulmányok

Összesen 21 fő tanult több mint egy intézményben, akik között egy valaki, Szigeti István későbbi kalocsai érsek csak francia egyetemen bővítette ismereteit, de nem csak egy intézményben, hanem Párizsban és Toulouse-ban. 12 fő több mint egy univerzitáson tanult. Ketten-ketten csak Bolognában, illetve csak Krakóban tanultak francia egyetem mellett, egy diák csak Prágában, míg hat hallgató csak Bécsben. Egy további fiataalt, Baki Barnabást 1482-ben ismeretlen egyetemen szerzett borostyánkoszorúsként fogadta a párizsi *artes* kar.

Két további egyetemet hatan végeztek, többnyire egy itáliai és valamelyik közép-európai egyetem mellett jöttek Párizsba tanulni. A szombathelyi Caspar Dalus Bécs után érkezett Párizsba, majd ment tovább Padovába. Szelestei Gosztonyi János Bécs és Ferrara után látta szükségét párizsi tanulmányoknak is. Polnar János pont ellenkezőleg, Párizsban kezdte tanulmányait és csak utána iratkozott be a lipcsei és a bolognai egyetemre. Garai Péter fia János Krakóba iratkozott be először 1513-ban, 1519-ben érkezett Párizsba, és Mohács előtt egy évvel tűnt fel a padovai egyetemen. Két diák egyetemjárása egyedinek tekinthető. Így Polnar Péter csak német egyetemek elvégzése után ment Párizsba (igaz, sem Ingolstadtban, sem Kölnben nem tölthetett hosszú időt, hisz mind a kettőben egyszáz évben tűnt fel). Malontai Ambrus domonkos szerzetes esetében a rend határozhatta meg peregrinációja irányait, így elsőként Párizsba rendelték, majd Pavia egyeteme után Perugiában fejezte be tanulmányait.

Három további intézményt csak ketten látogattak, a szakirodalomból jól ismert Makrai Benedek, Prága és Bécs után iratkozott be Párizsba, ahol jogi tanulmányokat folytatott, de azokat már Padovában fejezte be. A másik szintén egy volt prágai diák, Szerémi Benedek, aki Prága után nem egy másik regionális egyetemre ment, hanem rögtön Párizsba, majd hazafelé Kölnön át Bécsbe már esztergomi kanonokként és teológiai borostyánosként iratkozott be 1424-ben.⁵⁶

---

⁵⁴ Gáspár 1503-ban érkezett Padovába, hogy tanulmányait folytassa. Egy sajátkezű kódexbejegyzése szerint párizsi teológiai tanulmányai után érkezett Itáliába. BH II. 2300. sz.

⁵⁵ SULLIVAN I. 21.

⁵⁶ HARASZTISZABÓ–KELÉNYI–SZÖGI II. 62. (154. sz.)

Jól látszik tehát, hogy míg a német és az itáliai egyetemek között nagy volt a mozgás, addig ugyanez a francia univerzitások között nem mutatható ki. Az elsődleges célállomás Párizs volt, amit több esetben valamelyik közép-európai vagy itáliai egyetem után kerestek csak fel. Párizst ráadásul inkább második vagy harmadik intézményként látogatták, csak kivételes esetekben kezdték itt a tanulmányaikat a magyarországi fiatalok, így Polnar János, Szigeti István és Malontai Ambrus. Szigeti esetében a teológia volt a fő vonzerő, amelyet a 14. század derekán itt sajátíthatott el, Polnar családi támogatással és nagybátyja elhatározásából mehetett először Párizsba, Malontait pedig a domonkos rendi *generalis capitulum* küldte Párizsba. Több egyetem közbeiktatásakor sem csak a földrajzi szempontok szerint haladhatott egy diák, pl. Szerémi Benedek Prága után ment Párizsba és csak utána iktatta közbe Kölni és Bécs. A francia intézmények tehát nem voltak igazán népszerűek, és Párizsba is, nyilván a megterhelő anyagiak és a nagy földrajzi távolság miatt csak kevesen jutottak el, a több egyetemre is járók körében pedig még kevesebben vállalták a párizsi peregrinációt.

Híresebb diákok

Párizsba és arra a maroknyi más egyetemre, amelyet a magyar diákok látogattak több, később országosan is ismert személyiség ment tanulni. Elég itt akár csak az első néhány diákra gondolni, Lukács esztergomi érsekre, aki a 12. század egyik legbefolyásosabb magyar főpapjaként több magyar uralkodóval is konfliktusba keveredett, pl. III. Bélával, akit nem volt hajlandó megkoronázni. Elvinus későbbi váradi püspököt már éppen ez az Árpád-házi király küldte Párizsba kifejezetten azzal a céllal, hogy zenét tanuljon. Ebbe a sorba illeszkedik a másik magyar egyháztartomány, a kalocsai élére 1367-ben kerülő Szigeti István érsek.

Magyar szempontból az egyik legfontosabb személy talán Michael Falkonis Volerius, aki az egyetlen jelen ismereteink szerint, aki Magyarországról Montpellierbe ment orvostudományt tanulni. A medicina doktoraként hazatért erdélyi egyházmegyei klerikus 1418-ban már Cillei Hermann tanácsosaként lett a bécsi orvosi fakultás dékánja. Magyarország a párizsi egyetem számára is adott fontos személyeket, pl. az egyetlen magyar származású rektort, Michael Berecket (Beregi Mihályt?), illetve a vele szinte folyamatosan vitákba keveredő és emiatt egy alkalommal börtönbe is kerülő Szlavóniai Pált (aki azonban magát Hungarusnak tartotta). Utóbbinak ráadásul egy szerbhorvát verseket tartalmazó, de latin betűs könyv is a birtokában volt.

A tudományok és a művészetek terén a párizsiak sem maradtak el itáliai társaiktól, így a 16. század első negyedében komoly humanista kör alakult ki a francia fővárosban, amelynek a tagjai voltak egyebek között Gosztonyi János váci, győri majd erdélyi püspök, aki a kancellárián is többször töltött be magas

hivatalokat. Szintén ide köthető Sági János későbbi bécsi professzor vagy éppen Tolnai Bornemissza Márton kolozsvári hitszónok (és II. Ulászló kincstartójának, budai udvarbírájának, Bornemissza Jánosnak a *fratere*), illetve Meszlényi György rábaközi főesperes. Jodocus Clichtoveus Gosztonyi támogatásával írta meg *Elucidatorium* című művét, míg Johannes Pelletier *Peri Archon* című írását ajánlotta Meszlényinek, Ságinak, valamint Emericus Dalatha-nak.⁵⁷ Bornemissza Márton párizsi kapcsolatain kívül élénk levelezésben állt bázeli és római humanistákkal is. Várdai Balázs is e körhöz sorolandó, aki előszót írt Bonifacius de Ceva *Viaticae Excursionibus* című Gosztonyi püspöknek szóló művéhez, amelyet egy, a püspököt magasztaló költeménnyel is kiegészített.⁵⁸ Gosztonyi egyébként a korabeli irodalmi élet egyik meghatározó alakja volt, hiszen nem csak támogatta Clichtoveus munkásságát, de számára magyar himnuszokat is gyűjtött, továbbá anyagi támogatásával megnyerte Clichtoveust, hogy II. Lajos király számára egy, a helyes kormányzásról szóló művet is írjon, *De regis officio opusculum* címmel.⁵⁹

A politikai élet szereplői sem hiányoztak a késő középkori párizsi magyar diákok közül. Legismertebb talán a Zsigmond-korban, ura érdekében szinte egész Európát bejáró királyi tanácsos, Makrai Benedek volt.⁶⁰ Párizsi tanulmányaiból profitált Polnar János, segesvári patrícus, aki minden bizonnyal itt sajátította el a francia nyelvet, amelynek következtében (és nem kevésbé tanultsága és kapcsolatainak köszönhetően) Foix-i Anna királyné tolmácsa és titkára lett. A királyné 1504-ben a nyitrai püspökséget szerezte meg számára, amelyet sajnos halála miatt azonban már nem tudott elfoglalni.⁶¹ A fent említett Gosztonyi püspök szintén aktív részese lett a Jagelló-kor és a Mohács utáni évek magyar belpolitikájának, ám tevékenységét nem mindenki nézte jó szemmel. Szapolyai hívei 1527-ben meggyilkolták a püspököt, árulás gyanújával.

Párizs fő vonzerejét a teológia és a szabad művészetek adták, ám hosszú időn keresztül több tényező is gátolta hazánkfiait abban, hogy ellátogassanak Nyugat-Európa e szegletébe. Így pl. a százéves háború, illetve a frekvenciátalabb és jól megközelíthető, olcsóbb bécsi és krakkói egyetemek közelsége, valamint

---

⁵⁷ GÁBRIEL 1986, 479-480.

⁵⁸ ECKHARDT 1929, 87-88; GÁBRIEL 1942, 29-34.

⁵⁹ GÁBRIEL 1936, 15.

⁶⁰ HARASZTISZABÓ 2015, 79-80. E helyütt szeretném felhívni a figyelmet egy korábbi tévedésemre. Makrai Benedek 1408. körüli szabadon bocsátása érdekében a párizsi egyetem német-angol nemzete járt közben a Párizsban időző magyar királyi követeknél. A náció procurator az az Ethiopis Tamás volt, aki a források alapján nem tanult Prágában, csak Bécsben. HARASZTISZABÓ–KELÉNYI–SZÖGI II. 44. (9. sz.) Ezzel szemben ld. jelen adattár vonatkozó részét. Kétségtelen azonban, hogy ismeretségük akár Bécsben is kezdetét vehette.

⁶¹ C. TÓTH 2017, 87.

a magyarországiak körében hagyományosan nagy megbecsültségnek örvendő itáliai intézmények befolyása és közelsége. Szemmel láthatóan azokban az időkben, amikor a francia magyar kapcsolatok erősebbek voltak, több diákot lehet kimutatni Párizsban, így nem meglepő, hogy a franciaországi peregrináció a tetőfokát II. Ulászló és II. Lajos uralkodása alatt érte el. Mindez azonban nem változtat a tényen, hogy a magyar diákok számára, még ha mégoly elismert és híres professzorok tanítottak is Párizsban, a francia egyetem még az összes beiratkozott magyarországi diák 1%-át sem vonzotta. További levéltári kutatások azonban nem kizárt, hogy (ha kis mértékben is) de bővíthetik a diákok névsorát.

Magyarországi diákok a középkori német egyetemeken

Egyetemek a középkori Német Birodalomban

A Német-Római Birodalom területén a középkorban 15 egyetemet alapítottak a korabeli fejedelmek és városi hatóságok (nem számítva Prágát és Bécset). Ezeket két nagyobb hullámban alapították. Az első a 14. század vége és a 15. század második évtizedének a vége közé esik. Elsőként Erfurtban kísérleteztek, döntően a városi polgárság támogatásával egyetemalapítással 1379-ben, ám dacára a pápai jóváhagyásnak az egyetem működése csupán 1392-től indult meg.⁶² Addigra már két másik egyetem is megkezdte a működését, hiszen 1386-ban I. Ruprecht pfalzi választófejedelem a saját székvárosában, Heidelbergben tett alapítványt,⁶³ a városi tanács támogatásával pedig Kölnben is megindult az egyetemi oktatás 1388-ban.⁶⁴ Mind a két intézmény annak köszönhette létezését, hogy az 1380-as évek derekán, Prágában kialakult konfliktusok hatására a német diákság egy része elhagyta a cseh fővárost és Heidelbergbe, valamint Kölnbe távoztak.⁶⁵ Hasonló események miatt alapították a lipcsei egyetemet. A prágai egyetemet a Kutna Horai dekrétumok 1409. évi kiadása után elhagyó német hallgatók számára is alapították ugyanis a lipcsei egyetemet ugyanebben az évben. 1419-ben hagyta jóvá V. Márton a mecklenburgi hercegek alapítási kérelmét Rostockban, amely az első egyetem volt a birodalom északi területein.⁶⁶ IV. Brabanti János herceg 1425-ben alapította alöweni egyetemet.⁶⁷

---

⁶² MÄRKER 1993, 15–17.

⁶³ WOLGAST 1985, 1–11.

⁶⁴ RASHDALL 1895, II. 251–253.

⁶⁵ SVATOŠ 2001, 32.

⁶⁶ ASCHE 2000, 28–33.

⁶⁷ AUBERT 1975, 27–29.

Az 1450-es évekre helyezhető az újabb egyetemalapítási hullám kezdete. A főszerepet ebben a fázisban már döntően az érintett területek fejedelmei vitték. Elsőként VI. Albert osztrák főherceg alapított egyetemet a Rajna melletti Freiburgban a Habsburgok nyugati tartományai és a konstanzi egyházmege tartományai számára 1455-ben.⁶⁸ Greifswaldban a helyi polgármesterek kezdeményezték az alapítást 1456-ban, amely mellé odaállt IX. Wartislaw pomerániai herceg is, aki megszerezte a császár és a pápa támogatását.⁶⁹ Négy évvel később, 1460-ban Basel városa és a baseli püspök kérvényezte alapításuk jóváhagyását II. Pius pápánál, amelyet meg is adott, habár a közeli freiburgi egyetem erős konkurenciát jelentett. Az oktatás végül mind a négy fakultáson elindulhatott ezekben az intézményekben.⁷⁰ Basel és Freiburg volt az utolsó két intézmény, amelyekben az alapítás körül a városi polgárság aktív szerepet töltött be, ugyanis ezt követően már kizárólag fejedelmi hatáskörben kezdeményeztek alapításokat. 1472-ben IX. Lajos bajor herceg látta szükségét egy felsőfokú oktatási intézménynek saját országában, ezért Ingolstadtban tett alapítványt.⁷¹

1402-ben ugyan IX. Bonifác már jóváhagyott egy alapítást Würzburgban, ám az végül sikertelenül végződött, maga az egyetem csak a 16. században kezdhetette meg működését.⁷² A legközelebbi studium generálék is ráadásul Heidelbergben, Tübingenben, Erfurtban és Bécsben voltak, vagyis mintegy 200 km-en belül nem volt egyetem a birodalomnak ebben a szegletében. Jakab trieri érsek 1472-ben folyamodott egyetemalapítási kérelmével Rómában a pápához, amelyet V. Miklós engedélyezett, s az egyetem a következő év elején, mind a négy fakultáson megkezdhetette működését.⁷³ Ebben az évtizedben további két univerzitáson kezdődött meg az oktatás, egyikük II. Nassaui Adolf mainzi érsek támogatásával székvárosában 1476-ban.⁷⁴ A másik alapításában az a pfalzi Mechtild játszotta a főszerepet, aki korábban már szerepet vállalt a freiburgi alapításban. Ugyanis Mechtild vette rá első házasságából született fiát, V. Eberhard württembergi grófot, hogy Tübingenben egyetemet alapítson 1477-ben, ahogy második férjét, VI. Albert osztrák főherceget az ő freiburgi alapításával kapcsolatban támogatta.⁷⁵

A 16. század elején további két alapítás köthető a német fejedelmekhez. III. (Bölcs) Frigyes szász választófejedelem 1502-ben alapította meg a magyarok körében a kora újkorban igen népszerűnek számító wittenbergi egyete-

---

⁶⁸ RASHDALL 1895, II. 268–269.

⁶⁹ KOSEGARTEN I. 54–62.

⁷⁰ SIEBEL 1960, 15–23.

⁷¹ PRANTL 1872, I. 12–20.

⁷² RASHDALL 1895, II. 253–254.

⁷³ RASHDALL 1895, II. 263–264.

⁷⁴ JUST–MATHY 1965, 7–9.

⁷⁵ TEUFEL 1977, 27–40.

met,⁷⁶ I. Joachim brandenburgi választó pedig az Odera melletti Frankfurtban alapított univerzitást. Ugyan már 1498-ban megszerezték az engedélyt az alapításra, ám az egyetem főépületének munkálatai csak 1506-ban fejeződtek be.⁷⁷ Ezzel a momentummal lezárult az egyetemalapítások utolsó korszaka a középkori Európában. A magyarországi diákok a birodalom korabeli felsőfokú képzést nyújtó iskolái közül nem mindegyiket látogatták. A német egyetemek csak a protestantizmus terjedésével válnak majd a magyar diákok fő úti céljaivá, de a középkorban még igen korlátozott az érdeklődés irántuk. Az elkövetkezőkben elsősorban az érintett intézményekben kimutatható magyarországi, vagy feltételezhetően magyarországi származású diákok egyetemi tanulmányait, személyes hátterüket, és ahol lehetséges, későbbi karrierjüket fogjuk áttekinteni.

A peregrináció irányai

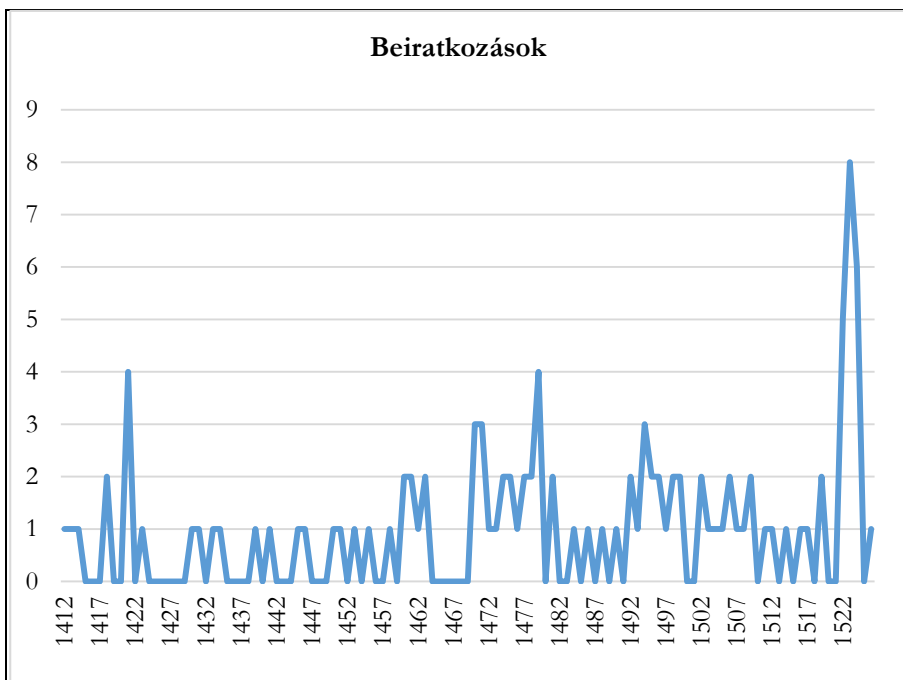
A középkori német egyetemek közül 11 intézményben sikerült magyar diákokat kimutatni. Ezek közül a legnépszerűbb vitathatatlanul a kölni *studium generale* volt a maga 44 magyarországi hallgatójával. Ezt követte a lipcsei egyetem 28 beiratkozással, tíz, vagy afeletti immatrikulációt még két univerzitás esetében regisztrálhatunk: Wittenbergbe tizenhárman, Ingolstadtba pedig tízen iratkoztak be.

INTÉZMÉNY	MAGYARORSZÁGI DIÁK	FELTÉTELEZHE- TŐEN MAGYARORSZÁGI DIÁK
Basel	4	1
Erfurt	2	3
Frankfurt/Oder	0	1
Freiburg	1	0
Heidelberg	5	2
Ingolstadt	10	6
Köln	44	1
Lipcse	28	7
Rostock	4	2
Tübingen	1	0
Wittenberg	13	0
Összesen	112	23

⁷⁶ ITTÉZS 2014, 423–424.

⁷⁷ HÖHLE 2002, 9–20.

Összesítve tehát 112 beiratkozásról lehet tudni jelenleg, ami 107 diákot jelent, amiből kitűnik, hogy a német egyetemek nem voltak gyakori úti céljai a hazai diákságnak a középkorban. A magyar diákok közel 85%-a ebben az időben mindössze négy intézmény között oszlott meg. Időbeli megoszlásuk mindazonáltal egyenletesnek mondható. Magyar diák csak viszonylag későn, 1412-ben jelenik meg először egy német studium generálén. A 15. század első felében többnyire egy-egy fő mutatható ki a német egyetemeken, s közöttük nem egyszer több éves szünetek vannak. Ezt az 1470-es években töri meg némi kiugrás a beiratkozások tekintetében, amely azonban még mindig rendkívül alacsony, három-négy fő közötti beiratkozást jelent. A létszám ismét visszaesik ezt követően, az 1520-as években azonban már sokkal komolyabb, az elkövetkező időszak egyetemjárási szokásait előrevetítő létszámnövekedés tapasztalható. Ebben az évtizedben a későbbi vezető protestáns egyetem, a wittenbergi vonzotta leginkább a diákokat.

Ami az egyetemválasztást illeti, magyar diákok elsőként a lipcsei egyetemen jelentek meg a régióban az 1410-es években. Ez sem lehet véletlen, ahogy az első diák beiratkozásának éve, az 1412. esztendő sem. Ekkortól kezdtek el vizsgáik után a magyar diákok is eltávozni Prágából,⁷⁸ s logikus, hogy a ma-

⁷⁸ HARASZTISZABÓ 2018a, 61.

gyarországi fiatalok (ha prágai tanulmányokat nem is végeztek) a prágai univerzitás hanyatlásából leginkább profitáló lipcsei egyetemet keressék fel. A tanári kar egy jelentős része ugyanis pontosan Csehországból érkezett.⁷⁹

Magyar szempontból vitathatatlanul Köln volt a legjelentősebb egyetemi központ. Ezt a szerepet főként annak köszönhetette, hogy a városban lévő domonkos kolostor rendi főiskolája látta el az egyetem teológiai karán az oktatási feladatokat. Ebből adódóan a helyi rendi studium generale teológus tanulói egyúttal az egyetem teológiai karának hallgatói is voltak.⁸⁰ A Kölnben tanuló magyarországi diákoknak pedig több mint az 1/3-a a domonkos rend tagjai közül került ki. A többi diákkal kapcsolatban, a rendkívül nehezen feldolgozható életpályák hiányában nem tudni mi motiválta őket a kölni peregrinációra.

A többi egyetemmel kapcsolatban az átutazás szerepét lehet hangsúlyozni, hogy hazatérőben, vagy más egyetemre menet a diákok megállhattak, hogy a helyi intézményben is tanuljanak. Ez lehetett a helyzet pl. a kolozsvári Roeppis András fia Jakabbal, aki Kölnből hazatérőben állhatott meg Ingolstadtban. A segesvári származású domonkos szerzetes, Polnar Péter épp ellenkezőleg. Végző úticélja feltehetően Párizs volt, de a peregrináció első állomása Ingolstadt, a következő pedig Köln volt, s csak ezután iratkozott be a francia főváros egyetemére. Mások családi hagyományaiknak megfelelően választottak egyetemet, mint pl. a bajor származású budai Wann János és Jeromos Ingolstadtot.⁸¹

Wittenbergbe talán már éppen Luther tanainak a hatására kezdtek el járni 1517 után a magyarországi diákok. Közöttük már ebben a korai időszakban is találni olyat, aki a hazai reformáció hajnalán is Luther szellemében tevékenkedett, így pl. Lőcsén Ciriák (fia) Márton⁸² vagy Besztercebányáról Baumheckel György.⁸³ Rajtuk kívül a reformáció kezdeti gócpontjai közül Erdélyből és Budáról is találni diákokat Wittenbergben.

A diákok származási helye

A nagyszámú „de Ungaria” vagy „de Septemcastris” típusú helynevek miatt (amelyek együttesen a hallgatók 37%-át teszik ki) teljesen nem lehet a diákokat származási hely szerint kategorizálni. A fennmaradó esetekben viszont az tűnik ki, hogy a német egyetemek felé főként az ország közepső, valamint néme-

---

⁷⁹ KRAUSE 2003, 22-26. A legújabb kutatások szerint Prágából mintegy 200-an mentek Lipcsébe. NODL 2017, 309-310. Nem zárható ki azonban, hogy azok között, akik ezekben az években iratkoztak be Lipcsébe, néhányan Prágába is beiratkoztak, de a körülmények változása miatt gyorsabban hagyták el a várost.

⁸⁰ HEUSINGER 2016, 14.

⁸¹ HUBER–KUBINYI 1996, 51.

⁸² KÓNYA–KÓNYA 2013, 13.

⁸³ SZELÉNYI 1917, 47-48.

tek lakta területei felől érkeztek a hallgatók. Az erdélyi szász székek a Szepesség, az alsó-magyarországi bányavárosok német lakossága, továbbá Kassa, Buda és Pest képezték az azonosítható diákok harmadát, de nagyobb számmal képviseltette magát Baranya és Fejér megye is (három-három beiratkozás). Rajtuk kívül mindössze egy-egy főt tudott felmutatni az ország többi része. Hangsúlyozni kell azonban, hogy az Eger-Kassa-Sáros vonaltól délkeletre legközelebb az erdélyi Beszterce, délre pedig Szeged küldött diákot a németországi egyetemekre. Hasonló volt a helyzet a nyugati országrészen. Az Esztergom-Buda-Fehérvár-Tolna-Pécs vonaltól nyugatra, egyetlen kőszegi hallgatót leszámítva senki sem élt a tanulásnak ezzel a lehetőségével. Mind a két esetben megvan természetesen a titok nyitja, hiszen míg az ÉK-i országrészben döntően a krakkói egyetem volt a magyarországi diáksereg elsődleges felvevő bázisa, addig a nyugati országrészben ezt a szerepet Bécs töltötte be. A kérdéses diákokat szemlélve a kép lényegében nem módosul. Esetükben egy soproni és mosoni diákon kívül ugyanazt a képet kapjuk, mint biztosan hazai származású társaik esetében.

A diákok társadalmi állása

A német egyetemeken tanult diákok esetében különösen nehéz a társadalmi állás meghatározása. Egyvalami azonban, egyelőre, biztosnak tűnik: nemesi származású diákot nem sikerült eddig azonosítanunk. Ez megfelel a német intézmények korabeli profiljának, ugyanis ezek döntően a polgárságot vonzották, hallgatóik elenyésző részt leszámítva ebből a társadalmi rétegből kerültek ki.⁸⁴ A magyar hallgatók között szintén ez figyelhető meg, de nem egy esetben találni olyat, aki nem a nagyobb magyar városok valamelyikéből érkezett. Az olyan jelentős városokból származott a diákok negyede, mint Brassó, Buda, Bártfa, Nagyszeben, Kassa, Késmárk, Kolozsvár, Lőcse, vagy Pest. Mintegy 15 diák érkezett a jelentősebb egyházi központokból (Esztergom, Eger, Pécs, Vác) vagy bányavárosokból (Beszterce, Besztercebánya, Körmöcbánya, Libetbánya). Kisebb települések neve is felbukkan az anyakönyvekben (pl. Mór, Tolna, Szekszárd, Pálos). A de Ungaria típusú nevet megadó diákok egy része esetében azonban nem lehetetlen az ettől alacsonyabb társadalmi állás sem.

Egyetemi fakultások és fokozatszerzés

Mint a középkori egyetemeken általában, a magyar diákok körében a német intézményekben is a szabad művészeti kar volt a legnépszerűbb. Második

---

⁸⁴ SCHWINGES: Deutsche universitätsbesucher im 14. und 15. Jahrhunderts des alten reiches. 381.

helyre a teológia került, összhangban azzal, amiért a diákok egy jelentős része Kölnbe látogatott. Összesen 16 teológus hallgatót lehet összeszámolni, akik közül 15 választotta Kölnt, egyvalaki pedig Heidelbergben folytatta ezirányú tanulmányait. Két-két hallgatót lehet a jogi, illetve az orvosi fakultásokhoz kötni, előbbieket mind Kölnben tanultak, míg az orvostanhallgatók Wittenberg és Tübingen között oszlottak meg. Értelemszerűen a többi 92 beiratkozás az *artes* karra esik.

A magyarországi diákok közül kevesen szereztek fokozatot. Húsznál is kevesebben, 19 fő szerzett valamilyen egyetemi grádust tanulmányai végén. Legtöbben itt is azok voltak, akiknek graduálása az *artes* fakultáshoz kötődött. A hét szabad művészet borostyánkoszorúsi titulust 11 fő kapta meg, akikhez öt *artes magister* és egy *licentiatum artium* fokozatot elnyert személy csatlakozott. Jobból és orvostudományból senki sem szerzett fokozatot, noha későbbi tanulmányaik során orvostudományból Kassai Antal fia, János és az erdélyi Kuncze István is szerzett fokozatot. Egy fő érdemelte ki a borostyánkoszorúsi és két személy a mester fokozatot teológiából.

EGYETEM	MAGYARORSZÁGI DIÁKOK GRADUÁLÁSA	FELTEHETŐEN MAGYARORSZÁGI DIÁK GRADUÁLÁSA
Erfurt	1 Ba, 1 Ma	1 ThDr
Heidelberg	2 Ba, 1 ThMa	
Köln	6 Ba, 1 PhLic, 1 ThBa, 1 ThMa	
Lipcse	2 Ba, 2 Ma	5 Ba
Ingolstadt	1 Ma	
Összes	19 fő	6 fő

Ha a fokozatszerzéseket egyetemenkénti bontásban vizsgáljuk, akkor Köln áll az első helyen. Összesen kilencen teljesítették sikerrel a vizsgákat. Messze lemaradva következett Lipcse, majd Heidelberg, Erfurt és Ingolstadt.

Tanulmányok más egyetemeken

31 fő tanult más egyetemeken is, akik közül 21 diák folytatott tanulmányokat további egy egyetemen, két intézményt hat, míg újabb három egyetemet három diák látogatott. A domonkos rendre jellemző tudásközpontúságnak megfelelően a 31 fő harmada (11 fő) a prédikátorok rendjéből került ki, akik minden bizonnyal a nagykáptalan utasításainak megfelelően mozoghattak az egyetemek között. Nem mindig lehet tudni ki honnan érkezett. Így pl. Johannes Schuytnich 1496-ban más egyetem *baccalaureus juris*aként érkezett Kölnbe. Tíz fő csak Bécsben tanult, de öt másik diák is megfordult német egyetem mellett

még Bécsben. Más szóval 15 fő tanult még Bécsben, amivel a legnépszerűbb második egyetem lett a Német-Római Birodalomban tanuló diákok körében. Négyen tanultak még Krakkóban, további egy hallgató fordult meg a lengyel fővárosban. Szintén négyen tanultak német egyetem mellett csak itáliai univerzitáson, éspedig ketten Padovában, egy-egy fő pedig Sienában és Bolognában. Ketten egynél több német intézményben végezték tanulmányaikat, Bartholomeus de Posonia Lipséből mehetett Kölnbe, míg a már említett Jacobus Roeppis Kölnből ment Ingolstadtba. Négyen folytattak párizsi tanulmányokat, egy diák pedig még a korszak elején Prágában is megfordult. Akik ennél több intézmény között mozogtak jellemzően Itália és Bécs egyetemeit ejtették útba. A legtöbb egyetemet (hatot) Kassai Antal fia, János (Krakkó, Padova, Bécs, Basel, Tübingen, Freiburg) látogatta, de összesen négy intézményben folytatta tanulmányait két másik diák, a domonkos Pécsi Osvát (Bologna, Köln, Padova, Ferrara) és Szerémi Benedek (Prága, Párizs, Köln, Bécs). A német egyetemek népszerűségét az egyetemek közötti áramlás és az első egyetemválasztás is jól mutatja. Főként az a momentum, hogy a 31 több egyetemet is látogató diák közül mindössze tízen kezdték elsőként valamelyik német egyetemen a tanulmányaikat.

Jelentősebb diákok

A diákok között több olyan személyt is találunk, aki munkásságával kiemelkedett társai közül. Ilyen volt pl. Váci Pál, aki a domonkos rend tagjaként fordította magyarra Szent Ágoston reguláját a Nyulak szigeti apácaközösség számára az 1460-as évek elején.⁸⁵ Minden bizonnyal váci polgári családba született, tanulmányait pedig Bécsben kezdte, ahol belépett a rendbe, majd kölni és bolognai tanulmányokat követően a nagyszombati rendház perjele lett. A rend és nem kevésbé az anyanyelvi kultúra érdekében alkotott maradandót. Kéziratmásoló vagy alkotói tevékenységével további diákok is kitűntek a német egyetemeken tanuló magyarországi diákok közül.⁸⁶

Az egyház vezetésében szerzett tapasztalatokat, de mind egyházi, mind kulturális vonalon jelentős tevékenységet fejtett ki a Polnar család több tagja, köztük Péter. A család segesvári eredetű, Péter azonban már a kolozsvári domonkos rendház tagjaként ment tanulni külföldre, amit valószínűleg nagybátyja, Polnar Gábor segesvári plébános finanszírozott. Hazatérve Péter rendbe hozatta a kolozsmonostori konvent templomát, amelyet díszes üvegablakokkal is ellátott, egyúttal rendbe hozatta az ottani kanonok házáit is. Implom Lajos

---

⁸⁵ LÁZS 2005, 196.

⁸⁶ HARASZTISZABÓ 2018b, 5-6. Talán Thomas de Septem Castris, bázeli diák lehetett az egyik kiadója Petrus de Abano Conciliator differentiarum philosophorum et precipue medicorum című, 1472-ben, Mantovában kinyomtatott művének. Ugyanebben a kötetben olvasható, hogy Tamás nagyszebeni születésű volt. HORVÁT 1817, 75.

nemrég posztumusz megjelent művében azonosnak tartotta azzal a Polnar Péterrel (eredeti keresztnéve Implom szerint Gábor), aki boszniai püspök is lett a későbbiekben.⁸⁷ Ugyanakkor azt is tudjuk, hogy ez a püspök, korábban a kolozsmonostori apátság commendatora is volt, amely indokolná Polnar költődését az ottani konventhez.⁸⁸

Erdély művelődéstörténete szempontjából volt fontos személy Trapoldanus Lukács, aki hazatérése után, 1525-ben Valentinus Corvussal közösen megalapította Erdély első nyomdáját, amelynek értékét német egyetemi hallgatóként könnyen beláthatta.⁸⁹ Városa életét is segítette munkásságával, előbb, mint városi jegyző majd, mint szenátor.⁹⁰

Orvosi tevékenysége révén vált ismertté több diák is, így pl. a kassai Antal aranyműves fia, János. Páciensei között a kor olyan neves személyiségeit lehet megemlíteni, mint Rotterdami Erasmus, akinek Bázelen epekövére adott gyógyírt, de a mohácsi tragédia után I. (Öreg) Zsigmond lengyel király és udvari emberei orvosaként is megállta a helyét.⁹¹

A reformáció előmozdításában is szerepet vállaltak egykori németországi diákok, így a már említett besztercebányai Baumheckel György, aki városi tanácsosként tudta egyengetni a protestantizmus ügyét városában. Hasonló szerepet töltött be a külföldi származású Conradus Cordatus.⁹²

Nem csak magyarországi származású, német egyetemen képzett személyek járultak azonban hozzá a korabeli magyar viszonyok fejlődéséhez. Javadalomhalmozásai mellett egyetemi tanulmányainak sokaságával is felhívta magára a figyelmet az arnheimi Hueweni Goswein, aki tanulmányait Párizsban kezdte, majd Kölnben, Heidelbergben és Bécsben folytatta őket. Utóbbi állomáson ismerkedhetett össze Tamásfalvi Miklós pécsi kanonokkal, akinek a révén kerülhetett a dél dunántúli püspöki székhelyre.⁹³ Mindközül azonban a legjelentősebb személy vitán felül Albeni Henrik volt, aki a Saar vidék mellől indulva, nagybátyja támogatásával került Zsigmond király közvetlen közelébe. Bencés szerzetesként előbb a garamszentbenedeki, majd a kolozsmonostori bencés konventek apátja, ezt követően pedig több mint húsz éven keresztül (1421-1444) között pécsi püspök. Életét a várnai csatamezőn fejezte be.⁹⁴

A középkori német egyetemeken tehát igen csak kevés magyarországi diák tanult, s ha a kölni domonkos *studium generale* nem működött volna az egyetem teológiai karaként, számuk még kevesebb lenne. Gyakran csak átuta-

---

⁸⁷ IMPLOM 2018, 460-461.

⁸⁸ C. TÓTH 2017, 43.

⁸⁹ BORSA 1965, 56–61.

⁹⁰ SIMON 2009, 5.

⁹¹ HARASZTISZABÓ-KELÉNYI 2016, 70-71.

⁹² CSEPREGI 2001, 65-72.

⁹³ FEDELES 2005, 315-316.

⁹⁴ FEDELES 2018, 125.

zóban próbálkoztak meg beiratkozni valamelyik itteni intézménybe. A nemes-ség teljesen hiányzott soraikból, a helyi viszonyoknak megfelelően a magyar diákok is a polgárság köreiből kerültek ki. Jelentős intézményekké elsősorban a középkor végén kezdtek válni, nem egy esetben csak a korai újkorban, párhuzamosan a protestáns eszmék hazai térnyerésével és újabb, immár protestáns egyetemek alapításával a birodalom területén.

Magyarországi diákok angol egyetemeken

Mint az adattárból látható, angol egyetemekre csak igen csekély számban jutottak el magyar peregrinusok, azok is csak az Árpád-házi királyok korában. Oxfordban tanult Nicolaus de Hungaria 1194 és 1196 között, valamint három magyar diákot ismerünk a Lincolni studium generálén 1195-ből, 1200-ból és 1210-ből. E kapcsolatokról Laszlovszky József írt bővebb tanulmányokat, így az olvasókat mi is csak ezen cikkek használatára buzdíthatjuk.⁹⁵

---

⁹⁵ LASZLOVSZKY József: Angol-magyar kapcsolatok a 12. század második felében = Századok 1994. 223-253. és József Laszlovszky: Hungarian University Peregrination to Western Europe in the Second Half of the Twelfth Century = Universitas Budensis 1395-1995 (Ed: László Szögi and Júlia Varga) Budapest 1997. 51-60.

Rövidítésjegyzék

ANDRIĆ 1996	Stanko Andrić, <i>Studenti iz Slavonsko-Srijemskog Međuriječja na Zapadnim Sveučilištima u Srednjem Vijeku (1250.-1550.)</i> Croatia Christiana 20 (1996), 117–151.
ASCHE 2000	Matthias Asche, <i>Von der reichen hansischen Bürgeruniversität zur armen mecklenburgischen Landeshochschule</i> . Stuttgart, 2000.
AUBERT 1975	Roger Aubert, <i>L'Université de Louvain</i> . Louvain-La-Neuve, 1975.
BÁCSATYAI 2018	Bácsatyai Dániel, Személyi összeköttetések a Curia Romana és a magyar egyház között a 13. század közepén. Pármai Albert és Bánca István. <i>Történelmi Szemle</i> 60 (2018) 299–323.
BAGI 2014	Bagi Dániel, <i>Az Anjouk Krakkóban</i> . Nagy Lajos lengyelországi uralmának belpolitikai kérdései. Pécs, 2014.
BÁRÁNY 2014	Bárány Attila, A Luxemburg-ház nyugati (angol, francia, burgundi) kapcsolatai 1378 és 1416 között. In: Bárány Attila–Pósán László (szerk.): <i>Causa unionis, causa fidei, causa reformationis in capite et membris</i> . Tanulmányok a konstanzi zsinat 600. évfordulója alkalmából. Debrecen, 2014. 10–35.
BÁRÁNY 2017	Bárány Attila, Zsigmond király és kísérete Németalföldön – németalföldiek Magyarországon. In: <i>Németalföld emlékei Magyarországon – magyar–holland kapcsolatok</i> . Szerk. Bárány Attila - Fazakas Gergely Tamás - Pusztai Gábor - Takács Miklós. (<i>Loci Memoriae Hungaricae</i> , 5) Debrecen, 2017. 21–55.
BH	Csapodi Csaba, Csapodiné Gárdonyi Klára (ed.), <i>Bibliotheca Hungarica. Kódexek és nyomtatott könyvek Magyarországon 1526 előtt</i> . I–III. Budapest, Akadémiai Kiadó, 1988–1994.
BÓNIS 1971	Bónis György, <i>A jogtudó értelmiség a Mohács előtti Magyarországon</i> , Budapest 1971.
BORSA 1965	Borsa Gedeon, <i>Az első szebeni nyomda Erdélyben (1528–1530)</i> . MKSZ 81 (1965) 56–61.
BOSSÁNYI 1916	<i>Regesta Supplicationum</i> . A pápai kérvénykönyvek magyar vonatkozású okmányai: Avignoni korszak I–II. Bossányi Árpád (szerk.), Bp. 1916–1918.
C.TÓTH 2017	C. Tóth Norbert, <i>Magyarország késő középkori főpapi archontológiája. Érsekek, püspökök, illetve segédpüspökeik, vikáriusaik és jövedelemkezelőik az 1440-es évektől 1526-ig</i> . (A Győri Egyházmegyei Levéltár Kiadványai. Források, feldolgozások; 27.) Győr, 2017.
CSB	<i>Chartularium Studii Bononiensis</i> . <i>Documenti per la Storia dell'Università di Bologna dalle Origini fino al secolo XV</i> . Vol. XIV. Roberto Ferrara, Giorgio Tamba (ed.) Bologna, 1981.
DÉCSÉNYI 1891	Décsényi Gyula, Gosztonyi János püspök származásához. <i>Turul</i> 9 (1891), 194–196.
ECKHARDT 1929	Eckhardt Sándor, <i>Magyar humanisták Párizsban</i> . Bp. 1929.
DERCSÉNYI 1941	Dercsényi Dezső, Nagy Lajos kora. Bp. 1941.

- EGEDIKOVÁCS 2013 Egedi Kovács Emese, Béla-Alexiosz emléke a 12. századi francia irodalomban. In: Francia-magyar kapcsolatok a középkorban, szerk. Györkös Attila – Kiss Gergely – Sághy Marianne, Debreceni Egyetem, 2013, 49–63.
- FEDELES 2005 Fedeles Tamás, A pécsi székeskáptalan személyi összetétele a késő középkorban (1354–1526). (Tanulmányok Pécs történetéből 17.) Pécs, 2005.
- FEDELES 2018 Fedeles Tamás, Az uralkodó, a Szentszék és a magyar főpapok Luxemburgi Zsigmond korában. In: Mesterek és tanítványok 2. Tanulmányok a bölcsészet- és társadalomtudományok területéről. Szerk. Czeferner Dóra–Böhm Gábor–Fedeles Tamás. Pécs, 2018. 81–146.
- FEJÉRPATAKY 1885 Fejérpataky László, A királyi kancellária az Árpádok alatt. Bp. 1885.
- FÖLDESI 2008 Földesi Ferenc, Tudósok és könyvek társasága. Vitéz János könyvtára. In: Csillag a holló árnyékában. Vitéz János és a humanizmus kezdetei Magyarországon. Földesi Ferenc (szerk.), Bp. 2008. 88–100.
- FONT 2017 Font Márta, A siker reménye és a kudarc okai. Egyetemalapítások a középkori Magyarországon. *Per Aspera Ad Astra* 4 (2017) 78–102.
- GÁBRIEL 1936 Gábel Asztrik, Gosztonyi püspök és párizsi mestere. *Egyetemes Philológiai Közlöny* 60 (1936) 15–37.
- GÁBRIEL 1942 Gábel Asztrik, Várdai Balázs a humanista Párizsban. *Egyetemes Philológiai Közlöny* 66 (1942) 26–57.
- GÁBRIEL 1986 Asztrik L. Gabriel, The University of Paris and its Hungarian Students and Masters during the Reign of Louis XII and François Ier. *Notre Dame*, 1986.
- GERÉZDI 1940 Gerézdi Rabán, Bologna és a magyar humanizmus. *Irodalomtörténet* 29 (1940), 146–158.
- GYÖRKÖS 2016 Györkös Attila, Reneszánsz utazás, Máriabesnyő. 2016.
- HARASZTISZABÓ 2015 Haraszi Szabó Péter, A prágai egyetem hallgatói Luxemburgi Zsigmond magyar király udvarában. In: Fábán Laura, Gál Judit, Haraszi Szabó Péter, Uhrin Dorottya (szerk.): *Micae Mediaevales V.: Fiatal történészek dolgozatai a középkori Magyarországról és Európáról*. Bp. 2015.
- HARASZTISZABÓ 2018a Haraszi Szabó Péter, *Primus inter pares?* A prágai egyetem helye a magyar diákok régió belüli peregrinációjában. In: Draskóczy István, Varga Júlia, Zsidi Vilmos (szerk.): *Universitas – Historia: Tanulmányok a 70 éves Szögi László tiszteletére*. Bp. 2018. 53–66.
- HARASZTISZABÓ 2018b Haraszi Szabó Péter, A prágai egyetem magyarországi diákjainak könyvkultúrája a középkorban. *MKSZ* 134 (2018) 1–16.
- HARASZTISZABÓ–KELÉNYI 2016 Haraszi Szabó Péter–Kelényi Borbála, Tanult orvosok a középkori Magyar Királyságban. *Gerundium. Egyetemtörténeti közlemények* 7 (2016) 39–78.
- HARASZTISZABÓ– Haraszi Szabó Péter – Kelényi Borbála – Szögi László, Ma-

- KELÉNYI–SZÖGI gyarországi diákok a Prágai és Krakkói egyetemeken 1348–1525 I–II. Draskóczy István (szerk.) Bp. 2016–2017.
- HEUSINGER 2016 Sabine von Heusinger, Ketzerbefolgung, Predigt und Seelsorge – Die Dominikaner in der Stadt. In: Sabine von Heusinger–Füllenbach, Elias H. – Senner, Walter – Springer, Klaus-Bernward (Ed.): Die deutschen Dominikaner und Dominikanerinnen im Mittelalter. Rom, 2016.
- HINNEBUSCH 1966 William A. Hinnebusch O. P., The History of Dominican Order II: The intellectual and cultural life to 1500. New York 1966.
- HORVÁT 1817 Horvát István, Tudományos gyűjtemény. Pest, 1817.
- HÖHLE 2002 Michael Höhle, Universität und reformatio. Die Universität Frankfurt (Oder) von 1506 bis 1550. Köln-Weimar-Wien, 2002.
- HUBER–KUBINYI 1996 Alfons Huber–Kubinyi András, Egy budai iskolamester pályája a XV. század második felében. In: A magyar iskola első évszázadai. G. Szende Katalin, Szabó Péter (szerk.) Győr, 1996.
- HUTKA 2015 Miroslav Hutka: Augustiniáni na území stredovekého Slovenska (Uhorska). Ružomberok, 2015.
- IMPLÓM 2018 Implom Lajos, Adatok a Szent Domonkos-rend magyarországi rendtartományának történetéhez. Bp. 2018.
- ITTZÉS 2014 Ittzés Gábor, A wittenbergi egyetem a 16. század első évtizedeiben. Történelmi Szemle 56 (2014), 423–453.
- JUST–MATHY 1965 Leo Just – Helmut Mathy, Die Universität Mainz. Grundzüge ihre Geschichte. Mainz, 1965.
- KÁLLAY 1902 Ifj. Kállay Ubul, Bánfi Lukács nemzetsége. Turul 19 (1902), 140–141.
- KARÁCSONYI 1900 Karácsonyi János, A magyar nemzetségek a XIV. század közepéig. Bp. 1900.
- KEWE 2004 Marita KEWE, Vicenza. In: Medieval Italy: An encyclopedia. Christopher Kleinhenz (ed.) 2004. 1140–1142.
- KISS 2013a Kiss Gergely, 11-13. századi magyar főpapok francia kapcsolatai. In: Francia-magyar kapcsolatok a középkorban, szerk. GYÖRKÖS Attila – KISS Gergely – SÁGHY Marianne, Debreceni Egyetem, 2013. 341–350.
- KISS 2013b Kiss Gergely, Mutatis mutandis? Les mutations de la pensée juridictionnelle des prélats hongrois à la fin du XIIe et au début du XIIIe siècle. Specimina nova. Pars prima, Sectio mediaevalis vol. 7 (2013) p. 71-102.
- KISS 2015 Kiss Gergely, Dél Magyarországtól Itáliáig. Bánca nembeli István (1205 k.-1270) váci püspök, esztergomi érsek, az első magyarországi bíboros életpályája. Pécs, 2015.
- KÓNYA–KÓNYA 2013 Kónya Annamária - Kónya Péter, Szlovák refomátusok a XVI - XVIII. században. Sárospatak, 2013.
- KOSEGARTEN Johann Gottfried Ludwig Kosegarten, Geschichte der Universität Greifswald, mit urkundlichen Beilagen I–II. Greifswald, 1856–1857.

- KÖRMENDY 2016 Körmendy Kinga, Enyedi Szász György és Lippai Mihály padovai baráti köre. In: *Testimonio litterarum. Tanulmányok Jakó Zsigmond tiszteletére*. Dáné Veronika, Lupescuné Makó Mária, Sipos Gábor (szerk.), Kolozsvár, 2016. 199–211.
- KRAUSE 2003 Konrad Krause, *Alma mater Lipsiensis Geschichte der Universität Leipzig - von der Gründung 1409 bis zur Gegenwart*. Leipzig, 2003.
- LÁZS 2005 Lázs Sándor, Szent Ágoston regulájának 15. századi magyar fordítója. Váci Pál munkássága a 15. századi domonkos rendi reformban. *ITK* 109 (2005) 188–204.
- LEGOFF 1979 Jacques Le Goff, *Az értelmiség a középkorban*. Budapest, 1979.
- LUX 2004 Lux Etelka, *Conradus Cordatus. MAMÜL II. Bp.*, 2004. 70.
- MAGYARYKOSSA Magyary-Kossa Gyula, *Magyar orvosi emlékek: értekezések a magyar orvostörténelem köréből. I-IV. Bp.*, 1929-1940.
- MAKK 1993 Makk Ferenc, *Magyar külpolitika (896–1196)*. Szeged, 1993.
- MÄRKER 1993 Almuth Märker, *Geschichte der Universität Erfurt*. Weimar, 1993.
- MEZEY–MAKKAI1960 Makkai László – Mezey László, *Árpád-kori és Anjou-kori levelek*. Bp. 1960.
- MIKONYA 2014 Mikonya György, *Az európai egyetemek története (1230–1700)*. Budapest, 2014.
- NAGY 2008 Nagy Balázs, *Magyarország külkereskedelme a középkorban*. In: Kubinyi András – Laszlovszky József – Szabó Péter: *Gazdaság és gazdálkodás a középkori Magyarországon: gazdaságtörténet, anyagi kultúra, régészet*. Bp. 2008. 253–276.
- NODL 2017 Martin Nodl, *Das Kuttener Dekret von 1409: Von der Eintracht zum Konflikt der Prager Universitätsnation*. Köln-Weimar-Wien, 2017.
- PAJORIN 1987 Pajorin Klára, *A magyar humanizmus Zsigmond-kori alapjai*. In: *Művészet Zsigmond király korában 1387–1437 I–II. Bp.* 1987, I. 193–211.
- PAULER 1893 Pauler Gyula, *A magyar nemzet története az Árpádházi királyok alatt I–II. Bp.* 1893.
- PRANTL 1872 Karl von Prantl, *Geschichte der Ludwig-Maximilian Universität in Ingolstadt, Landshut und München I–II. München*, 1872.
- RASHDALL 1895 Hastings Rashdall, *Universities of Europe in the Middle Ages I – II. Oxford*, 1895.
- SCHULTHEISZ 2018 Schultheisz Emil orvostörténeti tanulmányai. Szerk.: Gazda István. Budapest, 2018
- SIEBEL 1960 Marc Siebel, *Die Universität Basel und die Eidgenossenschaft 1460 bis 1529. Basel*, 1960.
- SIMON 2009 Simon Zsolt, *Az első szebeni nyomtatványok 1525-ből. MKSZ* 125 (2009) 1–29.
- SULLIVAN Thomas Sullivan, *Parisian Licentiates in Theology, A.D. 1373-1500. A Biographical Register I–II. Leiden*, 2003–2011.

- SVATOŠ 2001 Michal Svatoš, The Studium Generale 1347/8 – 1419. In: A History of Charles University. Ivana Čornejová, Michal Svatoš, Petr Svobodný (Ed.), Prague, 2001. 22 – 93.
- SZELÉNYI 1917 Szelényi Ödön, A magyar ev. iskolák története a reformációtól napjainkig. Pozsony, 1917.
- SZENDREI 1996 Szendrei Janka, Zenetanulás a középkorban. In: A magyar iskola első évszázadai. G. Szende Katalin, Szabó Péter (szerk.) Győr, 1996. 41–50.
- TEMESVÁRY 1922 Temesváry János, Erdély középkori püspökei. Kolozsvár, 1922.
- TEUFEL 1977 Waldemar Teufel, Universitas studii Tuwingensis. Tübingen, 1977.
- THOROCZKAY 2009 THOROCZKAY Gábor, Az esztergomi érsekség kormányzata a XIII–XIV. század fordulóján (A XIV. századi krónika-kompozíció 188. fejezetének kritikájához). In: Uő: Írások az Árpád-korról. Bp. 2009. 143–149.
- TONK 1979 Tonk Sándor, Erdélyiek egyetemjárása a középkorban. Budapest, 1979.
- TÓTH 2018 Tóth Krisztina, Esztergom megyei diákok egyetemjárása a késő középkorban. In: Universitas – Historia: Tanulmányok a 70 éves Szögi László tiszteletére. In: DRASKÓCZY István, VARGA Júlia, ZSIDI Vilmos (szerk.) Bp. 2018. 143–151.
- TÜSKÉS 2008 Tüskés Anna, Magyarországi diákok a bécsi egyetemen 1365–1526. Bp. 2008.
- VERGER 1986 Jacques Verger, Histoire des Universités en France. Toulouse, 1986.
- VERESS 1915 Veress Andreas, Matricula et acta Hungarorum in universitatibus Italiae studentium I. Padua 1264–1864, Kolozsvár 1915.
- VERESS 1941 Veress Endre, Olasz egyetemeken járt magyarországi tanulók anyakönyve és iratai. 1221–1864, Budapest, 1941.
- WALLIS 2010 Faith Wallis, Medieval Medicine: A reader. Toronto, 2010.
- WERTNER 1892 Wertner Mór, A Frankóiak, Turul 10 (1892) 113–120.
- WOLGAST 1985 Eike Wolgast, Die kurpfälzische Universität 1386–1803. In: Semper apertus. Sechshundert Jahre Ruprecht-Karls Universität Heidelberg 1386–1986 I. Berlin-Heidelberg, 1985. 1–71.
- ZSO Zsigmondkori Oklevéltár I–XIII. Mályusz Elemér et al. (Ed.). Bp. 1951–2017.
- ZSOLDOS 2005 Zsoldos Attila, Az Árpádok és asszonyaik. Bp. 2005.
- ZSOLDOS 2011 Zsoldos Attila, Magyarország világi archontológiája, 1000–1301. Bp. 2011.

Az Adattárban lévő rövidítések jegyzéke

ÁAR	Áldásy Antal, Regesták a vatikáni levéltárból II. közl., Magyar Történelmi Tár 1895. pp. 58–89.
AAW	Album Academiae Vitebergensis I., ed. C. E. Foerstemann. Lipsiae 1841.
ABO	Gerevich Tibor – Jakubovics Emil – Berzeviczy Albert, Aragoniai Beatrix magyar királyné életére vonatkozó okiratok, Budapest 1914. (Monumenta Hungariae Historica. Diplomata 39.)
ACG	Acta capitulorum generalium Ordinis Praedicatorum III. Ed. fr. Andreas Frühwirth. Roma 1900. (Monumenta Ordinis Fratrum Praedicatorum Historica VIII.)
AD UB	Adinel C. Dinca, Unknown Books from Medieval Universities. Some Transylvanian Examples, in: University and universality. The Place and Role of the University of Pécs in Europe from the Middle Ages to Present Days. Ed. Ágnes Fischer-Dárdai – István Lengvári – Éva Schmelczér-Pohánka, Pécs 2017. pp. 163–177. (Publications of the University Library of Pécs vol. 16.)
ADGP	Alessandro Daneloni, Egy levéltári dokumentum Garázda Péterről, Irodalomtörténeti Közlemények 109. (2001) 3-4. sz. pp. 451-455.
ADH	Az Abaffy család levéltára 1247–1515. A Dancs család levéltára 1232–1525. A Hanvay család levéltára 1216–1525, szerk. Borsa Iván, Budapest 1993. (A Magyar Országos Levéltár kiadványai II. Forráskiadványok 23.)
ADUGP	Alessandro Daneloni, Nota sul soggiorno a Firenze dell'umanista ungherese Péter Garázda, Rinascimento 41. (2001) pp. 259-265.
AEU	Acten der Erfurter Universität I–III., ed. Hermann Weissenborn. Halle 1881–1899.
AFA	Acta Facultatis Artium Universitatis Vindobonensis. Wiener Artisten-register I–IV, hrsg. Paul Uiblein – Thomas Maisel – Ingrid Matschinegg, Wien 1968–2007. (Quellen zur Geschichte der Universität Wien)
AFMV	Acta Facultatis Medicae Universitatis Vindobonensis I–III., hrsg. Karl Schrauf. Wien 1899–1904. (Quellen zur Geschichte der Universität Wien)
AFT	Andrea Fara, I Sassoni di Transilvania nelle Università d'Europa tra XIV e XVI secolo. Annuario dell'Istituto Romeno di Cultura e Ricerca Umanistica di Venezia 8 (2006) pp. 119–133.
AG MUP	Andrea Gloria, Monumenti della Università di Padova. I–II. Padova 1888. (Studii editi dalla Università di Padova a commemorare l'ottavo centenario dalla origine della Università di Bologna 1–2.)
AGAGP	Acta Graduum Academicorum Gymnasii Patavini (1406–1806) I–XVII., Padova 1922–2008.
ÁJMH	Ábel Jenő, Magyarországi humanisták és a Dunai Tudós Társaság. Budapest 1880. (Értekezések a Magyar Tudományos Akadémia Nyelv- és Széptudományi Osztálya köréből)

AK NySzM	Antonin Kalous, Mátyás király és a pápaság 1472: Nyújtódi Székely Miklós Rómában, in: <i>Vestigia II. Magyar források Itáliából</i> , szerk. Domokos György – Kuffart Hajnalka – Szovák Márton, Piliscsaba 2018. pp. 41–53.
AKPP	Antonin Kalous, <i>Plenitudo potestatis in partibus? Papežští legáti a nunciové ve střední Evropě na konci středověku</i> , Brno 2010.
ÁMTF	Györffy György, <i>Az Árpád-kori Magyarország történeti földrajza I–IV</i> , Budapest 1987–1998.
AN	Ábel Jenő, <i>Analecta nova ad historiam renascentium in Hungaria litterarum spectantia</i> , ed. Hegedűs István, Budapestini 1903.
ANG	Ernestus Friedländer – Carolus Malagola, <i>Acta nationis Germanicae Universitatis Bononiensis ex archetypis tabularii Malvezziani</i> , Berolini 1887.
AO	Anjoukori Okmánytár I–VII, szerk. Nagy Imre – Tasnádi Nagy Gyula, Budapest 1878–1920.
AOKL	Anjou-kori Oklevéltár I–XV, XVII, XIX–XXXIV, XXXVII–XXXVIII, XL, XLII, XLVI–XLVIII, Almási Tibor – Blazovich László – Géczi Lajos – Kőfalvi Tamás – Kristó Gyula – Makk Ferenc – Piti Ferenc – Sebők Ferenc – Tóth Ildikó Éva, Budapest-Szeged 1990–2018.
ÁP SzM	Ács Pál, Sztárai Mihály különös mártíromsága - a Cranmerus Tamás című Foxius-parafrázis tükrében, <i>Studia Litteraria</i> 51 (2012), 3–4. sz. pp. 84–95.
ÁPBB	Ács Pál, Boccaccio Baranyában: Egy kivételes értelmiségi pálya a 16. század első felében: Istvánffy Pál, in: "A magyar történet folytatója." <i>Tanulmányok Istvánffy Miklósról</i> . szerk. Ács Pál – Tóth Gergely, Budapest 2018 pp. 37–58. (Magyar történelmi emlékek. Értekezések)
ARGB	Anna Rose, "Natio Germanica" der Bologneser Universität Universität und ausländische Studenten von Filippo Beroaldo dem Älteren, in: <i>Augustinus Moravus Olomucensis: proceedings of the international symposium to mark the 500th anniversary of the death of Augustinus Moravus Olomucensis, 1467–1513: 13th November 2013</i> , National Széchényi Library, Budapest. edd. Ekler Péter – Kiss Farkas Gábor, Budapest 2015. pp. 31–44.
ASUC	<i>Album studiosorum universitatis Cracoviensis I–II</i> , Adam Chmiel, Cracoviae 1887–1892.
AT	<i>Vetera monumenta historica Hungariam sacram illustrantia maximam partem nondum edita ex tabulariis Vaticanis deprompta, collecta ac serie chronologica disposita ab Augustino Theiner I–II</i> , Romae 1859–1860.
ATF	<i>Die Akten der Theologischen Fakultät der Universität Wien (1396–1508)</i> , ed. Paul Uiblein, Wien 1978. (Quellen zur Geschichte der Universität Wien)
AUL	<i>Die Anfänge der Universität Leipzig I. Personalverzeichnis von 1409 bis 1419</i> , ed. Paul Wilhelm Ullrich, Leipzig 1895.
ÁÚO	Árpád-kori új okmánytár I–XII, szerk. Wenzel Gusztáv, Budapest 1860–1874.

- AZSD Alszeghy Zsolt, Ismeretlen magyar dráma a XVII. század elejéről, *Egyetemes Philologiai Közlöny* 59/1935 pp. 34–64.
- BABŐ Ballagi Aladár, Brassai ötvösök és ötvösművek (1526-1540), *Archaeológiai értesítő Új folyam* 10/1890 5. sz. pp. 385–402.
- BALP Boreczky Anna, Mikor és hol készült Lossai Péter kódexe? *Magyar Könyvszemle* 113/1997 2. sz. pp. 249–265.
- BAN Bárány Attila, Zsigmond király és kísérete Németalföldön – Németalföldiek Magyarországon, in: *Németalföld emlékei Magyarországon. Magyar-holland kapcsolatok*, szerk. Bárány Attila – Fazekas Gergely Tamás – Pusztai Gábor – Takács Miklós, Debrecen 2017 pp. 21–56.
- BÁR Regesta Supplicationum. A pápai kérvénykönyvek magyar vonatkozású okmányai: Avignoni korszak I–II, szerk. Bossányi Árpád, Budapest 1916–1918.
- BDSZ Bácsyati Dániel, Személyi összeköttetések a Curia Romana és a magyar egyház között a 13. század közepén. Pármai Albert és Báncsa István, *Történelmi Szemle* 60/2018 2. sz. pp. 299–323.
- BELC Berkovits Elena, La pietra sepolcrale di un umanista ferrarese a Cassovia, *Corvina* 4/1941 164–174.
- BERM Római emlékek a magyar egyház XV-ik századi történetéből. Közli Beke Antal *Magyar Történelmi Társulat* 1900 pp. 1–15.
- BF FE Francesco Ehrle, I piu antichi statuti dell' facolta teologica dell'Universita di Bologna. *Ism.: Banfi Florio. Századok* 71/1937 1–3. sz. pp. 91–94.
- BFF Baumgarten Ferenc, Forrástanulmányok Nagy Lajos és Velen-cze viszonya történetéhez, *Századok* 36/1902 4. sz. pp. 326–346.
- BFFR Bánfi F. Ferenc, Egy magyar diplomata sírja Rómában, *Századok* 65/1931 1-3. sz. pp. 104–109.
- BFJG Bánfi Florio, Joannes Pannonius–Giovanni Unghero: Váradi János. *Irodalomtörténeti közlemények* 72/1968 2. sz. pp. 194–200.
- BGBP Borsa Gedeon, Bornemissza Pál megemlékezése Várdai Ferencről és a többi, Mohács előtti bolognai, magyar vonatkozású nyomtatvány, *Irodalomtörténeti Közlemények* 87/1983, pp. 48–58.
- BG EB Borsa Gedeon, Bibliográfiai adalékok az esztergomi breviárium Mohács előtti nyomtatott kiadásairól, *Az Országos Széchényi Könyvtár Évkönyve* 1986–1990, Budapest 1986. pp. 33–351.
- BG SP Borsa Gedeon, Sebastian Pauschner, az első Magyarországon megjelent orvosi munka szerzője és nyomtatásban kiadott munkái, *Az Országos Orvostörténeti Könyvtár közleményei*, 27/1963 pp. 257–271.
- BGA Borsa Gedeon: Ki volt Antonius de Hungaria, az első esztergomi miscskönyv megrendelője? *Magyar Könyvszemle* 117/2001 2. sz. pp. 204–205.
- BGE Barabás Gábor, Enoch domonkos szerzetes és Cognoscens esztergomi olvasókanonok bírói működése az 1230-as években. Adalékok a pápai kiküldött bíróság magyarországi történetéhez, in: *Köztes Európa vonzásában. Ünnepi tanulmányok Font Márta tiszteletére*, szerk. Bagi Dániel – Fedeles Tamás – Kiss Gergely, Pécs 2012. pp.

- 59–70.
- BGK Borsa Gedeon, A hazai könyvnyomtatás megalapítása, Magyar Könyvszemle 105/1989 4. sz. pp. 338–354.
- BGP Barabás Gábor, A pápaság és Magyarország a 13. század első felében, Pécs 2015.
- BGSZ Borsa Gedeon, Hazai egyházmegyék Mohács előtt nyomtatott zsinati határozatai, Magyar Könyvszemle 102/1986 1. sz. pp. 67–73.
- BGYKI Bónis György, A kúriai irodák munkája a XIV. és XV. században. Levéltári Közlemények, 34/1963 2. sz. pp. 197–246.
- BGYM Bónis György, A jogtudó értelmiség a Mohács előtti Magyarországon, Budapest 1972.
- BGYU Bónis György, Uzsai János Ars notariája, Filológiai Közlöny 7/1961 3–4. sz. pp. 229–260.
- BH Csapodi Csaba – Csapodiné Gárdonyi Klára, Bibliotheca Hungarica. Kódexek és nyomtatott könyvek Magyarországon 1526 előtt. I–III., Budapest 1988–1994.
- BI DMSG Botta István, Dévai Mátyás és Serédy Gáspár: További szempontok a Dévai-kutatáshoz, Diakonia, 1/1979 pp. 72–79.
- BI E Bilkei Irén, Adatok a középkori és kora-újkorai egyetemjárás és litterátus műveltség történetéhez Zalában, in: Művelődéstörténeti tanulmányok. Zalai Gyűjtemény 31/1991 pp. 29–48.
- BI FP Bodor Imre, Katalógus. in: A Középkori Magyarország főpapi pecsétjei a Magyar Tudományos Akadémia Művészettörténeti Kutató Csoportjának pecsétmásolat-gyűjteménye alapján, szerk. Bodor Imre, Budapest 1984.
- BI HKF Bilkei Irén, Egy hivatalvállaló köznemes família a későközépkori Zalában, a Háshágyiak, in: Zalai Múzeum 21/2013 pp. 137–146.
- BI SML Borsa Iván, A Somogy megyei Levéltár Mohács előtti oklevelei, Somogy megye múltjából - Levéltári évkönyv 14/1983 pp. 3–81.
- BI SzU Borsa István, A szenyéri uradalom Mohács előtti oklevelei (Második, befejező közlemény), Somogy megye múltjából - Levéltári évkönyv 10/1979 pp. 59–149.
- BI VF Berkovits Ilona, Várday Ferenc pontificaléja Bécsben, Magyar Könyvszemle 66/1942 3. sz. pp. 259–266.
- BI ZLK Bilkei Irén, Zala megye levéltára középkori okleveleinek regesztái, 1240–1526, Zalaegerszeg 2014. (Zalai Gyűjtemény 75.)
- BIB A Balassa család levéltára 1193–1526, szerk. Borsa Iván, Budapest 1990. (Magyar Országos Levéltár kiadványai II. Forráskiadványok 18.)
- BIBC Bertényi Iván, Báthory Miklós címerének néhány problémája, in: Báthory Miklós váci püspök (1474–1506) emlékezete. Tanulmányok a „Váci Püspökség Báthory emlékére 2006” alkalmából rendezett konferencia anyagából. szerk. Horváth Alice, Vác 2007 pp. 55–62. (Vácegyházmegye múltjából)
- BIH Bakács István, Hont vármegye Mohács előtt, Budapest 1971.
- BIK Berkovits Ilona, Kolostori kódexfestészetünk a XIV. században, Magyar Könyvszemle 67/1943 4. sz. pp. 347–362.

- BIR Bitskey István, Magyarországi diákok Rómában a középkor végén, in: Régi és új peregrináció Magyarok külföldön, külföldiek Magyarországon, szerk. Békési Imre, Budapest 1993 pp. 501–507.
- BISZ Bertényi Iván, Szepesi Jakab országbíró. A magyar királyi kúriai bíraskodás történetéhez a XIV. században, [Bölcsészdoktori értekezés.] Budapest 1963.
- BJ MMKU Balogh Jolán, A művészet Mátyás király udvarában, I–II. Budapest 1966.
- BJ NT Bessenyei József, Nádasdy Tamás a politikus és államférfi, in: Nádasdy Tamás (1498–1562). Tudományos emlékülés, szerk. Söptei István, Sárovar 1999. pp. 9–27. (Nádasdy Ferenc múzeum kiadványai 3.)
- BJJ Bessenyei József, János király árultatása, 1530 körül, Magyar Nyelv 80/1984 1. sz. pp. 116–123.
- BKML Bíró Csilla – Kertész Balázs, Az angyal hozta korona motívuma Mátyás király legitimációs törekvéseiben, Századok 141/2007 2. sz. pp. 365–374.
- BKS Boroviczény Károly-György, Cruciferi Sancti Regis Stephani. Tanulmány a stefaniták, egy középkori magyar ispotályos rend történetéről, Orvostörténeti közlemények 133–140/1991–1992 pp. 7–48.
- BKVP Boross Klára, Váradi Péter könyvtárának újabb kötete az Egyetemi Könyvtár ősnymtatvány gyűjteményében, Magyar Könyvszemle 101/1985 3-4. sz. pp. 276–280.
- BLLP Bendefy László, Lossai Péter 1498. évi Geometria Prac-ticájával kapcsolatban felmerült kérdések, Magyar Könyvszemle 90/1974 1-2. sz. pp. 118–126.
- BMP Bucsay Mihály, A protestantizmus története Magyarországon 1521–1945, Bp. 1985.
- BMV Beke Margit, Vitéz János esztergomi udvara, in: Vitéz János emlékkönyv. Esztergom évlapjai/Annales Strigonienses, szerk. Dr. Bárdos István, 1990 pp. 59–77.
- BPPH Bónis Péter, Paulus Hungarus, a magyar glosszátor, Publicationes Universitatis Miskolciensis, Sectio Juridica et Politica 34 (2016) pp. 7–15.
- BR SP Révész Béla, Sebastian Pauschner, ein siebenbürgisch-sächsischer Arzt des 16. Jahrhunderts, Archiv für Geschichte der Medizin 4/1910 pp. 282–300.
- BRAUE Das Bakkalarenregister der Artistenfakultät der Universität Erfurt 1392–1521, hrsg. Rainer C. Schwinges – Klaus Wriedt, Jena–Stuttgart 1995.
- BRKI Békefi Remig, A káptalani iskolák története Magyarországon 1540-ig, Budapest 1910.
- BRN Békefi Remig, A népoktatás története Magyarországon 1540-ig, Budapest 1906.
- BS EKL Erdélyi káptalani tizedlajstromok. Huszti András levele, Közli: Barabás Samu, Magyar Történelmi Társ 1911.
- BSABA Bene Sándor, Andreas Pannonius lélekfelfogásának forrásaihoz.

- Bartholomaeus Anglicus: De proprietatibus rerum. in: Pázmány nyomában: tanulmányok Hargittay Emil tiszteletére, szerk. Ajkay Alinka – Bajáki Rita, Vác 2013 pp. 49–76.
- BSAP Bene Sándor, Politika és teológia Borso d' Este Ferrarájában (Andreas Pannonius királytükreinek skolasztikus forrásai), Világosság 50/2009 pp. 5–17.
- BSMRA Nicolaus Barius [Bánfalvi Miklós], Georgius Polycarpus de Kostolan [Kosztolányi György], Simon Hungarus, Georgius Augustinus Zagabriensis, Reliquiae, ed. Ladislaus Juhász, Lipsiae 1932. (Bibliotheca Scriptorum Medii Recentisque Aevorum XV.)
- BSR Bálint Sándor, Szeged reneszánsz kori műveltsége, Budapest 1975. (Humanizmus és reformáció 5.)
- BSZB Bártfai Szabó László, Buda egyházi intézményei a középkorban, Budapest 1935.
- BTV Botka Tivadar, Tájékozás az eltűnt magyar Valkóvármegyéről, Századok 2/1868 7. sz. pp. 45–474.
- BVB Bunyitay Vince, A váradi püspökség története alapításától a jelenkorig I–III., Nagyvárad 1883.
- BVGY Bedy Vince, A győri székeskáptalan története, Győr 1938. (Győr egyházmegye múltjából 3.)
- BVGYK Bedy Vince, Győr katolikus vallásos életének múltja, Győr 1939. (Győr egyházmegye múltjából 5.)
- BVJ Buda város jogkönyve I–II, szerk. Blazovich László – Schmidt József, Szeged 2001. (Szegedi Középkortörténeti Könyvtár 17.)
- BVP Bedy Vince, A pápóci prépostság és perjelség története, Győr 1939. (Győr egyházmegye múltjából 6.)
- BVS Branislav Varsík, Slováci na prazskej univerzite do konca stredoveku. Bratislava 1926.
- CÁRI Regesták VII. Incze pápa korából 1484–1492, közli Dr. Czaich A. Gilbert Magyar Történelmi Tár 1902 pp. 511–527.
- CÁRR Regesták a római Datária-levéltárak Magyarországra vonatkozó bulláiból. II. Pál és IV. Sixtus pápák idejéből I–II. közlemény, közli dr. Czaich Á. Gilbert, Magyar Történelmi Tár 1899 pp. 1–17, 235–272.
- CÁRS Regeszták VI. Sándor pápa korából, közli: Chaicz Á. Gilbert, Magyar Történelmi Tár 1904 pp. 161–181.
- CD Codex Diplomaticus Hungariae ecclesiasticus ac civilis I–XI, ed. Georgius Fejér, Budae 1829–1844.
- CDP Cameralia Documenta Pontificia de Regnis Sacrae Coronae Hungariae (1297–1536), I–II, ed. József Lukcsics – Tamás Fedeles – Péter Tusor – Gábor Nemes et. al., Budapest–Róma 2014. (Collectanea Vaticana Hungariae I/9–10)
- CDPR Consistorialia Documenta Pontificia de Regnis Sacrae Coronae Hungariae (1426–1605), Documents of Papal Consistories about the Lands of the Holy Crown of Hungary (1426–1605), ed. Péter Tusor – Gábor Nemes. Budapest–Róma 2011. (Collectanea Vaticana Hungariae I/7.)

CMC	Chiara Maria Carpentieri, <i>Minima hungarica. Jegyzetek a lombardiai könyvtárakban őrzött, magyar vonatkozású XV–XVII. századi kéziratokról és nyomtatványokról</i> , in: <i>Vestigia. Mohács előtti magyar források olasz könyvtárakban</i> , edd. Domokos György – Mátyus Norbert – Armando Nuzzo, Piliscsaba 2015 pp. 31–45.
CPND	Celestino Piana, <i>Nuovi documenti sull’Università di Bologna e sul Collegio di Spagna I–II</i> , Bologna 1976.
CPNR	Celestino Piana, <i>Nuove ricerche su le Università di Bologna e di Parma</i> , Firenze 1966.
CPRUB	Celestino Piana, <i>Ricerche su le Università di Bologna e di Parma nel secolo XV</i> , Firenze 1963.
CTHNP	C. Tóth Norbert – Horváth Richárd – Neumann Tibor – Pálosfalvi Tamás, <i>Magyarország világi archontológiája 1458–1526 I. – Főpapok és bárók</i> , Budapest 2016. (Magyar történelmi emlékek. Adattárak)
CTN BCS	C. Tóth Norbert, <i>A Bátori család ecsedi ága az 1440-es években, Szabolcs-Szatmár-Beregi szemle: társadalom, tudomány, művészet</i> . 41/2006 3. sz. pp. 266–289.
CTN BIB	C. Tóth Norbert, <i>Bátori (I.) István országbíró második felesége és az erdélyi Bátori birtokok. A Betleni család az ecsedi Bátoriak életében, Szabolcs-Szatmár-Beregi szemle: társadalom, tudomány, művészet</i> , 49/2014 4. sz. pp. 49–58.
CTN BM	C. Tóth Norbert, <i>A püspök és a prépost: a két Bacskai Miklós</i> , Turul 88/2015 4. sz. pp. 144–146.
CTN EBT	C. Tóth Norbert, <i>Erdődi Bakóc Tamás érsek rokonsága (Rekonstrukciós kísérlet)</i> . Turul 91/2018 1. sz. pp. 8–30.
CTN EÜ	C. Tóth Norbert, <i>Az esztergomi érseki szék üresedése 1418–1423 között</i> , Századok 137/2003 4. sz. pp. 885–896.
CTN FA	C. Tóth Norbert, <i>Magyarország késő középkori főpapi archontológiája. Érsekek, püspökök, illetve segédpüspökeik, vikáriusaik és jövedelemkezelőik az 1440-es évektől 1526-ig</i> , Győr 2017. (A Győri Egyházmegyei Levéltár Kiadványai. Források, feldolgozások 27.)
CTN GP	C. Tóth Norbert, <i>Garázda Péter – Egy javadalomhalmozó egyházi, mint politikai áldozat? Magyar Könyvszemle 132/2016 1. sz. pp. 1–13.</i>
CTN HJ	C. Tóth Norbert, <i>Hiteleshely és a királyi különös jelenlét. Adatok a leleszi konvent hiteleshelyi működéséhez a 15. század elején</i> , Századok 135/2001 2. sz. pp. 409–428.
CTN KKB	C. Tóth Norbert, <i>Ki kicsoda az ecsedi Bátori családban?: a Bátori család ecsedi ágának tagjai, 1377–1541, Szabolcs-Szatmár-Beregi szemle: társadalom, tudomány, művészet</i> . 43/2009 1. sz. pp. 5–47.
CTN OS	C. Tóth Norbert, <i>Oklevelek Simontornya középkori történetéhez 1264–1543, Levéltári Közlemények, 71/2000 1–2. sz. pp. 93–127.</i>
CTN PFB	C. Tóth Norbert, <i>Politikatörténeti források Bátori István első helytartóságához (1522–1523)</i> , Budapest 2010. (A Magyar Országos Levéltár kiadványai II. Forráskiadványok 50.)
CTN VF	C. Tóth Norbert, <i>Várdai Ferenc erdélyi püspök végrendelete</i>

- utóélete, in: A mezővárostól a rendezett tanácsú városig, szerk. Garda Dezső, Csíkszereda 2011 pp. 73–115.
- CTN VFP C. Tóth Norbert, Várdai Ferenc pályája az erdélyi püspöki székhely elfoglalásáig. Protopográfiai esettanulmány egy archontológiai táblával, Erdélyi Múzeum 78/2016 1. sz. pp. 13–25.
- CTNE C. Tóth Norbert, Az egri káptalan archontológiája 1387–1526, Turul 88/2015 2. sz. pp. 48–71.
- CTNESZ C. Tóth Norbert, Az esztergomi székeskáptalan a 15. században. I. rész: A kanonoki testület és az egyetemjárás, Budapest 2015. (Subsidia ad historiam medii aevi Hungariae inquirendam 7.)
- CTNK C. Tóth Norbert, A király helyettesítése a konstanzi zsinat idején. Az ország ügyeinek intézői 1413–1419, in: Causa unionis, causa fidei, causa reformationis in capite et in membris. Tanulmányok a konstanzi zsinat 600. évfordulója alkalmából, szerk. Bárány Attila – Pósn László, Debrecen 2014. pp. 289–315.
- CTNP C. Tóth Norbert, A székes- és társaskáptalanok prépostjainak archontológiája 1387–1437, Budapest 2013. (Subsidia ad historiam medii aevi Hungariae inquirendam 4.)
- CTNSz C. Tóth Norbert, Szabolcs megye működése a Zsigmond-korban, Nyíregyháza 2008.
- CTNV C. Tóth Norbert, A váci székeskáptalan archontológiája (1378–1526), Studia Comitatus. A Ferenczy Múzeumi Centrum Évkönyve. Új folyam, 2/2015 pp. 7–33.
- CUP Chartularium Universitatis Parisiensis I–IV. edd. Emile Chatelain – Heinrich Denifle, Paris 1889–1897.
- CW AS Carolus Wagner, Analecta Scepussii sacri et profani I–IV, Viennae–Posonii–Cassoviae 1774–1778.
- CWLS Constantin von Wurzbach, Lamberg, Sigismund Freiherr von (bis 1488), in: Biographisches Lexikon des Kaiserthums Oesterreich. 14. Theil, Wien 1865, p. 37.
- CZ SzO Czövek Zoltán, Szentlászlói Osvát zágrábi püspök családi és politikai kapcsolatai 1499. évi végrendeletének tükrében, Fons, 20/2013 4. sz. pp. 455–499.
- CZ Czövek Zoltán, Számadás, leltár, végrendelet. Tanulmányok középkor végi forrásokról. [Doktori Disszertáció, DE BTK] Debrecen 2008.
- CSB Chartularium Studii Bononiensis. Documenti per la storia dell'Università di Bologna. I. 1159-1499. Bologna, 1909.; II. 1104-1500. Bologna, 1913.; III. 976-1473. Bologna, 1916.; IV. 1319-1389. Bologna, 1919.; V. 1265-1266. Bologna, 1921.; VI. 1371-1388. Bologna, 1921.; VII. 1267-1268. Bologna, 1923.; VIII. 1268. Bologna, 1927.; IX. 1286. Bologna, 1931.; X. 1269. Bologna, 1936.; XI. 1269. Bologna, 1937.; XII. 1048-1404. Bologna, 1939.; XIII. 1405-1500. Bologna, 1940; XIV. 1270. Bologna, 1981; XV. 1270. Bologna, 1987.
- CsBI Az óbudai apácák perci az Illésháziakkal Újvásár birtoklása ügyében. Megjegyzések az Illésházi család középkori genealógiájához. Eruditio – Educatio 13/2018 4. sz. pp. 14–32.

CSBSF	Celestino Piana, <i>Chartularium studii Bononiensis S. Francisci</i> (saec. XIII–XVI), Florentiae 1970. (<i>Analecta Franciscana</i> 11.)
CsCsJP	Csapodi Csaba, Janus Pannonius könyvei és pécsi könyvtára, in: Janus Pannonius. Tanulmányok, szerk. Kardos Tibor–V. Kovács Sándor, Budapest 1975 pp. 189–298.
CSD	Csánki Dezső, Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában I–V [I–III, V: Csánki Dezső, IV: Fekete Nagy Antal; Ördög Ferenc: Helynévmutató Csánki Dezső történelmi földrajzához], Budapest 1890–2002.
CSESZ	Csukovits Enikő, A római Szentlélek társulat magyar tagjai (1446–1523), <i>Századok</i> 134/2000 1. sz. pp. 211–244.
CSGK	Csapodiné Gárdonyi Klára, <i>Reste der Bibliothek eines unga-rischen Humanisten</i> , Péter Váradi, Guttenberg Jahrbuch 1977 pp. 363–368.
CsJ ASzK	Csontos János, Adalék a szépeességi XV. századi könyvtárakhoz, <i>Magyar Könyvszemle</i> 5/1880 5-6. sz. pp. 329–363
CSJ	Csontos János, Adalékok a magyarországi XIV–XV. századi könyvmásolók- és betűfestőkhöz I–III, <i>Magyar Könyvszemle</i> 4/1879 pp. 1. sz. 4–59.; 3. sz. 134–149; 6. sz. 297–305.
CSJKJ	Csontos János, A krakkói Jagelló könyvtár hazai vonatkozású kéz-iratai, <i>Magyar Könyvszemle</i> 7/1882 5-6. sz. pp. 373–398.
CSJK	Csontos János, Könyvbúvárlatok Ausztriában, <i>Magyar Könyvszemle</i> 15/1890 1-2. sz. pp. 2–41.
CSJMK	Csontos János, Magyarországi könyvmásolók és betűfestők a középkorban, Ötödik közlemény. <i>Magyar Könyvszemle</i> 6/1881 4-5. sz. pp. 205–214.
CsZ R	Csepregi Zoltán, A reformáció nyelve. Tanulmányok a magyarországi reformáció első negyedszázadának vizsgálata alapján, Budapest 2013. (<i>Humanizmus és reformáció</i> 34.)
DDN	Dercsényi Dezső, Nagy Lajos kora, Budapest 1941.
DDND	Dercsényi Dezső, Neksei Dömötör bibliája a washingtoni Library of Congress-ben, <i>Magyar Könyvszemle</i> 66/1942 2. sz. pp. 113–125.
DI D	Draskóczy István, Debreceni diákok egyetemjárása a középkorban, in: Katolikus újjászületés Debrecenben, szerk. Orosz István – Papp Klára, Debrecen 2015 pp. 17–35.
DIS	Draskóczy István, A magyarországi kőszó bányászata és kereskedelme (1440–1530-as évek), Budapest 2018. (<i>Magyar történelmi emlékek. Értekezések</i>)
DK	Demkó Kálmán, A magyar orvosi rend története tekintettel a gyógyászati eszközök fejlődésére Magyarországon a 18. század végéig, Budapest 1894.
DL/DF	Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára, Diplomatikai Levéltár – Diplomatikai Fényképtár.
DMK	Drahoslav Magdoško, <i>Samospráva mesta Košice v stredoveku</i> , Košice 2017.
DMS	Détsy Mihály, A sárospataki r. k. plébániatemplom történetének okleveles adatai, in: Magyar műemlékvédelem VI. 1969–1970. Szerk. Dercsényi Dezső, Entz Géza, Havassy Pál, Merényi Ferenc. Bp.

1972. 89–102.
- DS ARC Danko Šourek, Arpadian Royal Cult in the Zagreb Cathedral: From Gothic to Baroque, *Radovi Instituta za povijest umjetnosti*, 41/2017. pp. 47–58.
- DT CV Dragos Tigau, New information concerning the presence of students from Cluj at the University of Vienna prior to 1550, *Acta Musei Napocensis* 50/2013 2. sz. pp. 102–116.
- EAG Engel Pál, *Középkori Magyar Adattár. Archontológia–Genealógia* (CD-ROM), Budapest 2001.
- EÉ Beke Margit, *Esztergomi érsekek 1001–2003*, Budapest 2003.
- EFG Knauz Nándor, *Az esztergomi főkáptalan fekvő s egyéb birtokaira vonatkozó okmányok tára*, Pest 1871.
- EG Engel Pál, *Középkori magyar genealógia*, in: *Magyar középkori adattár. Magyarország világi archontológiája 1301–1457. CD-ROM*, Budapest 2001.
- ÉGBO Érszegi Géza, Báthory Miklós oklevelei, in: *Báthory Miklós váci püspök (1474–1506) emlékezete. Tanulmányok a „Váci Püspökség Báthory emlékéve 2006” alkalmából rendezett konferencia anyagából*, szerk. Horváth Alice, Vác 2007. 31–54. (Vácegyházmegye múltjából)
- EGVM Erdélyi Gabriella Válság vagy megújulás? Az Ágoston-rendi remeték magyar provinciája és a rendi reform ügye a késő középkorban, *Egyháztörténeti Szemle* 3/2002 pp. 51–67.
- EJ AW Ernusz Johanna, *Adrianus Wolphardus*, Budapest 1939.
- EKLG Az erdélyi káptalan levéltára Gyulafehérvártn, közli Beke Antal, *Magyar Történelmi Tár* 1890 pp. 130–154.
- EKPE E. Kovács Péter, *Léhútók Egerben. Mindennapi élet Estei Hippolit egri püspök udvarában*, *Memoria Rerum – Tanulmányok Bán Péter tiszteletére*, szerk. Oborni Teréz – Á. Varga László, Eger 2008. 157–178.
- ELGZ Engel Pál – Lővei Pál, A gerecsei vörösmárvány használata Zágrábban és környékén a középkorban, in: *Pannonia Regia, Művészet a Dunántúlon 1000-1541*, szerk. Mikó Árpád, Budapest 2006. pp. 47–51.
- EMFC Elda Martellozzo Forin, *Conti palatini e lauree conferite per privilegio. L'esempio padovano del sec. XV*, *Annali di Storia delle Università italiane* 3/1999 pp. 79–119.
- ÉMR Érdujhelyi Menyhért, *Kutatásaim a római levéltárakban*, *Katolikus Szemle* 10/1896 pp. 60–646.
- EO Erdélyi Okmánytár I–IV, szerk. Hegyi Géza – Jakó Zsigmond – W. Kovács András, Budapest 1997–2014.
- EP AMO Ekler Péter, *Augustinus Moravus Olomucensis levele Laki Thuz Jánosnak*, *Magyar Könyvszemle* 128/2008 pp. 478–480.
- EP GV Ekler Péter, „... liberis tuis, discipulis nostris ...”. Megjegyzések Giorgio Valla laki Túz Jánosnak ajánlott Iuvenalis-kommentárjához, *Magyar Könyvszemle* (2019) (Megjelenés alatt) (Köszönjük a szerzőnek, hogy kéziratát rendelkezésünkre bocsátotta.)

- EP Engel Pál, Magyarország világi archontológiája 1301–1457 I–II, Budapest 1996. (História Könyvtár. Kronológiák, adattárak 5.)
- EPESZ Erdő Péter, Az esztergomi szinodális könyv (1382) lengyel forrásai, Magyar Könyvszemle 113/1997 1. sz. pp. 1–15.
- EPNG Erdő Péter: Nágocsi Gáspár kódexe és a középkori veszprémi jogtanítás, in: Magyar Könyvszemle 111. (1995) 2. sz. pp. 119–130.
- EPMKV Engel Pál, Magyarország a középkor végén. Digitális térkép és adatbázis a középkori Magyar Királyság településeiről, (CD ROM) Budapest 2001.
- EPNG Erdő Péter, Nágocsi Gáspár kódexe és a középkori veszprémi jogtanítás, Magyar könyvszemle 111/1995 2. sz. pp. 119–130.
- ESM Eva Selecká Márza, A középkori Lőcsei Könyvtár, Szeged 1997. (Olvasmánytörténeti dolgozatok 7.)
- ESVI Eckhardt Sándor, Várdai István beszéde a francia király előtt, Egyetemes Philologiai Közlöny, 62/1938 pp. 101–104.
- ET Elisabeth Tuisl, Die Medizinische Fakultät der Universität Wien. Von der Gründung der Universität 1365 bis zum Tod Kaiser Maximilians I. 1519, Wien 2014.
- EUM Aeltere Universitäts-Matrikeln I: Universität Frankfurt a. O. I., hrs. Ernst Friedländer–Georg Liebe–Emil Theuner, Leipzig 1887.
- EW Ernst Wagner, Historisch-statistisches Ortsnamenbuch für Siebenbürgen, Köln – Wien 1977. (Studia Transylvanica 4.)
- FB AZ Florio Banfi, P. Antonio da Zara O. P. confessore della regina Beatrice d'Ungheria (sec. XV), Archivio storico per la Dalmazia 26/1938 pp. 282–302.
- FCFV Feld István – Juan Cabello, A füzéri vár, Miskolc 1980.
- FEA Fügedi Erik, A 15. századi magyar arisztokrácia mobilitása, Budapest 1970. (Történeti statisztikai kötetek)
- FEIB Fügedi Erik, Ispánok, bárók, kiskirályok, Budapest 1986.
- FEP Fügedi Erik, A XV. századi magyar püspökök, Történelmi Szemle 8/1965 4. sz. pp. 477–498.
- FeS Formularium ecclesiae Strigoniensis, ed. Petrus Erdő – Cornelius Szovák – Petrus Tusor, Budapest 2018.
- FESB Francesco Ehrle: I più antichi statuti della Facoltà teologica dell'università di Bologna. Bologna, 1932.
- FH DL Finály Henrik, Debreczeni László aranyfinomító könyve. Járulék a hazai fémművelés és pénzverés történelméhez, Az Erdélyi Múzeum-Egylet évkönyvei 4/1866–1867 1. füzet, pp. 111–130.
- FJUJ Főgel József, II. Ulászló udvartartása (1490–1516), Budapest 1913.
- FK PM Fabritius Károly, Pemflinger Márk szász gróf élete, különös tekintettel a reformatio elterjedésére az erdélyi szászok között, Budapest 1875. (Értekezések a Történeti Tudományok köréből 4. kötet, 1874–1875)
- FKLS Franz von Krones, Lamberg, Sigismund von, in: Allgemeine Deutsche Biographie (ADB) XXXIV, Leipzig 1892, pp. 285–286.
- FLK Fejérfpataky László, A királyi kancellária az Árpádok alatt, Budapest 1885.

FLLCS	Fejérpataky László, A Leövey-család címere 1453. évből (színes címer-melléklettel), Turul 6/1888, pp. 157–159.
FLLN	Fejérpataky László, A Leövey család nemzedékrendjéhez, Turul 7/1889 pp. 54–56.
FLM	Fekete Lajos, Magyar orvosi történet, Budapest 2012.
FM DC	Fehér Mátyás, I Domenicani di Cassovia e l'Italia del Quattrocento II., Corvina, 12/1943 pp. 589–609.
FMGK	Forgón Mihály, Gömör-Kiskont vármegye nemes családai, Kolozsvár, 1909.
FMS	Font Márta, A siker reménye és a kudarc okai. Egyetemala-pítások a középkori Magyarországon, Per Aspera Ad Astra 4/2017 1-2. sz. pp. 78–102.
FNA T	Fekete Nagy Antal, A bethlenfalvi Thurzó-család eredete, Turul 48/1934, pp. 1–15.
FNMV	Fekete Nagy Antal – Makkai László, Documenta historiam Valachorum in Hungaria illustrantia, usque ad annum 1400 p. Christum, Budapest 1941.
FPF	František Palacký, Ueber Formelbücher, zunächst in Bezug auf böhmische Geschichte: nebst Beilagen ein Quellenbeitrag zur Geschichte Böhmens und der Nachbarländer im XIII., XIV. und XV. Jahrhundert, Prag 1847.
FSHB	Ferdo Sisic, Hrvati na Beckom sveucilistuod god 1453–1630, Vjestnik 5/1903, 161–171.
FT EZs	Fedele Tamás, Ernuszt Zsigmond pécsi püspök (1473–1505). Pályavázlat, A Missale secundum morem Alme Ecclesie Quinqueecclesiensis tanulmánykötete, Szekszárd 2009, pp. V–XXXI.
FT MCPM	Fedele Tamás, "Medicina contra peccata mundana" Késő középkori főúri miscalapítványok, Századok 148/2014 2. sz. pp. 443–469.
FT MK	Fedele Tamás, Magyar klerikusszentelések Rómában a hitújítás kezdetén (1516–1523), in: Egyházi társadalom a Magyar Királyságban a 16. században, Pécs pp. 51–104. (Seria Histo-riae Dioecesis Quinqueeccleiensis 17.)
FT PP	Fedele Tamás, Pécsi püspökök a késő középkorban I–IV, Pécsi szemle 14/2011: 1. közlemény: 14/2011 1. sz. pp. 13–24; 2. közlemény: 14/2011 2. sz. pp. 14–21; 3. közlemény: 14/2011 3. sz. pp. 14–25; 4. közlemény: 14/2011 4. sz. pp. 14–27.
FT	Fedele Tamás, A pécsi székeskáptalan személyi összetétele a késő középkorban (1354 – 1526), Pécs 2005. (Tanulmányok Pécs történetéből 17.)
FTE	Fedele Tamás Pécsi kanonok egyetemplátogatása a késő középkorban (1354–1526), Magyar Egyháztörténeti Vázlatok 17/2005 1-2. sz. pp. 51–82.
FTKLP	Fedele, Tamás – Koszta, László, Pécs (Fünfkirchen) das Bistum und die Bischofsstadt im Mittelalter, Wien 2011. (Publikationen der Ungarischen Geschichtsforschung in Wien Bd. II).
FTO	Fedele Tamás, Oktatási központ a Mecsek lábánál. Az első magyar egyetem történetének súlypontjai, Per Aspera Ad Astra 4/2017 1-2.

	sz. pp. 14–40.
FTÖ	Fedele Tamás, Ördögi sugallattól vezérelve. Egy 15. századi gyilkosság nyomában, Századok 147/2013 2. sz. pp. 433–456.
FTPS	Fedele Tamás, "Petrus Stephani collector apostolicus", in: Magyarország és a római Szentszék II. Vatikáni magyar kutatások a 21. században, szerk. Tusor Péter – Szovák Kornél – Fedele Tamás, Budapest-Róma 2017. pp. 31–87. (Collectanea Vaticana Hungariae I/15.)
FTQ	Fedele Tamás, „Quod tales omnes et singuli (...) ad aquam projiciantur”: Külföldiek a késő középkori Magyar Egyházban, in: A pécsi egyházmegye vonzásában: Ünnepi tanulmányok Tímár György tiszteletére, szerk. Fedele Tamás – Horváth István – Kiss Gergely, Pécs 2007 pp. 23–68. (METEM könyvek 63.)
FTSZÖ	Fedele Tamás, Személyi összefonódások Pécssett, Mátyás és a Jagellók idején, in: Emlékkötet Szatmári György tiszteletére, szerk. Fedele Tamás, Budapest-Pécs 2007 pp. 9–13. (Egyháztörténeti tanulmányok a Pécsi Egyházmegye történetéből III.)
FTZSP	Fedele Tamás, Zsolozsma, zárándoklat, hatalmaskodás: A késő középkori pécsi kanonokok mentalitása, Pécsi Szemle – Vároštörténeti folyóirat 8/2005 3. sz. pp. 2–15.
FV HK	Frankl Vilmos, A hazai és külföldi iskolázás a XVI. században, Budapest 1873.
FV VJ	Fraknoi Vilmos, Mátyás király magyar diplomatái. Ifjabb Vitéz János, Századok 33/1899 pp. 291–309, 389–410.
FV	Fraknoi Vilmos, Magyarországi tanárok és tanulók a bécsi egyetemen a XIV. és XV. században, Budapest 1874.
FVAP	Fraknoi Vilmos, Andreas Pannonius, Magyar Könyvszemle 4/1879 pp. 113–118.
FVASZ	Fraknoi Vilmos, Anna szász hercegné magyar trónkövetelő 1458-ban, Századok 31/1897 1. sz. pp. 1–13.
FVHO	Fraknoi Vilmos, Két hét olaszországi könyv- és levéltárakban 1878. májusában. Magyar Könyvszemle 3/1878 3. sz. pp. 121–153.
FVI	Fraknoi Vilmos, Adalékok a hazai és külföldi iskolázás történetéhez. Századok 9/1875 10. sz. pp. 667–677.
FVK SM	Fraknoi Vilmos, A magyar királyi kegyúri jog Szent Istvántól Mária Teréziáig: Történeti tanulmány, Budapest 1895.
FVMD	Fraknoi Vilmos, Mátyás király magyar diplomatái. Harmadik közlemény – Vetési Albert, Századok 32/1898 5. sz. pp. 385–404. Negyedik közlemény – Hangács Albert, Századok 32/1898 6. sz. pp. 481–489.
FVMM	Fraknoi Vilmos, Miklós modrusi püspök élete, munkái és könyvtára (két melléklettel), Magyar Könyvszemle 5 (új évfolyam) 1897 1. sz. pp. 1–23.
FVNY	Fraknoi Vilmos, Nyomozások egy középkori magyar tudós életviszontagságainak földerítésére, Századok 28/1894 5. sz. pp. 387–395.
FVRSZ	Fraknoi Vilmos, Magyarország egyházi és politikai összeköttetései a

- római szentszékkal, II. 1418–1526, Budapest 1902.
- FVVÉ Fraknói Vilmos, Váradi Péter kalocsai érsek élete. Századok 17/1883 6. sz. pp. 489–514; 9. sz. 729–749; 10. sz. 825–843.
- FVVP Fraknói Vilmos, Váradi Péter kalocsai érsek misekönyve 1498-ból, Magyar Könyvszemle 13/1888 1. sz. pp. 1–7.
- FZ Franz Zimmermann, Die Zeugenreihe in den mittelalterlichen Urkunden des Weissenburgers Kapitels, in: Archiv des Vereins für Siebenbürgische Landeskunde, 21/1887 pp. 147–148.
- GAM Gábrriel Asztrik, Magyarországi Sándor mester – A középkori Sorbonne tanára, Budapest 1941.
- GAMB Gabriel Astrik, Martin de Bereck at the University of Paris (1423–1432), in: Uő: Garlandia. Studies in the history of the mediaeval university, Frankfurt am Main 1969. pp. 125–134.
- GAP Gábrriel Asztrik, Magyar diákok és tanárok a középkori Párizsban, Egyetemes Philologiai Közlöny 62/1938 pp. 182–210.
- GATK Gárdonyi Albert, A királyi titkos kancellária eredete és kialakulása Magyarországon I–II közlemény, Századok 48/1914 pp. 2. sz. 89–105; 3. sz. 174–196.
- GAUP Astrik L. Gabriel, The University of Paris and its Hungarian Students and Masters during the Reign of Louis XII and François Ier, Notre Dame 1986.
- GBI Gisela Beinhof, Die Italiener am Hof Kaiser Sigismunds, 1410–1437, Frankfurt am Main, 1995. (Europäische Hochschulschriften III. Geschichte und Hilfswissenschaften Bd. 620.)
- GE GyHL Gálfi Emőke, A gyulafehérvári hiteleshely levélkeresői (1556–1690), Kolozsvár 2015. (Erdélyi Tudományos Füzetek 283.)
- GEEKH Gálfi Emőke, Az erdélyi káptalan és hiteleshelyének kapcsolata a XVI. század elején, Fons 18/2011 1. sz. pp. 3–24.
- GF PO Giovanni Fabris, Il presunto cronista padovano del sec. XV Guglielmo di Paolo Ongarello, in: Giovanni Fabris, Cronache e cronisti padovani, ed. Lazzarini, Fossalta di Piave 1977, pp. 271–342.
- GFSZ Gregor Ferenc, A szaknyelvi galyhó, pucka és garac, Magyar nyelvőr 94/1970 1. sz. pp. 94–104.
- GJB Gerics József, A magyar király birodalmi trónusa a 13. században, Levéltári szemle 35/1985 2. sz. pp. 45–48.
- GJM Gutheil Jenő, Mátyás korának veszprémi emlékei, in: Veszprém reneszánsza, szerk. Kilián László – Rainer Pál, Veszprém 2008 pp. 9–24.
- GLV Gerevich Lászlóné, Vásári Miklós két kódexe, Művészettörténeti Értesítő 6/1957 pp. 133–137.
- GMZs VA Gál-Mlakár Zsófia, Verancsics Antal korának humanista hálózataiban. Vázlat egy kapcsolati háló modellezéséhez, Publicationes Universitatis Miskolciensis. Sectio Philosophica 14/2009 2. sz. pp. 115–144.
- GMZs VAT Gál-Mlakár Zsófia, Egy XVI. századi főpap végrendeletének tanulmányai: Verancsics Antal testamentuma, in: Miskolci Egyetem Doktoranduszok Fóruma, Miskolc, 2006. november 9.: Bölcsészettudomá-

- nyi Kar szekciókiadványa, szerk. Búzás Aranka, Miskolc, 2008. pp. 16–26.
- GMZs VAU Gál-Mlakár Zsófia, Adatok Verancsics Antal udvarának történetéhez, *Fons* 14/2007 2. sz. pp. 279–337.
- GN NZW Gernot Nussbächer, Ein Nachtrag zu Band VII des „Urkundenbuchs zur Geschichte der Deutschen in Sieben-bürgen“, in: *Studia in honorem Dr. Thomas Nögler*, edd. Ioan Marian Țiplic – Konrad Gündisch, Alba Iulia, 2009 pp. 91–93.
- GPF Giuseppe Pardi, Titoli dottorali conferiti dallo studio di Ferrara nei sec. XV e XVI, Ferrara 1963.
- GPK Gulyás Pál, A könyv sorsa Magyarországon a legrégebb időktől napjainkig. Első közlemény, *Magyar Könyvszemle* 30/1923 1-2. sz. pp. 27–102.
- GRA Gerézdi Rabán, Aldus Manutius magyar barátai, *Magyar Könyvszemle* 69/1945 1-2. sz. pp. 38–98.
- GRB Gerézdi Rabán, Bologna és a magyar humanizmus, *Irodalomtörténet* 29/1940 4. sz. pp. 146–158.
- GT Gémes István, *Hungari et Transylvani. Kárpát-medencei egyetemjárók Tübingenben (1523–1918)*, Budapest 2003.
- GTRGY Gesztelyi Tamás – Rácz György, *Antik gemmapecsétek a középkori Magyarországon*, Debrecen, 2006. (Series historiae artium 19.)
- GVE Gerézdi Rabán, Veress Endre: *Olasz egyetemeken járt magyarországi tanulók anyakönyve és iratai. 1221–1864*, Budapest 1941. (Recenzió) *Századok* 76/1942 7-8. sz. pp. 338–344.
- GZ A zichi és vásoneői gróf Zichy-család idősb ágának oklevéltára. I–XII, szerk. Kammerer Ernő – Lukcsics Pál – Nagy Imre – Nagy Iván – Véghely Dezső, Budapest 1871–1931.
- GZs VA Gőzsy Zoltán, Verancsics Antal és a humanista történetírás, in: *Pécsi Történeti Katedra. Cathedra Historica Universitatis Quinqueecclesiensis*, szerk. Csabai Zoltán – Dévényi Anna – Fischer Ferenc – Hahner Péter – Kiss Gergely – Vonyó József. Pécs 2008, 335–348.
- GyÉ VA Gyulai Éva, Egy közép-európai tudós portréjához: Verancsics-ikonográfia, in: *Parasztok és polgárok. Tanulmányok Tóth Zoltán 65. születésnapjára*, szerk. Czoch Gábor – Horváth Gergely – Pozsgai Péter, Budapest 2008, pp. 162–186.
- GYG Gregorius Gyöngyösi, *Vitae fratrum eremitarum ordinis Sancti Pauli Primi Eremitae*, ed. Franciscus Hervay Budapest 1988.
- GYGYJ Györffy György, Jób esztergomi érsek kapcsolata III. Béla királlyal és szerepe a magyar egyházi művelődésben, *Aetas* 10/1994 1. sz. pp. 58–63.
- GyPT Ferenczi Sándor, *A gyulafehérvári (erdélyi) főegyházmegye történeti papi névtára*, Budapest 2009.
- HA Harsányi András, *A Domonkos Rend Magyarországon a reformáció előtt*, Debrecen 1938.
- HBC Humanistes du Bassin des Carpates. III. Humanistes du Royaume de Hongrie, ed. Péter Ekler – Farkas Gábor Kiss – István Monok,

	Turnhout 2017.
HCSO	A Héderváry-család oklevéltára I–II, edd. Radványiszky Béla – Závodszyky Levente, Budapest 1909–1922.
HEB	Hoffmann Edith, Régi magyar bibliofílek, Budapest 1929.
HEGC	Hoffmann Edith, Garázda Péter könyvtárának címeres darabja, Turul 47/1933 p. 79.
HEO	Farkaslaki Hints Elek, Az orvostudomány fejlődése az emberiség művelődésében 2, Budapest 1939.
HIB	Hajnal István, IV. Béla király kancelláriájáról, Turul 32/1914 pp. 1–19.
HIGJ	Hegedüs István, Guarinus és Janus Pannonius. Értekezések a Nyelv- és Széptudományok köréből. 16/1896 p. 3–53.
HJ IP	Holub József, Istvánffy Pál, in: Dolgozatok Békfi Remig egyetemi tanári működésének emlékére, szerk. Pintér Jenő, Budapest 1912, pp. 222–237.
HJ KI	Holub József, A Kisasszonyfalvi Istvánffy-család. (Két pecséttrajzzal), Turul 27/1909 pp. 112–123.
HJ PB	Husztai József, Philippus Beroaldus Junior költeménye Keserű Márkushoz, Egyetemes Philologiai Közlöny 50/1926 pp. 282–285.
HJAC	Husztai József, Angelus Callimachus Siculus költeménye Báthory Miklóshoz (váci püspök), Magyar Könyvszemle 36/1929 1. sz. pp. 9–14.
HJAPC	ifj. Horváth János, „Andreas Pannonius Cantica Canticorum kommentárjának forrásai”, Egyetemes Philologiai Közlöny 61/1942 pp. 257–287.
HJI	Horváth János, Az irodalmi műveltség megoszlása. A magyar humanizmus, Budapest 1935.
HKO	Haraszi Szabó Péter – Kelényi Borbála, Tanult orvosok a Magyar Királyságban, Gerundium. Egyetemtörténeti Közlemények 7/2016 pp. 39–78.
HO	Hazai Okmánytár I–VII, szerk. Ipolyi Arnold – Nagy Imre – Páur Iván – Ráth Károly – Véghely Dezső, Budapest–Győr 1865–1891.
HSAP	Historia Salonitarum atque Spalatinorum pontificum, Ed/trans. Damir Karbić – Olga Perić – Mirjana Matijević Sokol – James Ross Sweeney, Budapest–New York 2006.
HSzKSz	Haraszi Szabó Péter – Kelényi Borbála – Szögi László, Magyarországi diákok a Prágai és Krakkói egyetemeken 1348–1525 I–II, szerk. Draskóczy István, Budapest 2016–2017.
HSZPK	Haraszi Szabó Péter, A prágai egyetem magyarországi diákjainak könyvkultúrája a középkorban, Magyar Könyvszemle 134/2018 pp. 1–16.
HSZPP	Haraszi Szabó Péter, Magyarországi diákok a prágai egyetemen a középkorban. In: Haraszi Szabó Péter – Kelényi Borbála – Szögi László, Magyarországi diákok a prágai és a krakkói egyetemeken 1348–1525. I, Budapest 2016. pp. 9–42.
HZSBJ	Hermann Zsuzsanna, Egy humanista karrierje. (Balbi Jeromos.), Az Egyetemi Könyvtár évkönyvei 2. Budapest 1964. 225–243.

- IBB Iványi Béla, Bártfa szabad királyi város levéltára I–II. 1319–1526, I. Budapest 1910., II. Kézirat (ELTE BTK Történeti Intézet Szekfű Gyula Könyvtára)
- IBD Iványi Béla, A Szent Domonkos-rend római központi levéltára: részletek a magyar dominikánus provincia múltjából, Levéltári Közlemények 7/1929 1-2. sz. pp. 1–30.
- IBE Iványi Béla, Eperjes szabad királyi város levéltára 1245–1526, Szeged 1932.
- IBGY Iványi Béla, A győri dominikánus konvent története, Győri Szemle 7/1936 pp. 76–88.
- IBL Iványi Béla, A lőcsei "Krisztus Teste" testvérület jegyzőkönyve 1431–1584 (második, befejező közlemény), Közlemények Szepes vármegye múltjából 3/1911 pp. 193–201.
- IC MD Irina Cristescu, The Medical Discourse and the Plague Epidemics in the Late Middle Ages. A Case Study: Sebastian Pauschner's 'Kleine Unterrichtung über die Pest' (Sibiu, 1530), Xenopolitana, 15/2007-2008 pp. 36–55.
- ICK Iulia Caproș, Students from Košice at foreign Universities before and during the Reformation period in Town, Kiel 2013.
- IEL Ivánka Endre, László mester esztergomi prépost könyvtára 1277-ben, Theologia – Hittudományi folyóirat 4/1937 pp. 216–226.
- IKI Imrich Kotvan, Inkunábuly na Slovensku, Martin 1979.
- ILD Implom Lajos, Adatok a Szent Domonkos-rend magyarországi rendtartományának történetéhez. A rendtartomány ala-pításától 1526-ig, Budapest 2018. (Magyar domonkos rendtörténet)
- JAS ST Jan Al Saheb, Osobnost olomouckého biskupa Stanislava I. Thurza z Běthlenfalvy (1470–1540), in: Turzovci Zborník z konferencie, Žilina 2012, pp. 42–50.
- JB I Josip Buturac, Inventar i regesti za starije dokumente Zagrebačkoga kaptolskog arhiva g. 1401–1700, Arhivski Vjesnik 11-12/1968-69. pp. 261–319.
- JDLS Jan Drabina, Legaci apostołscy na Śląsku w latach 1471–1479, Śląskie Studia Historyczno-Teologiczne 6/1973 pp. 257–276.
- JK KE Jakó Klára, Az első kolozsvári egyetemi könyvtár története és állományának rekonstrukciója 1579–1604, szerk. Keserű Bálint, Szeged 1991. (Erdélyi könyvesházak. I. Adattár XVI–XVIII. századi szellemi mozgalmaink történetéhez. 16/1)
- JK KP Juhász Kálmán, Két kolozsmonostori püspökapát a XVI. századból, Erdélyi Tudományos Füzetek 62/1933. pp. 424–445.
- JK MF Koloman Juhász, Franz von Mediasch, Pleban von Meschen und Tschanader Bischof zur Zeit der Reformation (f 1553), Siebenbürgische Vierteljahrschrift 57/1934 Nr. 1. (Jan–Marz) pp. 21–31.
- JK WK Jakó Klára, A Wolphard-Kakas-könyvtár, in: A reneszánsz Kolozsvár, összeáll: Kovács András, szerk. Kovács Kiss Gyöngy, Kolozsvár 2008, pp. 126–145.
- JL JPA Jankovits László, Vizsgálódások Jacobus Piso és a bécsi Ausonius-

- kiadás körül, in: MONOKgraphia. Tanulmányok Monok István 60. születésnapjára, szerk. Nyerges Judit – Verók Attila – Zvara Edina, Budapest 2016 pp. 337–340.
- JL JPK Jankovits László, Jacobus Piso kapcsolatkeresései a Lajtán innen és túl, in: Értelmiségi karriertörténetek, kapcsolathálók, írőcsoportosulások, szerk. Biró Annamária – Boka László, Nagyvárad–Budapest 2016, pp. 26–36.
- JL JPL Jankovits László, Jacobus Piso levelezése Erasmusszal, in: Convivium Pajorin Klára 70. születésnapjára, szerk. Békés Enikő – Tegye Imre, Debrecen–Budapest 2012 pp. 91–98. (Classica – Mediaevalia – Neolatina, 6.)
- JLK Jankovits László, Egy 1458-as követjárás dokumentuma, In memoriam Barta Gábor: Tanulmányok Barta Gábor emlékére, szerk. Lengvári István, Pécs 1996 pp. 77–85.
- JLR Johann Lechner, Reichshofgericht und königliches Kammer-gericht im 15. Jahrhundert, Mitteilungen des Instituts für Österreichische Geschichtsforschung, 7/1907 44–186.
- JS Julius Sopko, Codices medii aevi, qui in bibliothecis Slovaciae asservantur I–III. Martin 1981–1986.
- JSVSZ Jaczkó Sándor, A váradi szinodális könyv, Magyar Könyvszemle 126/2010 2. sz. pp. 193–211.
- JTR Životopisný slovník předhusitské pražské univerzity 1348–1409, ed. Josef Triška, Praha 1981. (Repertorium biographicum Universitatis Pragensis praeussiticae 1348–1409)
- JZSVP Jakó Zsigmond, Váradi Péter könyvtárának egy töredéke Kolozsvárott, Magyar Könyvszemle 74/1958 4. sz. pp. 345–350.
- KÁ Károlyi Árpád, Illésházy Mátyás végrendelete, in: Történelmi Tár 1878 pp. 655–657.
- KA BKJ Kubinyi András, Budai Kakas János történeti feljegyzése, in: Uő, Főpapok, egyházi intézmények és vallásosság a középkori Magyarországon, Budapest 1999 pp. 193–211. (METEM 22.)
- KA BM Kubinyi András, A középkori budai mészárosceh, in: Uő, Tanulmányok Budapest középkori történetéről I–II. szerk. Kenyeres István – Kis Péter – Sasfi Csaba, Budapest 2009 II. pp. 637–670. (Vároštörténeti tanulmányok)
- KA BPP Kubinyi András, Budai és pesti polgárok családi összeköttetései a Jagelló-korban, in: Uő, Tanulmányok Budapest középkori történetéről I–II. szerk. Kenyeres István – Kis Péter – Sasfi Csaba, Budapest 2009 pp. 361–405. (Vároštörténeti tanulmányok)
- KA EÜ Kubinyi András, Az egészségügyi foglalkozásúak társadalmi és gazdasági helyzete Budán a 15–16. század fordulóján, In: Uő, Tanulmányok Budapest középkori történetéről I–II. szerk. Kenyeres István – Kis Péter – Sasfi Csaba, Budapest 2009 pp. 621–635. (Vároštörténeti tanulmányok)
- KA EZs Kubinyi András, Ernuszt Zsigmond pécsi püspök rejtélyes halála és hagyatékának sorsa. (A magyar igazságszolgáltatás nehézségei a középkor végén), Századok 135/2001 2. sz. pp. 301–361.

- KA GB Kubinyi András, A Gergelylakai Buzlaiak a középkor végén, in: Horler Miklós Hetvenedik születésnapjára Tanulmányok, szerk. Lővei Pál, Budapest 1993. pp. 269–283. (Művészettörténet - műemlékvédelem 4.)
- KA HM Kubinyi András, Hunyadi Mátyás, a személyiség és a király, *Aetas* 23/2007 3. sz. pp. 83–100.
- KA JÉ Kubinyi András, A Jagelló-kori értelmiség, in: *Az értelmiség Magyarországon a 16–17. században*, ed. Zombori István, Szeged 1988 pp. 7–21.
- KA MMB Kubinyi András, A mezőgazdaság történetéhez a Mohács előtti Budán, *Agrártörténeti Szemle* 6/1964 3-4. sz. pp. 371–404.
- KA MO Kubinyi András, A magyarországi orvos- és gyógyszerészársadalom a Mohácsot megelőző évtizedekben, *Orvostörténeti Közlemények* 109-112/1985 pp. 69–76.
- KA OGY Kubinyi András, Orvoslás, gyógyszerészek, fürdők és ispotályok a késő középkori Magyarországon, in: *Uő: Főpapok, egyházi intézmények, vallásosság a középkori Magyarországon*, Budapest 1999. 253–268. (METEM 22.)
- KA PÉH Kubinyi András, Polgári értelmiség és hivatalnokrétege Budán és Pesten a Hunyadi és Jagelló-korban. *Levéltári Közlemények* 39 (1968) 205–231. Új kiadás: *Uő, Tanulmányok Budapest középkori történetéről I–II. szerk. Kenyeres István – Kis Péter – Sasfi Csaba*, Budapest 2009 II. pp. 599–619. (Várostörténeti tanulmányok)
- KA PF Kubinyi András, Parasztok fővárosba költözése a középkor végén, in: *In: Uő, Tanulmányok Budapest középkori történetéről I–II. szerk. Kenyeres István – Kis Péter – Sasfi Csaba*, Budapest 2009 II. pp. 571–598. (Várostörténeti tanulmányok)
- KA VZs Kubinyi András, Hivatalnokkarrier a XV. század végén: Véméri Zsigmond királyi kincstartó, zágrábi püspök, *Uő, Főpapok, egyházi intézmények és vallásosság a középkori Magyarországon*, Budapest 1999 pp. 161–170. (METEM 22.)
- KABCS Kubinyi András, Báthory Miklós és családja politikai szereplése. In: *Báthory Miklós váci püspök (1474–1506) emlékezete. Tanulmányok a „Váci Püspökség Báthory emlékére 2006” alkalmából rendezett konferencia anyagából*, szerk. Horváth Alice, Vác 2007. pp. 13–30. (Vácgyházmegye múltjából)
- KAKW Kubinyi András, Konrad Wann: Egy budai iskolamester pályája a 15. század második felében, In: *Uő, Tanulmányok Budapest középkori történetéről I–II, szerk. Kenyeres István – Kis Péter – Sasfi Csaba*, Budapest 2009 II. pp. 765–774. (Várostörténeti tanulmányok)
- KASZ Kubinyi András, Szécsi Dénes bíboros prímás, In: *„Lux Pannoniae” Esztergom, az ezeréves kulturális metropolis, Esztergom 2001 pp. 97–108.*
- KASZF Kubinyi András, A Szapolyaiak és familiárisaik (szervitoraik), *Publicationes Universitatis Miskolcensis. Sectio Philosophica* (Tanulmányok Szapolyai Jánosról és a kora újkori Erdélyről) 13/2008 pp. 227–265.

- KATB Kubinyi András, Tanulmányok Budapest középkori történetéről I–II, szerk. Kenyeres István – Kis Péter – Sasfi Csaba, Budapest 2009. (Várostörténeti tanulmányok)
- KAVJ Kubinyi András, Vitéz János és Janus Pannonius politikája Mátyás uralkodása idején, in: Humanista műveltség Pannóniában, szerk. Bartók István – Jankovits László – Kecskeméti Gábor, Pécs 2000 pp. 7–26.
- KB Kovács Béla, Studensek, magisterek, doctorok, Archivum – Heves Megyei Levéltár Közleményei 11/1983 pp. 5–41.
- KBE Királyné Belcsák Eszter, Tommaso Amadei esztergomi érseki helynök levelei a Modenai Állami Levéltárban (1495–1505), in: Vestigia. Mohács előtti magyar források olasz könyvtárakban, szerk. Domokos György–Mátyus Norbert– Armando Nuzzo, Piliscsaba 2015 pp. 141–184.
- KBH Karlinszky Balázs, Hántai prépost a győri székeskáptalanban. A hántai prépostok középkori veszprémi kanonokságáról Csepelyi Benedek példája alapján, in: Primus inter omnes. Tanulmányok Bedy Vince születésének 150. évfordulójára, szerk. Arató György – Nemes Gábor – Vajk Ádám, Győr 2016. pp. 65–79. (A Győri Egyházmegyei Levéltár kiadványai: Források, feldolgozások)
- KBKK Kumorovitz Bernát: A királyi kápolnaispán oklevéladó működése (A királyi kancellária fejlődése a XIV. és XV. század fordulóján). Regnum Egyháztörténeti évkönyv 5/1942 – 194. 455–497.
- KBN Karlinszky Balázs, A veszprémi székeskáptalan Nagyberény környéki birtokainak szervezete a középkorban, in: Uradalmak térben és időben. Baranyai történelmi közlemények 5. A Baranya Megyei Levéltár Évkönyve 5/2013 11–34.
- KBV Karlinszky Balázs, A veszprémi nagyprépostok archontológiája, 1079–1543. Három prépost portréjával, Turul 87/2014 pp. 93–104.
- KD KMA Kálmán Dániel, A középkori magyar armálisok címerei, In: Micae Mediaevales V. Fiatal történészek dolgozatai a középkori Magyarországról és Európáról, szerk. Fábíán Laura–Gál Judit–Haraszi Szabó Péter–Uhrin Dorottya, Budapest 2016 pp. 145–158.
- KF Kollányi Ferenc, Esztergomi kanonokok 1100–1900, Esztergom 1900.
- KFG JBP Kiss Farkas Gábor, A második magyar filológus, Joannes Baptista Novosoliensis, in: Tanulmányok Horváth Iván 70. születésnapjára, szerk. Bartók Zsófia Ágnes – Bognár Péter – Maróthy Szilvia, Budapest 2018. pp. 136–147.
- KFG KP Kiss Farkas Gábor, A katolikus peregrináció lehetőségei és következményei a 16. század közepén (1530–1580), Gerundium – Egyetemtörténeti közlemények 8/2017 1. sz. pp. 51–70.
- KFGFPN Kiss Farkas Gábor, Franciscus Pescennius Niger Báthory Miklós váci püspök udvarában és a Scholasticum Orosianae iuventutis dramma, Magyar Könyvszemle 29/2013 265–281.
- KGB Kiss Gergely, Dél Magyarországtól Itáliáig. Báncsa nembeli István (1205 k.-1270) váci püspök, esztergomi érsek, az első magyarországi

- bíboros életpályája, Pécs 2015.
- KGM Kiss Gergely, Meránia és Aquileia között. Berthold kalocsai érsek pályafutásának egyházkormányzati tanulságai, in: Egy történelmi gyilkosság margójára: Merániai Gertrúd emlékezete, 1213–2013, szerk. Majorossy Judit. Szentendre 2014. pp. 87–94. (Ferenczy Múzeum kiadványai A sorozat: Monográfiák)
- KGMM Kiss Gergely, Mutatis mutandis? Les mutations de la pensée juridictionnelle des prélats hongrois à la fin du XIIe et au début du XIIIe siècle. Specimina nova. Pars prima, Sectio mediaevalis, 7/2013 pp. 71–102.
- KGPS Konrad G. Gündisch, Das Patriziat siebenbürgischer Städte im Mittelalter, Köln–Weimar–Wien 1993. (Studia Transylvanica)
- KGyf Kristó Gyula, A feudális szétagolódás Magyarországon, Budapest 1979.
- KGyG Komlóssy Gyöngyi, Griseldis története: a királyi nászajándék, Irodalomtörténeti közlemények 113/2009 pp. 651–665.
- KGYKC Kerekes György, A kassai kereskedő czéh (Bruderschaft) könyve, Magyar Gazdaságtörténelmi Szemle 10/1903 pp. 342–352.
- KI HCRH Katona István, Historia critica regum Hungariae stirpis mixtae, I–XII, Budae 1788–1793.
- KIHD Hungaria diplomatica temporibus Mathiae de Hunyad regis Hungariae... Opera Stephani Kaprinai de Societate Jesu sacrae theologiae doctoris ac Rerum Hungaricarum historiographi I–II, Vindobonae 1767–1771.
- KIS Kádas István, Középkori család- és birtoktörténet: a Semseiek, Fons 20/2013 4. sz. pp. 423–453.
- KISZV Kristóf Ilona, Személyes kapcsolatok Váradon (1440–1526), Fons 8/2001 1. sz. pp. 67–84.
- KIV Kristóf Ilona, Egyházi középréteg a késő középkori Váradon (1440–1526), Pécs 2014. (Thesaurus historiae ecclesiasticae in Universitate Quinqueecclesiensi)
- KJ MEA Körmendy József, A magyarországi egyházmegyéek javadalmainak annátái 1421–1536, Budapest 1990. (Magyar Országos Levéltár kiadványai, II. Forráskiadványok 21.)
- KJ Köblös József, Az egyházi középréteg Mátyás és a Jagellók korában, Budapest 1994.
- KJF Karácsonyi János, Szt. Ferencz rendjének története Magyarországon 1711-ig I–II, Budapest 1923.
- KJN Karácsonyi János, A magyar nemzetségek a XIV. század közepéig I–III, Budapest 1900. . (Reprint: Nap Kiadó Bp. 2004. – ezen kiadás oldalszámai találhatók a kötetben)
- KK SER Körmendy Kinga, Studentes extra regnum. Esztergomi kanonokok egyetemjárása és könyvhasználata 1183–1543, Budapest 2007. (Bibliotheca Instituti Postgradualis Iuris Canonici Universitatis Catholicae de Petro Pázmány nominatae. III. Studia 9.)
- KK UP Kapronczay Károly, Ungarisch-polnische Kontakte auf dem Gebiet der Medizin, Orvostörténeti Közlemények, 133–140/1991–1992 pp.

- 69–96.
- KKBE Körmendy Kinga, A 14-15. századi bolognai egyetem könyvkultúrájának egy magyar vonatkozású kódexe, *Magyar Könyvszemle* 110/1994 1. sz. pp. 1–15.
- KKEL Körmendy Kinga, Enyedi Szász György és Lippa Mihály padovai baráti köre. Jacobus de Zocchis Ab excommunicatio repetitiója, in: *Testimonio litterarum. Tanulmányok Jakó Zsigmond tiszteletére*, szerk. Dáné Veronika–Lupescuné Makó Márta–Sipos Gábor, Kolozsvár 2016 pp. 199–210.
- KKJ A kolozsmonostori konvent jegyzőkönyvei I–II, szerk. Jakó Zsigmond, Budapest 1990. (A Magyar Országos Levéltár kiadványai II. Forráskiadványok 17.)
- KKK Körmendy Kinga, A Knauz-hagyaték kódextörédékei és az esztergomi egyház középkori könyvtárának sorsa, Budapest 1979.
- KKL Körmendy Kinga, Literátusok, magiszterek, doktorok az esztergomi káptalanban, in: *Művelődéstörténeti tanulmányok a magyar középkorról*, bev. Köpeczi Béla, szerk., előszó, Fügedi Erik, Budapest 1986, pp. 176–203.
- KKMU Körmendy Kinga, Megjegyzések Uzsai János kódexéhez, in: Hoffmann Edit, Régi magyar bibliofilek, (Előszó, jegyz. szerk.) Wehli Tünde, Budapest 1992.
- KKP Körmendy Kinga, Padova kánonjogi doktorai és kódexaik az esztergomi káptalanban a XIV-XV. században, in: *A magyar művelődés és a kereszténység: A IV. Nemzetközi Hungarológiai Kongresszus előadásai*, Róma–Nápoly, 1996. szeptember 9-14. szerk. Jankovics József–Monok István–Nyerges Judit–Sárközy Péter, Budapest–Szeged 1998.
- KL KV Kemény Lajos, Kassa város levéltárából, *Magyar Történelmi Tár* 19/1896 pp. 738–741.
- KL SzM Keveházi László, „A kereszt igéjét hirdetni kezdtem”. Sztárai Mihály élete és szolgálata, Budapest 2005. (Testes Veritas)
- KLP Koszta László, Egyház és intézményei a középkori Pest és Pilis megyékben, in: *Pest megye monográfiája I/2. A honfoglalástól 1686-ig*, szerk. Zsoldos Attila, Budapest 2001 pp. 195–222.
- KLPK Koszta László, A pozsegei káptalan tagjai a XIV. század közepéig, *Aetas* 7/1991 pp. 40–58.
- KMG Martinus Georgius Kovachich, *Formulae solennes styli*, in: *cancellaria curiaque regum, foris minoribus ac locis credibilibus authenticisque regni Hungariae olim usitati, quas... e coaevis codicibus manuscriptis collectas ididit*, Pestini 1799.
- KMN Kondor Márta, Magyar király a német trónon. Luxemburgi Zsigmond birodalmi kancelláriája és a királyi tanács (1410–1419), in: *Causa unionis, causa fidei, causa reformationis in capite et in membris. Tanulmányok a konstanzi zsinat 600. évfordulója alkalmából*, szerk. Bárány Attila–Pósán László, Debrecen 2014 pp. 83–100.
- KNBJ Knauz Nándor, Balbi Jeromos II. Lajos király tanára, *Magyar Sion* 4/1866 5–27, 81–106, 161–183, 241–261, 321–352, 401–119, 481–

- 502.
- KP BIP Kasza Péter, Egy korszakváltás szemtanúja: Brodarics István pályaképe, Pécs–Budapest 2015. (Sziluett: Korszerű történelmi életrajzok)
- KP BIT Kasza Péter, Egy karrier hajnala: Adalékok Brodarics István tanulmányainak és családi viszonyainak kérdéséhez, *Századok* 142/2008 5. sz. pp. 1187–1208.
- KP KBI Kasza Péter, Néhány kiegészítés Brodarics István tanulmányainak kérdésköréhez, *Irodalomtörténeti Közlemények* 115/2011 2. sz. pp. 197–201.
- KPVK Kóta Péter, Regeszták a vasvári káptalan levéltárának okleveleiről (1130) 1212–1526, Szombathely 1997.
- KSZP Kapitánffy István–Szepessy Tibor, Paulus Hungarus Notabiliájának töredéke egy magyarországi kódexben, *Magyar Könyvszemle* 90/1974 1-2. sz. pp. 109–110.
- KTEM Klaniczay Tibor, Egyetem Magyarországon Mátyás király korában, *Irodalomtörténeti Közlemények* 94/1990 5-6. sz. pp. 575–612.
- KTK Koppány Tibor, A Közép-Dunántúl reneszánsz építészete, *Ars Hungarica* 12/1984 2. sz. pp. 183–232.
- KTL Körmendi Tamás, Lodomér pályafutása váradi püspöksége előtt, in: *Nagyvárad és Bihar az Árpád-kor végén*, szerk. Zsoldos Attila, Nagyvárad 2016 pp. 83–99.
- LB GT Lakatos Bálint, Az erdélyi káptalan és a püspöki udvar tagjai görbe tükörben. Történeti bejegyzések Pelei Tamás főesperes Erasmus-kötetében (1515–1530 k.), *Fons* 16/2009 4. sz. pp. 431–469.
- LBCS Oklevéltár a Tomaj nemzetségbeli losonczy Bánffy család történetéhez I–II, szerk. Varjú Elemér–Iványi Béla, Budapest 1908–1928.
- LB PT Lakatos Bálint, A Csezmiceiek. Adatok Janus Pannonius családjáról, in: *Magistrae discipuli. Tanulmányok Madas Edit tiszteletére*, szerk. Nemerikényi Előd, Budapest 2009 pp. 181–192.
- LCSS Liber Confraternitatis Sancti Spiritus De Urbe. A római Szentlélek Társulat anyakönyve 1446–1523, szerk: Bunyitay Vince, Budapest 1889. (Monumenta Vaticana Hungariae I/5.)
- LDPP Liber Decanorum Facultatis Philosophicae Pragensis ab anno Christi 1367 usque ad annum 1585. I–II, Prague 1832–1834.
- LDT Gabriel Maria Löhr, Die theologischen Disputationen und Promotionen an der Universität Köln im ausgehenden 15. Jahrhundert, Leipzig 1926.
- LGy BZsP Laczlavik György, A budavári Szent Zsigmond prépostság középkori történetéhez, in: *Studia professoris-professor studiorum. Tanulmányok Érszegi Géza hatvanadik születésnapjára*, szerk. Almási Tibor–Draskóczy István–Jancó Éva, Budapest 2005 pp. 197–209.
- LIZ Ljudevit Ivanč, Stanovi zagrebačkih Kanonika, *Vjesnik* 5/1931 pp. 163–229.
- IJ Laszlovsky József, Angol-magyar kapcsolatok a 12. század második felében, *Századok* 128/1994 2. sz. pp. 223–253.
- IJM Lipszky János, Repertorium locorum obsectorumque in XII tabulis mappae regnorum Hungariae, Slavoniae, Croatiae et Confiniorum

- Militarium, Magni item Principatus Transylvaniae occurrentium, Budae, 1808.
- LMD Lupescuné Makó Mária, Domonkos könyvkultúra Erdélyben, in: Testimonio litterarum – Tanulmányok Jakó Zsigmond tiszteletére, szerk: Dáné Veronika–Lupescuné Makó Mária–Sipos Gábor, Kolozsvár 2016 pp. 233–250.
- LMED Lupescuné Makó Mária, A domonkos rend középkori erdélyi kolostorainak adattára, Történelmi Szemle 46/2004 pp. 339–384.
- LP CE Lővei Pál, Néhány címeres emlék a 14-15. századból, in: Művészet-történeti Értesítő 40/1991 1-2. sz. pp. 49–67.
- LP PI Luigi Pulvirenti, La traduzione di Pál Istvánffy dell'ultima novella del Decameron nel Cinquecento ungherese, Rivista di Studi Ungheresi, 14/2015, pp. 27–42.
- LP ZsL Lukcsics Pál, XVI. századi magyar irodalomtörténeti vonatkozású újabb levelek a zsélyi levéltárból, Irodalomtörténeti Közlemények 40/1930 2. sz. pp. 221–227.
- LPC Statuta nec non liber promotionum philosophorum ordinis in universitate studiorum Jagellonica ab anno 1402 ad annum 1849, ed. Joseph Muczkowski, Cracoviae 1849.
- LPCS Laskai Csókás Péter, De homine magno illo in rerum natura miraculo in partibus eius essentialibus, Vitebergae, 1585.
- LPM Lukcsics Pál, Miniature egy XV. századból származó misekönyvből. Archaeologiai Értesítő 43/1929 pp. 265–266.
- LPNA Liber Procuratorum Nationis Anglicae (Alemanniae) in Universitate Parisiensis I–II, edd. Henricus Denifle–Aemilius Chatelain, Parisiis, 1894–1897.
- LPNGO Les Livres des Procureurs de la Nation Germanique de l'Ancienne Université d'Orléans (1444–1546) I–II, Leiden, 1971–1978.
- LPS Lővei Pál, A „sárkánylovagok” kőfaragója: egy 15. századi szobrász-vállalkozó műhelye Budán, in: Hatalom, adó, jog. Gazdaságtörténeti tanulmányok a magyar középkorról, szerk. Kádas István–Weisz Boglárka, Budapest 2017 pp. 387–485. (Magyar történelmi emlékek. Értekezések)
- LPVI Lukcsics Pál, Várdai István ferrarai diák levelei, 1448–1449, Történeti Szemle, 14/1929 1-4. sz. pp. 124–136.
- LPXV Lukcsics Pál, XV. századi pápák oklevelei I–II, Budapest 1931–1938.
- LRNA Liber receptorum nationis Anglicanae (Alemanniae) in Universitate Parisiensis. ab anno 1425 ad annum 1494 I, edd. Astrik L. Gabriel–Gray C. Boyce, Paris 1964. (Chartularium Universitatis Parisiensis)
- LSI Albano Sorbelli, Il „Liber secretus iuris Caesarei” dell' Università di Bologna, I–III, ed. Celestino Piana, Bologna 1938–1984. (Universitatis Bononiensis monumenta, 2–3, Orbis academicus 1.)
- LSMS Lexikon stredovekých miest na Slovensku, edd. Martin Stefánik–Jan Lukačka, Bratislava 2010.
- LV PL Livia Varga – Pál Lővei, Funerary art in medieval Hungary, in: Acta Historiae Artium Academiae Scientiarum Hungaricae, 35/1990–1992 3–4.pp. 115–167.

LS SzÁ	Lázs Sándor, Szent Ágoston regulájának 15. századi magyar fordítója. Váci Pál munkássága a 15. századi domonkos rendi reformban, in: Irodalomtörténeti Közlemények 109/2005. pp. 188–204.
MÁ BAP	Mikó Árpád, Bornemisza (Abstemius) Pál végrendelete 1577-ből. Adatok a nyitrai, az óbudai, a veszprémi és a gyulafehérvári egyház középkori kincseinek sorsához, Művészettörténeti értesítő 45/1996 3–4. sz. pp. 203–221.
MÁ DZ	Mikó Árpád, Diurnale Zagrabiense, in: Pannonia Regia. Művészet a Dunántúlon 1000–1541, szerk: Mikó Árpád, Budapest 2006, pp. 443–444. (IX–22) (A Magyar Nemzeti Galéria kiadványai 2006/4)
MÁ GB	Mikó Árpád, Gótika és barokk között. A reneszánsz művészet problémái a kora újkori Magyarországon, in: Mátyás király öröksége, Késő reneszánsz művészet Magyarországon (16–17. század), szerk. Mikó Árpád–Verő Mária–Jávor Anna, Budapest 2008 pp. 22–35. (A Magyar Nemzeti Galéria kiadványai 2008/3).
MÁB	Mihálykó Ágnes, Magyar diákok Bolognában, Első Század 12/2013 1. sz. 1–15.
MÁG	Máté Ágnes, Szent Istvántól Báthory Istvánig: Grizelda története saluzzói, lengyel és magyar mellékalakokkal, Irodalomtörténeti Közlemények 121/2017 1. sz. pp. 3–22.
MAMÜL	Magyar művelődéstörténeti lexikon I–XIV, szerk. Kőszeghy Péter, Budapest 2003–2014.
MÁRB	Mikó Árpád, Reneszánsz emlékek Báthory Miklós püspök idejéből, in: Báthory Miklós váci püspök (1474–1506) emlékezete. Tanulmányok a „Váci Püspökség Báthory emlékéve 2006” alkalmából rendezett konferencia anyagából, szerk. Horváth Alice, Vác 2007. pp. 117–130. (Vácegyházmegye múltjából)
MÁRJ	Mikó Árpád, Reneszánsz művészet Magyarországon a Jagellók korában. Az all’antica művészeti köznyelv kialakulása és elterjedése, Ars Hungarica 41/2015 pp. 363–421.
MÁRV	Mikó Árpád, A reneszánsz művészet emlékei Veszprémben, in: Veszprém reneszánsza, szerk. Kilián László–Rainer Pál, Veszprém, 2008 pp. 79–86.
MDBF	Molnár Dávid, Báthory Miklós váci püspök filozófiai műveltségének lehetséges nyomai egy Ficino fordításában megjelent 1497-es iamblikhosz-kiadásban, in: Stephanus noster. Tanulmányok Bartók István 60. születésnapjára, szerk. Jankovics József–Jankovits László–Szilágyi Emőke Rita–Zászkaliczky Márton, Budapest 2015 pp. 41–55.
MDSG	Molnár Dávid, A sevillai kódex „Petrus Garazda” verséről, Irodalomtörténeti Közlemények 120/2016 1. sz. pp. 67–71.
ME ÁR	Mályusz Elemér, Az ágostonrendiek a középkori Magyarországon, Egyháztörténet 1/1943 pp. 427–440.
MEE	Mályusz Elemér, Egyházi társadalom a középkori Magyarországon, Budapest 1971.
MEG	Marosi Ernő, A gótika Magyarországon, Budapest 2008.

MEKSZ	Marosi Ernő, Tanulmányok a kassai Szent Erzsébet-templom középkori építéstörténetéhez, Művészettörténeti értesítő 18/1969 2. sz. pp. 89–128.
MEM	Magyarországi művészet 1300–1470 I–II, szerk. Marosi Ernő et al. Budapest 1987.
MEP	Mályusz Elemér, A szlavóniai és horvátországi pálos kolostorok oklevelei, 6. közlemény, Levéltári Közlemények 9/1931 3–4. sz. pp. 284–315.
MES	Monumenta Ecclesiae Strigoniensis I–IV, ed. Knauz Nándor–Dedek Crescens Lajos–Dreska Gábor et al. Esztergom 1874–1999.
METF	Mályusz Elemér, A négy Tallóci fivér, Történelmi Szemle 23/1980 4. sz. pp. 531–576.
MFK	Mayer Ferenc Kolos, Az orvostudomány története orvosok és a kultúrtörténelem művelői részére, Budapest 1927.
MG SZ	Mészöly Gedeon, A Szelestei-féle ráolvasás 1516–1518-ból, in: Magyar Nyelv 13/1917 pp. 271–275.
MGYKM	Mayer Gyula, King Matthias Corvinus's Epistolaria, in: Infima aetas Pannonica: Studies in Late Medieval Hungarian History, edd. Péter E. Kovács–Kornél Szovák, Budapest 2009 pp. 226–236.
MH DS	Miriám Hlavačková, A diplomat in the service of the King of Hungary. The activity of the Bishop of Nitra Antony of Šankovce at the end of the Middle Ages, Historický Časopis – Historical Journal of the Institute of History of SAV 59/2011 pp. 3–24.
MHA	Miroslav Hut'ka, Augustiniáni na území stredovekého Slovenska (Uhorska), Ružomberok 2015.
MHZ	Monumenta Historica Episcopatus Zagrabienensis I–VI. edd. Johannes Baptista Tkalčić–Andrija Lukinović, Zagrabiae 1873–1994.
MHMB	Miriám Hlavačková, Kapitula pri Dóme sv. Martina. Intelektuálne centrum Bratislavy v 15. storočí, Bratislava 2008.
MHZ	Monumenta Historica Civitatis Zagrabiae I–XXII, edd. Ivan Kristitelj Tkalčić–Emilije Laszowski, Zagrabiae 1889–1992.
MIT	Monok István, A Thurzó család semptei és augsburgi könyvtárai, in: Z dejín šľachtických knižníc na Slovensku II. (fragmenty – pramene – sídla), ed. Marcela Domenová, Prešov 2014 pp. 49–57.
MJ KÖ	Mihalik József, A kassai ötvösök időrendi története - Okmánytár Második rész, Archaeologiai Közlemények 21/1899. 140–313.
MJZ	Marko Jerković, Zagrebački kanonici u 14. stoljeću: institucionalna i društvena povijest katedralne zajednice, Zagreb 2018.
MKGY	Magyar-Kossa Gyula, Magyar orvosi emlékek. Értekezések a magyar orvostörténelem köréből I–IV, Budapest 1929–1940.
ML	Mezey László, Italica studia. Il ruolo dell'Italia nell'insegnamento ungherese tardomedioevale. Gli agostiniani. Atti de Seminario italo-ungherese di Storia delle Università Roma, Roma 1985. Villa Mirafiori, 10-12 novembre 1981. pp. 39–52. (Studi e Fonti per la storia dell'Università di Roma 3.)
MLD	Mezey László, Deák-ság és Európa. Irodalmi műveltségünk alapvetésének vázlata, Budapest 1979.

MLVP	Merényi Lajos, Várady Péter érsek ingóságai, Magyar Történelmi Társ 1894 pp. 170–173.
MMC	Marie-Madeleine de Cevins, Les Franciscains observants hongrois de l'expansion à la débâcle (vers 1450 – vers 1540), Roma 2008. (Bibliotheca seraphico-capuccina 83.)
MM ÁAL	Makkai László–Mezey László: Árpád-kori és Anjou-kori levelek, XI–XIV. század, Budapest 1960.
MN MDU	Mátyus Norbert, A Missale Dominorum Ultramontanorum keletkezéstörténetéhez, Magyar Könyvszemle 129/2013 3. sz. pp. 357–361.
MNVB	Mátyus Norbert, Vespasiano da Bisticci és két György: Handó és Kosztolányi (1467), in: Vestigia: Mohács előtti magyar források olasz könyvtárakban, szerk. Domokos György–Mátyus Norbert–Armando Nuzzo, Piliscsaba 2015, pp. 113–123.
MOPH	Monumenta Ordinis Fratrum Praedicatorum Historica I–XIV, Romae 1896–1898.
MREV	Monumenta Romana Episcopatus Vesprimiensis, I–IV, ed. Lukcsics József, Budapest 1896–1907.
MR ST	Martin Rothkegel, Der lateinische Briefwechsel des Olmützer Bischofs Stanislaus Thurzó. Eine ostmitteleuropäische Humanistenkorrespondenz der ersten Hälfte des 16. Jahrhunderts, Hamburg–Berlin–London, 2007. (Hamburger Beiträge zur neulateinischen Philologie, hrsg. von Walther Ludwig, Bd. 5.)
MS T	Marián Skladaný, Hospodársky vzostup Thurzovcov, in: Z dejín šľachtických knižníc na Slovensku II. (fragmenty – pramene – sídla), ed. Marcela Domenová, Prešov 2014 pp. 27–37.
MTG	Maria Teresa Guerrini, 'Qui voluerit in iure promoveri...' I dottori in diritto nello Studio di Bologna (1501–1796), Bologna 2005.
MTK	Magyarország történeti kronológiája I. A kezdetektől 1526-ig, szerk. Solymosi László, Budapest 1981.
MUB	Die Matrikel der Universität Basel I–V, hrsg. Hans Georg Wackernagel, Basel 1951–1980.
MUF	Aeltere Universitäts-Matrikeln I. Universität Frankfurt an der Oder I–III, hrsg. Ernst Friedlaender, Leipzig 1887–1891.
MUH	Die Matrikel der Universität Heidelberg I. 1386–1553, hrsg. Gustav Toepke, Heidelberg 1884.
MUI	Die Matrikel der Ludwig-Maximilians Universität Ingolstadt-Landshut-München I–V, hrsg. Götz Freiherrn von Pölnitz, München 1937–1984.
MUK	Die Matrikel der Universität Köln 1389 bis 1559 I–II, szerk. Hermann Keussen, Bonn, 1892–1931.
MUL	Die Matrikel der Universität Leipzig I–III, hrsg. Georg Erler, Leipzig 1895–1902.
MUR	Die Matrikel der Universität Rostock I–VII, hrsg. Rudolph Hofmeister–Ernst Schäfer, Rostock 1889–1922.
MUW	Die Matrikel der Universität Wien I–VIII, hrsg. Franz Gall et al., Wien–Köln–Graz 1956–2011. (Publikationen des Instituts für Österreichische Geschichtsforschung VI. Reihe: Quellen zur

	Feschichte der Universität Wien, 1. Abteilung)
MV	Monumenta Vaticana Historiam Hungariae illustrantia I–VI, Budapest 1885–1891.
MVA K	Archontológia kiegészítések. https://tti.btk.mta.hu/181-archontologia-kiegészites/3123-archontologia-kiegészitesek.html
MVB	Monumenta Vaticana res gestas Bohemicas illustrantia I–VII, edd. Ladislav Klicman–Johann Friedrich Novák–Vera Jensovská–Karel Stloukal, Pragae, 1903–1996.
MWRF	Die Matrikel der Wiener Rechtswissenschaftlichen Fakultät I–II, hrsg. Thomas Maisel–Kurt Mühlberger–Johann Seidl, Wien 2011–2016. (Publikationen des Instituts für Österreichische Geschichtsforschung VI. Reihe: Quellen zur Feschichte der Universität Wien, 1. Abteilung, 1–2.)
NÁNE	Nagy Árpád, Négy renaissance kori síremlék a középkori egri Szent János székesegyházból, Az Egeri Múzeum Évkönyve - Annales Musei Agriensis 8–9. (1972) 105–121.
NGB	Nagy Géza Balázs, Körmendi Bertalan őrkanonok, általános püspöki helynök síremléke az egri Szent János várszékesegyházból, Agria 35/1999, pp. 137–146. (Az Egeri Múzeum Évkönyve - Annales Musei Agriensis)
NGS	Nemes Gábor, Salánki Ágoston győri püspök, in: Összekötnek az évezredek, szerk. J. Újváry Zsuzsanna, Budapest–Piliscsaba 2011 pp. 41–51.
NGSÁ	Nemes Gábor, Salánki Ágoston: a királynéi kancelláriától a győri püspöki székhöz, Levéltári Közlemények 80/2009 1–2. sz. pp. 3–29.
NGSÁGY	Nemes Gábor, Salánki Ágoston győri püspök pályakezdése, in: A Prohászka Ottokár Orsolyita Oktatási Központ Évkönyve 2005, Győr 2006 pp. 33–48.
NGSI	Nemes Gábor, Salánki Ágoston győri püspök Itáliában, in: Hitvallás Kalendárium 2009, Győr é. n. pp. 152–154.
NGSZSZ	Nemes Gábor, Magyarország kapcsolatai az Apostoli Szentszékekkel (1523–1526), Századok 149/2015 2. sz. pp. 485–490.
NGGYR	Nemes Gábor, Győr egyházmegyeiek a késő középkori Rómában, in: Magyarország és a római Szentszék II. Vatikáni kutatások a 21. században, szerk. Tusor Péter–Szovák Kornél–Fedeles Tamás, Budapest–Róma 2017 pp. 107–136. (Collectanea Vaticana Hungariae I/15)
NI BNyA	Magyar diplomáciai emlékek Mátyás király korából 1458–1490. II, szerk. Nagy Iván–B. Nyáry Albert, Budapest 1877.
NI	Nagy Iván, Magyarország családai czimerekkel és nemzedékrendi táblákkal I–XII, Pótlék kötet, Pest 1857–1868
NIRR	Nagy Iván: Római magyar regesták, Magyar Történelmi Tár 1857 pp. 227–260.
NPH	Németh Péter, Egy hős és felmenői, Szabolcs-Szatmár-Bereg levéltári évkönyv 17/2006 pp. 292–303.
NPSZ	Németh Péter, A középkori Szabolcs megye települései, Nyíregyháza 1997.

NT Sz	Neumann Tibor, A Szapolyai család oklevéltára I, Levelek és oklevelek (1458–1526), Budapest 2012. (Magyar Történelmi Emlékek. Okmánytárak)
NTEM	N. Tahin Emma, A medicina doktorai a Zsigmond-kori egyházi társadalomban. Magyar Egyháztörténeti Évkönyv 1/1994 pp. 71–83.
NTEO	N. Tahin Emma, Az orvosi pályára készülő magyar diákok egyetemjárása a Zsigmond-korban, in: Ditor ut ditem. Tanulmányok Schultheisz Emil professzor 80. születésnapjára, szerk. Forrai Judit et al. Budapest 2008 pp. 365–380.
ÓL MTA	Óváry Lipót, A Magyar Tudományos Akadémia történelmi bizottságának oklevélmásolatai 1. füzet, A Mohácsi vész előtti okiratok kivonatai, Budapest 1890.
OP EP	Oborni Teréz, Erdély pénzügyei I. Ferdinánd uralma alatt 1552–1556, Budapest 2002. (Fons Könyvek 1.)
OP IK	Oborni Teréz, Izabella királyné erdélyi udvarának kezdetei (1541–1551), Történelmi szemle 51/2009 1. sz. pp. 21–43.
OTL	Ornella Tommasi, I Lion: tra moneta e credito a Padova dal 1405 al 1509. Università degli Studi di Firenze. Scuola di Dottorato in Storia Dottorato di ricerca in Storia medievale, Firenze 2009.
OTP	Ortvay Tivadar, Pozsony város története I–IV. Pozsony 1892–1912.
PA SZJPP	Puskár Anett, Szapolyai János és Perényi Péter, Publicationes Universitatis Miskolcensis. Sectio Philosophica (Tanulmányok Szapolyai Jánosról és a kora újkori Erdélyről) 13/2008 pp. 295–314.
PAB	Pór Antal, Bogár István és Bogárfia Márton. Képek a XIV. századból, Századok 24/1890 3. sz. pp. 217–230.
PABP	Pór Antal, Adatok a bolognai és pádovai jogegyetemen a XIV. században tanult magyarokról, Századok 31/1897 9. sz. pp. 769–795.
PAI	Pór Antal, István úr árvája I–II. közlemény, Századok 35/1901 2. sz. pp. 97–115; 3. sz. 193–208.
PAML	Pór Antal, Magyar-lengyel érintkezés a XIV. században. Második közlemény, Századok 37/1903 4. sz. pp. 308–326.
PCsO	A podmanini Podmaniczky család oklevéltára. Közzétette, családtörténeti bevezetéssel és jegyzekkel ellátta: Lukinich Imre. I–V, Budapest 1937–1943.
PD HGy	Pócs Dániel, Handó György könyvtára, Ars Hungarica 42/2016. 4. sz. pp. 309–338.
PE	Petrovich Ede, Új magyar egyetemi vonatkozású adatok a XV. századból egy római levéltárban, Filológiai Közöny 16/1970 pp. 158–163.
PEB	Peter Eschenloer, Geschichte der Stadt Breslau I–II, hrsg. Gunhild Roth, Münster 2003.
PEP	Petrovich Ede, A középkori pécsi egyetem ismeretlen tanárai, Irodalomtörténeti közlemények 71/1967 3. sz. pp. 290–296.
PGP	Annalisa Belloni, Professori giuristi a Padova nel secolo XV. Profili bio-bibliografici e cattedre. Ius commune, Sonderhefte, Studien zur Europäischen Rechtsgeschichte 28/1986. Frankfurt am Main 1986.
PGT	Pálffy Géza, A Thurzó család a Magyar Királyság arisztokráciájában.

- Egy különleges arisztokrata família Magyarországon, *Történelmi Szemle* 53/2011 1. sz. pp. 63–84.
- PIK Petrovics István, A pécsi egyetem kancellárjai: Koppenbach Vilmos és Alsáni Bálint püspökök pályafutása, in: *Egyházi arcélek a pécsi egyházmegyéből. Egyháztörténeti tanulmányok a pécsi egyházmegye történetéből* V, szerk. Fedele Tamás–Kovács Zoltán–Sümei József, Pécs 2009 pp. 21–41.
- PIT Petrovics István, Temesvári és "bánsági" diákok a középkori európai egyetemeken, *Per Aspera Ad Astra* 4/2017 1-2. sz. pp. 103–133.
- PKBZS Pajorin Klára, A bázeli zsinat hatása Magyarországon. (Görögök, görög tudósok és a korai magyar humanizmus), *Irodalomtörténeti Közlemények* 115/2011 pp. 3–26.
- PKES Pajorin Klára, Enea Silvio Piccolomini ed i primi umanisti ungheresi, in: *Rapporti e scambi tra Umanesimo italiano ed Umanesimo europeo*, ed. Luisa Rotondi Secchi Tarugi, Milano 2001 pp. 649–656.
- PKF Prajda Katalin, Levelező üzletemberek. Firenzeiek a Zsigmond korban, *Századok* 144/2010 2. sz. pp. 301–334.
- PKMF Pajorin Klára, Mátyás király és Marsilio Ficino magyar hívei az 1472. évi összeesküvés után, in: *Arcana tabularii: Tanulmányok Solymosi László tiszteletére I–II*, szerk. Bárány Attila–Dreska Gábor–Szovák Kornél, Budapest–Debrecen 2014 II. pp. 593–606.
- PKVJ Pajorin Klára, Vitéz János műveltsége, *Irodalomtörténeti közlemények* 108/2004 5-6. sz. pp. 533–540.
- PL Pál Lővei, Künstlerische Beziehungen in der Grabmalkunst der westlichen und nordwestlichen Gebiete des Königreichs Ungarn im Spätmittelalter, *Galéria - Ročenka SNG*, 2004–2005, pp. 123–138.
- PLS Peter Labanc, Spiš - Visegrád - Dăbâca - Zagreb - Kalocsa - Napoli: Career paths of a family of the lower Hungarian nobility in the Thirteenth to Fifteenth centuries, *Annales Universitatis Apulensis. Series Historica* 20/2016 pp. 61 – 71.
- PM NA Pattantyús Manga, Nagyrévy András és a pesti belvárosi plébánia-templom reneszánsz tabernákulumai, *Művészettörténeti Értesítő* 47/1998 3-4. sz. pp. 219–228.
- PMSZ Pirhalla Márton, A szepesi prépostság vázlatos története kezdetektől a püspökség felállításáig, Lőcse 1899. (A Szepesmegyei Történelmi Társulat milleniumi kiadványai)
- PMSZV Petri Mór, Szilágy vármegye monográfiája II. A várak. Birtokosaik és Zilah története, Zilah 1901.
- PMGJ Peter Moraw, Gelehrte Juristen im Dienst der Deutschen Könige des späten Mittelalters (1273–1493), in: *Uő: Gesammelte Beiträge zur Deutschen und Europäischen Universitätsgeschichte. Strukturen, Personen und Entwicklungen*, Leiden 2008. pp. 465–540.
- PO MA Paulinyi Oszkár, Magyarország aranytermelése a XV. század végén és a 16. század derekán, in: *A Gróf Klebersberg Kunó Magyar Történetkutató Évkönyve* 6/1936 pp. 32–142.
- PPKV C. Tóth Norbert–Lakatos Bálint–Mikó Gábor, A pozsonyi prépost és a káptalan viszálya (1421–1425). A szentszéki bíráskodás Magya-

	rországon – a pozsonyi káptalan szervezete és működése a XV. század elején, Budapest 2014.
Protest	Das Preßburger Protocolum Testamentorum I–II, hrsg. Majorossy Judit–Szende Katalin, (Fontes rerum Austriacarum, Abt. 3: Fontes Iuris, Bd. 21.) Wien–Köln–Weimar 2014–2016.
PSM	Pór Antal–Schönherr Gyula, A magyar nemzet története III. Az Anjou ház és örökösei (1301–1439), Budapest 1899.
PSV	[Knauz Nándor–Hass Mihály], Pauli Szent Vincze leányai meghonosítva Esztergomban Nagykeri Scitovszky János bíbornokérsek, Magyarország hercegprímása által 1865. évben. Esztergom 1865.
PSZB	Povijesni spomenici zagrebacke biskupije V–VI, ed. Andrija Lukinović, Zagreb 1992–1994.
PT NEK	Tamás Pálosfalvi, The Noble Elite in the County of Körös (Križevci), 1400–1526, Budapest 2014. (Magyar Történelmi Emlékek. Értekezések)
PT SzSzH	Pálosfalvi Tamás, A szentszavai hercegek Magyarországon, in: Hercegek és hercegségek a középkori Magyarországon, szerk. Zsoldos Attila, Székesfehérvár 2016, pp. 113–127. (Közlemények Székesfehérvár történetéből)
PTCT	Pálosfalvi Tamás, Cilleiek és Tallóciak: küzdelem Szlavóniáért (1440–1448), Századok 134/2000 1. sz. pp. 45–98.
PTFT	Pálosfalvi Tamás, Die Familie Tallóci im Mittelalter, in: Lajos Thallóczy, der Historiker und Politiker: die Entdeckung der Vergangenheit von Bosnien- Herzegowina und die moderne Geschichtswissenschaft, edd. Dževad Juzbašić–Imre Röss–Andreas Gottsmann, Budapest 2010 pp. 183–190.
PTVG	Pálosfalvi Tamás, Vitézek és Garázdák. A szlavóniai humanisták származásának kérdéséhez, Turul 86/2013 1. sz. pp. 1–16.
RA	Szentpétery Imre–Borsa Iván, Az Árpád-házi királyok okleveleinek kritikai jegyzéke I–II, Budapest 1923–1987.
RAFK	Ribi András, A fehérvári káptalan archontológiája (1301–1457), Turul 94/2018 4. sz. pp. 132–154.
RBMA	Repertorium Biblicum Medii Aevi I–XI, edd. Friedrich Stegmüller–Klaus Reinhardt, Madrid 1950–1980.
RGyB	Ráczy György, A Batthyány család a középkorban, in: A Batthyányak évszázadai. Tudományos konferencia Körmenden 2005. október 27–29, szerk. Nagy Zoltán, Körmend 2006 pp. 27–36.
RKK	Radoslav Katičić, Korijeni i pretpostavke hrvatske renesansne književnosti, Studia Slavica Academiae Scientiarum Hungaricae 25/1979 pp. 217–225.
RLAB	Umberto Dallari, I rotuli dei lettori legisti e artisti dello Studio Bolognese dal 1384 al 1799 I–III, Bologna, 1888–1924.
RMAK	Rozsondai Marianne, Anton Koberger és a 15. századi kiadói kötetek, Magyar Könyvszemle 93/1977 2. sz. pp. 10–110.
RMAP	Révész Mária, „Andreas Pannonius és Bornio da Sala”, Egyetemes Philológiai Közlöny 59/1935 pp. 79–81.
RMBM	Rozsondai Marianne, Báthory Miklós váci püspök könyvtárának

- feltételezhető darabjai. in: Báthory Miklós váci püspök (1474–1506) emlékezete. Tanulmányok a „Váci Püspökség Báthory emlékére 2006” alkalmából rendezett konferencia anyagából, szerk. Horváth Alice, Vác 2007 pp. 133–144.
- RMHR Rozsondai Marianne, A Hungarian Renaissance binding in Oxford and its counterpart in Budapest, *The Book Collector* 40/1991 pp. 371–381.
- RMPB Révész Mária, Néhány adat Philippus Beroaldus maior magyar összeköttetéseihez, *Egyetemes Philologiai Közlöny* 65/1941 pp. 164–166.
- RMRA Révész Mária, Romulus Amasaeus. Egy bolognai humanista magyar összeköttetései a XVI. század elején, Szeged 1933.
- ROM Regesták a Magyar Tudom. Akadémia kézirtatárában létező s Olaszországi levéltárakban másolt magyar történelmi vonatkozású oklevelekről, közli Óváry Lipót. I. közlemény. *Magyar Történelmi Tár* 1888, pp. 450–470.
- RPV Rainer Pál, Vetési Albert veszprémi püspök, *A Veszprém Megyei Múzeumok Közleményei* 18/1986 pp. 227–233.
- RS PPS Richard Schuller, Das Patriziergeschlecht der Polner in Schäßburg, *Achiv des Vereins für Siebenbürgische Landeskunde, Neue Folge*, 27/1897 Nr. 2 pp. 344–407.
- RSZÁ Ritoókné Szalay Ágnes, Kik és miért látogatták a római archi-ginnasiót Magyarországról a 16. században? in: *Uő: Kutak. Tanulmányok a XV–XVI. századi magyarországi művelődés köréből*, Budapest 2012. pp. 152–159. (Humanizmus és reformáció 33.)
- RSZÁB Ritoókné Szalay Ágnes, Bakócz Bálint titeli és budai prépost sírköve a Magyar Nemzeti Múzeumban, *Művészettörténeti értesítő* 43/1994 pp. 231–233.
- RSZÁE Ritoókné Szalay Ágnes, Báthory Miklós püspök (1474–1506) epitáfiuma, in: Báthory Miklós váci püspök (1474–1506) emlékezete. Tanulmányok a „Váci Püspökség Báthory emlékére 2006” alkalmából rendezett konferencia anyagából, szerk. Horváth Alice, Vác 2007 pp. 157–167. (Vácegyházmegye múltjából)
- RSZÁVL Ritoókné Szalay Ágnes, Vetési László vershagyatéka, in: „Nympha super ripam Danubii”. Tanulmányok a XV–XVI. századi magyarországi művelődés köréből, Budapest 2002. pp. 85–94. (Humanizmus és reformáció 28)
- SA GL Stanko Andrić, Dvojbe oko smrti i pokopa kalockog nadbiskupa Ladislava Geréba (mala vjezba iz povijesne enigmatike), *Scrinia Slavonica* 1/2001 pp. 225–242.
- SALG Scrinia Slavonica
- SAS Stanko Andrić, Studenti iz Slavonsko-Srijemskog Međuriječja na Zapadnim Sveučilištima u Srednjem Vijeku (1250–1550), *Croatica Christiana* 20/1996 pp. 117–151.
- SASS Stanko Andrić, Srednjovjekovni Šarengard i njegovi gospodari, *Povijesni prilozi* 23/2002. Nr. 23 pp. 43–68.
- SE JAC Emil Schultheisz, Johannes Antonius Cassoviensis. Humanist und

SEB VA	Arzt des Erasmus, in: Uő, <i>Traditio renovata. Tanulmányok a középkor és a reneszánsz orvostudományáról</i> , Budapest 1997 pp. 159–166. Sörös Erzsébet Borbála, Verancsics Antal: <i>Elogium Urbani Bathiani</i> (1548 k.), (Forrásközlés: Verancsics Antal egy ismeretlen kézírata), <i>Lymbus</i> 2012–2013. 45–50.
SFJ	Soós Ferenc, János király 1527-es nagyszebeni aranyforintjának címerai (CNH II. 325.), <i>Az Érem</i> , 49/1993 pp. 26–29.
SGy HCJ	Schönherr Gyula, Hunyadi Corvin János 1473–1504, Budapest 1894. (<i>Magyar Történeti Életrajzok</i>)
SGY	Schönherr Gyula, Vegyesek (A Landrecht-Buch egy 1430. évi példánya a kassai városi levéltárban), <i>Magyar Könyvszemle</i> 15/1890 1–4. sz. pp. 146–147.
SJLM	Sólyom Jenő, Luther és Magyarország. A reformátor kapcsolata hazánkkal haláláig, Budapest 1933.
SKB	Schrauf Károly, Magyarországi tanulók a bécsi egyetemen, Budapest 1892. (<i>Magyarországi tanulók külföldön II.</i>)
SKN	Schrauf Károly, A bécsi egyetem magyar nemzetének anyakönyve 1453-tól 1630-ig, Budapest 1902. (<i>Magyarországi tanulók külföldön IV.</i>)
SLE	Solymosi László, <i>Az esztergomi székeskáptalan jegyzőkönyve (1500–1502, 1507–1527)</i> , Budapest 2002.
SLEK	Solymosi László, Az egri káptalan dékánválasztási statútumai a XV. századból, <i>Levéltári Közlemények</i> 63. (1992) 1–2. sz. pp. 137–156.
SLKV	Solymosi László, Könyvhasználat a középkor végén (Könyvkölcsönzés a veszprémi székesegyházi könyvtárban), in: <i>Tanulmányok a középkori magyarországi könyvkultúráról: Az Országos Széchényi Könyvtárban 1986. február 13–14-én rendezett konferencia előadásai</i> , szerk. Szelestei N. László, Budapest 1989 pp. 77 – 119. (<i>Országos Széchényi Könyvtár kiadványai. Új sorozat 3.</i>)
SM JPB	Sebestyén Mihály, Janus Pannonius bujdosása, <i>Magyar Könyvszemle</i> 112/1996 1. sz. pp. 2–22.
SOP	<i>Scriptores Ordinis Praedicatorum Medii Aevi I–IV</i> , ed. Thomas Kaeppli, Romae 1970–1993.
SP DF	Sebesi Pál, Adatok Dávid Ferenc életrajzához, <i>Keresztény magvető</i> 78/1972 pp. 133–148.
SPL	Thomas Sullivan, <i>Parisian Licentiates in Theology, A. D. 1373–1500. I–II</i> , Leiden 2004–2011.
SSDB	Stanisław A. Sroka, Dyplom doktorski Uniwersytetu Bolońskiego z 1472 r. <i>Studia Żródłoznawcze, Commentationes</i> 50/2012 pp. 63–73.
SSKB	Stanisław A. Sroka, Il diploma di dottorato di Kasper Back (Università di Bologna, anno 1472), <i>Annali di storia delle università italiane</i> 16/2012 pp. 1–7.
SSTT	Stanisław A. Sroka, Štúdiá Turzocov v Taliansku v 15. storočí, in: <i>Litteris ac moribus imbutus</i> , ed. Vladimír Rábik, Trnava 2014, pp. 215–226. (<i>Studia historica Tyrnaviensia</i> 16.)
SUSR	Filippo M. Renazzi, <i>Storia dell'università degli studi di Roma detta comunamente La Sapienza II</i> , Roma 2011. (Ristampa anastatica)

- SzÁS Sermones dominicales I. Két XV. századból származó magyar glosz-
szás latin codex, szerk. Szilády Áron, Budapest 1910.
- SZF Simon Zoltán, A füzéri vár a 16–17. században, Miskolc 2000. (Bor-
sod-Abaúj-Zemplén megye régészeti emlékei 1.)
- SZFB Széll Farkas, A nagybesenyői Bessenyei-család története, Budapest
1890.
- SZGACS Szörényi Gábor András, A csorbakői vár története 1648-ig, A Her-
man Ottó Múzeum Évkönyve 42/2003 pp. 165–226.
- SZGYH Székely György, Hazai egyetemalapítási kísérletek és a külföldi egye-
temjárás, in: A magyar iskola első évszázadai. szerk. G. Szende Kata-
lin–Szabó Péter, Győr 1996. pp. 79–86.
- SZGYM Székely György, Magyar tanárok és hallgatók az európai egyeteme-
ken az Árpád-korban, Levéltári Szemle 43/1993 1. sz. pp. 3–13.
- SzGyP Szabó György Piusz, Ferenczrendiek a magyar történelemben, Bu-
dapest 1921.
- SZJÁ Szűcs Jenő, Az utolsó Árpádok, Budapest 2002. (Millenniumi ma-
gyar történelem. Historikusok)
- SZJK Szűcs Jenő, A kereszténység belső politikuma a XIII. század dere-
kán. IV. Béla és az egyház, Történelmi Szemle 21/1978 1. sz. pp.
158–181.
- SzKHH Szovák Kornél, A Hungarian Humanist in Rome, in: Gli archivi della
Santa Sede e il Regno d’Ungheria (secc. 15–16). In memoriam di
Lajos Pásztor, edd. Gaetano Platania–Matteo Sanfilippo–Péter
Tusor, Budapest–Roma 2008. pp. 11–21. (Collectanea Vaticana
Hungariae, Classis 1, vol. 4)
- SZKIM Szovák Kornél, Ilkusi (Bylica) Márton pápai bullái. Forrásközlés a
Vatikáni Levéltárból, in: Magyarország és a Római Szentszék. (Forrá-
sok és távlatok). Tanulmányok Erdő bíboros tiszteletére, szerk.
Tusor Péter, Budapest–Róma, 2012 pp. 27–49. (Bibliotheca Historiae
Ecclesiasticae Universitatis Catholicae de Petro Pázmány
nuncupatae. Series I. Collectanea Vaticana Hungariae I/9.)
- SZKL Szovák Kornél, Lodomér érsek leveleiről, in: Egyházak a változó
világban: a Nemzetközi Egyháztörténeti Konferencia előadásai:
Esztergom, 1991. május 29–31, szerk. Bárdos István–Beke Margit,
Tatabánya 1992, pp. 141–143.
- SZÖGI Szögi László: Az egyetem nélküli ország egyetemistái Mohács előtt.
2011 A középkori Magyarország peregrinusai, Az Egyetemi Könyvtár
Évkönyvei XIV–XV. Budapest 2011. pp. 15–40.
- SzL BPÓ Szögi László, Budai, pesti és óbudai diákok egyetemjárása 1256–1526
és 1867–1919, Budapest 2012.
- SzM-TS Szabó Miklós–Tonk Sándor, Erdélyiek egyetemjárása a korájúkor-
ban, 1521–1700, Szeged 1992. (Fontes rerum scholasticarum 4.)
- SzM BZ Szovák Márton, Bernardino Zambotti naplójának magyar vonatko-
zásai, in: Vestigia II. Magyar források Itáliából, szerk. Domokos
György–Kuffart Hajnalka–Szovák Márton, Piliscsaba, 2018, 203–
218.
- SZSZR Bónis György, Szentszéki regeszták. Iratok az egyházi bíraskodás

- történetéhez Magyarországon, szerk. Balogh Elemér, Budapest 1997. (Jogtörténeti Tár 1/1.)
- TA Tüskés Anna, Magyarországi diákok a bécsi egyetemen 1365–1526, Budapest 2008. (Magyarországi diákok a középkori egyetemeken 1.)
- TA MK Tüskés Anna, Magyarországi klerikusok a bécsi egyetemen a 16. században, in: Egyházi társadalom a Magyar Királyságban a 16. században, szerk. Varga Szabolcs–Vértesi Lázár, Pécs pp. 211–231. (Seria Historiae Dioecesis Quinqueecclesiensis 17.)
- TAS Tarnai Andor, A Budapest-Németújvári Sermones dominicales: Vázlat, Irodalomtörténeti közlemények 87/1983 1-3. sz. pp. 23–31.
- TDSz Tersztyánszky Dezső, A Szapolyai-család eredetéről, Turul 27/1909 pp. 137–138.
- TFH Teller Frigyes, Magyarország középkori hangjelzett kódexei. A legrégebb liturgikus kódexek zenepaleográfiai vizsgálata, tekintettel a magyar középkor kódexekre és kódextörredékeire, Budapest 1944. (Országos Széchényi Könyvtár kiadványai 20.)
- TGF Thoroczkay Gábor, A székesfehérvári bazilika és prépostság az Árpád-korban, in: Thoroczkay Gábor, Ismeretlen Árpád-kor. püspökök, legendák, krónikák, Budapest 2016 pp. 141–184.
- TGH Thoroczkay Gábor, A messziről jött királyné prépostsága. A hájszentlőrinci társaskáptalan korai története (1342-ig), in: Arcana tabularii. Tanulmányok Solymosi László tiszteletére I–II, szerk. Báránya Attila–Dreska Gábor–Szovák Kornél, Budapest-Debrecen 2014 pp. 321–335.
- TI SzK Tringli István, Az 1481. évi szlavóniai közgyűlés, in: Tanulmányok Borsa Iván tiszteletére, szerk. Csukovits Enikő, Budapest 1998 pp. 291–318.
- TIHP Tringli István, Hunyadi Mátyás és a Perényiek, Levéltári Közlemények 63/1992 1-2. sz. pp. 175–192.
- TJB Török József, Báthory Miklós és a kortárs magyar püspökök, in: Báthory Miklós váci püspök (1464-1506) emlékezete. Tanulmányok a „Váci Püspökség Báthory emlékére 2006” alkalmából rendezett konferencia anyagából, szerk. Horváth Alice, Vác 2007 pp. 7–12. (Vácegyházmegye múltjából)
- TJE Temesvári János, Erdély középkori püspökei, Kolozsvár 1922.
- TJGH Temesváry János, Geréb László volt erdélyi püspök halála (1502.), Erdélyi Múzeum Új folyam 6. 28/1911 4. sz. pp. 237-238.
- TJHM Teleki József, Hunyadiak kora Magyarországon XII, Pest 1857.
- TJVG Temesváry János, Geréb László erdélyi püspök első miséje 1498-ban, Erdélyi Múzeum Új folyam 6. 28/1911 2. sz. pp. 136–140.
- TL BSz Thallóczy Lajos, Bosnyák és szerb élet- s nemzedékrajzi tanulmányok, Budapest 1909.
- TM BJ Tomislav Matić, Koncilijarističke ideje u djelima Ivana vana Bachensteina, zagrebačkoga kanonika i sudionika Baselskog koncila, in: Colloquia Maruliana 27/2018 Nr. 27. pp. 175–189.
- TM Török Márta, Az egyházi középréteg mobilitása a szepesi káptalanban. A szepesi társaskáptalan személyi összetétele az alapítástól a 15.

	század közepéig (1209–1450). [Doktori disszertáció, ELTE BTK, 2011. ELTE BTK Történeti Intézet Szekfű Gyula Könyvtára]
TP SUP	Tiziana Pesent, <i>Studenti Ungheresi nello studio Padovano</i> proma del 1241, in: <i>Roma e l'Italia nel contesto della storia delle università ungheresi. Atti de Seminario italo-ungherese di Storia delle Università Roma</i> . Roma, 1985. Villa Mirafiori, 10-12 novembre 1981, pp. 35–38. (Studi e Fonti per la storia dell'Università di Roma 3.)
TPCH	Tiziana Pesenti: „Professores chirurgie, medici ciroici e barbitonsores a Padova nell'eta di Leonardo Buffi da Bertapaglia (+dopo il 1448).” <i>Quaderni per la storia dell'Università di Padova</i> . 11 (1978) pp. 1–38.
TPCS	G. Tóth Péter, <i>A csanádi székeskáptalan kanonokjainak egyetemjárása a későközépkorban</i> , <i>Magyar Egyháztörténeti Vázlatok</i> . Regnum 19/2007 pp. 37–58.
TPCsSz	G. Tóth Péter, <i>A csanádi székeskáptalan személyi összetétele a késő középkorban (1354–1526)</i> . [Doktori értekezés, SZTE BTK, 2014]
TS	Tonk Sándor, <i>Erdélyiek egyetemjárása a középkorban</i> , Bukarest 1979.
TSTC	<i>Terra Scephusiensis - Terra Christiana 1209–2009: Spišský hrad, Spišská kapitula: dve centá v dejinách Spiša</i> , ed. Maria Novotná Levoča 2009.
TSZS	Tóth Szabó Pál, <i>Magyarország a XV-ik század végén a pápai supplicatiók világánál</i> . Negyedik közlemény, <i>Századok</i> 37/1903 4. sz. pp. 327–344.
TVSZ	Tóth Valéria, <i>Személynévadás és személynévhasználat az ómagyar korban</i> , Debrecen 2013. (A Magyar Névarchivum kiadványai)
UJ	Udvardy József, <i>A kalocsai főszékeskáptalan története a középkorban</i> , Budapest 1992. (METEM-könyvek)
UJK	Udvardy József, <i>A kalocsai érsekek életrajza (1000–1526)</i> , Köln 1991. (<i>Dissertationes Hungaricae ex historia Ecclesiae</i> XI.)
ÚMIL	<i>Új magyar irodalmi lexikon I–III</i> , szerk. Péter László, Budapest 1994.
URB	<i>Urkunden-Regesten aus dem Archiv der Stadt Bistritz in Siebenbürgen 1203–1570</i> . I–II! hrsg. Albert Berger–Ernst Wagner–Ioan Dordea et al., Köln–Wiemar–Wien 1986–1995.
VA	Andreas Veress/Veress Endre, <i>Matricula et acta Hungarorum in universitatibus Italiae studentium I. Padua 1264–1864, A paduai egyetem magyarországi tanulóinak anyakönyve és iratai (1264–1864)</i> , Kolozsvár/ Budapest 1915. (<i>Fontes rerum Hungaricarum</i> 1.)
VABH	Végh András, <i>Buda város középkori helyrajza I–II</i> , Budapest 2006. (<i>Monumenta Historica Budapestinensia</i> XV–XVI)
VAVL	Vetési Albert, Vetési László, szerk. Brassai Zoltán, Veszprém 1998.
VE IP	Varju Elemér, Istvánffy Pál egy könyve, <i>Magyar Könyvszemle</i> 1895, 3. új évfolyam, 4. sz. p. 370.
VE	Veress Endre, <i>Olasz egyetemeken járt magyarországi tanulók anyakönyve és iratai 1221-1864</i> , Budapest 1941. (Olaszországi magyar

- emlékek. III.)
- VI Varga Imre, Magyarországi tanulók a padovai egyetemen a XV–XVI. századfordulón, Irodalomtörténeti Közlemények 79/1975 2. sz. pp. 211–218.
- VI P Valter Ilona, Pásztó a középkorban, Pásztó 2018.
- VJ VP Véber János, Két korszak határán. Váradi Péter humanista főpap, kalocsai érsek pályaképe. Pécs–Budapest 2016. (Sziluett: Korszerű történelmi életrajzok)
- VJBM Véber János, Barius Miklós, egy humanista műveltségű főpap a 15. század közepén.), In: Causa unionis, causa fidei, causa reformationis in capite et in membris. Tanulmányok a konstanzi zsinat 600. évfordulója alkalmából, szerk. Bárány Attila–Pósán László, Debrecen 2014 pp. 414–423.
- VJKK Véber János, Elfeledett középkori oklevelek Kazinczy Gábor hagyatékában, Levéltári közlemények 74/2003 1-2. sz. pp. 159–190.
- VK MESz Vekov Károly, Mecénatúra vagy elkötelezett szakmaiság? Acta Universitatis Szegediensis: Acta Juridica et Politica 75/2013 pp. 727–736.
- VKAI Károly Vekov, Locul de advereire din Alba-Iulia (secolele XIII–XVI), Cluj-Napoca 2003. (Bibliotheca rerum Transsilvaniae XXIX.)
- VKSGP V. Kovács Sándor, Garázda Péter, Irodalomtörténeti Közlemények 61/1957 1-2. sz. pp. 48–62.
- VKSz A veszprémi káptalan számadáskönyve 1495–1534. Krónika (1526–1555). Javadalmások és javadalmak (1550, 1556), szerk. Kredics László–Madarász Lajos–Solymosi László, Veszprém 1997. (A Veszprém Megyei Levéltár Kiadványai 13.)
- VLR Jeanne Viellard–Jacques Monfrin–Marie-Henriette Jullien de Pommerol, Le Registre de Prêt de la Bibliothèque de Sorbonne 1402–1436, Paris 2000.
- VLVB Varga Lajos, A váci székeskáptalan Báthory püspök idejében, in: Báthory Miklós váci püspök (1474–1506) emlékezete. Tanulmányok a „Váci Püspökség Báthory emlékére 2006” alkalmából rendezett konferencia anyagából, szerk. Horváth Alice, Vác 2007 pp. 73–109. (Vácegyházmegye múltjából.)
- VSz GL Varga Szabolcs: Genius loci. Az Istvánffyak Baranyában, in: A magyar történet folytatója. Tanulmányok Istvánffy Miklósról, szerk. Ács Pál–Tóth Gergely, Budapest, 2018 pp. 59–87. (Monumenta Hungariae Historica, Dissertationes)
- VSZD Vajay Szabolcs, Dominae reginae milites. Árpád-házi Jolánta magyarjai. Valencia visszavétele, in: Mályusz Elemér emlékkönyv, szerk. H Balázs Éva–Fügedi Erik–Maksay Ferenc, Budapest 1984. (Társadalom- és művelődéstörténeti tanulmányok)
- WB KSzE Wick Béla, A kassai Szent Erzsébet dóm, Kassa 1936.
- WBK Wick Béla, Kassa régi síremlékei XIV–XVIII. század, Kassa 1933.
- WDBM Ernest Wickersheimer, Dictionnaire biographique des médecins en France au Moyen Age. Nouvelle édition sous la direction de Guy Beaujouan. Supplément, ed. Danielle Jacquart, Genève 1979.

WG T	Wenzel Gusztáv, Thurzó Zsigmond, János, Szaniszló és Ferencz. Négy egykorú püspök a bethlenfalvi Thurzó családból 1497–1540, Budapest 1878. (Értekezések a történelmi tudományok köréből VII/9.)
WGB	Budai regesták a magyar történet legrégebb idejétől 1541-ig Wenzel Gusztávtól, Magyar Történelmi Társ 1855, 71–124.
WIS	Wesziprémi István, Magyarország és Erdély orvosainak rövid életrajza I–II, Budapest 1960–1970.
WKA	W. Kovács András–Valentiny Antal, A Wass család cegei levéltára, Kolozsvár 2006.
WKEI	W. Kovács András, Az erdélyi vármegyék ispánjai a középkorban, Történelmi Szemle 56/2014 3. sz. pp. 407–421.
WM FI	Wertner Mór, Fodor István boszniai s szerémi püspök családi történetéhez, Turul 30/1912 pp. 81–82.
WM KM	Wertner Mór, Középkori magyar orvosok és gyógyszerészek, Századok 27/1893 7. sz. pp. 599–608.
WMMH	Wertner Mór, Magyar hadjáratok a XV-ik század második felében, Hadtörténelmi közlemények 13/1912 1. sz. pp. 201–237.
WMSz	Wertner Mór, Családtörténeti adalékok. A Szapolyai-család ismeretéhez, Erdélyi Múzeum 21/1904 1. sz. pp. 24–30.
WP KB	Winkler Pál, A kalocsai és bácsi érseki főkapitány története, Budapest 1935.
WS	Weber Samu, Az ellenreformáció a Szepességben, in: Protestáns Szemle, 9/1907. pp. 583–588.
WTVP	Wehli Tünde, Megjegyzések Váradi Péter Decretálásának kifestéséhez, Magyar Könyvszemle 101/1985 3-4. sz. pp. 280–287.
WUP	Wolfgang Untergreiner, Die päpstlichen nuntii und legati im Reich (1447–1484). Zu Personal und Organisation des kurialen Gesandtenwesens, Inauguraldissertation zur Erlangung des Doktorgrades der Philosophie an der Ludwig-Maximilians-Universität München, München 2012.
ZI NSz	Ludiková, Zuzana, A nagyszombati székesegyház késő reneszánsz és barokk síremlékei, Művészettörténeti Értesítő 51/2002 1–2. sz. pp. 85–106.
ZMA	Zala megye archontológiája 1138–2000, szerk. Molnár András, Zalaegerszeg 2000. (Zalai Gyűjtemény 50.)
ZW	Franz Zimmermann–Carl Werner–Georg Müller–Gustav Gündisch–Konrad Gündisch, Urkundenbuch zur Geschichte der Deutschen in Siebenbürgen I–VII, Hermannstadt–Bukarest 1892–1991.
ZSAA	Zsoldos Attila, Magyarország világi archontológiája 1000–1301, Budapest 2011.
ZSO	Zsigmondkori oklevéltár I–XIII, szerk. Borsa Iván–C. Tóth Norbert–Mályusz Elemér, Budapest 1951–2017.
ZSSH	Zsuffa Sándor, A huszár szó és a magyar huszárság eredete, hajdani hadszervezeti rendszerünk stb. megvilágításában, Budapest 1935.

Általános rövidítések

art.: ad artes; in, pro facultate artium, ad fac. art.

b. iur. can.: baccalaureus in iure canonico

bacc.: baccalaureus

can.: canonicus

Col.: Coloniae, Coloniensis

conv.: conventus

D. Theol.: doctor theologiae

ded.: dedit

det.: determinavit, determinaverunt

disp.: dispensatus

gen.: generosus

i.: iuravit, iuraverunt

J.: facultas juridica

M.: facultas medica

m. magister

n. s.: nihil/non solvit

o. pred: ordo Praedicatorum

p.: pauper

Ph.: facultas philosophiae

pres.: presentatus

s.: solvit, solverunt

stud.: studens

Th.: facultas theologiae

theol.: ad theologiam, ad facultatem theologiae

be: beiratkozás, illetve az első adat az illetőre az adott egyetemen

e: előtt

egyh: egyházmegye

egyh: egyházi tisztség beiratkozáskor

egyet: egyetemi élet

egyetpálya: egyetemi pályafutás, fokozatok szerzése

fok: fokozat

k.: körül

Ld.: lásd

megjegyz: megjegyzés

sz: születési hely

tovpálya: további pályafutás

u. után

univ: universitas, tanulmányok más egyetemen

A: Ausztria
CZ: Csehország
D: Németország
H: Magyarország
HR: Horvátország
I: Olaszország
NL: Hollandia
PL: Lengyelország
RO: Románia
RUS: Oroszország
SK: Szlovákia
SLO: Szlovénia
SRB: Szerbia
UA: Ukrajna

Az adatok közlésének módja

Jelen kötet célja az, hogy közreadja a hiányzó francia, angol, itáliai és német felsőoktatási intézmények azon hallgatóinak a listáját, akik a középkori Magyar Királyság területéről származtak. A hallgatói névsorok összeállításakor lehetőség szerint a teljességre törekedtünk.

Arra azonban nem volt lehetőségünk, hogy Olaszországban vagy Franciaországban folytassunk levéltári kutatásokat, így a jövőben további vizsgálatok bizonyosan emelni fogják a francia, német, olasz területeken tanuló magyarországiak számát. A kutató munka egyáltalán nem volt egyszerű, hiszen közel harminc intézmény kiadott anyagait kellett átnézni és belőlük kigyűjteni a Magyar Királyságból származó diákokra vonatkozó adatokat. Ezek közül a középkori Francia Királyságban és a (Prágát és Bécset nem számolva) Német Római Birodalom német egyetemein tanuló magyarországi fiatalokat még soha nem gyűjtötték össze, így jelentős hiányosságot sikerül pótolni.

Az itáliai univerzitásokkal kapcsolatos kutatások során jelentős segítséget jelentett Veress Endrének máig nélkülözhetetlen két műve, amely az Olaszországban tanuló magyarokat vette számba. Gyakran lapoztuk fel mind a két kötetet. Mindazonáltal Veress adatait sikerült megrostálni. Ugyanis több olyan diákot is közölt 1941-ben megjelent művében, „*Incertae universitates*” címszó alatt, akik egy részéről a vizsgálatok során bebizonyosodott, hogy nem Itáliában végezték egyetemi tanulmányaikat, más részüket pedig sikerült konkrét itáliai intézményhez kötni. Több esetben azt is ki tudtuk mutatni, hogy némelyik fiatal nem is végzett egyetemi tanulmányokat. Szintén jelentős típushiba volt Veress említett művében, hogy ugyanazon intézményen belül többször is felvette adattárába ugyanazt a diákot. Mindezek a hibák azonban jótányit sem vonnak le Veress Endre munkájának a historiográfiai jelentőségéből.

A kutatók pontos informálása érdekében összefoglaljuk az Adattár szerkesztésének alapelveit. A legkülönbözőbb forrásanyagok felhasználásánál arra törekedtünk, hogy lehetőség szerint valamennyi hallgatóról azonos típusú adatokat közöljünk. de ez nem mindig sikerült. Így a nevek és a helynevek kivételével eltekintettünk a betűhív közléstől, mert ez az adattár áttekinthetőségét rendkívüli mértékben zavarta volna. Fel kell hívnunk a figyelmet arra is, hogy a német egyetemek esetében egy-egy forrás (anyakönyv, promóciós lista, stb.) többször is kiadásra került, azonban a hazai kutatók számára főleg a régebbi kiadások elérhetők, így az ezekben olvasható névvariánsok váltak ismertté. Amennyiben a régi és az újabb kiadások között eltérések voltak tapasztalhatók, úgy azokat módosítottuk, és a megfelelő helyen felhívtuk rá a figyelmet megjegyezve, hogy a szóvégi különbségeket nem jelöltük (pl. Georgy < Georgii). Ám azokban az esetekben, amikor jelentős eltérést tapasztaltunk, azt a megjegyzés rovatban feltüntettük.

Hangsúlyoznunk kell továbbá, hogy számos olyan diákkal fog találkozni a jelen kötet olvasója, akik több egyetemet is látogattak. Azért, hogy az ismétlést elkerüljük, a reájuk vonatkozó információkat csak az egyik egyetemenél közöljük. Hiába tanult egy diák például előbb Ferrarában és ment csak utána Bolognába, az életére vonatkozó valamennyi információ Bolognánál fog szerepelni, ugyanis Bologna (hol igen sok hazánkfia tanult) a kötet egyetemei sorrendjében előrébb található meg, mint Ferrara.

Anyaggyűjtésünk során a következő adatokat kívántuk összegyűjteni az egyes hallgatókról:

1. Név, lehetőség szerint a különböző névvariációk feltüntetésével, eredeti betűhív formájában. Ugyanakkor a sorozat gyakorlatának megfelelően az egyes hallgatók keresztnévét a tételek elején az elfogadott latin helyesírás szerint rögzítjük, míg a megjegyzés rovatban jelöljük a forrásaink helyesírási eltéréseit.
2. A hallgató beiratkozáskor megadott egyházi tisztsége, ahol erre van adat.
3. Az egyházmegye megnevezése, ha ezt a forrásunk tartalmazza.
4. A születési, ill. a származási hely, a matrikulába beírt formában, megadva a szerintünk valószínűsíthető település későbbi magyar és német nevét, valamint mai névalakját, illetve azt az országot, ahol ma található. Ha ugyanazon a néven több helység ismert a történelmi Magyarország területéről, akkor ezt a *megjegyzés* rovatban a megyére történő utalással jelezzük. A csak feltehetően magyarországi hallgatók esetében azt a magyarországi helynevet adjuk meg, amelyikről feltehető, hogy azonos a hallgató származási helyével.
5. A beiratkozás ideje, lehetőleg napra pontosan. Ahol ezt nem lehetett megállapítani, annál az évnél szerepel a diák, amelyik évből az egyetemjárásra vonatkozó általunk fellelt első információ származik. Bizonyos esetekben csak azt tudtuk meghatározni, hogy egy diák mely időpont előtt vagy után tanult az adott intézményben. Ezt az évszám és az „e” (előtt) vagy „u” (után) betűkkel

jelöltük. Meg kell jegyezni, hogy korszakunkban a német egyetemek vezettekanyakönyveket, ezzel szemben a francia, az angol és az olasz egyetemek nem vezettek registрумokat a beiratkozókról.

6. Annak a fakultásnak a megjelölése, amelyre a hallgató beiratkozott, amennyiben meghatározható.

7. Az egyetemen szerzett tudományos fokozat, illetve fokozatok adatai.

8. Azon egyetemek megnevezése, ahol korábban, vagy később tanult, ha sikerült ezt megállapítani. Kérdőjellel jelöltük azt, ha nem bizonyítható teljes bizonyossággal, hogy a hallgató azonos a másik egyetem hasonló nevű diákjával.

9. Egyetemi fokozatok megszerzése

10. A diáknak az egyetemi tanulmányok alatti életére vonatkozó adatok, amennyiben ismert ilyen (pl. zálogügyletek, könyvvásárlás, peres ügyek, stb.)

11. A későbbi életpályára vonatkozó információk.

12. Egyéb, a forrásokban szereplő bármilyen adat, illetve megjegyzés.

13. A Veress Endre munkájából kihúzott diákok esetében megindokoltuk, hogy miért töröltük az adott személyt a hallgatói listáról.

Az adattár szerkezeti felépítése

Az egyetemek olyan sorrendben következnek a kötetben, amilyenben a magyarországi diákok az egyes intézményekben feltűntek. A vizsgált személyek közül elsőként Franciaországban találunk diákot, majd Angliában, a 13. század elején tűnik fel az első itáliai hallgató, végül a 14. század végétől a német egyetemeken is megjelennek. Mivel mindegyik régióban több univerzitásról is ismerünk magyarországi hallgatót, ezért a francia, angol, itáliai és német egyetemeken belül is feltűnési sorrendben közöljük a diákok adatait. Az egyes éveken belül pedig a sorozat megszokott formai követelményei szerint a keresztnévek betűrendjében közöljük őket. Ahol lehetséges volt, külön rovatban utalunk a kialakuló családnévre. A kötetben való kutatást keresztnév mutató, családnév mutató és helynévmutató segíti.

Az adattár kilenc részben közli a peregrinusokra vonatkozó kutatások eredményeit. Az 1. egység tartalmazza azoknak a Franciaországban tanuló diákoknak a névsorát, akik bizonyosan Magyarországról származtak. A 2. részben található azok a Francia Királyságban tanuló diákok, akik esetében nagy valószínűséggel feltételezhetjük magyarországi származásukat, de a származási hely feloldása bizonytalan, vagy feltűnnek ugyan az egyetemi forrásokban, de tanulmányaik egyelőre kérdésesek. A 3. rész azoknak a diákoknak a névsorát foglalja magában, akik angol egyetemeken tanultak és biztosan Magyarországról származtak. A 4. szakaszban következnek azok az itáliai peregrinusok, akiknek vitán felül áll magyarországi származásuk. Az 5. részben következnek azok a hallgatók, akiknek a magyarországi származása kérdéses, de olaszországi egyetemeken végezték tanulmányaikat. A 6. nagyobb egységben

közöljük azon hallgatók nevét, akiket Veress Endre felvett művébe, de mivel itáliai vagy valamelyik egyetemen (pl. Róma) feltételezett tanulmányaik nem igazolhatók, nem tüntettük fel őket a 4. és 5. adattári részben. Ide kerültek azok a diákok is, akiket Veress Endre külön személyként kezelt, de a vizsgálatok során sikerült valamely konkrét, itáliai vagy más egyetemen tanult személyhez kötni Veress adatát, így a diákok listájáról „kihúztuk” a nevüket (25. szám alatti diákok). Itt találhatók továbbá azok a hallgatók is, akik Veress Endre munkájában szerepelnek ugyan, de külföldi származásúként nem vettük fel őket a magyarországi diákok listájára. Megjegyezzük, hogy érdemes lenne a hazánkban tevékenykedő azon külföldiek minél teljesebb listáját elkészíteni, akik valamelyik európai egyetemen tanultak. A 7. részben közöljük a korabeli német egyetemek magyar diákjait, míg az adattár 8. részegysége az ugyanitt tanuló, de bizonytalan származású diákok adatait tartalmazza. A 9. részben a bizonytalan egyetemi háttérrel rendelkező diákok listája zárja a kötetet (44–45).

Az adattárban a helyneveket a korabeli közigazgatás szerint, az alábbi területi kódszámokkal láttuk el.

Abaúj	1	Trencsén	48
Arad	2	Turóc	49
Árva	3	Ugocsa	50
Bács	4	Ung	51
Baranya	5	Valkó	52
Bars	6	Vas	53
Békés	7	Veszprém	54
Bereg	8	Zala	55
Bihar	9	Zaránd	56
Bodrog	10	Zemplén	57
Borsod	11	Zólyom	58
Csanád	12	Erdély	
Csongrád	13	Belső-Szolnok	59
Esztergom	14	Doboka	60
Fejér	15	Fehér	61
Gömör	16	Hunyad	62
Győr	17	Kolozs	63
Heves	18	Küküllő	64
Hont	19	Torda	65
Jászság	20	Fogaras vidéke	66
Keve	21	Aranyos szék	67
Kishont	22	Csík szék	68
Komárom	23	Gyergyó szék	69
Közép-Szolnok	24	Kézdi szék	70

Kraszna	25	Maros szék	71
Krassó	26	Orbai szék	72
Kunság	27	Sepsi szék	73
Külső-Szolnok	28	Udvarhely szék	74
Liptó	29	Kőhalom szék	75
Máramaros	30	Medgyes szék	76
Moson	31	Nagysink szék	77
Nógrád	32	Sebes szék	78
Nyitra	33	Segesvár szék	79
Pest	34	Szászváros szék	80
Pilis	35	Szeben szék	81
Pozsony	36	Szerdahely szék	82
Sáros	37	Újgyház szék	83
Somogy	38	Beszterce vidéke	84
Sopron	39	Brassó vidéke	85
Szabolcs	40	Horvát-Szlavónia	
Szatmár	41	Dubica	86
Szepes	42	Kőrös	87
Szerém	43	Orbász	88
Temes	44	Pozsega	89
Tolna	45	Szana	90
Torna	46	Varasd	91
Torontál	47	Verőce	92
		Zágráb	93
Általános kód-számok:		Általános kódszámok:	
Magyarország	120	Horvátország	150
Erdély	130	Dalmácia	160
Szlavónia	140	Bármely külföldi ország	0

A helységnevek feloldásánál a következőképpen jártunk el: az eredeti formában beírt név azonosításához Johannes Lipszky, Repertorium locorum, objectorumque in XII tabulis mappae regnorum Hungariae, Slavoniae, Croatiae et confiniorum militarium Magni item Principatus Transsylvaniae occurrentium, Budae 1808. című kézikönyvét használtuk, s ebből állapítottuk meg az 1876 előtti közigazgatási egység kódszámát, amelyet a helynév mellé beírtuk.

A középkori helynevek azonosításához ezenfelül használtuk még Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában, I–V, edd. Csánki Dezső, Fekete Nagy Antal, Ördög Ferenc, Budapest 1890–2002., illetve Engel Pál, Magyarország a középkor végén. Digitális térkép és adatbázis a középkori

Magyar Királyság településeiről. CD ROM, Budapest 2001., valamint Györffy György, Az Árpád-kori Magyarország történeti földrajza, I-IV, Budapest 1963-1998. című munkáit.

A település nevek azonosításával kapcsolatban meg kell említenünk azt is, hogy a Szögi László által megkezdett gyakorlatot követtük, ti. a helynevek az 1913-as nevükön szerepelnek, ezzel is illeszkedve a megkezdett, Magyarországi diákok egyetemjárása az újkorban és Magyarországi diákok a középkori egyetemeken c. sorozatok eddig megjelent köteteihez. Mivel azonban jelen kötet a középkorral foglalkozik, a helynévmutatóban kereshetőek a középkori nevek is, hiszen az újkori elnevezések néhány esetben eltérnek ezektől (pl. a középkori Árma a mai szlovákiai Málás/Málaš területén található). Megjegyzendő továbbá, hogy számos településnév az újkorban Kis-, Nagy- vagy Alsó-, Felső-, Egyházas- kiegészítéssel élt tovább. Ezekben az esetekben az ábécé szerinti első névnél található a diákra vonatkozó tételszámok, de a keresőben megtalálható az eredeti helynév is, utalással arra, hogy hol kell keresni (pl. Elefánt → Alsóelefánt).

A hallgatók adatainak közlésekor igyekeztünk egyéb egyetemi tanulmányaikat is feltárni. Amennyiben sikerült erre információt találnunk, ezt jelöltük (feltüntetve a forrást is), valamint azt is, ha csak feltételezhető, hogy másik egyetemen is megfordult, ám nem bizonyítható (jelölése: ?).

Adattárunkban a hallgatók további életpályájára is próbáltunk adatokat gyűjteni, de nem törekedhettünk teljességre. Meg kell említenünk, miként erre korábbi kutatók is felhívták a figyelmet, hogy az egyetemi hallgatók prozopográfiajának összeállítása felettébb hálátlan feladat. Az életpályájára vonatkozó információk összegyűjtése során nem törekedhettünk teljességre, mivel ez a jelen kötet kereteit meghaladta volna, ahogy az elsődleges források alapos áttekintése is. Ezért elsősorban az eddigi kutatások eredményeit igyekeztünk felhasználni, de néhol hasznosítottuk forráskiadványok, levéltári dokumentumok információit is. Nem egyszer segítettek adataink teljesebbé tételében online adatbázisok is (pl. Párizs vagy Rostock egyeteme esetében). Itáliában döntően (a diákok nagy száma miatt) a professzorokra fókuszáltak ezek az online adattárak, s nem egyszer csak a késő középkorra vonatkozóan találunk bennük információkat. Szintén hasznosnak bizonyult ebből a szempontból a Repertorium Academicum Germanicum adatbázis is. Hangsúlyoznunk kell azonban, hogy ez elsősorban a német adatokat gyűjti, és még korántsem férhető hozzá teljesen, ugyanis a rekordok feltöltése még tart.

A kutatásokat 2019. januárjában zártuk le. Minden igyekezetünk ellenére óhatatlan, hogy a munka során egy-egy tény, egy-egy mű elkerülte a figyelmünket. Bizonyos, hogy a kutatás adattárunkat pontosítani és módosítani fogja, növelni fogja a magyarországi peregrinusok számát. Ezért kérjük jelen kötet felhasználoit, hogy amennyiben újabb információkkal tudják bővíteni gyűjtésünket, azokat hozzájuk tudomásunkra. Segítségüket előre is köszönjük,

hisz további célunk az, hogy a jelenleginél teljesebb internetes adatbázist (Repertorium Academicum Hungariae) hozzunk létre.

A jelen kötet alapját Szögi László gyűjtése képezte. Az Itáliában 1437 előtt tanuló, illetve tudásukat angol, francia, német egyetemeken bővítő magyarországiak további számbavétele, a reájuk vonatkozó információk gyűjtése Haraszti Szabó Péter feladata volt. Azokat, akik 1438 és 1526 között folytattak tanulmányokat olasz egyetemeken, Kelényi Borbála gyűjtötte össze, és ő készítette el az életrajzukat is. Végül köszönetet kell mondanunk mindazoknak, akik önzetlenül segítettek, így Dózsa Gábornak, aki ágoston-rendi szerzetesek külföldi tanulmányaira vonatkozó ismereteit osztotta meg velünk.

A szerzők

Information on how to use the book

The purpose of this volume is to publish a list of students from the absent French, English, Italian and German higher education institutions who originate from the medieval Kingdom of Hungary. When compiling student lists, we strived to be complete.

However, we did not have the opportunity to conduct archival research in Italy or France, so further studies will certainly increase the number of Hungarians studying in French, German and Italian areas. The research work was not easy at all, as the materials of nearly thirty institutions had to be reviewed and data from students from the Kingdom of Hungary were collected from them. These young Hungarians studying in the medieval French Kingdom and in German universities of the German Roman Empire (not counting Prague and Vienna) have never been collected, thus a major shortcoming could be overcome.

In his research on Italian universities, Endre Veress's two essential works, which took account of the Hungarians studying in Italy, were of great help. We often flipped through both volumes. Nonetheless, Veress's data was screened. Namely, he has published several students under his work entitled "Incertae universitates" published in 1941, some of whom have proved that they did not undergo university studies in Italy, while others succeeded in joining a particular Italian institution. In many cases, we were able to show that some young people did not complete university studies at all. There was also a significant type of mistake in Veress's work that he has registered the same student several times within the same institution. However, all these errors do not make any difference to the historiographical significance of Endre Veress's work.

In order to provide accurate information to researchers, we summarize the principles of editing the Repository. When using different source materials, we tried to share the same type of data of students, if possible, but not always.

We should also draw attention to the fact that in the case of German universities one source (register, promotional list, etc.) has been published several times, but for Hungarian researchers mainly older publications are available, so the name variants contained in these have become known. If there were discrepancies between the old and the newer editions, they were modified and pointed out at the right place noting that no differences in word ending were noted (e.g. Georgy <Georgii). However, in cases where a significant difference has been observed, it is indicated in the comment box.

It should also be emphasized that the reader will encounter a number of students who have visited several universities. In order to avoid repetition, information about them is only provided at one of the universities. For example, in the case of a student who studied in Ferrara first and then went to Bologna, all the information about his life will be indicated at Bologna, because Bologna (where many Hungarians have learned) will be in the order of the universities prior to the volume of Ferrara.

During our material collection, we wanted to collect the following data regarding each student:

1. Name, possibly with different name variations, in the form of original letters. At the same time, according to the practice of the series, the names of each student are recorded at the beginning of the theorems according to the accepted Latin spelling, while in the comment box we indicate the spelling differences of our sources.
2. The ecclesiastical position of the Church given by the student at enrolment, where this is available.
3. The name of the diocese if it is included in our source.
4. Place of birth or place of origin, in the form entered in the matricula, specifying the later Hungarian or German name of the settlement we believe as likely, as well as its present-day form, or the country where it is found today. If more than one town is known under the same name from the territory of historical Hungary, this is indicated in the *comment* box by reference to the county. In the case of only presumably Hungarian students, we give the Hungarian location name which is supposed to be the same as the student's place of origin.
5. Time of enrolment, preferably by day. Where this could not be established, the student is listed in the year from which the first information we have found on the university course origins. In some cases, we were only

able to determine before or after which student the person was studying at the institution. This is indicated by the year and the letter "e" (before) or "u" (after). It should be noted that, in our studied era, German universities have led registers, whereas French, English and Italian universities have not led any registers on enrolments.

6. Indication of the faculty to which the student is enrolled, if applicable.

7. The university degree or degrees obtained at the university.

The name of the universities where they have studied earlier or later if it could be determined. When communicating the data of the students we tried to explore other university studies. If we could find information for this, we marked it (including the source) and also if it was assumed that the student has visited another university, but it could not be proved (labelled with: ?). We have marked it by a question mark if it was not possible to prove with certainty that the student is the same as another student of the same university with the same name.

8. Information about the student's life during their university studies, if known (e.g. pledge, book purchase, litigation, etc.)

9. Career information.

10. Any other information or comment contained in the sources.

11. In the case of students deleted of Veress Endre's work, we justified why we deleted the person from the list of students.

Structure of the repository

Universities follow in the order in which Hungarian students appeared in each institution. First we have found students in France, then in England, while at the beginning of the 13th century the first Italian student appears, and finally from the end of the 14th century, they can also be found at German universities. Since we have more students in Hungary in every region, we also publish students' data in their order of appearance in French, English, Italian and German universities. In the course of each year, they are listed in alphabetical order of the aliases according to the usual formal requirements of the series. Where possible, we refer to the family name that emerges in a separate box. Research in the volume is supported by a first name index, a family name index, and a location index.

The repository discloses the results of research on peregrines in nine parts. Part 1 contains a list of students studying in France who have certainly come from Hungary. Part 2 includes students studying in the Kingdom of France, who are likely to be of Hungarian origin, but the resolution of the place of origin is uncertain, or they appear in university sources, but their studies are still questionable. Part 3 includes a list of students who have studied at English universities and have certainly come from Hungary. In Part

4 follow the Italian peregrines, whose Hungarian origin is beyond dispute. In Part 5 follow students whose Hungarian origins are questionable, but were studying in Italian universities. In Part 6, we list the names of students who were enrolled in Endre Veress's work, but because their Italian studies or studies at an university (for example in Rome) are not verifiable, they are not included in the data section of Part 4 and 5. Some student also listed in this part who appeared in the work of Endre Veress, because he identified them as individual students, but our researches cleared that they identical with some other person at the University of Vienna or at some Italian institutions. (Students of Nr. 25). Here can be found also those students, who are included in the work of Endre Veress, but were not included in the list of Hungarian students as being a foreigner. We should note that it would be worthwhile to compile the full list of foreigners who have studied at a European university. In Part 7, we present Hungarian students of contemporary German universities, while Part 8 of the repository contains the data of students of German universities with uncertain origin. In Part 9, we will list students for whom we have not yet been able to determine which university they have studied at. These are mostly students who are endorsed by Endre Veress at unknown Italian universities, but because he has been mistaken for the place of his studies in several cases, we provide their names under 'Unknown university' (Nr. 44–45.).

In the repository, the place names are provided with the following territorial code numbers according to the contemporary administration.

Abaúj	1	Trencsén	48
Arad	2	Turóc	49
Árva	3	Ugocsa	50
Bács	4	Ung	51
Baranya	5	Valkó	52
Bars	6	Vas	53
Békés	7	Veszprém	54
Bereg	8	Zala	55
Bihar	9	Zaránd	56
Bodrog	10	Zemplén	57
Borsod	11	Zólyom	58
Csanád	12	Transylvania	
Csongrád	13	Inner Szolnok	59
Esztergom	14	Doboka	60
Fejér	15	Fehér	61
Gömör	16	Hunyad	62
Győr	17	Kolozs	63
Heves	18	Küküllő	64

Hont	19	Torda	65
Jászság	20	Fogaras region	66
Keve	21	Aranyos szék	67
Kishont	22	Csík szék	68
Komárom	23	Gyergyó szék	69
Mid-Szolnok	24	Kézdi szék	70
Krasna	25	Maros szék	71
Caras	26	Orbai szék	72
Kunság	27	Sepsi szék	73
Outer-Szolnok	28	Udvarhely szék	74
Liptó	29	Kőhalom szék	75
Máramaros	30	Medgyes szék	76
Moson	31	Nagysink szék	77
Nógrád	32	Sebes szék	78
Nyitra	33	Segesvár szék	79
Pest	34	Szászváros szék	80
Pilis	35	Szeben szék	81
Pozsony	36	Szerdahely szék	82
Sáros	37	Újgyház szék	83
Somogy	38	Banska Bystrica region	84
Sopron	39	Brasov region	85
Szabolcs	40	Croatia-Slavonia	
Szatmár	41	Dubica	86
Szepes	42	Kőrös	87
Szerém	43	Orbász	88
Temes	44	Pozsega	89
Tolna	45	Szana	90
Torna	46	Varasd	91
Torontál	47	Verőce	92
		Zagreb	93
General code numbers:		General code numbers:	
Hungary	120	Croatia	150
Transylvania	130	Dalmatia	160
Slavonia	140	Any foreign country	0

We used the following to resolve the names of the locality: to identify the name entered in the original form, we used the handbook of Johannes Lipszky, entitled *Repertorium locorum, objectorumque in XII tabulis mappae regnorum Hungariae, Slavoniae, Croatiae et confinium militarium Magni item Principatus Transsylvaniae occurrentium*, Budae 1808, out of which we

have determined the code number of the administrative unit before 1876, which was entered next to the name of the location.

In addition, we used the book *Historical geography of Hungary in the Hunyadian era, I – V*, edd. Dezső Csánki, Antal Fekete Nagy, Ferenc Ördög, Budapest 1890–2002, and a piece by Pál Engel, entitled *Hungary at the end of the Middle Ages. Digital map and database of the settlements of the medieval Kingdom of Hungary*. CD ROM, Budapest 2001, as well as the work of György Györffy, *The Historical Geography of the Árpád Age, I-IV*, Budapest 1963-1998.

When identifying the settlement names, we followed the practice started by László Szögi, ie. the location names are displayed after their name of 1913, thus following the design on the commenced University attendance of Hungarian students in the modern age's and Hungarian students in the medieval universities' volumes published so far. However, since this volume is dealing with the Middle Ages, medieval names can be searched for in the location index, as the modern names are in some cases different from them (e.g. the medieval Áрма is located in Málás / Málša in today's Slovakia). It should also be noted that a number of settlement names continued to be used in the modern times with the prefixes Kis-, Nagy- or Alsó-, Felső-, Egyházas-. In these cases, the first name as per the alphabet contains the item numbers for the student, but the index also contains the original location, with reference to where to look for it (eg. Elefánt → Alsóelefánt).

In our repository, we also tried to collect data on the students' further career, but we could not strive for completeness. It should be mentioned, as previous researchers have pointed out, that the compilation of the prosopography of university students is an ungrateful task. We did not seek to be complete when gathering information about career, as it would have exceeded the scope of this volume as well as a thorough review of primary sources. Therefore, we tried to use the results of the previous researches, but in some cases we have also utilised the information of the source publications and archival documents. Online databases have also helped to make our data more complete (eg. in the case of Paris or Rostock University). In Italy, these online repositories (mainly because of the large number of students) have focused on the professors, and quite often only data on the late Middle Ages could be found in them. The *Repertorium Academicum Germanicum* database also proved to be useful in this respect. We must emphasize, however, that this primarily contains German data and is not yet fully accessible, as records are still being uploaded.

The research was closed in January 2019. Despite all our efforts, it is inevitable that some facts or a piece of work has avoided our attention. Certainly, the research will clarify and modify our repository, and increase the number of peregrines in Hungary. Therefore, we ask readers of this volume to

bring to our attention if they can expand our collection with new information. We thank you for your help in advance, as our further goal is to create a more complete Internet database (Repertorium Academicum Hungariae).

The basis of this volume is the collection of László Szögi. The book is a joint work of the two authors. However, it was the task of Péter Haraszti Szabó to learn more about the Hungarians studying in Italy before 1437 or expanding their knowledge in English, French and German universities. Those who were studying at Italian universities between 1438 and 1526, were collected by Borbála Kelényi and she has also compiled their biography. Finally, we have to thank Gábor Dózsa, who has shared with us the knowledge about the study of Augustinian monks.

The authors

Budapest, April 11, 2019

ADATTÁR

1. Laon

- 1 **Laurentius Pannonus** sz: Magyarország (120), *be*: 1100. *torpálya*: Mezey László feltételezte, hogy a pannóniai diák lehetett Lőrinc, a későbbi esztergomi érsek (1105-1116k.). Korábban királyi káplán. *megjegyz*: A pontos név nem ismert. [MLD 136]

2. Párizs

- 2 **Adrianus de Hungaria** sz: Magyarország (120), *be*: 1154. *egyetélet*: 1183-ban Párizsban, a Sainte-Geneviève iskolában. *torpálya*: Esztergomi nagyprépost, budai prépost (1185-86), kancellár (1185-1186), erdélyi püspök (1192-1201). *megjegyz*: A beiratkozás időpontja pontosan nem ismert. [GAP 184; BGYM 22, KKL 186; KK SER 172; DK 94; ZSAA 281, SZGYM 5, KGM 76, 95]
- 3 **Job de Hungaria** sz: Magyarország (120), *be*: 1154. *torpálya*: Váci püspök (1181-1183), esztergomi érsek (1185-1203). *megjegyz*: A beiratkozás időpontja pontosan nem ismert. Demkó Kálmán szerint 1175-ben. [GAP 184; DK 94, ZSAA 317, GYGYJ 58-59, KGMM 97]
- 4 **Lucas de Hungaria** (Bánffy) sz: Magyarország (120), *be*: 1154. *J ?*, *egyetélet*: Girardus Puella házában lakott. *torpálya*: A Bánfi családból. Apa bodrogi ispán, szlapon bán testvére. Egri püspök (1156-57), esztergomi érsek (1158-81). 1169-ben börtönbe vetették, mert II. Lászlót nem volt hajlandó megkoronázni, majd III. Bélával is szembefordult 1172-ben. 1181-ben halt meg. *megjegyz*: A beiratkozás időpontja pontosan nem ismert. [GAP 183; KB 23 ZSAA 325, SZGYM 5]
- 5 **Michael de Hungaria** sz: Magyarország (120), *be*: 1154. *megjegyz*: A beiratkozás időpontja pontosan nem ismert. [GAP 184; DK 94]
- 6 **Betlehem L. (de Transylvania)** sz: Erdély (130, Ardeal RO), *be*: 1177. *egyetélet*: A Studium Parisiense adatbázis szerint már 1177-ben is itt volt. *torpálya*: Esztergomi prépost. Györffy György szerint Lőrinc volt udvarispán fia. Tonk szerint Leusták dobokai ispán, majd erdélyi vajda volt az apja. Anyját Krisztinának hívták. Párizsban halt meg és temették el, erről István, a Sainte-Geneviève egyház apátja tájékoztatta III. Bélát. *megjegyz*: 1183-ban még Párizsban. [TS 215; BGYM 22, KKL 186; KK SER 172; DK 94; MTK 118; MM ÁAL 114-115, GyGyJ 58]
- 7 **Michael de Hungaria** sz: Magyarország (120), *egyhtiszti*: canonicus ad succurrendum, clericus, *be*: 1219. *megjegyz*: Csak működését említi, nem tanulását. [GAP 201]
- 8 **Salamon de Hungaria** sz: Magyarország (120), *egyhtiszti*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1269. *torpálya*: 1286-ban pro Hungaria diffinitor. 1289-ben a domonkos rend magyarországi prior provinciális. [GAP 186, ILD 77]
- 9 **Alexander de Ungaria** sz: Magyarország (120), *egyhtiszti*: frater Ordinis Heremitarum Sancti Augustini, *be*: 1300. *Th, fok*: ThBacc 1300, ThMag 1303,

egyetpálya: 1300-ban baccalaureus, a nápolyi generális káptalan prezentálására. 1303-ban magister Párizsban. *torpálya*: Azonos lehet azzal az Alexander de Hungaria-val, aki IV. Fülöp francia király oldalára állt 1303-ban a közte és VIII. Bonifác pápa közötti viszályban? *megjegyz*: Questione theologiae című műve ismert. [GAP 188, GAM 8, 9, 12]

- 10 **Benedictus Sabariensis Hungarus** *s*: Szombathely (53 H), *be*: 1300. *univ*: Bologna *torpálya*: Domonkos rendi lector. Azonos azzal a Benedek szerzetessel, aki egy 13. századi pergamenkódex birtokosa volt 1347-ben? Sermones collecti Parisiis et Bononie per fr. Benedictum Sabariensem lectorem ordinis predicatorum. [BIH I Nr137, SOP I 187]
- 11 **Matheus de Hungaria** *s*: Magyarország (120), *egybtiszt*: frater Ordinis Minorum Fratrum, *be*: 1303. *megjegyz*: Magister. Már korábban ott volt, 1303-ban száműzték, mert aláírta a zsinathoz való fellebezést. [GAP 187]
- 12 **Nicolaus de Hungaria** *s*: Magyarország (120), *egybtiszt*: frater Ordinis Minorum Fratrum, *be*: 1303. *megjegyz*: Magister. Már korábban ott volt, 1303-ban száműzték, mert aláírta a zsinathoz való fellebezést. [GAP 187]
- 13 **Stephanus de Hungaria** (Szigeti/Frankói) *s*: Magyarország (120), *egybtiszt*: frater Ordinis Heremitarum Sancti Augustini, *be*: 1343.5.1. **Th**, *fok*: ThBacc 1343, ThMag 1345, *egytpálya*: 1359-ben a teológia magistere. *univ*: Toulouse 1343 *torpálya*: A magyar ágostonos provincia lektora 1345-ben. 1349-67 között nyitrai püspök, 1367-82 kalocsai érsek, 1377-79 királyi kancellár. Címzetes jeruzsálemi pátriárka. 1382-ben halt meg. Udvardy szerint kommentálta Petrus Lombardust. 1551-ben említik ékesszólásait és beszédeit. *megjegyz*: 1343-ban a generális káptalan Párizsba küldte, ahol a Sententiák könyvét kellett magyaráznia. Ekkori titulusa sententarius baccalaureus volt. A magyar ágostonos provincia lektora. Engel Pál szerint igazi neve Frankói István. [GAP 188, EP II 78, BGYM 36, CUP II 535-36, 571, BIK 349, KBKK 490, BÁR I 111, UJK 232-239]
- 14 **Nicolaus Nicholai de regno Hungariae** *s*: Magyarország (120), *egybtiszt*: Ord. Eremit. S. Augustini, *be*: 1353.10.31. **Th**, *fok*: ThBacc 1353, *torpálya*: Párizsi lektor. Nagy Lajos és Erzsébet királyné Miklós baccalaureusi fokozata érdekében járt közben a pápánál. *megjegyz*: Lector Parisiensis. A váradi egyházmegyéből származott. [GAP 189, CUP III 20, BIK 349, BÁR II Nr32, KBKK 490]
- 15 **Petrus de Verebel** *s*: Verebély (6, Vráble SK), *egybtiszt*: Ord. Eremit. S. Augustini, *be*: 1366.6.12. **Th**, *fok*: ThMag 1366, *torpálya*: Szigeti István írt Verebélyi magisteri fokozata érdekében V. Orbán pápának. Lector Parisiensis, capellanus Ludovici regis Hungariae Elisabethque reginae. Vizsgáját 1366-ban tette le. *megjegyz*: A beiratkozás időpontja pontosan nem ismert. [GAP 190, CUP III 20, BIK 349]
- 16 **Thomas de Ungaria** (Magyarországi) *s*: Magyarország (120), *be*: 1376.5.21. **Ph**, *fok*: PhLic 1376, PhMag 1376, *univ*: Prága 1371 [GAP 196, LPNA I 498, 500, 501, HSZKSZ 44]
- 17 **Cristianus de Ungaria** (Erdélyi) *s*: Erdély (130, Ardeal RO), *be*: 1380.2.17. **Ph**, *fok*: PhBacc 1380, PhLic 1381, PhMag 1381, *egytpálya*: 1380 február 17-

- én bizonyította szegénységét és felmentést kapott a kötelező díjak befizetése alól. 1380 előtt már Párizsban volt. 1380-ban baccalaureus artium Stanislaus de Polonia diájkaként, 1381-ben licentiatu artium Jordanus de Clivis diájkaként és 1381-ben magister artium Johannes de Austria tanítványaként. Szegénységét minden alkalommal bizonyította, így a vizsgákért fizetnie nem kellett, ugyanakkor a sikeres vizsga után megvendégelte társait, 2 frank értékben. 1382-ben az angol náció 10 magistere között. Ekkor a nyugati egyházszakadás miatt elhagyta Párizst. Bécsben az artes kar procurator, majd receptora, több alkalommal a vizsgáztató magisterek között. *univ*: Bécs 1378 *megjegyz*: 1382-ben Bécsbe ment. Christianus. Pauper. Tonk nem ír párizsi tanulmányairól. [GAP 192, 194, LPNA I 584, 585, 604, 605, 606, 659, SKB 3, 151, AFA I 5, 12, 16, 18, 19, 21, 25, 26]
- 18 Benedictus de Hungaria** (Makrai) *s*: Kurtakér (2, Chier RO), *be*: 1395. **J**, *fok*: JLic 1398, *egyetélet*: 1401-ben távozik Párizsból. *univ*: Prága 1384, Bécs 1385, Padova 1401 *torpálya*: 1395-ben került Párizsba? Gacsalkéren született. 1403-1408 között Zsigmond király foglya. Ekkor a párizsi egyetem angol nemzete közbenjárására szabadul. 1412-ben relator az udvarban, 1416-ban udvari lovag. Királyi diplomata és tanácsos. Részt vett a konstanzi zsinaton és a lengyel-német lovagrend viszályának elsimításában. 1420-1421 között az egri püspökség világi kormányzója. Dominus de Czucz. 1420-ban Comes Palatinus Lateranus. 1427-ben unokaöccsével együtt már néhai. *megjegyz*: A beiratkozás időpontja pontosan nem ismert. Bécsben csillagászatot tanított. Examinator Vindobonae 1388-89. 1398-ban kánonjogi licentiatu, majd doctor. [GAP 195, LPNA I 771, 927-928, LDPP I 225, 250, EP I 69, EP II 153, ZSO II Nr1230, 4804, VIII Nr1835, III Nr2531, 2742, 2976, IV Nr1238, HO VI 469, AOKL XIX Nr128, CsD I 732, JTR 43, HSZKSZ 50, FVNY 387-396]
- 19 Thomas de Hungaria** (Ethiopis) *s*: Rohonc (53, Rechnitz A), *be*: 1401. **Ph**, *fok*: PhLic 1402, PhMag 1402, *egyetpálya*: Bécsi baccalaureusként érkezett, Párizsban magister és licentiatu. 1406-ban magister regens, és Henricus de Brug kezese. 1407-ben magister és egy Henricus Veltkerken nevű diák kezese. 1408-ban Johannes Goberstat mesterrel egymás kezesei. 1408-ban vizsgáztató magister. 1408. október 21-én megválasztották a Natio Anglicana procuratorának. A náció közbenjárását kérte egykori társuk, Makrai Benedek kiszabadítása érdekében, aki Zsigmond király börtönében raboskodott. A náció támogatta javaslatát, Benedek pedig hamarosan szabadult. 1402-ben licentiatu, ugyanebben az évben a natio receptorának a vezetésével magister. 1408-ban hazalátogatott Magyarországra. *univ*: Bécs 1395. Bachellarius Wiennensis, cuius bursa nichil. [GAP 194,195, LPNA I 839, 843, 844, 847, 863, 889, 927-928, 932, 933, LPNA II. 6, 20, 27, 31, 34, 38, ZsO II Nr2666, 3496, 4804, 5204, 6487]
- 20 Magister Paulus** *s*: Magyarország (120), *be*: 1406. *megjegyz*: A beiratkozás időpontja pontosan nem ismert. A forráskiadványban magyarországi származása nem szerepel, de a mutatóban ekképp közlik. [LPNA I 932, 989]

- 21 **Paulus de Sclavonia** sz: Szlavónia (140, Slavonija HR), *be*: 1418. **Th, fok**: PhLic 1418, PhMag 1418, ThBacc 1422, ThLic 1439, *egyetpálya*: 1418-ban sikerrel vizsgázott Johannes Weenek mester vezetésével. 1421-ben Petrus Lombardus Sententiáit magyarázta. 1422-ben baccalaureus formatus in theologia. *torpálya*: Zágrábi egyházmegyei klerikus, de magát magyarnak vallotta, apja neve Miklós. 1423 vagy 1424 augusztus 4-én a német-angol nemzet kért Zsigmondtól részére egy beneficiumot. 1424-ben a kölni Szent András egyház egy kanonokságának várományosa. 1424. március 29-én a müncheni Szent Pál egyházban kap prebendát. Várományosa egy freisingi kanonokságnak és szerepel a pápai rotulusban 1423-ban. 1425-ben folyamatos vitái és kihágásai miatt a nemzet kizárta tagjai közül, 1429-ben börtönbe is került, de ügyét 1439-ig elhúzta, amikor is sikerült magát visszavétnie a nációba. 1460-80 között több javadalmat is szerzett Sebenicóban és Zarában. A tulajdonában volt egy latin betűs szerb-horvát verseket tartalmazó könyv. *megjegyz*: A beiratkozás időpontja pontosan nem ismert. Licentius in theologia 1439. [GAP 198, 199, 200, LRNA 816, GAMB 128-130, LPNA II. 241-244, 247, 285, 292, 301, 310-12, 314-16, 318, 324-29, 333-341, 346, 349-52, 354-58, 363, 368, 369, 378, 385, 391, 392, 396, 414, 416, 432, 434, 456, 465, 507-10, SzSzR Nr2297]
- 22 **Marcus de Syremio** (Szerémi) sz: Szerém (43, Srem SRB), *egyhmegye*: Esztergom, *be*: 1420.2.10. **Th, fok**: ThBacc 1420, *univ*: Prága 1413, Köln 1422, Bécs 1424 *torpálya*: 1424-től esztergomi kanonok. *megjegyz*: LPNA II.: Marcus de Syremio, Sermio, de ez minden bizonnyal arra a Szerémi Benedekre vonatkozik, aki a kölni egyetemre párizsi teológiai baccalaureusként iratkozott be 1422-ben. Sub mag. Johanne Johannis. Cuius bursa VIII sol. [GAP 200, LPNA II 272-274, CTE I 95, HSZKSZ 62]
- 23 **Martinus Berech** (Bereck) sz: Bereg megye (8 H UA), *egyhmegye*: Eger, *be*: 1422.3.9. **Ph, fok**: PhLic 1423, PhMag 1424, *egyetpálya*: 1422-ben admissus est dominus Martinus Berech cuius bursa nichil. 1423. március 10-én licentius sub Johanne Johannis (ezért 2 solidust fizetett) és presbyter. 1424-ben szintén Johannes Johannis vezetésével magister. Ugyanekkor haladékot kapott a díjak befizetése alól, mivel szegény volt. Ugyanebben az évben magister regens, de ettől visszalép. 1424-ben a Sainte-Geneviève vizsgáztatója. Összesen 8 alkalommal, 1423-ban, 1428-ban, 1430-ban és 1432-ben a Natio Anglicana procuratora, 1431-ben egy ízben a nemzet receptora. 1423-ban és 1424-ben intrans (elector). 1424-ben egy alkalommal temptator, vagyis ő döntött a diákok alkalmasságáról a Sainte Geneviève kancellárja előtt. 8 diák tanult a kezei alatt, de egyikük sem volt magyar. Részt vett a Jean d'Arc elleni perben, de csak, mint szemtanú. 1432 június 23-október 10. között az egyetem rektora. 1432 decemberében távozhatott a városból. *megjegyz*: Berach, Bereczk, Beregh de Hungaria. A beiratkozás időpontja pontosan nem ismert. LRNA: mag.Art., bacc.Theol., receptor, proc., rector. LPNA II: bacc.theol. 1423-ban licentius. [GAP 198,199, GAMB 126-131, LRNA 806, LPNA II 991-992, 997, BLLP 125]

- 24 **Cosmas Symonis** *sꝛ*: Szlavónia (140, Slavonija HR), *egyhmege*: Zágráb, *be*: 1431. **Ph**, *fok*: PhBacc 1431, PhLic 1432, PhMag 1432, *egyetpálya*: 1431-ben baccalaureus artium (subdeterminavit...sub magistro Johannes Istein, cujus bursa nichil), 1432-ben licentiatu artium, ugyanekkor magister artium. *megjegyz*: A beiratkozás időpontja pontosan nem ismert. [LPNA II 447, 469; LRNA 44, 63]
- 25 **Urbanus Hertsy de Hungaria** (Hertsy) *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1443. **Ph**, *fok*: PhBacc 1443, PhLic 1444, PhMag 1444, *egyetpálya*: 1443-ban tanulmányai és lakhatása fejében 24 solidust kell kifizetnie, noha csaknem teljesen szegény. 1444-ben licentiatu sub Albertus Scriptoris, s mivel szegénységét bizonyította, ezért fizetési kötelezettsége nincs. Ugyanebben az évben magister Albertus mester vezetésével. *megjegyz*: Hirtsy, Hertsen de Hungaria, Hercsy. 1442/43ban baccalaureus, amikor mint quasi pauper admissus est, IIII sol. LRNA: mag.Art. [GAP 200, LRNA 105, 113, 834, LPNA II 568, 589, 590]
- 26 **Xanctinus de Ungaria** (Budkonis) *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1443. *egyetélet*: 1443-ban meghívták a német-angol náció Szent Edmund napi miséjére és az azutáni vacsorára. *megjegyz*: Sandkus (Sandko) Budkonis (Budek). Magyarországi származása kérdéses. A jegyzetekben ez utóbbit Bubeknek oldják fel a kiadók. A beiratkozás időpontja pontosan nem ismert. [LRNA 110, 837]
- 27 **Michael Georgii de Hungaria [de Tragurio]** *sꝛ*: Magyarország (120), *egyhízt*: frater Ordinis Sancti Pauli primi Eremitae, *be*: 1444. **Th**, *torpálya*: Budaszentlőrinci pálos szerzetes. 1447-ben meghalt. *megjegyz*: A beiratkozás időpontja pontosan nem ismert. LRNA: mag.Art. [GAP 205, GyG 122-127, LRNA 223, HA 280]
- 28 **Johannes Benedicti natione ungarorum** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1450. *egyetélet*: Megfordult a Sorbonne Kollégiumban, talán a kollégium lakója is volt. *megjegyz*: A beiratkozás időpontja nem ismert. De visionibus et revelationibus naturalibus et divinis címmel könyvet írt. Tagja annak a párizsi humanista körnek, amelyhez Clichtoveus és Lefèvre is tartozott, s amelyet itthon Gosztonyi János képviselt. [GAP 204]
- 29 **Johannes de Transsilvania** (Schostregel) *sꝛ*: Erdély (130, Ardeal RO), *egyhmege*: Erdély, *be*: 1462. **Ph**, *fok*: PhBacc 1463, PhLic 1465, PhMag 1465, *megjegyz*: Schostregel. Shopstregel. A beiratkozás időpontja pontosan nem ismert. Cuius bursa valet IIII sol., II lib. X sol. 1465ben licentiatu, amikor is bursa 4 sol., lib. X sol. Ugyanebben az évben magister, amikor is bursa quatuor sol., I lib. [LRNA 372, 400, 401, 799, LPNA II 1028]
- 30 **Lucas de Vacia** (Váci) *sꝛ*: Vác (32 H), *egyhízt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1462. **Th**, *fok*: ThMag 1465, *univ*: Bologna 1456 *torpálya*: Domonkos szerzetes. 1456-ban a rendi generális káptalan Bolognába küldte teológiát tanulni. 1462-ben a rendi káptalan Párizsba küldte, hogy ott a magisteri cím elnyerése céljából szentencia előadásokat tartson. 1462-től szentencia előadásokat tart, 1465-ben magister. Az 1465-ös generális káptalanon a magyarországi provincia diffinitora. 1475-ben a generális engedélyezi, hogy a

- könyveket, amelyeket gyűjtött, amíg él, senki el nem veheti tőle. 1477-ben és 1480-ban budai prior, 1479. április 26-án a budai káptalanban tartózkodott. [HA 243, 244, ACG III 298, ILD 437]
- 31 **Johannes Ungariae** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1466. *megjegyz*: Magister. 1466-ban ajánlólevelet kért a párizsi egyetemtől Mátyás királyhoz és egy meg nem nevezett magyar püspökhöz, amelyet az egyetem meg is adott neki. [GAP 200]
- 32 **Petrus Polnar** (Polnar/Polner) *sꝛ*: Segesvár (79, Sighișoara RO), *egyh**megye*: frater Ordinis Praedicatorum, sacrarum litterarum cursor Parisiensis, *egyh**megye*: Erdély, *be*: 1480. **Th**, *univ*: Ingolstadt 1479, Köln 1479 *torp**álya*: Segesvári patrícius család tagja. Polnar Mihály segesvári bíró fia. 1490-95 között kolozsmonostori apát. Tanulmányait nagybátyja, Márk segesdi, majd segesvári plébános, később pécsi oltárigazgató, pesti, erdélyi főesperes és váci kanonok finanszírozhatta. Péter Párizsban a Bibliát magyarázta. Kolozsmonostoron kijavíttatta a szerzetesek házáit és helyrehozatta, díszíttette a templomot is. Testvére, Gábor boszniai püspök (1493-1501), kolozsmonostori commendator (1495-1501) *megjegyz*: A beiratkozás időpontja bizonytalan. [HA 251, KKJ 62-64, ILD 451, 460-461, CTN FA 43, TS 319]
- 33 **Barnabas de Bak** (Baki) *sꝛ*: Bak ? (2 RO), *egyh**megye*: Csanád, *be*: 1482. **Ph**, *egyetp**álya*: 1482-ben receptus baccalarius per nationem, cuius bursa valet 4 sol., 2 lib. 10 sol. *univ*: Ism. Egy. *torp**álya*: Tehetős Arad vármegyei család tagja. Tanulmányait feltehetően rokona, Berendi Bak Gáspár szepesi prépost állta. Kristóf Ilona szerint talán Itáliában kezdhette tanulmányait, mivel Párizsba már, mint egy másik egyetem baccalaureusa érkezett, 1482-ben fogadta az angol-német nemzet. 1493-ban a római Szentlélek Társulat tagja, s ugyanekkor magister artium, melyet talán Párizsban szerzett, bár az egyetemi források erről hallgatnak. Váradi kanonok (1476-1496, 1512). 1496-ban szentföldi zárandoklat miatt javadalmától való távolmaradási engedélyt kért kanonoktársával, Bagaméri Jánossal együtt. 1493-ban testvérével, Lászlóval és annak feleségével beiratkozott a római Szentlélek Társulatba. Testvére, László talán azonos az aradi alispánnal (1489). 1512-ben két váradi kanonok Rómából írt levelében említi, hogy 18 forinttal tartoznak Bakinak. [GAP 200, LRNA 590, KIV 190-191]
- 34 **Johannes Canas** (Kanász) *sꝛ*: Magyarország (120), *egyh**megye*: Csanád, *be*: 1482. **J**, *fo**k*: PhBacc 1482, JLic 1487, *egyeté**let*: Chanesüi. LRNA: bacc.Art. Cuius bursa valet 5 sol., 2 lib. 15. sol. 1487-ben licentiatusságot nyert a jogi karon. [GAP 200, 201, LRNA 590]
- 35 **Michael Scuoler** (Scuoler) *sꝛ*: Magyarország (120), *egyh**megye*: Esztergom, *be*: 1487. **Ph**, *fo**k*: PhBacc 1487, PhLic 1488, PhMag 1488, *egyetp**álya*: 1487-88-ban lett BA, amikor cuius bursa valet nichil, XXV sol. A követkető évben licentiatús, amikor is cuius bursa valet nichil, VI sol. Majd artium magister, amikor bursa valet nichil, I lib. VI sol., ab eodem pro jocundo adventu et capa rectoris, II lib. *megjegyz*: Scoler, Schuler, Stahler. Pauper. [GAP 201, GAUP 26, LRNA 638, 652, 654, 808]

- 36 **Johannes Petri** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1488. **Ph**, *fok*: PhMag 1488, *toppálya*: Azonos lehet azzal a meg nem nevezett pécsi egyházmegyei ferences szerzetessel, aki 1489-ben Johannes Bourisert prezentálta. *megjegyz*: A keresztnév csak feltételes. [GAP 201]
- 37 **Johannes Polnart** (Polnar/Polner) *sꝛ*: Segesvár (79, Sighișoara RO), *egyhmege*: Erdély, *be*: 1488. **Ph**, *fok*: PhBacc 1489, PhLic 1490, *egyetélet*: 1489-ben BA, Cuius bursa valet x sol. et v lib. volt baccalaureusként. 1490-ben licentiat, ekkor bursa valet X sol. par., II lib. X sol. Még ugyanebben az évben magister, amikor a licentiatusi bursán felül fizet még pro jocundo adventu et cappa rectoris, II lib. *univ*: Lipcse 1493, Bologna 1495 *toppálya*: Segesvári szász patriciuscsaládból származott. A boroszlói Szent Kereszt egyház kanonoka (1495), majd szászkezdí plébános, váradi (1502-1504), erdélyi (1503-1504) kanonok. 1502-ben pápai tizedszedő Erdélyben. 1503-tól a királyné udvarában szolgált, nyelvekben való jártassága miatt 1504 őszén Anna királyné titkára és tolmácsa. Szolgálatai fejében 1504-ben választott nyitrai püspök, tényleges kinevezése előtt pár nappal hunyt el váltólázban. Végrendeletének végrehajtói között volt Anna királyné is. János apja Polnar Mihály segesvári polgármester, anyja Katarina Proll. Testvérei: Mihály, Péter kolozsmonostori apát és Gábor boszniai és szerémi püspök (Konrad Gündisch szerint Antal segesvári polgármester is a testvére). Nagybátyja Polner Márk. *megjegyz*: Polnar. [GAP 200, 201, GAUP 27-28, TS 265, KG PS 284–285, LRNA 662, 676, 755, MUL I 397, CTHNP I 45, KKJ 65, KIV 239]
- 38 **Urbanus Bistriciensis** (Kevély/Haas) *sꝛ*: Beszterce (84, Bistrița RO), *egyhztiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1488. **Ph**, *toppálya*: 1486-ban Budára helyezték biblicusnak, majd 1488-ban küldte a rendi nagykáptalan Párizsba teológiát tanulni. 1492-ben Kolozsvár hitszónoka. *megjegyz*: Gábiel Asztrik ugyanakkor nem tudja, hogy biztosan tanult-e Párizsban. A szabad művészetek baccalaureusa. Hasonló nevű települések Szabolcs, Pozsony, Trencsén és Nyitra vármegyékben. [TS 2381, HA 254, BRKI 340, GAUP 26, LJM I 55, ILD 454, 470]
- 39 **Ambrosius Malonta** (Malontai) *sꝛ*: Malonta ? (15 H), *egyhztiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1489. *univ*: Pavia 1491, Perugia 1496 *toppálya*: Az esztergomi konvent tagja. 1488-ban a nagykáptalan Párizsba küldte teológiai tanulónak, engedélyezve, hogy más egyetemre is mehessen utána. 1496-ban a Sententiákat magyarázta Perugiában. *megjegyz*: Gábiel Asztrik és Implom Lajos ugyanakkor nem tudja, hogy biztosan tanult-e Párizsban. 1489-ben egy Ambros nevű szerzetes az esztergomi konventből engedélyt kapott, hogy bárhova elmehessen teológiát tanulni. Hasonló nevű település Tolnában és Szatmárban. [VE 333, HA 256, GAUP 26, ILD 444, 445, 454, 455, EPMKV]
- 40 **Michael** (Székely) *sꝛ*: Pécs (5 H), *egyhztiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1489.11.25. **Th**, *toppálya*: 1489-ben a párizsi konventbe küldték tanulni, 1492-ben, majd 1493-ban Sienába, 1495-ben Padovába. 1497-ben engedélyezték, hogy sententia előadásokat tartson. 1498-ban Bolognába küldte a rend baccalaureusnak. 1500 elején magister. 1500. június 6-án Pécsre küldték az ottani domonkos rendi studium patriculare-ba, mint lector és regens két évre,

- utána engedélyezték kánonjogi tanulmányait. 1513-ban a budai konventbe helyezték régensnek. *megjegyz:* Gábrriel Asztrik ugyanakkor nem tudja, hogy biztosan tanult e Párizsban. [HA 257, GAUP 26, ILD 454, 463]
- 41 **Emericus de Garra** (Garai) *s:* Gara (Valkó megye) (52, Gorjani HR), *egyhtisz:* frater Ordinis Praedicatorum, *be:* 1494. *tovpálya:* 1494-ben küldték Párizsba két évre az újoncmester felügyelete alá, de Gábrriel Asztrik szerint nem tudni, hogy megérkezett e a városba. [HA 259, GAUP 28, ILD 454]
- 42 **Georgius Anthonii** *s:* Magyarország (120), *egyhmege:* Esztergom, *be:* 1496. **Ph, fok:** PhBacc 1497, PhLic 1498, *egytpálya:* 1497-ben BA, 3. helyre rangsorolva a 30-ból. 1498-ban Licentiatu artium, de már csak 20. a 31-ből. Cujus bursa valet nihil. Pauper. [GAUP 31-33]
- 43 **Martinus Pauli de Transylvania** *s:* Erdély (130, Ardeal RO), *egyhmege:* Erdély, *be:* 1496. **Ph, fok:** PhBacc 1496, PhLic 1497, *egytpálya:* 1496-ban BA. 26. helyre rangsorolták a 27-ből. 1497-ben lett licentiatu, 39. helyre rangsorolva a 43-ból. *megjegyz:* Pauper. [GAUP 30-31]
- 44 **Benedictus Ungarus** *s:* Magyarország (120), *be:* 1499. *egyétélet:* A Sorbonne Kollégium tagja. 1499-ben kölcsön vette a kollégium könyvtárának kulcsát, nyilván kölcsönzési/tanulási szándékkal. [VLR 580]
- 45 **Georgius de Hungaria** *s:* Erdély (130, Ardeal RO), *egyhmege:* Erdély, *be:* 1500. **Ph, fok:** PhBacc 1500, PhLic 1501, *egytpálya:* 1500-ban BA, 11. helyre rangsorolva a 26-ből. 1501-ben licentiatu artium, 10. helyen a 17-ből. Cujus bursa valet nihil. Pauper. 1499/1500. tanévben együtt javasolták baccalaureus artium fokozatra az angol-német nácio későbbi praeceptorával, Mattheus de Lorreyo-val. [GAM 41, GAUP 35]
- 46 **Gregorius de Zegedino** *s:* Szeged (13 H), *egyhtisz:* frater Ordinis Minorum observantiae, *be:* 1500. **Th, fok:** ThDr 1515, *tovpálya:* 1531-33 között a mariánusok pécsi studium generáléján tanított. 1533-ban váradi gvárdián, s egyúttal kormánytanácsos. 1546–1550 között a mariánus rendtartomány provinciális. 1515-ben teológiai doktorátust szerzett a Sorbonne-on. Kortársai szerint nagy műveltségű, kiváló szónok, aki 1524-ben Sopronban nyomozott Kristóf ferences prédikátor ellen, 1535-ben Dévaival, 1538-ban pedig Segesvárott Szántai Istvánnal vitatkozott. 1544-ben részt vett a nagyvárad hitvitán is. 1550-ben hunyt el Nagyváradon. Legfőbb műve: Censurae fratris Gregorii Szegedini ex ordine divi Francisci, in propositiones erroneas Matthiae Dévay, sed ut ille vocat, rudimenta salutis continentis (Bécs, 1535). *megjegyz:* A beiratkozás időpontja pontosan nem ismert. 1515-ben teológiai doktor Párizsban? [GA 2 201, MAMÜL XI 21, KJF II 580]
- 47 **Johannes de Kaczendorff** *s:* Kaca (75, Cața RO), *egyhmege:* Erdély, *be:* 1500. **Ph, fok:** PhBacc 1501, *egytpálya:* 1501-ben BA, 10. helyre rangsorolva a 15-ből. Cujus bursa valet nihil. Pauper. [GAUP 35-36]
- 48 **Johannes de Ura** *s:* Ura (41 H), *egyhtisz:* frater Ordinis Minorum observantiae, *be:* 1500. *egyétélet:* 1528-ban még Párizsban, amikor rendtársaitól pénzt kér. *megjegyz:* A beiratkozás időpontja pontosan nem ismert. [GA 2 201, FVI 674]

- 49 **Marcellus Textoris** (Textoris) *s.:* Erdély (130, Ardeal RO), *egyhmege:* Erdély, *be:* 1500. **Ph, fok:** PhBacc 1501, PhLic 1502, *egyetélet:* 1501-ben BA, 13. helyre rangsorolva a 15-ből. 1502-ben a pestis miatt elhagyta Párizst, emiatt csak 1503-ban vehette át licentiatusi titulusát. *univ:* Bécs 1498? *torpálya:* Brassói plébános 1523-ban. Cujus bursa valet nihil. Pauper. Item doctori Marcello plebano nomine capellarii ad omnes sanctos flor 4. Azonos a Bécsben 1498-ban beiratkozó Marcellus Textoris de Schesburga-val? Utóbbi 1507-ben magister artium és a Natio Hungarica tagja Bécsben. [BRKI 342, GAUP 36-37, TS 283]
- 50 **Valentinus de Nadasd** *s.:* Nadasd (53 H), *egyhyszt:* frater Ordinis Minorum observantiae, *be:* 1500. *torpálya:* Egy 16. század közepi gyűjteményes kötet köthető a nevéhez, noha abba a 17. században újabb munkákat illesztettek. *megjegyz:* A beiratkozás időpontja pontosan nem ismert. Nadasd település volt Vas, Tolna, Pozsony, Veszprém, Baranya, Abaúj, Közép Szolnok, Trencsén, Hunyad, Nógrád, Szepes, Sopron, Torda, Torna, Temes, Arad és Kolozs vármegyékben is. [GA 2 201, AZSD 36-37, ZSO I Nr4714, 6098, 599, 4827, 4727, 2596, 1733, 2723, II Nr2754, III Nr782, IX Nr923, HO I 254, CsD V 113, 385, 722, I 104, III 243, 621, I 263, 776, II 52]
- 51 **Antonius Mercatoris de Transylvania** (Mercatoris) *s.:* Erdély (130, Ardeal RO), *egyhmege:* Erdély, *be:* 1505. *egyetpálya:* 1506-ban lett BA 3. helyre rangsorolva az ötből. 1507-ben licentiatu artium, 10. helyre rangsorolva a 11-ből. *torpálya:* Talán azonos azzal a Brassói Antal teológiai és artes magisterrel, aki végrendeletében Nagy Szent Gergely Moralia in Job című, 1470-ben Bázelen nyomtatott kötetét a nagyszebeni domonkosokra hagyta, mielőtt Budára, a királyhoz ment volna. Csapodi szerint erre 1541 előtt kerülhetett sor. *megjegyz:* Anthonius. 4 párizsi solidust fizetett beiratkozásakor. [BIH II Nr2217, GAUP 41]
- 52 **Johannes Croner** (Croner) *s.:* Brassó (85, Braşov RO), *egyhmege:* Esztergom, *be:* 1505. **Ph, fok:** PhBacc 1506, PhLic 1507, *egyetpálya:* 1506-ban BA. 2. helyre rangsorolva az 5-ből. 1507-ben Bécsbe ment tanulni, ahol 1509-ben a natio Hungarica procuratora lett. 1507-ben licentiatu artium. 9. helyre rangsorolták a 11-ből. 1507-ben magister artium Bécsben. *univ:* Bécs 1507 *megjegyz:* 6 párizsi solidust fizetett. [TA 304, GAUP 41-43, SKN 463]
- 53 **Martinus Bornemissza de Tolna** (Bornemisza) *s.:* Tolna (45 H), *egyhmege:* Pécs, *be:* 1505. **Ph, fok:** PhLic 1506, PhMag 1506, *egyetpálya:* 1506-ban már licentiatu artium. 12. helyre rangsorolták a 26 licentiatu között. Ugyanebben az évben MA, 13. helyen a 20-ból. 1502-ben Bécsben, mint Dominus Martinus frater thesaurii regis Hungarie. 1503-ban még Bécsben, de 1507-ben ismét Párizsban. Gábiel Asztrik szerint az angol-német nemzet procuratora volt ekkor. *egyetélet:* 1504-ben már Párizsban volt egy díszvacsorán, mint baccalaureus. *univ:* Bécs 1502? *torpálya:* Bázeli és római humanistákkal állt levelezésben. Hazatérése után kolozsvári hitszónok. Nem sokkal 1513 előtt hallhatott meg. *megjegyz:* 10 párizsi solidust fizetett. Martinus Tholninus. [GAM 42, GAUP 43-48, SKN 61]

- 54 **Martinus Croner** (Croner) *s.:* Magyarország (120), *egyhmege:* Esztergom, *be:* 1507. **Ph,** *egyetpálya:* Baccalarius receptus ismeretlen egyetemről. *megjegyz:* 4 párizsi solidust fizetett. Croner János rokona? [GAUP 46]
- 55 **Georgius Meszlényi** (Meszlényi) *s.:* Meszlen (53 H), *be:* 1510. **J,** *univ:* Bécs 1500 *torpálya:* Párizsi tartózkodása alatt Johannes Pelletier az első néhány oldalon neki és két másik magyar társának ajánlotta Peri Archon című művét. 1509-től 1523-ig győri mesterkanonok, majd 1519-től 1523-ig komáromi főesperes. *megjegyz:* A beiratkozás időpontja pontosan nem ismert. Bécsben Georgius Pinter de Messlen 1500-ban, amikor 29 dénárt fizetett a beiratkozás során. 1503-ban BA, 1505-ben MA. Kánonjogi doktori fokozatot szerez. [SKN 48, 82, 151, KJ 407-408, GAUP 63]
- 56 **Simon de Ungaria** *s.:* Erdély (130, Ardeal RO), *egyhmege:* Erdély, *be:* 1510. **Ph,** *fok:* PhLic 1511, PhMag 1512, *egyetpálya:* Baccalaureus receptus 1510-ben. 1511-ben licentiatum artium, 14. helyre rangsorolva a 26-ból. Nem sokkal ezután már MA. *torpálya:* Talán azonos a Bécsben 1508-ban fokozatot szerzett Simon Carnificis de Cibinio-val? *megjegyz:* Symon. Cujus bursa valet nihil. Pauper. [TA 303, GAUP 56-57]
- 57 **Emericus Dalatha** (Magyarországi) *s.:* Magyarország (120), *be:* 1513. *univ:* Krakkó 1509 *torpálya:* Párizsi tartózkodása alatt Johannes Pelletier az első néhány oldalon neki és két másik magyar társának ajánlotta Peri Archon című művét. 1521-ben már Gyulafehérvárott tanú egy ügyben. *megjegyz:* A beiratkozás időpontja pontosan nem ismert. Dalachus, Emericus Pauli de Dalaczye. Krakkóban a Bursa Hungarorum lakója. Tonk Sándor szerint nem Krakkóban, hanem Bécsben tanult. [GAUP 63, HSZKSZ II 378 (Nr3786)]
- 58 **Johannes Sági de Ság** (Sági) *s.:* Ipolyság (19, Šahy SK), *be:* 1513. *univ:* Bécs 1505 *torpálya:* Párizsi tartózkodása alatt Johannes Pelletier az első néhány oldalon neki és apai nagybátyjának, Bornemissza János budai udvarbírónak ajánlotta Peri Archon című művét. 1513-ban, miután befejezte párizsi tanulmányait, visszatért Bécsbe, ahol artium magister, 1518-ban pedig a natio Hungarica procurator lett. *megjegyz:* A beiratkozás időpontja pontosan nem ismert. Bécsben nobilis. Hasonló nevű települések Vas, Heves, Győr, Nyitra, Somogy, Zala, Veszprém, Sopron, Temes, Verőce, Nógrád és Pest vármegyékben. [TA 300, SKN 489, GAUP 62, LJM 570]
- 59 **Johannes Gozton de Seleste** (Gosztonyi) *s.:* Szeleste (53 H), *egyhmege:* Esztergom, *be:* 1514. *univ:* Bécs 1489, Ferrara 1493 *torpálya:* 1460 körül született. Apja Szelestei Miklós, anyja Gosztonyi Erzsébet, testvérei Miklós, Ferenc, Gergely. 1507-ben új címeradományt kapott. Párizsban segédkezett Clichtoveus chartres-i kanonoknak művei összeállításában, aki egyik művét neki ajánlotta. Pozsonyi mesterkanonok (1491), esztergomi kanonok (1493) és őrkánok (1501-1503), budai prépost (1506), majd váci (1507-1509), győri (1509-1524), erdélyi (1524-1527) püspök. Királyi titkár, királyi alkancellár (1508), királynéi kancellár és titkár (1506), diplomata. Egyúttal a királyné tolmácsa is. Egy kódex (benne II. Piusz papa két műve, a Historia Bohemica és a Historia rerum ubique gestarum cum locorum descriptione.) tulajdonosa („Jo Gosthon (Gosztonyi János) custos Strigoniensis perlegit Pragae feliciter

- sub famulatu et clientela reverendissimi domini Georgii [Szatmári] Episcopi Waradiensis... 1502”). Várdai Balázs a Bonifacius de Ceva: Viaticae excursionones (Párizs, 1515) c. művet Gosztonyi János győri püspöknek ajánlva adta ki („honestum... tum ampla in bibliotheca locum, ut optimo meretur, assigna”). Clichtoveus Iodocus: Elucidatorium ecclesiasticum ad officium ecclesiae pertinentia planius exponens (Párizs, 1516) c. mű hozzá intézett ajánlólevéllel jelent meg. Mattheus de Lorayo-val, a német-angol nemzet praeceptorával küldött Győrből Párizsba egy 102 kérdést tartalmazó művet, és egy Exemplar című írást Jodocus Clichtoveusnak, akivel élénk levelezésben állt. *megjegyz:* A ferences Bonifatius de Ceva Viaticae excursionones c. művét neki ajánlották, Chlichtoveus Jodocus Neoportuensis teológiai professzor számára magyar himnuszokat gyűjtött, aki az ő biztatására írta II. Lajos számára a De regis officio opusculum c. művet. [BIH III Nr2436, 2437, MKL IV 142; KJ 41, 114, 173, 293-295; KKL 197, GAM 42-43, GAG 15-16, CTE I 132, CTHNP I 39, 41, 50, 72, 113, 161, 163, II 113, GRA 56, ÉGZ 13-19, HBJC 170, 172]
- 60 Blasius de Varda** (Várdai) *s.:* Kisvárdai (40 H), *egyhmegye:* Eger, *be:* 1515. **Ph,** *fok:* PhBacc 1515, PhMag 1516, *egyetpálya:* 1515-ben első helyre rangsorolták a vele vizsgázó 10 baccalaureus közül. Kánonjogi doktor (nem tudni, hol). 1516-ban, 1518-ban kétszer, 1519-ben és 1522-ben az angol-német nemzet prokurátora, 1521-ben receptor és reformator is. *egyetélet:* Párizsban a Navarrai Kollégium lakója. *univ:* Krakkó 1506 *torpálya:* Gosztonyi János győri püspök clientulus-a. Bonifacius de Ceva Viaticae Excursionones című Gosztonyinak szóló művéhez Várdai írt előszót és egy Hexasticon c. költeményt. Locsmándi főesperes (1517), győri kanonok (1517-1530), Várdai Pál esztergomi érsek titkára (1527), győri székesegyházi prépost (1530-1548), kijelölt panonhalmi apát (1533-1539: nem fogadták el), 1549 után nyoma vész. *megjegyz:* 6 párizsi solidust fizetett. Baráti viszonyt ápolt párizsi humanista körökkel. [KJ 436-437, GAUP 67-76, 91-95, HSZKSZ II. 362 (Nr3624), GAV 6, 9, 23]
- 61 Vincencius Bermethe** *s.:* Magyarország (120), *egyhmegye:* Pécs, *be:* 1517. **Ph,** *fok:* PhBacc 1518, *egyetpálya:* 1518-ban BA. Ekkor 4. helyen rangsorolták négy társa közül. *megjegyz:* 4 párizsi solidust fizetett. Vincentius. [GAUP 98]
- 62 Franciscus Adam** *s.:* Magyarország (120), *egyhmegye:* Bács-Kalocsa, *be:* 1519. **Ph,** *fok:* PhBacc 1519, PhLic 1520, *egyetpálya:* 1519-ben BA. Ekkor 5. helyre rangsorolták a 10-ből. 1520-ban licentiatu artium, amikor 15-ből a 6. helyre sorolták. Összességében 8 közül a 2. helyre rangsorolták. 1520-21-ben egyike a választott procuratoroknak, s a következő szemeszterben ismét megválasztották. Fizetése 4 solidus volt. *megjegyz:* 8 párizsi solidust fizetett. [GAUP 98-99]
- 63 Johannes de Narda** (Nárdai) *s.:* Kis-, Nagynarda (53 H), *egyhmegye:* Győr, *be:* 1519.7.29. **Ph,** *fok:* PhLic 1519, PhMag 1519, *egyetpálya:* 1519-ben licentiatu artium. Ekkor 16 társa közül 3. helyen rangsorolták. Nem sokkal ezután már magister, 2. helyen 9 társa közül. 1521-ben és 1522-ben az angol-német nácio procuratora. *torpálya:* Saját procuratori bejegyzései szerint győri egyházmegyei volt. Győri kanonok (1514-1516), győri Szent Adalbert-egyház prépostja (1517-1524). *megjegyz:* 2 párizsi solidust fizetett. 1521-ben magister Joannes de

- Narda, Pannonius ex Altorum Germanorum provincia, procurator anno domini 1521. 1522-ig itt. [DF 278030, KJ 411-412, GAUP 99-109]
- 64 **Johannes Petri de Gara** (Gara) *sꝛ*: Gara (Valkó megye) (52, Gorjani HR), *egyhmege*: Bács-Kalocsa, *be*: 1519. **Th**, *fok*: PhBacc 1519, *egyetpálya*: 1519-ben BA Párizsban, elsőként rangsorolva társai közül. *univ*: Krakko 1513, Padova 1525 *torpálya*: Krakóban a Bursa Hungarorum lakója, Padovában pedig, mint bácsi kanonok és az erdélyi egyházmegyéhez tartozó Feketeardó plébánosa szerepel. Ugyanitt kánonjogi doktor lett, mint artium magister Parisiensis et sacre theologiae professor. *megjegyz*: 4 párizsi solidust fizetett. Gábrriel Asztrik kétségbe vonja, hogy ilyen rövid idő alatt Párizsban megszerezhetette volna a teológiai doktori fokozatot, melyhez 7-12 évre volt szükség. [VE 182, VE 1915 27, AGAGP 1969 1083, 1100, 1101, GAV 5, GAUP 99-100, 112-113, HSZKSZ II 403 (Nr4022)]
- 65 **Nicolaus Benedicti** *sꝛ*: Zágráb (93, Zagreb HR), *egyhmege*: Zágráb, *be*: 1520. **Ph**, *fok*: PhLic 1520, PhMag 1520, *egyetpálya*: 1520-ban licentiatum artium, 6. helyen 15 társa közül. Nem tudni, hogy a baccalaureatum hol szerezhetette meg. Nem sokkal ezután MA, ekkor 8 társa közül a 3. helyen rangsorolták. *megjegyz*: 4 solidust fizetett. [GAUP 113]
- 66 **Georgius Chentricius Salaiensis** *sꝛ*: Zala megye (55 H), *egyhmege*: Veszprém, *be*: 1521. **Ph**, *fok*: PhLic 1522, PhMag 1522, *egyetpálya*: 1520/21. tanévben baccalarius receptus, nem tudni honnan érkezett. 1522-ben licentiatum artium, másodikként hét társa közül. Ugyanebben az évben MA, másodikként hat társa közül. *megjegyz*: 7 párizsi solidust fizetett. Gábrriel Asztrik latinizált neve mögött a veszprémi egyházmegyei Szend helységet sejtí. Valószínűbb azonban, hogy György a Zala vármegyei Csentricefalvi Csentrice családból származott. [GAUP 114-115, CTHNP I 357, BIZ Nr226]
- 67 **Marcus Mark de Kémes** *sꝛ*: Kémes (5 H), *egyhmege*: Pécs, *be*: 1522. **Ph**, *fok*: PhLic 1523, PhMag 1523, ThBacc 1523, *egyetpálya*: 1523-ban BA, 4. helyre rangsorolva 10 társa közül. Még ebben az évben licentiatum és MA. A licentiatumok között első helyre rangsorolták (7-ből, vagy 8-ból) és első lett öt magister társa közül is. 1523-ban az angol-német nemzet procurator, majd a következő időszakra is megválasztják. *torpálya*: Az ormán-sági Kémes faluban született. *megjegyz*: 10 párizsi solidust fizetett. [GAUP 119-124]
- 68 **Elvinus** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1189e. **Ph**, *torpálya*: III. Béla király küldte Párizsba, hogy zenét tanuljon (ad discendam melodiam). Váradi püspök (1189-1200). *megjegyz*: Testvére Boleszló egykori budai prépostnak, váci püspöknek. [ZSAA 300, SZGYM 5]
- 69 **Andreas** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1250k. *torpálya*: Gábrriel Asztrik 1250 körül talált adatokat András párizsi tanulmányaira. IV. Béla és V. István királyok káplánja. [GAP 184]
- 70 **Michael** *sꝛ*: Magyarország (120), *egyhmege*: frater Ordinis Sancti Pauli primi Eremitae, *be*: 1411e. **Th**, *torpálya*: 1411-ben párizsi teológiai doktorként érkezett Padovába, majd egy év után visszatért Párizsba, ahol keleti nyelveket tanult. Innen Rómába rendelték, itt halt meg. Síremléke a San Stefano Rotondo kriptájában található. Több mű szerzője. [VE 154]

- 71 **Michael** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1452e. **Th**, *toppálya*: 1459-ben említene egy bizonyos Michael Pannonius academicus parisiensis doctor theologiae-t, akinek ebből az évből több, mára eltűnt műve is ismert volt Párizsban. *megjegyz*: 1452-ben említik, hogy Mihály mester fia fizette ki apja tartozását a nációnak. Fia, János szintén Párizsban tanult ezekben az években. [BIH III Nr619, 1988]
- 72 **Caspar Dalus** (Dalos) *sꝛ*: Szombathely (53 H), *be*: 1503e. **Th**, *univ*: Bécs 1489, Padova 1503 *toppálya*: 1489-ben a bécsi egyetemen tanult. Egy sajátkezű kódexbejegyzése alapján Párizsból érkezett Padovába 1503-ban, teológiai tanulmányai után. 1505-től 1512-ig győri mesterkanonok, 1508-1509-ben rábaközi főesperes, sebatei püspök, győri segédpüspök, majd 151 *megjegyz*: 1522-ben és 1524-ben Doctor Parrhisiensis Caspar Dalos egy könyvet hagy Szombathelyi Péterre. [BH II Nr2300, SKN 140, VE 1915 24, VE 172, 174, AGAGP 1969 274, 327, 345, 358, 398, KJ 429, RMAK 106]
- 73 **Georgius** *sꝛ*: Pécs (5 H), *be*: 1528e. *egyetélet*: 1528-ban fordult a párizsi egyetemhez, hogy korábban ott tanult és megszerezte a bölcséleti és teológiai fokozatokat, viszont igazolványait elvesztette út közben, ezért kéri ennek igazolását, hogy Bécsben taníthassa a Szentírást. [GAP 206, FVI 673-74]

3. Toulouse

- 74 **Stephanus de Insula de Ungaria** (Szigeti/Frankói) *sꝛ*: Magyarország (120), *egybtisz*: frater Ordinis Heremitarum Sancti Augustini, *be*: 1343. **Th**, *univ*: Paris 1343 *toppálya*: A magyar ágostonos provincia lektora 1345-ben. 1349-67 között nyitrai püspök, 1367-82 kalocsai érsek, 1377-79 királyi kancellár. Címzetes jeruzsálemi pátriárka. 1382-ben halt meg. Udvardy szerint kommentálta Petrus Lombardust. 1551-ben említik ékesszólását, *megjegyz*: 1343-ban a generális káptalan Párizsba küldi, ahol a Sententiák könyvét kellett magyaráznia. Ekkori titulusa sententiarius baccalaureus volt. A magyar ágostonos provincia lektora. Engel Pál szerint igazi neve Frankói István. 1359ben a teológia magistere [GAP 188, 189, BGYM 36, EP II 78, BÁR I 111, UJK 232-239]

4. Orléans

- 75 **Steffanus Pempflinger Budensis** *sꝛ*: Buda (35 H), *be*: 1515.1.1. *egyetpálya*: 1515-ben fogadja be az egyetem német nációja. 1516. január 7-én a náció procuratorának választják. *toppálya*: Anna főhercegnő bizalmasa, 1526 után budai provizor, később a magyar kamara elnöke. [LPNGO I 174, 186; KA MMB 372]

5. Montpellier

- 76 **Michael Falkonis Volerius** (Volerius) *s.:* Erdély (130, Ardeal RO), *be:* 1412. *M, torpálya:* 1412-ben erdélyi egyházmegyei klerikus, s egregius vir. Ugyanekkor in medicina et in artibus magister et baccalaureus in decretis. Cillei Hermann tanácsosa és plebanus de Tífer, amikor 1418. október 27-én a bécsi orvosi fakultás dékánjává választja. *megjegyz:* 1417. április 12-én a bécsi egyetem orvosi fakultásának iratai szerint magister in artibus, decretorum baccalarius et doctor medicinae Montis Pessulani. Feltehetően Montpellier mellett más egyeteme(ke)n is tanult. [AFMV I 38, 40, ZsO III 3165, VI 2459, HKO 58]

6. Párizs (nem biztosan magyarországiak)

- 77 **Georgius de Sorbona de Almaniam Superiora** (Rein) *s.:* Szlavónia ? (140, Slavonija HR), *be:* 1392. *Th, fok:* ThLic 1400, *torpálya:* 1393. április 1-én egy egyetemi ház kivizsgálására küldik ki. A Sorbonne Kollégium tagja, innen ragadványneve. *megjegyz:* Heinrich Denifle és Emile Chatelain szerint azonos egy bizonyos Georgius de Slavoniával, ám származására nem hoznak bővebb adatokat. [LPNA I 662, 676, 793, 805, 831, 835, SPL 21]
- 78 **Petrus Cyrau** (Cyrau) *s.:* Magyarország (120), *egyhmegye:* Esztergom, *be:* 1507. *torpálya:* Az ún. nuntii minores közé tartozott, akik általában a diákok környezetéből kerültek ki, és a diák, valamint családja közötti kapcsolattartás volt a feladata. Petrus 1507-ben működött ekként. *megjegyz:* Csak látogató. [GAUP 48-49]
- 79 **Franciscus de Marne** *s.:* Magyarország (120), *egyhmegye:* Pécs, *be:* 1514. *torpálya:* Az ún. nuntii minores közé tartozott, akik általában a diákok környezetéből kerültek ki, és a diák, valamint családja közötti kapcsolattartás volt a feladata. Franciscus 1515-ben működött ekként. *megjegyz:* Csak látogató. [GAUP 65]
- 80 **Johannes Sant** *s.:* Magyarország (120), *egyhmegye:* Pécs, *be:* 1515. *torpálya:* Az ún. nuntii minores közé tartozott, akik általában a diákok környezetéből kerültek ki, és a diák, valamint családja közötti kapcsolattartás volt a feladata. Johannes 1516-ban működött ekként. *megjegyz:* Joannes. Csak látogató. [GAUP 98]
- 81 **Jacobus Lumbart** (Lumbart) *s.:* Erdély (130, Ardeal RO), *egyhmegye:* Erdély, *be:* 1518. *torpálya:* Az ún. nuntii minores közé tartozott, akik általában a diákok környezetéből kerültek ki, és a diák, valamint családja közötti kapcsolattartás volt a feladata. Jacobus 1518-ban működött ekként. *megjegyz:* Csak látogató. [GAUP 98]
- 82 **Jacobus Veron** (Veron) *s.:* Magyarország (120), *egyhmegye:* Győr, *be:* 1521. *torpálya:* Az ún. nuntii minores közé tartozott, akik általában a diákok környezetéből kerültek ki, és a diák, valamint családja közötti kapcsolattartás

- volt a feladata. Jacobus 1521/22-ben működött ekként. *megjegyz:* Csak látogató. [GAUP 115-116]
- 83 **N.N. Ungarus ?** (Névtelen) *szerző:* Magyarország (120), *egyhmegye:* Győr, *be:* 1523.4.4. *megjegyz:* Csak látogató. Pontos nevét nem ismerjük. [GAUP 157, 160]
- 84 **Petrus Pernan** (Pernan) *szerző:* Magyarország (120), *egyhmegye:* Esztergom, *be:* 1524. *megjegyz:* Csak látogató. [GAUP 160]

7. Oxford

- 85 **Nicolaus de Hungaria** *szerző:* Magyarország (120), *be:* 1194. *torpálya:* Oroszlánszívű Richárd heti fél márkával támogatta *megjegyz:* Nicholaus. 1196-ig itt. [LJ 233-239, MTK 123]

8. Lincoln

- 86 **Petrus de Hungaria** *szerző:* Magyarország (120), *be:* 1195. *megjegyz:* Peter [LJ 242]
- 87 **Henricus de Hungaria** *szerző:* Magyarország (120), *be:* 1200. *megjegyz:* Henry [LJ 242-243]
- 88 **Johannes of Hungar** *szerző:* Magyarország (120), *be:* 1210. *megjegyz:* John [LJ 243]

9. Bologna

- 89 **Paulus Hungarus** *szerző:* Magyarország (120), *egyhtiszt:* frater Ordinis Praedicatorum, *be:* 1221. *egytpálya:* 1215-től az egyetem kánonjogásza, Summa de poenitentia c. mű fűződik a nevéhez. 1221-ben actu legens erat in iure canonico Bononie. 1221-ben említik először kánonjogi doktorként. *torpálya:* 1221-ben a bolognai Szent Miklós konvent perjele. Még ebben az évben belép a frissen megalakult Prédikátorok rendjébe, majd 1221. máj. 30 után Szent Domonkos megbízásából hazatér, hogy megszervezze a magyar domonkos rendtartományt. Ezt követően domonkos tartományfőnökként térítőket küld a Szörénységbe (1221-23), a kunok földjére, ahonnan visszaűzik őket, később eljutnak a Dnyeperig. 1241-ben a kunok között tértített, amikor a tatárok támadása következtében mártírhálált halt. A hagyomány szerint az első hazai domonkos kolostor, a győri megszervezője, Harsányi András szerint azonban Győrben csak első prédikációikat tartották, s első rendházukat Székesfehérvárott építették fel. A Hédervári családba tartozónak vélik. Bolognában a Gratianus és IX. Gergely közötti időszak pápai dekretálisaiából összeállított öt Compilatio közül a másodikhoz és harmadikhoz írt Notabiliát (Paulus de Hungaria: Summa de poenitentia.

- (Notabilia.) c. mű). Ezeknek egy rövid részlete egy kódexbe másolva megtalálható az OSZK-ban is. *megjegyz:* Magister (1221). [VE 1, BH III 47 (Nr275), MTK 132, 135. BGYM 23, GRB 147, BVGYK 37, IBGY 80-81, KSZP 109-110, HA 12-14, 21, SOP II 205-206, MaMüL IX 78]
- 90 **Thomas Spalatensis** *s:* [Spalato] (160, Split HR), *egyhtiszt:* clericus, *be:* 1221. *torpálya:* Származása kérdéses, spalatói patríciusnak, de latin és horvát eredetűnek is tartották. 1200/1201 körül született. Fiatal korában Magister Treguanus és Bernát spalatói érsek gyakoroltak rá nagy hatást, akik mindketten Itáliában képezték magukat. Az ő hatásukra mehetett ő is Bolognába tanulni. Hazatérése után 1227-32 között közjegyzőként működött Spalatóban és Trauban, 1230 óta spalatói főesperes is. 1244-61 között több ízben a város követe a magyar királynál és a pápánál. Guncel érsek 1242. évi halálát követően sikertelenül igyekezett megszerezni az érseki széket. 1266-ban, Rogerius érsek halála után ezzel nem próbálkozott meg ismét, hanem visszavonult és a Historia Salonitarum atque Spalatinorum pontificum című műve befejezésének szentelte magát. Sírfelirata szerint meghalt 1268. május 8-án. *megjegyz:* Művében említi bolognai tanulmányait. [VE 2, HSAP XXII-XXIX]
- 91 **Stephanus Bancsa** (Báncsa) *s:* Báncsa ? (4 SRB), *egyhtiszt:* praepositus Posoniensis, *be:* 1263.9.24. *egytpálya:* 1266. december 11-én Bolognában tanult (Bononiae literato studio insistens). *egyetélet:* 1268. június 9-én az ő és Orbász pozsegi prépost nevében Genitus kalocsai kanonok ígéretet tett 42 fontra rúgó adósságuk törlesztésére Iohanni domini Lambertini de Zovenzonibus részére. *torpálya:* Báncsa nb. István esztergomi érsek unokaöccse, apja Vince. Fentoni kanonok (1254-61), 1263-ban pápai káplán és pozsonyi prépost. Kalocsai érsek (1266-1278). István ifjabb király kancellárja (1270-72). Meghalt 1278-ban. Báncsa nb. Vince fia. *megjegyz:* Stephanus archiepiscopus Calocensis et Butensis (1268). Báncsa mára elpusztult, Bácsból keletre. [VE 2, 5, SZGYM 10, BGYM 23, ZSAA 85, 311, KGB 96-99 (KGB), PABP 780-781, ÁMTF I 213, CSB VII 282-283 (Nr575)]
- 92 **Antonius de Ungaria** *s:* Pozsony (36, Bratislava SK), *egyhtiszt:* praepositus Posoniensis, *be:* 1265.6.30. **J**, *egytpálya:* 1265. június 30-án bolognai tanuló. 1272-ben doctor decretorum-ként fordul elő. *egyetélet:* 1265. június 30-án Bolognában megvette a három kötetes, Accursius jegyzeteivel ellátott Infortiatum egy példányát 40 bolognai font értékben. *torpálya:* Előkelő család sarja lehetett, három testvére: Roland, Jácint és Belyd. Esztergomi kanonok, sasvári főesperes, majd pozsonyi prépost, Fülöp esztergomi érsek kancellárja (1271-78). Magyar királyi követ a cseh királynál. 1277-ben László prépost rá hagyta Summa Goffridi (Goffredo de Trano) jogi kódexét. Talán azonos az 1278-ban szereplő Antal zágrábi püspökkel. *megjegyz:* Magister Anthonius. [VE 3-4, CSB V 19 (Nr35), BH III 37 (Nr174-175), RA I Nr2704, II/1 Nr 2186, KKL 186,194, KK SER 173, BGYM 24, KF 16-17, ZSAA 103]
- 93 **Bartholomeus de Ungaria filius domini Boti Comitis** *s:* Magyarország (120), *egyhtmegye:* Esztergom, *be:* 1265.9.12. *egyetélet:* 1265. szeptember 12-én Bolognában megvásárolt egy Accursius jegyzeteivel ellátott kódexet 42 bolognai font és 10 solidus értékben. *torpálya:* Egri prépost (1275), szepesi

- prépost (1283), váradi püspök (1284-85). A királyi kancellária speciális jegyzője, királyi alkancellár (1280-81, 1282-84). Apját 1274-ben említik egy birtokügy kapcsán. *megjegyz:* Diocesis Strigonensi (sic!). Fügedi Erik szerint Mezőpilis nembéli, apja országbíró volt. A nemzetséget azonban csupán egyetlen alkalommal említik a források (1293-ban). Kancelláriai szolgálatáról nem tud, feltehetően összekeverte valaki mással. [VE 4, CSB V 62 (Nr130), BH III 38 (Nr177), KB 14, ZSAA 290, FLK 135, 136, 138, FEIB 148, TVSZ 210]
- 94 **Michael de Ungaria** *s:* Magyarország (120), *be:* 1265.10.1. *egyetélet:* 1265. október 1-jén Miklós somogyi/szerémi főesperes könyvvásárlásának a tanúja. 1268. szeptember 14-én Bolognában megvásárolta a Decretum egy kötetét dominus Johannes apparátusával 65 bolognai font értékben, melynek tanúi között szerepel Ármái Pál. [VE 6-7, CSB V 91-92 (Nr194)]
- 95 **Nicolaus de Ungaria** *s:* [Somogy] (38 H), *egybtiszt:* archidiaconus Symiensis, *be:* 1265.10.1. *egyetpálya:* 1268-ban bolognai tanuló. *egyetélet:* 1265. október 1-jén a Decretum egy kötetét megvásárolta Bolognában 53 bolognai font értékben, amely ügyletnél a tanúk között szerepel Michael de Ungaria. Bolognában vásárolt egy kódexet jegyzetek nélkül 36 font értékben. *megjegyz:* 1261-ben még Gergely a somogyi főesperes, Miklós 1261 és 1265 között kerülhetett a tisztségbe. Lehetséges, hogy nem somogyi, hanem szerémi főesperes. [VE 4, CSB V 91-92 (Nr194), BH III 46 (Nr270-271), DF 207066]
- 96 **Johannes Andreae de Ungaria** (Gimesi) *s:* Gimes (33, Jelenec SK), *be:* 1266.5.28. **J**, *egyetpálya:* 1274-ben kánonjogi doktorként fordul elő. 1270. június 7-én Pál somogyi főesperessel ígérte 52 bolognai font és 10 solidusnyi adósságuk rendezését Zovenzoni domini Lambertini de Zovenzonibus. 1270. július 8-án még Bolognában tanúként szerepel többek között Soproni Henrikkel Pál somogyi főesperes adóssági ügyében. *egyetélet:* 1266. május 28-án eladta a Digesta egy példányát Johannes Theutonicus jegyzeteivel és Bartholomeus addícióival (cum apparatu Johannis et additionibus Bartholomei) 56 bolognai font értékben. *torpálya:* Apja Ivánka fia András ispán, így azonosítható a Hont-Pázmány nb. Gimesi Jánossal. Esztergomi kanonok, gömöri főesperes (1270-75) és IV. László udvari papja (1274), királyi kápolnaispán és nyitrai főesperes (1276). Választott, de meg nem erősített fehérvári prépost (1278). Budai prépost (legkésőbb 1277-től), s ugyanekkor választott, de meg nem erősített fehérvári prépost, majd kalocsai érsek (1278-1300). Ő koronázta meg Vencelt. Királyi alkancellár (1277, 1278), királyi kancellár (1278, 1290-1300). Vencel király kancellárja 1301-ben. Meghalt 1301-ben. *megjegyz:* Dominus. Dominus Iohannes archidiaconus Gurumiensis, Iohannes archidiaconus Gumiriensis (1270). [VE 4-5, 7, BH III 40 (Nr188-190), KKL 186,194, KK SER 173, BGYM 24, ZSAA 85, 109-110, 112, 114, FLK 128, 133-134, 142-143, DL 65713, CSB V 215 (Nr459), XIV 102, 128-129 (Nr207, 271)]
- 97 **Carolus** *s:* [Esztergom] (14 H), *egybtiszt:* canonicus Strigoniensis, *be:* 1268.1.14. *egyetpálya:* 1270. október 5-én Bolognában tanult. *egyetélet:* 1268. január 14-én neki és rokonának, Orbásznak tartozása volt domino Zovenzone domini Lambertini Zuvenzonis úrnak 50 bolognai font értékben.

Október 3-án megígérték egy harmadik társukkal együtt, hogy kifizetik Johannes Lambertini de Zovenzonibus úrnak tartozásukat 300 bolognai font értékben. 1269. szeptember 26-án két társával együtt tartozása volt 30 bolognai font értékben, amelynek megadását ígérte domino Basacomatri de Basacomatribus. 1270. május 23-án megígérte Lacarino de Lambertisnek, hogy ki fog fizetni neki tartozása fejében 84 font és 5 solidust. 1270. október 5-én egy olasz társával tartozott 150 bolognai font értékben. 1270. június 27-én megígérte egy társával, hogy visszafizeti 300 bolognai font adósságát Iohanni domini Lambertini de Zovenzonibus számára. 1270. július 22-én megígérte többek között Magyarországi Dénessel, hogy visszafizetik Zovenzono domini Lambertini de Zovenzonibus 46 márka és két uncia ezüstöt et cambio trecentarum septuaginta lib. bon. Ugyanezen a napon ígérk tartozásuk megadását Aymerico de Codizelis többek között Károly háji préposttal, Orbász pozsegi préposttal, ennek Tamás nevű neposával és Mátyás zágrábi kanonokkal. *torpálya*: Báncsa nb. István esztergomi érsek unoka-öccse (Orbász pozsegi préposttal együtt 1268-ban anbo nepotes domini cardinalis Pellestrini). Veszprémi és esztergomi kanonok (1264), veronai kanonok (1264-). Hájszentlőrinci prépost legkésőbb 1270-től. *megjegyz*: Dominus. Carlus canonicus Trigoniensis (sic) (1268), Karolus filius domini comitis Dionisii de Ungaria (1269. szeptember 26.), dominus Carolus domini Dionisii comitis de Ungaria magister (1270. október 5.) [VE 5, 8, 13, 14, KK SER 172, CSB VIII 165, 256 (Nr339, 524), X 86 (Nr188), XIV 119, 135, 136, 176, 186 (Nr248, 286, 287, 288, 377, 399), XV 136-137 (Nr390), KGB 17, 95]

- 98 **Demetrius de Ungaria** sz: [Pozsegi] (89, Požega HR), *egybtisz*: canonicus ecclesie Sancti Petri de Pasaga, *be*: 1268.9.27. *egyetétel*: 1268. szeptember 27-én Bolognában Arduynus quondam domini Bernardi de Regio megígérte neki, hogy lemásolja neki a teljes Decretumot (exceptis sex quaternis) 26 bolognai solidus értékben, de a pénz kifizetését csak ígérni tudta. A tanúk között presentibus...domino Emone canonico vestiniensi... *torpálya*: Alkancellár (1268-70, 1277). Választott székesfehérvári prépost (1267-69), prépost 1269-77. Pápai káplán és subdiaconus. Részt vett 1277-ben az I. Rudolf császárral folytatott tárgyalásokon. Feltehetően azonos Demeter barsi főesperessel, aki Béla herceg feleségének, Brandenburgi Kunigundának volt a kancellárja 1265-66-ban. 1266-ban esztergomi főesperesnek nevezték, de még ebben az évben kalocsai érsekké választották, a választás eredményét azonban a pápa megsemmisítette. Ezután kerülhetett a fehérvári prépostság élére. *megjegyz*: Dominus. [VE 7, CSB VIII 253 (Nr517), BH III 38 (Nr178), ZSAA 294, FLK 110, 115-116, 131-132, HIB 18, KF 15, SZJK 171, 172, SAS 134]

- 99 **Dionisius ungarus** sz: [Kalocsa] (15 H), *egybtisz*: lector Colloniensis, *be*: 1268.11.25. *egyetpálya*: 1269. január 14-án bolognai tanuló (ungarus scholaris Bononiae). *egyetétel*: 1268. november 25-én Mihály zágrábi kanonok könyvelésének tanúja. 1269. január 14-én Mihály zágrábi kanonoknak, Girolfus zágrábi kanonoknak, Mihály császári kanonokoknak és Dénes kalocsai olvasókanonoknak tartozása van domino Zovenzono domini Lambertino de Zovenzonibus felé 8 márka és 6 uncia ezüstért 70 bolognai

- font értékben, melynek tanúi között volt Paulus de Ungaria, Mihály zágrábi kanonok szolgálattevője. Július 28-án Paulus de Ungaria-val közösen eladtak egy Decretalest 75 bolognai font értékben. Augusztus 9-én k ketten eladtak ugyanannak egy Infortiatum kötetet Accursius apparátusával 50 bolognai font értékben. Augusztus 27-én ők ketten eladták a Digesta egy kötetét Acursius apparátusával 44 bolognai font értékben. Szeptember 9-én ők ketten eladták a Decretales egy kötetét Bernát apparátusával 80 bolognai font értékben. *torpálya*: 1271-ben már Bertalan a kalocsai olvasókanonok. *megjegyz*: Dionixius. Dominus Dionixius lector collecensis (1269). [VE 10, 12-13, CSB VIII 277 (Nr572), X 7, 77 (Nr9, 168), XI 16, 207 (Nr33,486), BH III 38, 48 (Nr179-182, 276-280), UJ 62, DL 755]
- 100 Emericus de Ungaria** *s*: [Veszprém] (54 H), *egyhtisz*: canonicus Vestiniensis, *be*: 1268.9.14. *egyetélet*: 1268. szeptember 28-án tanú Magyarországi Demeter, majd 1269. február 15-én Máté zágrábi kanonok könyvvásárlásánál. *torpálya*: Vö. Imre honti főesperes (1286-1300), gömöri főesperes és káptalani dékán (1292), Esztergom-szentgyörgymezei prépost és székesegyházi főesperes (1294). 1296-ban Lodomér esztergomi érsek, az apostoli szék által delegált bíró társa. Hasonló bírói működése és káptalani kiküldötti tevékenysége több alkalommal szerepel a forrásokban. Presentibus: ... domino Emone... (1268). presentibus...domino Emio de Ungaria... (1269) [VE 7, 11-12, CSB VIII 253 (Nr517), XI 147-148 (Nr 354), KF 23, ÁÚO V 155 (Nr100)]
- 101 Genitus** *s*: [Kalocsa] (15 H), *egyhtisz*: canonicus Calocensis, *be*: 1268.6.8. *egytpálya*: István kalocsai érsek procurator. Ekként említik, amikor Orbász pozsegai prépost 100 bolognai font értékű tartozását kiegyenlítette 1270. július 21-én, amely felől Johannes Lambertini de Zovenzonibus nyugtatja a prépostot. *torpálya*: 1268-ban kalocsai kanonok. Báncsa István kalocsai érsek procurator...cum magistro Zenitto de Ungaria procuratore domini Stefani archiepiscopi Colozensis... (1270). Tanulmányai kérdésesek. [CSB X 282-283 (N575), XIV 134 (Nr284)]
- 102 Gregorius ungarus** *s*: [Nóna] (160, Nin HR), *egyhtisz*: archidiaconus Nonensis, *be*: 1268.10.17. *egytpálya*: 1268. október 17-én bolognai magyar tanuló. 1269. január 12-én és május 8-án is tanuló. *egyetélet*: 1268. október 17-én neki és Pál somogyi főesperesnek tartozása volt 41 bolognai font és 15 solidus értékben Bonoiohanni quondam Lambertini de Zovenzonibus. 1269. január 12-én neki és Pál somogyi főesperesnek tartozása volt 44 bolognai font értékben domino Iacobo domini Iohannis de Zovenzonibus. 1269. január 16-án tanú egy könyvvásárlásnál, mint egri kanonok. 1269. február 20-án Paulus de Ungarus tanúja, amikor az Teodorus Ungarus nevében megadta annak tartozását 18 font értékben. 1269. május 8-án tartozása volt Magyarországi Pál (archidiacono Sancti Mígrenci) felé 170 bolognai font értékben, melynek tanúi között van Stephanus Saladiensis és Henricus de Ungaria. *torpálya*: Nonai főesperes (1268), egri kanonok (1269). *megjegyz*: Dominus (1269), Gregorius quondam domini Pauli de Ungaria canonicus agriensis (1269. január 12.), Gregorius de Ungarus (1269. február 20.),

- Gregorius de Ungaria quondam domini Pauli de Beholi (1269. május 8.). [VE 8, 10, 12, CSB VII 171 (Nr334), X 18-19, 142 (Nr 35, 311), XI 137, 176 (Nr330, 417), KB 19]
- 103 Henricus** sz: [Esztergom] (14 H), *egybtisz:* canonicus Strigoniensis, *be:* 1268.10.13. *egytpálya:* 1269. január 18-án Bolognában tanult (solaris Bononiae de Ungaria). 1270. július 29-én még itt. *egyétélet:* 1268. október 13-án Bolognában tartozása van egy olasz klerikussal 100 bolognai font értékben domino Iohanni domini Lambertini de Gevenzonibus, amelynek tanúi között Magyarországi Tamás is szerepel. 1269. január 18-án neki, Joachim kamarcsai főesperesnek (esztergomi érsek unokaöccse), Szerafinnak (esztergomi érsek unokaöccse), Nyitrai Miklósnak és Jakab pécsi főesperesnek tartozása van 50 bolognai font értékben Zevenzono domini Lambertini de Zevenzonibus részére. 1269. május 8-án tanú. 1270. július 29-én 70 bolognai font megadását ígérte domino Iohani et Zovenzono fratribus et filius domini Lambertini de Zovenzonibus Joachim kamarcai főesperessel és Szerafinnal. *torpálya:* Fülöp esztergomi prépost unokaöccse (nepos archipresbyteri Philippi). Fülöp 1245-59 között állt a káptalan élén. Azonos lehet Henrik nyitrai főesperessel. *megjegyz:* Dominus. Canonicus Strugonensis (1269). Az archipresbitert többnyire főesperesként értelmezik. Elképzelhető azonban, hogy az archiepiscopus elírása, ebben az esetben Türje nembéli Fülöp érsek neposa. Engel genealógiáján viszont nem szerepel az érseknek ilyen nevű rokona. Viszont 1254-59 között állt a káptalan élén Fülöp prépost. Családi hovatartozása körül egyelőre még sok a tisztázatlan kérdés. [VE 8, 10, 12, KK SER 172, DF 207233, KF 11, KJN 1032, CSB VIII 135 (Nr271), XI 176 (Nr417), X 143 (Nr313), XIV 143 (Nr304), EAG Türje nem Szentgróti]
- 104 Johannes Ungarus** sz: [Esztergom] (14 H), *egybtisz:* canonicus Strigoniensis, *be:* 1268.9.28. *egyétélet:* 1268. szeptember 28-án Bolognában megvásárolt egy kódexet 47 bolognai font értékben, egy ehhez a kódexhez néhány glosszát 57 bolognai solidus értékben. Az ügy tanúi között volt Paulus de Ungaria. *torpálya:* Veress szerint 1276-ban nyitrai főesperes. Körmendy Kinga ezt cáfolta, mivel abban az időben a nyitrai főesperes Gimesi/Ürményi János volt, akinek apját Andrásnak hívták, míg Johannes Ungarus Dénes ispán fia, 1270-ben (háj)szentlőrinci prépost és esztergomi kanonok. A háji káptalan korai személyi összetételéről keveset tudunk, annyi bizonyos, hogy 1280-ban már Simon volt a prépost, de ugyanettől az évtől Mihályt nevezik annak legalább 1298-ig. *megjegyz:* Iohannes. Prepositus Sancti Laurentii, filius domini comitis Dionixii de Ungaria, canonicus Strigoniensis (1270). [VE 7, 15, CSB VIII 124 (Nr247), KK SER 172, DL 86854, TGH 328-329]
- 105 Michael** sz: [Zágráb] (93, Zagreb HR), *egybtisz:* canonicus Zagabriensis (!), *be:* 1268.1.19. **J, fok:** JDr 1269, *egytpálya:* 1269. január 12-én bolognai diák és kánonjogi doktor, január 14-én bolognai diák (ungarus solaris Bononiae). *egyétélet:* 1268. január 19-én a Decretum egy kötetét Johannes Theutonicus jegyzeteivel és Bartholomeus addícióival megvásárolta Bolognában 67 bolognai font értékben, melynek tanúja Paulus de Ungaria. Január 27-én neki és Péter esztergomi kanonoknak tartozása volt Zovenzoni úrnak 30 bolognai

- font értékben. Ők ketten február 8-án megígérték, hogy adósságuk fejében 10 bolognai font értékben a Dekrétumok egy példányát adják Zovenzoni úrnak és további 30 bolognai fontot. Szeptember 14-én megvette a Dekrétum egy kötetét Johannes Theutonicus apparátusával 65 bolognai fontért, tanúja Paulus de Ungaria. Október 3-án Péter, a zágrábi prépost ügyvédjének könyvvásárlásánál tanú Ármái Pállal. November 25-én eladott 65 bolognai font értékben egy Dekrétumot Johannes Theutonicus apparátusával és Bartholomeus addícióival, tanúja Dénes kalocsai olvasókanonok. December 10-én glosszátatott egy Accursius jegyzeteivel ellátott kódexet 14 bolognai solidus értékben. 1269. január 12-én neki és Mihály gömöri kanonoknak tartozása volt 28 bolognai font értékben, amelynek törlesztését Zovenzono domini Lambertini de Zovenzonibus ígérték. Ugyancsak neki ígérték tartozásuk megadását 1269. január 14-én Mihály zágrábi kanonok, Girolfus zágrábi kanonok, Mihály császmái kanonokok és Dénes kalocsai olvasókanonok 8 márka és 6 uncia ezüstért 70 bolognai font értékben, melynek tanúi között volt Paulus de Ungaria, Mihály szolgálattevője. *torpálya*: Vö. Báncsa István bíboros környezetében volt 1263-ban egy Mihály nevű zágrábi olvasókanonok. Talán azonos az 1268. szeptember 14-én Bolognában szereplő ugyanilyen nevű diákkal. *megjegyz*: Dominus, magister, canonicus Sagrabiensis, Zagauriensis. [VE 5-6, 7, 9-10, CSB VII 232-233 (Nr466), VIII 9, 12, 128, 246, 277, 284 (Nr13, 20, 255, 498, 572, 589), X 7, 139 (Nr9, 307), BH III 45 (Nr251-255), KGB 100]
- 106 Nicolaus de Ungaria** sz: Magyarország (120), *be*: 1268.10.12. *egytpálya*: 1268. október 12-én tanuló. *egyétel*: 1268. október 12-én Bolognában megvásárolt egy kódexet jegyzetek nélkül 30 bolognai font értékben. *megjegyz*: Dominus Nicholaus. Esetleg azonos Nicolaus de Nitria-val (1269). [VE 8, CSB VII 169 (Nr328)]
- 107 Orbacius** sz: [Pozsega] (89, Požega HR), *egybtisz*: praepositus de Pessoga (!), *be*: 1268.1.14. *egyétel*: 1268. október 3-án neki és rokonának, Károlynak, valamint egy harmadik társuknak (magister Boniiohannes canonicus ascolanus) tartozása volt domino Iohanni domini Lambertini de Zovenzonibus úrnak 300 bolognai font értékben. 1268. június 9-én az ő és István kalocsai érsek nevében Genitus kalocsai kanonok ígérte 42 bolognai fontot kitevő adósságuk törlesztését. 1269. január 24-én megvette a teljes apparátussal ellátott Digesta vetust 90 bolognai fontért. 1269. január 24-én megígérik, hogy kifizetik Johannes Zovenzonibus úrnak tartozásukat 300 bolognai font értékben. 1270. július 22-én ígérik, hogy fizetnek két hónap múlva 100 bolognai fontot, és ugyanezen a napon, ugyanezen személyek 734 bolognai fontot és 8 bolognai solidust adnak forintban valakinek 612 pisai font átváltásáért. *unir*: Padova 1264 *torpálya*: Ld. 366. szám alatt. *megjegyz*: Dominus Urbaxius. Dominus Urbaxius prepositus de Poxica (1268). Dominus Cerbaxius prepositus de Pasigo nepos domini Stephani cardinalis penestrini (1268). ...vendidit et tradidit domino Urbaxo, ungaro, preposito de Posego... (1269). [VE 5, 8, 11, 15, SZGYM 11, ZSAA 340, BGYM 25, KGB 100-101, FLK 123, 124, KLPK 46-47, SAS 121-122, 134, CSB VII

- 282-283 (Nr 575), VIII 165, 256 (Nr339, 524), X (Nr328), XIV 135, 136 (Nr287, 288)]
- 108 Paulus ungarus filius domini Nicholai** sz: Alsóárma (6, Arma SK), *egyhtiszf*: archidiaconus Simigiensis, archidiaconus Strigoniensis, *be*: 1268.1.19. **J, egyetpálya**: 1268. október 17-án bolognai tanuló (ungarus scholaris Bononiae). 1269-ben, 1271-ben, 1270-ben és 1273-ban is tanuló. 1276-ban és 1287-ben doctor legum. *egyetélet*: 1268. január 19-én Mihály zágrábi kanonok könyvvásárlásának tanúja. Szeptember 14-én Mihály zágrábi kanonok könyvvásárlásának tanúja. Szeptember 28-án János esztergomi kanonok könyvvásárlásának tanúja. Október 3-án Péter, a zágrábi prépost ügyvédjének könyvvásárlásánál tanú Mihály zágrábi kanonokkal. Október 17-én neki és Gergely nonai főesperesnek tartozása volt 41 bolognai font és 15 solidus értékben Bonoiohanni quondam Lambertini de Zovenzonibus. 1269. január 12-én neki és Gergely egri kanonoknak tartozása volt 44 bolognai font értékben domino Iacobo domini Iohannis de Zovenzonibus részére. 1269. február 20-án megadta Teodorus Ungarus nevében annak tartozását 18 font értékben, a tanúk között szerepel Gregorius Ungarus. 1269. május 8-án Gergely egri kanonok tartozott neki 170 bolognai font értékben, melynek tanúi között volt Stephanus Saladiensi és Henricus de Ungaria. 1269. július 28-án Dionisius de Ungaria-val közösen eladtak egy Decretalest 75 bolognai font értékben. 1269. augusztus 9-én ők ketten eladtak ugyanannak egy Infortiatum kötetet Acursius apparátusával 50 bolognai font értékben. 1269. augusztus 27-én ők ketten eladták a Digesta egy kötetét Accursius apparátusával 44 bolognai font értékben. 1269. szeptember 9-én ők ketten eladták a Decretales egy kötetét Bernát apparátusával 80 bolognai font értékben. 1270. június 7-én tartozása volt 52 bolognai font és 10 solidus értékben Zovenzoni domini Lambertini de Zovenzonibus részére János gömöri főesperessel. 1270. július 8-án neki és meg nem nevezett társainak adóssága volt 102 bolognai font és 10 solidus értékben Iacobo Iohannis de Zovenzonibus részére. 1270. augusztus 13-án tartozása volt Boniiohanni domini Lambertini de Zovenzonibus felé 25 bolognai font és 4 solidus értékben. 1270. december 1-én Miklós esztergomi kanonokkal tartozása van 120 új bolognai font értékben. 1271-ben tartozása volt egy pár Decretaliuért 40 bolognai font értékben. *tovpálya*: Ármai Pál, Bars vármegyei származású. Nepos domini [Pauli] epsicopi Vesprimiensis. Tankönyveinek eladásából tért haza és hamarosan IV. (Kun) László udvari papja lett. Szolgálatai fejében, tudásáért és igyekezetéért a király 1275-ben birtokadományban részesítette. Somogyi főesperes, veszprémi prépost (1275). Talán azonos az 1277-ben említett Pál kancelláriai jegyzővel. Esztergomi kanonok (1277-94), nagyprépost (1287-93), királynéi alkancellár (1281), királyi klerikus (1281). Magister Paulus praepositus Strigoniensis, legum doctor et administrator Quinqueecclesiarum (1287. augusztus 3.). Pécsi püspök (1293-1307/1305: Karlinszky). 1307 körül hunyt el. 1281-ben királynéi kancellár. 1295-ben Tomasina anyakirálynéi kancellárja. Sok értékes kódexét hazahozta Itáliából, melyek értéke 1276-ban 1000 márka. 1276-ban, a veszprémi

- székesegyház kirablása után leltárba vette kanonoktársaival a székesegyház kincseit, ekkor többek között 1000 márka értékű könyve pusztult el. („in libris mille marcas habuit valorem.”). Nagybátyjai Pál veszprémi püspök és Benedek veszprémi ispán. *megjegyz:* Dominus Paulus ungarus archidiaconus sibiliensis; Dominus Paulus filius Nicholai archidiaconus Simgiensis (1269). "...promisit dare et solvere domino Paulo...archidiacono Sancti Migrensi"(1269). A 18. században Árma praedium Bars vármegyében. Ma Nagysallótól DNY-ra. Felsőárma és Alsóárma. Dominus Paulus ungarus archidiaconus sibiliensis; Dominus Paulus filius Nicholai archidiaconus Simgiensis (1269). ...promisit dare et solvere domino Paulo...archidiacono Sancti Migrensi(1269). A 18. században Árma praedium Bars vármegyében. Ma Nagysallótól DNY-ra. Felsőárma és Alsóárma. [VE 8-9, 10, 12-14, 15-17, BH III 38, 47 (Nr179-182, 273-274), KKL 186, 194, 343 (59. lj.), KK SER 173, BGYM 25, ZSAA 95, 117, 120, SLKV 78, KBV 95, 98-100, FLK 142, 149, EP I 73, SZJÁ 408, LJM I 21, ÁMTF I 426, CSB VII 171 (Nr334), VIII 9, 124, 128, 246 (Nr13, 247, 255, 498), X 18-19, 77 (Nr35, 168), XI 16, 137, 207 (Nr33, 330, 417, 486), XIV 34, 102, 128-129, 154 (Nr57, 207, 271, 328), VII/2 47, HO V 52]
- 109 Petrus** *s:* [Esztergom] (14 H), *egybtízt:* canonicus Strigoniensis, *be:* 1268.1.27. *egyetélet:* 1268. január 27-én neki és Mihály zágrábi kanonoknak tartozása volt, amelyet megadni ígért pro Zovenzone domini Lambertini de Zovenzonibus úrnak 30 bolognai font értékben. Február 8-án Péter és Mihály zágrábi kanonok, tartozása fejében megadni ígérte Zovenzoni domini Lambertini de Zovenzonibus úrnak egyrészt a Dekrétumok egy példányát Bernát mester apparátusával, másrészt a fennmaradó tartozás fejében 30 bolognai fontot. *torpálya:* Udvari klerikus, III. András káplánja, esztergomi dékánkanonok (1285-1307). Fehérvári kanonok (1292-97). 1285-1307 között esztergomi dékánkanonok. Lodomér érsek szerint: Vir in temporalibus providus, in spiritualibus circumspectus, amikor a Szűz Mária oltár jövedelmét megkapja. Talán azonos III. András 1291-ben említett kancelláriai jegyzőjével. *megjegyz:* Dominus, canonicus Strigonensis. Magister. [VE 6, CSB VII 232-233 (Nr466), VIII 12 (Nr20), KK SER 172, KF 22-23, FLK 146, RA II/4 3861, MEE 57]
- 110 Petrus** *s:* [Zágráb] (93, Zagreb HR), *be:* 1268.10.3. *univ:* Padova 1268 *torpálya:* 1263-ban még Tóbiás, Béla herceg kancellárja a zágrábi prépost. 1278-ban pedig már Mihályt nevezi prépostnak Timót zágrábi püspök. 1268-ban említett prépostsága tehát valamikor e két időpont közé helyezhető. *megjegyz:* Péter zágrábi prépost padovai tanulmányai alatt jegyezték fel, hogy tanult Bolognában is. [VE 151, BH III 48 (Nr281-282), FLK 115, RA I/3 (Nr1335), DL 86849]
- 111 Petrus ungarus** *s:* [Zágráb] (93, Zagreb HR), *egybtízt:* procurator domini Petri propositi Zagabriensis (!), *be:* 1268.10.3. *egyetpálya:* 1268. október 3-án padovai tanuló. *egyetélet:* 1268. október 3-án Bolognában megvásárolta a teljes Decretales-t Bernát mester jegyzeteivel 116 bolognai font értékben, melynek tanúi között szerepel Mihály zágrábi kanonok és Ármái Pál. *univ:* Padova

- 1268 *torpálya*: Ld. 367. szám alatt. *megjegyz*: Dominus. [VE 7, CSB VIII 128 (Nr255), BH III 48 (Nr281-282)]
- 112 **Rubinus ungarus** *s*: Magyarország (120), *be*: 1268.9.13. *egyetpálya*: 1268. szeptember 13-án tanuló. *egyetélet*: 1268. szeptember 13-án Bolognában tanú egy kölcsönügyletnél. *megjegyz*: Dominus. [VE 6, CSB VIII 72 (Nr135)]
- 113 **Thomas de Ungaria** *s*: Magyarország (120), *be*: 1268.10.13. *J, fok*: JDr 1269, *egyetpálya*: 1269. október 21-én doctor legumként említik. *egyetélet*: 1268. október 13-án Bolognában Henrik esztergomi kanonok tanúja. 1269. április 11-én Bolognában megvásárolta a Decretales egy kötetét apparátusok nélkül 30 font értékben, melynek tanúi között volt Magyarországi Máté. 1269. október 21-én többedmagával együtt tartozása van 55 bolognai font értékben, amelyet megadni ígért domino Lanbertino filio domii Tomaxini Ranponi felé. 1270. június 27-én tanú és Orbász pozsegi prépost frater Bolognában. 1270. július 21-én és 22-én tanuló és Orbász pozsegi prépost neposa, amikor adósság kiegyenlítését vállalja. *torpálya*: Báncsa nb. Péter fia, Orbász pozsegi prépost frater. *megjegyz*: Dominus. Tomax, Tomaxius, Thomaxius. [VE 8, 12, 13-14, CSB VIII 135 (Nr271), XI 106 (Nr255), XIV 76, 134, 135, 136 (Nr155, 284, 287, 288), KJN 197, MES II 172. BH III 49 (Nr287)]
- 114 **Girolfus ungarus** *s*: [Zágráb] (93, Zagreb HR), *egybtiszt*: canonicus Zagabriensis (!), *be*: 1269.1.14. *egyetpálya*: 1269. január 14-én bolognai tanuló (ungarus scholaris Bononiae). *egyetélet*: 1269. január 14-én Mihály zágrábi kanonoknak, Girolfus zágrábi kanonoknak, Mihály császári kanonokoknak és Dénes kalocsai olvasókanonoknak tartozása van 70 bolognai font értékben, aminek a fejében 8 márka és 6 uncia ezüst megadását ígérték. Ennek tanúi között volt Paulus de Ungaria, Mihály zágrábi kanonok szolgálattevője. *torpálya*: Vö. Báncsa István bíboros környezetében volt egy Girolfus de Owad/Grad nevű győri egyházmegyei klerikus. 1263. után a bíboros neki adta a Füles (Nikitsch, AU) falubeli Szent Lőrinc, a berényi (Iklandberény, Sopron vm.) Szent Demeter, a ligvándi (Nebersdorf, AU) Mindenszentek és a kismartoni Szent Márton kápolnákat, amelyek Timót zágrábi püspökké emelésével üresedtek meg. 1278-ban Timót zágrábi püspök oklevelében említi Gyrolfus zanaí, dubicai és orbászi főesperest. *megjegyz*: Dominus. [VE 10, CSB X 7 (Nr9), KGB 95, DL 86849]
- 115 **Jacobus de Ungaria** *s*: [Pécs] (5 H), *egybtiszt*: archidiaconus Quinque Ecclesiarum, *be*: 1269.1.18. *egyetpálya*: 1269. január 18-án bolognai tanuló és mester (solaris Bononiae de Ungaria). *egyetélet*: 1269. január 18-án neki, Joachim kamarcai főesperesnek (esztergomi érsek unokaöccse), Henrik esztergomi kanonoknak, Nyitrai Miklósnak és Szerafinnak (esztergomi érsek unokaöccse) tartozása van 50 bolognai font értékben. *torpálya*: Vö. 1270-ben Báncsa István bíborosnak volt egy ilyen nevű serviense. *megjegyz*: Iacobus. Magister (1269). [VE 10-11, KGB 80]
- 116 **Joachimus de Ungaria** *s*: [Kamarcsa] (87, Novigrad Podravski HR), *egybtiszt*: archidiaconus de Carmaza, *be*: 1269.1.18. *egyetpálya*: 1269. január 18. és október 18-án bolognai tanuló (solaris Bononiae de Ungaria). 1269-ben tanuló. 1270-ben még itt. *egyetélet*: 1269. január 18-án neki, Szerafinnak

- (esztergomi érsek unokaöccse), Henrik esztergomi kanonoknak, Nyitrai Miklósnek és Jakab pécsi főesperesnek tartozása van 50 bolognai font értékben. Október 18-án Bolognában megvásárolta a Decretales egy kötetét Bernát mester apparátusával 140 bolognai font értékben. 1270. július 28-án 70 bolognai font tartozása font Orbász, Tamás (előbbi neves), Henrik és Szerafin, magyar diákokkal együtt. *tonpálya*: Túrje nb. Fülöp, az esztergomi érsek unokaöccse. Kamarcsai főesperes (1269). *megjegyz*: Iohachinus. Arcidiaconus de Carnaza (1269). [VE 10-11, 13, 14, BH III 39 (Nr186), CSB X 99 (Nr219), XIV 143 (Nr304)]
- 117 Marcus Strigoniensis de Ungaria** *s*: Esztergom (14 H), *be*: 1269.2.4. *egyetpálya*: 1269. február 4-én bolognai tanuló. *egyetélet*: 1269. február 4-én Bolognában tartozása van 30 bolognai font értékben, melynek tanúi között van Mihály császári kanonok. *megjegyz*: A Veress által hivatkozott helyen nem szerepel. [VE 11]
- 118 Matheus de Ungaria** *s*: [Zágráb] (93, Zagreb HR), *egybtiszt*: canonicus Zagabriensis (!), *be*: 1269.2.15. *egyetélet*: Bolognában megvásárolt egy Decretales kötetet Bernát mester apparátusával 40 bolognai font értékben, melynek tanúi között volt Magyarországi Imre (1269. február 15.). Tanú Bolognában, amikor Magyarországi Tamás 30 bolognai font értékben megvette a Dekréumok egy kötetét apparátusok nélkül (1269. április 11.)....presentibus domino Mafeo de Ungaria... (1269). [VE 11-12, CSB X 30 (Nr 64), XI 147-148 (Nr354) BH III 44 (Nr250)]
- 119 Michael de Ungaria** *s*: [Gömör] (16, Gemer SK), *egybtiszt*: canonicus Gemensis, *be*: 1269.1.12. *egyetpálya*: 1269. január 12-én tanuló. *egyetélet*: 1269. január 12-én neki és Mihály zágrábi kanonoknak tartozása van 28 bolognai font értékben. *megjegyz*: Dominus. Veress megjegyzi, hogy nem gömöri kanonok, hanem főesperes volt, mivel a tisztség nem létezett. Feltehetően esztergomi kanonok és gömöri főesperes. [VE 9-10, CSB X 139 (Nr307)]
- 120 Michael ungarus** *s*: [Csázma] (93, Čazma HR), *egybtiszt*: canonicus Zesmonensis, *be*: 1269.1.14. *egyetpálya*: 1269. január 14-én bolognai tanuló (Ungarus scholaris Bononiae). 1270. augusztus 13-án tanúként presentibus...domino Michael canonico Cesinensi de Ungaria... *egyetélet*: 1269. január 14-én Mihály zágrábi kanonoknak, Girolfus zágrábi kanonoknak, Mihály császári kanonokoknak és Dénes kalocsai olvasókanonoknak tartozása van 8 marka és 6 uncia ezüstért 70 bolognai font értékben, melynek tanúi között volt Paulus de Ungaria, Mihály zágrábi kanonok szolgálattevője. 1269. február 4-én Esztergomi Márk tanúja. 1270. augusztus 13-án a tanúk között, amikor Pál somogyi főesperes megígérte Boniohani domini Lambertini de Zovenonibus, hogy 25 bolognai font és 4 solidus tartozását kiegyenlíti. *megjegyz*: Dominus. [VE 10, 11, CSB X 7 (Nr9), XIV 154 (Nr328)]
- 121 Nicolaus de Nitría** *s*: Nyitra (33, Nitra SK), *egybmegye*: Nyitra, *be*: 1269.1.18. *egyetpálya*: 1269. január 18-án bolognai tanuló. *egyetélet*: 1269. január 18-án neki, Szerafinnak (esztergomi érsek unokaöccse), Henrik esztergomi kanonoknak, Joachim kamarcsai főesperesnek (esztergomi érsek unokaöccse) és Jakab pécsi főesperesnek tartozása van 50 bolognai font értékben. 1270. október 9-

- én tanú Bolognában. *megjegyz:* Esetleg azonos Nicolaus de Ungaria-val (1268). Dominus Nicolaus Ylar(io) de Ungaria Nitriensis dioecesis (1270). [VE 10-11, 14]
- 122 Nicolaus ungarus Strigoniensis** *sꝯ*: [Esztergom] (14 H), *egybtiszt:* canonicus Strigoniensis, *be:* 1269.10.30. *egytpálya:* 1269. október 30-án bolognai tanuló. 1270. július 29-én Joachim kamarcsai főesperes, Henrik nyitrai főesperes és Szerafin, az esztergomi érsek unokaöccsének a procuratora. *együtétel:* 1269. október 30-án Bolognában megvásárolta a Dekrétumok egy kötetét Bernát mester apparátusával 139 bolognai font értékben. 1270. december 1-én Pál somogyi főesperessel tartozása van 120 új bolognai font értékben. 1270. július 29-én 70 bolognai font értékű tartozása volt Joachim kamarcsai főesperessel, Henrik nyitrai főesperessel és Szerafinnal. *torpálya:* 1277 után nógrádi főesperes (1270/1277-95), László nagyprépost végrendeleti végrehajtója. *megjegyz:* Nicholaus, 1258-ban is Bolognában. Digesta és Decretalis kötetet vásárolt. [VE 14, BH III 46 (Nr268-269, 272), KKL 194, KK SER 173, KF 20, CSB XIV 143 (Nr304)]
- 123 Seraphinus de Ungaria** *sꝯ*: Magyarország (120), *be:* 1269.1.18. *egytpálya:* 1269. január 18-án bolognai tanuló (scolaris Bononiae de Ungaria). 1270-ben is még itt. (1269. január 18-án neki, Joachim kamarcsai főesperesnek (esztergomi érsek unokaöccse), Henrik esztergomi kanonoknak, Nyitrai Miklósnak és Jakab pécsi főesperesnek tartozása van 50 bolognai font értékben. 1270. július 29-én 70 bolognai font értékű tartozása volt Joachim kamarcsai főesperessel, Henrik nyitrai főesperessel és Szerafinnal. *torpálya:* Türje nb. Fülöp, az esztergomi érsek unokaöccse (nepos domini archiepiscopi Strigoniensis). 1282-ben esztergomi dékánkanonok (1282-1310), majd esztergom-szentgyörgymezei (1286-92), pozsonyi prépost (1294-1311). 1307-ben részt vett az udvardi zsinaton, 1309-ben pedig diaconusként segítkezik az esztergomi érseknek I. Károly koronázásán. Tevékenyen részt vett az egyházi bíraskodásban is, mint bíró. 1311-ben néhai. [VE 10-11, KK SER 173, KF 22, PPKV 52, 54, CSB XIV 143 (Nr304)]
- 124 Stephanus Saladiensis** *sꝯ*: Zala megye (55 H), *be:* 1269.5.8. *együtétel:* 1269. május 8-án tanú. [VE 12, BI E 33, CSB XI 176 (Nr417)]
- 125 Theodorus ungarus** *sꝯ*: Magyarország (120), *be:* 1269.2.20. *együtétel:* Nevében Paulus de Ungaria adta meg tartozását 18 font értékben. A tanúk között szerepel Gregorius Ungarus (1269. február 20). *torpálya:* Vö. Tengerdi Miklós fia Tódor szebeni prépost (1289-ben a pápa is megerősítette prépostságában), és specialis notarius (1284), alkancellár (1286-1297), 1288-ban választott, de még meg nem erősített fehérvári prépost, választott váci püspök (1289), győri püspök (1295-1308). [VE 12, ZSAA 92, 97, 113, FLK 136-137, 138, 143-144]
- 126 Henricus de Supronio** *sꝯ*: Sopron (39 H), *be:* 1270.7.8. *egytpálya:* Magister Henricus de Supronio. *együtétel:* Tanúként szerepel Pál somogyi főesperes ügyében, amikor az megígérte Iacobo Iohannis de Zovenzonibus 102 bolognai font és 10 solidus megadását. [CSB XIV 128-129 (Nr271)]
- 127 Martinus de Sclavonia** *sꝯ*: Szlavónia (140, Slavonija HR), *egybtiszt:* frater [ordinis Minorum], *be:* 1273.8.31. **Th**, *együtétel:* 1273. augusztus 31-én egy

- végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja. *megjegyz:* Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 8 (Nr8)]
- 128 Ladislaus** *s:* [Esztergom] (14 H), *egybtisz:* praepositus Strigoniensis, *be:* 1277. *torpálya:* Honti főesperes, esztergomi kanonok (1262-88), királyi familiaris clericus (1262), kancelláriai jegyző (1263-65). 1264-ben IV. Orbán engedélyezi számára, hogy már bírt javadalmán túl a győri, veszprémi vagy pécsi egyházmegyékben nyerhessen újabbat. Pápai káplán, archidiaconus S. Eustachi in ecclesia Strigoniensi, familiaris et notarius, apocrisiarius (1265), esztergomi nagyprépost. Könyveinek listája 1277. március 23-án kelt végrendeletében megtalálható. Eladni hagyta a következő köteteket (az árúkból adósságait térítsék meg, a maradékot a szegényeknek lelki üdvéért): Decretum Johannes Theutonicus apparátusával, Decretales Bernát apparátusával, a Digesta mindhárom kötete (Vetus, Infortiatum, Novus), Summa Achonis, Codex, Liber sententiarium, Scolastica historia, Breviarium. Az esztergomi domonkos konventnek hagyta: Gergely Moralia c. művét egy kötetben. Marcellus fia Marcellus testvérnek Ágoston Soliloquia c. kötetét más könyvekkel egybekötve egy kötetben. Az esztergomi ferenceseknek: Hrabanus Maurus Distinctiones-ét teológia beszédekkel és glosszált zsoltárokkal. Román mesternek (barsi főesperes, esztergom-szenttamási prépost): Pál leveleit apparátussal. Antal mesternek (pozsonyi prépost): Viterbói Gotfird szummáját. *megjegyz:* magister. A dátum bizonytalan. 1277. március 23-án kelt végrendeletében említik bolognai tanulmányait, amit könyvtára is alátámaszt. [VE 18, BH III 40-41 (Nr192-211), KKL 194, KK SER 97, 157, 172, MTK 172, MEE 308, 311, 312, FLK 110-111, HEB 215, KF 14-15, IEL 216-226, MES II 71, CD V/2 411]
- 129 Andreas** *s:* [Nagyvárad] (9, Oradea RO), *egybtisz:* cantor Varadiensis, *be:* 1292. *egytpálya:* 1292-ben tanuló. *torpálya:* Tonk Sándor szerint esetleg azonos személy Bátori András váradi éneklőkanonokkal (1319–23) és későbbi püspökkel. Az éneklőkanonoki stallumot azonban 1288-tól János/Iwan tölti be (egyetlen kivétellel, 1295-ben Csanádot nevezik meg éneklőként), ám ezt követően is János a cantor. [VE 19, TS 201, DL 98508, 1251, 70596, 1344, 98509]
- 130 Jacobus Martini de Hungaria** *s:* [Visegrád] (35 H), *egybtisz:* archidiaconus Wisegradensis, *be:* 1292. *egytpálya:* 1292-ben tanuló. *megjegyz:* A veszprémi püspökségnek nem volt ebben az időben Visegrádon főesperesi székhelye. Koszta László véleménye szerint elképzelhető, hogy a 11. században Visegrád valóban betöltötte ezt a szerepet (ld. a visegrádi esperesi templomot), ám a megye elenyészésével valamikor a 12. században a főesperesi központ Szentendrére került. Jakab személyét így nehéz azonosítani. [VE 19, KLP 199-200]
- 131 Henricus de Aran** *s:* Arany, Kis-, Nagyarany ?- *be:* 1299. *egytlét:* 4 solidust fizetett. *megjegyz:* Hasonló helynevek Bodrog, Hunyad, Nógrád és Vas vármegyében. [VE 19]
- 132 Abba de Ungaria** *s:* Magyarország (120), *egybtisz:* frater [ordinis Minorum], *be:* 1305.9.5. **Th,** *egytlét:* 1305. szeptember 5-én egy végrendelet tanúja mint a

bolognai konvent tagja. 1310. november 15-én egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja. 1312. május 11-én abban az ügyben, amelyben Domafalvi Miklós, tévesen megvádolta, hogy tartozik neki 2 márkával, 2 uncia arannyal, két márkával bécsi dénárookban 70 dénárt leszámítva, 6 bolognai fonttal 4 solidust leszámítva és 40 arany forinttal, ártatlannak találták. A tanúk között szerepel Magyarországi János ferences szerzetes is. Május 13-án a tanúk között volt Magyarországi János ferences és Magyarországi Dénes és István domonkos szerzetesek. *megjegyz:* Religiosus vir (1312). Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 9-10, 188, 189 (Nr16, 354, 360)]

- 133 Johannes dictus Seckel, ungarus** (Seckel) *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1310.1.11. *egyetélet*: 1310. január 11-én a német nemzet tagja, 10 solidust fizetett, majd 14 solidust a német és a magyar nemzet összetűzése kapcsán. *torpálya*: Gyulafehérvári kanonok (1309-1312), dékán (1312). [VE 19, TS 247, VKAI 7]
- 134 Dionisius de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *egybtisz*: frater [ordinis] predicatorum, *be*: 1312.5.11. **Th**, *egyetélet*: 1312. május 11-én abban az ügyben, amelyben Domafalvi Miklós, tévesen megvádolta Magyarországi Aba ferences szerzetest, hogy tartozik neki 2 márkával, 2 uncia arannyal, két márkával bécsi dénárookban 70 dénárt leszámítva, 6 bolognai fonttal 4 solidust leszámítva és 40 arany forinttal, Abát ártatlannak találták. A tanúk között szerepel Magyarországi János ferences szerzetes is. Május 13-án a tanúk között volt Magyarországi János ferences és Magyarországi Dénes és István domonkos szerzetesek. *megjegyz:* Dionixius. Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 9-10 (Nr16)]
- 135 Johannes de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *egybtisz*: frater Ordinis Minorum, *be*: 1312.5.11. **Th**, *egyetélet*: 1312. május 11-én abban az ügyben, amelyben Domafalvi Miklós, tévesen megvádolta Magyarországi Aba ferences szerzetest, hogy tartozik neki 2 márkával, 2 uncia arannyal, két márkával bécsi dénárookban 70 dénárt leszámítva, 6 bolognai fonttal 4 solidust leszámítva és 40 arany forinttal, Abát ártatlannak találták. A tanúk között szerepel Magyarországi János ferences szerzetes is. Május 13-án a tanúk között volt Magyarországi János ferences és Magyarországi Dénes és István domonkos szerzetesek. 1315. július 16-án egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja. *megjegyz:* Ioannes. Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 9-10, 200 (Nr16, 365)]
- 136 Nicolaus filius Viti de Ungaria de Villa Domal** *sꝛ*: Domafalva ?- *be*: 1312.5.11. **Th**, *egyetélet*: 1312. május 11-én abban az ügyben, amelyben társát, Magyarországi Abát tévesen megvádolta, hogy tartozik neki 2 márkával, 2 uncia arannyal, két márkával bécsi dénárookban 70 dénárt leszámítva, 6 bolognai fonttal 4 solidust leszámítva és 40 arany forinttal, Abát ártatlannak találták. A tanúk között szerepel Magyarországi János ferences szerzetes is. Május 13-án a tanúk között volt Magyarországi János ferences és Magyarországi Dénes és István domonkos szerzetesek. *megjegyz:* Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 9-10 (Nr16)]

- 137 **Stephanus de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *egyhtiszt*: frater [ordinis] predicatorum, *be*: 1312.5.11. **Th**, *egyetélet*: 1312. május 11-én abban az ügyben, amelyben Domafalvi Miklós, tévesen megvádolta Magyarországi Aba ferences szerzetest, hogy tartozik neki 2 márkával, 2 uncia arannyal, két márkával bécsi dénárookban 70 dénárt leszámítva, 6 bolognai fonttal 4 solidust leszámítva és 40 arany forinttal, Abát ártatlannak találták. A tanúk között szerepel Magyarországi János ferences szerzetes is. Május 13-án a tanúk között volt Magyarországi János ferences és Magyarországi Dénes és István domonkos szerzetesek. *megjegyz*: Egyetemi tanulmányai kérdései. [CSBSF 9-10 (Nr16)]
- 138 **Bartholomeus ungarus** *sꝛ*: Magyarország (120), *egyhtiszt*: frater, *be*: 1313. *egyetélet*: A kolostor által választott prokurátorok között volt. [VE 19]
- 139 **Nicolaus de Ungaria** (Dörögdi) *sꝛ*: Taliándörögdi (55 H), *egyhtiszt*: archidiaconus Nitriensis, *egyhmege*: Esztergom, *be*: 1316. *egyetpálya*: 1316. május 1-én az egyetem rektorává választották, tanácsosa Jakab nógrádi főesperes. Rectorsága alatt léptek életbe az egyetem új statútumai, melynek 1347. évi változásait is magába foglaló példányát a pozsonyi káptalani levéltár őrzi. *univ*: Padova 1309 *torpálya*: Apja Pál, testvérei: István, Ocs. Az esztergomi káptalan tagja. Nyitrai főesperes és veszprémi kanonok (1317), Tamás érsek kancellárja (1319). Veszprémi kanonok, pozsonyi prépost (1320-29), nyitrai főesperes (1317-23), a nyitrai főesperesség adminisztrátora (1326), királyi káplán (1325), kápolnaispán (1327), esztergomi helynök (1323). I. Károly káplánja (1325), kápolnaispán (1327). Választott esztergomi érsek (1329-30). Amikor pápai megerősítésért Avignonba utazott (1328, német rablólovagok támadták meg, csak 2 év múlva szabadult a fogságból). I. Károly Dörögdivel szemben Telegdi Csanádot támogatta. Az 1330-as évek elején követségben járt Luxemburgi Jánosnál előkészítendő a visegrádi találkozót. Később egri püspök (1330-1361). 1361-ben halt meg. *megjegyz*: Nycolaus. [VE 19-20, PABP 770, 774-777, 782, KB 26, KKL 187, KK SER 174, EP I 63, 68, 91, II 65, PPKV 54, KF 34]
- 140 **Blasius Ungarus** *sꝛ*: Magyarország (120), *egyhtiszt*: frater, *be*: 1317. *megjegyz*: Blaxius [VE 20]
- 141 **Jacobus** (Berencsi ?) *sꝛ*: [Nógrád] (32 H), *egyhtiszt*: archidiaconus Neugradiensis, canonicus Strigoniensis, *be*: 1317. **J**, *fok*: JDr 1340e, *egyetpálya*: 1317-ben Dörögdi Miklós bolognai rektor tanácsosa, Giovanni Andreával készítették az egyetem új statútumát. 1321-ben az ultramontánok rektora. 1340-ben decretorum doctor. *egyetélet*: A diákok és Bologna városa között egy balul elsült lányszöktetési kalánd miatt kibontakozó vita eredményeként átvonult a többi diákkal Sienába, majd a város kérése után visszatért Bolognába. Erről egy 1321. június 17-ei irat is beszámol. Távozásakor Bolognában hagyott adósságai fejében a város lefoglalta ingóságait, köztük egy remekbe készült Bibliát, egy rendkívül díszes [Duranti?] Speculum-ot és egy Decretales-t, valamint egyéb kéziratokat. *univ*: Siena 1321 *torpálya*: Kollányi szerint (Berencsi) Bogár fia Márton, trencsényi várnagy, Csák nb. Máté tárnokmesterének fia. Anyja Hontpázmány nb. Margit. Esztergomi

- kanonok, nógrádi főesperes (1317-18). Esztergomi éneklőkanonok (1320). 1340. november 18-án tűnik fel újra magyar forrásokban, mint Iacobus decretorum doctor ac praepositus Sancti Thomae martiris de promontorio Strigoniensi, majd 1346-ban vicarius, 1347-ben még életben van. Körmendy Kinga szerint Veress tévesen azonosította Jakab decretorum doctor szenttamási helynökkel (1340-47). *megjegyz:* Körmendy Kinga szerint Veress tévesen azonosította Jakab decretorum doctor szenttamási helynökkel (1340-1347), másik helyen Piacenzai Jakabbal azonosítja, de ő biztosan nem, mert utóbbi 1336-ban már néhai. [VE 19-24, BH III 65 (Nr368-370), PABP 782, GRB 148, KKL 194, KK SER 174, KF 33-34, EP II. 32, KGYF 195, ZSAA 266, PAB 228, AOKL XX Nr333]
- 142 Johannes ungarus** *s:* Magyarország (120), *egyhtisz:* frater, *be:* 1317. *torpálya:* Vö: Győri János, pesti perjel 1341-ben, majd a magyar domonkos rendtartomány provinciális. [VE 20, MOPH II 277]
- 143 Gregorius de Hungaria** (Kaproncai ?) *s:* Kapronca (87, Koprivnica HR) ?-*be:* 1321.5.22. *egyetélet:* Bolognában egy lányszöktetési kaland résztvevője. Különböző vágó- és szúrófegyverekkel, illetve nyíllal felszerelve összecsapott a bolognai polgárokkal. A város végül az ügy vezetőjét, Valenciai Jakabot és Gergelyt ítélte halálra, a büntetés elől azonban Gergely elszökött, majd társaival Sienába ment tovább. *univ:* Siena 1322 ? *torpálya:* György fia. Bekcsényi főesperes, zágrábi kanonok, hájszentlőrinci prépost (1331-33/35), császári prépost (1332), esztergomi kanonok (1343-45), királyi követ, csanádi püspök (1345-50). *megjegyz:* Hasonló helynevek Kőrös és Pozsega vármegyében. Ezenfelül lehet még Arad, Bars, Nógrád és Sáros vármegyében. [VE 20-24, BGYM 35, KF 47-48, EP II 124, TGH 331-332]
- 144 Ladislaus quondam Andreae Hungarus** *s:* Magyarország (120), *be:* 1321.6. *egyetélet:* 1321-ben Sienába ment tanítani, de előtte bolognai tanuló volt *torpálya:* Vö. Jánki László kalocsai érsek és királyi kancellár (1317-36), az ő apja nevét nem ismerjük....Ladislao del quondam Andrea Ungaro, canc[elliere]... (1321) [VE 331, EP I 68, 90]
- 145 Thomas** *s:* [Nagyvárad] (9, Oradea RO), *egyhtisz:* archidiaconus de Varadino, *be:* 1321. *egyetélet:* Bolognába való útja során rablók támadták meg Argento területén és 25 ezüstmárkát raboltak el tőle. *torpálya:* Azonos Tamás váradi kanonok, szeghalmi főesperessel, akit a káptalan 1319-ben küld ki Sártványvecse nb. Borsi András ispán végrendeletének meghallgatására és írásba foglalására? [VE 24, TS 334, BVB II 71]
- 146 Clemens de Hungaria** *s:* Magyarország (120), *egyhtisz:* frater [ordinis Minorum], *be:* 1332.3.5. *Th.* *egyetélet:* 1332. március 5-én tanú mint a bolognai konvent tagja. *megjegyz:* Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 14 (Nr18)]
- 147 Johannes Hungarus de Syrinia** *s:* Szerém (43, Srem SRB), *be:* 1338. *egyetpálya:* 1338-ban tanuló. *egyetélet:* Fehérvári Péterrel, Magyarországi János fia Péterrel, 7 olasszal és 2 némettel együtt lakott, akikkel magister Julianus doctor fisicus iskolájában tartózkodtak. *torpálya:* Vö: Szerémi István fia János aule regie notarius az 1320-as évek második felében. *megjegyz:* Iohannes. Andrić szerint orvostudományt tanulhatott. [VE 25, BGYM 37, SAS 134]

- 148 Petrus Iohannis de Ungaria** *s.:* Székesfehérvár (15 H), *be:* 1338. *egyetpálya:* 1338-ban tanuló. *egyetélet:* Szerémi Jánossal, Székesfehérvári Péterrel, 7 olasszal és 2 némettel együtt lakott, akikkel magister Julianus doctor fisicus iskolájában tartózkodtak. *torpálya:* Vö: Szatmári János fia Péter. *megjegyz:* Andrić szerint orvostudományt tanulhatott. [VE 25]
- 149 Petrus Ungarus de Alba regali** *s.:* [Székesfehérvár] (15 H), *be:* 1338. *egyetélet:* Szerémi Jánossal, Magyarországi János fia Péterrel, 7 olasszal és 2 némettel együtt lakott, akikkel magister Julianus doctor fisicus iskolájában tartózkodtak. *torpálya:* Vö: Petrus Stephani. Fehérvári főesperes 1345-ig. 1345-ben veszprémi, esztergomi és nyitrai kanonoknak nevezi magát, egyúttal a fehérvári főesperességet a trencsénivel cserélte fel. A főesperességet azonban Vid nyitrai püspök unokaöccse tartotta, amiről nem akart lemondani, ezért a püspök Pétert a gradnai főesperességgel kárpótolta. Királyi káplán, veszprémi főesperes. *megjegyz:* Andrić szerint orvostudományt tanulhatott. [VE 25, BÁR I/1 51, 180, 192, 220-21, I/2. 129-130, 244, AOKL XXXI Nr22]
- 150 Augustinus de regno Ungaria** *s.:* Magyarország (120), *be:* 1339.10.5. **J,** *fok:* JDr 1339, *egyetpálya:* 1339. október 5-én engedélyt kért vizsgáznai, bár sem a kánonjogot, sem a dekrétumokat nem hallgatta ebben az évben, de október 10-én levizsgázott kánonjogból és megkapta a doktori jelvényeket. *megjegyz:* nobilis vir [VE 26]
- 151 Ladislaus (filius) Georgii** *s.:* [Nagyvárad] (9, Oradea RO), *egyetélet:* canonicus ecclesiae Varadiensis, *be:* 1341. **J,** *egyetpálya:* 1345. december 7-én említik, hogy már 4 éve tanul kánonjogot. *egyetélet:* A városban tartózkodott 1346. december 7-én is. *torpálya:* György fia László budai olvasókanonok (1328-tól), aki 1340-ben nyert váradi kanonokságot Batori András püspök jóvoltából. A püspök által Várad Velence nevű városrészében emelt apácakolostorba ő költöztette be a klarisszákat. Futaki Demeter váradi püspök 1345-ben őt ajánlotta a pápa figyelmébe az éneklőkanonki javadalom betöltése ügyében, mint aki már négy éve tanul kánonjogot Bolognában. Vö: László váradi kispréposttal, püspöki helynökkel 1344-ben. [VE 27, PABP 782, TS 272, BVB II 85, BÁR I/1 141 (Nr275, 276), DL 2486, 2695]
- 152 Andreas de Hungaria** *s.:* Magyarország (120), *be:* 1342.3.9. **J,** *fok:* JDr 1342, *egyetpálya:* 1342. március 9-én avatták doctorrá. *egyetélet:* Doktori avatásán a híres író, Giovanni d'Andrea, Petrarca barátja tartotta az ünnepi beszédet, amely Cicero idézeteken alapult. *torpálya:* Demeter fia András esztergomi kanonok (1349-53), győri kanonok. Egri kanonok, pankotai (1347), majd zempléni főesperes (1350, 1353, 1359, 1360), egri vikárius (1358-60). 1353-ban javadalmat akart cserélni Bego fia Péterrel, de a pápa kötelezte Andrást, hogy zempléni főesperességét tartsa meg. Péter esztergomi kanonokságát viszont elfogadhatja. Emellett győri és egri kanonokságra, valamint a rimaszombati és a zalai/sallói/selyei(?) plébánia quartájára is jogot nyert. [VE 26, 396, KK SER 177, GRB 148, KF 52, DL 38830, 51858, 51871, 51895, 64054, 64055, ÁAR 61 (Nr106), BÁR I/1 184-85, 200, 202, 205, 213, AOKL XXXI Nr857, KB 13]

- 153 Johannes Dominici de Usa** (Uzsai) *sz:* Uzsa (54 H), *egyhmege:* Veszprém, *be:* 1343.6.9. **J**, *foke:* JBacc 1343, *egyetpálya:* A bolognai egyetem rektora 1343 előtt egy évig, ezt egy pápai oklevél 1344-ben is említi. 1343. június 9-én kánonjogi baccalaureus. *torpálya:* 1343-ban a VI. Kelemen pápa unokaöccsének, Vilmos tit. S. Mariae in Cosmedin bíborosnak volt káplánja és Magyar-, valamint Lengyelország területére felhatalmazott megbízottja. Esztergomi kanonok (1330-43). Később veszprémi kanonok (1343), majd egri lector (1343-52 május e.). Az esztergomi egyházmegyében fekvő Varat (Barsvárad), Sarlo (Nagysalló), Gerund (Kéménd?) és Gyarmat (Hontfüzesgyarmat vagy Kőhídigyarmat) kápolnák tizedének hasznélvezője (1343). *Ars Notaria* c. mű szerzője. *megjegyz:* Az egri káptalan és hiteleshely számára készült *Ars notaria* című műve (1346-51 között). Töredékei Bécsben vannak. Székely György szerint talán az ő használatában lehetett egy az 1350-es évekből ismert Liber Decretalis. Hasonló nevű település Nógrádban is. [VE 26, GRB 148, PABP 770, 777, KKL 343 (59. lj.), KK SER 175, KB 22, KF 38, KKMU 221-222, KKBE 1-15, BGYU 229-260, BH III 60 (Nr343), SZGYH 81, BRKI 83, BÁR I/1 24, 192, 199, LJM I 710, MaMül XII 240]
- 154 Petrus filius Iohannis dicti de Zathmar** *sz:* Szatmárnémeti (41, Satu Mare RO), *egyhízt:* clericus Transilvanensis, *be:* 1343.6.4. **J**, *egyetpálya:* 1343-ban kánonjogi tanuló. *torpálya:* 1343. június 4-én a bolognai egyetem a Szent-székhöz folyamodott, hogy adjon neki a hazatérésekor kánonoki stallumot az erdélyi káptalanban, nem vévén figyelembe, hogy üresedés esetén a veszprémi egyházmegyében már le van kötve számára egy javadalom. 1343. december 26-án már mint gyulafehérvári javadalmast Vásári Miklós esztergomi prépost javasolta a fehérvári Szt. Miklós plébánia élére. *megjegyz:* Szatmár vármegye vagy Szatmár megyei város. [VE 26, TS 313, BÁR I/2 42, 70]
- 155 Andreas de Ungaria** *sz:* Magyarország (120), *egyhízt:* frater [ordinis Minorum], *be:* 1345.1.22. **Th**, *egyetélet:* 1345. január 22-én egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja. *megjegyz:* Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 232 (Nr396)]
- 156 Thomas** (Telegdi) *sz:* Mezőtelegd (9, Tileagd RO), *egyhízt:* archidiaconus Nitriensis de Hungaria, *be:* 1346.1.31. *egyetpálya:* 1349. július 31-én decretorum doctorként említik. *torpálya:* Csanád nembéli Telegdi Tamásfi Pongrác fia Tamás. Nyitrai főesperes (1338-1350), esztergomi (1338), győri kanonok, esztergomi olvasókanonok (1342), helynök (1349-50), csanádi püspök (1350-58), pápai és királyi követ, kalocsai (1358-67), majd esztergomi érsek (1367-75). Telegdi Csanád esztergomi érsek unokaöccse. *megjegyz:* Thomas auditor sancti palatii domini papae, vicarius generalis (1349), magister Thomas Pancratii (1350). [VE 395, 396, KKL 194, KK SER 91, 103, 175, EP II 241, BÁR I/1 177]
- 157 Franciscus de Ungaria** *sz:* Magyarország (120), *egyhízt:* frater [ordinis Minorum], *be:* 1348.9.19. **Th**, *egyetélet:* 1348. szeptember 19-én egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja. 1373. november 17-én egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja Magyarországi Mihállyal. 1374. április 29-én egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja. 1375. április 24-

- én részt vett a bolognai káptalan kongregációján Magyarországi Mihállyal és Szlavóniai Peregrinnel együtt. *megjegyz:* Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 40, 56, 237, 260 (Nr61, 95, 399, 426)]
- 158 Valentinus de Alsan** (Alsáni) *sꝛ:* Alsán (elpusztult) (52 HR), *be:* 1348. **J**, *egyetpálya:* 1373-ban, 1374-ben, 1378-ban és 1381-ben doctor decretorumként említik. *egyetélet:* Valentino nato nell'Ungheria... a fine d'istiuirsi ed avanzarsi nelle scienze, e singularmente legali uscito dalla casa paterna, si condusse nell'Italia e nella Francia. *univ:* Franciaország *torpálya:* Alsáni János macsói bán és Garai Ilona fia. 1348-ban tért haza Bolognából. Veszprémi kanonok 1352-ben. Lector Strigoniensis (1353-74). Iustitarius curie regis 1366-ban. Királyi káplán és valószínűleg kancelláriai alkalmazott. 1355-ben Nagy Lajos esztergomi kanonokságot kért számára, cserébe lemondott volna olvasókanonokságáról, de a pápa ehhez nem járult hozzá. Aulae regis Hungariae vicecancellarius (1373-1376). Pécsi püspök (1374-1408), Erzsébet anyakirályné kancellárja (1382-től), a pécsi egyetem kancellárja, bíboros (1386-tól). Királyi diplomata, 1378-ban Carrara Ferencnél Padovában, 1381-ben a torinói békekötésnél a magyar delegáció egyik vezetője. 1408. november 19-én hunyt el. Garai János veszprémi püspök unokaöccse. Valentinus Johannis Bani Baroni. A Translatio Sancti Pauli primi eremiteae egyik feltételezett írója. [VE 27-28, AG MUP II 153 (Nr1517), GRB 148, KK SER 97, 136-137, 177, BGYM 34, PIK 27-30, EP I 73, 90, KF 51-52, SAS 122, 134]
- 159 Paulus** *sꝛ:* [Pest] ? (34 H), *egyhátsz:* plebanus in Althofen, *be:* 1355.1.6. *megjegyz:* A középkorban Pestet is nevezték így, de lehet Óbuda is. [VE 28, BVJ II 424]
- 160 Gregorius** (Kaproncai) *sꝛ:* Kapronca (87, Koprivnica HR) ?- *egyhátsz:* custos Varadiensis, capellanus regis Ludovici Hungariae, *be:* 1356.10.17. **J**, *fok:* JDr 1356, *egyetpálya:* 1356. október 17-én decretorum doctorként említik. Giovanni Calderini híres egyházjogász tanítványa. *torpálya:* György fia. Bekcsényi főesperes, zágrábi kanonok, hájszentlőrinci prépost (1331-33/35), császári prépost (1332), esztergomi kanonok (1343-45), királyi követ, csanádi püspök (1345-50). *megjegyz:* Hasonló helynevek Kőrös és Pozsega vármegyében. Ezenfelül lehet még Arad, Bars, Nógrád és Sáros vármegyében. [VE 28, TS 232, GRB 148, BGYM 35, KF 47-48, EP II 124, TGH 331-332]
- 161 Valentinus de Ungaria** *sꝛ:* Magyarország (120), *egyhátsz:* [frater Ordinis Eremitarum S. Augustini], *be:* 1358. **Th**, [MHA 102 (446.lj.)]
- 162 Simon de Ungaria** *sꝛ:* Magyarország (120), *be:* 1359.12.5. **J**, *fok:* JDr 1359, *egyetpálya:* 1359. december 5-én doktorált. *torpálya:* Vö. 1399-ben esztergomi kanonok és Kanizsai János embere, de ebben az évben már nem élt. [VE 28, KK SER 217, KF 84]
- 163 Nicolaus de Ungaria** *sꝛ:* Magyarország (120), *egyhátsz:* frater [ordinis Minorum], *be:* 1364.3.5. **Th**, *egyetélet:* 1364. március 5-én egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja. *megjegyz:* Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 250 (Nr416)]

- 164 **Johannes Ekklinus de Cassa** (Ekklinus) *sꝛ*: Kassa (1, Košice SK), *be*: 1366. *egyetélet*: 6 solidust fizetett a német nemzet aktái szerint. *megjegyz*: Iohannes. Iulia Caproș adattárában nem szerepel. [VE 28]
- 165 **Laurentius de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *egyhtiszt*: frater [ordinis Minorum], *be*: 1369.5.7. **Th**, *egyetélet*: 1369. május 7-én egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja. Szeptember 26-án egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja. *megjegyz*: Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 32, 254 (Nr50, 421)]
- 166 **Petrus de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *egyhtiszt*: frater [ordinis Minorum], *be*: 1370.9.18. **Th**, *egyetélet*: 1370. szeptember 18-án egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja. *megjegyz*: Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 255 (Nr422)]
- 167 **Michael de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *egyhtiszt*: frater [ordinis Minorum], *be*: 1373.7.28. **Th**, *egyetélet*: 1373. július 28-án egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja. November 17-én egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja Magyarországi Ferencel. 1374. március 12-én egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja. 1375. április 24-én részt vett a bolognai káptalan kongregációján Magyarországi Ferencel és Szlavóniai Peregrinnel együtt. 1404. március 14-én részt vett a bolognai káptalan kongregációján Magyarországi Péterrel együtt. *megjegyz*: Michael de Ungharia (1374). Egyetemi tanulmányai kérdések. Lehet, hogy két személyről van szó. [CSBSF 40, 56, 61, 258, 260 (Nr61, 95, 102, 425, 426)]
- 168 **Johannes de Palisna** *sꝛ*: Palisna (87, Palešnik HR), *egyhmegye*: Zágráb, *be*: 1375.12.5. *egyetélet*: Szabadon engedte foglyát, Magyarországi Gergelyt, aki egy ferrarai párbajban esett fogságába. *torpálya*: Palisnai János fia János vránai johannita perjel (1381-83, 1385-91), vagy Palisnai Pető fia János vránai johannita perjel (1391-93). *megjegyz*: Giovanni di Palisma [VE 29, EP II 184]
- 169 **Peregrinus de Sclavonia** *sꝛ*: Szlavónia (140, Slavonija HR), *egyhtiszt*: frater [ordinis Minorum], *be*: 1375.4.24. **Th**, *egyetélet*: 1375. április 24-én részt vett a bolognai káptalan kongregációján Magyarországi Ferencel és Mihállyal együtt. *megjegyz*: Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 40 (Nr61)]
- 170 **Andreas de Sclavonia** *sꝛ*: Szlavónia (140, Slavonija HR), *egyhtiszt*: frater [ordinis Minorum], *be*: 1378.10.28. **Th**, *egyetélet*: 1378. október 28-án részt vett a bolognai káptalan kongregációján. *megjegyz*: Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 263 (Nr431)]
- 171 **Antonius de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *egyhtiszt*: frater [ordinis Minorum], *be*: 1378.9.9. **Th**, *egyetélet*: 1378. szeptember 9-én egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja Magyarországi Pállal együtt. 1379. augusztus 10-én egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja Magyarországi Pállal együtt. 1381. június 26-án egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja. 1382. április 2-án egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja. *megjegyz*: Antonius Petris de Ungaria (1381). Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 39, 263, 265, 267 (Nr60, 431, 433, 436)]
- 172 **Paulus de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *egyhtiszt*: frater [ordinis Minorum], *be*: 1378.9.9. **Th**, *egyetélet*: 1378. szeptember 9-én egy végrendelet

- tanúja mint a bolognai konvent tagja Magyarországi Antallal együtt. 1379. augusztus 10-én egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja Magyarországi Antallal együtt. Szeptember 28-án egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja. *megjegyz:* Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 263, 265 (Nr431, 433)]
- 173 **Petrus de Ungharia** *sꝛ:* Magyarország (120), *be:* 1378.11.15. *egyetélet:* 1378. november 15-én részt vett a Szent Domonkos konvent kongregációján. 1380. március 25-én ugyanígy. [MÁB 10]
- 174 **Valentinus de Ungharia** *sꝛ:* Magyarország (120), *be:* 1378.11.15. *egyetélet:* A német nemzet tagja. 1378. november 15-én részt vett a Szent Domonkos konvent kongregációján. *torpálya:* 1377-ben emlitenek egy Domokos Bálint nevű erdélyi kanonokot. *megjegyz:* 1381. január 21-én *canonicus ecclesiae Transilvaniae*. [VE 29, ANG 397, VKAI 7, MÁB 10]
- 175 **Mathias de Ungharia** *sꝛ:* Magyarország (120), *be:* 1380.8.25. *egyetélet:* 1380. augusztus 25-én részt vett a Szent Domonkos konvent kongregációján. *megjegyz:* Matthias (1380). [MÁB 10]
- 176 **Valentinus de Ungaria** *sꝛ:* Magyarország (120), *egybtiszt:* frater [ordinis Minorum], *be:* 1380.8.28. **Th,** *egyetélet:* 1380. augusztus 28-án egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja. *megjegyz:* Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 27 (Nr44)]
- 177 **Andreas** *sꝛ:* [Esztergom] (14 H), *egybtiszt:* frater [ordinis Eremitarum S. Augustini] in Strigonio, *be:* 1384. **Th,** *egyetélet:* 1384-ben lektori címet nyert. *univ:* Párizs ? [ML 43, MHA 102 (446.lj.)]
- 178 **Andreas de Ungaria** *sꝛ:* Esztergom (14 H), *be:* 1384.9.24. **J,** *fok:* JDr 1384, *egyetpálya:* 1384. szeptember 21-én kánonjogi doktorként említik. A vizsgán egy doktort kivéve mindenki elfogadta doktorságát. *univ:* Padova 1387 ? *torpálya:* Vö. Esztergomi kanonok (goricai főesperes (1387)?). Talán azonos Dénes fia András komáromi főesperessel. Utóbbi esztergomi helynökhelyettes (1416-17). Azonos az 1387-ben Padovában tanult ilyen nevű diákkal? [VE 29, KK SER 109, 180-181, KF 69, 82, CTNESZ 113]
- 179 **Blasius** *sꝛ:* [Buda] (35 H), *egybtiszt:* frater [ordinis Augustini] in Buda, *be:* 1384. **Th,** *egyetélet:* 1384-ben lektori címet nyert. *univ:* Párizs ? [ML 43, MHA 102 (446.lj.)]
- 180 **Johannes de Ungharia** *sꝛ:* Magyarország (120), *egybtiszt:* frater, *be:* 1384.6.11. *egyetélet:* 1384. június 11-én részt vett a Szent Domonkos konvent kongregációján. [MÁB 10]
- 181 **Johannes de Ungaria** (Szepesi) *sꝛ:* Szepes (42, Spiš SK), *egybtiszt:* archidiaconus de Dobocha, *be:* 1385.8.5. **J,** *fok:* JDr 1385, *egyetpálya:* 1385. augusztus 5-én a bolognai kánonjogász doktorok kollégiuma előtt vizsgára javasolták, amelyre két nap múlva bocsátották, ekkor az ultramontanok rektora. 1386. március 9-én *decretorum doctor*, *rector scholarium Ultramontanum*. Rektorként helyettest kért maga helyett, mert haza készült. *univ:* Padova 1379 *torpálya:* Szepesi Jakab országbíró fia. Szepesi/Steffkfalvi család. Egyetemi tanulmányait még világiként kezdte, később vette fel az egyházi rendeket. Dobokai főesperes. Királyi kápolnaispán (1387-1393),

- titkos kancellár (1392-96), zágrábi püspök (1394-97), kalocsai érsek (1401-1403). Az 1390-es évek közepén rövid ideig horvát-dalmát helytartó. Az 1403. évi lázadás után külföldre kényszerült. Nápolyi érsekként halt meg 1409-ben. *megjegyz:* Noblis et venerabilis vir, dominus. Johannes natus comdam domini comitis Iacobi de Sceperdos de Ungaria, archidiaconus de Debolia et canonicus prebendatus ecclesie transsilvane, decretorum doctor ac rector universitatis scolarium ultramontanorum Studii bononiensis (1386). Veress és Csontos tévesen azonosítja egy 1340-es kötet másolójával, Johannes de Cyps-szel. [VE 30, 32-34, CSB IV 200-201 (Nr313), TS 247, PABP 771, BGYM 60, 96, EP II 229, BISZ 83-85, PLS 66-68, AD UB 175, SUB 167]
- 182 Leo de Ungaria** *szerző*: [Nagycsűr] (81, Şura Mare RO), *be*: 1385.8.2. **J**, *fok*: JDr 1385, *egyetpálya*: Giovanni Calderini tanítványa. 1385. augusztus 2-án kánonjogi doktori vizsgára bocsátják, augusztus 30-án kánonjogi doktorátust szerzett. Avatásán a humanista Bartolomeo da Saliceto beszélt, 1389. augusztus 21-én decretorum doctor. *univ*: Prága 1375, Bécs 1377 *torpálya*: Goblinus erdélyi püspök testvére, apja neve Adalbert. Nagycsúri plébános (1375), erdélyi kanonok (1383), majd gyulafehérvári főesperes (1383). Ez utóbbi minőségében kap pápai engedélyt 1398-ban, hogy emellé más javadalmat is szerezhet. [VE 29-30, 32, GRB 148, TA 46 (Nr29), HSzKSz II 45 (Nr21), TS 279, VKAI 7, AJP 31, ZW II 1154, 1155, 1158, 1162, 1179, TJE 198, 199, 209]
- 183 Johannes de Curmend** *szerző*: Körmend (53 H), *egyhtisztt*: frater [ordinis Augustini] prouincie ungarie, *be*: 1387. **Th**, *egyetélet*: 1392. május 22-én nevezték ki, mivel 5 évig Itáliában tanult. *univ*: Perugia 1384 ? *torpálya*: 1392-ben ismeretlen itáliai egyetemen volt. [ML 43, MHA 102 (446.lj.)]
- 184 Benedictus de Quinqueecclesiis** *szerző*: Pécs (5 H), *egyhtisztt*: [frater Ordinis Eremitarum S. Augustini], *be*: 1388. **Th**, *torpálya*: Sidon címzetes püspöke. [MHA 102 (446.lj.), 105, ZSO III Nr1925]
- 185 Ludovicus de Sclavonia** *szerző*: Szlavónia (140, Slavonija HR), *egyhtisztt*: frater [ordinis Minorum], *be*: 1388.1.31. **Th**, *fok*: ThBacc 1388, *egyetpálya*: 1388. január 31-én magister bibliae. [CSBSF 47 (Nr84)]
- 186 Stephanus de Velike** *szerző*: Velike (89, Velika HR), *egyhtisztt*: [frater Ordinis Eremitarum S. Augustini], *be*: 1388. **Th**, *megjegyz*: Hasonló nevű települések Kőrös, Zágráb és Varasd vármegyékben is. [MHA 102 (446.lj.), LJM I 724]
- 187 Andreas Michaelis de Ungaria** *szerző*: Magyarország (120), *be*: 1390. *egyetpálya*: 1390-ben bolognai lakosként tanú egy ügyben. *megjegyz*: Egyetemi tanulmányai kérdésesek. [MAB 10]
- 188 Stephanus de Ungaria** *szerző*: Magyarország (120), *egyhtisztt*: [frater Ordinis Eremitarum S. Augustini], *be*: 1392. **Th**, *univ*: Padova 1387 [MHA 102 (446.lj.)]
- 189 Johannes de Ungaria** *szerző*: Magyarország (120), *egyhtisztt*: [frater Ordinis Eremitarum S. Augustini], *be*: 1393. **Th**, [MHA 102 (446.lj.)]
- 190 Clemens de Ungaria** *szerző*: Magyarország (120), *egyhtisztt*: frater [ordinis Minorum], *be*: 1395.10.19. **Th**, *egyetélet*: 1395. október 19-én egy végrendelet

- tanúja mint a bolognai konvent tagja. *megjegyz:* Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 279 (Nr450)]
- 191 Ladislaus Stephani** *s:* Nagyvárad (9, Oradea RO), *egyhtiszt:* praepositus et canonicus ecclesiae Waradiensis, *be:* 1397.10.1. *egyetpálya:* 1397-ben Bolognában ügyvédül vallja Domokos váradi olvasókanonokot. *torpálya:* A váradi székeskáptalan élére 1397. május 23-án nevezte ki a pápa István fia László váradpüspöki plébánost, de augusztusban más viseli a méltóságot (Sárvári Miklós kalocsai kanonok), akit a pápa ki is nevezett, de akinek szintén pereskednie kellett a javadalomért Bogáti András szerémi olvasókanonokkal. [MÁB 11, CTP 67]
- 192 Bartholomeus Valentini de Ungaris** *s:* Magyarország (120), *egyhtiszt:* frater [ordinis Minorum], *be:* 1398.9.17. **Th,** *egyetélet:* 1398. szeptember 17-én egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja. *megjegyz:* Bartolomeus. Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 281 (Nr453)]
- 193 Petrus de Hungaria** *s:* Magyarország (120), *be:* 1399.3.14. *egyetélet:* Az ágostonos rend kongregációján vett részt 1399-ben. [MÁB 11]
- 194 Ladislaus de Ungaria** *s:* Magyarország (120), *be:* 1401.6.4. **J, fok:** JDr 1401, *egyetpálya:* 1401. június 4-én kánonjogi doktori vizsgára alkalmasnak találják, mit az ultramontánok rektorát. Ez év július 25-én doktorrá avatták. 1402-ben is rektor. *megjegyz:* Lancislaus. Verum, quia honeste vitae vir fuit et laudabilis famae, et maxime ob reverentiam rectoratus ab omnibus doctoribus Collegii, uno excepto, exstitit approbatus. (1401. június 4.) [VE 34, PABP 771, GRB 148]
- 195 Petrus de Ungaria** *s:* Magyarország (120), *egyhtiszt:* frater [ordinis Minorum], *be:* 1404.3.14. **Th,** *egyetélet:* 1404. március 14-én részt vett a bolognai káptalan kongregációján Magyarországi Mihállyal együtt. *megjegyz:* Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 61 (Nr102)]
- 196 Johannes de Ungaria** *s:* Magyarország (120), *egyhtiszt:* frater [ordinis Minorum], *be:* 1405.12.30. **Th,** *egyetélet:* 1405. december 30-án egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja. *megjegyz:* Ioannes. Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 285 (Nr460)]
- 197 Stephanus Britii Ungarus** *s:* Magyarország (120), *egyhtiszt:* frater [ordinis predicatorum], *be:* 1405.9.12. **Th,** *egyetélet:* 1405. szeptember 12-én egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja. *megjegyz:* Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 60 (Nr98)]
- 198 Thomas de Ungaria** *s:* Magyarország (120), *be:* 1407.9.3. **J, fok:** JDr 1410, *egyetpálya:* 1407. szeptember 3-án megválasztották a Dekrétumok oktatására. 1407/08-as tanévben a Dekrétumokról adott elő. 1410. szeptember 17-én lett doctor. *torpálya:* Vö. Tompa Tamás zólyomi főesperes, kánonjogi doktor (1425-1457). *megjegyz:* Tomas de Ungaria (RLAB). Veress tévesen Pöstyéni Tamással azonosítja. Az azonosítást Körmendy Kinga sem fogadja el. [VE 34-35, RLAB I 8, GRB 148, KKL 188, KK SER 70-71, 93, 184-185, KKP 530 (28.lj.), SUB 249]
- 199 Johannes Costi** (Alcsebi ?) *s:* [Eger] (18 H), *egyhtiszt:* custos Agriensis, *be:* 1408.8.7. *egyetpálya:* 1408-ban kánonjogi tanuló és tanú. *torpálya:* 1408-ban

- Alcsebi István fia János volt az egri olvasókanonok (1400-1418). Egri (1400) és boszniai kanonok (1406). Váci és budai kanonok (1418). [MÁB 11, CTNE 52]
- 200 Gallus de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *egyhtisꝛt*: frater [ordinis Minorum], *be*: 1409.7.17. **Th**, *egyetélet*: 1409. június 17-én egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja. *megjegyz*: Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 287 (Nr464)]
- 201 Nicolaus Iohannis de Strigonio** *sꝛ*: Esztergom (14 H), *egyhtisꝛt*: canonicus Strigoniensis, *be*: 1410.3.20. **J**, *fok*: JDr 1417, *egyetpálya*: 1410. március 20-án javasolták vizsgára kánonjogból. 1415. január 9-én javasolták a fokozatra. 1417. március 20-án lett a kánonjog doktora. *univ*: Prága 1410 *torpálya*: Vö. kalocsai kanonokként 1410-ben a prágai egyetemen. Kalocsai őrkánonok (1405-től) és vikárius (1411-től). Udvardy szerint 1415-ben veszprémi prépost lett (a Mindenszentek társaskáptalan prépostja azonban ekkor Szentgyörgyi Vince László, míg a székeskáptalané nem ismert, 1416-tól viszont Liptói Miklós a prépost. Udvardy talán vele keverte). 1439-ben még helynök. Körmeny Kinga felvetette, hogy talán az 1421-ben és 1429-ben említett Miklós esztergomi olvasókanonok, 1429-ben már kánonjogi doktorként is említett vikárius azonos lenne János fia Miklóssal. 1421-ben azonban még Vicedomini Máté volt a lector, 1429-ben pedig Temesvári Miklós volt a vikárius. *megjegyz*: 1417. június 17-én Miklós kalocsai őrkánonok, vikárius, legumque doctor. [VE 34, 35, 36, KK SER 186, UJ 75-76, CTNP 72, 73, ZsO VI 588, PPKV 219-21, HSzKSz II 61 (Nr145), DF 212430, KBV 96, 102]
- 202 Georgius de Hungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *egyhtisꝛt*: frater, *be*: 1412.2.28. *egyetélet*: 1412-ben részt vett a Szent Domonkos konvent káptalanján. *torpálya*: Frater Ordinis Praedicatorum. *megjegyz*: 1414-ben tanú egy végrendeletben. [MÁB 11]
- 203 Franciscus de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *egyhtisꝛt*: frater [ordinis Minorum], *be*: 1413.4.24. **Th**, *egyetélet*: 1413. április 24-én egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja. *megjegyz*: Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 287 (Nr466)]
- 204 Anselmus Vilhelmj fabrij de Buda** (Fabri) *sꝛ*: Buda (35 H), *be*: 1415.1.15. **J**, *fok*: JDr 1415, *egyetpálya*: 1415. január 15-én javasolták a fokozatra. [VE 35]
- 205 Johannes de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1416. **M**, *egyetpálya*: 1416-ban az orvosi tanulmányok tanárának választották (electus per Reformatores Studii ad lecturam Medicinae, non legit), magister artium professor, in medicinis doctor. *megjegyz*: 1417-ben is még Bolognában tartózkodott. [VE 35, SUB 258]
- 206 Thomas Nicolai de Ungario** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1417.12.28. **J**, *egyetpálya*: 1417. december 28-án említik egy beadványban, mint tanú és kánonjogi hallgató. Ekkor a Szent Bertalan káptalan lakója. *egyetélet*: 1429. november 11-én egy bolognai végrendeletben említik, mint örököst és egykori diákot, aki szinte vak volt. *torpálya*: 1429-ben klerikus. *megjegyz*: Thomas de Hungaria (1429) [MÁB 11]

- 207 **Dominicus de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *egybtiszt*: frater [ordinis Minorum], *be*: 1425.1.27. **Th**, *egyetélet*: 1425. január 27-én részt vett a bolognai káptalan kongregációján. *megjegyz*: Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 293 (Nr477)]
- 208 **Petrus de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *egybtiszt*: frater del convento di S. Domenico in Bologna, *be*: 1426.10.7. *egyetélet*: 1426. október 7-én jelen volt a bolognai káptalanon. *torpálya*: 1427. szeptember 9-én a bolognai Szent Domonkos konvent kongregációján vett részt. Vö: 1426-ban említik a generalis káptalani jegyzőkönyvek Petrus de Stehil kassai perjelt, a magyar rendtartomány diffinitorát. *megjegyz*: Petrus de Hungaria (1427). [VE 36, MOPH VIII 183, ILD 437, MÁB 11]
- 209 **Dionisius Nicolai Zeech de Ungaria** (Szécsi) *sꝛ*: Alsólendva (55, Lendava SLO), *be*: 1433.6.7. **J**, *fok*: JDr 1434, *egyetpálya*: 1433-ban kinevezték a dekrétumok előadójává. 1434. június 5-én vizsgára javasolták, két nap múlva mint licentiatust elnyerte a doctoratust. Egy másik feljegyzés szerint június 2-án mutatták be és 5-én vizsgázott. *univ*: Bécs 1424 *torpálya*: Szécsi Dénes, Miklós tárnokmester fia. Nyitrai püspök (1438-1439), 1439-ben a győri püspökség kormányzója, egri püspök (1439-1440), 1439. december 18-tól bíboros prímás. Esztergomi érsek (1440-1446). A bakonybéli apátság kormányzója (1463-1464). Főkancellár (1453-1464). 1465. februárjában hunyt el. Levelezett Aeneas Silvius Piccolominivel. Ő kezdte el átépíttetni az esztergomi székesegyházat és az érseki palotát, amelyet utóda, Vitéz János fejez be. Fennmaradtak az ő érseksége idején, 1450-ben kelt esztergomi zsinati határozatok, amelyek a Demeter érsek által 1382-ben tartott egyházmegyei zsinat határozatait dolgozták át és egészítették ki. *megjegyz*: Bécsben 1424. október 13-án iratkozott be Tamás nevű testvérével és még 1426-ban is Bécsben volt. Később Rómában említik, mint esztergomi bíboros, aki bolognai diák volt. [VE 36, 37-38, 242, GRB 148, TA 117 (Nr1764), KB 16, EAG Balogh nem 3. Szécsi 1. tábla, KK SER 121, EP II 222, MaMüL XI 16, CTN FA 23, KASZ 98, 99-106, MEG 64, CTHNP I 27, 67, JSVSZ 200, BGSZ 70, EPESZ 1, SUB 243]
- 210 **Nicolaus de Calacha** *sꝛ*: Kalocsa (15 H), *egybtiszt*: frater [ordinis Augustini], *be*: 1434.5.25. **Th**, *egyetélet*: 1434. május 25-én itt tanult (in studio Bononiensi). *torpálya*: A magyar ágostonos rendtartomány provinciálisa 1415-ben. *megjegyz*: Nicholaus. [ML 44, MHA 106, 119]
- 211 **Augustinus de Salanck** (Salánki) *sꝛ*: Salánk mh Rasna (50, Salanki UA), *egybtiszt*: archidiaconus de Clus et canonicus in ecclesia Transilvana de Ungaria, *be*: 1439.1.6. **J**, *fok*: JDr 1439, *egyetpálya*: 1439. október 5-én kért engedélyt, hogy vizsgálhasson, bár nem hallgatta elég ideig a dekrétumokat, október 10-én elfogadták doktornak és megkapta a doktori jelvényeket. *egyetélet*: 1439. január 6-án a német nemzet tagja. *univ*: Bécs 1424 ? *torpálya*: Salánki Ágoston. 1429-ben Borbála királyné kancelláriájában is notarius volt. Következő Habsburg párti. Erzsébet királyné titkára, alkancellárja, majd kancellárja. Kolozsi főesperes 1446-ig. Győri püspök (1446-1465). Győri (1453-1458) és soproni ispán (1456-1458). 1451 novemberében az ifjú V.

Lászlóval Frigyes császárrá koronázására Rómába ment és útközben Firenzében megpróbálta Frigyes fennhatósága alól kiszabadítani a fiatal királyt. 1452 áprilisában tagja volt annak a magyar és osztrák rendi küldöttségnek, mely V. Miklós pápától kérte, hogy vegye rá III. Frigyes császárt, hogy az ifjú V. László magyar és cseh királyt bocsássa el gyámsága alól. Ekkor Ágoston nagy hatású beszédet is tartott a pápa színe előtt, de a kérések a pápa rosszallását váltották ki. László haláláig híve maradt. 1458. márciusában a frissen cseh királlyá választott Podjebrád György koronázási szertartásának vezetője. Bár 1459-ben felesküdt Mátvás hűségére, a továbbiakban nem játszott jelentős politikai szerepet. 1452-ben Hunyadi János kezdeményezésére a domonkos rend magyarországi reformjának egyik elindítója. Kérésére a pápa a győri székesegyház helyreállításában segítők számára búcsút engedélyezett. Megalapította a győri a székesegyház Szent Ágoston-oltárát és a győri káptalant egy kanonoki stallummal bővítette. 1465 legvégén hunyt el. *megjegyz:* Augustinus de rasna Ungarus (1439). Talán azonos a bécsi egyetemen a Natio Hungarica-ba 1424-ben beiratkozó Augustinus de Pisska nevű diákkal. Itáliai tanulmányai előtti tanulmányokat feltételez legutóbbi életrajzírója, Nemes Gábor is. Ebben az esetben Szécsi Dénes későbbi érsekké kezdte meg tanulmányait (aki szintén tanult Bolognában is). [VE 38, ANG 186, TA 117 (Nr1752), TS 210, BGYM 153, EP II 208, CTN FA 69, CTHNP I. 39, NGS 42, NGSÁ 8-9, NGSÁGY 33-48, NGSI 152-154]

- 212 Georgius Zaz de Enyed de Ungaria** (Zaz/Szász) *sꝛ:* Nagyenyed (61, Aiud RO), *be:* 1439.1.6. *egyvetélet:* 1439. január 6-án 12 bolognai solidust fizetett a német nemzet tagjaként. Bátyja, Enyedi Szász János protonotarius támogatásával kezdte meg tanulmányait Bolognában. *univ:* Padova 1448 *torpálya:* Enyedi Szász György. Erdélyi (gyulafehérvári) kanonok (1448-). 1448. február 1-én Padovában jelent meg mint erdélyi kanonok, majd 1455. május 19-ei pápai supplicatiojában jogi doktornak nevezi magát és szászkézdi plébános, amikor másik javadalom elnyerése ügyében folyamodik a pápához. Szászsebesi plébános (1448, 1450, 1456?, 1463-1468). 1463. február 11-én decretorum doctor de genere nobilii ex utroque parente procreatus ac plebanus parochialis ecclesie Sanctae Mariae in Zazsebes, diocesis Transilvaniae unum ducatum de Ungaria. Szászsebesi plébános és gyulafehérvári kanonok (1450-1469), bíró (1453). 1459-ben gyóntatási jogot kért a Penitenciárián. 1466-ban pápai kiküldött bíró. Plébánossága alatt építették át a szászsebesi templomot. [VE 38, ANG 186, TS 234, KK SER 87, 113, BRKI 341-42, BGYM 151, KKP 532-533, AFT 126, KEL 200, 207-208, SZSZR Nr3042]
- 213 Paulus Blaxii de Ungaria** *sꝛ:* Magyarország (120), *egybtiszt:* frater [ordinis Minorum], *be:* 1440.3.4. **Th,** *egyvetélet:* 1440. március 4-én egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja. *univ:* Ferrara 1441 *megjegyz:* Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 305 (Nr494)]
- 214 Andreas Pannonius** (Pannóniai) *sꝛ:* Magyarország (120), *be:* 1445. *egyvetpálya:* Bornio de Sala tanítványa. *univ:* Ferrara 1467 *torpálya:* Andreas Pannoius. 1420

körül született Magyarországon. Öt évig Hunyadi János katonája volt, részt vett a várnai csatában, jelen volt Mátyás keresztelőjén. Jeruzsálemből visszatérőben, az 1440-es évek közepén lépett be a karthauzi rendbe (talán a várnai vereség, és az azt megelőző váradi béke hatására, melyeket évtizedekkel később is emlegetett) Velencében, azután hosszabb-rövidebb ideig élt Bolognában és Firenzében, majd a ferrarai kolostor vikáriusa lett, 1469-ben perjele. Innen hatalmi viszályok után Paviába kellett mennie, utolsó fennmaradt művét is itt írta. Egyes feltételezések innen szerint innne a dél-italiai Padula kolostorába költözött át, mivel Cantica-kommentárja innen került elő – de adatokkal ezt a sejtést sem lehet alátámasztani. Egy kódexbejegyzés szerint valamennyi időt eközben Bolognában is eltöltött. Itáliában tehetős kapcsolati körre tett szert: Velencében a Bollani patrícius családdal, Bolognában Bornio da Salaval, a híres jogtudóssal, míg Ferrarában Borso d’Este herceggel került kapcsolatba, akinek tanácsadója is lehetett. Itáliai kapcsolatait valószínűleg magas rangú magyarországi pártfogóinak is köszönhette (Vitéz János, Várdai István, Janus Pannonius), valamint bolognai éveiből személyesen ismerhette Francesco della Roverét, a későbbi IV. Sixtus pápát. Művei: egy Hunyadi Mátyásnak (*De regis virtutibus ad Matthiam Hungariae regem*. Ferrara, 1467) és egy Ercole d’Estének ajánlott (*Ad D. Herculem Ducem Civitatis Ferrariensis libri duo: alter de laudibus clarissimae domus Estensis ac praesertim Herculis Ducis, alter super decessu divi Borsii Ducis*. Pavia, 1471) fejedelmi tükör, valamint egy kommentár az Énekek énekéhez (*Super Cantica Canticorum Salomonis Expositio devotissima una cum brevi et morali Beati Gregorii Papae expositione quae in marginibus ponitur*). Ezen felül egy misszilis levele maradt fenn (másolatban). A Mátyásnak ajánlott műve végén mint művének lehetséges felolvasóit ajánlja az uralkodó figyelmébe ferrarai diáktársait: Lővei Benedeket, Geréb Lászlót, Pálóci Zsigmondot és Perényi Miklóst, valamint korábbi itáliai tanulókat: Janus Pannoniust és Nyújtódi Miklóst. Több munkája is ismert, közülük több fenn is maradt. Ismert művei a Bolanus, Candianus: *Libellus super principium Genesis ad fratrem*, a *Libellus de virtutibus Matthiae Corvino dedicatus*, a *Libellus ad Herculem Estensem* és a *Libellus super decessu divi Borsii ducis*. De volt egy negyedik műve is, mely Borso herceg tetteiről szólt, továbbá írt egy nagyhatású kommentárt az Énekek énekéhez. *megjegyz.* Az időpont bizonytalan (1445-1465 között). [VE 367-368, BSAP 5-17, BSABA 56-59, 69-71, BKML 366-367, FVAP 113-118, RMAP 79, HJAPC 257-58, BH II 234 (Nr2770), MaMüL I 109]

- 215 **Simon q. Blasii Hungarus** *s.*: Magyarország (120), *egybtisz.*: mansionarius et capellanus beneficiatus in ecclesia cathedrali, *be.*: 1446.1.3. *egyetélet.*: 1446. január 3-án Bolognában ügyvédül vallotta Ludovicus de Garsiis mindkétjogi doktort, bolognai kanonokot. [MÁB 11]
- 216 **Georgius q. Giudice d’Ungheria** (Giudice) *s.*: Magyarország (120), *be.*: 1449.6.11. *egyetélet.*: 1449. június 11-én Battista Sampieri, mindkét jog doktora eladta neki 4 tornatúra (1 tornatúra = 2080,44 négyzetméter) nagyságú rétjét és szőlőjét kúttal és házrésszel és 1 tornatúra nagyságú, Bolognában levő

földjét. *torpálya*: 1449. július 9-én Bolognában végrendelkezett, mint Battista Sampieri ügyvivője (negotiorum gestor), ekkor Bolognában a San Giovanni in Monte-kápolnához tartozó, Battista Sampieri házának lakója volt. Ebben 10 solidust hagyott adósságaira és meghagyta, hogy a San Giovanni in Montekonventben temessék el. *megjegyz*: Giorgio. Georgius filius quondam Andree de Ungharia (1449). [CSB XIII 205-207 (Nr260-261)]

- 217 Albertus Jachobi de Angach de Ungaria** (Hangácsi) *s*: Hangács (11 H), *egybtiszt*: praepositus ecclesiae Quinque ecclesiensis, *be*: 1450.2.20. **J**, *fok*: JDr 1451, *egytpálya*: 1450. február 20-én kérvényezte, hogy vizsgálhasson, bár nem hallgatta elég ideig a dekrétumokat (egy évig) és a kánonjogot (öt évig), 1451. (Veressnél 1450) február 25-én némi ellenkezéssel vizsgára bocsátották és megszerezte a fokozatot. *univ*: Bécs 1439, Padova 1449 *torpálya*: Hangácsi Albert. Hazatérve Vitéz János jegyzője lett, részt vett az 1444. évi hadjáratokban. Ezután az egri egyházmegyében pap és ezen javadalmakkal ment Padovába tanulni. Ezen ügyben mint királyi kancelláriai protonotarius írt kérvényt a Szentszékhez. Pankotai főesperes (1445-1448), az egri Szent György-oltár igazgatója, többször egri vikárius (1448, 1454, 1455-1456). 1445-től 1447-ig pécsi prépost, amelynek javadalma 300 forint, a pankotai főesperességé 70 forint. Csanádi püspök (1458-1466). 1466-ban hunyt el. 1440 óta notarius, 1444-től ítélőmester a kancelláriában. 1453-tól 1457-ig a személyes jelenlét alkancellárja, 1455-ben V. László udvarában alkancellár, 1456-ban a királyi személyes jelenléti bíróság locumtenense, személynök (1464-1465). Szilágyi Mihály kormányzó tette meg 1458-ban csanádi püspökké. Mátyás követe Olaszországban. 1459-ben Mantovában Besszarion bíboros után szónokolt. 1466-ban hunyt el. Jó kapcsolatban volt a Hunyadiakkal, ezért ő volt a király követe Szilágyi Erzsébetnél Hunyadi László kivégzése után. A szebeni polgárok börtönbe vetették és csak a király halála után engedték szabadon. Vitéz János egyik legközelebbi barátja. Apja Jakab. Testvérei: János, Lőrinc és Sebestyén. A család valószínűleg a Borsod megyei Hangács faluból származik. [VE 38, 39, LSI III 3, TA 153-154 (Nr2706), BGYM 152-154, 172-173, 219-220, FT 375-377, FVMD IV 481-9, KB 7, PKBZS 20, CTNE 57, CTN FA 44, MÁB 11]
- 218 Johannes de Ungaria** *s*: Magyarország (120), *egybtiszt*: praepositus et canonicus, *be*: 1454.9.7. **J**, *fok*: JDr 1454, *egytpálya*: 1454. szeptember 7-án kánonjogi doktor lett és megkapta a doktori jelvényeket is. [VE 43, LSI III 16]
- 219 Nicolaus Ostphi** (Asszonyfalvi Ostfi) *s*: Ostffyasszonyfa (53 H), *egybtiszt*: praepositus Strigoniensis, *be*: 1454.7.8. **J**, *egytpálya*: Kánonjogi tanulmányokat folytatott. *egyvtélet*: 1454. július 8-án Janus Pannoiust várta, hogy az Ferrarából meglátogassa. Egy 1455. júliusi levél címzése szerint még ekkor is Bolognában tartózkodott. *univ*: Bécs 1450, Ferrara 1453 *torpálya*: Asszonyfalvi Ostfi Miklós. 1438-ban született. Esztergomi nagyprépost (1456-1481), pápai kiküldött bíró (1469), váradi éneklőkanonok (1492-1493), pécsi prépost (1483-1484), a leleszi prépostság kommandátora (1484-1493), ekkor felvette a rend ruházatát. Fegyveresen részt vett az 1471-es Mátyás elleni összeesküvés-

- ben, de Mátyás nyomatékos kérései ellenére a pápa nem járult hozzá a prépostságból való elmozdításához. Itáliai tartózkodása alatt kötött barátságot Janus Pannoniussal, aki meg is látogatta. Apja Ostfi László soproni főispán, anyja Felsőlendvai Bánfi Anna, testvérei István, László, Ferenc, János, Katalin, Margit. Az apa, László Zsigmond vitéze volt, de halála után is az udvar tagja maradt. 1454-ben egy kódex scriptora (benne: Commentarlus in librum II. et III. Decretalium. Commentarius in quosdam titulos libri VI. Decretalium, Tractatus de iure patronatus, Tractatus de quibusdam titulos Decretalium. Commentarius in librum V. Decretalium, Recollecta super capitulo, Ne praelati..., De schismaticis, De homicidio. Expositio rubricae Decretalium de torneamentis, Recollectio de raptoribus). *megjegyz:* A középkorban Asszonyfalva. [VE 42, TA 184 (Nr3485), BH I 89 (Nr199), EG Oslí nem 3. tábla: Ostfi (asszonyfalvi), FTE 65, FTSzÖ 35, KKL 341 (44.lj.), FT 316-317, KIV 14, KKP 530 (27.lj.), 531 (28.lj.), CTNESZ I 128-129]
- 220 Gregorius de Ungaria** (Nyawahas ?) *szerző:* Buda ? (35 H), *be:* 1455.12.15. **J,** *fok:* JLic 1455, JDr 1457, *egyetpályá:* 1455. december 15-én jogi licenciátus. 1457. február 23-án engedélyt kért vizsgázni, bár nem hallgatta elég ideig a kánonjogot és nem is tanított. Február 28-én levizsgázott. *univ:* Bécs 1444 ? *torpályá:* Esztergomi kanonok, barsi főesperes (1459-1480). Garázda Péter magyarországi megbízottja (1469), pápai kiküldött bíró (1469, 1477, 1479, 1480). Valószínűleg 1455-től volt a Collegium Chirsti tagja. [VE 43, 44, LSI III 19, 24, TA 164, 178 (Nr2969, 3342), KK SER 71-72, 193, KKP 530 (27.lj.), 531 (28.lj.)]
- 221 Martinus** *szerző:* [Buda] (35 H), *egyhtisztt:* frater [ordinis Augustini] in Buda, *be:* 1455.8.14. **Th,** *egyetpályá:* 1455. augusztus 14-én lektori címet nyert és cursor lett (in studio Bononiensi). 1456. február 16-án egy dokumentumban, mint jelölt szerepel a magisterium elnyerésére. A Mihálykó által hivatkozott műben azonban ez utóbbi adat nem található. *megjegyz:* Fr. Martinus de Ungaria (1456). Egyetemi tanulmányai kérdésesek, lehet, hogy csak a rendi studium generálén tanult. [ML 44, MHA 106, MÁB 11]
- 222 Lucas de Vacia** *szerző:* Vác (32 H), *egyhtisztt:* frater provinciae Ungariae, *be:* 1456.5.16. **Th,** *egyetpályá:* 1456-ban a káptalan Bolognába küldte teológiát tanulni. 1465-ben hagyták jóvá a magisterségét a generális káptalanan. *univ:* Párizs 1462 *torpályá:* Ld. 30. szám alatt. [VE 43, HA 243-244, 291, BH III 218 (Nr1933), MOPH VIII 267, 298, ILD 437, 457]
- 223 Demetrius de Ungaria** *szerző:* Magyarország (120), *be:* 1457.4.8. **J,** *fok:* JDr 1457, *egyetpályá:* 1457. április 8-án engedélyt kért vizsgázni, bár nem hallgatta elég ideig és tanított. Egy nap múlva levizsgázott és megkapta a doktori jelvényeket. [VE 44, LSI III 25]
- 224 Michael de Vacia de Ungaria** *szerző:* Vác (32 H), *be:* 1457.2.8. **J,** *fok:* JDr 1457, *egyetpályá:* Nem hallgatta elég ideig a kánonjogot, de 1457. február 8-án engedélyt kért vizsgázni. Két nap múlva levizsgázott és megkapta a doktori jelvényeket. *univ:* Bécs 1435 ?, 1437 ? *torpályá:* Vö. Szentmiklósi Mihály. [VE 43-44, LSI III 24, TA 144, 148 (Nr2481, 2588)]

- 225 Petrus Ungarus** (Palicsnai) *sꝛ*: Palicsna (87, Palicsna Severin HR), *egybtisz*: canonicus ecclesiae Strigoniensis, *be*: 1457.1.17. **J**, *fok*: JDr 1457, *egytpálya*: Nem hallgatta elég ideig a kánonjogot, de 1457. január 17-én engedélyt kért vizsgázni. 1457. júliusában vizsgázott le és kapta meg a doktori jelvényeket. *egyélet*: Padovai tanulmányai után Rómába ment. *univ*: Bécs 1437, Ferrara 1448, Róma 1457 *torpálya*: Esztergomi kanonok (1457-1462), a Szűz Mária kápolna igazgatója (1460-1480), esztergomi vikárius helyettes (1467-1468). *megjegyz*: Petrus de Ungaria (1457). [VE 43, 44-45, LSI III 23, TA 149, 156 (Nr2596, 2777), KK SER 95, 192-193, KKP 531 (28.lj.), CTNESZ I 139]
- 226 Donatus d. Andree de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1458. **J**, *fok*: JLic 1458, JDr 1459, *egytpálya*: 1458-ben lett jogi licenciatus, 1459. szeptember 11-én lett jogi doktor. *megjegyz*: Valószínűleg azonos Sellyei Andrással. [LSI III 34]
- 227 Johannes Miley de Ungaria** (Mileji) *sꝛ*: Milej (55 H), *be*: 1458.3.12. **J**, *fok*: JDr 1458, *egytpálya*: Nem hallgatta elég ideig a kánonjogot, de 1458. március 12-én engedélyt kért vizsgázni. Egy nap múlva levizsgázott és megkapta a doktori jelvényeket. *torpálya*: Zágrábi (1458), veszprémi kanonok és vikárius (1460-1477/1478), 1471-ben már, 1477-ben még zalai főesperes, 1478-ban viszont már Ósi Osvát a főesperes, miután Milejt kicsapongásai miatt a tisztségeitől megfosztották. 1486-ban is pereskedik még a zalai főesperességgért, s a per 1490-ben is folytatódott, mert az Osvát halála után a főesperességet elfoglaló Piski Jánost a pápa megfosztotta javadalmától és azt Milejnek visszaadta. 1490-ben (esetleg már 1485-ben is?) budai főesperes 1494. május 13-ig. *megjegyz*: Iohannes Milei de Ungaria (1458). [VE 45, LSI III 28, DL 100803, 49870, SZSZR Nr3322, 3500, 3523, 3582, 3583, 3586, PSZB VII 357-359 (Nr336), SLKV 110, CTN FA 116]
- 228 Andreas de Ungaria** *sꝛ*: Vágsellye ? (33, Šaľa SK), *be*: 1459.9.1. **J**, *fok*: JLic 1458, JDr 1459, *egytpálya*: 1459. szeptember 1-jén lett jogi doktor. Mihálykó Ágnesnél 1459. szeptember 11-én szerzi meg a doktorátust, ekkor említik, hogy a licentiatust egy évvel korábban szerezte. *torpálya*: Körmendy Kinga szerint azonos Sellyei András esztergomi kanonokkal (1456-1459). *megjegyz*: Vö. Donatus d. Andree de Ungaria. A Sellyei Andrással való azonosításnak ellentmond, hogy C. Tóth Norbert szerint Sellyei nem rendelkezett doktori fokozattal. [VE 45, KK SER 193, KKP 531 (28.lj.), CTNESZ I 87, 141, MÁB 11]
- 229 Simon de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1459.12.3. **J**, *fok*: JDr 1459, *egytpálya*: 1459. december 3-án jelentkezett kánonjogi vizsgára, két nap múlva doktorált. *torpálya*: Vö. Simon tasnádi vikárius és magyarigeni plébános (1470-1475), erdélyi vikárius és besztercei plébános 1477-ben (besztercei plébániáját 1474-ben is említik). 1490-ben gyulafehérvári plébános. *megjegyz*: Veress szerint azonos Hanvai Darvas Simonnal. [VE 45, LSI III 34, DL 28349, CTN FA 60-61, BRKI 342, SZSZR Nr3154]
- 230 Johannes d' Ungheria** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1461. **M**, *egytpálya*: 1461-ben lettore di Medicina. *univ*: Padova 1464 ? *torpálya*: Vö. Magyarországi (Zágrábi) János Padovában, mint az orvostudományok doktora 1464-ben.

- megjegyz:* Giovanni. [VE 1915 12, VE 46, 162, GRB 149]
- 231 Johannes Witez** (Vitéz) *sz:* Zredna (a középkorban Szerdahely) (87, Srijednska HR), *be:* 1463. *egyetpálya:* 1466-ig volt Bolognában, Galeotto Marzio tanár vezetése alatt, akinek discipulusa és contubernalisa volt. *univ:* Padova 1467 *torpálya:* Ifj. Vitéz János. Zágrábi kanonok (1467), váradi kanonok (1463-1467) és prépost (1467-1481), a Keresztelő Szent János-társaskáptalan prépostja (1472). 1480-as években Mátyás követe Rómában. Szerémi (1481-1489), veszprémi (1489-1499) püspök. Többször Rómában követ (1477, 1480-1481, 1486), majd Lengyelországban (1497). A bécsi püspökség adminisztrátora (1490-1499). Királynéi kancellár (1495-1499). 1497-től a Sodalitas Danubiana elnöke (princeps). Hieronymus Balbus: Epigrammata c. műben hozzá írt költemény van benne, tehát a szerző valószínűleg neki is elküldte. Mancinellus, Antonius: Carmen de floribus c. művét neki ajánlotta. Fennmaradt gazdagon díszített főpapi szertartáskönyve. Apja Péter, nagybátyja Vitéz János prímás, unokatestvére Janus Pannonius. [VE 46, TS 259, BH II Nr2254, III 221 (Nr1961-1962), VK MESz 730, KIV 15, PTVG 4, MaMüL XII 471, CTN FA 91, 117, SAS 124-125, 140]
- 232 Caspar Back de Berent** (Bak) *sz:* Baranda (a középkorban: Berend) (21, Baranda SRB), *egyházt:* ecclesiae S. Martini pastor, praepositus Scepusiensis, *egyhmegye:* Csanád, *be:* 1464. **J**, *fok:* JDr 1472, *egyetpálya:* 1472. július 18-án engedélyt kért vizsgázní, bár nem hallgatta elég ideig a kánonjogot és nem is tanította. Július 21-én levizsgázott és a doktori diploma szerint engedélyt kapott, hogy kánonjogot tanítson, valamint megkapta a doktori jelvényeket (egy kánonjogi könyvet, a kalapot és az aranygyűrűt). Egyik tanúja Pozsegai Balázs volt (a doktori diploma is fennmaradt a lőcsei levéltárban). *univ:* Bécs 1456 *torpálya:* Berendi Bak Gáspár. Fiatal korát hadakozással töltötte, 1463-1464-ben részt vett Jajca ostromában mint lőszér és hadgépparancsnok, majd a husziták elleni küzdelmekben. Korábban csanádi klerikus, majd Mátyás 1464-ben szepesi préposttá nevezte ki, de mivel túl fiatal volt, a szepesi káptalan Bolognába küldte tanulni, hogy ott az egyházból képezze magát. 1470-ben pápai felmentést kért, hogy korábbi katonai szolgálatai ellenére felvehesse az egyházi rendet. Doktorrá avatása után Rómában élt, itt pappá szentelték 1472. október 25-én, itt mondta első miséjét. Hazatérve 1493-ig szepesi prépost maradt. 1474-ben Mátyás megbízottjaként vett rész a magyar-lengyel tárgyalásokon és ő hívta meg a lengyel királyt 1476-ban Mátyás esküvőjére. 1493. június 5-én hunyt el. Végrendeletét 1489-ben készítette el, amelyben 800 forintot, illetve Liszván levő két szőlőjét hagyta a szepesi káptalanra misealapítványra, másik két szőlőjét (Bagner, Sujtó) pedig a káptalan Háromkirályok-oltárára. A szepesi székesegyház építését prépostsága alatt fejezték be 1468-ban. A Szepesi imádságok lejegyzője, amely az első olyan szláv nyelvemlék, mely bizonyosan a mai Szlovákia területéhez kötődik és a korabeli népnyelvet tükrözi. 1480-ból maradt ránk. Rövid imákat olvashatunk benne, melyeket a liturgia során használtak. Lengyel és cseh nyelvi elemeket is tartalmaz, melyeket az evangélium, illetve a prédikáció előtt és után mondtak, és keresztény imádságokat sorol föl (Miatyánk, Üdvözlégy,

Hiszekegy). Az imákat a felsobbségekért, Mátyás királyért, a békéért, az időjárásért, a zarándokokért, az elhunytakért, a magányosokért, a nem szabadokért (tán rabokért) és a templomot megajándékozókért tartották. Gspár támogatta rokona, Bak Gspár tanulmányait. *megjegyz:* Caspar praepositus sancti Martini Strigoniensis diocesis (1472). Bitskey a római papszentelés miatt feltételezi, hogy Rómában is tanult, ez nem bizonyított. [VE 46, 47, 54, LSI III 69, TA 200 (Nr3883, 3886), DF 272804, TSTC 183, SSDB 63-73, SSKB 1-7, BIR 504, TM 103, 113, 128, 134, 165, CTN FA 142, CTHNP I 63]

- 233 Johannes Sacculi de Ungaria** (Zokol/Sucol/Szakolyi) *s:* Szakoly (40 H), *be:* 1464.2.13. **J, fok:** JDr 1467, *egyetpálya:* 1464. február 13-án jogi tanuló. Ekkor igazolást kapott arról, hogy nem pestissel fertőzött helyről érkezett. 1467. április 16-án engedélyt kért vizsgázni, bár nem hallgatta elég ideig a kánonjogot és nem is tanította. Április 23-án levizsgázott és megkapta a doktori jelvényeket. *egyetélet:* 1464. február 13-án Bologna város igazolta, hogy János és társa, Imre, valamint famulusa, János nem fertőzöttek a halálos pestissel és már két hónapja a városban élnek. *univ:* Krakko 1460, Bécs 1466 ? *tovpálya:* Szakolyi János. 1439 körül született. Várad kanonok (1466 előtt), 1465-ben pályázott az erdélyi püspöki székre, de nem kapta meg és csanádi püspök lett (1466-1492) – ekkor nem volt még felszentelve. 1490-ben a pesti országgyűlés követe Prágában Ulászló hívására. A koronázás előtt Budán ő őrizte a koronát. 1492-ben lemondott és a diósgyőri pálos kolostorba vonult vissza. II. Ulászló kalocsai érsekséget ígért neki, de nem fogadta el, a pálosok vikáriusaként halt meg. A szekszárdi apátság kommandátora. Többször fordult a pápához, hogy hordozható oltárra engedélyt kérjen tőle. Tudományok iránti érdeklődését Gyöngyösi Gergely hosszasan méltatta. Apja Szakolyi Péter szabolcsi ispán (1447-1449), macsói bán, temesi ispán, munkácsi várnagy és beregi ispán (1454-1455). Testvérei Miklós, Albert nándorfehérvári bán, valamint András szörényi bán. *megjegyz:* Iohannes. Iohannes Zokol, Sucol de Ungaria episcopus Cianadiensis (1467). Bécsi tanulmányait Gyöngyösi említi, de egyelőre nincs rá adat. Felmerül a lehetősége, hogy az 1466-ban beiratkozó Ladislaus Suck de Suck nevű diákkal azonos. [VE 51, LSI III 57, TA 219 (Nr4305), HSzKSz II 150 (Nr1185), TS 260, GyG 149-150, FEP 490, EG Gútked nem 1. Rakamazi ág, 3. tábla: Szokoli, CTHNP 146, 150, TJB 12, CTN FA 44, MAB 11]

- 234 Franciscus de Ardedi** (Erdődi (Mester)) *s:* Erdőd (41, Ardu RO), *be:* 1465. *egyetélet:* 1469 őszén testvérével, Tamással Ferrarába ment, ezért valószínűleg Tamással kezdte tanulmányait Bolognában is. *univ:* Ferrara 1469 *tovpálya:* Szakolyi János. 1439 körül született. Várad kanonok (1466 előtt), 1465-ben pályázott az erdélyi püspöki székre, de nem kapta meg és csanádi püspök lett (1466-1492) – ekkor nem volt még felszentelve. 1490-ben a pesti országgyűlés követe Prágában Ulászló hívására. A koronázás előtt Budán ő őrizte a koronát. 1492-ben lemondott és a diósgyőri pálos kolostorba vonult vissza. II. Ulászló kalocsai érsekséget ígért neki, de nem fogadta el, a pálosok vikáriusaként halt meg. A szekszárdi apátság kommandátora. Többször

- fordult a pápához, hogy hordozható oltárra engedélyt kérjen tőle. Tudományok iránti érdeklődését Gyöngyösi Gergely hosszasan méltatta. Apja Szakolyi Péter szabolcsi ispán (1447-1449), macsói bán, temesi ispán, munkácsi várnagy és beregi ispán (1454-1455). Testvérei Miklós, Albert nándorfehérvári bán, valamint András szörényi bán. *megjegyz:* A szakirodalom szerint előfordult a krakkói egyetemen, azonosítása a krakkói diákkal a késői időpont miatt illetve apja neve miatt (ha azonos lenne, apja neve Ferenc lenne) erősen kérdéses. [VE 369-370, VLVB 87, KJ 316-317, 424, CTN FA 72, FJUU 45, HSzKSz 197-198 (Nr1747), CTN EBT 11-12]
- 235 Johannes Telegdy** (Telegdi) *s:* Mezőtelegd (9, Tileagd RO), *be:* 1465. *univ:* Firenze 1469, Padova 1470 *torpálya:* Leontius (Telegdi Oroszlános János). Pécsi (1470-1477), zalai ispán (1473-1475), zalavári gubernátor (1476-1479). 1477-ben a zalavári bencés apátság javadalmáért folyamodott. Garázda Péter barátja, ő hozta Mátyásnak a firenzei városállam ajándékát. [KK SER 219-220, FT 455-456]
- 236 Petrus de Varad** (Várad) *s:* Nagyvárad (9, Oradea RO), *egybltsz:* canonicus Strigoniensis, *be:* 1465. **Ph, J ?**, *egytpálya:* Véber János szerint jogot is tanult, egy levelében kánonjogi doktornak címezte magát, de többször nem említik ezt a címet. Jogi tanulmányait alátámasztja, hogy birtokában volt IX. Gergely Dekretálisának egy díszes példánya is. Id. Filippo Beroaldo konviktusában élt, tanára egy 1500 nyarán megjelent művében magasztalta, mint Pythagoras tanainak kiváló ismerőjét. 1490 őszén Beroaldo versben üdvözölte egykori tanítványát, aki újra megjelent Bolognában. Itáliából számos kódexet hozott haza, amelyek közül néhány a mai napig fennmaradt, köztük az Esztergomi Missale (1498), amely Várdai széljegyzeteit is tartalmazza. Beroaldo Apuleius „Asinus aureus”-ához írt kommentárjához az ajánlást Várdai Péter, kalocsai érsekhez („Ad maximum antistitem d. Petrum archiepiscopum Colocensem”) intézte. Ugyancsak neki szól („Habes antistes maximé”) a kötet végén álló „Finis commentariorum”-ban az egész könyv alap gondolatának összegezése. Beroaldo számos beszédét és költeményét („Orationes et poemata”) gyűjteményes formában 1491-től többször is megjelentette nyomtatásban. Ezek sorában az 1500. évi bolognai kiadásban az utolsó vers Várdai Péter kalocsai érseknek szól („Endecasyllabon ad maximum antistitem d. Petrum episcopum Colocensem”). De a bolognai professzor több más, kisebb, magyar vonatkozású versei is napvilágot láttak nyomtatásban az írásait különböző összeállításban megjelentett kötetekben. így pl. a „Carmen lugubre” c. gyűjteményének a párizsi Jodocus Badius gondozásában készült időrendben három utolsó kiadásában Pietro Bono-nak, Mátyás király lantosának címzett vers („Epigrammata ad Petrum Bonum citharoedum”) található. Ugyanennek az összeállításnak két utolsó kiadása végére belekerült egy Várdai Péternek szóló vers is. *egyétélet:* Bonfini szerint id. Vitéz János saját unokaöccseivel együtt neveltette. Valószínűleg Vitéz 1471-es bukása után tért haza. *torpálya:* Várdai Péter. Valószínűleg 1440-1450 k. született Váradon. Kalotai főesperes (1474), esztergomi (1475) és váradi (1475) kanonok, a szentjobbi apátság gubernátora (1475), erdélyi prépost (1476-1480). Kancellá-

riai titkár (1474?–1475), titkos kancellár (1478?–1479), főkancellár (1480), fő- és titkoskancellár (1480–1484, 1490–1501), személynök (1483–1484), kalocsai érsek (1480–1501), a szentjobbi (1474–1484) és a földvári (1478–1490, 1494–1500) apátságok kommandátora, a telki (1495) és a pécsváradai apátság kormányzója. 1481-ben nevezték ki kalocsai érseknek, mint gyulafehérvári prépost. A pápa azt is megengedte neki, hogy a váradi egyházmegyében lévő szentjobbi Szűz Mária bencés monostornak évente kétszáz kamarai aranyforintot kitevő jövedelmét – amit eddig apostoli engedéllyel tartott a kezében – kommandaként továbbra is élvezhesse. Bodrogi, solti és valkói ispán. Mátyás kegyeltje, megbízásából Janus Pannonius epigrammáinak összegyűjtője. Mátyás árulás vádjával Árva várába zárta (1484). 1489-ben a pápai diplomácia hatására Visegrádra szállították. Csak Mátyás halála után szabadult, ezután Rómába ment öccsével és beiratkozott a Szentlélek-Társulat anyakönyvébe. Ekkor visszakapta javadalmait. Estei Hippolit kiskorúsága miatt a magyar egyház vezetője. 1501. júniusa előtt hunyt el. Levelezése fennmaradt. Beroaldo nagyra tartotta, illetve a firenzei platonista Marsilio Ficino is, aki egy művét szintén neki ajánlotta (*Contra vana astrologorum iudicia*; Váradéhoz írt levelében írja 1482-ben, hogy az előszót küldi, a többi akkor, ha scriptora elkészül vele). Szoros kapcsolatban volt Kálmáncsehi Domonkossal és Bátor Miklóssal. Könyvtárának több darabja ismert: hat példányon megtalálható címere (Gregorius Nyssenus: *De vita Moysi*. Trad. Georgius Trapezuntius, Gregorius papa IX.: *Decretales*. Cum apparatu Bernardi Parmensis. Ed. Franciscus Moneliensis/Missale Strigoniense, Nicolaus de Lyra: *Postillae super totam Bibliám*. Cum expositionibus Guillelmi Britonis in prologos S. Hieronymi et additionibus Pauli Burgensis et correctoriis editis a Matthia Doering, [Theophylaktos] [Pseudo-] Athanasios: *Commentarii super epistolas S. Pauli*. Trad. Christophorus Persona, Szent Jeromos: *Epistolae*. I-II). 1496-ban Keszthelyi Mihály esztergomi kanonokhoz írt levelében írja, hogy Janus Pannonius epigrammáiból készült gyűjteménye elveszett. Hagyatékában „*Libri videantur*.” Apja Imre, anyja Margit, testvérei: Pál erdélyi prépost, Máté temesi alispán (1508) és László. A család valószínűleg a Vitéz család rokona (címereik alapján). [VE 48-51, 58-59, TS 318, BH I 115-116, 169, 287 (Nr296, 493, 1027), II 21, 134, 309 (Nr1859, 2340, 3165), III 218-219 (Nr1935-1937), GRB 150, RMRA 5, RMPB 164-165, CDPR 5-6 (Nr2), KKL 190-191, KJ 374-375, KK SER 139-141, 195, 201, BGBP 54, 55, KIV 257-258, JZSVP 345-350, BKVP 276-280, WTVP 280-287?, FVVP 1-7, MLVP 170-174?, CSGK 363-368?, ARGB 31-44. 41, ÁPBB 39, CTN FA 36, CTHNP I 70, VJ VP 12-144, MaMüL XII 292]

- 237 **Thomas de Ungaria** (Bakóc/Erdődi) sz: Erdőd (41, Ardud RO), be: 1465.12.13. J, fok: JDr 1465, *egyetpálya*: 1465. december 13-án vagy 31-én az ultramontánok rektoraként szegénysége miatt felmentették a vizsgadíj megfizetése alól. 1465. december 20-án mindkét jog doktora. 1469-ben rektor. *egyetélet*: 1466. december 20-án is itt volt. Szoros bolognai kapcsolataira utalnak a humanista Giovanni Garzoni Bakócnak szóló levelei 1500-1502-

ből, valamint id. Filippo Beroaldo Bakócnak ajánlott művének dedicatioja 1503. december 24-ről. Az ajánlás legfőbb oka az lehetett, hogy Bakóc folyamatosan növendékeket (köztük unokaöccsét) küldött Beroaldohoz. *univ*: Krakko 1463, Ferrara 1469 *torpálya*: Bakóc Tamás esztergomi érsek. 1442 körül született, apja, Ferenc valószínűleg kerékgyártó volt. A szatmárnémeti domonkos iskolában kezdte tanulmányait. Bátyja, Bálint titeli prépost segítette pályáján. 1465-ben a bolognai egyetemen rektora, ahol mindkét jog doktora lett ugyanebben az évben. Itáliai tanulmányaiból 1470 körül tért haza, 1474-től kancelláriai jegyző (Gabriele Rangoni szolgálatában), királyi titkár (1480-1489), fő- és titkoskancellár (1490-1521), koronaőr (1493-1499). Mátyás király bizalmasa, majd Ulászló híve, ő koronázta királlyá. Titeli prépost (1480-1487), majd a prépostság kommandátora (1487-1499, 1505-1518), a pécsi székesegyház melletti Szent András-kápolna rektora (1487), győri püspök (1486-1492), a pannonthalmi apátság kommandátora (1490-1492), egri püspök (1492-1498), esztergomi érsek (1497-1521), a győri püspöki javak zálogbirtokosa (1509-1510). 1500-tól bíboros, konstantinápolyi pátriárka (1507-1521). A győri püspöki javak zálogbirtokosa (1509-1510), a zágrábi püspökség (1510-1515) kormányzója, a zenggi püspökség (1513-1515), a szabolcsi főesperesség (1517), a topuszkói apátság (1508 u.) és a pankotai főesperesség (1520) kommandátora, a csatári monostor kegyura (1505). 1513-ban, II. Gyula halála után esélyes volt a pápai címre, de végül nem ő nyerte el. 1514. április 9-én hirdette ki a keresztes hadjáratról szóló pápai bullát, de azt a Dózsa-felkelés miatt visszavonta. II. Ulászló halála után Esztergomban visszavonultan élt, szabolcsi (1517) és pankotai főesperes (1520). 1521. június 15-én hunyt el Esztergomban. Mecénás, a Bakócz-kápolna építtetője. Latinul és görögül is tudott. Végrendeletében 40.000 aranyat hagyott II. Lajosnak a végvárak megerősítésére. Itáliából hazahozott könyvei szétszóródtak. *megjegyz*: Tomas. Stanislaw Sroka szerint nem azonos Bakóccal az a Tomas de Polonia rector utriusque universitatis, akit 1465. december 20-án emlitenek és kánonjogból vizsgázott. [VE 47-48, 70-71, LSB I 96, HSzKSz II 166-167 (Nr1367), TS 336, GRB 150, RMRA 5, BH III 231-232, CDPR 10-11 (Nr6), KB 31, SI EPT 191-200, BGYM 231, FEP 486, EÉ 228-232, NT GyE 357-366, MaMüL I 171, SS WK 153-154, CTNE 57, 59, CTHNP 28, 35, 40, 41, 48, 56-57, 58, 61-62, 71, 90, ÁPBB 39, CTN FA 29, 52, 71, 73, 130, 134, CTHNP I 28, 35, 40, 56, 58, 71, CTN EBT 10-11, SUB 170]

- 238 Bartholomeus** sz: Pécs (5 H), *egybtisz*: provincialis Ordinis Heremitarum Sancti Augustini provinciae Ungariae, *be*: 1466. **Th, fok**: ThDr 1466, *egytpálya*: 1466-ban teológiai doktor. *egytelel*: 1471. október 25-én részt vett a Szent Domonkos káptalan kongregációján. *univ*: Padova 1470 *torpálya*: István fia. 1466-ban a tordai kolostorban volt. Az 1470. évi káptalanon a magyarországi provincia képviselői: Pécsi Bertalan magister, Tordai Tamás magister és Bátmonostori Miklós lector. 1473. március 17-én a magyar tartomány perjele. 1474. szeptember 19-én Pécsi István fia Bertalant a székesfehérvári káptalanon teológiai lektorra nevezték ki, és a magister a szokásos privilégiumokkal

együtt megengedte neki, hogy tetszése szerint a pécsi, garai vagy szekesői konventben tartózkodjon és saját használatára egész életében könyveket szerezhessen és tarthasson meg. November 9-én a tartományi káptalan tette meg lektornak. 1475. május 29-én dedimus curam et regimen conventus insule Danubii Lorevo [Lórév] nomine magistro Bartholomeo de Quinque Ecclesiis. 1476. június 9-én első helyen a magyarországi rendtartomány vikáriusa. 1477. június 20-án a a római nagykáptalan megerősítette tartományfőnökké választását. 1478. november 14-én Budán sacrae paginae professorként a magyarországi ágostonos rendtartomány prior provinciális. 1480. június 23-án teológiai lektor, predicator generalis és szlavóniai vikárius, és ebbéli minőségében a kolozsvári konventbe rendelték mint a magyarok predicatora. 1481. június 26-án a magyar rendtartomány provinciális. Ebben az évben a magyarországi rendtartomány diffinitora a római generális káptalanon. Vö. magister Bartholomues de Arimino ordinis Heremitarum, aki 1462. március 31-én lett a teológia doktora Bolognában. *megjegyz:* Fr. Bartholomeus de Ungheria. Egyetemi tanulmányai kérdésesek, lehet, hogy csak a rendi studium generálén tanult. [HA 143-144, MHA 106, FESB 118 (Nr307), MÁB 12]

- 239 Benedictus Iohannis de Sepel, Spel de Ungaria** (Sepel /Spel /Csepeli) *s:* Csepely ?- *be:* 1466.3.2. **J,** *foke:* JDr 1468, *egyetpálya:* 1468. június 14-én engedélyt kért vizsgázni kánonjogból, június 27-én levizsgázott. *egyetélet:* 1466. március 2-án mint diák három famulusával engedélyt kapott, hogy fegyvert tarthasson. Mihálykó Ágnes szerint 1466. március 14-én kapta az engedélyt. *univ:* Krakkó 1459 *torpálya:* Csepelyi Benedek. Hazatérése után veszprémi kanonok (1469-1479), olvasókanonok (1469-1472), majd őrkanonok (1472-1474), a veszprémi püspök vikáriusa (1469-1479). 1474-ben a pápa megengedte neki, mint győri főesperesnek, hogy a főesperesség mellé még egy másik, vagy ha arról lemondana, két másik, plébánosi teendőkkal összekötött egyházi javadalmat vagy stallumot vállalhasson és azt, illetve azokat élte fogytaig megtarthassa vagy pedig másokkal kicserélhesse. 1475-ben kanonok és székesfehérvári főesperes, 1477-ben kanonok és hántai prépost (1477-1496). 1478-ban veszprémi vikárius és pápai kiküldött bíró. Ezután veszprémi javadalmaitól megvált, győri kanonok lett (1480-1489), püspöki vikárius (1481-1492), olvasókanonok (1490). Ezután egri kanonok (1492), az egervári Szent István-társaskáptalan prépostja és abaújházi főesperes (1494-1496), nagybányai plébános (1492). *megjegyz:* Hasonló helynevek Somogy és Veszprém megyében. Ezen felül lehet még Baranya, Pest és Ung megyében. [VE 52, LSI III 59-60, CÁRR 9, BVGY 329, SLKV 95, KJ 385, CTNE 56, 64, KBH 71-74, HSzKSz II 146 (Nr1133), CTN FA 71, 116, KBH 71, LJM 115, MÁB 12, SZSZR Nr3164, 3184, 3322]

- 240 Benedictus de Leueu de Ungaria** (Lövoői) *s:* Nyírlövő (40 H), *egybtisz:* reverendus, *be:* 1467. *univ:* Ferrara 1467 *torpálya:* Lövoői Benedek. 1453-ban említik először. 1466-ban fizette meg kinevezése után a servitiumot. Boszniai püspök (1467-1484). A püspökség székhelyét végleg Diakóvrára tette át. Apja Antal, testvérei Gergely, Mihály, Péter, György, László és Pál. A család 1453-

- ban kapott címereslevelet. Utódja, Várdai Mátyás 1486-ban foglalta el a Benedek halálával megüresedett boszniai püspökséget. Andreas Pannonius a Mátyásnak ajánlott műve végén mint művének lehetséges felolvasóit ajánlja az uralkodó figyelmébe ferrarai diáktársait: Lővei Benedeket, Geréb Lászlót, Pálóci Zsigmondot és Perényi Miklóst, valamint korábbi itáliai tanulókat: Janus Pannoniust és Nyújtódi Miklóst. *megjegyz:* 1467 előtt is itt tanult. Hasonló nevű települések Borsod, Sopron, Szabolcs, Vas és Zala megyékben. [VE 52, FLLCS 157-159, FLLN 54, BKML 367, CTN FA 42, CDP I 140 (238. sz.), 370 (731. sz.), II 25 (817. sz.), 52 (885. sz.), 64 (913. sz.), LJM 389]
- 241 Johannes Cromer de Ungaria, Caschovia** (Cromer) *szerző:* Kassa (1, Košice SK), *be:* 1467. **J**, *fok:* JDr 1471, *egyetpálya:* 1471. január 6-án decretorum doctor. *egyetélet:* Bolognában 1471. január 6-án Stoltz Miklós váradi püspök testvéréért, Jánosért és érte, Nencke Gergely egri kanonokért, Szklabonyai Miklós káplánjáért és más familiáriáiért 2 firenzei dukátot fizetett. Kassai János ekkor a püspök pedagógusa volt. *univ:* Krakko 1453, Ferrara 1467 *torpálya:* Kassai plébános (1481-1496). A jelentős kassai Kromer patrícius kereskedő család tagja, apja valószínűleg azonos azzal a Lászlóval, aki 1444-1452 között a városi tanács tagja volt, akit 1468-ban is említenek a források. Kromer István volt a város bírója (1452, 1454, 1456, 1459-1461, 1464-1466). Később Kromer Ágoston a város bírása (1462, 1463, 1467), esküdte (1470), majd konzula volt (1471), és a kassai Szent Erzsébet-székesegyház Szent Kereszt-kápolnáját alapította. Sírköve fennmaradt. 1450-ben Ágostont és István felvették a kassai kereskedőcéh tagjai közé. *megjegyz:* 1467 előtt is itt tanult. [VE 52, 53, HSzKSz II 13 (Nr948), DL 45866, 45870, 46140, 95123, DF 269364, 270561, 270635, 270825, IBB I 177, 185, 203, 210, 259, 263, 406, 408, 410-411, 431, 482, 483 (Nr1129, 1184, 1315, 1372, 1708, 1731, 2767, 2777, 2796, 2798, 2799, 3143, 3265, 3270), WBK 16-18, 205, WB KSzE 37-38, MEKSZ 33-36, DMK 248-249, KGYKC 349, JCK 281, LSMS 204]
- 242 Stephanus de Ungaria** (Bajoni) *szerző:* Biharnagybajom (9 H), *egybtiszt:* nobilis et doctissimus vir serenissimi regis Ungariae secretarius, *be:* 1467.7.9. **J**, *fok:* JDr 1467, *egyetpálya:* Előbb Ferrarában tanult, majd Bolognában. 1467. július 9-én kánonjogi vizsgára jelentkezett, bár nem hallgatta és nem is tanította. Július 13-án levizsgázott. *univ:* Ferrara 1467 *torpálya:* Bajoni István váradi (1467-1471?), majd pécsi (1467-1503?) és váci (1478-1493) kanonok, a tereskei apátság kommandátora (1485), királyi kancelláriai titkár (1467-1469). 1478. július 24-én ezeken felül esztergomi kanonok és komáromi főesperes, valamint a sági és bozói apátságok kommandátora. Mátyás követte 1467-ben és 1469-ben Rómában, 1469-ben Firenzében, 1470-ben Velencében. 1471 után nem teljesített királyi szolgálatot. Az esztergomi káptalan tagja, komáromi főesperes (1476-1485), 1478-ban a pápai követ által delegált bíró, a tereskei apátság kommandátora (1485-1493), sárospataki plébános, váci kanonok (1493), szerémi püspök (1503-1505). Vácott a Bátori Miklós udvarának humanista körében nyugodtan tudott a tudományokkal és a művészetekkel foglalkozni. Janus Pannonius megörököltette egy római

- vadászakalandját: egy hatalmas szarvast pusztá öklével ütött le. Janus Pannonius szerezte pécsi és váradi kanonokságát. Apja Bajoni György fia István, Hunyadi János katonája és Vitéz János váradi püspök familiárisa, békési ispán. Anyja Zsófia. Testvére Miklós. [VE 51-52, LSI III 58, TS 331, VLB 87, FTE 59,65, KKL 344 (73. l.), KJ 347, KK SER 199-200, FT 318-319, CTNV 22, BGYM 226, DL 18074, SZSZR Nr3334]
- 243 Demetrius de Ungaria** *s.:* Magyarország (120), *be:* 1470.8.16. **J,** *fok:* JDr 1470, *egyetpálya:* 1470. augusztus 16-án engedélyt kért vizsgázni, két nap múlva levizsgázott és megkapta a doktori jelvényeket. [VE 52, LSI III 64]
- 244 Gregorius Ungarus** *s.:* Magyarország (120), *be:* 1470.7.13. **Ph,** *egyetpálya:* 1470. július 13-án és 1471. szeptember 28-án az asztronómia és mennyiségtan tanára. [VE 52, 53, RLAB I 84, 87, GRB 149]
- 245 Silvester de Transilvania Hungarus** *s.:* Erdély (130, Ardeal RO), *egyhtiszt:* sacerdos, *be:* 1470. **J,** *egyetpálya:* 1473. január 11-én említik, hogy már három éve tanul jogot. *torpálya:* 1473. január 11-én engedélyezték számára, hogy olyan magyarországi javadalmat nyerjen, amelyet választ. *megjegyz:* venerabilis. [MÁB 12]
- 246 Dionisius de Ungaria** *s.:* Magyarország (120), *be:* 1471. **Ph,** *egyetpálya:* 1471-ben a logika tanára és a tanárok jegyzékében fordul elő 1472-ben is. [VE 54, RLAB I 87, GRB 149, SUB 257]
- 247 Gregorius Achi, de Ungaria** (Achi/Archì) *s.:* Árki ?- *egyhtiszt:* de diocesi Quinqueecclesiensi presbiter, *egyhmege:* Pécs, *be:* 1471.7.16. **J,** *fok:* JDr 1471, *egyetpálya:* 1471. július 16-án engedélyt kért vizsgázni, bár nem hallgatta elég ideig a kánonjogot és nem is tanította. Július 22-én levizsgázott és megkapta a doktori jelvényeket. *torpálya:* Pécsi egyházmegyei pap (1471). *megjegyz:* Nobilis vir Gregorius Archi de Ungaria (1471). Ezen felül lehetnek még helynevek Valkó és Szerém megyékben. [VE 53, LSI III 66, ÁMTF I 271]
- 248 Gregorius Nencke** *s.:* Sajólenke (a középkorban: Nenke) (16, Lenka SK), *egyhtiszt:* canonicus Agriensis, *be:* 1471.1.6. *egyetélet:* Bolognában 1471. január 6-án Stoltz Miklós váradi püspök testvéréért, érte és Kassai Jánosért, Szklabonyai Miklós káplánjáért és más familiárisaért 2 firenzei dukátot fizetett. *univ:* Itália 1465e *torpálya:* Nenkei Gergely vagy György presbiter és tanú Esztergomban (1465). Kúriai (personalis praesentia regie notarius) jegyző, 1475-ben tért vissza az udvarba. Egri kanonok (1471-1480), patai (1477) és tárcaféi (1480) főesperes. Patai főesperesnek 1476-ban Mátyás jelölte, mint káplánját, de az egri püspök nem fogadta el. 1477-ben a pápa nevezte ki patai főesperesnek és megengedte neki, hogy az eddigi javadalmait is megtarthassa. Testvérei Péter, Sebestyén és Károly. Talán azonos Nenkei Gergely diákkal, aki 1492-ben a jászói konvent jegyzője és a későbbi Nenkei Gergellyel, aki erdélyi kanonok (1511-1519) és éneklőkanonok (1511-1512/1515: Gálfi Emőke szerint). Mivel az oklevelek méltóságsorai következetesen hiányzóként tüntetik fel, valószínűleg Erdélytől távol teljesíthetett szolgálatot. [VE 53, ANG I 215, ÉMR 635, CÁRR 13, SZFB 24, BGYKI 245, KB 19, VKAI 7, LB PT 444, 455, GEEKH 8, CTNE 58, CTNESZ II 47 (217.l.), 70, 86, BGYM 299]

- 249 Nicolaus de Slaboni** sz: Szklabinya (49, Sklabiňa SK), *be*: 1471.1.6. *egyetétel*: Bolognában 1471. január 6-án Stoltz Miklós váradi püspök testvéérért, Jánosért és érte, Kassai Jánosért, Nencke Gergely egri kanonokért és más familiáriaiért 2 firenzei dukátot fizetett. *torpálya*: 1471-ben Bolognában Stolz Miklós váradi püspök káplánja volt. [VE 53]
- 250 Augustinus de Poklos (Puclos)** sz: Siklós ? (5 H), *egybtiszt*: frater [Augustini], *be*: 1472.4.1. **Th**, *egyetétel*: 1472. április 1-jén lektori címet nyert (in studio nostro Bononiensi). *torpálya*: Vö. frater Augustinus bachalarius, aki 1482. július 31-én a provincia vezetőjévé neveznek ki. *megjegyz*: Hasonló nevű település Bihar és Somogy megyékben. [ML 44, 46-7, LJM 519]
- 251 Blasius** sz: Pozsega (89, Požega HR), *egybtiszt*: canonicus sancti Johannis de Quinque Ecclesiis de Hungaria, *be*: 1472.7.21. **J**, *fok*: JDr 1478, *egytpálya*: 1473. augusztus 21-én vizsgázott, megkapta a doktori jelvényeket és letette a doktori esküt. *torpálya*: Pécsi kanonok (1474-1478) és vikárius (1474). Vö. Nemesi és Magyarországi Balázs. [VE 55, 410, SSDB 66, 71, SS KB 3, 7, FTE 65, FT 320]
- 252 Blasius de Ungaria** sz: Pozsega (89, Požega HR), *egybtiszt*: frater Ordinis Minorum, *egyhmegye*: Pécs, *be*: 1472.10.6. **J**, *fok*: JDr 1472, *egytpálya*: 1472. október 6-án engedélyt kért vizsgázni, bár nem hallgatta elég ideig a kánonjogot és nem is tanította. Október 8-án levizsgázott. *univ*: Ferrara 1463 ?, Itália 1466 ? *torpálya*: 1472. december 27-én, már kánonjogi doktorként felvette az alsóbb papi rendeket Bolognában. Amikor Pozsegai Balázs decretorum doctor felvette a ferences habitust, említik, hogy Bolognában tanul. *megjegyz*: Dominus Blasius de Possega Quinque ecclesiis diocesis. Laicus Quinque Ecclesiensis diocesis (1472) [VE 54, LSI III 70, MÁB 12]
- 253 Nicolaus** (Ecsedi Bátori) sz: Nyírbátor (41 H), *be*: 1472.7.23. *egytpálya*: Lehetséges, hogy Galeotto Marzio is tanította. *univ*: Ferrara 1465, Firenze 1466, Padova 1468 ? *torpálya*: Bátori Miklós. Először 1445-ben fordul elő a forrásokban. Budai plébános (1466/1467-1468), aki 1468. tavaszán levélben orvosi tanácsokat adott Kállói Lőkös Jánosnak. Szerémi püspök (1468-1473). Veress szerint Mátyás a szerémi püspökséggel jutalmazta tanulmányait. Váci püspök (1474-1506). Bonfini szerint nem vett részt Mátyás temetésén. Később valószínű, hogy János Albert lengyel herceg trónra kerülését támogatta. Királyi (al)kancellár (1471) és a a somogyvári apátság kommandátora (1496). 1506-ban hunyt el. Könyvtárában valószínűleg kora fontosabb munkái megtalálhatóak voltak (a Biblia, magyarázatai, liturgikus munkák, psaltériumok, stb. mellett Cicero és a neki ajánlott művek bizonyosan), egy bejegyzésből sejthető, hogy Ficino Plótinosz-fordítása is megvolt neki. Több itáliai szerző művét neki ajánlotta. (Angelo Callimacho Siculo: Elégia, Ficino egy kisebb filozófiai munkája). Ficino 1479-ben neki küldte el Quinque claves sapientiae c. munkájának egyik „kulcsát”. A firenzei teológus, Sebastiano Salvini két munkáját ajánlotta Bátorinak (Samuel Iudaeus: Epistola ad Rabbi Isaae görögből készült új fordítása, De sacramentis. Consideratio seu interpretatio brevis omnium psalmorum), Alberti-kötet (De re aedificatoria). Könyvtárának fennmaradt darabjai:

Tusculanae disputationes-kötet, Ficino: Commentaria in Platonem, Iamblikhosz-kötet (De mysteriis Aegyptiorum). Szorgalmas olvasó volt, erről Váradi Péter így írt Bátori olvasásáról egy hozzá intézett levelében: „Szókkal alig fejezhetjük ki, hogy a könyvek szorgalmas olvasása mennyire megdicsőítették Atyaságodnak a természettől nyert nemes szellemét”. Szorgalmas olvasásáról Galeotto is megemlékezik, és azt írta udvaráról, hogy ott mindig imádkoznak, vagy a tudománnyal foglalkoznak, vagy lantkísérettel énekelnek, vagy tisztes beszéd járja. Galeotto és Ransanus is megemlékezett műveltségéről. Utóbbi azt is említi, hogy Bátori „az olaszok nagy kedvelője” volt. Kortársa, Maffeo Triviliensis magyarországi milánói követ is méltatta humanista műveltségét és írói tehetségét. Battista Guarino egy 1499-ben Bátorihoz intézett levele fennmaradt Marsilio Ficino: Commentaria in Platonem c. művének első táblájának belsejében. Bátori Miklós püspöksége alatt jelent meg a humanista folyóírás az egyházmegye okleveleiben. Galeotto szerint Itáliából hívott építészekkel és mesteremberekkel építette át a székesegyházat és a püspöki palotát Vácott. 1487-ben Mátyás megbízásából hívta Budára Marsilio Ficinot, aki unokatestvérét, Sebastiano Salvinit ajánlotta maga helyett (végül ő sem érkezett meg Magyarországra). Bátori váci udvarában megfordult Galeotto, Angelus Callimachus és Francesco Bandini is, valamint gyakori vendége volt Franciscus Pescennius Niger is, aki Vácott – saját beszámolója szerint – Magyarországon elsőként hozott létre artes gymnasiumot Udinei Bernarinussal, a római és kánonjog doktorával együtt, és váci kanonikátust is kapott. Egyszer Mátyás királlyal is ellentétbe került, valószínűleg azért, mert nem engedett beleszólást püspöki jogaiba. Vitája volt Szatmári Ferenczel a mogyoródi apátság miatt, ezért nevezhette Bátori Szatmárit egy levelében tolvajnak, parasztnak, rablónak. *megjegyz:* Bolognai tanulmányait Török József és Rozsondai Marianne említi, amelyet az bizonyíthat, hogy Bátorit Galeotto mint tanítványát említi. Itáliai tanulmányaira pontos adat nincs, csak Galeotto leírása, aki azonban – Kiss Farkas Gábor megjegyzése szerint – azért is hangsúlyozhatja Bátori itáliai tanulmányait, mivel saját szerepét akarta hangsúlyozni a magyar udvarban. [VE 323-324, BH II 135 (Nr2341), III 143 (Nr1226-1229), CDP I 140, HJAC 9-14, FVVÉ 489-514, 729-749, 825-843, RMHR 371-381, HEB 8-11, KABCS 13-30, ÉGBO 37-38, BIBC 58-60, MÁRB 117-123, RMBM 131-144, RSZÁE 157-171, CTN BCS 278, CTN KKB 15-17, CTN BIB 49-58, PKMF 593-606, CTN FA 96, 105, KFGFPN 265-276, MDBF 41-55, CTHNP I 47, 49, 69]

- 254 Nicolaus Bodo de Ungaria** (Bodó) *s.:* Magyarország (120), *be:* 1472.8.19. **J**, *egyetpálya:* 1472. augusztus 19-én az ultramontánok rektora. 1472. augusztus 19-én a Dekretálisok tanára. *torpálya:* Györgyi Bodó Miklós pécsi kanonok (1495-1503), tolnai főesperes (1495-1496), örkanonok (1503), a szerémi egyházmegyei maróti prépostság prépostja (1495-1496). [VE 54, RLAB I 88, PA BP 771, FTE 66-67, CÁRS 180]
- 255 Clemens de Ungaria** (Turon) *s.:* Túrony (5 H), *egybtisz:* canonicus in ecclesia Quinquecclesiensis, *be:* 1473.8.16. **J**, *fok:* JDr 1473, *egyetpálya:* 1473.

- augusztus 16-án engedélyt kért vizsgázni, bár nem hallgatta elég ideig a kánonjogot. Augusztus 21-én levizsgázott, megkapta a doktori jelvényeket és letette a doktori esküt. *univ*: Krakkó 1463 *torpálya*: Turoni Kelemen. 1479-ben kánonjogi doktor és pécsi egyházmegyei pap. 1477-ben Gabriele Rangoni bíboros, egri püspök káplánja. 1477-től a király ügyvivője a pápai udvarban. Az örsi Mária Magdolna-prépostság javadalmasa (1479-1480), aradi olvasókanonok (1492-1497), az aradi káptalani iskola rektora és a hiteleshelyi kancellária vezetője (1493-1495), aszúági főesperes (1495-1499), majd a pécsi székesegyházi iskola rektora és a hiteleshelyi kancellária vezetője, később pécsi olvasókanonok (1503). [VE 55, 413, LSI III 72, FTE 79, BRKI 193, FT 458-459, GE 24-25, 61, HSzKSz II 161 (Nr1310), SZSZR Nr1048, 3360, 3386]
- 256 Thomas de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *egyhmegye*: Pécs, *be*: 1473.8.21. **J**, *fok*: JDr 1473, *egytpálya*: 1473. augusztus 21-én vizsgázott, megkapta a doktori jelvényeket és letette a doktori esküt. *univ*: Padova 1472 ? [VE 55]
- 257 Simon de Vngaria** *sꝛ*: Sztropkó (57, Stropkov SK), *egyhtiszt*: frater Heremitarum divi Augustini, *be*: 1474.5.31. **Th**, *fok*: ThBacc 1474, ThMag 1483, *egytpálya*: 1474. május 31-én cursor lett (in conventu et studio Bononiensi). 1481-ben lektor Bolognában. *egyétélet*: 1476. június 9-én lektori címet nyert. Bolognában készült kötetek szerkesztője és másolója. 1482. június 1-én helyezték vissza Bolongába mint baccalaureust. *torpálya*: 1477. február 26-án mint bolognai lektor küldték haza. A bolognai Szent Jakab konvent perjele és lektora (1481). 1484. április 13-án vicarius mint Simon magister. Sajtó alá Aegidius Romanus (Columna) két művét 1481-ben: Quodlibeta (Simon egyedül adta ki), De corpore Christi theoremata (Johannes de Ripis társaságában jelentette meg Simon, ők ketten vállalták a költségeket is). *megjegyz*: Symon. Symon de Stropcho (1476). Esetleg azonos azzal a Budai Simon testvérrel, aki teológiai baccalaureusként 1483-ban lett magister theologiae. A felvetés Dózsa Gábor adatain alapszik, akinek szíves közlését ezúton is köszönjük! [VE 57, PE 159, 160, ML 45, 46, 47, MHA 106, HBC 9-11]
- 258 Cristophorus Hufnagel montanista Rivulidominarum** (Hufnagel) *sꝛ*: Nagybánya (41, Baia Mare RO), *be*: 1476.1.6. *egyétélet*: 1476. (Tonk szerint 1475!) január 6-án magisterként egy magyar dukátot fizetett Neuman Pállal a német nemzetnek. Az ügyet 1476. május 19-én is említik. *torpálya*: Bányavállalkozó. 1482-ben a nagybányai számla elszámolásakor szerepel mint Crist. Hufnagl, ekkor 14 Ft 12 garas értékben szolgáltatott be ezüstöt mint bányavállalkozó. *megjegyz*: Christofero. [VE 55, ANG 223, TS 222, PO MA 127]
- 259 Georgius Theess, Thetze de Agria** (Theess, Thetze) *sꝛ*: Eger (18 H), *egyhtiszt*: plebanus ecclesiae Wermesch in Ungaria, *be*: 1477.1.6. *egyétélet*: 1477. január 6-án 40 garast (ami 30 solidust és 2 dénárt ér) fizetett a német nemzetnek. 1479. szeptember 8-án felkérték a német nemzet prokurátorának. 1480. január 6-án a német nemzet prokurátorává választották. 1480. március 12-én Bolognában a strassbourgi Peter Schott említi levelében (Dominus

- Georgius Ungarus sodalis noster). *torpálya*: Vermesi plébános (1477, 1479, 1499). 1499-ben beiratkozott a római Szentlélek Társulat anyakönyvébe. *megjegyz*: Georgius Hees (1477), Georgius plebanus de Vermes Albensis diocesis (1499). Az Eger helynév az egyházmegyére vonatkozik. [VE 55, 56, 57, ANG 224, 227, LCSS 76]
- 260 Blasius olim Pauli de Ungaria** *s*: Magyarország (120), *be*: 1478.12.5. **J**, *fok*: JDr 1478, *egyetpálya*: 1478. december 5-én engedélyt kért vizsgázni. Két nap múlva levizsgázott. *torpálya*: Vö. Pozsegai Balázs vagy Magyarországi Pál. *megjegyz*: Liber secretus szerint azonos Pozsegai Balázssal (!?), és Veress művére hivatkozik. [LSI III 88]
- 261 Paulus de Ungaria** *s*: Magyarország (120), *be*: 1478.12.5. **J**, *fok*: JDr 1478, *egyetpálya*: 1478. december 5-én engedélyt kért vizsgázni, bár nem hallgatta elég ideig a kánonjogot és nem is tanította. Két nap múlva levizsgázott és megkapta a doktori jelvényeket. *univ*: Padova 1478 ? *torpálya*: Vö. Magyarországi Pál fia Balázs (!) [VE 55]
- 262 Albertus Blasii Walko de Cusal** (Walko) *s*: Kusaly (24, Coșeu RO), *egyhmegye*: Erdély, *be*: 1479.3.27. **J**, *fok*: JDr 1479, *egyetpálya*: 1479. március 27-én engedélyt kért vizsgázni, noha nem látogatta az egyetemet az előírt időn át, március 30-án/31-én (Liber secretus szerint 30) levizsgázott kánonjogból, megkapta a doktori jelvényeket és letette a doktori esküt. *megjegyz*: Diocesis Transilvanensis in Ungaria, de provincia Ungarie (1479). Valkó (Alsó- és Felső-, Valcău de Jos/de Sus, RO) a szilágysági Kusaly (Coșeu, RO) közelében. [VE 56, LSI III 89, TS 200]
- 263 Georgius Michaelis de Ungaria** *s*: Aldorf (84, Unirea RO), *egyhmegye*: Erdély, *be*: 1480.8.29. **J**, *fok*: JDr 1480, *egyetpálya*: 1480. augusztus 29-én engedélyt kért vizsgázni, bár nem hallgatta a kánonjogot. Szeptember 4-én levizsgázott és megkapta a doktori jelvényeket. *univ*: Krakkó 1471 *megjegyz*: Georgius Michaelis Transilvanensis (1480). Liber secretus szerint azonos Thees Györggyel. Származásának azonosítása a krakkói beiratkozás alapján történt (Georgius Michaelis de Walendorf). Az erdélyi azonosítást indokolja, hogy bolognai tanulmányai során említik, hogy az erdélyi egyházmegyéből jött. Tonk azonosítja Aldorffal. Ezenfelül lehet még a szintén Beszterce vidéki Oberwallendorf, valamint Dombos (Wolldorf, Väleni) Fehér megyében. [VE 57, LSI III 91, HSzKSz II 195 (Nr1722), TS 236, EW 386, 388]
- 264 Jacobus de Septem castris** (Beger) *s*: Kőhalom (75, Rupea RO), *egyhyszt*: frater [ordinis Praedicatorum], *egyhmegye*: Erdély, *be*: 1483.2.19. **Th**, *fok*: ThLic 1483, ThDr 1485, *egyetpálya*: 1483. február 14-én teológiai licentiatusságot szerzett. 1483. február 19-én a bolognai Szent Domonkos konvent kongregációján vett részt. 1484. augusztus 21-én tanúként vett részt egy vizsgán. 1485. május 16-án a teológia doktora. *egyetelet*: 1481. november 7-én ő és Kolozsvári Ádám szerzetes engedélyt kaptak arra, hogy magyarázzák a szentenciákat és bármely egyetemen a magisteri fokozat megszerzése érdekében tovább tanuljanak. *univ*: Ingolstadt 1479, Köln 1479, Krakkó 1484 ? *torpálya*: Valószínűleg azonos azzal a Kolozsvári Jakabbal, aki 1478-ban vagy

- 1479-ben a budai domonkos főiskolán tanult, majd teológiát hallgatott Ingolstadtban és Kölnben (itt mint Kőhalmi Jakab). 1481. november 7-én a generális megengedte neki, hogy bármelyik egyetemen szentencia előadásokat tartson. 1488. január 10-én a generális engedélyezte, hogy a renden belül és kívül mindenütt prédikáljon és tanítson. 1490. augusztus 12-én budai régens. 1502. február 10-én kolozsvári perjel. *megjegyz:* Iacopus. Iacobus de Septem Castris (1484). Iacobus de Colusvar (1485). Iacobus filius Andreae Beger de Ruppes diocesis Albaeiulensis, provinciae Hungariae ord. Praedicatorum, Iacobus de Septem Castris, provincie Ungaria (1485). A kolozsvári konventből érkezhetett. [VE 58, 328, FESB 124 (Nr401), BF FE 91, ILD 428, 431, 437, 459, HSzKSz II 246 (Nr2324), TS 244-245, MÁB 12, CPRUB 172-175]
- 265 Benedictus** *s:* [Székesfehérvár] (15 H), *egybtiszt:* frater de conventu Albae Regalis [ordinis Praedicatorum], *be:* 1488.9.22. **Th,** *egyetpálya:* 1488. szeptember 22-én Bolognába küldték teológiát tanulni. *univ:* Perugia 1489 ? [VE 58, HA 255-256, ILD 437]
- 266 Osvaldus de Quinqueecclesiis** *s:* Pécs (5 H), *egybtiszt:* frater Ordinis Praedicatorum, *be:* 1488.4.5. **Th,** *for:* ThDr 1498, *egyetpálya:* 1488. április 5-én Bolognába küldték teológiát tanulni. 1498. április 27-én a teológia doktora. Anna Rose szerint Filippo Beroaldo tanítványa volt. *egyetélet:* 1495. december 19-én a generális megparancsolta Tolnai Jónás testvérnek, hogy a 3 dukátot, amelyet Pécsi Osvát testvértől kapott, adja vissza Kőhalmi Mihálynak. *univ:* Padova 1496, Köln 1490, Ferrara 1498 *torpálya:* Bolognai tanulmányai után, 1490-ben Kölnbe rendelték, és 1498. márciusában engedélyezték, hogy sententia előadásokat tartson bármely egyetemen, melynek végeztével magisterré avathatják, és 1498 júniusában a ferrarai konventbe rendelték, ahol magisteriumát jóváhagyták. 1505-ben a generális engedélyezte neki, hogy bárhol is tartózkodjék, elmehet hozzá. 1505. május 13-án a pécsi studium teológia tanára. 1507. május 11-én a paviai káptalanon diffinitor, és ugyanebben az évben pármai generális. 1515-ben a nápolyi káptalanon provincialis. A magyarországi tartomány perjele (1513-1517). *megjegyz:* Magister Osnaldus, Oswaldus de Hungaria, fr. Osuardus q. alterius Osuardi de Hungaria ord. Praedicatorum (1498). [VE 58, 63, FESB 126 (Nr430), BI FE 92, HA 254, MOPH VIII 433, ARGB 41-42, ILD 424, 433, 437, 462, MÁB 12]
- 267 Stephanus Martini de Hungaria** *s:* Magyarország (120), *egybtiszt:* professor Ordinis Eremitarum, *be:* 1488.4.9. **Th,** *egyetpálya:* 1488. április 9-én tanú egy vizsgán. *torpálya:* 1488. szeptember 19-én a firenzei konventben tartózkodott. [MÁB 12]
- 268 Blasius de Agria** *s:* Eger (18 H), *egybtiszt:* frater de conventu Iauriensi [ordinis Praedicatorum], *be:* 1489.2.22. **Th,** *egyetpálya:* 1489. február 22-én Bolognába küldték teológiát tanulni. *univ:* Ferrara 1481 [VE 58, HA 253, ILD 437, KB 15]
- 269 Gregorius Ungarus de Pesth** *s:* Pest (34 H), *be:* 1489. *egyetélet:* Már 1489 előtt is itt tanult, Körmendy szerint innen ment Ferrarába, 1481 után és 1489

- között volt itt. *univ*: Bécs 1474, Ferrara 1489 *torpálya*: Apja, Pál pesti kereskedő. Iudex surrogatus (1493, 1496, 1500, 1506-1509, 1512, 1520), vikáriushelyettes (1505-1506), zsinati bíró (1510), barsi főesperes, esztergomi kanonok (1520). Közjegyzőnek tanult. Már 1509-ben is az esztergomi Collegium Christi tagja, 1512. augusztus 26-án a társulatnak ajándékozta Olasz utcában levő házát. [VE 58, TA 239 (Nr4769), KKL 346 (89.lj.), KK SER 71, 203-204, KA PÉH 219, SZSZR 597 (Nr4262)]
- 270 Johannes Thurzó** (Thurzó) *sꝛ*: Betlenfalva (42, Betlanovce SK), *egyhtiszt*: episcopus Wratislaviensis, *be*: 1489. **J**, *foke*: JDr 1489, *egytpálya*: 1489-ben decretorum doctorként említik. *egyétélet*: 1513. augusztus 26-án említik, mint régi bolognai diák. *univ*: Krakko 1479, Róma 1490 *torpálya*: Thurzó János. 1464/1466-ban született Krakkóban. 1489-ben boroszlói prépost, majd dékán. 1502-től püspöki coadjutor, majd püspök (1506-1520). Sziléziai főkapitány (1507-1509). 1507. május 16-án Budán tartózkodott, ekkor írta alá apja végrendeletét. 1509-ban öccsével, Szaniszlóval Prágában Lajost cseh királlyá koronázta, és lemondott a főkapitányságról. 1520. augusztus 11-én hunyt el Neißében (Nysa, PL). Sírja és sírfelirata a boroszlói székesegyház melletti Keresztelő Szent János-kápolnában található, amelyet testvére, Szaniszló állíttatott 1537-ben. Támogatta a humanistákat, kapcsolatban állt Rotterdami Erasmusszal, Philip Melanchtonnal és Lutherrel is. Jelentős mecénás volt, nevezetesen építkezései (pl. Boroszlóban)., Könyvtárának több darabja (Hóráskönyv, Missale Wratislawiense, Noli Szent Pál: Epistolae, [Pseudo-] Ignatius: Epistolae, Uranius presbyter: De vita et obitu Pauli Nolensis c. műveket tartalmazó kódex, Ursinus Velius egy verse Erasmusról) ismert. Apja Thurzó János körmöci kamaragróf és krakkói konzul, anyja Bem Orsolya. Testvére, Szaniszló olmützi püspök, illetve unokatestvérei, Zsigmond váradi püspök és Gáspár szepesi kanonok Padovában tanultak. [VE 78, SSTT 217, 222-224, HSzKSz II 220-221 (Nr2031), BH I 261, II 190, 324-325, 347, EG Thurzó (betlenfalvi), FNA T 3, WG T 19-28, PGT 67, MI T 49, MS T 34, MaMüL XII 42, MR ST 17]
- 271 Simon** *sꝛ*: [Győr] (17 H), *egyhtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum [conventus Iaurinensis], *be*: 1489.10.28. **Th**, *egytpálya*: 1489. októberben küldték Bolognába teológiát tanulni. *univ*: Firenze 1489 [HA 256, ILD 437]
- 272 Georgius Szatmári (Ungarus)** (Szatmári) *sꝛ*: Kassa (1, Košice SK), *be*: 1490. *egyétélet*: Filippo Beroaldo tanítványa, akihez később számos növendéket küldött (köztük unokaöccsét is). 1513. augusztus 26-án mint régi bolognai diákot említik. Giambattista Pio több művének címzettje: „R. ac augusto antistiti domino Georgio Cassovio, regis illustrissimi Pannonii ac Boiemici supremo secretario, episcopo Quinquecclesiensi, patrono colendo” intézte Lucretius-kommentárjainak 1511-ben megjelentetett bolognai kiadását. Ajánlásához még hét disztichont is fűzött Pio ugyancsak a pécsi főpaphoz („R. episcopo Quinquecclesiensi”). A kötet végén további magyar vonatkozású részek találhatók: újabb vers Szatmárhoz („Eidem r. ep.”), továbbá kivonat Pio leveléből, amelyet Besztercei Lőrinchez intézett („Ex epistola ad Laurentium Bistritionem”), amely tulajdonképpen 43 helyesbítés

(errata) a kommentár szövegéhez. Ezt a könyvet is utánnyomták. *univ*: Krakkó 1477 *toipálya*: Szatmári György esztergomi érsek. Kassai kereskedőcsalád sarja. 1457-ben született, Kassán. Korán árvaságra jutott, nagybátyja, majd az ő halála után a Thurzó család támogatta. Conservator (1492), kancelláriai titkár (1494-1503), 1497-ben (amikor Bakóctól megvonták a királyi pecséteket) a kancellária vezetője, titkos kancellár (1503-1521), fő- és titkos kancellár (1522-1524). Az 1518-i bácsi országgyűlés tanácsának tagja. A székesfehérvári Szent Miklós-egyház prépostja (1495), majd erdélyi (1497), mislyei, óbudai (1498-1499) és budafelhévízi (1500-1514) prépost. Az egervári Szent István-társaskáptalan prépostja és abaújházi főesperes (1498-1499). Csak 1506-ban szentelték pappá. Veszprémi (1499-1501), váradi (1501-1505), majd pécsi (1505-1521) püspök, esztergomi érsek (1522-1524). Jelentős szerepe volt az 1506. évi Habsburg–Jagelló örökösödési szerződés, majd 1515-ben a bécsi királytalálkozó létrejöttében. A család Mátyástól kapott nemességet. Györgyöt 1500-ban kivették a javadalomhalmozást tiltó 31. tc. alól. 1524. április 7-én, váratlanul Budán hunyt el, Esztergomban temették el. Végrendeletében 6.000 aranyat hagyott a korona visszaadásának érdekében Frigyes császárnak elzálogosított városok és várak visszaváltására, amit azonban II. Lajos a török ellen harcokra fordított. A kassai plébániatemplomnak, annak nagybátyja által alapított kápolnájának és Ferenc saját maga által alapított mellékkápolnájának is egyházi klenódiákat adományozott. Püspöki mecénázása az 1500-as évektől jelentős, építkezéseket kezdeményezett Nagyváradon, Pécsen, Esztergomban és Kassán. Könyvtárának több darabja (Hilarius Pictaviensis: De synodis contra omnes haereses, II. Pius papa: Historia Bohemica, Breviarium Strigoniense) ismert. Apja István. Unokahúga Thurzó Elek felesége. *megjegyz*: Itteni tanulásáról nincsenek pontos adatok. Az időpont nem ismert pontosan. [VE 75, 77, BH I 53, 390, II 142, EÉ 232-234, BGYM 311-315, KJ 330-331, FP 13-30, FTSzÖ 39, FT SzGy 9-13, 317-320, 323, 325, 327-328, 330, 348, ICK Nr139, MaMüL X 483, CTNE 56, CTHNP 28, 29, 38, 46, 52, 54, 62, 71, HSzKSz II 212 (Nr1930), CTN FA 32, 92, 112, 117]

- 273** **Philippus More de Csula** (Csulai Mór) *sz*: Kis-, Nagycsula (62, Ciula Mică, Mare RO), *egyhmegye*: Veszprém, *be*: 1490. *egyetpálya*: 1490 ősztől id. Filippo Beroaldo (1505-ben hunyt el) iskolájában tanult. 1496. július 27-én jelent meg Beoraldo „Commentarii Questionum Tusculanarum” c. műve, amelyet tanítványának, Csulai óóce Fülöpnek ajánlott (Philippi Beroaldi Bononiensis ad Nobilem Philippum Cyulanum Pannonium, discipulum suum epistola). Ebből derül ki, hogy már hatodik éve tanul nála és latin tudását tökéletesíti Plautus és Plinius művein. 1500. május 25-én még Bolognában volt, de Beroaldo 1500-ban megjelentetett Lucius Apulieus „In Asinum Aureum” művének előszavában úgy említi, mint aki nemrég tért vissza hazájába. 1502. szeptember 10-én jelent meg Cicero műveinek Beroaldo jegyzeteivel kísért díszkiadása (Commentarii Questionum Tusculanarum), melynek ajánlólevelét Fülöphöz intézte. *egyetélet*: 1513-ban Aldus Manutius kiadta Cicero Epistolarum ad Atticum, ad Brutum, ad Quintum fratrem, libri XX című

művét, amelyben Csulai Móré Fülöpnek, II. Ulászló magyar király titkárának és velencei követnek ajánlott előszavában dicséri a magyar tudós alapos műveltségét, és a cicerói ékesszólás iránti szenvedélyét, amelyek őt más kiváló honfitársaival, mindenek előtt Thurzó Zsigmonddal összekötik. *univ*: Ferrara 1500, Padova 1513 *tonpálya*: Csulai Móré Fülöp. Román származású. 1452 k. született, először 1489-ben említik. Valószínűleg a bácsi káptalani iskolában tanult. Budai prépost és koronaőr (1490), bácsi prépost (1502-1508), egri nagyprépost (1508/1509-1521), esztergomi kanonok (1509-1524), a pécsi püspökség kormányzója (1522), pécsi püspök (1523-1526). Királyi kancellária titkára (1502). Rövid ideig a királyné udvarmestere. Királyi titkár (1502-1526), kormányzati, diplomáciai feladatokat lát el, velencei követ (1508-1521). Relációs tevékenysége ismert (1502-1515). Adó beszédésében közreműködik (1519: egyházi adó oszmánok elleni védelem szükségleteire, 1520: Nagyszebenben szászok adója). 1521-től apostoli protonotarius. 1505-ben és 1521-ben velencei követ. Velencében kereskedelmi tevékenységet is folytatott. Csapatai folyamatosan a végeken harcoltak, Fülöp a mohácsi csatában esett el, a pécsi székesegyházban temették el. Apja: Vlad, testvérek: László, György, János, Miklós, Mátyás, másik János, Fülöp, Mihály, Margit. Velencében Aldus Manutiusszal is kapcsolatban volt, harmadik fiának keresztapja lett. A Szatmári György körüli humanista csoport tagja. Kiváló verselő és szónok kortársai szerint, jelentős könyvtára lehetett. Ógörögül, latinul és olaszul is tudott. Szerette az antikvitást. Számos kortárs ajánlotta neki műveit. *megjegyz*: A veszprémi egyházmegye egyházi stalluma miatt szerepel (!). [VE 59, 61-62, 64, 66, BH III 149 (Nr1286), GRB 152?, RMRA 5, FTSzÖ 36, 41-43, KJ 301 (3.lj.), KB 29, KK SER 90, 98, 211, FTCsMF 39, 48-53, 56-70, BIH 176-177, CTNE 50, CMC 38, ÁPBB 39, CTN FA 93, VJ VP 106-107]

- 274** **Valentinus de Septem Castris de Ungaria** *s*: Erdély (130, Ardeal RO), *egybtiszt*: magister Ordinis Praedicatorum, *be*: 1491.4.9. **Th**, *fok*: ThMag 1491, ThDr 1491, *egytpálya*: 1491. április 9-én teológiai magister, majd doktor (Implom szerint már február 9-én vagy április 9-én doktor lett). *univ*: Perugia 1481 ?, Köln 1488 *tonpálya*: 1498-ban magister és a magyarországi rendtartomány vicarius generalisa, valamint eben az évben részt vett a ferrarai káptalanon mint a magyarországi rendtartomány sociusa. Egyelőre nem tudni, hogy Erdélyi vagy Pécsi Bálint azonos azzal a Bálint mesterrel, aki 1495-ben a budai studium régense, 1497-ben kap felmentést budai perjelsége alól, mert nem tudta egyszerre a prejeli és régensi teendőket ellátni. 1499-ben a generális magister a budai studium offiálisairól való gondoskodással bízta meg és megengedi neki, hogy a szent évben (1500-ban) Rómába menjen a káptalanra, amit azonban csak 1501-ben tartanak meg. 1501. május 30-án magisterként mint magyarországi provinciális képviselte a magyarországi rendtartományt. [VE 59, FESB 125 (Nr410), EBF FE 91, HA 252-253, ILD 437, 460, TS 344]
- 275** **Franciscus Quinqueecclesiensis** (Vízi) *s*: [Pécs] (5 H), *egybtiszt*: frater de conventu Quinqueecclesiensi, *be*: 1493.9.22. **Ph**, *egytpálya*: 1493. szeptember 22-én őt és Szegedi Miklóst a pécsi konventből Bolognába küldték, hogy ott

- szabad művészeteket tanuljanak. *egyetélet*: 1493. szeptember 22-én engedélyt kapott, hogy tanulmányaira a szülőktől és barátoktól alamizsnát gyűjtsön. *univ*: Innsbruck 1499, Bécs 1502 *torpálya*: 1493-ban még ifjú. Domonkos, majd bencés szerzetes, jádsi apát, majd megarai címzetes püspök (1521-1524). Győri mesterkanonok (1524-1527) és segédpüspök (1521-1527) és 1527-ben győri prépost. [VE 59, TA 292 (Nr6012), HA 258-259, ILD 420, 437, KJ 419-420, CTN FA 74, 75]
- 276 **Nicolaus de Segedino** *s*: Szeged (13 H), *egyh**tiszt*: frater de conventu Quinqueecclesiensi Ordinis Praedicatorum, *be*: 1493.9.22. **Ph**, *egyetpálya*: 1493. szeptember 22-én őt és Vizi Ferencet a pécsi konventből Bolognába küldték, hogy ott szabad művészeteket tanuljanak. *egyetélet*: 1493. szeptember 22-én engedélyezték, hogy tanulmányaira a szülőktől és barátoktól alamizsnát gyűjtsön. *torpálya*: 1493. szeptemberében felmentik a szegedi konvent perjeli tiszte alól, mert Pécsi Osvát testvér, Pál provinciális követének közlése szerint még túl fiatal és tanulatlan. [VE 59, HA 258-259, ILD 420, 438]
- 277 **Thomas de Ungaria** *s*: [Pécs] (5 H), *egyh**megye*: Pécs, *be*: 1494.12.15. **J**, *egyetpálya*: 1494. december 15-én engedélyt kért, hogy vizsgázhasson kánonjogból, bár nem hallgatta és nem is tanította. December 20-án levizsgázott, megkapta a doktori jelvényeket és letette a doktori esküt. *megjegyz*: Thomas Gregorii... (a diploma szerint). Nem azonos a Krakóban 1494-ben beiratkozó diákkal, mivel annak apja Kelemen. [VE 59-60, LSI III 123, HSzKSz II 305 (Nr3016)]
- 278 **Henricus Klem de Castro Mariae in Transsilva** (Klem) *s*: Földvár (85, Feldioara RO), *egyh**tiszt*: plebanus de Castro Mariae, *egyh**megye*: Esztergom, *be*: 1495.1.6. **J**, *fok*: JDr 1496, *egyetpálya*: 1496. november 19-én vizsgázott le kánonjogból. *egyetélet*: 1495. január 6-án 26 garast fizet magáért és famulusáért, Boessbart Lukácsért a német nemzetnek. *univ*: Bécs 1475 *torpálya*: Földvári plébános (1495). [VE 60, 62, LSI III 128, TS 241, AFT 128, TA 242 (Nr4846)]
- 279 **Johannes Polner de castro Schess Transilvano** (Polnar/Polner) *s*: Segesvár (79, Sighișoara RO), *egyh**tiszt*: cantor ecclesiae S.Crucis Wratislaviensis, *be*: 1495.1.6. *egyetélet*: A német nemzet tagja. 1495. január 6-án ő és Erdélyi Vince 4 rajnai forintot fizetnek a német nemzetnek. Részt vett a német nemzet 1497. január 19-ei választógyűlésén is. Bolognában a bolognai stallum segítségével tanult. *univ*: Párizs 1488, Lipcse 1493 *torpálya*: Ld. 37. szám alatt. [VE 60, ANG 247, RS PPS 7, TS 265, KG PS 284-285, AFT 128, CTN FA 87, CTHNP I 45, 161]
- 280 **Lucas Boessbart de Tartlaw** (Boessbart/Krell) *s*: Prázsmár (85, Tartlau, Prejmer RO), *egyh**megye*: Esztergom, *be*: 1495.1.6. **J**, *fok*: JDr 1502, *egyetpálya*: 1502. szeptember 26-án lett a kánonjog doktora, mint az egyetem rektora. *egyetélet*: 1495. január 6-án 26 garast fizet érte és magáért Klem Henrik (akinek Lukács a famulusa) a német nemzetnek. *univ*: Bécs 1494 *megjegyz*: A német nemzet forrásaiban Argoniensis diocesis Lucas küldő egyházmegyéjeként, míg a mutató ezt az egri egyházmegyével azonosítja. Lucas Boesshart, Lucas filius Stefani comitis Castri Marie de Septem Castris, sacerdos, rector

- utriusque Universitatis, strigoniensis diocesis (1502), Lucas sacerdos de Septem ecclesiis ungarus. Guerrini szerint azonos Földvári Lukácsal. [VE 60, 67, ANG 247, MTG 120-121 (Nr26), ATF 128, TA 274, 276 (Nr5589, 5628), TS 282]
- 281 Michael de Ungaria** sz: Kóhalom (75, Rupea RO), *egybtisz:* frater, *be:* 1495.12.19. **Th,** *foke:* ThDr 1497, *egytpálya:* 1495. december 19-én szentenciák olvasása után a generális engedélyezte neki, hogy a bolognai konventben felvegye a magisteri jelvényeket, amennyiben a bolognai perjel és a bolognai studium regense alkalmasnak találja rá. 1496. május 23. után tartotta szentencia előadásait. 1497. április 11-én doktorált. *egyetélet:* Számos diáktársának adott kölcsön. 1495. december 19-én a generális megparancsolta Tolnai Jónás testvérnek, hogy a 3 dukátot, amelyet Pécsi Osvát testvértől kapott, adja vissza Kóhalmi Mihálynak. 1496. március 12-én szegénysége miatt távozott (Mihálykó szerint májusban), mert nem tudta fedezni a költségeket és engedélyt kapott rá, hogy ott tartson szentencia magyarázatokat és ott magisztrálhasson, ahol alkalmas neki. 1497-ben felszólította Pécsi Péter testvért, hogy adja vissza neki 20 dukátos adósságát, akinek végül a generális kiközösítés terhe mellett parancsolta meg, hogy adósságát fizesse ki 1497. március 20-án. *torpálya:* 1501-ben a segesvári konvent studiumában tanított. 1511-ben a magyar rendtartományt képviseli Rómában. 1514. áprilisában a kolozsvári konvent perjele. *megjegyz:* Michael Ungarus (1496). Vö. Pich Mihály. A Mihálykó által hivatkozott Piana 1966 10. p. és 207. p. oldalakon nincs rá vonatkozó információ. [VE 61, HA 260, ILD 424, 435, 438, 461, MÁB 12, SUB 146]
- 282 Petrus de Quinqueecclesiis** sz: Pécs (5 H), *egybtisz:* frater, *be:* 1495.12.20. **Th,** *egytpálya:* 1495. december 20-án engedélyezték, hogy mint a borostyánkoszorús felvegyék a bolognai studiumba, ahol a szentenciák magyarázata után elnyerheti a magisteri címet is, de csak a generális engedélyével. 1497. március 23-án mint baccalaureust említik. *egyetélet:* 1497-ben Kóhalmi Mihály felszólította Pécsi Péter testvért, hogy adja vissza neki 20 dukátos adósságát, akinek végül 1497. március 20-án a generális kiközösítés terhe mellett parancsolta meg, hogy adósságát fizesse ki. *univ:* Siena 1493 [VE 61, HA 258, ILD 424, 438, 468]
- 283 Vincencius Transilvanus** sz: Kóhalom (75, Rupea RO), *be:* 1495.1.6. **J,** *egytpálya:* Valószínűleg itt lett mindkét jog doktora. *egyetélet:* 1495. január 6-án ő és Polner János 4 rajnai forintot fizetnek a német nemzetnek. *univ:* Krakko 1492 *torpálya:* Óbudai kanonok (1505-1519). 1508-ban Csulai Móré Fülöp káplánja, Velencébe vele ment, valószínűleg későbbi útjaira is. Szász származású. *megjegyz:* Vincentius. Beiratkozáskor magister, de nem tudni, hogy ez fokozat vagy cím. Krakóban nem szerzett fokozatot. [VE 60, 415, HSzKSz II 288 (Nr2835), TS 346, KEKR 32, KJ 301, FT CSMF 63]
- 284 Mathias Hasagy** (Háshágyi) sz: Zalaháshágy (55 H), *egybtisz:* frater conventus Quinqueecclesie, *be:* 1496.4.8. **Th,** *egytpálya:* 1496. április 8-án konventje 3 évre Bolognába küldte teológiát tanulni. *egyetélet:* 1496. április 8-án engedélyt kapott, hogy a rendbe lépése előtt kölcsönadott pénzeket

- visszakövetelje és tanulmányaira fordítsa. *univ*: Bécs 1485 *torpálya*: 1483-ban perben állt más zalai családokkal apja kifosztása miatt. Apját, Mihály zalai alispánt (1464, 1465) 1482-ben ölték meg. Testvére, Imre szlavóniai ítélőmester (1507), másik testvére, Dénes Zala megyei birtokügyek kapcsán tűnik fel és a Kanizsai család familiárisa. [VE 61, HA 260, ILD 422, 438, TA 257 (Nr5195), BI E 34, BI HKF 139-140]
- 285 Michael Keserű de Gibart** (Gibarti Keserű) sz: Gibárt (52, Gibarac SRB), be: 1496. **J**, *egyetpálya*: Bolognába a szabad művészeteket és a görög nyelvet és irodalmat küldték tanulni. Id. Filippo Beroaldo tanítványa, akihez Váradi Péter kalocsai érsek ajánlólevelével került Bakóc Tamás unokaöccsei és Csulai More Fülöp társaságában. Beroaldo 1500-ban kiadott Lucius Apulieus „In Asinum Aureum” művében dicséri Mihály szorgalmát és tehetségét. Beroaldo 1500-ban megjelentetett Julius „Polyhistor sive mirabilibus” művet Mihálynak ajánlotta („Michaeli Cheserio Pannonio discipulo suo”), és említi apját, Keserű István alnádort is, Mihályt pedig dicséri és inti: „A mi irodalmi hajlékunkban katonáskodásodnak még csak az elején tartasz. Máris olyan kiválóságnak jelét adtad, hogy a jó újoncból biztosan kiváló veteránus lesz”. Inti, hogy Cicero, Livius, Plautus mellett Solinus is legyen naponta a kezében s rajta legyen, hogy megfeleljen annak a szép névnek, melyet apja képvisel. 1503 őszén is Beroaldonál tanult a két Erdődi fiúval együtt. *egyetélet*: 1502 őszén vagy 1503 őszén Beroaldo újszülött gyermekének egyik keresztapja. *torpálya*: Pécsi éneklőkanonok (1499-1502), boszniai püspök (1502-1524), királyi kancelláriai titkár (1509-1519), fehérvári őrkanonok (1511/1514-1524). Boszniai püspökségének megszerzésekor még Bolognában tartózkodott. Egyes vélemények szerint azonos azzal Keserű Mihállyal, aki visszatért a világi életbe és feleségül vette Losonci Bánfi Magdolnát (1526). Ezután Szapolyai nádora lett, és 1529-ben ő fogta el Perényi Pétert a koronával együtt, 1530-ban is Szapolyai seregében szolgált és 1532-ben dévai várnagy. 1534-ben Lodovico Gritti megölésekor, mint annak hívét elfogták Medgyesen, ekkor felesége naponta friss kenyeret vitt neki (kortársa szerint azért volt Gritti híve, mert gyermekkorra óta Itáliában élt). Megjegyzendő, hogy ez utóbbi Mihály valószínűleg nem a püspök, hanem a püspök unokaöccse, Istvánnak a fia Mihály. Ezt igazolja, hogy a püspök testvére, István 1530-ban Szapolyai familiárisa volt. Ennek ellentmond, hogy 1529-ben I. Ferdinánd király a hűtlen Keserű Mihály leégett házát eladományozta Lorenz Reutlingemnek, a nagyobb magyar kancellária jegyzőjének. Mihály püspök Szatmári humanista köréhez tartozott. Apja Kereseű István alnádor (1505-1518), anyja Kállai Lőkös Erzsébet. Testvérei: János, István, Krisztina, Katalin és Petronella. Mihály lefordította görögből latinra Isocrates két beszédét 1506-1510 között. Az egyiket II. Ulászló királynak („Ad sacratissimum Hungariae regem Wladislaum”), a másikat pedig Szatmári György pécsi püspöknek („ad reverendissimum dominum Georgium Quinqueecclesiensem”) ajánlotta. Beroaldo barátjaként írt róla. *megjegyz*: Michele Chesserio Vescovo Boscense (1502/1503). Gerézdi szerint meghalt Mohácsnál és a Gritti által említett személy más, ezt a véleményt igazolja a

- Magyar Nyelvm emlékek is. A család Botka Tivadar szerint a Valkó megyei Gíbártól származik. Ilyen nevű település található Abaúj vármegyében is. [VE 62-63, 64, 69-70, GRB 152-153, RMRA 5, RMPB 165, BH III 168, 297 (Nr1463, 2858), FTE 70-71, FTSzÖ 36, KJ 40-41, 353-354, FT 366-367, ÁPBB 39, ARGB 38, 41, BTV 453, NI VI 229, ZSSH 28-29, BGYM 319, BJJ 118, KJ 353-354, KASZF 250, VABH 286-287, PA SZJPP 301, MaMüL V 375, CTN FA 43, HBC 22-28, VJ VP 107, CTHNP I 33]
- 286 Michael Pich** (Pich) *sꝯ*: [Buda] (35 H), *egybtisꝯt*: frater de conventu Budensi Ordinis Praedicatorum, *be*: 1496.7.20. **Th**, *foke*: ThDr 1497, *egytpálya*: 1496. július 20-án Bolognába küldték teológiát tanulni a görögök számára fenntartott helyen. 1496-ban teológusként említik Bolognában. 1497. április 11-én a teológia doktora lett. *megjegyz*: Magister Michael de Ungaria (1497). Implom Lajos szerint azonos Kóhalmi Mihállyal. [VE 61, 63, FE SB 126 (Nr427), BF FE 91-92, HA 261, ILD 438]
- 287 Michael Zechel** (Székely) *sꝯ*: [Pécs] (5 H), *egybtisꝯt*: frater de conventu Quinqueecclesiensi, *be*: 1497.9.28. **Th**, *foke*: ThMag 1500, *egytpálya*: 1497. szeptember 28-án a generális engedélyezte neki, hogy szentencia előadásokat tartson és felvegye a magisteri jelvényeket. 1498. január 29-én említik, hogy teológiai tanulmányok céljából küldték Bolognába. 1500. június 6-án a hittudomány magistere volt és a generális megengedte neki, hogy 2 év letelte után valamelyik studiumba mehet egyházjogot tanulni. *univ*: Párizs 1489, Siena 1493, Padova 1495 *torpálya*: 1498. január 29-én helyezték a saját konventjába, a pécsibe, ha a tartományba menve ott tartózkodna. 1500. június 6-án lektornak és régensnek nevezték ki a pécsi konventbe. Az 1513-as nagykáptalan a budai konventbe helyezte régensnek. Vö. Lábatlani Székely Mihály. [VE 63, HA 258, ILD 429, 438, 456, 457, 463, 471, 474]
- 288 Clemens de Quinqueecclesiis** *sꝯ*: Pécs (5 H), *egybtisꝯt*: frater, *be*: 1498.6.20. **Th**, *egytpálya*: 1498. június 20-án küldték Bolognába teológiát tanulni a magyarországi rendtartomány helyén. A studium regense ekkor magister Johannes de Tabia neves kánonjogász. Magisterségét az 1518-as nagykáptalan hagyta jóvá. *univ*: Firenze 1513 ? *torpálya*: 1534. február 10-én és május 1-én magyarországi tartományi perjel. *megjegyz*: Implom szerint azonos az 1503-ban és 1515-ben említett Kelemennel. [VE 63, BF FE 92, HA 261, 273, ILD 438-439, 464]
- 289 Henricus Seidlitz** (Seidlitz) *sꝯ*: Magyarország (120), *egyhmegye*: Várad, *be*: 1499.1.6. *egyétélet*: 1499. január 6-án fél forintot fizetett a német nemzetnek. [VE 64]
- 290 Johannes Magnetis** (Magnetis) *sꝯ*: [Buda] (35 H), *egybtisꝯt*: frater de conventu Budensis, *be*: 1500.6.3. **Th**, *foke*: ThMag 1505, *egytpálya*: 1500. június 3-án Bolognába és/vagy Padovába küldték teológiát tanulni. 1505-ben a generális káptalanon megkapta a magisterium megerősítését. *univ*: Padova 1500 *torpálya*: 1505 év végén budai lektor és predicator. *megjegyz*: Joannes. Johannes Magni de Ungaria (1505). Harsányi úgy értelmezi, hogy vagy Bolognában, vagy Padovában tanult, amelyiket választotta. [VE 64, HA 159, 255, ILD 439]

- 291 **Jacobus Pisonis** (Pisonis/Piso) sz: Medgyes (76, Mediaș RO), *be*: 1501. J. *jók*: JDr 1501, *egyetpálya*: Itáliában szerzett jogi doktorátust. 1505. július 18-ai oklevélben artium doctor, de ezt a címet szerezhette Bécsben is. 1509-ben iurium doctor-ként említik. *univ*: Bécs 1496, Róma 1501 *torpálya*: Jacobus Piso/Piso Jakab. Az 1470-es évek második felében medgyesi (esetleg nagyszebeni) polgárcsaládban született. Bécsben 1497-ben iratkozott be a jogi karra és viszonylag hamar tagja lett a Collegium poetarum et mathematicorumnak, a Konrad Celtis által az egyetem hagyományos karai mellé szervezett humanista műhelynek. Celtis az első közt avatta költővé, 1502. március 3-ai művében poeta laureatus. 1501 szeptemberében már bizonyosan Budán tartózkodott. 1503-ban már Rómában élt. Itáliában Thurzó Elek nevelője, majd 1504-1514 között Isvalies udvarának tagja, egyben magyar ügyvivő. Itáliában a magyar király számára teljesített diplomáciai szolgálatokat és II. Gyula és X. Leó pápák követe. Szolgálatai miatt azt apostoli protonotarius cím birtokosa, így a pápai kúria tagja. Mint királyi követ megfordult II. Gyula pápánál Rómában, aki a keresztény fejedelmeknek a törökök ellen való egyesítésén buzgólkodott és Pisót I. (Öreg) Zsigmond lengyel királyhoz küldte ezügyben; 1510. január 6-án érkezett Krakóba, ahol azonban sikertelen volt közbenjárása. Visszatérve Magyarországra, II. Ulászló királyt serkentette a török elleni háborúra, majd szeptemberben visszatért Rómába. 1514-ben X. Leó pápa pápai légatusként ismét Lengyelországba küldte azzal a szándékkal, hogy megakadályozza a lengyel-orosz háborút, és ehelyett törökellenes akcióra sarkallja Zsigmondot. Júliusban érkezett Vilniusba, ahol Zsigmond király készült a Vaszilij moszkvai fejedelem elleni hadjáratra, és még Piso ottléte alatt fényes győzelmet vívott ki az oroszok ellen (Piso ezt a csatát barátjának, Johannes Coritiushoz Rómába küldött levelében le is írta). Lengyelországi tartózkodása alatt elnyerte a király kegyét, úgyhogy Zsigmond gazdag ajándékokkal jutalmazta meg. 1515-ben jelen volt a lengyel király, I. Miksa német-római császár és II. Ulászló magyar király találkozásán Bécsben és Pozsonyban. Pécsi prépost (1517-1522), küllői főesperes (1522), 1515-ben királyi titkár, több ízben látott el diplomáciai megbízatásokat, 1516-tól II. Lajos király nevelője lett, ezért a király őt a budavári Szent Zsigmond-prépostsággal ajándékozta meg (1522). Perben állt elődjével, Várdai Pállal, mivel az Pisót nyilvánosan véresre verte, ruháját eltépte. Szalkai pártfogoltja. Királynéi titkár, emellett a király a legfontosabb állami ügyekben is kikérte tanácsát és segítségét, így 1523-ban titkos küldetésben volt Zsigmond lengyel királynál, ahol a cseh politikai ügyekben fontos eredményeket ért el. 1522-ben a királyi párral volt Prágában. A mohácsi csatában összegyűjtött vagyonát elvesztette (Pozsony felé tartva Pisót Borostyánkő várában Szentgyörgyi és Bazini Ferenc gróf szolgálai teljesen kifosztották). 1527-ben hunyt el Pozsonyban. Rotterdami Erasmust már 1509-től, római tartózkodása idejétől kezdve bizonyíthatóan ismerte (június 30-án Rotterdami Erasmus pápai protonotáriusa), később levélváltásukat Erasmus levélgyűjteményében is kiadta. Erasmus őt tartotta a legtöbbre magyarországi levelezőtársai közül. Erasmusszal való levelezéséből

három levél maradt fenn Pisotól, öt másik levelének pedig csak az Erasmus által írt válasza. Szoros kapcsolatban állt a bécsi humanistákkal is, erről tanúskodnak 1502-ben egy bécsi Ausonius-kiadásban megjelent, az olvasóhoz írt kísérő versei, és a Johann Fuchsmagennek 1500-1504 között írt versei, amelyek az innsbrucki Egyetemi Könyvtár 664. jelzetű kéziratában maradtak fenn. Szalkai László egri püspök, majd esztergomi érsek szűkebb köréhez tartozott, költeményei nagy részét is neki dedikálta. Latin versei a Janus Pannonius utáni magyar humanista költészet legszellemesebb és legegységibb darabjai közé tartoznak. Művei: *Epistola ad Joannem Coritium de conflictu Polonorum et Lithuanorum cum Moscovitis, scripta Vilnae* (Róma, 1514, Froben János is kiadta 1515-ben Bázelen is), *Epigramma* (ugyanazon csatára írva, a *Carmina de memorabili cede scismaticorum Moscoviorum, per ... Sigismundum Regem Poloniae ... c. gyűjteményben, h.n., é.n.*), *Jacobus Piso Transylvanus: Oratoris et Poetae excellentis, Schedia* (Bécs, 1554-ben Michael Zimmermann adta ki, egyetlen ismert példánya a krakkói Jagelló Egyetem könyvtárában található). 1502. március 3-ai előszóval adta ki Bécsben mint *Iacobus Piso, Transylvanus, Poeta laureatus Ausonius Peonius: Poetae praeclarissimi Oratio matutina ad Omnipotentem Deum c. munkáját, amelyhez hozzácsatolta Philippus Beroaldus, vir undecumque doctissimus Carmen elaboratissimum. In memoriam Sanctissimo Passionis Domini nostri Jesu Christi, quam pientissime conscriptum c. művét. Műveit Georgius Wernher adta ki Bécsben, 1564-ben. Budai háza a szellemi élet egyik központja volt. *megjegyz:* Tanulmányait talán Bolognában végezte, de pontos adat nincs róla. [VE 257-258, TA 278 (Nr5680), TS 245, CDPR 35 (Nr25), TWI 67-90, BGY 323, FT 430-431, FTE 76, FTSzÖ 41, KEKR 92, JL JPL 91-98, JL JPA 337-340, JL JPK 26-36, HBC 12-22]*

- 292 Johannes Snapek Pannonius** (Snapek) *s:* Magyarország (120), *be:* 1501. *egyetélet:* Már 1501 előtt is itt tanult. *univ:* Ferrara 1501 [VE 65]
- 293 Ladislaus Hungarus** (Lelei Kaplyan) *s:* Lele (24, Lelei RO), *be:* 1501.12.19. *egyetpálya:* 1501. december 19-én számos más diákkal jelen volt egy vitán az egyetemen. Id. Filippo Beroaldo tanítványa, tanulmányait könyvbejegyzése bizonyítja: *Caius Plinius Secundus: Historia naturalis. Cum castigationibus Hermolai Barbari.* szerk. Iohannes Baptista Palmerius („Ladislai Caplion de zelagin Diligentia curaque exactissima philippo Beroaldo Bononia... emey (?) 1502.”, „1526 Ladislaus Caplyon de lele zilaginus Canonicus Ecclesiae Strigoniensis”). *univ:* Padova 1504 *tovpálya:* Esztergomi kanonok, Szent Péteroltár igazgatója, esztergom-szentgyörgymezei prépost (1513-1526), esztergomi olvasókanonok (1532), szentszéki bíró (1526), egri olvasókanonok (1532). A családfán egyelőre nem helyezhető el. *megjegyz:* Dominus Gadislaus. Ladislaus Caplyon de lele zilaginus (1502). [BH II 172 (Nr2499), Engel Kaplyon nem 6. tábla: Kaplyan (lelei), KK SER 153, 212, CTNE 51, MAB 12, SZSZR Nr4375]
- 294 Matheus filius quondam Thomae Czeckel de Ungaria** (Czeckel/Székely) *s:* ? (11 H), *egyházsz:* sacerdos, *egyhmegye:* Esztergom, *be:* 1501.9.22. **J**, *foke:* JDr 1501, *egyetpálya:* 1501. szeptember 22-én kánonjogi tanulóként engedélyt kért,

- hogy vizsgázhasson, bár nem hallgatta elég ideig és nem is tanította. Egy nap múlva levizsgázott, megkapta a doktori jelvényeket és letette a doktori esküt. *toppálya*: Veress szerint azonos Miskolci Máté esztergomi kanonokkal (1501-1518). C. Tóth szerint nem azonosak. *megjegyz*: Mattheus, Matthaeus Grekel, Czekel (1501). [VE 64-65, MTG 120 (Nr16), ASFE (<http://asfe.unibo.it/en/persona/LL0016>)]
- 295 Johannes Chermendinus de Ungaria** (Currifex) *s*: Körmend (53 H), *be*: 1502.10.12. **J**, *fok*: JDr 1502, *egyetpálya*: 1502. október 12-én levizsgázott kánonjogból, felvette a doktori jelvényeket és letette a doktori esküt. 1520 tavaszán, Lőcsén kelt oklevélben decretorum doctorként említi magát. *univ*: Bécs 1487, Itália 1522 *toppálya*: Győri, esztergomi kanonok (1505-1531), komáromi főesperes, éneklő-, olvasókanonok, szentgothárdi apátság kormányzója. Szentszéki bíró (1506-1509, 1522), zsinati bíró (1510, 1520). 1522-ben az esztergomi káptalan megbízásából Velencében járt. 1531. december 25-én hunyt el. *megjegyz*: Iohannes, Ioannes Kezmendi (1510). Körmendi Kinga szerint azonos Fényes Jánossal. [VE 67-68, TA 261 (Nr5277), KJ 157, 402, KK SER 93, 128, 206, 220, KES 266]
- 296 Johannes Fenies zarandinus ungarus** (Fenies) *s*: Zaránd (56, Hártagani RO), *egyh*: canonicus Strigoniensis, *be*: 1502.10.10. **J**, *fok*: JDr 1502, *egyetpálya*: 1502. október 12-én levizsgázott és felvette a doktori jelvényeket. *univ*: Bécs 1487, Róma 1522 ? / Krakkó 1499 ? *toppálya*: Vö. Körmendi János győri, esztergomi kanonok (1505-1531), komáromi főesperes, éneklő-, olvasókanonok, szentgothárdi apátság kormányzója. Szentszéki bíró (1506-1509, 1522), zsinati bíró (1510, 1520). 1522-ben az esztergomi káptalan megbízásából Velencében járt. 1531. december 25-én hunyt el. *megjegyz*: Ioannes, Joannes. Iohannes Finius, Chermedinus, canonicus, strigoniensis dioc., ungarus (1502). Körmendi Kinga Körmendi Jánossal azonosítja: Ioannes Fenies [Fiumis] zarandinus [caradinus] ungarus, de ezt az azonosítást C. Tóth Norbert kétségbe vonja. Felmerül, hogy azonos lenne Bak Jánossal. [VE 67, MTG 121 (Nr27), ASFE (<http://asfe.unibo.it/en/persona/LL0028>), <http://asfe.unibo.it/en/persona/LL0028>), TA 261 (Nr5277), HSzKSz II 322 (Nr3201), KK SER 93, 128, 206]
- 297 Lucas filius Stephani comitis Castri Mariae de Septem Castellis** *s*: Földvár (85, Feldioara RO), *egyh*: sacerdos, *egyhmege*: Esztergom, *be*: 1502.5.9. **J**, *fok*: JDr 1502, *egyetpálya*: 1502. május 9-én engedélyt kért, hogy vizsgázhasson, bár nem hallgatta a dekrétumokat elég ideig és nem ismételte az előírt időn át. Egy nap múlva megengedték, hogy mind a római, mind a kánonjogi vizsgát letegye és felmentették az előírt öltözet beszerzése alól. 1502. május 22-én az egyetem rektoraként vizsgáztatott mindkét jogból. 1502. szeptember 26-án levizsgázott. 1518-ban ultisnoe iuris doctorként említik. *univ*: Krakkó 1484 *toppálya*: Plébános Nagydisznódon. Elhunyt 1518. szeptember 30-án. *megjegyz*: Magnificus ac doctissimus vir dominus Luccha, magnificus vir dominus Lucas sacerdos de Septem ecclesiis ungarus; magnificus dominus Lucas de Septem Castris transilvanus (1502). Guerrini szerint azonos Boessart Lukácsal! Vö. még a német nemzetbe 1500-ban

beiratkozó Lucas plebanus in Heltwin-nel. [VE 65, 67, 417, ANG 257, ASFE (<http://asfe.unibo.it/en/persona/MF0291>), AFT 128-129, HSzKSz II 248 (Nr2344), TS 281, MÁB 12]

- 298 Clemens de Ungaria** sz: Pécs ? (5 H), *be*: 1503. *egyetpálya*: 1503-ban küldték Bolognába Lászlóval együtt, elnyerték a mesteri címet. *torpálya*: Vö. Pécsi Kelemen. *megjegyz*: Implom szerint azonos az 1498-ban és 1515-ben említett Kelemennel. [VE 71, ILD 438-439, 464]
- 299 Franciscus Vardai** (Várdai) sz: Kisvárdá (40 H), *be*: 1503.7.23. **J**, *egyetpálya*: Rómából kánonjogot jött ide tanulni. 1509-ben Romulus Amasaeus, a későbbi bolognai tanár Ferenc váci püspökké való kinevezése alkalmából panegiriszt írt neki, mint mecénásának. Romulus ekkor Várdai Jánost oktatta. *egyetélet*: 1503. július 23-án és 1504. április 20-án Bolognából keletkezett leveleit. *univ*: Padova 1500, Róma 1503 *torpálya*: Várdai Ferenc. 1460-ban vagy 1474-ben született. Itáliai tartózkodása alatt, 1503. szeptemberében Velencében is járt. Csak 27 évesen került egyetemre. Dombói apát (1495 u.-1500), komáromi főesperes és esztergomi kanonok (1498-1512), fehérvári örkanonok (1500-1508). Udvari szolgálatban volt a kincstartóságnál, majd királyi titkár (1507-1509) és királyi tanácsos (1509), kincstartó (1509-1510). Váci püspök (1509-1513), erdélyi püspök (1513-1524). Titkárként folyamatosan a király mellett tartózkodott, Prágába is vele tartott. A korábbi szakirodalom szerint hájszentlőrinci prépost, azonban C. Tóth Norbert legújabb kutatásai bebizonyították, hogy ezt a címet Szeremlényi Ferenc viselte. 1524. október 22-én írta meg végrendeletét, amelyben meghagyta, hogy még épülő gyulafehérvári Szent Anna-kápolnába temessék el. 1524. október 25-én, Gyulafehérvárott hunyt el. Sírja a 18. században tűnt el. 1526-ban Bornemisza Abstemius Pál írt gyászbeszédet számára Bolognában. Bocchi epitáfiumának szövege kéziratban is fennmaradt a római Biblioteca Angelicában. Sírfelirata is megemlékezett itáliai tanumányairól. Fiatalabb korában irodalmi ambíciói lehettek (ezt Amasaeus verse is említi). Pelei Tamás kapzsi, fősvény, kíméletlen zsarnokként mutatja be, akit a parasztok is csak „Ekevesztő Ferenként emlegetnek. Apja Várdai Miklós bodrogi főispán, anyja Eufémia vagy Bélteki Drágfi Fruzsina. Testvérei János, István, Orsolya, János, Ambrus, Mihály, Anna, Imre. Sok könyve volt (többek között: Pontificale – ez Bécsben maradt fenn–, Missale, Libri diversi in maiori vol limine no. LXXXIII; libri in minori volumine XVII.), amelyek közül egy kéziratot jóskönyv is ismert. Gyulafehérvári humanista udvarában élt többek között Adrianus Wolphardus, Megyericséi János és Taurinus István. Dédnagybátyja, Várdai István kalocsai érsek Bécsben, Krakkóban, Ferrarában és Padovában tanult, nagybátyja, Várdai Mátyás Krakkóban és Ferrarában, másik nagybátyja, Simon egyes vélekedések szerint német egyetemen. Öccse, János Padovában és Bolognában tanult, másik öccse, Ambrus Bécsben és Bolognában tanult, harmadik öccse, Mihály, Krakkóban tanult. [VE 68, DL 82199, 82201, 82207, BH I 62 (Nr114), II 272 (Nr2964), GRB 156-157, K] 375-376, RMRA 24-29, 55-61, LPM 265-266, BI VF 259-266, MaMüL XII 308, KP BIT 1197-1198, LB PT 441-442, CTN VF 73-115, CTN VFP 17-24, CTN FA 65, 106]

- 300 Johannes Erdődi** (Erdődi) *s.:* Erdőd (41, Ardud RO), *be:* 1503. *egyetpálya:* 1503 őszén Filippo Beroaldonál tanult testvérével, Pállal és Keserű Mihállyal. *univ:* Ferrara 1502, Bécs 1504, Padova 1509 *torpálya:* Egri kanonok és pankotai főesperes (1494-1496), győri kanonok (1497-1505), titeli prépost (1499-1517), esztergomi nagyprépost (1502-1517), egri kanonok és szabolcsi főesperes (1502-1506), királyi titkár (1510-1513), személynök (1513-1514), zágrábi püspök (1515-1517), erdélyi kanonok és kükküllői főesperes (1518-1534). Apja János. Bakóc Tamás unokaöccse, de valamilyen bűnt követett el, ezért az érsek kitagadta. [VE 69, TA 397 (Nr6136), KK SER 92, 152-153, 208, CTNE 57, 58, CTHNP I 57, 75, CTN EBT 17]
- 301 Ladislaus de Ungaria** *s.:* Pécs (5 H), *egybltsz:* frater Ordinis Praedicatorum, *be:* 1503. **Th, fok:** ThMag 1505, ThDr 1506, *egyetpálya:* 1503-ban küldték Bolognába Kelemennel együtt. Az 1505. évi nagykáptalan jóváhagyta előadásait és engedélyt adott neki a magisteri cím viselésére. 1506. június 4-én a teológia doktora lett. *univ:* Köln 1498 *torpálya:* 1498-ban a generális káptalan küldi Kölnbe teológiát tanulni. 1503-ban Bolognában tanult. Szentenciaelőadásait az 1505. évi káptalanon jóváhagyták, s magisterré avatását javasolják. 1506-ban teológiai doktor. Magyarországi tartományi perjel (1517-1524). 1518. évi római generális káptalanon Magyarországot képviselte. 1532. január 31-én a kassai konventben tartózkodott. *megjegyz:* Ladislaus de Quinque Ecclesiis (1506). [VE 71, 72, ASFE (<http://asfe.unibo.it/en/persona/ACT0942>), ILD 439, 464, MÁB 12, MOPH VIII 432]
- 302 Michael de Lelez filius Antonii de Kereztur de Ungaria** *s.:* Bodrogkeresztúr mh Lelesz (57 H), *egyhmegye:* Szepes, *be:* 1503.8.18. **J, fok:** JDr 1503, *egyetpálya:* 1503. augusztus 18-án engedélyt kért, hogy vizsgázhasson. Augusztus 22-én mint kánonjogi hallgató levizsgázott, megkapta a doktori jelvényeket és letette a doktori esküt. *megjegyz:* Michael Lelez filius Antonii, Keirstaine, sperimensis dioc. (1503). [VE 68-69, MTG 121-122 (Nr40), ASFE (<http://asfe.unibo.it/en/persona/LL0042>)]
- 303 Paulus Erdődi** (Erdődi) *s.:* Erdőd (41, Ardud RO), *be:* 1503. *egyetpálya:* 1503 őszén Filippo Beroaldonál tanult testvérével, Jánossal és Keserű Mihállyal. *torpálya:* Egri nagyprépost (1504-1509). Erdődi/Monoszlói/Monyorókeréki Péter testvére. Apja Miklós. Bakóc Tamás neposa. [VE 69, CTNE 50, CTN EBT 16]
- 304 Stephanus Pannonius cognomento Brodarichus Zagroviensis** (Brodarics) *s.:* Poljana (87, Poljane HR), *be:* 1503. *egyetpálya:* Laurea dignis Apollinari (Magyi Sebestyén említi így). Pinus Tolosanus (Jean de Pins) francia humanista történetíró szerint, aki 1505 szeptemberében Bolognában megjelentette két hónappal korábban elhalálozott mesterének, Filippo Beroaldónak az életrajzát, Brodarics az ő tanuló társa és id. Beroaldo tanítványa, mivel azonban a mester nem említi, feltételezhető, hogy csak rövid ideig volt a tanítványa (valószínűleg Janus Pannonius műveinek kiadása miatt utazott Bolognában Szatmári megbízásából). *egyetélet:* Mivel Calphurnius 1503. január 19-én váratlanul meghalt, Kasza Péter felveti, hogy már ezután nem sokkal Bolognába ment. Bernhard Cles tridenti érsek iskolatársa volt, ami bizonyítja,

hogy Brodarics 1504-ben már biztosan Bolognában volt. Magyi Sebestyén tanuló társa a következő személyekkel együtt: Kretschmer Lőrinc, Kakas János, Fehérvári Fülöp, Hagymási Bálint és Bornemisza (Abstemius) Pál. 1505. nyarán hazatért a Tűz Osvát végrendeletének végrehajtása körüli viták miatt. *univ*: Padova 1499 *torpálya*: 1480 k. október 20-án született szlavóniai köznemesi családba, valószínűleg a család ősi birtokán, Polyánán (Kasza Péter legutóbbi kutatásai módosítottak a korábbi, 1470/1471-es datálást). Tanulmányait a pécsi székesegyházi iskolában kezdte. 1505-ben rövid időre hazatért Itáliából. Hazatérte után Bakóc Tamás alkancelláriai titkára, majd Szatmári György titkára (1508-1517). Zágrábi (1501-1506 k.), pécsi kanonok (1517-1526), a pécsi Szent András-kápolnába rektora, pécsi prépost (1522-1526), esztergomi kanonok, az esztergomi Szent Margit-oltár igazgatója (1524), esztergomi éneklőkanonok (1524), valószínűleg budafelhévízi prépost. Szerémi (1526-1535), pécsi (1532-1537), váci (1537-1539) püspök. Királyi titkár (1521-1526), titkos kancellár (1526). 1521-ben követ Zsigmond lengyel királynál, 1522-1524 között Rómában és Velencében, 1525-1526 között újra Rómában, valamint többször Bécsben és Prágában. 1522-ben mint pécsi prépost és a magyar király követeként mondott beszédet a török veszélyről Rómában. Mohács után Szapolyai (I.) János egyik leghűségesebb híve. 1529-ben közzvény kínozták, amelynek kezelésére Itáliába, pontosabban Velencébe kívánt utazni, Tardi Mihály pécsi kanonoknak szóló levelében említi, hogy Bernhard Cles tridenti érsek Bolognában iskolatársa volt. 1539-ben mint vikárius vett részt Szapolyai János és Izabella esküvőjén, előtte a leánykérő küldöttség tagja. Végrendeletét 1539. júniusában készítette el, végrehajtói: testvére, Mátyás királyi aulicus, Tamás pécsi prépost, egri őrkanonok és királyi titkár, Budai István és János, Zsédenyi Ambrus váci főesperesek és kanonokok, fő örököse testvére, Mátyás, valamint kedvezményezettjei: Erzsébet és Miklós (testvérének, Borbálának a gyermekei). Tartozott Perényi Gábor özvegyének, Frangepán Katalinnak, Thurzó Eleknek, Csézi András esztergomi prépostnak, Zalai Miklósnak, Alexandro de Bonzagnis de Regionak és fivérének, Jánosnak, a csanádi püspöknek, Székesfehérvári Literatus Demeter unokaöccsének, Bálintnak, Pécsi Jóbnak, kameráriusának, Francisco de Bonssegnis de Sancto Sepulcronak és rokonainak, akik Brodarics Mátyás első feleségének, Katalinnak a rokonai, Nagyvátyi András rokonainak, Papeznyak Albertnek, a váci Szentlélek-ispotálynak, Sára leányának, Priscának, a váci egyháznak, Ivanicsi Literatus Jánosnak, valamint szolgálóinak: Mindszenti Literatus Antalnak és Literatus Andrásnak. Kérte, hogy a zalai apátságot és a váci Szentlélek-ispotályt támogassák. 1539. november elején hunyt el, sírfeliratát barátja, Oláh Miklós készítette el. A mohácsi csata túlélőjeként írta meg történetét. 1517-ben II. Lajostól nyert címerbővítő oklevelének szövege kiemeli, hogy a Brodarics család őse által valamilyen hadi érdem miatt nyert családi címet, amely egy folyón sajkán áttevező vitézt ábrázol, most Brodarics István szellemi teljesítményének és tudásának elismeréséül kibővíti az Apolló madaraiként számontartott hollóval, amely csőrében babérágat tart. Itt említi azt is, hogy tudományát Itáliában szerezte. Itáliában többeket taníttatott (pl.

- Mattheus Fortunatus). Szülei neve nem ismert, édesanyja a Jalsity családból származott. Két testvére volt: Mátyás (felesége Katalin, gyermekeik Ferenc, Elek és Kozma, második neje Csebi Pogány Imre fia János leánya, Sára, gyermekeik Klára és Katalin) és Ilona (férje neve nem ismert, gyermekei: Erzsébet és Miklós). A forrásokból ismert a Brodarics családból György, a császári kerület prédiális nemese (1473, 1474) és Pál (1481, 1491) királyi emberek (1478), valamint Miklós, Túz Osvát püspök familiárisa és garicsi várnagy (1494-1495). Nagybátyja Ivanicsi Jalsity János a zágrábi egyházmegye prebendáriusa (1481), zágrábi kanonok (1488-1493) és őrkanonok (1493-1504), Túz Osvát zágrábi püspök végrendeletének egyik végrehajtója (1499), valószínűleg ő támogatta István tanulmányait. János 1479-ben kezdte tanulmányait a bécsi egyetemen, ahol magister artium fokozatot szerzett (egyelőre ennek nincs bizonyítéka a fokozatszerzési jegyzőkönyvben). 1500 körül az új püspök, Szegedi Baratin Lukács bebörtönözte, mivel összekülönbözött elődje végrendeletének végrehajtoival. Ekkor Istvánt is sikkasztással vádolták. János egyébként 1504-ben már nem élt, ekkor végrendeletének végrehajtoit említik. *megjegyz:* Itáliai tanulmányait 1517-ben kapott címerbővítő oklevele is említi. [VE 77-78, RMPB 164-166, FTE 59, 64, 67, FTSzÖ 40, KK SER 88-90, 98, 152, 154, 210, FT 335-337, KGyG 652, ETE III 372-375, 419-421 (Nr379, 427-428), CDPR 37-38, 44, 45, 56 (Nr28, 37, 39, 59), MaMül I 447, CTN FA 100, KP BIT 1187-1208, KP KBI 197-201, NGSZSZ 485-490, ARGB 41, CTHNP I 49, 72, KFG KP 67]
- 305 Martinus Capinus Cibiniensis Transilvanus** (Capinus) *szerző:* Nagyszeben (81, Sibiu RO), *be:* 1505.2.14. **J,** *fok:* JDr 1505, *egyetpályá:* 1505. február 14-én mint kánonjogi tanulót mutatták be a rektornak. Február 20-án levizsgázott, megkapta a doktori jelvényeket és letette a doktori esküt. *univ:* Bécs 1491 *torpályá:* Martinus Capinius (Siebenbürger). Nagydisznódi plébános (1497-1503). Padovai tanulmányai után visszatért a bécsi egyetemre, ahol a jogi kar dékánja lett (1505-1506, 1510-1511, 1516-1517), s a legtekintélyesebb jogtudósok egyike volt. A Sodalitas Litteraria Danubiana társaság tagja, Konrad Celtis végrendeletének egyik végrehajtója. Később a város politikai életében is részt vett Doktor Siebenbürger néven, városbíró (1512, 1517, 1522) és polgármester (1521) is lett. A Bécsbe érkező Ferdinánd főherceget ő köszöntötte német nyelvű beszéddel. 1522-ben a Habsburg Ferdinánd elleni lázadás egyik vezetője volt a város szabadságának érdekében. Augusztusban a felkelés vezetőit a bécsiújhelyi vésztörvényszék elítélte, és a város főterén lefejezték őket. Naplója fennmaradt, amelyben a Miksa császár halála utáni időkről számol be. Adrianus Wolphardus neki ajánlotta a Panegyrist. Capinius nagyszebeni szász kereskedőcsalád leszármazottja, amelyik Bécsben telepedett le. Mártonnak négy fia volt, közülük Tamás szintén bécsi városbíró lett, leszármazottait a 17. században említik. [VE 71, MTG 123 (Nr71), ASFE (<http://asfe.unibo.it/it/persona/LL0073>), AFt 128, TA 271 (Nr5520), EJ AW 14-19, TS 286, TA MK 218]
- 306 Antonius Ungarus** *szerző:* Magyarország (120), *egyhátsz:* frater [ordinis Minorum], *be:* 1506.12.26. **Th,** *fok:* ThBacc 1506, *egyetpályá:* 1506. december

- 26-án a bolognai konvent baccalaureusa (bacillero del convento). [CSBSF 131 (Nr238)]
- 307 **Johannes de Temesvar** *s.:* Temesvár (44, Timișoara RO), *egybtiszt:* frater, *be:* 1506.1.10. **Th,** *egyetpálya:* 1506. január 10-én Bolognába küldték teológiát tanulni. 1536-ban kért engedélyt a teológiai doktorátus megszerzésére. *tovpálya:* Az 1513-as nagykáptalan Budára küldte baccalaureusnak. [VE 71, HA 263, ILD 429, 439, 469]
- 308 **Michael de Ungaria** *s.:* Magyarország (120), *egybtiszt:* frater, *be:* 1507.6.6. **Th,** *egyetpálya:* 1507. június 6-án Bolognába küldték tanulni. [VE 72, BF FE 92, HA 263, ILD 439, 469]
- 309 **Johannes Barlabási de Csesztve** (Barlabási) *s.:* Magyarcsesztve (61, Cisteiu de Mureș RO), *egybtiszt:* archidiaconus cathedralis et canonicus ecclesiae Albensis Transsilvaniae, *be:* 1508.10.19. *egyetpálya:* Itáliai tanulmányaiból doktori címmel tért haza. *egyetélet:* 1508. október 19-én említik, hogy kanonoki stalluma vacans, mivel Itáliában, a bolognai gimnáziumban tanul. *univ:* Bécs 1505, Krakkó 1527 ? *tovpálya:* Gyulafehérvári főesperes (1504-1534), csanádi püspök (1539-1560). 1512. december 24-én Kolozsmonostoron kelt oklevelében Szapolyai János vajda utasította Csesztvei Barlabási János fiait, a főesperes Jánost és Mihályt, hogy mostohaanyjuknak, egykoron Vízaknai Ferenc, most Csesztvei Barlabási János özvegyének, Magdolnának és gyermekeinek szolgáltassák ki az őket illető apai javakat. Apja Barlabási János erdélyi vajda, gyulafehérvári várnagy, aki végrendeletében említi fiát. Rokona Héderfájai Barlabási Lénárt erdélyi alvajda (1510-1524). *megjegyz:* Kiss Farkas Gábor és Tüskés Anna szerint a püspök 1527-ben tanult Krakkóban. [VE 72, TA 299 (Nr6185), TS 268, VK MESz 734, GE GyHL 51 (219.lj.), KFG KÉ 67, TA MK 224]
- 310 **Johannes Kakas de Buda** (Kakas) *s.:* Buda (35 H), *egybtiszt:* canonicus Quinqueecclesiensis, *egyhmege:* Pécs, *be:* 1508. *egyetpálya:* 3,5 évig tanult Bolognában, de valószínűleg megbukott, és hazafelé Padovában doktorált. *egyetélet:* Magyi Sebestyén tanulóótársa a következő személyekkel együtt: Kretschmer Lőrinc, Brodarics István, Fehérvári Fülöp, Hagymási Bálint és Bornemisza (Abstemius) Pál. *univ:* Bécs 1499, Krakkó 1504; Padova 1511 *tovpálya:* Budai Kakas János. 1483. augusztus 6-án született. Bécsi tanulmányai után (itt vásárolta meg Jacobus de Voragine: Legenda aurea sanctorum c. művét), 1503. december 8-án Budán felvette az egyházi rendek alsó fokozatát (acolutus). Miután Krakkóban elnyerte a magisteri fokozatot, hazaindult (1507. február 4.), majd egri iskolamester (1507. március 12.), az egri vár székesegyházában a Keresztelő Szent János-oltárának rektora (1507. október 3.). 1508-ban Rómába utazott, innen Bolognába ment tanulmányait folytatni, azonban mivel 1511 szeptemberében jogi vizsgája itt nem sikerült, októberben Padovában lett jogi doktor. Hazatérve pécsi kanonok (1512-1517), őrkanonok (1517). Halálának ideje ismeretlen, 1517-ben még említik a források. Tankönyvét, amelyet Krakkóban vásárolt 5 forintért, naplóként egészítette ki és ez máig fennmaradt. Apja, a szlavóniai származású Budai Kakas Mihály budai polgár 1498. március 4-én hunyt el. Anyja Sós Ilona

- Fejér megyei kisnemes. Szatmári humanista köréhez tartozott és kapcsolatokat ápolott a budai humanistákkal is. [VE 77, 416, TA 286 (Nr5864), HSzKSz II 354-355 (Nr3547), KB 21, FTE 57, 59, 67, FTSzÖ 40, KA PÉH 208, 227, KA JÉ 8-9, KA BKJ 193-211, FT 337-338, MaMüL XIII 344]
- 311 Laurentius Kretschmer Bistricius Pannonius** (Kretschmer) *s.:* Beszterce (84, Bistrița RO), *be:* 1508. *egyetpálya:* Az 1509. december 20-án megjelent „Eligidia Ioannis Baptistae Pii Bononiensis” c. művet neki és nagybátyjának, Szatmári Györgynek ajánlották. Tanulótársai Hagymási Bálint és Magyi Sebestyén. Pio mester tanítványaként támadó leveleket és verseket készített tanára védelmében (ezeket a közvélemény Pio mesternek tulajdonította). Giovanni Battista Pio 1511. május 1-én kelt „In Carum Lucretium poetam Commentarii” c. művének ajánlolevelében Szatmári Györgynek dedikálja azt és dicséri unokaöccse, Lőrinc szorgalmát és tehetségét, amelyet már harmadik éve házában kamatoztat. *egyvetélet:* 1509-1513 között Bolognában tanult. Magyi Sebestyén tanulótársa a következő személyekkel együtt: Brodarics István, Kakas János, Fehérvári Fülöp, Hagymási Bálint és Bornemisza (Abstemius) Pál. *univ:* Krakkó 1498 *tonpálya:* Kretschmer Lőrinc humanista. 1480 körül született, szász polgárcsaládba. Tanulmányai előtt a mislyei Szent Miklós-társaskáptalan, az egri Szent István-társaskáptalan prépostja és abaújtvári főesperes (1502-1503). Hazatérése után, 1512/1513 fordulójától fehérvári prépost (1513-1543). 1519-ben X. Leó pápa a ferencesek mariánus rendtartományának védnökévé tette. Mohács után Ferdinánd pátiján állt, 1527-es koronázásán is résztvett, 1528-ban Ferdinánd lengyelországi követe. A Szapolyai-párt nyomására távoznia kellett székhelyéről, és Pozsonyba költözött, ahol bekapcsolódott a kormányzati munkába. 1531-től királyi tanácsos, 1537-ben Ferdinánd király gyermekeit nevelte Innsbruckban. Valószínűleg 1540 után kapta meg a pornói apátság birtokait. 1543 októberétől szepesi prépost, betegsége miatt azonban nem tudott személyesen ellátogatni Szepeshelyre. 1544 közepén hunyt el, valószínűleg Pornóapátiban. Fennmaradt műve: *Commendatio Laurentii Bistritii ad Georgium episcopum Quinqueecclesiensem de Elegidio Valentini Cybelei* (Bologna, 1509?). Apja valószínűleg Kuczimer [Kretschmer] Márton besztercei tanácsstag (1492–1510). Nagybátyja Szatmári György esztergomi érsek. A Bolognában megjelent „Eligidion Valentini Cybelei Pannonii” c. mű kiadója, amelyet Szatmári György pécsi püspöknek ajánlott. [VE 72-73, 74, 77, 78, TS 279, GRB 153-155, RMRA 5, TS 279, FTSzÖ 39, KJ 40, 356, FI KL 63-71, MaMüL VI 316-317, CTNE 56, CTHNP 61, HSzKSz II 315-316 (Nr3127), KG PS 269, AFT 127, CTN FA 137]
- 312 Ioannes Vardensis Pannonius** (Várdai) *s.:* Kisvárdai (40 H), *be:* 1509.2. J, *egyetpálya:* 1509. év elején követte Bolognába tanárát, Romulus Amaseaust, aki Várdai Ferenc váci püspökké való kinevezése alkalmából panegiriszt írt Ferencnek. Ebből kiderül, hogy Romulus ekkor János tanítója volt (feltehetőleg a vers oka a nagyobb fizetés vagy ajándék elérése volt). Praeceptor ita is Modrusi Lukács volt. 1509. november 29-én Romulus arról írt, hogy igencsak sokat foglalkozott Jánossal, nemhogy a rövid téli nappalok, de a hosszú

kánikulai nap sem lenne arra elegendő, hogy Jánost az elemi ismeretekre megtanítsa (tehát közvetlenül nála kezdte tanulmányait). *egyetélet*: 1509. okt. 13-án Velencében is megfordult, innen írta ugyanis Romulus Amasaeus levelében apjának, Gregoriusnak, hogy azért nem tudott neki hat napig írni, mert nem volt szabad perce János mellett, akinek praeceptora, Lukács visszament Padovába, ahonnan gyorsan utaztak el és valamit ott felejtettek. 1509. nov. 29-én néhány bolognai diák megpróbálta elcsábítani tanárától, mondván, hogy a legközelebbi idő alatt nemcsak hogy utoléri, de le is hagyja mesterét, ha rájuk bízta magát. János hű maradt tanárához. Romulus Amasaeus 1510. jan. 12-ei leveléből kiderül, hogy Várdai Ferenc akkori váci püspök hazahívta Lukácsot, amit Romulus igen sajnált, mivel félt, hogy valamilyen kellemetlen, barbár ember kerül a helyébe (ezért gondolkodott azon is, hogy megválk tanítványától és máshova megy tanítani). Várdai Ferenc azonban közben levélben kérte öccsét és Lukácsot, hogy ne engedjék Romulust, akinek szorgalmáról ő is sokat hallott, inkább fizessenek neki annyit, amennyit kér. Végül Romulus apja javaslatára Várdai mellett maradt. 1511. márc. 18-án Romulus apját látogatta meg Velencében, ezalatt János és Lukács elpártoltak tőle, de visszatértek. Azonban a két magyar megunta egymást, mivel folyamatosan civakodnak és nem hagyták Romulust sem tanulni. Egy dologban értettek egyet, hogy Romulust követni fogják, bárhova megy, ő azonban bárhova elment volna, hogy szabaduljon tőlük, ráadásul nem bízott benne, hogy sokáig mellette maradnak. *univ*: Padova 1508 *torpálya*: Várdai János Várdai Ferenc erdélyi püspök öccse. 1497-ben említik először a források. Fiatalabb korában irodalmi ambíciói lehettek. Versei ismertek. 1517-ben a zászlósurak között említik Magyarországon. Apja Várdai Miklós bodrogi főispán, anyja Eufémia vagy Bélteki Drágfi Fruzsina. Testvérei Ferenc erdélyi püspök, István, Orsolya, Ambrus, Mihály, Anna, Imre. Felesége Ráskai Krisztina, leánya Fruzsina (férje Ödöfni István, majd Alagi György). Dédnagybátyja, Várdai István kalocsai érsek Bécsben, Krakkóban, Ferrarában és Padovában tanult. Nagybátyja, Várdai Mátyás Krakkóban és Ferrarában tanult. Másik nagybátyja, Simon egyes vélekedések szerint német egyetemen tanult. Bátyja, Ferenc Ferrarában, Bolognában és Rómában tanult. Öccse, Ambrus Bécsben és Bolognában tanult. Másik öccse, Mihály, Krakkóban tanult. *megjegyz*: Ingenius adolescentis Ioannes Vardensis Pannonius. [GRB157, RMRA 29-33, 55-61, MaMüL XII 310]

- 313 Johannes Henckel** (Henkel) sz: Lőcse (42, Levoča SK), *egyhátsz*: archidiaconus de Békés et canonicus Waradiensis, *be*: 1509.12. J, *egyetpálya*: A boroszlói székesegyházban levő sírfelirata szerint iurium/decretorum doctor. *univ*: Bécs 1496, Krakkó 1507, Padova 1508 *torpálya*: Henckel János. 1481-ben vagy 1486-ban született Lőcsén (egy 1518-as perben 35 év körülinek mondják), más vélemények szerint Szepescsütörtökön. Nyitrai éneklőkanonok (1505), 1508-tól váradi kanonok és váradi főesperes, majd a váradi főesperesség mellett békési főesperes, váradi vikárius lett (1513). Rómában Pókaházi Péter megvette Henckel János egyik könyvét (1512. április 3.). 1512-ben Thurzó Zsigmond püspök könyvtárából kapott 14 könyvet. Lőcsei káplán

(1513) és lőcsei (1513. február 2. - 1518), majd kassai plébános (1522-1526). 1522-től tornai főesperes, majd jászói prépost. Váradai javadalmait legkésőbb 1515-ben átadta öccsének, Sebestyénnek. 1518-tól szepesi éneklőkanonok, 1522-től szepesi vikárius. Lőcsén támogatta Leonard Cox iskolamesteri kinevezését. 1520-ban a lőcsei templomban oltárt állított Keresztelő, Evangélista, Alamizsnás és Aranyszájú Szent Jánosoknak, illetve Jean Charlier de Gerson francia teológusnak, a párizsi egyetem egykori kancellárjának. (Nota bene Gerson nem volt szent, szerepeltetése az oltáron eleve szokatlan (ábrázolása az egyik mozgószárna hátoldalán található). A 15. század elején Gerson az egyház reformját, az egyházszakadás megszüntetését szorgalmazta, és a zsinat elsőbbségét hirdette a pápával szemben. Nem zárta ki, hogy a zsinat a pápát letegye, bár ezt csak végső megoldásnak tartotta. Ábrázolása Henckel nézeteit tükrözi a reformáció korai időszakában) Henckel könyvtárát, amely mintegy 400 kötetet tett ki, a lőcsei Szent Jakab-plébániatemplom Szent Katalinkápolnájában őrizték. 1523-ban az általa újjáépített iglói malmot bérbe adta Lőcse városának, az évi 25 forint bérleti díj felét a lőcsei Szentlélek-ispotálynak és leprakórháznak, másik felét a jó útra tért megesett leányoknak vagy a Lőcsén letelepedő idegen mesterlegényeknek szánta, két évente felváltva. 1527-ben lemondott javadalmairól, mert a reformációt támogatta. Mária királyné udvari papja és gyóntatója (1522-től, majd 1528-tól újra, 1531-ig). A Mária által neki felajánlott egri prépostságot nem fogadta el. 1527-ben újra Kassán volt, 1529 végén újra plébános öccse, Henckel Sebestyén halála miatt. 1530-ban Augsburgba is elkísérte Máriát, de ő németalföldi kormányzóként elbocsátotta a reformációval való kapcsolatai miatt. Ezután évi nyugdíjat kapott Máriától és boroszlói kanonokká tette (ez utal rá, hogy élete végén újra katolikus lett). A sziléziai Schweidnitz lelkésze (1531-1533), majd újra Kassán tevékenykedett (1535-1537). Elhatalmasodott rajta a köszvény, ezért visszatért Boroszlóba, itt halt meg 1539. november 5-én, sírfeliratában doktorként említik, sírfeliratában említett doktori címe megszerzésének pontos ideje és helye egyelőre nem igazolható. Jakó Zsigmond 93 kötetnyi könyvet tudott személyéhez kötni a gyulafehérvári Batthyaneumban. Lőcsei plébánosként támogatta a művészetet. Két teológiai műve maradt fenn: *Acht nuzliche und fast trostliche Predigten*, 1534, *Soliloquium sive precatio ad deum patrem*, Krakó, 1535. Apja, Georg lőcsei bíró 1457-ben Budán raboskodott Hunyadi-pártisága miatt. Ő maga 1503-ban hunyt el, anyja Kunztlai Ágnes 1496-ban hunyt el (anyja esetleg lehet Eperjesi Dorottya is), nagyapja Konrad Leudischit (Kuntz vagy más néven Kuntzin, Kuntzla). A Thurzók rokona. Nagybátyja, Leudischit György szepesi éneklőkanonok és vikárius 1496-ban végrendeletében János egyetemi tanulmányaira évi 20 forintot hagyott, valamint könyveit is neki ajándékozta kettő kivételével (köztük Jacobus de Voragine: *Legenda sanctorum* c. művét). [VE 73-74, TA 278 (Nr5684), HSzKSz II 314-315 (Nr3210), 371-372 (Nr3717), ZVR 24-25, 41-42, 71-72, JS II Nr324, 327, 413, 417, III Nr581, BH I 224, 292-293, 305, 340, 383-384, 402-403, 422, 423, 426, 427, 429-442, II 278, 303, 304, 332, III 263-264, CDPR 29-32 (Nr20), BMP 17, ZJR 24-25, 41-42, 71-72, WS 583, ESM 18-19,

- 27, 29, 49, 51, 52-54, 57, 59, 61, 63, 64, 65, 66, 67, 69, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 81, 82, 84, CsJ ASzK 347, TM 123, 194-195, KIV 69, 210-214, MaMül. IV 98-100, CsZ R 61, 65, 69-75, 85, 91-92, 97-100, CTN FA 113]
- 314 Lucas Modrusco** *szerző*: Modrus (94, Modruš HR), *be*: 1509.2. J, *egyetétel*: 1509. év elején érkezett tanítványával, Várdai Jánossal. 1509. okt. 13-án Velencében is megfordult, innen írta ugyanis Romulus Amasaeus levelében apjának, Gregoriusnak, hogy azért nem tudott neki hat napig írni, mert nem volt szabad perce Várdai János mellett, akinek praeceptora, Lukács visszament Padovába, ahonnan gyorsan utaztak el és valamit ott felejtettek. Romulus 1509. október 19-ei levelében arra kérte apját, hogy majd hozza magával Bolognába szláv nyelvű zsoltároskönyvét, mert azt Lukácsnak akarja adni, amit – Romulus szerint – Lukács azért fog különösen értékelni, mert Gregorius ajándéka. 1510. jan. 24-i levelében Romulus újfent sürgette apját a zsoltároskönyv miatt. 1511. márc. 18-án Romulus apját látogatta meg Velencében, ezalatt János és Lukács elpártoltak tőle, de visszatértek. Azonban a két magyar megunta egymást, mivel folyamatosan civakodnak és nem hagyták Romulust sem tanulni. Egy dologban értettek egyet, hogy Romulust követni fogják, bárhova megy, ő azonban bárhova elment volna, hogy szabaduljon tőlük, ráadásul nem bízott benne, hogy sokáig mellette maradnak. *univ*: Padova 1508 *tovpálya*: A Várdai család bizalmas embere. Romulus Amasaeus 1510. január 12-ei leveléből kiderül, hogy Várdai Ferenc akkori váci püspök hazahívta, amit Romulus igen sajnált, mivel félt, hogy valamilyen kellemetlen, barbár ember kerül a helyébe (ezért gondolkodott azon is, hogy megváltik tanítványától és máshova megy tanítani). Időközben a püspök meggondolta magát és hagyta Lukácsot Bolognában. Gyulafehérvári kanonok (1519, 1533), a gyulafehérvári székesegyház Meggykeréken található Urunk színeváltozása-oltárának igazgatója (1521). [RMRA 29-33, GyPT 92]
- 315 Paulus Pannonius** *szerző*: Magyarország (120), *be*: 1509. *egyetpálya*: Ferrarában Battista Guarino tanítványa volt Aldus Manutius-szal együtt. *egyetétel*: Kretschmer Lőrinc és Hagymási Bálint tanuló társa. *univ*: Ferrara *tovpálya*: Bolognában huynyt el. [VE 73, GRA 49]
- 316 Sebastianus Magius (Mághi) de Ungaria** (Magius/Magyi) *szerző*: Magy (40 H), *be*: 1509.12.20. *egyetétel*: Az 1509. december 20-án megjelent „Eligidia Ioannis Baptistae Pii Bononiensis” c. mű végén szerepel hexasticonja. Tanulótársai Hagymási Bálint és Kretschmer Lőrinc. 1513. jan. 13-án adta ki Bolognában Ioannis Pannonii episcopi Quinqueecclesiarum Poetae clarissimi Sylva panegyrica in Guarini Veronensis praeceptoris sui Laudem conditam. Achillis Philetoris Bochii Bono[niensis] Tetrast[ichon] c. művet, melyet Szatmári György pécsi püspöknek ajánlott és magasztalva őt név szerint felsorolja az általa Bolognában taníttatott diákokat. 1513-ban Janus Pannonius egy másik művét is kiadta Bolognában, amelyet szintén Szatmári Györgynek ajánlott. Acchile Bocchi tanítványa, akinek három költeményét kiadta Janus Pannonius művének toldalékként (a kötet végén található két óda és egy elégia Bocchi-tól 1513-ból. Az ezeket bevezető soraiban Magyi tanárnak vallotta Bocchit. Ugyanennak a kiadványnak a címlapján is olvasható egy tetrastichon Bocchi-

- tól). Tanulótársai: Kretschmer Lőrinc, Brodarics István, Kakas János, Fehérvári Fülöp, Hagymási Bálint és Bornemisza (Abstemius) Pál. A Giambattista Pio (verseit melegen ajánlja neki) és Acchile Bocchi (preceptorának tartja) vezette újplatonista kör tagja. Kretschmer Lőrincet patrónusának hívja. *univ*: Krakkó 1507 *torpálya*: Magyi Sebestyén. 1490 körül született, feltehetően Szabolcs vagy Szatmár megyében. Krakkóból 1508. február 15-én indult haza, okt. 12-én pedig Váradon olvasta fel versét a főuraknak. Paulus Crosnensis nagyrabecsülése jeléül 1508 elején búcsúverssel tisztelte meg Sebestyént, majd vele együtt menekül a pestis elől Magyarországra, ahol Sebestyén segítségével került kapcsolatba a Perényi családdal. Sebestyén 1508 őszén Váradon volt, majd Szatmári pártfogoltjaként Bolognából 1513 k. tért haza díszes szerkönyvekkel, amelyeket végrendeletében különféle egyházakra hagyott. Várad kanonok (1513-1516), majd olvasókanonok (1516-1524) és vikárius (1521), így a káptalani iskolát is irányította (feltehetően már 1508-tól). Emellett Perényi Ferenc nevelője is volt. 1519 után általános ügyhallgató. Utoljára 1522-ben említik. Perényi humanista körének tagja. Levelezett Calcagninivel és Acchile Bocchival is. Verseit Bolognában adták ki, illetve 1521-ben Kölnben jelent meg nyomtatásban egy beszéde. Apja, Magyi Pál Perényi Imre alnádora, anyja Margit, Dersi Benedek leánya. [VE 72,73, 76-78, GRB 155, RMRA 5-6, HSzKSz II 374 (Nr3740), KIV 13-14, KEKR 81, KE KEM 81, MTK 334, MaMűL VII 245, CTN FA 114]
- 317 Valentinus Cibeus Varasdiensis Pannonius** (Cibeus/Hagymási) *sz*: Varasd (91, Varaždin HR), *be*: 1509.12.20. **J**, *egyétélet*: Az 1509. dec. 20-án megjelent „Eligidia Ioannis Baptistae Pii Bononiensis” c. mű végén szerepel három epigrammája (Szatmári Györgyhöz szólnak a pécsi kanonikátus elnyerése alkalmából). Tanulótársai Magyi Sebestyén, Kretschmer Lőrinc, Brodarics István, Kakas János, Fehérvári Fülöp és Bornemisza (Abstemius) Pál. 1513-ig biztosan Bolognában tanult. *univ*: Itália 1505 *torpálya*: Hagymási Bálint, „Musarum Alumnus”. Varasdon született 1490 körül. Pécsi kanonok (1512-1516), fehérvári kanonok (1517). Valószínűleg 1525-ben még életben volt. Jelentős költő, prózaíró és humanista, Szatmári humanista köréhez tartozott. Erazmista, az előreformáció híve. Pécsi kanonokként, 1516-ban egyik művét Szatmári György pécsi püspöknek ajánlotta. A Bolognában megjelent „Elegidion Valentini Cybelei Pannonii” c. művet kiadója, Kretschmer Lőrinc Szatmári György pécsi püspöknek ajánlotta. 1516-ban „Opusculum de laudibus et vituperio vini et aquae” c. művét Mihály pécsi püspöki vikárius házában írta (1517-ben Bécsben adták ki). Iulius Simonis Siculus: Divus Gerardus episcopus et martyr c. műben a szerző műve végén áldást kér Hagymásira. Családja Észak-Magyarországról vándorolt a Délvidékre. [VE 72-73, 77, GRB 155, RMRA 5, BH II 163, 276, 293 (Nr2448-2449, 2645, 2829-2830), III 263 (Nr2448-2449), FTE 59, 71, FTSzÖ 39-40, MTK 337, GRA 81, FT 372-373, MaMűL III 471]
- 318 Fabianus quondam Andree Bistricius Transilvaniensis Pannonus** *sz*: Beszterce (84, Bistrița RO), *egyhmegye*: Erdély, *be*: 1512.12.23. **J**, *fok*: JDr 1512, *egytpálya*: 1512. december 23-án mint egyházjogi hallgató engedélyt kért, hogy

vizsgázhasson, bár nem hallgatta a dekrétumokat egy évig. December 30-án vizsgázott le kánonjogból, megkapta a doktori jelvényeket és letette a doktori esküt. *univ*: Krakkó 1499 *torpálya*: Vö. Besztercei Fábíán erdélyi egyházmegyei szubdiakónus és a besztercei Szent Mihály oltár oltárnoka, akit 1521. március 21-én szenteltek fel Rómában. *megjegyz*: Fabianus Bisetinus, Bistricus, filius Andree, nobilis vir, dioc. Albe Iulie Transsilvanie, pannonus (1512), Fabianus Bistrican subd. Albensis Transilvanensis dioc. perp. altar. in eccl. S. Michaelis in Bistrican d. dioc. ad diac. et presb. (1521). [VE 75-76, MTG 132 (Nr216), ASFE (<http://asfe.unibo.it/en/persona/LL0219>), TS 227, MKGY III 76, TS 227, HSzKSz II 320 (Nr3176), FT MK 96]

- 319 Ladislaus Debrecinus Pannonius** *szerb*: Debrecen (9 H), *be*: 1513.1.13. **J**, *egyetpálya*: 1513. január 13-án a Magyi Sebestyén által kiadott, Szatmári Györgynek ajánlott Janus Pannonius műben sorolják fel Szatmári pártfogoltjai között. 1520-ban távozott. Tanára Romulus Amasacus, akivel 1526-ig levelezett mint egyik legbensőbb barátja (Romulus öt levele ismert, amelyekre a választ nem maradt fenn). Romulus egy beszédet is írt Lászlónak ajánlva 1523-ban, ami azonban csak 1547-ben jelent meg, ekkor Alexander Farnesius kardinálisnak címezve. *egyetélet*: Szegény sorból származó ember volt, Bolognában a saját keresetéből élhetett. *univ*: Krakkó 1505 ?, Padova 1521 ? *torpálya*: Vö. Debreceni László humanista. 1520-ban tért haza, előtte Ferrarában és Padovában is járt, de nincs bizonyíték rá, hogy az egyetemeken is tanult volna. Hazatérve nem kapott műveltségének megfelelő állást, ezért vissza akart térni Bolognába. De időközben sorsa megfordult, valószínűleg a királyi udvarban is járt. Romulus 1524-es levele alapján itt kapott állást műveltsége miatt. Később Statileo János erdélyi püspök udvarában élt. Egyes vélekedések szerint néhány évig pénzverőmester volt, majd amikor a szebeni pénzverőkamrát Kolozsvárra helyezték, itt kapott jobb állást. 1530-ban az ő tervei szerint építették a kolozsvári aranyfinomítót. Egy munkája ismert az aranyfinomításról, amelyből kiderül, hogy pártfogója Statileo János erdélyi püspök: *Commentarius super auri praxim, qua deducitur ad consuetam puritatem, ut ex monetæ sine ulla reprehensione cudi possint aureæ*. *megjegyz*: Messer Ladislao (1519), Ladislaus de Debreczen (1520). Esetleg azonos a krakkói diákkal, akinek apja András. 1524-es kinevezése miatt Révész Mária Csaholi László királyi jegyzővel azonosítja, valamint Budai László diákkal is. [VE 76-77, 81, HSzKSz II 359 (Nr3590), FH DL 111-130, RMRA 34-38, 48, DI D 21, 29-30, MaMül II 169]
- 320 Clemens de Ungaria** *szerb*: Pécs ? (5 H), *egyetbist*: frater Ordinis Praedicatorum magister, *be*: 1515.7.3. **Th**, *fok*: ThDr 1515, *egyetpálya*: 1515. július 3-án doktorált teológiából. *univ*: Firenze 1513 ? *torpálya*: Vö. Pécsi Kelemen. *megjegyz*: Implom szerint azonos az 1498-ban és 1503-ban említett Kelemenel. [VE 79, ASFE (<http://asfe.unibo.it/en/persona/ACT0956>), ILD 438-439,464]
- 321 Philippus Iohannis de Alba regali** *szerb*: Székesfehérvár (15 H), *egyetbist*: archidiaconus Varadiensis in Ungaria, *be*: 1517.8.26. **J**, *fok*: JDr 1517, *egyetpálya*: 1517. (Tonknál 1516) augusztus 26-án mint kánonjogi hallgató

- (studens in Gymnasio Bononiensi in iure canonico) engedélyt kért, hogy vizsgálhasson, bár nem hallgatta elég ideig a dekrétumokat és nem is tanított. Aug. 31-én levizsgázott kánonjogból, megkapta a doktori jelvényeket és letette a doktori esküt. *egyetélet*: 1513-ban Magyi Sebestyén tanuló társa a következő személyekkel együtt: Kretschmer Lőrinc, Kakas János, Brodarics István, Hagymási Bálint és Bornemisza (Abstemius) Pál. *univ*: Padova 1504 *torpálya*: Váradi kanonok (1507-1529), esperes, vikárius (1519-1520), 1522-ben dékán. 1520-ban doctor decretorum, archidiaconus cathedralis, váradi általános vikárius. Levelezett Magyi Sebestyénnel, Perényi Ferencével és Calcagninivel is. *megjegyz*: Philippus de Alba Regali, quondam Iohannis, archidiaconus, varariensis dioc., Ungaria (1517). [VE 77-78, 79-80, MTG 137 (Nr287), TS 323, SZSZR 595 (Nr4257), CTN FA 113]
- 322 Gregorius Peto de Gerse** (Gersei Pető) *s*: Gerse (55 H), *egyhtisz*: praepositus de Papocz et canonicus eiusdem ecclesiae Iauriensis, *be*: 1519.7.29. *egyetélet*: 1519. július 29-én Bolognában tanult Szelestei Tamással. *torpálya*: Pápóci prépost és győri kanonok (1519-1525). 1520-ban egész évben helyettesíteni kellett és 1522-1523-ban is állandó távollétét említik (valószínűleg még mindig tanult), 1524. karácsonyán említik újra Győrben. Szülei Gersei Pető Tamás és Lekcsei Sulyok Magdolna. [DF 278030, BVP 29-30, KJ 419]
- 323 Martinus Gasparis de Cibinio transilvanus** (Pileatoris/Pileus/Pilades/Huter/Huet) *s*: Nagyszeben (81, Sibiu RO), *egyhmegye*: Milkó, *be*: 1519.2.10. J, *fok*: JDr 1519, *egyetpálya*: 1519. február 10-én mint kánonjogi hallgató engedélyt kért, hogy vizsgálhasson, bár nem tanította. Február 15-én levizsgázott kánonjogból, megkapta a doktori jelvényeket és letette a doktori esküt. *egyetélet*: Doktori avatása után két beszédet mondott V. Károly előtt. *univ*: Bécs 1501 *torpálya*: Huet Márton/Martinus Pileus jeles humanista. Omlási (1501-1514), majd nagycsűri (1514-1521) plébános. Itáliából hazatérve szebeni plébános (doctor Martinus plebanus Cibiniensis, 1524. szept. 6., 1521-1531), akinek feltétlen katolikus hite miatt 1529-ben el kellett hagynia városát. 1524. jan. 19-én a papok ellen szóló gúnyiratok szerzőit kiközösítéssel fenyegette. János király szolgálatába állt, aki királyi titkárnak nevezte ki, és a budai Szent Zsigmond prépostságot is neki adományozta (1527/1529). 1538-ban még prépost. Szebeni dékán és esztergomi vikárius (1523). Királynéi titkár és tanácsos (1525), váradi kanonok és apostoli jegyző (1530). 1531-től romfalvi plébános, ekként hunyt el 1540. aug. 10-én. Családja szebeni előkelő család, Fraknoi szerint apja János (!). Rokona, Huet György Szapolyai János közeli híve, unokaöccse Huet Albert szebeni királybíró. Könyvtára ismert: egy nyomtatott könyv (benne: Johannes Gerson: Donatus moralisatus, Werner Rolewinck: Fasciculus temporum, Barlaam et Josaphat tulajdonosa („Liber donati Laurencii Hon comitis Cibiniensis continens Donatum moralem, fasciculum temporis et historiam Josaphat et Barlaam”, „Jacobus Separator Montanista in Rivulo dominarum [Nagybánya], patrónus altaris Sancti Valentini in ecclesia dicta Rivulo dominarum fundata.”), „Liber Martini decretorum doctoris praepositi sancti Sigismundi de Buda et plebani

in rihonfalwa. 1531.”), egy nyomtatott könyv (benne: Szent Jeromos levelei) tulajdonosa („Iste liber ordinatus est ad parochialem ecclesiam beatae virginis in civitate cibiniensi, ut quilibet... divini verbi penuriam librorum habens eo utatur.”), „Martinus pileus artium liberalium et decretorum doctor, praepositus S. Sigismundi Budensis et plebanus ecclesiae Cibiniensis, sacerdos et cancellarius reginalis maiestatis 1527.”), egy nyomtatott könyv (benne: Antoninus Florentinus: Summa theologica. I., III-IV) tulajdonosa („Martinus Pillades Cibiniensis”, „Magister Martinus de Cibino plebanus de omlasch., „In Horreo Magno in Cibinio.), egy nyomtatott könyv (benne: Jacobus de Voragine: Legenda aurea sanctorum) tulajdonosa („Sum Gasparis pileij”), egy nyomtatott könyv (benne: Augustinus Aurelius: De civitate Dei. Cum Comento Thomae Valensis et Nicolai Triveth) tulajdonosa („Martini pilladis lit. magistri, plebani de omlas sum.”), egy nyomtatott könyv (benne: Jacobus de Voragine: Legenda aurea sanctorum) tulajdonosa („Sum Gasparis pileij”), egy nyomtatott könyv (benne: Bonaventura, S.: Disputata in librum IV. Sententiarum. I-II.) tulajdonosa („Magister Martinus Pilladis in Cibinio plebanus in omlasch.”), egy nyomtatott könyv (benne: Gergely pápa Moralia in Job) tulajdonosa („Liber Ecclesiae cathedralis S. Michaelis archangeli in Omlasch.”, „Magister Martinus pilades plebanus de eadem.” és Brassói Bogner Antal is), egy nyomtatott könyv (benne: Astesanus de Ast [Antonius de Asti]: Summa de casibus conscientiae) tulajdonosa („Iste liber quondam fuit... Michaelis de Birthalben artium baccalaurei... et colectorii huius ecclesiae Cibiniensis, quem ego Martinus Pileus artium et decretorum doctor... canonicus Waradiensis de virtute executoris sui pro ecclesia beatae Mariae virginis ejusdem civitatis Cibiniensis deputavi, cuius usum praedicator pro tempore habere debet. Martinus doctor, qui plebanus sum Cibiniensis.”), egy nyomtatott könyv (benne: [Pseudo-] Hieronymus: Vitae patrum antiquorum) tulajdonosa („Martinus pilladis cibiniensis”). További jogi könyvei is ismertek (V. Kelemen pápa: Constitutiones cum apparatu Ioannis Andree (Velence, 1502), Geminiano Dominicus de Sancto: Prima (et secunda) lectura super sexto libro decretalium (Velence, 1502), Johannes de Imola: Super clementinis (Velence, 1502). *megjegyz:* Martinus de Cibinio filius Gasparis, milchoviensis dioc., transilvanus (1519), Martinus Huter artium et decretorum doctor plebanus Cibiniensis (1525). Martinus Huet. [VE 80, 418, 420, MTG 138 (Nr310), ASFE (<http://asfe.unibo.it/it/persona/LL0316>), TA 291 (Nr5987), BH II 83, 84, 87, 93, 105, 111, 112 (Nr2077, 2079-2080, 2095, 2131, 2200, 2232, 2240), TS 287, SZM-TS 161, FK PM 29-30, 55, 70, 72, 78-80, 88, 92-94, BVV II 177-178, ZJR 67, TS 287, SFJ 28, LGy BZsP 207, TA MK 223-224, AD UB 173-174])

- 324 Petrus Lossai** (Lossai/Lászai/Neitl) sz: Nagylózs ? (39 H), *be:* 1519. *univ:* Bécs 1519 *torpálya:* Bécsi tanulmányai alatt másolta le a híres tübingeni tanár, Johann Stöffler Elucidatio fabricae ususque astrolabii c. munkájának egy részét (Lossai-kódex), amely az első geodéziai szakmunkának tekinthető. Mások szerint ez bolognai tanulmányai alatt történt. Később feltehetően a Litván Nagyhercegségben is dolgozott. *megjegyz:* 1519 után járt Bolognában.

- Bécsben az osztrák nemzet tagja. [BLLP 124, BALP 249-65, MaMüL VII 84]
- 325 **Stephanus Cinius de Ungaria** (Cinius) *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1519.2.25. **J**, *fok*: JDr 1519, *egyetpálya*: 1519. április 6-án engedélyt kért, hogy kánonjogból vizsgázhasson. Április 9-én levizsgázott és megkapta a doktori jelvényeket. [VE 80, MTG 138 (Nr313), ASFE (<http://asfe.unibo.it/en/persona/LL9514>)]
- 326 **Thomas de Szeleste** (Szelestei) *sꝛ*: Szeleste (53 H), *be*: 1519.7.29. *egyetélet*: 1519. július 29-én Bolognában tanult Pető Gergellyel. *univ*: Krakkó 1513 *torpálya*: Győri olvasókanonok (1517 tavasza - 1522). Gosztonyi János egy 1516-1518 körüli, Krakkóba, a Bursa Hungarorumba küldött („In Gymnasio cracouiensi. In collegio Hunga[ri]co”) levelének címezte Tamás („Thome litterato de Zelesthe”). Ezen levél címezése alapján esetleg azonos azzal a Tamás deákkal, aki 1510-ben Gosztonyi familiárisaként átvette a győri püspökséget Várdai Ferentől. Apja Szelestei Miklós, nagyanyja Gosztonyi Erzsébet, így valószínűleg Tamás nagybátyja Gosztonyi János váci (1507-1508), győri (1510-1524) és erdélyi (1524-1527) püspök, királyi (1507-1511) és királynéi (1505-1506, 1523-1526) kancellár, neves humanista, aki 1520-ban követként Krakkóban is megfordult. Unokatestvérei, Szelestei Ferenc fiai, János és Lajos szintén Krakkóban tanultak. [DF 278030, MG Sz 274, KJ 293-294, 426-427, CTHNP I 39, 41, 72, 113, 161, 163, HSzKSz II 406 (Nr4048)]
- 327 **Adrianus Wolphardus (Wolfhard) de Nyrdino Transsylvanus** (Wolfhardus) *sꝛ*: Nagyenyed (61, Aiud RO), *egyhtiszt*: protonotarius apostolicus, *be*: 1520.10.4. **J**, **M**, *fok*: JDr 1523, *egyetpálya*: Várdai Ferenc tanácsára tanult itt jogot. 1523. március 18-án testvérével, Hilariusszal és Erdélyi Ferencsel együtt engedélyt kért, hogy vizsgázhasson. Két nap múlva levizsgázott (mindkét jog doktora), megkapta a doktori jelvényeket és letette a doktori esküt. *egyetélet*: 1522. október 4-én Várdai Ferenc erdélyi püspöknek szóló ajánlással adta ki Janus Pannonius művét („Panegyricus Jacobo Antonio Marcello”). 1522. november 19-én Janus Pannonius Plutarkhosz magyarázatait adta ki, ezt is Várdainak ajánlotta. 1522. december 8-án Bolognában kelt, Pelei Tamásnak szóló levelében küldi Janus Pannonius 15 elégiájának új kiadását és megemlíti, hogy enyedi múzeumában a híres költő más művét is őrzi. 1522. december 10-én jelent meg több görög klasszikus (Plutarkhosz, Démoszthenész, Homérosz) latin fordítása ugyancsak Janustól. További három hét telt csak el, amikor is 1523. január 2-án napvilágot látott Janus „Elegiarum liber unus.” Mindkét utóbbi kiadást a sajtó alá rendező Wolphardus egy-egy gyulafehérvári kanonoknak ajánlotta, akik tehát ugyancsak Várdai Ferenc szoros környezetéhez tartoztak. *univ*: Bécs 1509 *torpálya*: Adrianus Wolphardus. 1491 k. született, valószínűleg a gyulafehérvári káptalani iskolában kezdte meg tanulmányait – ahol Budai Uldarik, kanonok támogatta –, majd Bécsben tanult, ahol a Vadianus-kör tagja volt, itt szerezte meg a szabad művészetek professzora címet (1512). Egyes vélemények szerint teológiát és orvoslást is hallgatott. 1512 őszén visszatért Erdélybe. A gyulafehérvári káptalani iskola rektora. Gyulafehérvári kanonok és szászttörpényi plébános (1516-1517), kolozsi esperes (1521). 1522-ben

testvérével Rómába is elzarándokolt, ahol Vatikán Belvedere-udvarában megcsodálták az 1506-ban előkerült Laokoón-szoborcsoportot. 1524-ben a Nagyszeben melletti Szentersébet plébánosa is. Várdai Ferenc végrendeletének egyik végrehajtója. 1524. október 22-én gyulafehérvári kanonok, majd püspöki helytartó. Dobokai főesperes. Teljes címét egy 1531. november 25-ei oklevél sorolja fel: Adrianus de Enyed, artium liberalium et iuris utriusque doctor, archidiaconus Craznensis, et vicarius ecclesiae Albensis. 1538-ban Kálmáncsehi Sánta Mártonnal vett részt a segesvári hitvitán, 1543-ban pedig a kolozsvárin. 1539-ben mint vikárius vett részt Szapolyai János és Izabella esküvőjén, Statilio erdélyi püspök nevében. Kolozsvári plébános és kolozsi főesperes (1534-1541). Elhunyt 1544. február 13-án, pestisben, ekkor barátja, Verancsics Antal saját költeménnyel búcsúzott tőle. Az első latin nyelvű magyar nyelvtan szerzője, Janus Pannonius több munkájának kiadója (életcéljának tekintette, hogy a neves költő műveit megmentse az enyészettől). Saját munkáinak gyűjteménye: Adrianus Volphardus: Grammaticae opus novum (Velece, 1512). Egy disztichonja szerepel Georgius Thabianus Transylvanus: Ianus Pannonius: Panegyricus Iacobo Antonio Marcello c. (Bologna, 1522) munkájában, amelyet Adrianus szerkesztett. Kiadta még: Plutarkhosz: Quibus modis ab inimicis iuvari possumus, De negotiositate libellus, Démoszthenész: Oratio contra regem Philippum, Homérosz: Fabula de Glauci et Diomedis permutatione. Per. Ianum Pannonium Latinitate donata (Bologna, 1522), Janus Pannonius: Panegyricus Iacobo Antonio Marcellino (Bologna, 1522), Plutarkhosz: Libellus, quibus modis ab inimicis iuvari possumus, De negotiositate libellus, Démoszthenész: Oratio contra regem Philippum, Homérosz: Fabula de Glauci et Diomede. Ford. Janus Pannonius (Bologna, 1522). Janus Pannonius elégiáit 1523 elején Pelei Tamásnak ajánlva adta ki. Kolozsvárott reneszánsz lakóháza volt. Heltai Gáspár szerint a segesvári hitvitán elismerte Szántai állításainak helyességét. Várdai Ferenc gyulafehérvári püspök humanista udvarának tagja. Apja, szintén Adrianus, talán azonos azzal a Felkai György fia Adorjánnal, aki 1468-ban iratkozott be Krakkóba. Később Erdélybe költözött és 1503-ban a nagyszebeni Krisztus Teste-testvérület tagjaként tűnt fel, amelyet saját kézzel írt levelében említ, valamint 1503. december 27-én Nagyenyeden kelt német nyelvű levelében „Diener des heiligen Leichnams”-nak nevezi magát. 1512-ben Gyulafehérvárott fordult elő egy bizonyos Adrianus Volphardi de Felka, mint Esztergom egyházmegyei császári közjegyző. Az apa műveltségét bizonyítja, hogy nagyenyedi házában könyvtár is volt, amelyben Janus Pannonius műveit is őrizték. Az ifjabb Adrianus testvérei a szintén egyetemi tanulmányokat folytató Hilárius és István. *megjegyz.* Hadrianus ungarus de Transilvania (1523), Hadrianus de Nyrdino, Adorján Wolfhard frater Hiliarii, filius Hadriani, transilvanus [...] ungarus (1523). [VE 81-83, 84-85, 420, ASFE (<http://asfe.unibo.it/en/persona/LL0380>), TA 306 (Nr6344), HSzKSz II 183 (Nr1560), MTG 142 (Nr373), BH III 261, 281, 296, 300 (Nr2435, 2675, 2851, 2880-2882), TS 198-199, TS KK 48, GRB 157, RMRA 25, SMJ 4-5,

- BGBP 51, 57, EJ AW 5-8, 10-14, 19-53, JK KE.43-58 (Nr341), JK WK 131, VK MESz 732-734, GMZs VA 120-121, MaMüL XIII 57, KGyG 651, TA MK 221]
- 328 Franciscus Csaholy** sz: Nyírcsaholy (41 H), *egybtiszt*: episcopus Cenadiensis, *be*: 1520. *egytelelet*: Az 1522-ben Giovaanni Battista Pio által kiadott iskolai beszédekben szerepel műve: Sermo ad Regem Ungariae pro Episcopo Cenadiensi. *torpálya*: 1514-ben, 22 éves korában kinevezett csanádi püspök, de pápai megerősítését csak 1520-ban nyerte el (talán ekkor távozott Bolognából, a kánoni életkort ekkor nyerte el). Mohácsnál hunyt el, eddig állt a csanádi püspökség élén is. Apja György. *megjegyz*: Nem azonos az 1514-es krakkói diákkal, az ugyanis Imre fia. Nem testvére az 1494-es krakkói diák, Csaholyi Gáspár jászói prépost (1501-1505), egri kanonok (1511?-1514) és szabolcsi főesperes (1506-1514) sem, mivel annak apja Miklós. [VE 83, HSzKSz 407 (Nr4060), EP Káta nem 7. tábla: Csaholyi, HSzKSz 298, 407 (Nr2945, 4060), CTN FA 45, CTHNP I 34]
- 329 Hilarius Wolphardi Transylvanus** (Wolfhardus) sz: Nagyenyed (61, Aiud RO), *be*: 1520.10.4. **J**, *foke*: JDr 1523, *egytpálya*: 1523. március 18-án testvérével, Adorjánnal és Erdélyi Ferencsel együtt engedélyt kért, hogy vizsgálhasson. Két nap múlva levizsgázott kánonjogból, megkapta a doktori jelvényeket és letette a doktori esküt. *egytelelet*: 1521-ben egy kódexet vásárolt Bolognában (benne: Caius Plinius Secundus Maior: Historia naturalis). 1522. október 4-én Adrianus Wolphardus Várdai Ferenc erdélyi püspöknek szóló ajánlással adta ki Janus Pannonius művét, amelyben megtalálható decastichonja. 1522. december 28-án Adrianus Wolphardus levele tartalmazza Janus Pannonius 15 elégiájának új kiadását is, ennek címlapján szerepel egy hexastichonja. *univ*: Bécs 1518 *torpálya*: Hilarius Wolphardus. Valószínűleg 10 évvel fiatalabb bátyjánál, Adrianus Wolphardusnál. Váldhidi (valtdioi) plébános, gyulafehérvári kanonok. 1535. november 17-én hunyt el, akkor teljes címe: „Egregius dominus doctor Hilarius, plebanus Valthidiensis, canonicus ecclesiae Albensis Transilvaniae Albae Iuliae”. 1553-ban egy padovai diák Hilarius neve alatt adta ki Janus Pannonius néhány költeményét. A családra vonatkozó adatokat ld. bátyjánál. *megjegyz*: Hilarius de Nyrdino, Hilárius Wolfhard, frater Hadriani, filius Hadriani, transilvanu [...] ungarus (1523). Hadrianus testvére, az MML XIII 59 szerint Hilarius [VE 81, 82-83, 84-85, ASFE (<http://asfe.unibo.it/en/persona/LL0381>), GRB 157, RMRA 25, MTG 142 (Nr374), TA 326 (Nr6837), BH II 21 (Nr1863), TS 242, SzM-TS 92, MaMüL XIII 58, TA MK 221-222]
- 330 Michael Dezythne Transilvanus** sz: Zsidve (64, Jidvei RO), *egybtiszt*: plebanus de Eckemezeu, *be*: 1520. *univ*: Krakkó 1502, Ferrara 1520. *megjegyz*: Pardi jegyzéke szerint ferrarai tanulmányai előtt Bolognában is tanult. [VE 81, GPF 116, ASFE (<http://asfe.unibo.it/en/persona/PAR0747>), TS 300, HSzKSz II 344 (Nr3428)]
- 331 Matheus de Nagimaria** sz: Nagymarja, Nagymária ?- *be*: 1521.6.3. **J**, *foke*: JDr 1521, *egytpálya*: 1521. június 3-án mint scolaris ungarus engedélyt kért, hogy vizsgálhasson. Június 8-án levizsgázott, megkapta a doktori jelvényeket és

- letette a doktori esküt. *megjegyz:* Matthaeus de Magimaria nobilis vir ungarus (1521). [VE 81, MTG 140 (Nr346), ASFE <http://asfe.unibo.it/en/persona/LL0352>)]
- 332 Andreas Jastrabinus Pannonius** (Jastrabinus) *szerző:* Ölved (48, Trenčianske Jastrabie SK), *be:* 1522. *egyetélet:* 1522-ben egy bolognai kiadványban található hexasztichonja, amelyben Plutarhoszt dicsőíti. *torpálya:* Humanista költő. [AN 493, JM VH 209, JM LH 235, MD RC 20]
- 333 Blasius Zakan, Zachan Seghalmus filius Aymerici** (Zákány) *szerző:* Szeged (13 H), *egyetélet:* canonicus Cyanadiensis, *egyházmegye:* Bács-Kalocsa, *be:* 1522.10.4. **J**, *fok:* JDr 1524, *egyetpálya:* 1524. március 10-én mint bolognai kánonjogi hallgató engedélyt kért, hogy vizsgázhasson. Március 11-én levizsgázott és letette a doktori esküt. *egyetélet:* 1522. október 4-én Adrianus Wolphardus Várdai Ferenc erdélyi püspöknek szóló ajánlással adta ki Janus Pannonius művét, amelyben megtalálható egy octostichonja. 1524. március 11-én 8 dukáttal adós. *univ:* Bécs 1509 ?, Krakkó 1511/1512/1515 *torpálya:* Tóth szerint azonos Szegedi Zákány Balázssal. Csanádi kanonok (1524-1537), sebesi főesperes (1522, 1527). 1524-ben Bolognában kánonjogi doktor. Janus Pannoniusról latin magasztaló verset írt Adrianus Wolphardus erdélyi humanista Bolognában, 1522-ben kiadott és Várdai Ferenc erdélyi püspöknek ajánlott antológiájába: „Joannis Pannonii episcopi Quinqueecclesiensis poetae et oratoris clarissimi Panegyricus” címmel, mely az első nyomtatásban megjelent, szegedi szerzőtől származó alkotás. Szegeden reneszánsz stílusban építkezett. Hazatérve sebesi főesperes, szegedi Musinai Gerván János csanádi püspöknek bizalmas embere, tanácsadója. 1527. október 21-én Budán a pannonthalmi főapát székházában püspökével és más választott bírákkal Choron Andrást a tihanyi apátság elfoglalt jövedelmeinek visszaadására kötelezte. Gyulán ígehirdető (1548-1550) és talán azonos azzal a Zákány Balázs ferences szerzetessel, aki 1556-1567 között a szegedi alsóvárosi kolostor gvárdiánja. Családja gazdag szegedi borkereskedő família, testvére Zákány István szegedi főbíró (1524-1542). *megjegyz:* Blasius Zachan(y), Blasius zachan filius Aymerici, canonicus Cjanadiensis, seghadinus, dioc. Bachiensis, ungarus (1524). [VE 81, 86, MTG 143 (Nr397), ASFE (<http://asfe.unibo.it/it/persona/LL0402>), TA 306 (Nr6350), HSzKSz II 390-391, 395, 410 (Nr3888, 3933, 4097), BSR 71, 72-74, 80, 105, TPCS 52, TPCsSz 183, 278-279, MaMüL XIII 63]
- 334 Franciscus Faber Megiensis, Transsylvanus** (Faber) *szerző:* Medgyes (76, Mediaș RO), *be:* 1522.12.8. **J**, *fok:* JDr 1523, *egyetpálya:* 1523. március 18-án a Wolphardus-testvérekkel együtt engedélyt kért, hogy vizsgázhasson. Két nap múlva levizsgázott, megkapta a doktori jelvényeket és letette a doktori esküt. *egyetélet:* 1522. december 28-án Adrianus Wolphardus levele tartalmazza Janus Pannonius 15 elégiájának új kiadását is, itt szerepel egy verse. *univ:* Bécs 1512 *torpálya:* Humanista. Vö. Medgyesi Székely Ferenc. *megjegyz:* Franciscus panonus, filius Antonii, transilvanus [...] ungarus (1523). Révész Mária szerint a fokozatszerző Medgyesi Faber Ferencel azonos (ezt erősíti az 1522-es adat). [VE 82-83, MTG 142 (Nr375), ASFE (<http://asfe.unibo.it/en/>)]

- [persona/LL0379](#)), RMRA 25, TA 312, 3115 (Nr6490, 6551), TS 229, MaMüL XIII 365]
- 335 Georgius Thabiasi Transsylvanus** (Thabiasi/Tóbiási) *sz:* Táblás (Tóbiás) (76, Dupuş RO), *be:* 1522.10.4. **J, fok:** JDr 1523, *egyetpálya:* 1523. december 19-én engedélyt kért, hogy vizsgálhasson. December 23-án levizsgázott, megkapta a doktori jelvényeket és letette a doktori esküt. *univ:* Bécs 1525 ? *torpálya:* Szentertzsébeti plébános (1524 k. - 1543/1544). 1543-ban vagy 1544-ben hunyt el (Tonk szerint 1554-ben). Tanulmányait testvére, Péter Medgyes és Selyk székek királybírája (1515-1528) támogatta, akit Szapolyai János híveként gyilkoltak meg 1528-ban. Nagybátyja ecéli Tóbiási László királyi kancelláriai jegyző (1466-1472), utóbb gyulafehérvári plébános. Georgius Thabianus Transylvanus distichonja az Adrianus Wolphardus által kiadott Janus Pannonius: Panegyricus Iacobo Antonio Marcello c. könyvben benne van, feltehető, hogy a könyv az ő tulajdonában is megvolt. Egy négy, Janus Pannonius nyomtatványt tartalmazó kolligátum is a tulajdonában volt, amit 1523. február 11-én fűztek egybe Bolognában. A négy mű: 1. Ioannis Pannonii episcopi... Panegyricus Iacobo Antonio Marcello Patritio Veneto, 2. Ioannis Pannonii episcopi Quinque Ecclesiarum, poetae clarissimi Sylva panegyrica in Guarini Veronensis Praeceptoris sui laudem condita, 3. Ioannis Pannonii Elegiarum liber unus, 4. Plutarchi Cheronei Philosophi Libellus, quibus modis ab inimicis iuari possumus... Eiusdem De negotiositate libellus. Oratio Demosthenis contra Regem Philippum. Fabula ex Homero de Glauci et Diomedis armorum permutatione. *megjegyz:* Gregorius transilvanus (1523). Tonk Sándor és Szabó Miklós szerint azonos a Bécsben 1525-ben tanuló diákkal. [VE 81, 82-83, 86, MTG 143 (Nr393), ASFE (<http://asfe.unibo.it/en/persona/LL0398>), TA 339 (Nr7174), BGYM 234-235, BH III 261 (Nr2435), SzM-TS 65, 66, SM JPB 2-3, 6-9, 11-13]
- 336 Johannes Baptista Novosoliensis Pannonius** (Baptista) *sz:* Besztercebánya (58, Banská Bystrica SK), *be:* 1522.12.8. *egyetpálya:* Valószínűleg Giambattista Pio tanítványa volt. *egyetélet:* 1522. december 28-án Adrianus Wolphardus levele tartalmazza Janus Pannonius 15 elégiájának új kiadását is, itt szerepel egy verse. *univ:* Krakkó 1498 *torpálya:* 1475/1480 k. született. Cicero leveléhez, az Epistola ad Quintum fratremhez írott kommentárjában, ahol mesterét, Piót dicsérte, Cicero Oratio pro M. Marcellójának kiadásában (1528), a dedikációban Lazzaro Bonamicót. Itáliai útja után 1527-ben újra Krakkóban tűnt fel, ahol négy cicerói szöveget nyomtatott ki 1527-1528-ban, amelyeket mind a helyi iskolai-egyetemi hallgatóságnak szánt (De inventione et arte rhetorica, Rhetorica ad Herennium: 1527 /mindkettőt Andreas Cricius plocki püspöknek ajánlotta/, Cicero Pro Marco Marcello, Ad Quintum fratrem /Thurzó Jánosnak ajánlotta/: 1528). Ezután nincs több adatunk munkásságáról. Krakkóban valószínűleg előkelő emberek gyermekeit tanította. [VE 82-83, HSzKSz II 315 (Nr3124), HBC 117-129, KFG JPB 138-147]
- 337 Paulus Isthuanfius Pannonius** (kisasszonyfalvi Istvánfi) *sz:* Kisasszonyfa (5 H), *be:* 1522.10.4. *egyetélet:* Berolado 1510-ben, Velencében megjelent Cicero

kommentárjának a possessora. 1522. őszén mehetett Padovából Bolognába. 1522. október 4-én Adrianus Wolphardus Várdai Ferenc erdélyi püspöknek szóló ajánlással adta ki Janus Pannonius művét, amelyben megtalálható Pál hexastichonja, Pál ugyanis részt vett ugyanis az 1522-1523-ban Janus Pannonus halálának 50. évfordulója alkalmából kiadott háromkötetes kiadványsorozat munkálataiban. Szentgyörgyi Gábor sirató verse szerint 12 éven át volt Itáliában, ahonnan 1528 körül tért haza (ekkor már Magyarországon volt). *univ*: Padova 1516 *torpálya*: Kisasszonyfalvi Istvánfi Pál. 1493 k. született. Tanulmányai valószínűleg Pécsen kezdte. Apja, István 1515 szeptemberében végrendelkezett, fiának, Pálnak, akit papnak szánt, külföldi tanulmányaira („ad studendum bonarum artium literas”) 200 forintot és egy 200 forintot érő aranyláncot hagyott, valamint az apa fiát és egész családját Perényi Imre nádor jóindulatába ajánlotta. Pál tanulmányaiból 1528-ban tért haza. Hazatérve Perényi Péter híveként urával együtt esett fogságba 1532-ben. Perényivel együtt előbb Ferdinánd, később Szapolyai János híve volt. 1538-1539-ben Perényi szolgálatában állt, aki később az Izabellát Magyarországra hozó küldöttség egyik vezetője lett. Perényivel együtt Szapolyai Jánoshoz pártolt. János király halála után, 1541-től haláláig ismét Habsburg-párti lett. Baranyai alipsán (1543), Szigetvár várának gazdasági intézője (1543?-1549), gyakran helytartói ülnök és assessor, királyi tanácsos (1549). Ferdinándtól számos birtokadományt kapott hű szolgálataiért. 1553. április 9-én hunyt el Németiben. Műve: *Historia regis Volter* (szerzői autográf hiányában a mű eredeti címét nem ismerjük) csak 1570-ben kinyomtatott, de még 1539-ben János király esküvői ajándékként készült magyar nyelvű Grizelda-fordítás. Padovában ismerte meg a Grizelda-történetet, Petrarca latin változatában. Valószínűleg Szapolyai János és Izabella esküvőjén lantkísérettel adta elő, mint nászajándékot. Három, latin nyelven írt verse ismert: az első kettő még egyetemista éveiben, 1522-ben jelent meg Bolognában (*Paulus Isthvanfius Pannonius Adriano suo és Hexastichon eiusdem ad lectorem* címmel). A harmadikat 1545-ben unokaöccse, István sírjára írta (ő gondoskodott a temetésről). Magyarul is verselt, Tinódi Lantos Sebestyénnel jól ismerték egymást, valószínűleg hasonló műveket készített Istvánfi Pál is. Pál patronálása alatt adta ki Martin Brenner Bonfini historiájának első részeit. Tulajdonában volt Cicero: *Tusculanae quaestiones* című műve, amely Filippo Beroaldo kiadásában jelent meg 1510-ben, Velencében és a kiadó, Philippus Pincius Mantuanus Csulai Móré Fülöpnek ajánlotta. A kötetet végigjegyzetelte, a sorok közé, rendkívül apró betűkkel írta megjegyzéseit, a szöveg mindenféle részletéhez jegyzeteket fűzött, tehát nem olvasható ki különleges érdeklődési területe, bár a nyomdahibákat precízen javította. Részt vett Lazius térképenek elkészítési munkálataiban is. Pál apja Istvánfi István Mátyás jeles katonája, baranyai alispán (1492-1493), tordai sókamaraispán és erdélyi királyi adószedő (1494-1496), a rákosi országgyűlésen Baranya megye követe (1505), Frangepán Beatrix embere, a királyi gyermekek udvarmestere (1508), 1516-1517-ben hunyt el. Anyja Dombai Margit. . Egyik testvére János királyi udvarnok (1526), aki Mohácsnál

- hunyt el, és előtte végrendelkezett, akinek fia, István hadvezér lett és akit 1544-ben Nádasdi Tamás parancsára öltek meg. További testvérei Imre, László, Ferenc, aki szintén részt vett a mohácsi csatában és 1548 után hunyt el, valamint Katalin és Anna. Pál első felesége Garai Lőrinc leánya Petronella, második neje Gyulai Iván leánya, Hedvig. Gyermekei: János, Pál, István, Miklós, Katalin, Erzsébet és Teodóra. Fia, a második házasságból született Istvánffy Miklós a közismert történeíró, a Magyarok dolgainról írt *historia c. mű* szerzője, szintén Padovában tanult. [VE 177-178, VE 1915 26, 27, EG Németi nem Kissszonyfalvi (Istvánfi, Istvánffy), VE IP 370, HJ KI 114-119, HJ IP 222-237, MÁG 3, 15-17, MaMüL IV 378-379, KGyG 652-659, LP PI 31-37, ÁPBB 37-58, VSz GL 63-70, DIS 70, CTHNP II 44, 141, 405, 513]
- 338 Thomas Nádasdy** (Nádasdi/Nádasdy) *sx*: Nádasd (53 H), *be*: 1522. *egyetpálya*: Valószínűleg Acchile Bocchi tanítványa (Bocchi egy Nádasdinak szóló levele ismert). *egyetélet*: Ursinus Velius és Kálnai Imre baráti köréhez tartozott. *univ*: Bécs 1516, Róma 1522 *torpálya*: Nádasdi Tamás nádor. 1498-ban született, tanulmányait Grazban kezdte. Itáliában olaszul is nagyon jól megtanult, 1523 nyarán Tommaso de Vio bíboros legátus tolmácsaként tért haza. 1524-ben királyi titkár, 1526 nyarán az osztrák főhercegtől és a német birodalmi rendektől kért támogatást a törökök ellen, ezért nem vett részt a mohácsi csatában. A Habsburgok híve, ezért 1527-ben budai várkapitány lett. Buda 1529-es ostromakor fogságba esett, ezután Szapolyai mellé állt, de 1534-ben újfent a Habsburgok híve. Királyi tanácsos, majd tárnokmester (1537), országbíró és országos főkapitány (1542-1546, 1548-1552), nádor (1554-1562). 1556-ban ő vezette Szigetvár sikeres felmentését. 1562-ben Egervárott, pestisben hunyt el. Reneszánsz tumbája a lékai várban található. Apja Nádasdi Ferenc, a Kanizsaiak familiárisa, anyja Szentkereszt Terjék Orsolya. Felesége Kanizsai Orsolya, gyermekük Nádasdi Ferenc. Tamás Sárvár-Újszigeten iskolát alapított és az itteni nyomdában adta ki Sylvester János nyelvtankönyvét és Újtestamentum fordítását. [VE 83-84, RMRA 6, TA 323 (Nr6754), BJ NT 9-27, MaMüL VIII 73]
- 339 Franciscus Tartlar Ungarus Transylvanus** (Tartlar) *sx*: Prázsmár (Tartlau, Prejmer 85, RO), Erdély (130, Ardeal RO), *egyhmegye*: Erdély, *be*: 1523.1.6. J, *fok*: JDr 1523, *egyetpálya*: 1523. január 6-án iuris canonici doctor-ként említik. *egyetélet*: 1523. január 6-án belépett a német nemzetbe, amiért 1 dukátot fizetett. *univ*: Bécs 1525 ? *torpálya*: Medgyesi Székely Ferenc. Tanulmányaiból hazatérve a Medgyes melletti Szászmuzsna plébánosa, majd gyulafehérvári vikárius és kanonok, akinek támogatásával Dávid Ferenc 1545-től Wittenbergben tanult (utóbbinak Székely Ferenchez szóló versei is fennmaradtak), dobokai főesperes (1545) és püspökhelyettes (1545) (püspöki vikárius elődje Adianus Wolphardus). Támogatójától, Martinuzzi Fráter Györgytől elnyerte a váradi préposti és a kolozsmonostori apáti címet és az ezekkel járó jövedelmet. 1551-ben az erdélyi rendek őt akarták püspöknek választani, a széklet azonban nem kapta meg, de Bornemisza Pál erdélyi püspökké való kinevezésével egyidejűleg 1553-ban elnyerte a csanádi püspöki címet. Mivel Bornemisza sokat tartózkodott Gyaluban és a csanádi egyházmegye török

uralom alá került, Medgyesi Ferenc továbbra is az erdélyi püspök helyettese és a püspökség tulajdonképpeni vezetője maradt. 1552-ben gyulafehérvári és váradai egyházakhoz tartozó nyolc másik javadalmat is birtokolt. Birtokait Mártontelkén és a régen az egresi kolostorhoz tartozó négy szász jobbágysfalu (Szászcsanád, Csicsóholdvilág, Sorostély és Monora) birtokaival növelte. Többször járt diplomáciai követségben külföldön: 1547-ben Prágában, 1548-ban a francia királyi udvarban. 1553-ban fölkérték a kincstartói tisztségre, de nem vállalta. A reformáció heves ellenzője, ezért muzsnai papi állását is el kellett hagynia. Megölték átutazóban Kolozsmonostoron 1554 áprilisában, a monostor főoltára alatt temették el. Várdai Ferenc humanista köréhez tartozott, humanista műveltsége volt. *megjegyz:* Franciscus pannonus de transilvania, Franciscus Tartlar Tranilvao iuris canonici doctor Albe Iulensis diocesis. Révész Mária szerint a fokozatszerző Medgyesi Faber Ferenczel azonos. Ritoókné szerint azonos Medgyesi Ferenc gyulafehérvári vikáriussal, Binder Pál szerint a medgyesi Cseh család leszármazottja. Sebesi Pál szerint elképzelhető, hogy azonos a Bécsben 1525-ben beiratkozó Franciscus Sartoris presbiter Transiluanensis-szel. [VE 84-85, ANG 290, ASFE (<http://asfe.unibo.it/en/persona/MF0886>), TA 339 (Nr7165), SzM-TS 51, JK KP 424-432, JK MF 21-31 SP DF 133, 137-138, 146, OP EP 110, 123, 125, OP IK 35-36]

- 340 Caspar Serédi** (Serédi) *s.:* Buda (35 H), *be:* 1524. *univ:* Ferrara 1522 ? *torpálya:* 1522-ben Budán tartózkodott. Az olasz erasmianus Celio Calcagnini barátságát is magáénak tudhatta. Hazatérése után jellegzetes egyházi karrier építésébe kezdett (váci őrkanonok, királyi titkár), Mohács előtt azonban II. Lajos pápai engedéllyel azzal bízta meg, hogy a váradai egyházmegye káptalanja és az ottani szerzetesrendek vagyonának felét összegyűjtse a török elleni harc céljára. Bár 1528-ban még sárospataki plébánosnak nevezte magát, ezt követően politikai funkciója erősödésével párhuzamosan egyre egyértelműbben a reformáció pártjára állt, és felső-magyarországi kapitányként Serédi biztosított állást a Tisza-menti reformáció fő alakjainak, Batizi Andrásnak, Gálszécsi Istvánnak, Dévai Bíró Mátyásnak, Szkhárosi Horváth Andrásnak. 1542-ben az Izabella királyné és Ferdinánd király által kötött egyezség alkalmával Ferdinánd az erdélyi püspökség jóvedelmét is neki adományozta négy évre, hogy abból Izabella számára évjáradékot fizessen, de a püspökséget magát nem vette fel, miközben a katolicizmusnak elszánt ellensége maradt. [VE 86-87, BI DMSG 72-79, SzL BPÓ II, 79, KFG KP 54]
- 341 Ambroisus de Kisvarda** (Várdai) *s.:* Kisvárdá (40 H), *be:* 1525.10.22. *egyetpálya:* Egy 1525. október 22-ei levél tanúsága szerint Bolognában tanult Achille Bocchinál. *egyetélet:* Két műve jelent meg Bornemisza Pál Várdai Ferenc számára írt gyászbeszéde után. 1526. május 1-ei írásának címzettje tanára, Accchile Bocchi, ekkor Várdai Bornemisszát tanára jóindulatába ajánlotta. *univ:* Bécs 1520 *torpálya:* Várdai Ferenc erdélyi püspök öccse. Apja Várdai Miklós bodrogi főispán, anyja Eufémia vagy Bélteki Drágfi Fruzsina. Testvérei Ferenc erdélyi püspök, István, Orsolya, János, Mihály, Anna, Imre. Felesége Losonci Bánfi Petronella, leánya Klára (férje Serédi István).

- Dédnagybátyja, Várdai István kalocsai érsek Bécsben, Krakkóban, Ferrarában és Padovában tanult. Nagybátyja, Várdai Mátyás Krakkóban és Ferrarában tanult. Másik nagybátyja, Simon egyes vélekedések szerint német egyetemen tanult. Bátyja, Ferenc Ferrarában, Bolognában és Rómában tanult. Másik bátyja, János Padovában és Bolognában tanult. Öccse, Mihály, Krakkóban tanult. [TA 330 (Nr6931), TS 201]
- 342 Gregorius de Gorsaon** *s.:* Görcsöny (5 H), *egybtisz:* frater conventus Quinqueecclesiensis [Ordinis Praedicatorum], *be:* 1525.7.10. **Th, fok:** ThMag 1535, *egytpálya:* 1525. július 10-én tanulni küldték, hogy Bolognában, vagy más egyetemen megszerezze a baccalaureusi fokozatot. 1535. július 7-én III. Pál pápa engedélyével a hittudományok mestere. *egyétélet:* 1525. augusztus 16-án engedélyt kapott, hogy a tanulmányaira felvett adósság kifizetésére, valamint a borostyánkoszorú és a mesteri cím elérésének költségeire alamizsnát fogadjon el. *torpálya:* 1525. augusztus 16-án a generális ügy rendelkezett, hogy baccalaureusszá való előléptetése után a pécsi konventben legyen lektor, amíg Egri Mihály a budai konventben be nem fejezi előadásait, majd Gergely menjen Budára. *megjegyz:* Georgius de Ungaria (1535). [VE 87, ILD 424, 439, 465-466, 471, 474]
- 343 Marcus M. Ongarus** (Gibárti Keserű ?) *s.:* Gibárt ? (52, Gibarac SRB), *be:* 1525.10.6. **J,** *egytpálya:* 1525. október 6-án Romulus Amasaeus tanítványai között említik, akik Padovából követték Bolognába mesterüket. Ifj. Philippus Beroaldus verset írt hozzá. *univ:* Padova 1523 *torpálya:* A vatikáni könyvtár kéziratárában található meg ifj. Philippus Beroaldus Keserű Márkhoz írt verse Ad Marcum Chesserium címmel. Ld. 646. sz. *megjegyz:* A család Botka Tivadar szerint a Valkó megyei Gibártról származik, de ilyen nevű település található Abaúj vármegyében is. [VE 87, GRB 157, RMRA 15, 51, HJ PB 282-285, BTV 453]
- 344 Paulus Abstemius de Ungaria** (Bornemisza/Abstemius) *s.:* Pécs (5 H), *be:* 1525.8. *egytpálya:* Magyi Sebestyén tanuló társa a következő személyekkel együtt: Kretschmer Lőrinc, Kakas János, Fehérvári Fülöp, Hagymási Bálint és Bornemisza (Abstemius) Pál. 1526. március 24-i levélből tudjuk, hogy már 8 hónapja tanult Bolognában, Achille Bocchinál („Bononiae ex Academia Bochiana”), és nála is lakik Várdai Ambrussal együtt. *egyétélet:* 1526. április 8-án kelt művét („Paulus Absthemius Quinqueecclesiensis”), amely az 1524-ben elhunyt Várdai Ferenc váradi püspök gyászbeszédét tartalmazza, Várdai Mihályhoz címezte. A hat kísérő írás szerzői: Bornemisza Pál, Várdai Ambrus és Acchile Bocchi. Tanulmányait Várdai Mihály támogatta. Bocchi egyik kései művét, „Symbolicarum quaestionum de universo genere” címmel saját kiadásában („in aedibus Novae Academiae Bochianae”) 1555-ben megjelentette, annak egy példányát pedig 1555. október 4-én megküldte egykori tanítványának. Az akkor már erdélyi püspök Bornemisza Pál 1556. január 10-én Gyulafehérvárott keltezett levélben köszönte meg egykori mesterének, Bocchinak figyelmét. *univ:* Bécs 1516 *torpálya:* Bornmeisza Abstemius Pál. 1499. január 10-én született, Pécsett, polgári családba. 1524-ben szerepel Várdai Ferenc végrendeletében. 1526-ban nemesi címet kapott. Később

Várdai Mihály pártfogolta, így tanult Bolognában. Királyi tanácsos, dobokai főesperes (1527), óbudai prépost (1534-). Ő dolgozta ki a szlávón harmincadok és adóigazgatás reformját, majd 1538-ban a szlávón jövedelem kezelője lett. 1540-ben megbízták, hogy Budán, Pesten, Székesfehérvárott, Vácott és Kevi városában szedje be a harmincadot, 1543-ban harmincadelnök volt. 1549-től veszprémi püspök. 1553-ban I. Ferdinánd erdélyi püspökké nevezte ki. 1556-ban János Zsigmond visszatérésekor távoznia kellett Erdélyből. 1556-ban a nyitrai püspökség kormányzását vette át. 1558-ban egyházmegyéje papságát összehívta Nyitrára, ahol elődje, Sánkfalvi Antal által 1494-ben tartott nyitrai zsinat határozatait megerősítette, kibővítette és kihirdette; 1560-ban pedig előszóval ellátva Statuta synodaliae ecclesiae Nitriensis anni 1494. cím alatt Bécsben kinyomatta. 1568-tól királyi helytartó, amely posztról 1572-ben mondott le (utódja Verancsics Antal). 1579. december 14-én hunyt el, Nyitrán. 1577-ben készített végrendelete ismert. Könyvei: De proventus Reg. in Transsylvania, juxta revisionem et inquisitionem per S. C. R. Majest. consiliarios Paulum Bornemisza et Georgium Wernherum facta relatio mense martio et aprili a. 1552. cum multis instructionibus eo pertinentibus c. missale (Verona, 1480). Várdai Ferenc temetésére (In funere... Francisci Vardaci) beszédet írt 1526-ban. Történeti érdeklődését bizonyítja, hogy ő hívta fel Zsámboki figyelmét Bonfini művére, illetve saját maga is készített történeti feljegyzéseket. Acchile Bocchihoz írt levele is ismert. Angelus de Clavasio: Summa angelica de casibus conscientiae és Missale dominorum ultramontanorum c. műveket a nyitrai egyházra hagyta. Részt vett Lazius térképenek elkészítési munkálataiban is, humanista műveltsége fogékonnyá tette a régiségek iránt. Valószínűleg a szintén pécsi származású Bornemisza Gergely rokona. Testvérének, Annának fiát, Pozsgai Zsigmondot Bolognába küldte tanulni. *megjegyz:* Itteni tanulásáról nincsenek pontos adatok. A pontos időpont nem ismert. [VE 77, TA 322 (Nr6747), BH I 186 (Nr586), II 130 (Nr2325), RMRA 6, VK MESz 732, 734-735, MaMüL I 416, MÁ BAP 203-212, KFG KP 67, ÁPBB 46]

- 345 Blasius** *s.:* Magyarország (120), *be:* 1526. *egyetélet:* Társaival, Paksi Farkassal és Jánossal tanult itt. [VE 88, FV HK 236]
- 346 Dominicus Petri de Galad Ungarus** *s.:* Galád Balátpuszta (44 SRB), *egyhmegye:* Csanád, *be:* 1526.8.20. **J,** *foke:* JDr 1526, *egyetpálya:* 1526. augusztus 20-án engedélyt kért, hogy vizsgálázon. Két nap múlva levizsgázott. Augusztus 30-án megkapta a doktori jelvényeket és letette a doktori esküt. *megjegyz:* Dominicus Ungarus, Dominicus Galad filius Petri, chanadiens diocesis, ungarus (1526). Galád a berekszói Hagymás és Szentgirolti családok birtoka 1462-ben. 1913-ban Torontál vm. [VE 87-88, MTG 147 (Nr447)]
- 347 Georgius Frizidinus filius alterius Georgii de Varasdin in Ungaria** (Frizidinus/Fregedinus) *s.:* Varasd (91, Varaždin HR), *egyhmegye:* Zágráb, *be:* 1526.4.28. **J,** *foke:* JDr 1526, *egyetpálya:* 1526. október 8-án levizsgázott mindkét jogból és megkapta a doktori jelvényeket. *egyetélet:* 1526. április 28-án kérvényt nyújtott be. *torpálya:* 1525-ben orbácsi főesperes és zágrábi kanonok, juris utriusque candidatus, aki Velencében nyomtattatta ki a Zágrábi Diurnalét,

- amelyben megtalálható egy Erdődi Simon zágrábi püspöknek címzett disztichonja. *megjegyz:* Georgius Fregedinus/Fregodinus de Varasдино Ungarus, Georgius Pannonus (1526). [VE 87, 88, MTG 147 (Nr450), ASFE (<http://asfe.unibo.it/it/persona/LL0456>), MÁ DZ 443, BG EB 344]
- 348 **Johannes** *s.:* Magyarország (120), *be:* 1526. *egyetélet:* Társaival, Paksi Farkassal és Balázssal tanult itt. *torpálya:* A mohácsi csata után hazatért, 1526. november 10-én Ferrarában volt. [VE 88, FV HK 236]
- 349 **Wolphgangus de Paks** *s.:* Paks (45 H), *be:* 1526. *egyetélet:* Társaival, Balázssal és Jánossal tanult itt. *univ:* Ferrara 1526 *torpálya:* A mohácsi csata után hazatért, 1526. november 10-én Ferrarában volt. Szentgyörgyi prépost (1527), esztergomi kanonok (1530). *megjegyz:* Körmendi Kinga szerint 1516-ban tanult itt. [VE 88, KK SER 214, FV HK 236]
- 350 **Achilles** *s.:* Magyarország (120), *be:* 1243e. *torpálya:* IV. Béla alatt esztergomi nagyprépost, a kancellária tagja. Alkancellár (1243-1250). Pécsi püspök (1251). Hontpázmány nb. Pázmány fia. *megjegyz:* bolognai doctor [KKL 186, ZSAA 281]
- 351 **Benedictus Sabariensis** *s.:* Szombathely (53 H), *be:* 1300e. *egyetélet:* Kaepelli szerint teológiát tanult. *univ:* Párizs 1300 *torpálya:* Ld. 10. szám alatt. *megjegyz:* Sermones collecti Parisiis et Bononie per fr. Benedictum... [SOP I 187]
- 352 **Damasus** *s.:* Magyarország (120), *be:* 1300e. **J,** *torpálya:* 13. századi kánonjogász, glosszátor. Korábban cseh származásúnak tartották, de saját munkáiból egyértelműen kiderül, hogy magyar volt. Ő használta először a *ius positivum* kifejezést. A korai 13. század egyik legnagyobb hatású bolognai kánonjogásza. [BGYM 23]
- 353 **Demetrius** *s.:* Magyarország (120), *be:* 1268e. *torpálya:* IV. Béla alatt barsi főesperes, kápolnaispán, a kancellária tagja, 1268-ban alkancellár. [KKL 186]
- 354 **Gerardus** *s.:* Magyarország (120), *be:* 1250e. *torpálya:* Itáliai származású királyi orvos IV. Béla, V. István és IV. László udvarában (magistri Gerardi, artis medicine professoris, fidelis phisici nostri). Családja Budán, a fehérvári út mellett volt szőlőbirtokos, de a zágrábi várföldekből is kaptak adományt. *megjegyz:* Balla Ferenc szerint Bolognában tanult. [ÁÚO XII 115, HO I 95, HE 193, BRO 3, BFSZ 595]
- 354a **Nicolaus natus LadislaiKakas de Pazthot**(Laudislaii), *s.:* Pásztó (32 H), *be:* 1389.4.3. *torpálya:* Talán tanulmányok okán tartózkodik Bolognában. Kazai Kakas László (udvari lovag, 1385-ben pataki várnagy) fia. 1387-ben Zsigmond neki, mint egri egyházmegyei clericusnak ígéri oda a szerémi püspöki széket, amennyiben megüresedik. 1388-ban Mária királyné császári prépostságot adja neki. 1389-ben az uralkodó sárospataki plébánossá nevezi ki (elődje a fivére, János volt). 1395-ben még pásztói plébános is. Haláláig (1412 vége vagy 1413. legeleje) megmaradt sárospataki plébánosnak. Zsigmond oklevelei kiemelik tudását. *megjegyz:* További kutatás döntheti el, hogy valóban tanult-e Bolognában. [DL 89542., 89547., 89553., 89555. ZsO I Nr325, 633, 973, 1053, IV Nr70, DMS 89–90, VI P 117–118, 121, 210, EAG Rátót nem. 5. tábla: Kakas (kazai)]

10. Vicenza

- 355 **Benedictus de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1209.7.7. *egyetélet*: Az egyetem 1209. július 7-ei ülésén kimondták tanulói, köztük Benedek is, hogy mivel a város nem teljesítette kérelmüket, átmennek a bolognai egyetemre [VE 150]
- 356 **Bertholdus** *sꝛ*: Merán (0, Merano I), *egybtisz*: archiepiscopus Colocensis, *be*: 1209.1.21. *torpálya*: Bambergi prépost (1203-5). Kalocsai érsek (1206-18). Szlavón bán (1209-12), erdélyi vajda (1212-13), bácsi ispán (1213), bodrogi ispán (1213). II. András első feleségének, Merániai Gertrúdnak a testvére. Érsekként tervei között szerepelt a szebeni prépostság püspökséggé alakítása és a Német Lovagrend uralta Barcaság hasonló fejlesztése. 1217-ben II. András, mielőtt keresztes hadjáratra ment volna rábízta Béla herceget. Ugyanabban az évben királyi parancsra felügyelte Szegeden a só kiszolgáltatását a zágrábi kanonokoknak. 1218-ban végleg elhagyta Magyarországot. 1218-51 között aquileiai pátriárka. 1229-ben IX. Gergely pápa levélben szólította fel, hogy ne vonja el a magyar királyt a pápa hűségétől. 1243-ban és 1245-ben keresztes hadjárat szervezésére kapott engedélyt a tatár veszély miatt. 1251-ben halt meg. *megjegyz*: Érseksége alatt ment el tanulni, ami nagy felháborodást keltett. III. Ince felszólította, hogy azonnal térjen vissza székhelyére és hiányos tudását magántanulóként pótolja. [VE 149, ZSAA 290, KGM 87-88, 90]
- 357 **Desiderius** *sꝛ*: Magyarország (120), *egybtisz*: archidiaconus de Ungaria, *be*: 1209.7.7. *egyetélet*: Az egyetem 1209. július 7-ei ülésén kimondták tanulói, köztük Dezső is, hogy mivel a város nem teljesítette kérelmüket, átmennek a bolognai egyetemre. [VE 150]
- 358 **Michael de Hungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1209.7.7. *egyetpálya*: 1209. július 7-én rektor. *egyetélet*: 1209. július 7-én rektor. Az egyetem 1209. július 7-ei ülésén kimondták tanulói, köztük Mihály is, hogy mivel a város nem teljesítette kérelmüket, átmennek a bolognai egyetemre. [VE 150]

11. Padova

- 359 **N. N.** *sꝛ*: [Erdély] (130, Ardeal RO), *egybtisz*: archidiaconus de Ungaria, *be*: 1231. **Ph**, *egyetélet*: 1231-ben Jordanus de Saxonia domonkos rendfőnök említi (iuvenis magni ingenii optime institutus in artibus, de Ungaria archidiaconus). [VE 151]
- 360 **Ambrosius de Umgaria** *sꝛ*: [Buda] (35 H), *egybtisz*: canonicus Bulensis, *be*: 1241.7.25. **J**, *egyetpálya*: 1241. július 25-én a jogi hallgatók között. *torpálya*: Budai olvasókanonok 1244-től. Vö: 1255-ben és 1257-ben említik A. budai prépostot, míg 1253-ban, 1270-ben 1275-ben, 1277-ben említik Ambrust a budai káptalan scolasticusát. 1268-ban említik Ambrust, a budai egyház rectorát. *megjegyz*: Ambroxius [TP SUP 36, 38, DL 426, 457, 746, 928, 73615, 65692, 65693, 65713, 73615, DF 210869, 236530, WGB 98]

- 361 **Benedictus** sz: [Székesfehérvár] (15 H), *egybtiszt*: Albensis canonicus, *be*: 1241.7.25. **J**, *egyetpálya*: 1241. július 25-én a jogi hallgatók között. *torpálya*: Budai prépost és királyi alkancellár (1238-40) és királyi kancellár (1240-61), fehérvári prépost (1241-43), 1249-50-ben pápai legátus a patarénusok ellen, kalocsai érsek (1241-54), szerémi ispán (1253), esztergomi érsek (1253-61). 1261-ben hunyt el. [TP SUP 36-37, ZSAA 108, FLK 100-102, 103]
- 362 **Dionisius** sz: [Bács] (4, Bač SRB), *egybtiszt*: canonicus Baciensis, *be*: 1241.7.25. **J**, *egyetpálya*: 1241. július 25-én a jogi hallgatók között. [TP SUP 36]
- 363 **Dionisius de Ungaria** sz: Magyarország (120), *be*: 1241.7.25. **J**, *egyetpálya*: 1241. július 25-én a jogi hallgatók között. [TP SUP 36]
- 364 **Petrus Ungarus** sz: [Esztergom] (14 H), *egybtiszt*: canonicus Gradensis, *be*: 1241.7.25. **J**, *egyetpálya*: 1241. július 25-én a jogi hallgatók között. *megjegyz*: Zágrábi származása sem lehetetlen. [TP SUP 36]
- 365 **Philippus** sz: [Veszprém] (54 H), *egybtiszt*: canonicus Vesprimiensis, *be*: 1241.7.25. **J**, *egyetpálya*: 1241. július 25-én a jogi hallgatók között. *torpálya*: Türje nembéli Ivachin fia Fülöp. 1218 körül születhetett. Királynéi kancellár és dömösi prépost (1246-48). Esztergomi suffraganeus püspök, királyi kancellár (1262-70, 1272) zágrábi püspök (1248-62). Zágrábban tartózkodott 1251-62 között. Esztergomi érsek (1262-72). Esztergomi ispán (1270-72). Ő vezette azt a követséget, amely Erzsébet hercegnőt, IV. Béla lányát Bajorországba kísérte, de több diplomáciai szolgálatot is ellátott Konrád császárnál, a pápánál és Itáliában. Elhunyt 1273-ban. *megjegyz*: Phylippus [TP SUP 36, 37-38, ZSAA 302, FLK 102-3, 112, KJN 1034-1035]
- 366 **Orbaci** sz: Bánca ? (elpusztult) (4 SRB), *egybtiszt*: praepositus ecclesiae de Posega, *egyhmege*: Pécs, *be*: 1264.3.18. **J**, *foke*: JDr 1264?, *egyetpálya*: 1264. március 18-án a padovai káptalan egyik kanonokja, később legum doctor. *egyetélet*: 1269-ben Bolognában vásárolta a Digestum vetus-t a teljes apparátussal „de littera nova et correctum in textu et glossa, exceptis minimis glossis de penello, 90 bolognai font értékben. *univ*: Bologna 1268 *torpálya*: Bánca nb. Péter fia, Bánca nb. István esztergomi érsek unokaöccse (nepos cardinalis Pellestrini), testvére Thomas de genere Vancha, akivel 1283-ban említik. Padovai kanonoki javadalmas 1264-ben, ugyanekkor a susoli Szent Kereszt (Garamszentkereszt) és Szűz Mária-egyházak, valamint az esztergomi Mária Magdolna egyházak vezetését megkapta a pápától. Kánonjogi doktor. Pozsegai prépost (1264). Az özvegy királyné kancellárja (1280, 1284-86). *megjegyz*: Vrbaci. [VE 1915 1, BH III 49 (Nr288-289), SZGYM 11, ZSAA340, BGYM 25, PABP 781, KGB 100-101, FL 123, 124, KLPK 46-47, SAS 121-122, 134] Ld. 107.sz.
- 367 **Petrus** sz: [Zágráb] (93, Zagreb HR), *be*: 1268.10.3. *univ*: Bologna 1268 *torpálya*: Ld. 111. szám alatt. [VE 7, BH III 48 (Nr281-282)]
- 368 **Petrus** sz: [Zágráb] (93, Zagreb HR), *egybtiszt*: praepositus Zagabriensis (!), *be*: 1268.10.3. *egyetpálya*: 1268. október 3-án Bolognában padovai tanuló. *egyetélet*: 1268. október 9-én ígéretet kapott egy diáktársától, hogy egy bőrbe kötött, Bernát mester apparátusával ellátott dekretális kötetet 3 hónapon belül eladnak neki. *univ*: Bologna 1268 *torpálya*: Ld. 110. szám alatt. [VE 151, CSB VIII

- 263 (Nr540), BH III 48 (Nr281-282), FLK 115, RA I/3 Nr1335, DL 86849]
- 369 Benedictus** *sꝛ*: [Esztergom] (14 H), *egybtiszt*: praepositus Strigoniensis, *be*: 1285. J, *egyetpálya*: 1285. április 15-én és 1286-ban decretorum doctorként említik. László barsi főesperes szerint tanított is Itáliában. *egyetélet*: 1286-ban megküldte tartozását Padovába. *torpálya*: Körmendy Kinga szerint Esztergom-szenttamási prépost (1285-1286), esztergomi nagyprépost (1285?-1291), váradi püspök (1291-1296, választott: 1287), bihari ispán (1291). Bónis György szerint veszprémi püspök (1289-1309). Királynéi kancellár (1289-90, 1291-1300). Veress szerint 1287 végén már nem élt. *megjegyz*: Esztergomból magával vitt Váradra egy gyűjteményes kötetet, benne teológiai művek, Arisztotelész-kivonatok kommentárjai és Benedek prépost leveleinek másolatai találhatók (egyikben nyugtatja barátját az elhunyt Elefánt adósságait illetően, melyeket ki fog egyenlíteni). [VE 151, KKL 186, KK SER 173, ZSAA 99, 101, 116, 289, MOL DL 47767, BGYM 24, KF 23, FLK 141, 146-147, 148, MES II 193, 209, SZSZR Nr461, MES II 193, 209]
- 370 Elefant** *sꝛ*: [Esztergom] (14 H), *egybtiszt*: lector Strigoniensis, *egyhmegye*: Esztergom, *be*: 1285. *torpálya*: Esztergomi olvasókanonok, 1285 k. halt meg Padovában, adósságát Benedek prépost levélben ígéri meg kifizetni. Esztergomi olvasókanonokságát valószínűleg már nem tudta elfoglalni, 1285-ben még Sixtus a lector, Elefántról hallgatnak a források, 1285-ben pedig már Cyprianus tölti be a javadalmat. *megjegyz*: Magister (1285). 1285 előtt járt Padovában. [KK SER 133, 174, KF 23, DF 238335, 238336, DL 40185, 1197, MES II 194]
- 371 Thomas** *sꝛ*: [Esztergom] (14 H), *egybtiszt*: praepositus ecclesiae Sancti Thomae martiris de promontorio Strigoniensi, *be*: 1291.6.3. *egyetélet*: 1291. június 3-án scholaris Paduanus. *torpálya*: Lodomér esztergomi érsek unokaöccse. Esztergom-szenttamási prépost, majd nagyprépost (1293-1303), fehérvári prépost (1304-5), esztergomi érsek (1305-1321). 1307-ben Udvardra zsinatot hívott össze az egyházfegyelem helyreállítása érdekében. 1309-ben ő koronázta meg I. Károlyt. 1321-ben halt meg. *megjegyz*: magister. 1293-ig itt. [VE 1915 1, PABP 781-782, KK SER 134, 174, KF 24-26, EP I 63, 82, RA II/4 Nr3723, BGYM 24]
- 372 Gregorius Botonis** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1296.2.7. *egyetélet*: 1296. február 7-én a padovai egyetemen tartózkodott mint padovai kanonok Stephanus de Stephano-val és Stephanus Catastani-val és előtte pedig sokáig II. Jakab [Jayme] aragóniai királynál Aragóniában. *torpálya*: Vö. Bicske nb. Botond fia Gergely. 1291-ben fehérvári örkanonok, majd alkancellár és választott fehérvári prépost (1297-1298), 1298. januárjában már megerősített fehérvári prépost, de februárban már választott esztergomi érsek (1298-1303), esztergomi ispán (1298). Esztergomi érsekké választásakor esztergomi kanonok is. 1298-ban elpártolt III. Andrástól és I. Károly mellé állt. 1299-ben VIII. Bonifác elismerte érsekségét és a fehérvári prépostság prokurátora is lett, de jogait nem tudta érvényesíteni. 1301-ben megkoronázta I. Károlyt. Alkancellár I. Károly alatt is. 1303-ban, Anagniban halt meg. *megjegyz*: Fejérpataky tévesen kapcsolta a Kaplony nemzetséghez. [VE 1915 1, ZSAA

- 82, 113, FLK 144-45, EP I 63, KJN 265, KF 28-30]
- 373 Stephanus Catastani** (Catastani) *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1296.2.7. *egyetélet*: 1296. február 7-én a padovai egyetemen tartózkodott mint padovai kanonok Stephanus de Stephano-val és Gregorius Botonis-szal és előtte pedig sokáig II. Jakab [Jayme] aragóniai királynál Aragóniában. [VE 1915 1]
- 374 Stephanus de Stephano** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1296.2.7. *fók*: JDr 1302, *egyetpálya*: 1296. február 7-én magyar tanuló. 1302. február 20-án decretorum doctorként említik. *egyetélet*: 1296. február 7-én a padovai egyetemen tartózkodott mint padovai kanonok Gregorius Botonis-szal és Stephanus Catastani-val és előtte pedig sokáig II. Jakab [Jayme] aragóniai királynál Aragóniában. *torpálya*: Erdélyi székesegyházi főesperes (1297-1301), alkancellár (1300-1301, 1301-1302), prágai kanonok (1301), veszprémi püspök (1311-21), királynéi kancellár (1312-22), veszprémi ispán (1313-tól). Bónis György szerint az Ákos nemzetségből származik. *megjegyz*: Magister (1302). Feltehetően azonos a Veressnél ismeretlen itáliai egyetemen szereplő István gyulafehérvári főesperessel. [VE 1915 1, VE 151-152, 393 FLK 146, VKAI 7, BGYM 25, ZSAA 113, DL 86891, SZSZR Nr565]
- 375 Laurentius de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *egyhítség*: venerabilis vir dominus, *be*: 1308.9.15. *egyetpálya*: 1308. szeptember 15-én és október 6-án az ultramontánok rektora. *torpálya*: Dercsényi Dezső szerint azonos a későbbi Lőrinc váci püspökkel, aki Bolognában is tanult. Ha azonban Lőrinc püspök azonos Lőrinc váci olvasókanonokkal, akinek a kezéből 1304-től kezdve (1308 alatt is) keltek a váci káptalan oklevelei, akkor Lőrinc padovai rektor nem lehet azonos a váci püspökkel. [VE 1915 1, PABP 770, 773-774, DDND 123, DL 1664, 86925]
- 376 Johannes** *sꝛ*: [Buda] (35 H), *egyhítség*: cantor Budensis, *be*: 1309.7.3. *egyetélet*: 1309 előtt tanult Padovában, ugyanis ez az adat egy Budán lefolytatott tanúvallomásból való. *torpálya*: 1309-ben 32 éves vagy akörül volt. Budai éneklőkanonok 1297-1309. 1308-ban egy alkalommal Péter az éneklőkanonok. Vencel király érdekében járt VIII. Bonifácnál Padenitz Ulrik jogtudóval és János római jogásszal. 1309-ben erdélyi kanonok. *megjegyz*: Dominus (1309) [VE 1915 1, PABP 782, DL 1478, 99878, 16746, 86895, 105347, 86906, 1740, DF 253641, 286048, 200081, BRKI 205, PSM 16, VKAI 7]
- 377 Nicolaus** (Dörögdi) *sꝛ*: Taliándörögd (55 H), *egyhítség*: archidiaconus ecclesiae Bachiensis, *be*: 1309.8.1. *egyetpálya*: 1309. augusztus 1-én említik, hogy sokáig tanult Padovában és elő is adott itt, továbbá többször volt a római Kúrián érseki és püspöki ügyekben. *univ*: Bologna 1316 *torpálya*: Ld. 139. szám alatt. *megjegyz*: Azonos lehet Nicolaus de Ungaria-val, aki 1316-tól a bolognai egyetem rectora [VE 1915 2, PABP 782, KB 26, KKL 187, KK SER 174, EP I 63, 68, 91, II 65, PPKV 54, KF 34, MV I/2 335.]
- 378 Simon Simonis de Spinis** *sꝛ*: Tövis (61, Teiuș RO), *egyhítség*: archidiaconus de Kraszna, canonicus Variensis, clericus Transilvaniae [diocesis], *egyhelye*: Erdély, *be*: 1353.12.24. **Ph**, *egyetpálya*: 1354. december 24-én a szabad művészetek hallgatója. *torpálya*: A pápa 1357. május 9-én nevezte ki krasznai főesperessé (1354-ben még Tövisi Tamás a krasznai főesperes), s az marad

- 1370-ig. Már Padovában tanult 1353 decemerében, amikor Batori András váradi püspök váci kanonokságot két számára, amelyet meg is kapott, s 1363-ig bírta is. 1363-ban testvérével, Tamás esztergom-szentgyörgyi préposttal el akarták cserélni javadalmaikat, Simon váci és Tamás erdélyi kanonokságát és prebendáját. Szécsi Domonkos erdélyi püspök káplánja (1357). *megjegyz:* Hasonló nevű települések Szatmár, Arad, Krassó, Abaúj, Közép-Szolnok, Zaránd, Temes és az Erdélyi Fehér vármegyékben is. [VE 152, TS 327, GyPT 131, EO III 738-739, 917, IV 206, 416, 864, VKAI 7, CsD I 219, 565, 747, 780, II 103, 68]
- 379 Johannes Michaelis de Zowath** (Szováti) *s:* Magyarszovát (63, Suatu RO), *egybtisz:* clericus in sacris ordinibus constitutus, *egyhmegye:* Eger (helyesen Erdély), *be:* 1354.10.14. **J**, *egytpálya:* 1354. október 14-én kánonjogi hallgató. *torpálya:* Váradi, esztergomi kanonok (1354-56). Szűz Mária váradi kisebb káptalanában rendelkezett javadalommal, melyről az esztergomi kanonoki javadalomért lemondott 1354. október 14-én, s melybe VI. Ince pápa beleegyezett. *megjegyz:* Hasonló nevű települések Sopron és Szabolcs vármegyékben. [VE 152, TS 247, KK SER 178, EO II Nr768, LJM I 656]
- 380 Ladislaus Johannis de Bagatha** *s:* Bogáta ?- *be:* 1356.11.24. *egytelelet:* 1356. november 24-én, padovai tanulmányai alatt jogtalanul kinevezték a borsodi főesperességre. *megjegyz:* Hasonló helynevek Kolozs, Torda, Baranya, Szabolcs, Somogy, Baranyában és Komárom megyékben. [ÁAR II 89, ÁMTF I 275-276, LJM I 27, 66]
- 381 Stephanus filius Lorandi de Zalona** (Szalonna) *s:* Szalonna (11 H), *be:* 1358.8.16. *egytelelet:* Egy Miklós országbírónak szóló, 1359. március 20-án Visegrádon kelt levélben említik, hogy nem tartózkodik otthon, mert régóta Padovában tanul. *torpálya:* A Tekes rokonságból való István bán fia Lóránd fia. *megjegyz:* Esetleg Szalonta ? [VE 152, ZSAA 311, EP II 219, AOKL XL Nr464, 650, 659, CD IX/4 CCCLVIII, AO VII Nr328]
- 382 Johannes** *s:* [Esztergom] (14 H), *egybtisz:* praepositus S. Georgii de Strigonio de Ungaria, *be:* 1359.1.11. *egytpálya:* 1359. január 11-én és február 13-án az ultramontánok rektora. *torpálya:* András fia, nyitrai egyházmegyei klerikus. Garai János veszprémi püspök káplánja. Veszprémi olvasókanonokként kapja az esztergom-szentgyörgyi prépostságot (1359-75), 1348-tól váradi kanonok (a boszniai püspökségre átment János javadalmát kapta a pápától). A pozsonyi Szent László kápolna igazgatója. Esztergomi érseki helynök (1373), pápai káplán (1374), szerémi püspök (1376-1392). 1352. január 20-án nevezik ki. *megjegyz:* Giovanni. Johannes de Ungaria (1359). [VE 1915 2, AG MUP I 91 (Nr215), PABP 770, KK SER 178, KF 56, BVB II 92, EP II 115]
- 383 Wilhelmus de Altemburg** *s:* Magyaróvár (31 H), *egybtisz:* plebanus in Cyfer (Gufer), *be:* 1359.8.5. *egytelelet:* 1359. augusztus 5-én hunyt el sírfelirata szerint, sírja a padovai Szent Antal-templomban található. *torpálya:* Veress szerint Nagy Lajos 1357-1358. évi hadjáratában ment Itáliába. *megjegyz:* Tanulmányai kérdésesek. [VE 1915 2]
- 384 Benedictus Georgii** (Himházi/Himfi) *s:* Himháza ? (54 H), *egybtisz:* presbiter capellanus Ludovici regis Ungariae, *be:* 1360.7.29. **J**, *egytpálya:* 1360.

- július 29-én kánonjogi hallgató. *torpálya*: Himházi Bakonyi György fia. A pápa kinevezi a szepesi prépostságra 1360-ban Bebek Domokosnak a csanádi püspökségre emelése miatt. 1364-74 között veszprémi kanonok, királyi sacellanus. 1364-79 között haláláig veszprémi püspök. *megjegyz*: Veress szerint egy bizonyos Benedictus capitaneus Hungarus-szal azonos, aki 1372-ben Nagy Lajossal volt Itáliában [Himfi Benedek]. [VE 1915 2, PABP 783, TM 88, EP II 101, BGYM 35, BÁR II/2 352]
- 385 Michael** *s*: [Esztergom] (14 H), *egyhtiszt*: canonicus Strigoniensis, *be*: 1361. J, *egytpálya*: 1361. év elején kánonjogi hallgató. *torpálya*: 1361. február 12-én Nagy Lajos váci kanonokságot kért számára. 1361-ben esztergomi kanonok, amikor Lajos király váci kanonokságot kér a részére, királyi káplán. 1395-ben esztergomi, váci kanonok, nógrádi főesperes. Talán azonos Lewei Miklós fia Mihállyal, Miklós zágrábi püspök és királyi tanácsos unokaöccsével, akinek Lajos király közbenjárására a pápa esztergomi kanonokságot adott, dacára annak, hogy a törvényes kort még nem érte el. Esetleg Barsi Jakab fia Mihály, királyi káplán és esztergomi kanonok, akinek a pápa a barsi főesperességet adományozta 1359-ben, de az már foglalt volt, így a király arra kérte a pápát, hogy adjon neki más, az esztergomi egyházmegyéhez tartozó javadalmat. [VE 1915 3, KK SER 179, BGYM 35, KF 57, 61, 62, ÁAR 277]
- 386 Johannes de Ungaria** (Cudar) *s*: Ónod (11 H), *egyhtiszt*: archidiaconus Agriensis, *be*: 1367.10.10. *egytpálya*: 1367. október 10-én kánonjogi doktori vizsgán tanú, mint az ultramontánok rektora. *torpálya*: 1367-ben az egi káptalan méltóságai közül egyedül a borsodi főesperes keresztneve volt János, aki pedig Cudar Jánossal azonos. Cudar Domokos fia. Tarcafi főesperes (1360). Borsodi főesperes (1360/1361-69). Fehérvári őrkanonok (1370). Fehérvári prépost (1376-1402). [VE 152-153, AGAGP I/2 473 (Nr2476), CTNP 77, EP II 46, EO IV 182, 732, DL 38832, 31304, 5185, 89370, 41610, 105576, 99582, DF 262998]
- 387 Emericus Zudar** (Cudar) *s*: Ónod (11 H), *egyhtiszt*: praepositus ecclesiae Colocensis, *be*: 1371.1.18. J, *egytpálya*: 1371. január 18-án a szabad művészetek mestereként kánonjogot tanult valahol (talán Padovában). *egytelel*: 1386. december 7-én jelen volt a padovai nagyobb templomban, ekkor említik társát, Gellértet. *univ*: Prága 1367 *torpálya*: Ákos nb. Cudar Imre. Udvari káplán, majd szatmári főesperes (1363-67). 1367-ben lett kalocsai prépost. Pécsi kanonok (1369-71), kalocsai, csanádi (1369-71) és egi kanonok, majd székesfehérvári prépost (1371), váradi püspök (1374-1376), egi püspök (1377-1384). Királyi követ Párizsban 1374-ben, 1380-tól Halics kormányzója testvéreivel együtt, de kegyvesztett lett. 1385-től imolai püspök, majd visszatérhetett Magyarországra. 1386-89 között erdélyi püspök. Pécsi kanonok (1369-1371), kalocsai kanonok, majd székesfehérvári prépost (1371), váradi püspök (1374-76), egi püspök (1377-84). Királyi követ Párizsban. Nagy Lajos halála után testvérevel, Péterrel együtt a várak egy részét a litvánoknak adta át pénzért, ezért kegyvesztett lett és áthelyezték az itáliai imolai püspökség élére (1385), de kegyelmet kapott (1386). Ekkortól erdélyi püspök haláláig. 1389 körül halhatott meg. *megjegyz*: Emericus de

- Ungaria (1386). Padovai egyetemi tanulmányai kérdések. [VE 1915 4, VE 397, AG MUP II 192-193 (Nr1631), PABP 784, FTE 59, 68, BGYM 35, LDPP I 134, KB 17, UJ 47-48, TPCS 43-44, 50, TPCsSz 143, HSzKSz II 43-44 (Nr6), FT 344-345, EO IV 182, 660]
- 388 Johannes de Ungaria** (Kanizsai) *sꝛ*: Nagykanizsa (55 H), *egybtisꝛt*: prepositus Strigoniensis, *be*: 1377.11.16. *egytpálya*: 1377. november 16-án az ultramontánok rektora, ekkor Szent Katalin napjának méltó megünnepléséről rendelkezik. *egyetélet*: Legkésőbb 1374-ben már Padovában tartózkodott. 1379. május 16-án padovai házában tartózkodott János zempléni főesperes, András a szerémi egyházmegyei Szenternye prépostja, procurator ... d. Johannes [de Pensauro] decretorum doctor és zágrábi lektor, Marócai (de Moravcia) Miklós zágrábi kanonok. Övé Bonaventura Summa veritas c. műve. Kollányi Ferenc említést tett Kanizsai padovai könyvmásoltatásairól és könyvbeszerzéseiről. *torpálya*: Osli nb. Kanizsai János fia János. Apja János Orbász, Szana, Varasd és Zagoria ispánja, nagybátyja Kanizsai István zágrábi püspök. Testvérei: Miklós, Lőrinc és István. Pályáját királynéi káplánként kezdte. Egri prépost (1376), esztergomi nagyprépost (1377-84/1374-1382), az egri püspökség kormányzója (1384) majd egri püspök (1384-1387), esztergomi érsek és ispán (1387-1418), királynéi kancellár (1387), főkancellár (1387-1403). 1401-ben fogságba ejtette Zsigmond királyt (felveszi a Szent Korona kancellárja címet), 1403-ban az újabb Zsigmond-ellenes felkelés vezetője. Királyi helytartó (1414-16, 1417-18), a győri püspökség kormányzója (1416-17). Német birodalmi főkancellár 1411-től, mely címről 1417-ben lemondott. 1418. május 30-án halt meg. *megjegyz*: Kíséréthez még egri püspöksége idején két itáliai scriptor is tartozott, akik vélhetően könyveket másoltak számára. Birtokában volt Szent Bonaventura Summa veritas c. művének egy példánya, egy missale töredéken pedig szintén olvasható az érsek neve. Az ő könyve lehetett a bambergi Staatsbibliothek egyik kódexe, benne Gergely pápa dekretálisai Bernardus Parmensis glosszáival. A kötet külföldre kerülésének egyik lehetséges magyarázata Kanizsai részvétele a konstanzi zsinaton. [VE 1915 3, PABP 770-771, 778, BH III 89 (Nr608), KKL 187, KB 21, KK SER 97, 116 (403.lj.), 138, 180, BGYM 95, CTNP 82, EP I 64, 68, 71, 89, 126, II 123, KMN 88, CTNK 314, CTN EÜ 885-886, BH II 3030, III 608, KKK 94, KKP 528-259, DL 6958]
- 389 Stephanus quondam domini Stephani** *sꝛ*: [Zágráb] (93, Zagreb HR), *egybtisꝛt*: archidiaconus Chrmacie de Isegrab, *be*: 1377.11.10. *egyetélet*: 1377. november 10-én Padovában tartózkodott. *torpálya*: 1377-ben kamarcsai főesperes. *megjegyz*: Stephanus. [VE 1915 3, PABP 783]
- 390 Andreas** *sꝛ*: [Szerém] (43, Srem SRB), *egybtisꝛt*: praepositus S. Irenei diocesis Sirmiensis, *be*: 1379.5.16. *egyetélet*: 1379. május 16-án Kanizsai János padovai házában tartózkodott ügyvédként János zempléni főesperes, András a szerémi egyházmegyei Szenternye prépostja, procurator ... d. Johannes [de Pensauro] decretorum doctor és zágrábi lektor, Marócai (de Moravcia) Miklós zágrábi kanonok. *torpálya*: Kanizsai János környezetéhez tartozott. [VE 1915 3, AG MUP II 137 (Nr1467), PABP 783, SAS 134]

- 391 **Johannes miles filius comitis domini regis Hungariae** (Szepesi) *sꝛ*: Szepes (42, Spiš SK), *be*: 1379.1.17. **J**, *egyetpálya*: 1379. szeptember 12-én kánonjogi hallgató. 1400. május 10-én Padovában ügyvédnek választotta egy polgár. *univ*: Bologna 1385 *torpálya*: Ld. 181. szám alatt. *megjegyz*: Johannes comes natus Jacobi spani de Ungaria (1379). Nobilis et egregius decretorum doctor Iohannes q. nobilis Iacobi de Hungaria archidiaconus de Delocha et canonicus ecclesiarum Strigumensis et Transalvanæ habitator Bononiae in cap. Cristofani de Saragocia stipulavit se obligendo nobili et egregio Ludovico de Patavia dare et solvere 100 ducateos boni auri.” (1386. július 14). [VE 1915 3, 4, 5, AG MUP I 319, 354 (Nr628, 685), 190-191 (Nr417), II 364-365 (Nr2103), PABP 786-795, EP II 229, PLS 66-68, BISZ 83-84, MÁB 10]
- 392 **Johannes Stephani** *sꝛ*: [Zemplén] (57 H SK), *egyhtiszt*: archidiaconus Zemlinensi, *be*: 1379.5.16. *egytpálya*: 1379. október 17-én még itt. *egyetélet*: 1379. május 16-án Kanizsai János padovai házában tartózkodott János zempléni főesperes, András a szerémi egyházmegyei Szenternye prépostja, procurator ... d. Johannes [de Pensauro] decretorum doctor és zágrábi lektor, Marócai (de Moravcia) Miklós zágrábi kanonok. *torpálya*: Kanizsai János környezetéhez tartozott. Zempléni főesperes (1376/79-1403). Egri vikárius (1388-1403). [VE 1915 3, 4 AG MUP I 319 (Nr 628), II 140 (Nr1476), PABP 783, KB 22, DL 57376, 105973, 77875, 7109, 7214, 52571, CTNE 62]
- 393 **Nicolaus de Moravcia** *sꝛ*: Moravica (93, Moravče HR), *egyhtiszt*: canonicus Zagrabiensis, *be*: 1379.5.16. *egyetélet*: 1379. május 16-án Kanizsai János padovai házában tartózkodott mint ügyvéd János zempléni főesperes, András a szerémi egyházmegyei Szenternye prépostja, procurator ... d. Johannes [de Pensauro] decretorum doctor és zágrábi lektor, Marócai (de Moravcia) Miklós zágrábi kanonok. *torpálya*: Zágrábi kanonok (1379). Kanizsai János környezetéhez tartozott. Jerković szerint kismemesi származású. *megjegyz*: Nicolaus de Termamoro/Teramoro canonicus Xacrabensis (1379). [VE 1915 3, AG MUP I 338 (Nr660), II 137 (Nr1467), PABP 783, MJZ 470, LJM I 435]
- 394 **Johannes** *sꝛ*: Magyarország (120), *egyhtiszt*: archidiaconus de Ungaria, *be*: 1382. **J**, *egytpálya*: Vö. 1383. március 16-án egy bizonyos circumspectus vir Johannes Ungarus de Malvaxiis. Valamikor decretorum doctor lett. *torpálya*: Pór Antal szerint Szepesi János, aki ekkor dobokai főesperes volt. *megjegyz*: Csak az év ismert. [VE 1915 4, AG MUP I 71, 318 (Nr181, 628), II 163-164 (Nr1547), PABP 789]
- 395 **Nicolaus quondam Stephani de Sclavonia** *sꝛ*: Szlavónia (140, Slavonija HR), *be*: 1382.10.18. *egytpálya*: 1382-ben kánonjogi licentiátusként említik. *torpálya*: Talán azonos Miklós pozsegszentpéteri préposttal, Mária és Erzsébet királynők speciális káplánjával? *megjegyz*: Ser. megnevezés szerepel a neve előtt. [VE 1915 4, PABP 784, BGYM 35]
- 396 **Gerhardus** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1386.12.7. *egyetélet*: 1386. december 7-én jelen volt a padovai nagyobb templomban Cudar Imre társaként. *megjegyz*: Padovai tanulmányai kérdések. [VE 1915 4, AG MUP II 192-193 (Nr1631), PABP 784]

- 397 Andreas de Ungaria** *sꝛ*: [Esztergom] (14 H), *egybtiszt*: archidiaconus Goricensis, canonicus praebendatus ecclesiae Strigoniensis, procurator, *be*: 1387.9.17. *egyetpálya*: Mindkét jog doctora. *egyetélet*: 1387. szeptember 17-én ügyvédek választott Zárai Balázs jelenlétében. *univ*: Bologna 1384 ? *torpálya*: Ld. 178. szám alatt. *megjegyz*: Honorabilis ac honestus vir dominus. Goricai főesperességét Jerković kétségbe vonja, mivel a források szerint Lancelot fia János volt a goricai főesperes ebben az időben. Zágrábi származása sem lehetetlen. [VE 1915 4, AG MUP II 206 (Nr1663), PABP 784, KK SER 109, 180-181, KF 69, 82, CTNESZ 113, MJZ 370-371]
- 398 Stephanus de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *egybtiszt*: [frater Ordinis Eremitarum S. Augustini], *be*: 1387. **Th**, *univ*: Bologna 1392 [MHA 102 (446.lj.)]
- 399 Nicolaus de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1390.2.22. **J**, *egyetpálya*: 1390. február 22-én mint kánonjogi hallgató tanú egy dokori vizsgán. *torpálya*: Vö. Hartmann fia Miklós decretorum doctor, aki egri és pozsonyi kanonok és újbáti főesperes (1396-1401). *megjegyz*: Nicolò d'Ungheria. [VE 1915 4, AG MUP I 569 (Nr1116), PABP 784, CTNE 55]
- 400 Dominicus Galli de Bodon de Ungaria** (Bodonyi) *sꝛ*: Bodony ?- *egybtiszt*: lector Variensis, *be*: 1399.6.3. **J**, *foke*: JDr 1402, *egyetpálya*: 1400. június 18-án és július 6-án az ultramontánok egykori rektora. 1400. július 26-án egy kánonjogi vizsgán tanú Laki Jánossal mint az ultramontánok egykori rektora. 1401. április 20-án tanú egy jogi vizsgán. 1402-ben kánonjogi tanuló. 1402. szeptember 10-én kánonjogi doktor, a tanúk között Semsei János váradi kanonok. *egyetélet*: 1402-ben lemasoltatta Hieremias de Montagnone padovai bíró (†1300 k.) Compendium moralium notabilium c. művét. „Scriptum ad postulationem Nobilis et egregij virj domini dominici quondam Galli de bodau de Ungaria decretorum doctorj famosissimo currente Anno d(omi)ni Millesimo Qudringentesimo secundo.”). A kódex ma az Escorial könyvtárban van, ahová Antonio Augustin, tarragoniai püspök, a kánonjogtörténet atyjának könyvtárából került. Bodoni valószínűleg tandíj-adósság ellenértékéért íratta a könyvet az egyetem egyik tanára számára. *univ*: Bécs 1391 ? *torpálya*: 1418. július 2-án mint presbiter Colocensis és esztergomi káplán folyamodott a Szentszékhez. Az 1390-es években a váradi Szűz Mária társaskáptalan olvasókanonokja, esetleg a székeskáptalan sublectora, de ebben az évtizedben már minden bizonnyal váradi kanonok. Váradi éneklőkanonok (1394-1396)? Váradi őrkánonok (1402-1417). Erdélyi püspöki vikárius (1407-1408?). 1408-ban decretorum docor, váradi őrkánonok, az erdélyi püspök lelkiekben általános helynöke. A váradi püspök kíséretében részt vett a konstanzi zsinaton. 1417-ben Kanizsai János esztergomi érsek familiárisa és káplánja. Esztergomi olvasókanonok (1418). Esztergomi kanonok (1418-1425). Esztergom-szentistváni prépost (1418-1434). 1434-38 között halt meg. *megjegyz*: Dominicus Ungarinus dictus q. Tomaxii qui fuit de Strigonia (1399), Dominicus de Ungaria (1400). [VE 1915 4, 5, 6, VE 153, AG MUP I 97 (Nr227), II 324, 370 (Nr2054, 2117), TA 59 (Nr356), TS 225, BH I Nr1172, PABP 771, 784, 785, KK SER 92, 116-117,

185, CTNP 76, CTNESZ 95, TS 225, KF 87, BVB II 117, PPKV 203-208, KKP 529-530, MÁB 11]

- 401 Johannes Johannis de Zamse** *sꝛ*: Semse (1, Šemša SK), *egybtiszt*: canonicus Varadiensis et Bosniensis, *be*: 1399.9.25. **J**, *egytpálya*: 1399. március 12-én 1400. február 19-én és június 18-án, 1401. október 10-én és 1403. július 1-én mint kánon- és római jogi tanuló doktori vizsgákon tanú. 1402. szeptember 10-én/augusztus 27-én Bodonyi Domonkos kánonjogi doktori vizsgáján tanú. 1403. november 10-én Valvasone-i Máté váci kanonok kánonjogi vizsgáján tanú Lomnici Hermannal. *univ*: Bécs 1413 *torpálya*: Pankotai főesperes és egri kanonok (1399-1431). 1411-ben még mindig váradi kanonok. Tasnádi vikárius (1411-1418), egri vikárius (1420-1421). [VE 1915 4, 6, AG MUP I 297, 562 (Nr591, 1100), PABP 785, TA 90 (Nr1069), TS 249, ZsO II/1 Nr2768, KIS 433-34, 454, CTNE 57, 62, SAS 134]
- 402 Petrus de Zech** (Szécsi) *sꝛ*: Szécs ?- *egybtiszt*: archidiaconus Zagabriensis, *egyhmege*: Zágráb, *be*: 1399.9.25. **J**, *egytpálya*: 1399. szeptemberében tanú egy doktori vizsgán. *univ*: Bécs 1396 *torpálya*: Gál fia. Bécsben zágrábi kanonokként tanult. 1399-ig váradi kanonok, a tisztséget egy zágrábra cserélte. Goricaí főesperes (1399). Zempléni főesperes (1413-1428), az egri Szent Mihály-kápolna rektora, goricaí főesperes, korbáviai püspök (1419-28). *megjegyz*: Hasonló helynevek Gömör, Közép-Szolnok, Nyitra, Sáros és Zemplén vármegyében. [VE 1915 4, AG MUP I 261 (Nr693), PABP 785, TA 65 (Nr504), CTNE 53, EP II 223, MJZ 478, LJM 625]
- 403 Franciscus de Jadra** *sꝛ*: Zára (160, Zadar HR), *be*: 1400.6.18. [PABP 785]
- 404 Georgius de Ungaria** (Gál ? (Cserkúti ?)) *sꝛ*: Magyarország (120), *egybtiszt*: custos de Ungaria, *be*: 1400.6.18. *torpálya*: Cserkúti György aradi kanonok (1390), 1390-ben folyamodott a székesfehérvári Szűz Mária-káptalan egy kanonoki stallumáért és a fehérvári Szent Domonkos-plébániagyház javadalmáért. A pápa 1395-ben engedélyezte Zsigmond király familiárisaként számára, hogy javadalmaikat valamelyik egyetemen vagy Zsigmond király vagy János zágrábi püspök szolgálatában is élvezze. Pécsi őrkanonok (1395-1431). 1395-ben megkapta azt a pécsi kanonoki stallumot, amely Balázs fia Benedek lemondásával üresedett meg, továbbá Fehérvárott is volt egy satlluma és IX. Bonifác pápa káplánja volt. 1417-ben homo regius. Apja Gál. 1395-ben Cserkúti György kapott-e engedélyt, hogy egyetemre mehessen, vagy keverik Baranyai Gállal, aki Prágában tanult 1401-ben? *megjegyz*: Veress Endre szerint Gál György pécsi őrkanonok. Fedeles Tamás szerint Cserkúti György. [VE 1915 5, FTE 56,68, FT 343]
- 405 Johannes de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1400.6.18. [VE 1915 5]
- 406 Johannes Jacobi** (Laki) *sꝛ*: Lak (Erdély) (130 RO), *egybtiszt*: praepositus et canonicus ecclesiae Transsilvanensis, *egyhmege*: Erdély, *be*: 1400.1.16. **J**, *egytpálya*: 1400. januárjában tanú egy doktori vizsgán. 1400. július 26-án jogi doktori vizsgán tanú Bodonyi Domokossal együtt. *torpálya*: 1383-ban Erzsébet királynő összes pereinek elhalasztását engedélyezte 3 évre, mivelhogy Bolognába és Prágába akart menni tanulni. Az 1380-as évek végén Magyarországon tartózkodott, ekkor pereit újra elővették. Laki Beke fia Jakab fia

- János. Erdélyi prépost (1390-1402). Névleges erdélyi püspök (1402-1403). Szerémi püspök (1403). *megjegyz:* doctoratus in scientia in iure civili. Hasonló helynevek Doboka, Fehér és Kolozs vármegyékben. [VE 1915 4, AG MUP I 297 (Nr591), II 370 (Nr2117), PABP 785, DL 42413, HSzPP 25-26, CTNP 84, EP II 140]
- 407 Benedictus de Ungaria** (Makrai) *s:* Kurtakér (2, Chier RO), *be:* 1401.3.12. **Ph, egyetpálya:** 1401. márciusában a szabad művészetek doktoraként tanú egy doktori vizsgán. 1403 nyarán mindkét jog doktoraként távozott Padovából. *univ:* Prága 1384, Bécs 1385, Párizs 1395 *torpálya:* Ld. 18. szám alatt. *megjegyz:* Makra település volt Arad, Zemplén és Szatmár vármegyékben is. A család magát az Arad megyei Gacsalkérről nevezte, Benedek vette fel a Makrai nevet. [VE 1915 5, AG MUP I 505 (Nr986), PABP 785, LDPP I 225, 250, TA 50 (Nr140), HSzKSz II 50 (Nr 63), EP I 69, EP II 153, ZsO VIII 1835, ZsO III 2531, 2742, 2976, IV 1238, HO VI 469, AOKL XIX 128, CsD I 732, JTR 43, MaMüL VII 257]
- 408 Johannes {Hungarus} quondam Petri de Geremia de Ungaria** *s:* Geremia ? (150 HR), *be:* 1401.5.6. *egyetélet:* 1401. május 6-án padovai lakos. 1401. november 14-én is Padovában említik. *torpálya:* Padovában telepedett le, 1401. május 6-án padovai lakosként említik feleségével, Lúciával, aki Turchetus János leánya (Lúcia testvére Orsolya). *megjegyz:* Korábban Petrus de Gerenia de Ungaria nevet használta. Andrić szerint a horvát-szlavón területekről származik. [VE 1915 6, AG MUP II 383, 392 (Nr2152, 2177), SAS 135]
- 409 Hermannus Lumeniz** (Lomnici) *s:* Kakasloznic (42, Vel'ká Lomnica SK), *egyhtiszf:* plebanus de Louza, *egyhmege:* Esztergom, *be:* 1403.11.10. **J, fok:** JDr 1404, *egyetpálya:* 1403. november 10-én Valvasone-i Máté kánonjogi vizsgájának tanúja János váradi kanonokkal. 1403. december 13-án egy kánonjogi vizsgán tanú. 1404. augusztus 12-én/13-án (AGAGP szerint 12) kánonjogi doktori vizsgára bocsátják, mint a szabad művészetek doktorát. *univ:* Prága 1377 *torpálya:* Lomnici Hermann. Nicolaus de Lumeniz de Ungaria fia. A Berzeviciek Lomnici ágából származott Török Márta szerint. 1390-ben bácsi kanonok (1391: CTN), 1391-96 háji prépost, 1391-1400 szepesi kanonok. Lőcsei plébános már 1396-tól? Kanonokságáról 1410-ben lemondott. 1410 körül halt meg. *megjegyz:* Armanus de Ungaria (1403), Armanus Lumeniz, filii quondam domini Nicolai de Lumeniz de Ungaria (1404), Ermanno Lumeniz Ungherese, figlio di Nicol'o (1403). Egregius vir dominus (1407). [VE 1915 6, VE 401, AG MUP I 343 (Nr670), PABP 786, ZsO II/1 Nr2768, AGAGP I/2 346 (Nr2501), TM 78, 175, ZSO II Nr3347, LDPP I 177, 192, 215, 216, CTP 47, TM 78, VA 6, MV I/3 CLXXXVIII, ESM 93, JS II 307c, HSzKSz II 46 (Nr 31), CTNP 85]
- 410 Johannes Hungarius sartor** (Sartor) *s:* Magyarország (120), *be:* 1405.9.12. *egyetélet:* 1405. szeptember 12-én Pál szerémi püspök megbízta Magyarországi Sartor János magistert, hogy hajtsa be adósságait Magyarországi János stpiendariuson és másokon. Tanú: Matafaris Simon. [VE 1915 6-7, AG MUP 441-442 (Nr2301), PABP 786]

- 411 **Mathias condam Andreae de Galgoc de Ungaria** sz: Galgóc (33, Hlohovec SK), *egybtiszt:* presbiter, *be:* 1410.4.12. *megjegyz:* Hasonló nevű település Borsod vármegyében is. [VE 153, LJM 193]
- 412 **Michael de Pannonia** sz: Magyarország (120), *egybtiszt:* frater Ordinis Sancti Pauli primi Eremitae, *be:* 1411. *egyetpálya:* 1411-ben lector Universitatis Patavinae, 11 évig tanított itt. *univ:* Párizs 1411e *torpálya:* Ld. 70. szám alatt. [VE 154]
- 413 **Nicolaus** (Korbáviai ?) sz: Korbávia (94, Krbava HR), *egybtiszt:* archiepiscopus Colocensis, *be:* 1411.4.4. *fok:* JDr 1411, *egyetpálya:* 1411. április 4-én doktorált. *egyetélet:* 1411. július 4-ig Padovában tartózkodott. *torpálya:* Választott kalocsai érsek (1408-1410). Az érseki szék 1410-15 között üresedésben volt. Udvardy szerint Zsigmond király önhatalmúlag nevezte ki Korbáviai Miklóst kalocsai érsekké, ám miután nem akart csatlakozni a király által támogatott XXIII. János pápához, 1410-ben Gaetába távozott XII. Gergely udvarába. [VE 154, EP I 65, UJ 75]
- 414 **Johannes Cibiniensis** (Magerlin) sz: Nagyszeben (81, Sibiu RO), *egyhmegye:* Esztergom, *be:* 1417.11.23. **M**, *fok:* MDr 1418, *egyetpálya:* 1417. november 23-án tanú egy szabad művészeti és egy orvosdoktori vizsgán. 1418. április 8-án vizsgára küldék és orvostudományból doktori fokozatot szerzett mint a szabad művészetek doktora. Johannes Megirling de Cibinio (1418). *univ:* Bécs 1402, Krakkó 1406, Bécs 1409, Heidelberg 1401 ? *torpálya:* Mägerl (Megerlin) János. Padovában orvosdoktor. Hazatérte után kolozsvári plébános 1428-ban, de lehet, hogy már 1422-ben is ő töltötte be a hivatalt, mivel ekkor fokozat nélkül emlitenek egy János kolozsvári plébánost. Később nagydemeteri plébánosként vallott ügyvédet, 1441-ben pedig szebeni házában állítottak ki közjegyzői oklevelet, ekkor már mint egykori szenterzsébei plébánost említik. *megjegyz:* Iohannes Cibinio (1417). Iohannes Megirling de Cibinio (1418), doctor Johannes Meyerleyn de Cionno plebanus de Kolozsvár (1423). Heidelbergi tanulmányai, melyekről N. Tahin Emma tett említést, nem megalapozottak, neve nem szerepel a forrásokban. [VE 154, VE 1915 7, AGAGP I/1 176-177, 177, 182 (Nr448, 449, 463), TA 73 (Nr685), HSzKSz II 80 (Nr276), TS 249-250, HKO 57, UB IV Nr1914, NTEO 385, KG PS 388, 389, AFT 119-133, 125]
- 415 **Johannes Zilay** sz: Zilah ? (24, Zalău RO), *be:* 1424. *megjegyz:* Varga Imre szerint 1424-1469 között tanult Padovában. [TS 253, VI 218]
- 416 **Johannes Harcker** (Harcker) sz: Magyarország (120), *be:* 1430. *torpálya:* A Kassán őrzött szepesi Landrechtbuch egy 1430. évi példányát másolta padovai tanulmányai idején. per me Johannem Harcker veneralibis...socius tunc temporis studiosus in Patavia [SGY 147]
- 417 **Thomas Armeni Michaelis de Buda** (Armeni/Örmény) sz: Buda (35 H), *be:* 1430.7.1. **J**, *fok:* JDr 1430, *egyetpálya:* 1430. július 1-én kánonjogi licentiatús. 1447-ben, 1449-ben is ekként nevezik meg. 1454-ben viszont már kánonjogi doktor és Esztergom-szentgyörgymezei prépost, székesegyházi főesperes, esztergomi kanonok. *torpálya:* Váci és győri kanonok (1433), Esztergom-szentgyörgymezei prépost, esztergomi székesegyházi főesperes, kanonok

- (1446-1469), pápoci prépost (1444). Vizitátor, pápai kiküldött bíró (1447-1463), tanú (1454). [VE 1915 7, AGAGP I/1 251 (Nr785), KK SER 189-190, CTNV 25, CTNP 77, CTNESZ 96, 139, KKP 531 (28.lj.), BMV 60-61, SZSZR Nr2624, 2648, 2787]
- 418 Barnabas de Ungaria** sz: Zágráb (93, Zagreb HR), *be*: 1433.5.2. **J**, *egyetpálya*: 1433. május 2-án egy orvosdoktori vizsgán tanú mint kánonjogi tanuló. 1434. február 25-én tanú egy kánonjogi doktori vizsgán. *univ*: Bécs 1418 *torpálya*: Vö. Barnabas magister artium maróti (1430-1455), valkói (1435-1447), baranyai (1451-1455) főesperes. Vö. továbbá Maravizai Barnabás, illetve Marócai Barnabás kánonjogi doktor zágrábi kanonok (1439). *megjegyz*: Barnabas de Zagabria in Ungaria (1434). [VE 1915 7, VE 154, AGAGP I/1 298, 314 (Nr931, 979), TA 102 (Nr1378), FT 232, MHEZ VI 559]
- 419 Hieronimus filius Martini de Cassovia Ungariae** sz: Kassa (1, Košice SK), *egybtiszq*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1436.9.22. *torpálya*: 1436. szeptember 22-én Padovában vette fel az első klerikustonzúrát és a négy kisebb rendet, majd 1437-ben a szerpapságot. 1437-ben tért haza. [VE 154, ILD 442, ICK 260]
- 420 Abel** (Korcsulai) sz: Korcsula (160, Korčula HR), *be*: 1437. **J**, *egyetpálya*: 1437. október 19-én Zsigmond király levelet írt IV. Jenő pápához, amelyben kérte, hogy Tallóci Matko, dalmát-horvát bán Ábel nevű, Padovában egyházjogot tanuló unokaöccse számára egyházi állást adományozzon (a supplicatio Zsigmond halála miatt nem lett elküldve). *torpálya*: Korcsulai (Curzolai) Ábel. 1438-ban Albert király zágrábi püspökké nevezte ki nagybátyja, Tallóci Matkó közbenjárására, mivel időközben a kisebb egyházi rendeket felvette és apostoli protonotarius lett. A kinevezést Johannes de Dominis zenggi (1432-1440), majd váradi (1440-1444) püspök is szorgalmazta. A pápa azonban először nem engedélyezte a kérést, és Albert külön követet küldött Rómába az ügyben. A pápa ekkor megbízta Ludovico Barbo trevisoi püspököt, hogy megvizsgálja Ábel egyéniségét. A jelentés kedvező volt rá nézve, ezért 1438. május 13-án kinevezte a pápa is, bár fiatal kora miatt (ekkor csak 20 éves volt) csak püspöki administrator lett, nem tényleges püspök (1438-1489). 1438. szeptember 8-án electus Zagrabiensis-ként említik. Mivel ez a kinevezés az egyházmegyében visszatetszést keltett, Albert még 1438-ban megkísérelte Ábelt a pozíciójától megfosztani, de a pápa nem engedélyezte. Ábel 1438. december 28-án fizette be Rómában a kinevezési díjakat. 1440. július 29-én a korábbi zágrábi püspökök, János és Ábel már néhaiak, ezért a püspökség üresedésben volt. Ekkor a püspök Cillei Frigyes sugallatára Zólyomi Benedek lett. Október 10-től Tallóci Matkó lett a püspökség kormányzója 1445-ig. Egyébként már március 7-én átadták a dalmát-horvát-szlavón bánnak (Tallóci Petkó) az elhunyt zágrábi püspök értéktárgyait, amelyeket az oklevél részletesen felsorol. Ábel apja Kristóf, talán testvére Curzolai János ferences szerzetes és váradi püspök (1435-1438). Nagybátyja Tallóci Matkó horvát-dalmát-szlavón bán, a zágrábi és váradi püspökség kormányzója. A család, amelyet 1431-től említettek Tallóci néven, valószínűleg szláv anyanyelvű, de tagjai olaszul beszéltek. *megjegyz*: Abel Cristofori de Corzula (1438). [DL

- 44168, 44284, LPXV 171, 191, (Nr590, 691), FVK SM 131-133, FVRSZ 27, 31-32, METF 533-536, 545, 557-558, EP I 80, MHEZ 554-555, PTCT 45-98, 54-55 (PTCT), PTFT 183-190, PKBZS 5-8, CTN FA 124, MHEZ VI 526]
- 421 Albertus de Vetis de Hungaria** (Vetési) *sz.*: Vetés (41, Vetis RO), *be.*: 1437.2.4. J, *fok.*: PhDr 1437, JDr 1450, *egyetpálya*: 1437. február 4-én tanú egy orvosdoktori vizsgán mint jogi hallgató. 1437. március 18-án tanú mint a szabad művészetek doktora és mindkét jog hallgatója. 1450. szeptember 10-én kánonjogi doktorátust szerzett. Tanúi: Barius Miklós egri prépost, Ruthus Tamás vasvári kanonok, Szegedi Boldizsár, Szegedi János. *univ.*: Bécs 1427, Siena 1432, Róma 1433 *torpálya*: Kaplony nembeli Vetési Jakab fia Albert. Anyja Prudentia vagy Potenciána. 1410 körül születhetett. Sienai tanulmányai során csatlakozhatott Csapi László királyi tanácsos kíséretéhez, akivel részt vett Zsigmond király római császárkoronázásán. Ekkor még csak erdélyi egyházmegyei klerikus, valószínűleg csak az alsóbb rendeket bírhatta. 1446-ban erdélyi székesegyházi főesperes (1446-1456), erdélyi vikárius (1447-51). 1453-ban Hunyadi kormányzói kancelláriájában secretarius. Erdélyi prépost (1456-1457). Választott nyitrai püspök (1457-1458). Veszprémi püspök (1458-1486). Kancellár (1458). Titkos kancellár és személynök (1458-1459). Királynéi főkancellár (1458-1486). Számos diplomáciai követség résztvevője (1452-ben III. Frigyesnél, 1453: Milánó, 1459: Róma, 1460: Olmütz, 1463: Róma, 1471: Regensburg, 1475: Nápoly, Velence). 1485-ben megbízottja útján felvételt nyert a római Szentlélek Társulatba. 1486-ban halt meg. Az övé az első magyarországi reneszánsz stílusú vörösmárvány síremlék (Veszprém, 1467). 1433. július 21-én magister artiumként a pápától búcsúengedélyt kért a vetési Szt. Miklós-templom számára. Kifestette a veszprémi székesegyházat, amelybe orgonát is állíttatott. Rendbe hozatta és saját temetőkápolnájává építtette át a Szent György-kápolnát Veszprémben. Az ő támogatottja volt Karai László későbbi budai prépost, akinek a támogatásával felállíthatták Magyarország első nyomdáját Budán. Úgy tűnik, római stúdiumai és egyéb itáliai utazásai során a jogtudományon kívül a korszerű művészetet is megismerte. Boethius: De consolatione philosophiae és Aristoteles: Parva naturalia c. művek birtokosa. *megjegyz.*: Albertus de Capliam de Wethes de Ungaria (1450). Veress szerint csak rokona az 1450-ben doktorált Albertus de Wethesnek és Vetési Albert veszprémi püspöknek. [VE 1915 9, VE 154-155, AGAGP I/2 39-40, 41, 325 (Nr1173, 1179, 2431), TA 133 (Nr2186), AFA II 56, 71, 73 76, 81 (Nr5092, 5642, 5695, 5793, 5966), TS 199, TS 199, BH II Nr1839, III (Nr1104-1105), BGYM 165, 222, EP II 257, CTNHP I 53, 67, 72, 159-190, II 344, HJI 129, RPV 227-33, FVMD III 385-404, KTK 183, 222, IKI VIII. 985. sz, BH II 1839, III 1104, 1105, BGK 342, CSESZ 224, GJM 13, 16-17, MÁRV 85, FEP 491, MEM I 127, 676, CTN FA 58, 86, 116, EP II 257, MAV I 53, 67, 72, 159-190, II 344]
- 422 Andreas condam Johannis de Ungaria** *sz.*: Magyarország (120), *egybtízszt.*: frater Ordinis Praedicatorum, *be.*: 1437. *torpálya*: 1437-ben Padovában vette fel az első klerikustonzúrát és a négy kisebb rendet. Vö. András kassai perjel (1431). [VE 155, MOPH VIII 226, ILD 442]

- 423 **Blasius Emmerici de Perdonis** *s.:* Perdonis ? (140 HR), *egybtiszt:* frater Ordinis Praedicatorum, accolitus, *egyhmege:* Zágráb, *be:* 1437. [VE 155]
- 424 **Michael Jacobi de Hungaria** *s.:* Kecskemét ? (34 H), *egybtiszt:* frater Ordinis Praedicatorum, *be:* 1437. *torpálya:* 1437-ben Padovában szentelték alszerpappá. *megjegyz:* Implom szerint azonos Kecskeméti Mihály domonkos szerzetessel. [VE 155, ILD 442, 457]
- 425 **Damianus** *s.:* Ötvös (38 H), *egybtiszt:* canonicus Bachiensis alias Collocensis de Hungaria, *egyhmege:* Veszprém, *be:* 1438.7.17. **J,** *fok:* PhDr 1438, JDr 1438, *egytpálya:* 1438. július 17-én a tanú mint a szabad művészetek doktora és bácsi kanonok. Július 24-én avatták a kánonjog doktorává mint a szabad művészetek doktora, tanúi között Mohácsi Mihály fia Dénes. *univ:* Bécs 1426 *torpálya:* Bácsi kanonok (1438-1449). 1449-ben mint egyházi jogi doktort és bácsi kanonokot ügyvédül vallják. *megjegyz:* Damianus nati Egidii de Ethwes de Hungaria vesprimiensis dioc. (1438). Canonicusecclesiae metropolitanae Bachiensis [VE 155, VE 1915 7, AGAGP I/2 65-66 (Nr1282, 1284), TA 122 (Nr1895), KKJ 357 (Nr657)]
- 426 **Dionisius Michaelis de Quinque Ecclesiis** (Piscatoribus) *s.:* Mohács mh Pécs (5 H), *be:* 1438.7.24. **J,** *fok:* JDr 1440, *egytpálya:* 1438. július 24-én Ötvösi Damján kánonjogi vizsgájának tanúi Mohácsi Mihály fia Dénes kánonjogi hallgató. 1439. augusztus 19-én kánonjogi doktori vizsga tanúja mint kánonjogi hallgató. 1440. december 12-én Mohácsi Mihály fia Dénes engedélyt kapott kánonjogi magánvizsgát tenni, tanúja Sarlói János és Kaproncai Miklós kánonjogi hallgatók. *univ:* Bécs 1431 ? *torpálya:* Pécsi kanonok, tolnai főesperes (1438-1472), csanádi olvasókanonok (1438). Vö. Dénes kánonjogi doktor, tolnai főesperes, pécsi kanonok és vikárius (1470), esetleg Mohácsi Mihály pécsi kanonok, a pécsi falakon kívüli Mindenszentek-plébániaegyház igazgatója, valamint a Szent Bertalan-egyház plébánosa (1442). *megjegyz:* Dionisius de Mohacz (1439), Dionisius Michaelis de Piscatoribus de Mohacz de Ungaria (1440). Mályusz és Szilády Áron szerint ő volt az írója a Sermones dominicales című 15. századi műnek, míg Tarnai Andor egy pálos szerzetesnek tulajdonítja a művet. Az 1426-ban Krakkóban beiratkozó diákkal biztosan nem azonos, mivel annak az apja Lőrinc. [VE 1915 7, VE 155, 407, AGAGP I/2 66, 90, 111 (Nr1284, 1382, 1475), TA 130, 137 (Nr2109, 2278), HSzKSz II 92 (Nr416), DL 14904, 15154, BH I 410, PSZB VII 230, 350 (Nr218, 330), FTE 69, FTSzÖ 29, FT 349, 411-412, TPCS 43, 50, SzÁS XII, TAS 26, SZSZR Nr3143]
- 427 **Valentinus Hungarus de Saroar** (Zovath) *s.:* Sárvár (53 H), *be:* 1438. **J,** *egytpálya:* Lauro Palazzolo di Simone egyházi jogász Opera exegetica in corpus iuris civilis (in Institutiones) c. művében: „Et sic est finis, Deo dante, apparatus super quatuor libris Institutionum in iure civili, Sabbato ante festum Egidii abbatis proximo. Et reportavi per me Vallentinum Hungarum de Saroar coram egregio viro doctore Lauro in iure civili professori, anno Domini millesimo CCCmo XXXVIIIo in Studio generali Paduano...” *univ:* Bécs 1431 *torpálya:* 1439-ben, szerzetesi fogadalma előtt Magyarországi Dénesre hagyta vagyonát (ekkor: „adpraesens monacus novicius in

- monasterio S. Justine., filius quondam Pauli, habitatoris loci Zovath dioecesis Lauriensis”). Korábban „Benedictus dictus Zovath, habitator in Sarvar, dioecesis Lauriensis, civis et iudex eiusdem civitatis” magához vette, hogy fiaként tartsa, „ac manutenendo in scolis et in studio”. *megjegyz:* Vallentinus, Valentinus de Ungaria (1439). [PGP 271-272, VI 218, TA 138 (Nr2319)]
- 428 Johannes de Sardo de Ungaria** *szerző:* Nagysalló (6, Tekovské Lužany SK), *be:* 1440.12.12. **J, fok:** JDr 1445, *egyetpályá:* 1440. december 12-én Mohácsi Mihály fia Dénes kánonjogi doktori vizsgájának tanúi Sarlói János és Kaproncai Miklós mint kánonjogi tanulók. 1445. július 10-én kánonjogi vizsgát tett, tanúi: Budai János presbiter, Rákosi János, Bácsi Miklós és Tapolcai Lukács kánonjogi hallgatók. *torpályá:* Várad kanonok (1451-1452), Vitéz vikáriusa (1451). Talán diáktársának, Tapolcai Lukácsnak rokona Tapolcai János várad kanonok (1434-1440), őrkánonok (1440-1445), prépost (1445-1460), vikárius (1446). Vö. Sarlói János, az esztergomi érseki jövedelmek adminisztrátora (1486-1487). *megjegyz:* Johannes filius Clementis de Naysarlo de Hungaria (1445). Kristóf Ilona 1473-ig számítja várad kanonikátusát, de C. Tóth Norbert kutatásai szerint csak 1452-ig töltötte be a tisztséget. [VE 1915 7, 8, VE 405, AGAGP I/2 111, 217 (Nr1475, 1955), CTN FA 28, 109]
- 429 Nicolaus de Caprantia** *szerző:* Kapronca (87, Koprivnica HR) *?- egybítészt:* presbiter, *be:* 1440.12.12. **J, egyetpályá: 1440. december 12-én Mohácsi Mihály fia Dénes kánonjogi doktori vizsgájának tanúi Sarlói János és Kapronci Miklós mint kánonjogi tanulók. *megjegyz:* Hasonló helynevek Arad, Bars, Kőrös, Nógrád, Pozsega és Sáros megyében. [AGAGP I/2 111 (Nr1475)]**
- 430 Michael de Lippa** (Lippai) *szerző:* Lippa (2, Lipova RO), *be:* 1442.10.20. **J, fok:** JBacc 1443, JDr 1448, *egyetpályá:* 1442. október 20-án mindkét jogi hallgatóként tanú egy orvosdoktori vizsgán. Jacobus de Zochis (Zochis, Zochus) kánonjogi professzor dekretális magyarázatait hallgatta. 1443. április 17-én kánonjogi baccalaureus. 1448. február 1-én nyilvános vizsgára bocsátották. Tanúi: Barius Miklós egri prépost, Héti Benedek egri kanonok, Szász György erdélyi kanonok, Darvasi Simon artium magister, Bencenci János és Kolozsvári Wenchim Erasmus presbiter. 1448. május 3-án vizsgázott kánonjogból. A vizsga tanúi: Barius Miklós egri prépost, Héti Benedek egri kanonok, Enyedi Szász György egri kanonok, Darvasi Simon artium doktor és Bencenci János. A vizsga kérdéseit is lejegyezte, azonban a kötés szoros fűzése miatt ezek olvashatatlanok („Recitatio puncti ad gradum doctorate Iuristarum Mich(aelis)”). *egyetélet:* Tanulmányai alatt megkezdett kódexe ismert (ÖNB 5107). 1443. február 27-én fejezte be a Liber extra I-V. könyvéhez fűzött kommentárok és a Casus summarii VI. libri decretalium másolását. 1443. március 5-én (húshagyókedd) fejezte be Franciscus Zabarella Tractatus de modo docendi et discendi c. művének másolását. 1443. április 17-én (nagyszerda) a Casus summarii Clementinarum végén jelezte borostyánkőszorús címét. A továbbiakban már Esztergomban készített jegyzetei olvashatók, a káptalani feladatokkal és a gyakorlati dolgokkal kapcsolatban (pl. asszonyok és klerikusok öltözködése, excommunicatio, Seneca rágalmazásról írt véleménye, a különböző életkorú

életkorú emberek halálózásakor alkalmazandó vigasztaló szavak, a helyszíni szemléhez biztosítandó jó ló ismertetőjegyei). Eután az artes tanulmányaira vonatkozó jegyzetek vannak, majd kánonjogi jegyzetek (*Liber IV sententiarum*, *excommunicatio*val kapcsolatos feljegyzések) és egy szentszéki formulárium szövege következik. Természettudományos érdeklődését mutatja, a *Natura est principium motus* c. mű. A legutolsó másolt kézirat a házasságjogi döntések-hez szükséges *Johannes de Deo: Summula super arbore affinitatis et consanguinitatis* c. mű. Egyetemi jegyzete kézikönyvként szolgált a későbbiekben az esztergomi káptalan főesperesi, kiküldött bírói és vikárius-helyettesi tisztségében. Az 1686-ban Budáról Bécsbe került könyvanyag kánonjogi kódexének kodikológiai vizsgálatával sikerült azonosítani újabb XV. századi kódexeket, amelyek az esztergomi káptalan jogvégzett tagjainak a hagyatékából kerültek a székesegyházi káptalan tulajdonába. Lippai Mihály padovai egyetemen másolt kéziratában is szerepelnek a magyar studensek. *univ*: Bécs 1437, Róma 1448 u. *torpálya*: Közjegyző (1453 e.), esztergom-szentistváni kanonok (1444: Erdődy It.), esztergomi kanonok (1447), sasvári főesperes (1450-1451), 1453-1476 között esztergomi őrkanonok. Kiküldött bíró (1453), vikáriushelyettes (1467-), megbízott helynöki bíró (1478). 1450-ben Szécsi Dénes egyházmegyei zsínatán iurisperitus jegyző. Az érseki jegyzőkönyvekben az egyházjog tudora. *megjegyz*: Michael Ungarus de Lipa (1448). Michael Ungarus de Lyppa (1448) [VE 156, 157, VE 1915 8, AGAGP I/2 151-152, 274, 279-280 (Nr1658, 2226, 2243), TA 149 (Nr2587), TS 295, BH I 90. (Nr201), KK SER 87-88, 117-120, 191, KKP 530 (27.lj.), 531 (28.lj.), 532, KKEK 201-205, CTN Esz I 60-62, SZSZR Nr2755]

- 431 Johannes de Buda** sz: Buda (35 H), *egyhtiszt*: presbiter, *egyhmegye*: Veszprém, *be*: 1445.7.10. **J**, *egytpálya*: 1445. július 10-én Nagysallói János kánonjogi vizsgájának tanúi: Budai János, Rákosi János, Bácsi Miklós és Tapolcai Lukács kánonjogi hallgatók. [VE 1915 8, AGAGP I/2 217 (Nr1955)]
- 432 Johannes de Racus** sz: Rákos ?- *egyhtiszt*: presbiter, *be*: 1445.7.10. **J**, *egytpálya*: 1445. július 10-én Nagysallói János kánonjogi vizsgájának tanúi: Budai János, Rákosi János, Bácsi Miklós és Tapolcai Lukács kánonjogi hallgatók. *megjegyz*: Hasonló nevű települések Abaúj, Baranya, Bereg, Borsod, Komárom, Csanád, Gömör, Pest, Pozsony, Sopron és Vas megyékben. [VE 1915 8, AGAGP I/2 217 (Nr1955), LJM 549]
- 433 Lucas de Tapolza** sz: Tapolca ?- *egyhtiszt*: presbiter, *be*: 1445.7.10. **J**, *egytpálya*: 1445. július 10-én Nagysallói János kánonjogi vizsgájának tanúi: Budai János, Rákosi János, Bácsi Miklós és Tapolcai Lukács kánonjogi hallgatók. *torpálya*: Talán a rokona Tapolcai János váradi kanonoknak (1434-1440), őrkanonoknak (1440-1445), prépostnak (1445-1460), vikáriusnak (1446), aki alatt diáktársa, Sarló (Nagysallói) János is kanonok volt (1451-1452). *megjegyz*: Hasonló nevű települések Abaúj, Baranya, Borsod, Zala, Veszprém és Gömör megyékben. [VE 1915 8, AGAGP I/2 217 (Nr1955), CTN FA 28, 109, LJM 670-671]

- 434 **Nicolaus de Bacia** sz: Bács (4, Bač SRB), *egybtisz:* presbiter, *be:* 1445.7.10. J, 1445. július 10-én Nagysallói János kánonjogi vizsgájának tanúi: Budai János, Rákosi János, Bácsi Miklós és Tapolcai Lukács kánonjogi hallgatók. *univ:* Bécs 1441 ? [VE 1915 8, AGAGP I/2 217 (Nr1955), TA 158 (Nr2834)]
- 435 **Paulus de Gara** (Garai/Tomicai) sz: Gara (Valkó megye) (52, Gorjani HR), *be:* 1447.5.16. **Ph ?, J, fok:** PhMag 1447, *egyetpálya:* 1447. május 16-án a szabad művészetek mestereként tanú egy kánonjogi doktori vizsgán. 1457-ben kánonjogi doktorként említik. *univ:* Bécs 1441 *torpálya:* Garai vagy másképp Tomicai Pál. Családja Gara város polgára. 1447-ben és 1448-ban Oriava vár elzálogosítása kapcsán említik testvéreivel. Pécsi kanonok (1451-1457), maróti főesperes (1451), baranyai főesperes (1457), pozsegi prépost (1452, 1454-1459), boszniai püspök (1457-1459). Testvére László, mostohatestvérei László és Barnabás (felesége Varjadi Császár Péter leánya Anna). *megjegyz:* Hungarus testis (1447). [VE 156, AGAGP I/2 258 (Nr2150), TA 159 (Nr2839), DL 14891, CsD II 9, FT 357, CTN FA 41, SAS 138]
- 436 **Stephanus de Varda Hungarus** (Várdai) sz: Kisvárda (40 H), *be:* 1447.5.16. J, *fok:* JDr 1450, *egyetpálya:* 1447. május 16-án tanú Glowinoi Derslai Pál kánonjogi doktori vizsgáján. 1450. augusztus 29-én doktorált kánonjogból, tanúi: Barius Miklós egri prépost, Darvasi Simon, Ruthus Tamás vassvári kanonok, Szegedi Boldizsár, és Szegedi János. *egyetélet:* A pestis miatt 1448-ban (Tonk szerint 1447. augusztus elején) Padovából Ferrarába ment, és ott folytatt jogi tanulmányait, majd 1450-ben visszatért Padovába. Veress szerint csak 1449 őszén érkezett Itáliába, amikor egy jóakarójától 100 forintot kapott. Először Ferrarába, aztán Padovába ment és 1451 elején már Magyarországon volt. Gllowinoi Derslai Pál 17 forintot kölcsönzött neki egy dekretális gyűjtemény megvásárlására. *univ:* Krakkó 1444, Bécs 1446, Ferrara 1448 *torpálya:* Várdai István kalocsai érsek. 1420 körül született. Hevesi főesperes (1435-1452), majd váradi (1441-1454) kanonok. 1444-ben Krakkóban kezdte tanulmányait, majd 1446-ban Bécsbe ment, 1447-ben Padovában tanult jogot, de a következő évben a pestis miatt Ferrarában folytatta tanulmányait. 1450-ben tért vissza Padovába, ahol kánonjogból doktorált. 1451 elején már Magyarországon tartózkodott. Egeri kanonok (1451-1454) és hevesi főesperes, majd patai főesperes (1453-1455). 1454-ben egri kanonoksága mellett küüllői főesperes. Erdélyi prépost (1454-1456) és egri nagyprépost (1456). Kalocsa-bácsi érsek (1456-1470), 1467-től lett bíboros. Titkos alkancellár (1454-1456). Titkos kancellár Barius Miklóssal együtt (1457-1458), Mátyás fő- és titkos kancellárja (1464-1470). Szabolcsi ispán (1461-1471). 1471 elején hunyt el. Unokaöccse, Mátyás Krakkóban és Ferrarában tanult. *megjegyz:* Hungarus testis (1447). Stephanus de Kyswardan de Ungaria (1450). [VE 156, 357, VE 1915 9, AGAGP I 258, 324-325 (Nr2150, 2430), TA 169-170 (Nr3122), HSzKSz II 115 (Nr732), GZ XII 213-218 (Nr165, 166, 167, 168, 169, 170, 171), EG Gútked nem 5. Sármonostori ág, 11. tábla: Várdai, BGYM 169-170, 224-226, TS 330, UJ 294-321, KB 30, FEA 122, 158, GyPT 60-61, 139, MaMüL XII 309, CTNE 50, 57, 60, CTHNP I 30, 68, EP II 254, CTN FA 34]

- 437 Benedictus de Hethe** (Héti) *sꝯ*: Hét ? (11 H), *egybtiszt*: canonicus eiusdem ecclesiae Agriensis, *be*: 1448.2.1. **J**, *fok*: ThDr 1451, JDr 1451, *egytpálya*: 1448. február 1-én Lippai Mihály vizsgájának tanúi: Barius Miklós egri prépost, Héti Benedek egri kanonok, Szász György erdélyi kanonok, Darvasi Simon artium magister, Bencenci János és Kolozsvári Wenchim Erasmus presbiter. 1448. május 3-án tanú Lippai Mihály kánonjogi vizsgáján. A többi tanú: Barius Miklós egri prépost, Héti Benedek egri kanonok, Enyedi Szász György egri kanonok, Darvasi Simon artium doktor és Bencenci János. 1448. május 18-án Enyedi Szász György kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Barius Miklós, Héti Benedek, Darvasi Simon és Bencenci János. 1450. október 19-én Barius Miklós kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Antal erdélyi éneklőkanonok, [Kozárdi] László artium doktor esztergomi főesperes és kanonok, Magyarországi [Héti] Benedek egri kanonok, [Darvas] Simon artium doktor, János és Éliás kánonjogi hallgatók. 1451. július 30-án a kánonjog doktora. *univ*: Bécs 1447 *torpálya*: Bécsben kezdte jogi tanulmányait. Egri kanonok (1453-1455), majd olvasókanonok (1456-1473) és vikárius (1453-1456, 1468-1472). 1473. szeptember 28-án még életben volt. 1476. november 11-én néhai. *megjegyz*: Benedictus de Ungaria (1451). 1438-ban említik Hetei Benedek beregi szolgabíró, aki talán rokona a vikáriusnak. [VE 1915 8, 10, VE 157, 158, AGAGP I/2 274, 279-280, 281, 327 (Nr2226, 2243, 2248, 2442), II/1 24-25 (Nr59), TA 170 (Nr3134), DL 70884, KB 14, KK SER 88, CTNE 51, 62, 63, 64, KKP 533, KKEl 203-205, CTN FA 48, 49, SZSZR (Nr3160)]
- 438 Egidius Marcus Hungarus de Onguar** *sꝯ*: Ungvár (51, Uzshorod UA), *egybtiszt*: plebanus S. Petri Apostoli in Albaregali Hungarie, *be*: 1448.4.17. **J**, *fok*: JDr 1448, *egytpálya*: 1448. április 17-én kánonjogi doktor, tanúi: Szász György sebesi plébános és Bencenci János erdélyi presbiter. *univ*: Bécs 1429 *torpálya*: A székesfehérvári Szent Péter-templom plébánosa (1448). [VE 1915 8, AGAGP I/2 279 (Nr2239), TA 126, 130 (Nr1987, 2111)]
- 439 Erasmus** (Wenchim) *sꝯ*: Kolozsvár (63, Cluj-Napoca RO), *egybtiszt*: presbiter, *be*: 1448.2.1. *egytpálya*: 1448. február 1-én Lippai Mihály vizsgájának tanúi: Barius Miklós egri prépost, Hetei Benedek egri kanonok, Szász György erdélyi kanonok, Darvasi Simon artium magister, Bencenci János és Kolozsvári Wenchim Erasmus presbiter. *univ*: Bécs 1447 *torpálya*: Vö. Erasmus licentiatu decretorum arbiter (1455). *megjegyz*: AGAGP-ben nem szerepel a tanúk között. [KKEl 203-204, TA 171 (Nr3146), TS 226, DT CW 114 (Nr13), ZW V Nr2983]
- 440 Georgius Zaz** (Zaz/Szász) *sꝯ*: Nagyenyed (61, Aiud RO), *egybtiszt*: plebanus de Sebes, canonicus ecclesiae Transilvaniensis et plebanus de Molenbach, *egybmegye*: Erdély, *be*: 1448.2.1. **J**, *fok*: JDr 1448, *egytpálya*: 1448. február 1-én Lippai Mihály vizsgájának tanúi: Barius Miklós egri prépost, Hetei Benedek egri kanonok, Szász György erdélyi kanonok, Darvasi Simon artium magister, Bencenci János és Kolozsvári Wenchim Erasmus presbiter. 1448. április 17-én Ungvári Egyed kánonjogi doktori vizsgájának tanúja György sebesi plébános és Bencenci János. 1448. május 3-án tanú Lippai Mihály kánonjogi vizsgáján. A többi tanú: Barius Miklós egri prépost, Hetei Benedek egri

kanonok, Darvasi Simon artium doctor és Bencenci János. 1448. május 18-án kánonjogi doktor, tanúi: Barius Miklós, Hetei Benedek, Darvasi Simon és Bencenci János. *egyetélet*: Lippai kódexének folio 18 rectóján olvasható a következő bolognai utalás Jacobus de Zocchis padovai tanár repetitójához kapcsolódva, részben lapszéli megjegyzésként: „Anno etc. xlv bononie disputatam Padue v(er)o sc(ri)ptam. Sem a repetitio másolata, sem a lapszéli megjegyzés nem Lippai írása, így valószínűnek tarthatjuk a kézirat Szász Györgyhez való kapcsolását a bolognai tanulmányok alapján. Azonban valószínűleg Lippaihoz hasonlóan ő is egy saját kézzel másolt kódexszel tért haza, ami nem maradt fenn. *univ*: Bologna 1439 *torpálya*: Ld. 212. szám alatt. *megjegyz*: Georgius de Enyed de Ungaria. Georgius Zas Ungarus (1448). [VE 1915 8, VE 157, 158, AGAGP I/2 274, 279, 279-280, 281 (Nr2226, 2239, 2243, 2248), TS 234, KK SER 87, 113, BERM 7, GyPT 53, 55, KKP 532-533, AFT 126, KEL 200, 203-204, 207-208, SZSZR Nr3042]

- 441 **Johannes de Beczenem** (Bencenci) *s*: Bencenc (62, Aurel Vlaicu (korábban Binținți) RO), *egyh**tiszt*: presbiter de Septemcastris, *egyh**megye*: Erdély, *be*: 1448.2.1. **J**, *fok*: JBacc 1448, *egyetpálya*: 1448. február 1-én nyilvános vizsgára bocsátották. Tanúi: Barius Miklós egri prépost, Hetei Benedek egri kanonok, Szász György erdélyi kanonok, Darvasi Simon artium magister, Bencenci János és Kolozsvári Wenchim Erasmus presbiter. 1448. április 17-én Ungvári Egyed kánonjogi doktori vizsgájának tanúja Szász György sebesi plébános és Bencenci János. 1448. május 3-án tanú Lippai Mihály kánonjogi vizsgáján. A többi tanú: Barius Miklós egri prépost, Hetei Benedek egri kanonok, Enyedi Szász György egri kanonok, és Darvasi Simon artium doktor. 1448. május 18-án Enyedi Szász György kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Barius Miklós, Hetei Benedek, Darvasi Simon és Bencenci János. 1449-ben baccalarius decretorum. *egyetélet*: Egy kódex (ÖNB Cod. 4169) egyik lehetséges másolója. *univ*: Róma 1448 *torpálya*: Váci (1454-1460), fehervári (1459-1461), titeli (1458-1460), esztergomi kanonok (1461-1465). Ügyvéd (1449, 1453, 1454, 1460, 1462), gyakran a pálosokat képviseli (1463). 1449. augusztusában baccalaureus decretorumként ügyvéd az esztergomi szentszék előtt. 1460-ban a pécsváradi monostor ügyvédje. *megjegyz*: Iohannes de Beczench (1448), Iohannes de Bezench (1448). Iohannes de Beczenem (1438). Köblös szerint Valkó megyei nemes, Tonk és Körmeny szerint erdélyi. [VE 1915 8, VE 157, 158, AGAGP I/2 274, 279, 279-280, 281 (Nr2226, 2239, 2243, 2248), TS 256, KJ 336, KK SER 87-88, 113-114, 194, KKP 533, 536, KEL 203-204, CTNV 23, CTNESZ I 60-61, 95]

- 442 **Nicolaus Barii de Ungaria** (Barius/Bánfalvi) *s*: Bánfalva (11 H), *egyh**tiszt*: praepositus ecclesiae Agriensis, *be*: 1448.2.1. **J**, *fok*: JDr 1450, *egyetpálya*: 1448. február 1-én Lippai Mihály vizsgájának tanúi: Barius [Miklós] egri prépost, Hetei Benedek egri kanonok, Szász György erdélyi kanonok, Darvasi Simon artium magister, Bencenci János és Kolozsvári Wenchim Erasmus presbiter. 1448. május 3-án tanú Lippai Mihály kánonjogi vizsgáján. A többi tanú: Hetei Benedek egri kanonok, Enyedi Szász György egri kanonok, Darvasi Simon artium doktor és Bencenci János. 1448. május 18-án Enyedi Szász György

kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Barius Miklós, Héti Benedek, Darvasi Simon és Bencenci János. 1450. június 25-én Petrus Koler de Wartemberg boroszlói kanonok kánonjogi doktori vizsgáján a tanúk között szerepel. 1450. július 25-én tanú egy kánonjogi vizsgán mint kánonjogi tanuló. 1450. augusztus 29-én Várdai István kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Barius Miklós, Darvas Simon, Ruthus Tamás, Szegedi Boldizsár, és Szegedi János. 1450. szeptember 10-én Vetési Albert mindkét jog doktori vizsgájának tanúi: Barius Miklós, Ruthus Tamás, Szegedi Boldizsgár és Szegedi János. 1450. október 19-én kánonjogi doktori vizsgát tett, tanúi: Antal erdélyi éneklőkanonok, László artium doctor esztergomi főesperes és kanonok, Magyarországi [Héti] Benedek egri kanonok, [Darvas] Simon artium doktor, János és Éliás kánonjogi hallgatók. *egyvetélet*: Mivel padovai tartózkodása sokba került, ezért 1450. február 10-én a Szentszékhöz folyamodott, hogy két beneficiumot élvezhessen, amit meg is kapott. *univ*: Bécs 1447, Ferrara 1447 *torpálya*: Bánfalvi Barius Miklós. 1410-1420 körül született. Első okleveles említése 1438-ból származik, ahol Bánfalvi Barius fia Miklósként szerepel. 1440-ben egy oklevélben már kancelláriai jegyzőként (cancellarie notarius) említik. Ifjú korában Zsigmond szolgálatában állt (1452-ben saját szónoki beszédében említi). Kancelláriai jegyző 1441-ben, majd fehervári őrkanonok (1443-1446). Borsodi követ 1440-ben. Egre nagyprépost (1452-1455), az egri Szűz Mária-kápolna prépostja és zempléni főesperes (1447-1452), egri vikárius (1451-1452). Itáliából való hazatérése után tagja volt annak a küldöttségnek, amely Bécsben fogadta V. László királyt. Az érkező ifjú uralkodó tiszteletére Vitéz János több beszédet is mondott. Barius Miklós beszéde is fennmaradt. 1453-1456 között királyi titkos alkancellár és secretarius, folyamatosan a király mellett tartózkodott. Fraknoi szerint 1454 októberében Barius Miklós vezette a magyar küldöttséget a frankfurti birodalmi gyűlésen. 1450-1454(55?) között övé a budai Szűz Mária-plébániatemplom jövedelme. 1455-1459 között pécsi püspök. Titkos kancellár (1456-1457). 1459 tavaszán hunyt el, későbbi források szerint pénzüsszegeket hagyott testvérére és a pécsi káptalan preben-dáriusaira, hogy azok érte és családjáért misét mondassanak. 1453-ban V. Lászlótól új adományt nyert családjával Bánfalvára és a többi birtokukra. Levelezett Aeneas Silvius Piccolominivel is. Legfontosabb fennmaradt műve V. László királyhoz intézett szónoki beszéde (1452). *megjegyz*: De genere nobilium procreatus (1450). Nicolaus Barius de Ungaria prepositus et canonicus eccl. Agriensis (1450) [VE 1915 8,9,10, VE 157, AGAGP I/2 274, 279-280, 321-322, 324-325, 327 (Nr2226, 2243, 2417, 2430, 2431, 2442), TA 172 (Nr3181), KB 25-26, KK SER 88, KA PÉH 217, ADH 21-22, KKP 533, FTKLP 126-130, VJBM 414-421, KKEl 203-205, BGYM 170-174, CTN FA 48, 89, CTHNP I 45, CDP I 127, LPXV II 1330, FVK SM 160, KA PÉH 217, EP II 23, VJJK 17]

- 443 Simon de Darvas** (Hanvai Darvas) sz: Darvas (a középkorban: Hanva ?) (9 H), *be*: 1448.2.1. J, *foke*: PhDr 1448, JDr 1452, *egyvetpálya*: Jacobus de Zochis (Zochis, Zochus) kánonjogi professzor dekretális magyarázatait hallgatta. 1448. február 1-én nyilvános vizsgára bocsátották. Tanúi: Barius Miklós egri prépost, Héti Benedek egri kanonok, Szász György erdélyi kanonok, Darvasi

Simon artium magister, Bencenci János és Kolozsvári Wenchim Erasmus presbiter. 1448. május 3-án tanú a szabad művészetek doktoraként Lippai Mihály kánonjogi vizsgáján. A többi tanú: Barius Miklós egri prépost, Hédi Benedek egri kanonok, Enyedi Szász György egri kanonok és Bencenci János. 1448. május 18-án Enyedi Szász György kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Barius Miklós, Hédi Benedek, Darvasi Simon artium magister és Bencenci János. 1450. augusztus 29-én Várdai István kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Barius Miklós, Darvasi Simon, Ruthus Tamás, Szegedi Boldizsár, és Szegedi János. 1450. szeptember 10-én Vetési Albert mindkét jogi doktori vizsgájának tanúi: Barius Miklós, Ruthus Tamás, Szegedi Boldizsár és Szegedi János. 1450. október 19-én Barius Miklós kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Antal erdélyi éneklőkanonok, [Kozárdi] László artium doktor esztergomi főesperes és kanonok, Magyarországi [Hédi] Benedek egri kanonok, [Darvas] Simon artium doktor, János és Éliás kánonjogi hallgatók. 1452. május 15-én kánonjogi doktori vizsgát tett. *egyvetélet*: 1451-ben, valószínűleg Padovában fejezte be egy dekretális másolását (ÖNB Cod. 5051 folio 470 version lévő explicit: „per me Symonem Darwas de hanwa tunc arcium liberalium magistrum... anno 1451”). Egy XV. századi kánonjogi kódex (ÖNB Cod. 4169) a dekretálisok II. könyvéhez, valamint a Clementinae egyes részeihez fűzött kommentárokat tartalmaz, több kéz írása között Simon egy glosszát másolt, és az ő lapszéli jegyzetei találhatók a kódex több oldalán. A kódexben magyar nyelvű szövegek is találhatók („meg faradeg lehet es yere haza hethij [Hédi Benedek]”, „nem vala más sexterno”, „Sekijel Maria”, „Iambor vagi io chokiis [Zocchis].”) *univ*: Bécs 1442, Ferrara 1447 *torpálya*: Hanvai Darvas Simon. Apja valószínűleg Hanvai András fia, Darvas András. Esztergom-szenttamási prépost (1453-1456), kánonjogi doktor Padovában 1451-1453 között (1448-ban a szabad művészetek mestereként tűnt fel, Bécsben egyelőre csak a borostyánkoszorú megszerzését lehet bizonyítani). A Collegium Christi tagja. 1451-ben a Dekretálisok V. könyvéhez írt kommentárokat. A hanvai Darvas családot 1443-ban erősítette meg Zsigmond király gömöri birtokaikban. 1466-ban egy birtokperben Darvas András és fiai Bálint mester Gergely nevű fiával és Dávid fordulnak elő, tehát Simon valószínűleg már nem élt. *megjegyz*: Symon (1448). Symone Daruas (1448), Simon Darwas de HaCTHNPa (1450), Simon de Ungaria (1452). [VE 1915 8,9, 10, VE 157, 158, AGAGP I/2 274, 279-280, 324-325, 327 (Nr2226, 2243, 2248, 2430, 2442), II/1 60 (Nr143), TA 161 (Nr2893), KK SER 77, 88, 120-121, BH I 88 (Nr195), FMGK 189-190, CTNESZ 59-60, 133, 154, KKP 533-535, KKEK 203-205, 209]

- 444 **Albertus de Hangacz** (Hangács) *sz*: Hangács (11 H), *egybtiszt*: praepositus et canonicus Quinqueecclesiensis necnon archidiaconus de Pankotha in ecclesia Agriensi, *egybmegye*: Pécs, *be*: 1449.1.11. *egytpálya*: 1449-ben padovai diák. *egyvetélet*: Bolognában tanult tovább és ott tett doktori vizsgát. *univ*: Bécs 1439, Bologna 1450 *torpálya*: Ld. 217. szám alatt. [VE 158-159, LSI III 3, TA 153-154 (Nr2706), BGYM 154, 172-174, 219-220, FT 375-377, FVMD IV 481-9, KB 7, PKBZS 20, CTNE 57, CTN FA 44]

- 445 Antonius** (Pápai) *sꝛ*: Pápa (54 H), *egybtiszt*: cantor ecclesiae Transilvaniensis, *be*: 1450.10.19. **J**, *fok*: JDr 1453, *egyetpály*a: 1450. október 19-én Barius Miklós kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Antal erdélyi éneklőkanonok, [Kozárdi] László artium doktor esztergomi főesperes és kanonok, Magyarországi [Héti] Benedek egri kanonok, [Darvas] Simon artium doktor, János és Éliás kánonjogi hallgatók. 1453-tól doctor decretorumként említik. *univ*: Bécs 1436 *torpály*a: 1453-ban tért haza. Erdélyi éneklőkanonok (1448-1467), erdélyi vikárius (1459-1467). 1467-ben Jeromos krétai érsek, pápai legátus kiküldött bírója. Győri székesegyházi főesperes (1456-1475), csak 1470-től élt Győrött, ekkortól kiküldött bíró és vikárius. Apja András. [VE 1915 10, AGAGP I/2 327 (Nr2442), TA 145, 173 (Nr2499, 3210), TS 207, KJ 416-417, CTN FA 59, VKAI 7, DL 26896]
- 446 Balthasar de Zeghedino** *sꝛ*: Szeged (13 H), *be*: 1450.8.29. *egyetpály*a: 1450. augusztus 29-én Várdai István kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Barius Miklós, Darvasi Simon, Ruthus Tamás, Szegedi Boldizsár, és Szegedi János. 1450. szeptember 10-én Vetési Albert mindkét jog doktori vizsgájának tanúi: Barius Miklós, Ruthus Tamás, Szegedi Boldizsár és Szegedi János. *univ*: Bécs 1435. *megjegyz*: Baldasar de Zeghedino (1450). [VE 1915 9, AGAGP I/2 324-325 (Nr2430, 2431), TA 144, 149 (Nr2545, 2614), BSR 67]
- 447 Helias** *sꝛ*: Szepes (42, Spiš SK), *be*: 1450.10.19. **J**, *egyetpály*a: 1450. október 19-én Barius Miklós kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Antal erdélyi éneklőkanonok, [Kozárdi] László artium doktor esztergomi főesperes és kanonok, Magyarországi [Héti] Benedek egri kanonok, [Darvas] Simon artium doktor, János és Éliás kánonjogi hallgatók. *univ*: Bécs 1447, Ferrara 1454. *megjegyz*: Helias de Zepes [VE 1915 10, AGAGP I/2 327 (Nr2442), TA 171 (Nr3156)]
- 448 Johannes** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1450.10.19. **J**, *egyetpály*a: 1450. október 19-én Barius Miklós kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Antal erdélyi éneklőkanonok, [Kozárdi] László artium doctor esztergomi főesperes és kanonok, Magyarországi [Héti] Benedek egri kanonok, [Darvas] Simon artium doktor, János és Éliás kánonjogi hallgatók. *megjegyz*: AGAGP szerint talán azonos Szegedi Jánossal. [VE 1915 10, AGAGP I/2 327 (Nr2442)]
- 449 Johannes de Zeghedino** *sꝛ*: Szeged (13 H), *be*: 1450.8.29. *egyetpály*a: 1450. augusztus 29-én Várdai István kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Barius Miklós, Darvasi Simon, Ruthus Tamás, Szegedi Boldizsár, és Szegedi János. 1450. szeptember 10-én Vetési Albert mindkét jog doktori vizsgájának tanúi: Barius Miklós, Ruthus Tamás, Szegedi Boldizsár és Szegedi János. [VE 1915 9, AGAGP I/2 324-325 (Nr2430, 2431), BSR 67]
- 450 Ladislaus** (Kozárdi) *sꝛ*: Kozárd (32 H), *egybtiszt*: archidiaconus et canonicus eccl. Strigoniensis, *be*: 1450.10.19. **J**, *fok*: JDr 1453, *egyetpály*a: 1450. október 19-én Barius Miklós kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Antal erdélyi éneklőkanonok, [Kozárdi] László artium doktor esztergomi főesperes és kanonok, Magyarországi [Héti] Benedek egri kanonok, [Darvas] Simon artium doktor, János és Éliás kánonjogi hallgatók. 1453 előtt doctor decretorum. *egyetélet*: Kozárdi padovai tanulmányai idején szerezhette meg

maga vagy a Collegium Christi könyvtára számára Symon Darwas kéziratát („obligor magistro Symoni... manu propria fateor...”). C. Tóth Norbert szerint a kánonjogi gyűjteményt már Esztergomban szerezte meg. *univ*: Bécs 1442 *torpálya*: Esztergomi kanonok, barsi főesperes (1447?/1450-1456), szenttamási prépost (1458-1469), vikáriushelyettes (1465), szentszéki bíró (1453-1471). 1466-ban tévesen néhaiként említik. Valószínűleg 1446-tól volt a Collegium Christi tagja. A sasadi tizedperben több ízben képviselte a káptalant ügyvédként (1453, 1456, 1459, 1460, 1464), valamint tanúskodott (1463). [VE 1915 10, VE 407, AGAGP I/2 327 (Nr2442), TA (Nr2879), AFA II 140, 167 (Nr801, 9016), III/1 11 (Nr9629), KK SER 71-72, 77, 90, 190-191, KKP 530 (27.lj.), 531 (28.lj.), 534, CTNESZ I 60-62, 135, II 50, 53-54, 56, 85, 97, 123, 138]

- 451 Thomas de Ruthus** (Kutasi) *sz*: Kutas (38 H), *egyhtisz*: canonicus Castriferrei, *be*: 1450.8.29. *egytpálya*: 1450. augusztus 29-én Várdai István kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Barius Miklós, Darvasi Simon, Ruthus Tamás, Szegedi Boldizsár, és Szegedi János. 1450. szeptember 10-én Vetési Albert mindkét jog doktori vizsgájának tanúi: Barius Miklós, Ruthus Tamás, Szegedi Boldizsár és Szegedi János. *univ*: Róma 1453, Ferrara 1456 *torpálya*: 1453/1454-ben már Rómában volt, ekkor a sasadi tizedper ügyvivőjeként dolgozott. 1455-ben Rómában vasvári kanonokként felvette a nagyobb egyházi rendeket és a kánonjog licenciátusaként kérvényt nyújtott be a pécsi örkanonokságra. Vasvári (1450-1457) és győri kanonok (1465-1477), a budai Szűz Mária-templom prépostja (1457). Vasvári prépost (1462-1479), emellett esztergomi kanonok (1466-1473), és győri vikárius. A római Szentlélek Társulat tagja és prokurátora (1476). Győri (1466, 1480) és esztergomi vikárius (1467-1471). Esztergomi ügyhallgató (1474), megbízott esztergomi helynöki bíró (1478), megbízott esztergomi helynöki bíró (1478), győri püspök megbízottja (1478). 1476-ban a római Szent Lélek Társulat prokurátora. Testvérei: Gergely, Gál, György, Nikodém és Ambrus. Várdai István kalocsai érsek és Botos István budavári prépost nevében ő fizette meg a servitium communét. *megjegyz*: Hasonló nevű települések Bács, Nógrád, Zala, Arad és Csongrád megyékben is. [VE 1915 9, AGAGP I 234-325 (Nr2430, 2431), BRKI 338, CTN FA 24, 70, CDP I Nr219, KPVK 435. sz, CTNESZ 64, 93, 96, II 30, 99, NGGYR 118, 122, 126, LJM 362, SZSZR Nr3157, 3178]
- 452 Petrus Ungarus** *sz*: Magyarország (120), *egyhtisz*: frater, *be*: 1451.3.15. *egytpálya*: 1451. március 15-én engedélyt kapott, hogy a vicenzai kerület padovai egyházmegyéjének területén levő Szűz Mária és Szent Antal-ispotályában egy évet tartózkodjon. *megjegyz*: Egyetemi tanulmányaira nincs bizonyíték. [VE 159]
- 453 Antonius de Comiati** (Komjáti) *sz*: Vaskomját (53, Kemetem A), *be*: 1453. *univ*: Bécs 1436, Ferrara 1453 *torpálya*: Esztergomi kanonok (1449-1476), zólyomi főesperes (1466-1476). Káptalani kiküldött bíró (1460, 1468). A Szent László-oltár igazgatója (1459-1462) Az első esztergomi misekönyv megrendelője (Missale ad usum dominorum Ultramontanorum: Verona

1480). *megjegyz:* Feltehetően már 1453 előtt itt tanult. Hasonló nevű települések Ugocsa, Nyitra és Torna megyékben. [VE 160, TA 145 (Nr2498), KK SER 90, 190, BGA 204, KKP 530 (27.lj.), 531 (28.lj.), CTNESZ 135, LJM 331]

- 454 Janussius Pannonius** (Csezmicei) *szerző*: Csezmice (87, Česmice HR), *egybtiszti*: episcopus Quinqueecclesiensis, *be*: 1453.1. **Ph, J, fok**: JDr 1458, *egyetpályá*: 1453. január közepén érkezett Ferrarából Vitéz János utasítására, hogy kánonjogot tanuljon. 4 évig tanult az artes és az egyházi jogi fakultáson. 1458. május elején doktori vizsgát tett. Tanulótársa Galeotto Marzio *egyetélet*: 1454-ben Bolognába ment, majd a Padovában dühöngő pestis miatt sokáig Galeotto vidéki birtokán tartózkodott. Csak 1457. február 28-án tért vissza Padovába, ekkor írta De Negotiositate c. művének előszavát. 1458-ban egy epigrammáját szintén Padovában írta. Bartholomeo Montagnának, Mátyás király orvosának is írt egy epigrammát. 1458. május elején doktori vizsgája után Padovából Rómába indult. Összesen 11 évet töltött Itáliában. 1465. április 23-án egy doktori vizsgán tanú: Janus Pannonius (esetleg diplomáciai kiküldetése alatt) és Székely Miklós. Andrea Mantegna Galeotto Marzioval lefestette (a képek nem maradtak fenn). *univ*: Ferrara 1447, Bologna 1454, Firenze 1458, Róma 1458, Siena 1465 ? *torpályá*: Janus Pannonius. 1434-ben született. Valószínűleg a váradi káptalani iskolában kezdte meg tanulmányait. Váradi őrkánonok (1451-1457). 1451-es hazautazásakor Enea Silvio Piccolominivel levelezett. 1452. január végén Ferrarában találkozott a II. Frigyesel Rómában látogató V. Lászlóval. 1458-ban hazatérőben Magyarországra Firenzében is megállt. Titeli prépost (1458), pécsi választott püspök (1459), s 1472-es haláláig pécsi püspök marad. Püspökként főleg Budán tartózkodott. Az ő hívására érkezett Galeotto Marzio Magyarországra 1461-ben. A zágrábi püspökség conservatora (1463). Ebből az időszakból egy adat szerint Podjebrád Katalin királyné főkancellárja. 1463-ban egyre gyakrabban betegeskedett. 1465-ben Rozogonyi Jánossal II. Pál pápánál járt követségben, az üdvözlő beszédet ő mondta. A követség 57500 aranyat kapott az oszmánok elleni hadviselésre, és a pápa ekkor engedélyezte a pozsonyi egyetem felállítását is. A követség a Padova-Ferrara-Róma-Firenze útvonalat járta körbe, amelyet egyetemi bejegyzésekből és könyvvásárlásokból ismerünk. Ekkor ismerkedett meg Marsilio Ficinoval is, valamint Galeotto velük jött Magyarországra és 1472-ig maradt itt. Királyi (al)kancellár (1464-1465, 1466, 1467). 1466-tól egészségi állapota tovább romlott. Személynök (1466). Kincstartó (1467-1468), pozsegi ispán és szlavón bán (1469-1470), főkincstartó. Az 1467-es délvideki lázadások miatt fordult Mátyás hűségén tartani. Valószínűleg presztízsveszteség miatt fordult Mátyás ellen 1471-ben nagybátyjával, Vitéz Jánossal együtt. Nem békült ki a királlyal, menekülés közben hunyt el Medveváron 1472. március 27-én. Ideiglenesen a Zágráb melletti Remetén temették el, majd Mátyás engedélyével Pécsen. Sok könyvet hozott magával Itáliából, amelyek nagy része elveszett (Lucanus, Ovidius, Vergilius /diákkorában ezeket elzálogosította egyik verse szerint/, Laurentius Valla: Elegantie cum invectivis in Poggium /Prothasius de

Boskowitzolmützi püspök Janustól kapta kölcsön padovai tanulmányai idején/, Plótinosz /görögül, fordításával, mint ő maga írja, Magyarországon foglalkozott/, Démoszthenész és Homérosz: Fabula Bellorophontis /Magyarországon fordított belőlük, a fennmaradt kódex tanúsága szerint, tehát a görög eredetieknek meg kellett lennie tulajdonában/, Homeros-kommentár. /1462-i levelében kéri Galeottótól, hogy adja vissza/, 1465-ben nagy könyvbeszerző útra ment Itáliában). Verseinek nagy részét Itáliában írta, főleg Ferrarában. Epigrammáit 1483-ban Mátyás parancsára Váradi Péter lemasoltatta, az 1510-es évektől művei nyomtatásban is megjelentek. Anyja Zrednai Vitéz János húga, Borbála. Apja Csezmicei Lukács fia Pál. Testvérei: Mihály, Péter és Ilona. Andreas Pannonius a Mátyásnak ajánlott műve végén mint művének lehetséges felolvasóit ajánlja az uralkodó figyelmébe ferrarai diáktársait: Lővei Benedeket, Geréb Lászlót, Pálóci Zsigmondot és Perényi Miklóst, valamint korábbi itáliai tanulókat: Janus Pannoniust és Nyújtódi Miklóst. [VE 1915 10-12, VE 159, 160-161, BH I-II (Nr58, 86, 138, 242, 244, 465, 927, 1184, 1958, 1959, 2622, 2623), III (Nr1468, 1652, 1653, 1722, 1937, 1950, 2037, 2258, 2435, 2675, 2682, 2831, 2851, 2872, 2880, 2900, 2901)??, HIGJ 3-53, KIV 197-199, CsCsJP 189-298??, BKML 367, PKBZS 23, VK MESz 730, MaMül IV 418, CTN FA 90, CTHNP I 46, 55, 68, 73, 93, 130, 160, KAVJ 12, MGYKM 230, SAS 123-124, 138, LBSCJ 182, 184-186, PTVG 15-16] Ld. 674, 759, 761, 824, 1048. számok.

- 455 Stephanus de Lechintz** (Conrad/Kuncze) *sꝛ*: Szászlekenye (84, Lechința RO), *be*: 1453.1.16. **Ph, M**, *egyetpálya*: 1453. január 16-án tanú egy orvosdoktori vizsgán, mint a szabad művészetek és az orvostudomány hallgatója. 1454 elején iratkozott be Bécsbe mint artium Erfordensis et medicinae Paduensis doctor. *univ*: Erfurt 1439, Bécs 1454. *megjegyz*: 1449-ben mag. art. Padovában artium Erfordensis et medicinae Paduensis doctor. 1449-ben még feltehetően Erfurtban volt. A feljegyzések szerint artium Erfordensis et medicine Paduensis doctor, Wiennensis ad universitatem atque facultas medicine receptus, procurator (1457). 1457-ben venerabilis et egregius vir. 1474-ben halt meg Bécsben. Stefanus. Stefanus de Leczintez (1453). Kapronczay Károly szerint Bolognában, Ferrarában és Sienában is tanult. Hasonló nevű település Szepes megyében is. [VE 1915 11, AGAGP II/1 75, 75-76 (Nr192, 193), TA 197 (Nr3796), HSzP KB 59, LJM 373]
- 456 Michael de Hungaria** *sꝛ*: Kusaly (24, Coșeu RO), *egybtisz*: frater Ordinis Sancti Pauli primi Eremitae, *be*: 1454.9.7. **Th, fok**: ThBacc 1454, *egyetpálya*: 1454. szeptember 7-én incorporavit predictae theologorum universitatis eumque bachal. sacre pagine in Studio Pad. fecit. *univ*: Bécs 1450 ? *torpálya*: Vö. 1450-ben, Bécsben tanuló Michael de Kussek pálos szerzetes. [VE 160, AGAGP II/1 109 (Nr324), FTP 242, GAP 26, TA 184 (Nr3480), GyG 122-127, LRNA 223, HA 280]
- 457 Georgius Polycarpus** (Kosztolányi Polycarp) *sꝛ*: Kosztolány ?- SK *be*: 1455. **Ph, Th**, *egyetpálya*: Mindkét jog doktora, teológiából és a szabad művészetekből doktorált. *egyétélet*: Vitéz János költségén tanult Padovában. 1455 után érkezett haza Magyarországra. *univ*: Ferrara 1447 *torpálya*: Kosztolányi Polikárp

György. Bars megyei kismemesi család tagja, 1431-ben született. 1455-ben kérte Aeneas Silvius Piccolominit, hogy adjon neki hivatal az udvarban, de Siena püspöke visszautasította, mondván, hogy nem tud a tehetséges ifjú számára megfelelő állást adni. Bánffy F. Ferenc szerint Aenea Silvio unoka-öccsének, Francesco Piccolomininek (a későbbi III. Pius pápa) a házitanítója volt. 1458-tól királyi kancelláriában titkár, diplomata, majd Vitéz János érsek titkára (1466). 1460-ban Mantovában, 1461-ben Nürnbergben követ. 1462-ben itáliai körútra indult, legalább 1468-ban végleg elhagyta Magyarországot, a pápai udvarban conservator, majd – Geörgiosz Trapezuntiosz és fia, Jakab támogatásával – scriptor lett. Rómában nősült meg, felesége Trapezuntiosz leánya. 1468-as kérvényében laicus Stringoniensis [!] dioecesis-ként jellemzi önmagát. 1472-ben világiként a veszprémi és a székesfehérvári káptalanban birtokolt egy-egy javadalmat, amit minden bizonnyal udvari szolgálataiért kapott (1472-ben megkapta Budai András jövedelmeit, aki Rómában hunyt el). 1489 k. hunyt el. A római Santa Maria sopra Minerva-templomban található a sírja, amelyre sírversét Trapezuntiosz írt (a sírkő elveszett). Sírfelirata szerint 58 évet, 6 hónapot és 14 napot élt. Egy beszéde ismert (Oratio coram amplissimo conventu electorum Sacri Imperii Nurembergae anno 1461), amelyben a török ellen kér segítséget. A szöveg fennmaradt néhány 15. századi kódexben. Másik műve egy rövid levél Vitéz Jánosnak (Ferrara, 1453). Követségei alatt találkozott Besszarión kardinálissal is. Kosztolányi György Janus Pannonius két epigrammájának címzettje. 1455-ben Aeneas Silvius Piccolomini egy szívélyes levelet küldött neki Bécsújhelyből. Jankovits László szerint karrierjét az 1458-ban pápává választott Aeneas Silvius Piccolomininek köszönhette, Veress Endre nem alátámasztható véleménye szerint támogatója Janus Pannonius volt. Szovák Kornél kutatásai alapján Szentvidi Bálint veszprémi őrkanonok (1435) és zalai főispán (1439) támogatta, aki maga is a Kosztolányi család tagja volt. György támogatta családját is, bátyja, Mihály György 1467-es távollétekor megkapta Nyitra megyei birtokának jövedelmét. Mihály fia, Miklós meglátogatta nagybátyját Rómában és 1481-ben IV. Sixtus pápa jegyzője lett. *megjegyz:* Georgius Polycarpus de Kostolan. Mátyus Norbert szerint nem tanult Padovában, csak Ferrarában. Szerinte a Bisticci által közölt adat a padovai tanulmányokról Handó Györgyre vonatkozik. [VE 1915 11, VE 361-362, BH III 190 (Nr1663), BSMRAe 6-7, 7-12, CÁRR I. 5, II. 244-245, BGYM 223, KJ 354-355, JLK 77–85, SzKHH 11–21, MaMüL VI 87, PKBZS 17, 20-21, MNVB 113-123, BFFR 106-107]

458 Paulus de Ungaria sz: Magyarország (120), *be:* 1455.8.12. **J,** *fok:* JDr 1455, *egyetpálya:* 1455. augusztus 12-én kánonjogi doktor let. *megjegyz:* Vö. Garai Pál. [AGAGP II/1 125-126 (Nr387)]

459 Colomanus de Ungaria sz: Gyula ? (7 H), *be:* 1458.4.27. **J,** *egyetpálya:* 1458. április 27-én római jogi doktori vizsgán a tanúk között szerepel mint a szabad művészetek doktora és mindkét jog hallgatója. *univ:* Bécs 1445 ?, Ferrara 1460 ? *torpálya:* Vö. Gyulai Kálmán tárcafői főesperes (1460-1472), egri vikárius (1462-1467), pankotai főesperes (1484-1493), az egri Szent András-oltár rektora, doctor utriusque iuris. 1495. szeptember 20. előtt elhunyt. *megjegyz:*

Ezenfelül hasonló helynevek lehetnek még Arad, Baranya, Békés, Bodrog, Doboka és Ugocsa megyében. [AGAGP II/1 158 (Nr499), TA 166 (Nr3018), KB 16, CTNE 57, 58, 63, CTN FA 48]

- 460 Blasius de Marochia** *sz:* Moravica (93, Moravče HR), *egybtisz:* canonicus ecclesiae Zagrabiensis, *be:* 1463.10.16. **J, fok:** JDr 1467, *egyetpálya:* 1463. október 16-án kánonjogi hallgató. 1464. november 26-án tanú egy kánonjogi doktori vizsgán mint kánonjogi hallgató. 1466. szeptember 27-én Székely Miklós doktori vizsgájának tanúi: Handó Gergely, Marócai Balázs és Grazenai Márton. 1467. mácius 18-án kánonjogi doktorrá avatták, tanúi: Vitéz János zágrábi kanonok, és Handó Gergely váradi és bácsi kanonok egyházi hallgatók, illetve Dombrói Mátyás a szabad művészetek hallgatója. *egyetélet:* 1463. október 16-án kánonjogi hallgatóként a dekrétumok első könyvének másolását fejezte be, a másodikat és harmadikat 1464 januárjában folytatta, a negyediket 1466. január 30-án, majd az ötödik könyv másolását 1467. április 3-án fejezte be (Angelus de Castro művei). A második könyvet Gragenai Mártonnal közösen másolta. 1467-ben másolta Nicolaus Siculus Panormitanus. [Tudeschis, Nicolaus de]: Lectura super V. libro Decretalium cum additionibus Alexandri de Nevo Vincentia-t is (március 18. után, mert itt már kánonjogi doktornak írja magát. *torpálya:* Zágrábi kanonok (1460, 1463, 1466, 1467), kemléki főesperes (1495). 1495-ben hunyt el, vörösmárvány sírmeléke a zágrábi székesegyházban található, amelyet testvére, János zágrábi kanonok és goricaei főesperes emeltetett magának és Balázsnak, mint a káptalan egyik legjelentősebb mecénása. Balázs egy kódex (benne: Tractatus de actionibus. - Bartholomaeus Cepolla. - Angelus de Perusio: De cautelis solennis et copiosa repetitio famosae legis) scriptora és birtokosa (Blasius de Marocha canonicus Zagrabiensis). Az öt latin kézirat a Zágrábi Érseki Könyvtárban található. *megjegyz:* Blasius de Zagabria (1464), Marowcha, Moravica (1463-1467). Hasonló nevű települése Zala megyében is. [VE 161-162, VE 1915 12,13, AGAGP II/2 141-142, 222, 243 (Nr375, 556, 603), BH II 250, 256, 345 (Nr2827, 2828, 2866, 3378), PSZB VII 404 (Nr380), CSJ 134-149. 141-142, KK SER 121 (431.lj.), ELGZ 48-49, MÁRJ 386, LJM 412]
- 461 Georgius Hundo f. Gerardi de Ungaria** (Hundo/Hando) *sz:* Kálmánca (38 H), *be:* 1463.12.19. **J, fok:** JDr 1463, *egyetpálya:* 1463. december 19-én alkalmasnak találták arra, hogy kánonjogi doktori vizsgát tegyen. 1465-ben artium et decretorum doctorként említik. *univ:* Bécs 1445, Firenze 1451e, Padova 1463 *torpálya:* Handó György. 1430 körül született. Hazajövele után Szécsi Dénes esztergomi érsek udvarába, majd a királyi udvarba került. Pécsi nagyprépost (1465-1480), kalocsai érsek (1478-1480). Alkancellár (1466-1468), országyűlési biztos (1473), kincstartó (1476-1478), fő- és titkoskancellár (1478-1480). Többször látott el diplomáciai feladatot, főleg a Szent-széknél: 1465-ben Rómában volt, de Velencében is folytatott tárgyalásokat, római állandó követ (1468-1470), 1469-ben Nápolyban tárgyalt Mátyás és Beatrix házasságának ügyében, apostoli protonotarius (1474). 1467-ben Mátyás mellett volt Moldvában a törökkel kötött fegyverszüneti tárgyalásokon. Bár gyanúba keveredett 1471-ben, de továbbra is Mátyás bizalmasa maradt.

1473-ban részt vett az augsburgi birodalmi gyűlésen. 1474-ben a Szepesőfalu-ban megkötött lengyel-magyar béke megkötésekor jelen volt. Ő vezette be a kincstartóságban az írásbeli adminisztrációt. 1480. július 14-én kalocsai érseki széke már üres. Könyvtára Vespasiano Bisticci szerint több mint 300 kötetből állt Pécssett, amit magával vitt Kalocsára. Pécsi préposti házában kápolnát építtetett, amelyet gazdagon javadalmazott, s ennek fejében a papoknak napi négyszer kellett misét mondani. Valószínűleg az ő idejében kapott a préposti ház reneszánsz ablakokat. Hivatali ügyei miatt sokat volt Budán, ezért ott is volt háza. Egyes vélekedések szerint ő szállíttatta Janus Pannonius holttestét Zágrárból Pécsre. Apja Gellért. Testvére Gergely. Több mint 3000 forintért vett könyveket Itáliában (nyilvánvalóan kódexeket), hogy Pécssett könyvtárt alapítson. A székesegyházban nagyon szép könyvtárt rendezett be, 300 kötettel, mindenféle fakultásból. Egy papot rendelt a könyvtár mellé jó fizetéssel, hogy gondját viselje a könyveknek és a könyvtárt minden nap kinyissa és bezárja. Meghagyta, hogy a templom föl legyen szerelve énekeskönyvekkel („libri di canto”), bibliákkal, homiliariumokkal, passionalékkal és minden könyvvvel, amire az egyháznak szüksége van. Azt kívánta, hogy minden jövedelem, amit az egyháztól kapott és még a többi is abba ruháztassék be, mert mindazt, amit pecsétőrként keresett, szintén a könyvtárra költötte. Könyvtárának egyes darabjait legutóbb Pócs Dániel kutatta, aki 20 kötetet tudott Handó személyéhez kötni. Címerén koronából kiemelkedő lilom található. [VE 1915 14, AGAGP II/2 95 (Nr252), TA 166 (Nr3026), BH III 163-164 (Nr1436), CÁRR 237-238, FTE 57, 59, 72, FTSzÖ 30, MTK 289, FT 373-375, MNVB 113-123, BGYM 226, CTN FA 36, PD HGy 309-335]

- 462 Johannes de Ungaria, de Sagabria** sz: Zágráb (93, Zagreb HR), *egybtisz:* presbiter, *be:* 1464.1.4. **Ph, Th, M** ?, *foke:* PhDr 1464, ThBacc 1464, MDr 1464, *egytpálya:* 1464. január 4-én az artes és az orvostudományok kollégiumainak jegyzőkönyvében szerepel mint magister, akit ekkor mutatnak be a kollégiumnak. Január 16-án megvizsgálták alkalmasságát, január 19-én pedig levizsgáztatták mint az artes [doktor]. 1464. március 19-én mutatták be a teológiai borostyánkoszorúsok kollégiumának Padovában. FTP szerint március 20-án lett borostyánkoszorús, ekkor világi pap. *univ:* Bologna 1461 ? *tovpálya:* Vö. Giovanni d'Ungheria Bolognában, mint lettore di Medicina. *megjegyz:* Ioannes, Johannes Ungarus. artium et medicinae doctor. [VE 1915 12, VE 46, 162, AGAGP II/2 97-98, 99 (Nr259, 261, 264), FTP 233, CSBSF 88 (Nr162, 1. lj.)]
- 463 Demetrius de Ungaria** sz: Magyarország (120), *be:* 1465. **J**, *egytpálya:* 1465-ben kánonjogi hallgató. *egyvtélet:* 1465-ben Magyarországi Gergellyel és Nyújtódi Székely Miklóssal együtt béreltek egy házat. [VI 218]
- 464 Gregorius de Ungaria** sz: Magyarország (120), *be:* 1465. **J**, *egytpálya:* 1465-ben kánonjogi hallgató. *egyvtélet:* 1465-ben Magyarországi Demeterral Nyújtódi Székely Miklóssal együtt béreltek egy házat. *megjegyz:* Vö. Handó Gergely. [VI 218]
- 465 Martinus de Grazena, de Zagabria** sz: Zágráb mh Gragena (93, Zagreb HR), *be:* 1465.8.9. **J**, *egytpálya:* 1465. augusztus 9-én kánonjogi tanulóként

- tanú egy doktori vizsgán. 1466. szeptember 27-én Székely Miklós doktori vizsgájának tanúi: Handó Gergely, Marocsai Balázs és Grazenai Márton. *egyetélet*: 1467 előtt egy traktátus (Bartholomaeus Cepolla. - Angelus de Perusio: De cautelis solennis et copiosa repetitio famosae legis), majd 1467. január 2-án egy dekretális (Angelus de Castro művei) végén található bejegyzése, amit valószínűleg ő fejezett be, Marocsai Balázssal közösen scriptor. *torpálya*: Zágrábi kanonok (1466-1467). 1467-ben Padovában könyvet másolt, amely a Zágrábi Érseki Könyvtárban található. *megjegyz*: Martinus de Gragen (1466, 1467). [VE 1915 12, VE 163, AGAGP II/2 181, 222 (Nr463, 556), KK SER 121 (431.lj.), CsJ 142-143, BH II 250, 345 (Nr2828, 3378)]
- 466 Nicolaus Berta de Thur** (Berta/Barta) *s*: Mezőtúr (28 H), *egyhátsz*: clericus dioecesis Waciensis, *egyhmege*: Vác, *be*: 1465.3.9. **J**, *egyetpálya*: 1465. március 9-én mint padovai kánonjogi hallgató felvette az alsóbb egyházi rendeket. 1468. február 26-án Tausentmark István kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Vitéz János, Handó Gergely, János szebeni plébános és Barta Miklós. Március 28-án Folsch János kánonjogi vizsgájának tanúi: Vitéz János, Handó Gergely és Barta Miklós. *megjegyz*: Nicolaus Barta de Thur (1468), Nicolaus Bartha de Tuurs (1468). Hasonló helynevek Hont, Külső-Szolnok, Pest, Somogy és Torda megyében. [VE 1915 12, 14, AGAGP II/2 294, 301-302 (Nr716, 734), LJM 696]
- 467 Nicolaus Zeckel, Gekel de Moythod** (Zeckel/Székely/Nyújtódi) *s*: Nyújtód (70, Lunga RO), *egyhátsz*: archidiaconus Zagrabiensis, *be*: 1465.4.23. **Ph, J**, *foke*: PhDr 1466, JDr 1466, *egyetpálya*: 1465-ben kánonjogi hallgató. 1465. április 23-án egy doktori vizsgán tanú: Janus Pannonius és Székely Miklós. 1465. augusztus 9-én vicerectorként volt jelen egy jogi vizsgán. 1466. szeptember 4-én tanú egy kánonjogi doktori vizsgán. 1466. szeptember 13-án tanú egy doktori vizsgán mint a szabad művészetek doktora. 1466. szeptember 18-án római jogi doktori vizsgán tanú mint a szabad művészetek doktora és joghallgató. Szeptember 27-én kánonjogból doktori fokozatot szerzett, tanúi: Handó Gergely, Marócai Balázs és Grazenai Márton zágrábi kanonokok. *egyetélet*: 1465-ben Magyarországi Demeterrel és Gergellyel együtt béreltek egy házat. *univ*: Bécs 1448 *torpálya*: Fehérvári mesterkanonok (1453-1474), veszprémi kanonok (1470-1484) és éneklőkanonok (1477-1484), 1467 előtt zágrábi főesperes (1465, 1466), knini püspök (1467-1489). Diplomáciai megbízatásokat teljesített Mátyás király szolgálatában, bár nem volt állandó követ, de többször járt Rómában (1467, 1472, 1480). 1489-1492 között hunyt el. *megjegyz*: Nicolaus Ungarus archidiaconus Xagrabiensis (1466), Nicolaus de Noythod, Nicolaus Zekel de Nioythod (1466). Talán itt lesz kánonjogi doktor. Nicolaus Zekel de Moythod. Nicolaus Gekel. [VE 1915 12, VI 218, AGAGP II/2 181, 219-220, 221, 222 (Nr463, 549, 551, 553, 556), TA 176 (Nr3273), KJ 359-360, BKML 367, CTN FA 76, AK NySzM 41-53]
- 468 Gregorius Hando de Kalmanczehii** (Hando) *s*: Kálmánca (38 H), *egyhátsz*: canonicus Waradmensis, *be*: 1466.9.27. **J**, *foke*: JDr 1468, *egyetpálya*:

1466. szeptember 27-én Székely Miklós doktori vizsgájának tanúi: Handó Gergely, Marócai Balázs és Grazenai Márton. 1467. mácius 18-án Marócai Balázs kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Vitéz János és Handó Gergely kánonjogi hallgatók, illetve Domrói Mátyás a szabad művészetek hallgatója. Szeptember 21-én Dombrói Mátyás teológiai doktori vizsgájának tanúi: Magyarországi János és Handó Gergely. 1468. február 26-án Tausentmark István kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Vitéz János, Handó Gergely, János szebeni plébános és Barta Miklós. Március 28-án Folsch János kánonjogi vizsgájának tanúi: Vitéz János, Handó Gergely és Barta Miklós. Május 16-án Vitéz János kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Pálóci Zsigmond, Handó Gergely és Folsch János. 1468. május 23-án kánonjogi doktori vizsgát tett, akkor már dubicai főesperesként, tanúi: Pálóci Zsigmond kánonjogi hallgató, Vitéz János váradi prépost és kanonok és (Szebeni?) János plébános kánonjogi doktorok. *egyetélet*: Vitéz János költségén tanult Padovában. 1468 után érkezett haza Magyarországra. *tovpálya*: Pécsi kanonok (1465-1480), váradi kanonok (1466-1473), bácsi kanonok (1467,1468), zágrábi főesperes (1467, 1468), dubicai főesperes (1468). 1473-ban néhai. Handó György, Mátyás király diplomatájának és alkancellárjának (1466–1468), öccse. *megjegyz*: Greogrius de Ungaria can. Baciensis (1467), Georgius Hando can. Waradiensis (1468). [VE 1915 12, 13, 14, AGAGP II/2 222, 280-281, 294, 301-302, 309, 312 (Nr556, 692, 716, 734, 753, 759), TS 236, FTE 59, 72, FT 373]

- 469 Michael de Hungaria** *s*: Kecskemét (34 H), *egyh**tiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, magister, *be*: 1466.11.20. **J, Th, fok**: ThBacc 1466, ThMag 1467, JDr 1467, *egyetpálya*: 1462-ben még csak a szabad művészetek mestereként említik. 1466. november 20-án borostyánkoszorús. Két nap múlva prezentálták és elfogadták. 1466. november 24-én borostyánkoszorúsként megkezdte az első szenteciákat. 1467. március 14-én/16-án (AGAGP szerint 14) mint baccalaureus engedélyt kapott, hogy teológiából vizsgázhasson mint artium doktor és március 17-én levizsgázott mint a szabad művészetek doktora, október 21-én lett a teológia mestere. 1467. szeptember 21-én kánonjogi doktor, tanúi: Vitéz János váradi prépost és Handó Gergely bácsi kanonok. *egyetélet*: Hazatérte előtt évekig a padovai Szent Ágoston iskola régense. *tovpálya*: Az 1462. évi nagykáptalanon tartományának diffinitoraként volt jelen. 1475. június 1-én már Magyarországon tartózkodott. 1480-ban (Implom szerint 1481. június 25-én) a szekcsői domonkos rendházba rendelték lectornak, valamint jubiliarius lett, de megengedték neki, hogy akkor menjen eredeti konventjébe, a pestibe, amikor akar. Művei: Penuarium Christianae Vitae, Breviarium Concionatorum seu sermones universales. Implom Michaelis de Hungaria-val azonosítja, akinek sermoi ismertek (Daventhriae 1491). Munkái csak hazatérte után 130-140 évvel jelentek meg. *megjegyz*: Michael de Kecskemeth Ungarus (1467), Keczetmeth (1467). Brotto keverte egy másik Michael de Hungaria-val. Kecskeméti és Magyarországi Mihály nem biztos, hogy azonos. Fedeles Tamás tévesen 1477-re teszi a borostyánkoszorú megszerzésének

- évet. Implom szerint Magyarországi Jakab fia Mihállyal azonos. [VE 1915 13-14, VE 162-163, 164, AGAGP II/2 229, 241, 243, 280-281 (Nr572, 597, 602, 692), FTP 168, 242, HA 144-145, 245, ILD 433, 442, 456, 457, 471, 473]
- 470 Andreas Humillus de Ungaria** (Humillus) *s.:* Magyarország (120), *be:* 1467.1.14. **J**, *foke:* JDr 1467, *egyetpálya:* 1467. január 14-én kánoji doktori vizsgát tett, tanúja Vitéz János és Losonci András. *torpálya:* Hazatérése után, 1472. június 19-én III. Frigyes császártól címereslevelet kapott. *megjegyz:* Hüml. [VE 1915 13, AGAGP II/2 236 (Nr586)]
- 471 Andreas Laschunez** (Losonci Bánfi) *s.:* Losonc (32, Lučenec SK), *be:* 1467.1.14. *egyetpálya:* 1467. január 14-én Humilius András kánoji doktori vizsgájának tanú Vitéz János és Losonci András. *egyetélet:* 1467-ben tért haza, ekkor megfizeti Antonio Orsatinak a 20 dukátot kitevő adósságát. *torpálya:* Losonci Bánfi András. 1448-tól említik a források. 1464-től nem említik testvéreivel együtt, talán ekkor már tanulmányai miatt volt távol, s csak 1468-ban fordul elő családi ügyekben újra fivéreivel. 1471-ben már egyházi tisztséget töltött be, mivel a források venerabilis dominusként említik. Váradi kanonok (1473), bácsi nagyprépost (1481-1491) (Egy 1491-es adat szerint mint kalocsai prépost szerepell). 1491 januárjában venerabilis presbiterként fordul elő, júniusban már néhaiként említik, ekkor a család a javain osztozkodott. A birtokok miatti per 1492-ben is folytatódott. A birtokokat András még 1481-ben zálogosította el fivérének, Mihálynak. Apja Losonci Bánfi István székely ispán, anyja Kusalyi Jakcs Margit, Nánai Kompolti János özvegye (apja második felesége Tari Margit). Testvérei László, János, György és Mihály, valamint Katalin és Hedvig. *megjegyz:* Andreas de Vlosorgo de Ungaria quondam baroni Domini Stephani de Ungaria (1467). 1473-ban magisterként említik, azonban ez valószínűleg iskolai tanulmányai helyett kanonoki címére utal. [AGAGP II/2 236 (Nr586), VI 217, DL 14586, 14587, 18834, 26612, 29819, 31149, 70906, 90031, 107473, DF 254684, 266144, LBCS II 1, 4, 6, 13, 22, 25-26, 28, 34, 45, 62-66, 101-102, 106-107, 108-109, 120-122, 128-129, 136-139, 140-142, 146, 152-159, 162-163, 166-167, 172-173, 183-184, 201, 205, 223-224, 295-298, 303-305, 322-324 (Nr2, 4, 13, 22, 27, 29, 36, 41, 55, 56, 83, 90, 92, 100-101, 106, 115, 118-119, 121, 125-127, 133, 136, 141, 151, 168, 172, 185, 242-244, 250, 264), AT II 473 (Nr647), KKJ I (Nr637, 822, 977, 999, 1142, 1178, 1345, 1454, 1498, 1557, 1597, 1968), II 76 (Nr2420, 2735), CSD I 580, 581, 582, 583, 584, 586, V 796-797, EG Tomaj nem 4. tábla: Losonci Bánfi, PMSZV 296-299]
- 472 Johannes Witeser** (Vitéz) *s.:* Zredna (a középkorban Szerdahely) (87, Srijednska HR), *be:* 1467.1.14. **J**, *foke:* JDr 1468, *egyetpálya:* 1467. január 14-én Humillus András kánoji doktori vizsgájának tanú Vitéz János és Losonci (Bánfi) András. 1467. március 18-án Marócai Balázs kánoji doktori vizsgájának tanú: Vitéz János és Handó Gergely egyházi hallgatók, illetve Dombrói Mátyás a szabad művészetek hallgatója. 1467. július 7-én egy vizsga tanúja mint kánoji hallgató és Dombrói Mátyással említik. Szeptember 21-én Kecskeméti Mihály/Dombrói Mátyás (AGAGP szerint Kecskeméti) teológiai doktori vizsgájának tanú: Vitéz János és Handó Gergely. 1468.

- február 26-án Tausentmark István kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Vitéz János, Handó Gergely, János szebeni plébános és Barta Miklós. Március 28-án Folsch János kánonjogi vizsgájának tanúi: Vitéz János, Handó Gergely és Barta Miklós. 1468. május 16-án kánonjogi doktori vizsgát tett, tanúi: Pálóci Zsigmond, Handó Gergely váradi kanonok és zágrábi főesperes és Czeyden János decretorum doctor, aki Folsch Jánossal azonos. Május 23-án Handó Gergely kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Pálóci Zsigmond kánonjogi hallgató, Vitéz János és Folsch János kánonjogi doktorok. *univ*: Bologna 1463 *torpálya*: Ld. 231. szám alatt. *megjegyz*: Ioannes. Ioannes Vytheetz, Joannes de Ungaria (1467), Joannes Wites (1468), Ioannes Vytez (1468). [VE 1915 13, 14, AGAGP II/2 236, 243, 280-281, 294, 309, 312 (Nr586, 603, 692, 716, 753, 759), TS 259, BH II Nr2254, III 221 (Nr1961-1962), VK MESz 730, KIV 15, PTVG 4, MaMüL XII 471, CTN FA 91, 117, SAS 124-125, 140]
- 473 Mathias de Dombro** (Slauus ?) *s*: Dombró (67, Dumbrava RO), *be*: 1467.3.18. **Ph**, *egyetpálya*: 1467. március 18-án Marócai Balázs kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Vitéz János és Handó Gergely egyházi hallgatók, illetve Dombroí Mátyás a szabad művészetek hallgatója. 1467. július 7-én kánonjogi hallgató Magyarországi Jánossal. *univ*: Bécs 1460 *torpálya*: 1484-től 1519-ig győri mesterkanonok, Szatmári Ferenc püspök által kinevezett vikáriushelyettes (1500), majd 1503-tól 1519-ig komáromi főesperes, közjegyző. *megjegyz*: Matheus de Ungaria (1467). [VE 1915 13, AGAGP II/2 243 (Nr603), TA 208 (Nr4074), KJ 387, CTN FA 72]
- 474 Johannes** (Folsch/Foltz ?) *s*: [Feketehalom] (85, Codlea RO), *egybtisz*: plebanus de Cidino, plebanus in Genden/Geuden, *be*: 1468.2.26. **J**, *fok*: JDr 1468, *egyetpálya*: 1468. február 26-án Tausentmark István kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Vitéz János, Handó Gergely, János szebeni plébános és Barta Miklós. 1468. március 28-án kánonjogi vizsgát tett, tanúi: Vitéz János váradi prépost, Handó György (!) váradi kanonok és Túri Barta Miklós. Május 16-án Vitéz János kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Pálóci Zsigmond, Handó Gergely (!) váradi kanonok és zágrábi főesperes és Czeyden János kánonjogi doktor, aki minden bizonnyal azonos Folsch Jánossal. Május 23-án Handó Gergely kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Pálóci Zsigmond kánonjogi hallgató, Vitéz János és Folsch János kánonjogi doktorok. *univ*: Bécs 1446 ? *torpálya*: Feketehalmi plébános (1468.1488) és brassói dékán (1488). 1495. augusztus 8-án hunyt el. Vö. Szebeni János doctor artium et decretorum kolozsvári plébános (1493), erdélyi kanonok és vikárius (1488-1493). *megjegyz*: Ioannes. Ioannes Folsch de Ungaria (1468), Ioannes. Ioannes de Czeyden (1468). Veressnél: Cidmo. Talán azonos a bécsi diákkal is, aki 1446-ban iratkozott be Johannes Foltz de Septemcastris néven. [VE 1915 14, AGAGP II/2 294, 301-302, 309, 312 (Nr716, 734, 753, 759), TA 169 (Nr3089), TS 261, GN NZW 91-92]
- 475 Nicolaus** (Ecsedi Bátori) *s*: Nyírbátor (41 H), *be*: 1468. *univ*: Ferrara 1465, Firenze 1466, Padova 1468 ?, Bologna 1472 *torpálya*: Ld. 253. szám alatt. *megjegyz*: Padovai tanulmányait Török József említi, de nem tudni, hogy mire alapozza, talán Bátori Franciscus Pescennius Nigerrrel való szoros kapcsola-

- tára. Itáliai tanulmányaira pontos adat nincs, csak Galeotto leírása, aki azonban – Kiss Farkas Gábor megjegyzése szerint – azért is hangsúlyozhatja Bátori itáliai tanulmányait, mivel saját szerepét akarta kiemelni a magyar udvarban. [VE 323-324, BH II 135 (Nr2341), III 143 (Nr1226-1229), CDP I 140, HJAC 9-14, FVVÉ 489-514, 729-749, 825-843, RMHR 371-381, HEB 8-11, KABCS 13-30, ÉGBO 37-38, BIBC 58-60, MÁRB 117-123, RMBM 131-144, RSZÁE 157-171, CTN BCS 278, CTN KKB 15-17, CTN BIB 49-58, PKMF 593-606, CTN FA 96, 105, KFGFPN 265-276, MDBF 41-55, CTHNP I 47, 49, 69]
- 476 Sigismundus de Palocz** (Pálóci) *s.:* Pálóc (51, Pavlovce nad Uhom SK), *be:* 1468.5.16. **J**, *egyetpályá:* 1468. május 16-án Vitéz János kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Pálóci Zsigmond, Handó Gergely és Folsch János. Május 23-án Handó Gergely kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Pálóci Zsigmond kánonjogi hallgató, Vitéz János és Folsch János kánonjogi doktorok. 1468. szeptember 19-én kánonjogi doktori vizsgán tanú mint kánonjogi hallgató. 1469. augusztus 3-án tanúként szerepel egy kánonjogi doktori vizsgán, mint kánonjogi tanuló, Szatmári Bagosi Egyed kánonjogi tanulóval együtt. 1472. október 16-án Szatmári Egyed kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Pálóci Zsigmond, Pécsi Gergely és Váradi Balázs. *univ:* Ferrara 1466 *toppályá:* Pálóci Zsigmond. Főesperes (1469), szerémi püspök (1474-1478). 1478. augusztus 10. és október 22. között hunyt el. Apja Pálóci János ajtónállómester, testvére Imre lovászmester. Andreas Pannonius a Mátyásnak ajánlott műve végén mint művének lehetséges felolvasóit ajánlja az uralkodó figyelmébe ferrarai diáktársait: Lővei Benedeket, Geréb Lászlót, Pálóci Zsigmondot és Perényi Miklóst, valamint korábbi itáliai tanulókat: Janus Pannoniust és Nyújtódi Miklóst. *megjegyz:* Miles dominus Sigismundus Paluz baro et archidyc. in regno Ungarie (1469), Sigimundus de Paloz (1472). Itt van: 1468.9.19., 1469.8.3. [VE 1915 14, 16, AGAGP II/2 309, 312, 330, 368-369 (Nr753, 759, 796, 878), II/4 331 (Nr138), EG Pányoki rokonság 1. tábla: Pálóci, BKML 367, CTN FA 96]
- 477 Stephanus Ungarus de Transilvania filii domini Johannis Tavvsentmark** (Taufenmark) *s.:* Erdély (130, Ardeal RO), *be:* 1468.2.26. **J**, *fok:* JDr 1468, *egyetpályá:* 1465. szeptember 10-én tanú egy kánonjogi doktori vizsgán. 1468. február 26-án kánonjogi doktor, tanúi: Vitéz János váradi prépost, Handó Gergely váradi kanonok, János szebeni plébános és Túri Barta Miklós. *toppályá:* Gyulafehérvári plébános (1465). Talán a 14. század végi budai polgár, Konrad Tausentmark leszármazottja. *megjegyz:* Stephanus Ungarus de Transilvana filii domini Joannis Tawfentmazk, Stephanus Taufentmark de Septem Castris plebanus Albanensis dioc. (1465). [VE 1915 14, AGAGP II/2 182-183, 294 (Nr468, 716), VABH I 162, II 40-41, 43-44 (Nr87, 95-96)]
- 478 Egidius q. Petri Bagesii de Zathmaar** (Bagosi) *s.:* Csengerbagos (41, Boghiş RO), *egybtisz:* canonicus ecclesiae Agriensis, plebanus et vicarius perpetuus de Megeş, magister, *be:* 1469.7.4. **Ph, J**, *fok:* PhDr 1472, JDr 1472, *egyetpályá:* 1469. augusztus 3-án kánonjogi tanulóként tanú egy kánonjogi

doktori vizsgán Pálóci Zsigmonddal együtt. 1471. július 4-én Lakveri Máté kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Szatmári Egyed, Pesti Mihály és Pécsi Gergely a szabad művészetek doktorai. 1472. május 16-án Ruedl Máté kánonjogi vizsgájának tanúi: Szentmihályi Mihály, Szatmári Egyed, Pécsi Gergely és Farkasfalvi Tamás kánonjogi hallgatók. Július 8-án a szabad művészetek oktora. Július 18-án Szentmihályi Mihály kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Szatmári Egyed és Váradi Tamás artium doktor. Augusztus 4-én Farkasfalvi Tamás kánonjogi vizsgájának tanúi: Jadrai (Zárai) György, Szatmári Egyed, Pécsi Gergely artium doktorok és jogi hallgatók. Augusztus 19-én egy kánonjogi vizsga tanúi között mint jogi hallgató. Október 16-án kánonjogi doktori vizsgát tett, tanúi: Pálóci Zsigmond, Pécsi Gergely és Váradi Balázs. *torpálya*: A Kaplony nb. Bagosi család tagja. 1471. július 4-én, 1472. május 16-án, augusztus 4-én örökös medgyesi (Aranyosmeggyes/Mediașu Aurit RO) vikárius és egeri kanonok, 1472. július 18-án, augusztus 19-én egeri kanonok, 1472. október 16-án egeri kanonok, medgyesi plébános és vikárius. A család őse lehetett Bagosi „Magnus” Simon fia Péter mester 1402-ben miles strenuus. Péter fia Pétert 1395-től említik a források, akinek bagosi jobbágyságait békési Drágfi György és Sándor megverte, 1416-ban és 1431-ben, stb. említik birtokügyekben. 1440-ig említik a források. Bagosi Pétert és fiait, Lászlót és Simont 1429-ben említik, 1436-ban pedig Bagosi Pétert és fiait, Lászlót, Dávidot és Miklóst. László később szatmári alispán lett. Mivel ez túl hosszú idő, valószínűleg nem ez a Péter Egyed apja. *megjegyz*: Egidius quondam Petri Bagesii de Zathmar regni Hungarie canonicus Agriensis plebanus de Meggies et vicarius eiusdem districtus (1469), Egidius Petri Bagesii/Bagesii de Zathmar, Egidius de Hungaria (1472). Kovács Béla Dominikusként említi. [VE 1915 14, 15, 16, AGAGP II/2 368-369 (Nr878), II/4 287, 313-314, 319-320, 321, 325 (Nr34, 96, 110, 116, 125, 138), TS 225, KB 12, 17, NI I 86, EG Kaplyon nem 3. tábla: Bagosi, NPSZ 14-15, 18, 29, 116, 321]

- 479** **Mattheus Rwedel de Corona** (Ruedl) *sx*: Brassó (85, Brașov RO), *be*: 1469.7.27. **J**, *fok*: JDr 1472, *egyetpálya*: 1469. július 27-én egy kánonjogi vizsga tanúja mint kánonjogi hallgató és padovai lakos. 1472. május 16-án kánonjogi vizsgát tett mint artium doktor, tanúi: Szentmihályi Mihály, Szatmári Egyed, Pécsi Gergely és Farkasfalvi Tamás kánonjogi hallgatók. *univ*: Bécs 1461 *torpálya*: Jelentős brassói patrícuscsalád leszármazottja. Feltehetően azonos Matheus de Corona gyulafehérvári kanonokkal (1477), aki emellett nagydisznói plébános és erdélyi vikárius is volt (1478). Nevét Johannis Crysostomi Commentarii in Johannem evangelistam (Romae 1470) című ősnymotatvány kolozsvári példányában található bejegyzés örökölte meg. Az ősnymotatvány kézzel festett iniciálékkal díszített. *megjegyz*: Matheus de Corona filius Antonii Rwdel de Hungaria (1469), Matheus Ruwedel de Corona (1472). [VE 1915 15, AGAGP II/4 313-314 (Nr96), II/6 1543 (Nr2489), TA 210 (Nr4115), TS 289, 290, CTN FA 61]

- 480** **Bartholomeus de Quinque Ecclesiis** *sx*: Pécs (5 H), *egybtisz*: frater Ordinis Heremitarum, *be*: 1470.6.13. **Th**, *fok*: ThBacc 1470, ThMag 1470, *egyetpálya*:

1470. június 13-án teológiai borostyánkoszorús vizsgát tett. 1470. június 28-án a teológia mestere. *univ*: Bologna 1466 *torpálya*: Ld. 238. szám alatt. *megjegyz*: D. fr. Bartholomeus de Quinque Ecclesiis provincia Ungaria ord. Herem, S. Augustini (1470). [VE 164, AGAGP II/2 407, 412-413 (Nr960, 970, 971), FTP 215, PE 158-159, 160, 161, ML 45-46, HA 143-144, ILD 403, 471, 472]

481 Johannes de Telegd (Telegdi) *s*: Mezőtelegd (9, Tileagd RO), *be*: 1470. *univ*: Firenze 1469, Bologna 1469 *torpálya*: Ld. 235. szám alatt. *megjegyz*: 1470 körül tanult itt. Körmendy szerint egyetemi tanulmányai téves forrásértelmezésen alapulnak. [FTE 79, KK SER 219-220, FT 455-456]

482 Gregorius [Waswari] de Quinqueecclesiis (Vasvári) *s*: Pécs (5 H), *be*: 1471.7.4. J, *fok*: JDr 1473, *egyetpálya*: 1471. július 4-én Lakveri Máté kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Szatmári Egyed, Pesti Mihály és Pécsi Gergely a szabad művészetek doktorai. 1472. május 16-án Ruedl Máté kánonjogi vizsgájának tanúi: Szentmihályi Mihály, Szatmári Egyed, Pécsi Gergely artium doktor és Farkasfalvi Tamás kánonjogi hallgatók. Augusztus 4-én Farkasfalvi Tamás kánonjogi vizsgájának tanúi: Jadrai (Zárai) György, Szatmári Egyed, Pécsi Gergely artium doctor és kánonjogi hallgató. Október 16-án Szatmári Egyed kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Pálóci Zsigmond, Pécsi Gergely doktor artium kánonjogi hallgató és Váradi Balázs. 1473. május 25-én kánonjogi doktori vizsgát tett mint artium doktor, tanúi: Váradi Balázs kánonjogi hallgató, Abodi Dénes teológiai hallgató artium doktorok és Pécsi Pál orvosi hallgató. 1474. január 26-án egy orvosi vizsga tanúi Pécsi Gergely artium és kánonjogi doktor, Váradi Balázs és Abodi Dénes artium doctorok. 1474. március 31-én Tordai Tamás teológiai magisteri vizsgájának tanúi: Pécsi Gergely artium és kánonjogi doktor, Váradi Balázs, Guntermann Kristóf artium doktorok. *torpálya*: Vö. Gergely decretorum doctor pécsi kanonok és székesegyházi főesperes (1470-1503), győri, komáromi főesperes (1475). 1475-ben Rómában belépett a Szentlélek Társulatba. 1496-ban pápai delegált bíró. A diák és a kanonok azonosításának ellentmond, hogy a kanonok csak 1478-tól tünteti fel doktori címét, 1475-ben nem jelzi. Azonos lehet egy másik Gergely decretorum doctor pécsi kanonokkal is (1473 után). *megjegyz*: Gregorius Quinqueecclesiensis (1472), Gregorius Ungarus Laurentii Waswari de Quinqueecclesiis (1472), Gregorius Quinqueecclesiensi Laurentii Thylai (1473), Gregorius Laurentii Thilac de Quinqueecclesiis (1474). Másutt Georgius. [VE 1915 14-15,16, AGAGP II/4 287, 313-314, 321, 331, 346, 374-375, 379 (Nr34, 96, 116, 138, 171, 229, 239), FT 365-366]

483 Matheus Michaelis de Lakver de districtu Bellrez *s*: Lak (55 H), *be*: 1471.7.4. J, *fok*: JDr 1471, *egyetpálya*: 1471. július 4-én mint doctissimus dominus kánonjogi doktori vizsgát tett, tanúi: Szatmári Egyed, Pesti Mihály és Pécsi Gergely a szabad művészetek doktorai. *torpálya*: Pécsi kanonok (1475), ekkor a pápa Isztróí István préposttal együtt egy panasz kivizsgálásával bízta meg. Vö. Máté baranyai főesperes (1478), pécsi éneklőkanonok (1482-1487), dékán (1482), akit 1483-ban doctor iuris canoniciként említenek. *megjegyz*: Mathei de Ungaria, Matheus Michaelis de Lakw de districtu Bellrez

(1471). Bélköz kerület Siklós várához tartoztt. 1346-ban is említik már a települést. Mára elpusztult. [VE 1915 14-15, AGAGP II/4 287 (Nr34), CÁRR 11), CSD II 472, FT 403, FTÖ 446, AOKL XXX Nr855, 856, ÁMTF I 334-335]

- 484 Michael de Pestibus** (Szentmihályi) *sꝛ*: Rákosszentmihály mh Pest (34 H), *egyhtisꝛt*: plebanus de Pesth, plebanus in civitate regali Pestiensis, *be*: 1471.7.4. **J**, *fok*: JDr 1472, *egyetpálya*: 1471. július 4-én Lakveri Máté kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Szatmári Egyed, Pesti Mihály és Pécsi Gergely a szabad művészetek doktorai. 1472. május 16-án Ruedl Máté kánonjogi vizsgájának tanúi: Szentmihályi Mihály artium doctor, Szatmári Egyed, Pécsi Gergely és Farkasfalvi Tamás kánonjogi hallgatók. 1472. július 18-án mint a szabad művészetek doktora kánonjogi doktori vizsgát tett, tanúi: Szatmári Egyed és Várad Tamás. *egyetélet*: 1471. februárjában Mihály kánonjogi hallgató szolgálja, Bálint 50 dukátot adott Bartolomeo Mezzalirának azért az ellátásért, amelyben a padovai Szent Antal városrészben lakva részesültek. *univ*: Bécs 1462 *torpálya*: 1461-től említik a források, ekkor már nagykorú. Egy 1468-as oklevélben magister venerabilisként említik, tehát ekkor már valamilyen jelentősebb egyházi javadalmat szerzett. 1471-ben Padovában venerabilis et generosus címzése alapján a család időközben feltehetően nemesi címet szerzett. A pesti Szűz Mária-egyház plébánosa (1471-1479) és rektora (1479). Mivel testvérei 1489-1494 között pereskedtek a családi vagyonért és ekkor Mihályt nem említik, feltehető, hogy ekkor már nem volt életben. Apja Szentmihályi Kis János pesti polgár, anyja Fithos Ferenc leánya, Katalin. Fithos Ferenc a 15. század közepén Cinkotán élt valószínűleg a Nyulak-szigeti apácakolostor jobbágyaként, jómódú volt, két szőlője, két vasas szekere, elegendő marhája és 400 juha volt. Kis János apósa halála után eladta javait és az árából szőlőt és házat vett Pesten és Budán. 1461-ben már pesti polgárként említik, majd Pest város esküdtje lett (1469/1470). 1471 és 1485 között hunyt el. Mihály testvérei: Ilona (férje Szegedi István deák pesti polgár és nemes, az alsó részek sókamaraispánja, 1481-ben és 1483-ban Pest város bírása, csongrádi sipán, 1489-ben hunyt el, sírverse fennmaradt, gyermekeik: János, aki a bécsi egyetemen tanult, Balázs, István és Magdolna) és Dorottya (férje Batha Tamás, gyermekeik: Ferenc, Péter és Magdolna). *megjegyz*: Michael de Pesth, Michael Ioannis de Zentimhali, Michael de S. Michael (1472). [VE 1915 14-15, 16, AGAGP II/4 287, 313-314, 319-320 (Nr34, 96, 110), 2/3/1 119, DL 18301, KA BPP 548-549, KA PÉH 601, 602, 610, KATB II XLVI (63. ábra)]
- 485 Petrus Garasda Ungarus** (Garázda) *sꝛ*: Apar (45 H), *be*: 1471.11.22. *egyetpálya*: 1472. január 8-án egy római jogi vizsgán tanú Jadrai (Zárai) Gergellyel. *egyetélet*: 1471. november 22-én írt levelet Lorenzo Medicinek útban hazafelé, de Velencében hidegrázást kapott és visszatért Padovába. *univ*: Ferrara 1465, Firenze 1468 *torpálya*: Garázda Péter. Valószínűleg 1443-ban született a Tolna megyei Aparon. 1461-ben még világiként, királyi emberként szerepel. 1465-ben Ferrarában mint zágrábi egyházmegyei klerikusengedélyt kapott, hogy bármilyen egyházi, akár szerzetes rendi javadalmat viseljen tanulmányai finanszírozására, amit Janus Pannonius

kérvényezett neki. Ekkor említik váradi prefektúráját is. Talán ekkor nyerte el Janus Pannoniustól a pozsegai prépostságot. 1469-ben Firenzében pozsegai prépost és pécsi kanonok. Prépostságát haláláig viselte. Pécsi vikárius (1468). Keszthelyi Mihállyal részt vett az esztergomi káptalan hiteleshelyi tevékenységében, 1474-től haláláig esztergomi kanonok és nyitrai főesperes. 1478-ban pozsegavári prépost, pécsi olvasókanonok (1473?-1483?). 1489-ben említik utoljára, 1498-ban már néhai, 1490 tavasza és 1492 nyarának vége között hunyt el. C. Tóth Norbert legújabb kutatásai bizonyították, hogy – a korábbi szakirodalmi vélekedéssel ellentétben – nem 1507-ben hunyt el és ezért ekkor nem is viselte az esztergom-szentistváni prépostságot. Reneszánsz sírköve és sírverse a szentistváni prépostság templomának szentélyében áll. A korábbi szakirodalom azt is feltételezte, hogy az 1490-es évek közepén Itáliában járt (egy versének becsmérő kritikája miatt), azonban az esetről többet nem tudni, s a szerző csak mint Petrus Pannonius szerepel, azonossága Garázdával tehát nem bizonyos. Apja István. Vitéz János rokona. A korábbi szakirodalmi vélekedéssel ellentétben pályája nem tört meg a Vitéz-féle felkelés után, éppen ellenkezőleg. Támogatói voltak Janus Pannonius és Beckensloer János is. A budai, Váradi Péter kalocsai érsek által vezetett humanista kör tagja. Kortársai szerint kiváló költő volt, de csak néhány verse maradt fenn, az egyik egy sevillei kódexben. Valószínűleg jelentős könyvtára volt, de csak néhány darabja maradt fenn: két kódex a müncheni Staatsbibliothekben (benne: Macrobius, Theodosius: Saturnaliorum libri és Cicero beszédei), egy kódex a Prágai Egyetemi Könyvtárban (benne: Iustinus, M. Iunianus: Epitome Historiarum Trogi Pompei), egy kódex a z Österreichische Nationalbibliothekben (benne: Lactantius, Lucius Caelius Firmianus: Divinarum institutionum libri VII. De ira Dei. De officio hominis, Carmen de Phoenice, ab aliis Theodulpho Aurelianus truibutum, Ovidius: Metamorphoseon libri., Venantius Fortunatus: Carmen de pascha, ab aliis Lactantio tributum). Mindegyik Firenzében készült, az első hármat illuminálták, az utolsón látható Garázda címere: kék alapon cinóbervörös lángokból kiemelkedő fekete vadkecske mellső lábaiban gyökerével kiszakított fenyőfát tart. Ismert egy Evangeliaruma is, amelyet Janus Pannoniusnak adott. *megjegyz:* Petrus Garasdae Pannonio. [VE 1915 15, AGAGP II/4 302-303 (Nr69), BH I 49-50, 162-163 (Nr75, 465), II 60, 64-65, 177 (Nr2010, 2021, 2022, 2521), FTE 59,70, FTSZÖ 30, 32, KKL 190, 344 (74. l.), KK SER 95, 144-147, 198-199, FT 359-360, MaMüL III 254, HEGC 79, VKSGP 52, ADGP 451-455, ADUGP 259-265, PTVG 16, PKBZS 24, CTN GP 1-12, MDSG 67-71]

- 486 **Blasius de Varadino** (Kerekegyházi) *sz:* Nagyvárad (9, Oradea RO), *egybtlvszt:* canonicus Waradiensis, *be:* 1472.10.16. **Ph ?**, **J**, *foke:* JDr 1475, *egyetpálya:* 1472. október 16-án Szatmári Egyed kánojogi doktori vizsgájának tanúi: Pálóci Zsigmond, Pécsi Gergely és Váradi Balázs doktor artium. 1473. május 25-én Pécsi Gergely kánojogi doktori vizsgájának tanúi: Váradi Balázs kánojogi hallgató, Abodi Dénes teológiai hallgató doctor artiumok és Pécsi Pál orvosi hallgató. 1474. január 26-án egy orvosi vizsga tanúi Pécsi Gergely artium és

- kánonjogi doctor, Váradi Balázs és Abodi Dénes artium doctorok. 1474. március 31-én Tordai Tamás teológiai magisteri a vizsgájának tanúi: Pécsi Gergely artium és kánonjogi doktor, Váradi Balázs, Gunttermann Kristóf artium doctorok. 1475. március 17-én jogi doktori vizsgát tett. *univ*: Bécs 1460 *torpálya*: Vö. Váradi Balázs kalocsai prépost (1478-1510), vikárius (1479, 1500-1510), akit 1502-ben doctorként említenek. 1510. szeptember 5-én hunyt el, ekkor Isidorus Hispalensis Episcopus: Ethimologiarum libri numero viginti c. könyvét (Aachen, 1472) a káptalani könyvtárra hagyta (Reverendissmus Blasius de Waradino dd. praepositus major et vicarius Ecclesiae Colocensis testamentaliter hunc librum legavit ad bibliothecam dictae Ecclesiae tali conditione (ut) nullo unquam tempore extradetur de praefata bibliotheca, sed semper ibi reperiatur. Obiit 5 Septembris 1510). Vö Pozsegavári Balázs doctor decretorum pécsi kanonok (1473-1478) és vikárius (1473), kalocsai kanonok és vikárius (1479). *megjegyz*: Blasius Varadiensis (1473), Blasius de Valadino, Vlasius Varadiensis (1474), Blasius nati Ladislai Kerekeghazi/Krekegyhaizi de Waradino (1475). [VE 1915 16, 17, AGAGP II/4 331, 346, 374-375, 379, 408 (Nr138, 171, 229, 239, 317), TA 207 (Nr4054), TS 216, WP KB 17, TS 216, UJ KSz 54-55, FT 320, CTN FA 36, 37, 90]
- 487 Thomas de Varadino** (Mercatoris ?/Vicarii ?) *s*: Nagyvárad (9, Oradea RO), *be*: 1472.7.18. *egyetpálya*: 1472. július 18-án Szentmihályi Mihály kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Szatmári Egyed és Váradi Tamás artium doctor. *univ*: Bécs 1464 ?, Krakkó 1470 ?/ Bécs 1471 ? [VE 1915 16, AGAGP II/4 319-320 (Nr110), TA 216, 232 (Nr4240, 4598, 4599), AFA III/1 154 (Nr15121), HSzKSz 195 (Nr1715), TS 336, 337]
- 488 Thomas Ladislai Sedin de Farkasfaluaa Ungarus** (Sedin) *s*: Farkasfalva ?- *be*: 1472.4.22. *J*, *fok*: PhDr 1472, JDr 1472, *egyetpálya*: 1472. április 22-én egy kánonjogi vizsgán tanú. Május 16-án Ruedl Máté kánonjogi vizsgájának tanúi: Pesti Mihály, Szentmihályi János, Szatmári Egyed, Pécsi Gergely és Farkasfalvi Tamás artium doktor kánonjogi hallgatók. 1472. augusztus 4-én mint artium doktor kánonjogi vizsgát tett, tanúi: Jadrai (Zárai) György, Szatmári Egyed, Pécsi Gergely. *egyetélet*: Bartolomeo Mezzalira kereskedőnél szállt meg a városban, akinek 1471-ben több ízben fizetett a saját és szolgálja ellátásáért (előbb 10 dukátot, majd további ellátás fejében még 15-öt a következő húsvétig). *univ*: Krakkó 1453 *torpálya*: 1477. március 3-án artium et decretorum doctor, erdélyi kanonok és tasnádi vikárius. Gyulafehérvári főesperes és kanonok (1476). Gabriele Rangoni erdélyi püspök erdélyi vikáriusa (1474-1476) és Geréb László erdélyi püspök tasnádi vikáriusa (1476-1477). *megjegyz*: Thomas de Ungaria (1472), Thomas Ungarus Ladislai Sedin de Farkasfalua, Thomas de Farkas Faluva (1472). Hasonló helynevek Baranya, Gömör, Krassó, Nógrád, Somogy, Szepes, Tolna, Ugocsa, Valkó, Vas és Zólyom megyében. Tonk nem erdélyiként azonosítja. [VE 164, VE 1915 15-16, AGAGP II/4 310, 313-314, 321 (Nr87, 96, 116), 2/3/1 119, VAJ I 293, TS 169, 196, VKAI Anexa 7, GyPT 46, HSzKSz II 132 (Nr961), CTN FA 60, 61, CTHNP I 38, LJM 171]

- 489 **Dionisius de Abod** *sꝯ*: Abod (11 H), *egybtiszt*: Agriensis dyocesis clericus, *be*: 1473.5.25. **Th**, *egytpálya*: 1473. május 25-én Pécsi Gergely kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Váradi kánonjogi hallgató. Abodi Dénes teológiai hallgató artium doktorok és Pécsi Pál orvosi hallgató. 1474. január 26-án egy orvosi vizsga tanúi Pécsi Gergely artium és kánonjogi doktor, Váradi Balázs és Abodi Dénes artium doktorok. *torpálya*: Egri egyházmegyei klerikus (1473). [VE 1915 16, AGAGP II/4 346, 374-375 (Nr171, 229)]
- 490 **Martinus de Quinqueecclesiis** *sꝯ*: Pécs (5 H), *egybtiszt*: frater [Augustini], *be*: 1473.4.7. **Th**, *fok*: ThBacc 1483, *egytpálya*: 1485. május 6-án cursor lett (in studio nostro Patravino). Sacrae paginae humilis professor. 1491-ben padovai lector, amikor a magyar rendtartományba hazaküldik. 1498-ban engedélyt kapott, hogy a teológiai magisteri jelvényeket bármely egyetemen megszerezhesse. 1501/1502 körül megszerzi a magisteri fokozatot. *egytelel*: 1473. április 7-én küldték Itáliába. 1481-ben Rómában egy társa nevében fizet ki 28 dukátot, mint padovai diák. *torpálya*: 1491. december 16-án küldték haza a magyarországi provinciába. 1510. november 3-án a magyarországi provincia megreformálására választották. 1509-1510-ben a magyar Ágoston-rendi remete rendtartomány provinciálisa. *megjegyz*: Martinus de Vngaria (1483, 1491). Mezey két évszámot kever (1483 vagy 1485). Rá vonatkozó adataink kiegészítését köszönjük Dózsa Gábornak! [ML 47-48, MHA 114, 121]
- 491 **Paulus de Quinqueecclesiis** *sꝯ*: Pécs (5 H), *be*: 1473.5.25. **M**, *egytpálya*: 1473. május 25-én Pécsi Gergely kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Váradi kánonjogi hallgató, Abodi Dénes teológiai hallgató artium doktorok és Pécsi Pál orvosi hallgató. [AGAGP II/4 346 (Nr171)]
- 492 **Thomas de Torda de Ungaria** (Tordai) *sꝯ*: Torda (65, Turda RO), *egybtiszt*: frater Ordinis Heremitarum Sancti Augustini, *be*: 1473.3.30. **Th**, *fok*: ThBacc 1473, ThMag 1474, ThDr 1474, *egytpálya*: 1473. március 30-án teológiai vizsgára küldték, másnap borostyánkoszorús. 1474. március 28-án vizsgázott a teológiai magisteri címért, március 31-én a doktori címért folyamodott mint magister, a vizsga tanúi: Pécsi Gergely, artium és kánonjogi doktor, Váradi Balázs, Guntermann Kristóf artium doktorok. 1474. április 12-én és július 4-én, magisterként vizsgáztat. *egytelel*: 1474. március 1-én küldték Ferrarából Padovába tovább tanulni. *univ*: Ferrara 1472 *torpálya*: 1470. évi káptalanon a magyarországi provincia képviselői: Pécsi Bertalan magister, Tordai Tamás magister és Bátmonostori Miklós lector. Ő volt a magyar provincia első Itáliában kreált magistere. 1475. augusztus 27-én első helyen a magyarországi tartomány vikáriusa. 1476. június 9-én második helyen a magyarországi rendtartomány vikáriusa. 1481. [valószínűleg helyesen 1476] június 20-án egy velencei polgár rá hagyta vagyonát. 1481. augusztus 1-én az esztergomi káptalanban tartományi kanonoknak választották Kusalyi Dénes vikáriátusa alatt. *megjegyz*: Thomas Ungarus (1473, 1474), Thomas de Corda de Ungaria (1473, 1474). [VE 164-165 AGAGP II/4 340, 378, 379-380, 389 (Nr159, 160, 237, 239, 241, 265), FTP 251, TS 337, PE 159, 161, ML 44-45]
- 493 **Cristophorus de Transilvania Guntermann** (Guntermann/Guttermann/Gulterman) *sꝯ*: Medgyes (76, Mediaș RO), *egybtiszt*: plebanus in Birthalben,

rector parochialis ecclesiae de BIRTHALBENSE de Transilvania, acolitus sedis apostolicae (1476), *be*: 1474.3.31. **Ph 2, J**, *foke*: PhDr 1476, JDr 1476, *egyetpálya*: 1474. március 31-én Tordai Tamás teológiai magisteri a vizsgájának tanúi: Pécsi Gergely artium és kánonjogi doktor, Váradai Balázs, Guntermann Kristóf artium doctorok. 1474. május 13-án egy kánonjogi vizsgán tanú mint martium doctor. 1476. február 23-án Szebeni Péter kánonjogi vizsgájának tanúi: Guntermann Kristóf kánonjogi hallgató és Nádasdi Márton. Május 16-án mint artium doctor kánonjogi vizsgát tett, tanúja: Alattyáni Miklós. *univ*: Bécs 1457 *torpálya*: 1457-1464 Bécsben között tanult. Berethalmi plébános (1475-1476). 1475. október 11-én nevezte ki a pápa, majd október 12-én utasította a kolozsmonostori apátot és a kerci prépostot, hogy Christian Guttermann berethalmi plébánost és pápai officialist, a szabad művészetek mesterét, jóváhagyása nélkül ne engedjék püspöki szék elé idézni. Október 20-án a pápa kiváló érdemeire tekintettel, azt is engedélyezte neki, hogy berethalmi plébánosi stallumát megtartva, még egy másik, anélkül pedig két másik, akár plébániai javadalmat nyerhessen, vagy pedig plébános létére valamely nagyobb, de a főpapságon aluli egyházi méltóságot vagy hivatalt elvállalhasson azzal a feltétellel, hogy a hivatalt alkalmas helyettesssel látja el. 1481-ben gyulafehérvári kanonok és Geréb László erdélyi püspök vikáriusa. 1486-1487 között a püspök, mint pápai legátus főcommissarius, ezért valószínűleg erdélyi vikárius is. 1494. december 14-én gyulafehérvári kanonok, a pápai nuncius ügyhallgatója. *megjegyz*: Tristanus Guttermann (1476), Tresitanus Gouttermann (1476). Christianus, Christoforus. Cristanus Gulterman de Megies (Bécs). [VE 1915 17, VE 412, AGAGP II/4 379, 382, 442-443, 445-446 (Nr239, 246, 401, 409), TA 203 (Nr3967), CÁRR 11, ZW VII 61 (Nr4069, 4071), KJ MEA 84 (Nr155), TS 221, 341, GyPT 83, BGyMJ 236, CTN FA 61]

- 494 Nicolaus de Bathmonostora** *sx*: Bátmonostor (4 H), *egyhtiszt*: frater [Augustini], *be*: 1474.9.26. **Th**, *foke*: ThBacc 1474, *egyetpálya*: 1474. szeptember 26-án lektori címet nyert és cursor lett a padovai konventben és studiumban. *egyetélet*: 1475. május 6-án lektori címet nyert a padovai konventben és studiumban. *torpálya*: 1470. évi káptalanon a magyarországi provincia képviselői: Pécsi Bertalan magister, Tordai Tamás magister és Bátmonostori Miklós lector. 1476. június 9-én harmadik helyen a magyarországi rendtartomány vikáriusa. 1482. június 1-én a perugiai konventbe helyezték, mint baccalaureust. 1494. július 8-án a magyarországi provincia vezetőjévé választották. *megjegyz*: Nicolaus de Vngaria (1475), Bathmonstra (1476), Nicolaus Ungarus de Bathmonstora (1482). [PE 159, 160, ML 45, 46, 47]

- 495 Emericon [Nicolai] de Zagrabia** *sx*: Zágráb (93, Zagreb HR), *egyhtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1476.6.2. **Th**, *egyetpálya*: 1476. június 2-án teológiai hallgató (studens theologiae), ahova tartományának generális káptalana küldte. 1478. szeptember 25-én újra Padovába helyezték tiszteletbeli teológus hallgatónak. *egyetélet*: 1476. június 2-án engedélyt kapott rá, hogy a barátaitól és szüleitől kapott pénzt padovai teológiai tanulmányaira, ruháira és könyveire költse. Pozsegavári Jakab testvér is adott neki 6 dukátot, amely

az akkoriban külföldön tartózkodó Domonkos testvérnek volt kölcsönadva. Domonkos azonban nem akarta az összeget átadni, ezért 1477. február 10-én a generális megparancsolta neki, hogy 6 napon belül fizesse ki Imrének a pénzt (talán római tanulmányaira kellett neki a pénz sürgősen). Imre 1479. április 26-án Padovában tartózkodott, ekkor velencei Szent János és Szent Pál konventben elhunyt Erdélyi Pál testvér kapcsán említik, ti. Pált Mátyás király sok pénzzel küldte Itáliába (talán könyvekért?) és aki tud a nála levő pénzről, az Imrének köteles ezt nyugta ellenében átadni. *univ*: Róma 1476 *torpálya*: A zágrábi konvent tagja. 1479. április 26-án Budára rendelték magister studentiumnak. 1480-ban a generálistól engedélyt kapott, hogy Velencében nyomtatott könyveket Magyarországra hozhasson és ott eladhasson. 1481-ben ugyanilyen engedélyt kapott Petrus Niger: Clypeus Thomistarum c. művének árusítására. 1481. augusztus 3-án engedélyt kapott rá, hogy a császári konventben tartózkodjon, amelynek helyreállítására alamizsnát fogadhatott el. A budai konventben 1497-ben fordult elő, ekkor másokkal együtt a konvent vizitátora. 1499. június 14-én lektor és esztergomi perjel, aki másokkal együtt a királyné szolgálatában a renden kívül tartózkodhatott. Valószínűleg azonos azzal a Zágrábi Imre testvérral, aki 1490-ben összekülönbözött rendtársaival, ekkor mint szlavóniai vikárius engedélyt kapott arra, hogy a provincia bármelyik konventjében tartózkodhat és ott a provinciális joghatósága alatt könyvekre adományokat gyűjthet. [VE 165, HA 248-249, 271, ILD 403, 407, 423, 426, 442, 470, 474, BH III 156 (Nr1356-1357), IBD 26]

- 496 Martinus de Nadasd** (Nádasdi) *s.:* Nádasd (53 H), *egybtisz:* canonicus ecclesiae Colocensis, presbiter, *be:* 1476.2.23. **J**, *fok:* JDr 1478, *egyetpálya:* 1476. február 23-án Szebeni Péter kánonjogi vizsgájának tanúi: Gunterman Kristóf kánonjogi hallgató és Nádasdi Márton. 1478. január 16-án kánonjogi vizsgát tett, tanúi: Kesztlői Mihály, Szvinnai István, Csíktapolcai Balázs, Sánkfalvi Antal, Rozvágyi Simon, Kaproncai Péter. *univ*: Krakko 1468 ? *torpálya:* Kalocsai kanonok (1476-1478). *megjegyz:* Martinus de Ungaria de Nadasd, Vadasd (1478). Hasonló nevű települések Vas, Tolna, Pozsony, Veszprém, Baranya, Abaúj, Közép Szolnok, Trencsén, Hunyad, Nógrád, Szepes, Sopron, Torda, Torna, Temes, Arad és Kolozs megyékben is. [VE 1915 17, AGAGP II/4 442-443, 509 (Nr401, 526), HSzKSz II 187 (Nr1602), UJ KSz 93-94, ZSO I (Nr4714, 6098, 599, 4827, 4727, 2596, 1733, 2723), II (Nr2754), III (Nr782), IX (Nr923), HO I 254, CsD V 113, 385, 722, I 104, III 243, 621, I 263, 776, II 52]

- 497 Nicolaus de Alathiiian** *s.:* Alattyán (18 H), *be:* 1476.5.16. **J**, *egyetpálya:* 1476. május 16-án Gunterman Kristóf kánonjogi doktori vizsgájának tanúja, mint kánonjogi hallgató. *torpálya:* Sebastei címzetes püspök (1477-), váradi éneklőanonok (1477-1490), prépost (1490-1499), a váradhegyfoki Szent István-társaskáptalan prépostja (1491-1495). Váradi segédpüspök (1480-1489) és püspöki vikárius Filipec János, Pruisz János és Farkas Bálint püspök alatt is (1480-1492). Felszentelt sebastei püspök (1480). 1482. június 21-én Filipec Jánossal belépett a Szentlélek Társulatba. 1495-ben Farkas Bálint végrendeletének végrehajója. 1498-ban 300 magyar aranyforintot adományozott a várad-

velencei apácáknak, hogy lelki üdvéért imádkozzanak. Sírkövének sarokrésze ismert. Gyűrűspecstjének lenyomata: címerpajzsban stilizált virágdísz, felette püspöksüveg. Felirata: S NICOLAVS --- SE--- II S. *megjegyz.* Nicolaus Alathüan (1476). [VE 1915 17, AGAGP II/4 445-446 (Nr409), KIV 12, CTN FA 110, 11]

- 498 Petrus de Cibino de Transilvania** (Flaschner) *szerző*: Nagyszeben (81, Sibiu RO), *be*: 1476.2.23. **J**, *forrás*: JDr 1476, *egyetpályá*: 1476. február 23-án mint artium doctor, nobilis ac doctissimus kánonjogi vizsgát tett, tanúi: Gunterman Kristóf kánonjogi hallgató és Nádasdi Márton. *univ*: Bécs 1464 [VE 1915 17, AGAGP II/4 442-443 (Nr401), TA 216 (Nr4233), TS 318]
- 499 Antonius de Saanfalwa, Saanfalura** (Sánkfalvi) *szerző*: Sánkfalva (16, Šankovce SK), *egybtisz*: canonicus ecclesiae Bachiensis et Iraciensis (!) [Waciensis], *be*: 1478.1.16. *egyetpályá*: 1478. január 16-án Nádasdi Márton kánonjogi vizsgájának tanúi: Kesztölci Mihály, Szvinnai István, Csíktapolcai Balázs, Sánkfalvi Antal, Rozvágyi Simon, Kaproncai Péter. *univ*: Bécs 1453 *tonpályá*: Gömör megyei nemesi családból származik, egyházi pályafutását váradi kanonokként kezdte bécsi tanulmányai után. Vitéz János váradi püspök mellett váradi kanonokként részt vett a III. Frigyessel Grazban folyó tárgyalásokon, amelyek a Szent Korona visszaszerzése érdekében folytak 1463-ban. 1468-ban kancelláriai jegyző. Pozsonyi prépost (1486-1500), bácsi? és váci kanonok (1478-1484), nyitrai püspök (1492-1500). V. Lászlótól címereslevelet kapott, amelyet diplomáciai szolgálataiért (többek között 1463: Graz, 1471: Lengyelország, 1482: Róma, majd Nápoly, 1486: Milánó, majd Párizs, 1488: Róma) Mátyás kicserélt (1489). A pozsonyi egyetem alkancellárja. 1492-ben II. Ulászló Rómába és Nápolyba küldte, hogy bizonyítsa Beatrixszal és Brandeburgi Borbálával kötött házasságainak érvénytelenségét. E diplomáciai kiküldetése során pápai prothonotariussá nevezték ki. 1499-ben a temesi ispánnal együtt II. Ulászló követei a wormsai (a diéta áthelyezése után kölni) birodalmi gyűlésen. 1500-ban hunyt el. Felújította a pozsonyi Szent Márton-templomot, amelybe új főoltárt állíttatott. Egyházmegyei zsinatot is tartott. Egy 1487-ben, Velencében Georgius de Rivabenis által nyomtatott könyvben (benne: Angelus de Clavasio: Summa angelica de casibus conscientiae) Sánkfalvi címere is megtalálható, mely bizonyítja, hogy ő volt a kötet tulajdonosa. Megrendelője a Missale Dominorum Ultramontanorum c. kötetnek. *megjegyz.* Köblös szerint itt kánonjogi doktorátust szerzett. [VE 1915 17, AGAGP II/4 509 (Nr526), TA 191 (Nr3652), BH I 294 (Nr1061), KJ 465-466, VLBV 92-93, CTNV 20, CTN FA 86, 139, BGYM 237, KD KMA 152-153, MH DS 3-23, MN MDU 359]
- 500 Benedictus Janc de Chanigh** (Janc) *szerző*: Csánig ? (53 H A), *be*: 1478.12.19. **J**, *egyetpályá*: 1487. december 19-én veszprémi tanulóként a padovai egyetemen kánon és római jogot tanult. [VE 1915 18]
- 501 Blasius de Chiktaplóc, Chikhephas** (Wesslin/Wezelem/Veczelin ?) *szerző*: Csíktaploca (68, Toplița RO), *egybtisz*: lector et canonicus ecclesiae Chanadiensis, *be*: 1478.1.16. **J**, *egyetpályá*: 1478. január 16-án Nádasdi Márton kánonjogi vizsgájának tanúi: Kesztölci Mihály, Szvinnai István, Csíktapolcai

- Balázs, Sánkfalvi Antal, Rozvágyi Simon, Kaproncai Péter. 1478. februárban Contarini Ágoston felfogadott két kénonjogi tanulót, Balázst és honfitársát, Simont, hogy egy vizsgán az ő nevében (betegsége miatt) a nevében tanúskodjanak egy vizsgán. *univ*: Bécs 1457 ? *torpálya*: Csanádi olvasókanonok (1477-1487). 1480. május 21-én már Csanádon volt. *megjegyz*: Blasius Pauli ungarus lector et canonicus Ceundrensis (1478). [VE 1915 17, AGAGP II/3 17 (2. lbj.), II/4 509 (Nr526), TA 204 (Nr3965), TPCsSz 205]
- 502 Matheus de Ungaria** *szerző*: Magyarország (120), *be*: 1478.2.25. *egyetpálya*: 1478. február 25-én, 1480. március 11-én, április 28-án és november 6-án egy-egy teológiai vizsga tanúja mint a padovai püspök familiárisa. [AGAGP II/4 515, 559, 564, 584 (Nr536, 641, 654, 693)]
- 503 Michael de Keztheulcz** (Zafran?/Kesztlőci) *szerző*: Kesztlőc (14 H), *egybtiszt*: praepositus et canonicus ecclesiae Iraciensis (sic!) [Waciensis], *be*: 1478.1.16. *egyetpálya*: 1478. január 16-án Nádasdi Márton kánonjogi vizsgájának tanú: Kesztlőci Mihály, Szvinnai István, Csíktapolcai Balázs, Sánkfalvi Antal, Rozvágyi Simon, Kaproncai Péter. *univ*: Krakko 1458, Bécs 1469 *torpálya*: Vö. Kesztlőci Sáfrány Mihály váci őrkanonok (1467-1469), majd prépost (1470-1482), esztergomi olvasókanonok (1482-1496 ősze). Kancelláriai jegyző (1464 előtt) és királyi követ Bécsben (1469 tavaszán). Tőle kérte kölcsön 1496-ban Váradí Péter Janus Pannonius epigrammáinak kötetét. Megbízott szentszéki bíró (1486, 1495, 1496), káptalani megbízott Rómában (1495). Szentszéki tevékenysége ismert (1486-1496). Kialakította az esztergomi székesegyház északi tornyában a Szent Jeromos-kápolnát, és alapítványt tett, hogy ott állandóan lehessen gyónni, missalékat is adományozott neki. Töredékes sírfeliratának kiegészítése Bonfinire támaszkodik. Janus Pannonius epigrammáit tőle kérte kölcsön 1496-ban Váradí Péter, mert úgy tudta, hogy nála meg van átírva. Létezett egy Kesztlőci Mihály nevű pécsi kanonok (1495-1507) is. *megjegyz*: A két (esztergomi és pécsi) kanonok valószínűleg nem ugyanazon személy. [VE 1915 17, AGAGP II/4 509 (Nr526), TA 225 (Nr4447), HSzKSz II 144 (Nr1118), BH III 160, 168 (Nr1414, 1468), FTE 74, KKL 190, KK SER 131, 141-143, 145, 200-201, FT 393-394, MaMül V 378, CTN Esz I 43-50]
- 504 Paulus de Septem Castris** *szerző*: Erdély (130, Ardeal RO), *egybtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1478.8.26. **Th**, *egyetpálya*: 1478. augusztus 26-án a perugiai rendi káptalan küldte Padovába teológiát tanulni. *torpálya*: Erdélyi Pál domonkos szerzetes, akit a király sok pénzzel Itáliába küldött tanulni, de 1479. április 16. előtt Velencében hunyt el, a Szent János és Pál konventben. *megjegyz*: Tonknl az évszám 1473 (!). Iványi szerint Mátyás Velencébe a Szent János- és Szent Pál-konventbe tanulmányi célokból küldte. [VE 166, HA 251, IBD 19, BJ MMKU I 552, 691, TS 310]
- 505 Paulus Ungarus** *szerző*: Magyarország (120), *be*: 1478.5.16. *egyetpálya*: 1478. május 16-án egy szabad művészetek és orvosi doktori vizsga tanúja mint magister. *univ*: Bologna 1478 ? *torpálya*: Ld. 261. szám alatt. [VE 1915 17, AGAGP II/4 522 (Nr526)]

- 506 Petrus de Ungaria, de Kaprouza** (Parczich) sz: Kapronca (87, Koprivnica HR) ?- *egybtisz:* frater Ordinis Sancti Petri, clericus Kapronzansis, *be:* 1478.1.16. **J, Th, fok:** JDr 1480, *egytpálya:* 1478. január 16-án Nádasdi Márton kánonjogi vizsgájának tanúi: Kesztlői Mihály, Szvinnai István, Csíktapolcai Balázs, Sánkfalvi Antal, Rozvágyi Simon, Kaproncai Péter artium doctor. 1478. július 10-én teológiai baccalaureus mint világi pap. 1480. április 28-án kánonjogi vizsgát tett, tanúja: Bácsi Márton. *torpálya:* Az Ordo Sancti Petri a celesztinus bencések másik elnevezése (más néven Ordo Morronesis). Itálián kívül Franciaországban, Németországban és - egyetlen kolostorral - Csehországban voltak jelen, Magyarországon nem volt apátságuk (az azonosításban köszönjük Romhányi Beatrix segítségét). *megjegyz:* Petrus Ungarus, Petrus filius Mathei Parczich (1480). Hasonló helynevek Arad, Bars, Kőrös, Nógrád, Pozsega és Sáros megyében. [VE 165, VE 1915 18, AGAGP II/4 509, 526-527, 564 (Nr526, 567, 655), FTP 248]
- 507 Simon de Boziraph** (Rozvágyi) sz: Kis-, Nagyrozvágy, Rozvád (57, 48, Rozvadze H SK), *egybtisz:* archidiaconus Wltramarusiensis et canonicus eccl. Chanadiensis, *be:* 1478.1.16. **J, fok:** JDr 1493 e., *egytpálya:* 1478. január 16-án Nádasdi Márton kánonjogi vizsgájának tanúi: Kesztlői Mihály, Szvinnai István, Csíktapolcai Balázs, Sánkfalvi Antal, Rozvágyi Simon, Kaproncai Péter. 1478. februárban Contarini Ágoston felfogadott két kánonjogi tanulót, Balázst honfitársát, Simont, hogy egy vizsgán az ő nevében (betegsége miatt) a nevében tanúskodjanak egy vizsgán. 1493-ban doctor decretorum. *univ:* Bécs 1470 *torpálya:* Rozvágyi Simon. Csanádi kanonok, Maroson túli főesperes (1471-1492). 1482-ben iratkozott a római Szentlélek Társulatba. 1493-tól a tihanyi apátság kommandátora. 1503. február 21. előtt hunyt el. *megjegyz:* Hasonló helynevek Trencsén és Zemplén megyében. [VE 1915 17, VE 413, AGAGP II/3 17 (2.lbj.), II/4 509 (Nr526), AFA III/2 177 (Nr15973), TPCsSz 269-270]
- 508 Stephanus de Zuynnya** sz: Szvinna (89, Svilna HR), *be:* 1478.1.16. *egytpálya:* 1478. január 16-án Nádasdi Márton kánonjogi vizsgájának tanúi: Kesztlői Mihály, Szvinnai István, Csíktapolcai Balázs, Sánkfalvi Antal, Rozvágyi Simon, Kaproncai Péter. *univ:* Bécs 1471 *torpálya:* Vö. Szvinnai [Zwimia] István esztergomi egyházmegyei klerikus, Szapolyai Imre szepesi gróf unokaöccse, akinek kérésére a pápa 1474-ben a ciszterci rend esztergomi egyházmegyei Szűz Mária savniki monostor 120 arany forintba becsült évi jövedelmét Istvánnak adományozta. 1481-ben Zwymia István esztergomi kispap a pápától kérte, hogy adományozza neki a savniki monostor apáti tisztét, mivel azt már Mátyástól megkapta, ám a Kúria jóváhagyása nélkül. A Szapolyai család Pozsega megyében is birtokos volt, szomszédaik a Szvinnaiak voltak. 1455-ben említik, hogy Szapolyai János fia Mihály vajda és Keresztúri Vilja leánya, Katalin Szvinnai Albert nádori (Perneszi Pál alnádoré) jegyző felesége volt, így tehát Szapolyai János fia László fia Imre unokatestvére. Szvinnai Albert és Katalin valószínűleg István szülei voltak. *megjegyz:* Stefanus. Ha azonos Szapolyai Imre rokonával, akkor nem azonos a bécsi diákkal (mivel annak az apja János volt). [VE 1915 17, AGAGP II/4

- 509 (Nr526), TA 228, 231 (Nr4516, 4595), DL 34077, CÁRR 8, 247-248, WMSz 26-27, TDSz 138, KASZF 229]
- 509 Jacobus de Coloswar** (Notarius) *sꝛ*: Kolozsvár (63, Cluj-Napoca RO), *egyhmegye*: Erdély, *be*: 1479.5.24. **Ph, J**, *fok*: JDr 1481, *egyetpálya*: 1479. május 24-én Ilkusi Márton vizsgájának tanúja mint magister. 1481-ben artium et decretorum doctorként említik. *univ*: Bécs 1465 *torpálya*: Jacobus quondam Petri notarii civitatis prefate artium et decretorum doctor, akit 1481. december 21-én Geréb László püspök a lemondott Sleydig Gergely helyébe nevezett ki kolozsvári plébánosnak. 1496-ig töltötte be ezt a tisztséget, majd gyulafehérvári kanonok (1496-1515), erdélyi püspöki vikárius (1498-1500). 1482. június 21-én iratkozott be a római Szent Lélek Társulat anyakönyvébe. Meghalt 1515. augusztus 3-án, Gyulafehérvárott temették el. Vö. Kolozsvári Jakab baccalaureus decretorum et artium pécsi kanonok és vikárius, általános ügyhallgató (1445). *megjegyz*: Iacobus, dioc. Albensis Transilvanæ. Jacobus Pechy plebanus de Koloswar (1482 – 1077.sz.) – L. [VE 411, AGAGP II/4 546 (Nr609), TA 217 (Nr4255), EKLK 364, MV I/5 7-8, ZW, VII 302 (Nr4454), KKJ II 73 (Nr2725), TS 812, DT CV 110, 111, 115 (Nr24), SZSZR (Nr2572), FT 394, CTN FA 61, FT 394.]
- 510 Ladislaus ex Posegaur** (Orzaguilag ?) *sꝛ*: Pozsega (89, Požega HR), *be*: 1479.3.30. **M**, *fok*: MDr 1479, *egyetpálya*: 1479. március 30-án mint artium doctor orvostudományból engedélyt kapott vizsgázni. *univ*: Bécs 1469. [VE 1915 18, TA 224 (Nr4434), SAS 141]
- 511 Martinus de Buda** *sꝛ*: Buda (35 H), *egyhbtisz*: frater Ordinis Sancti Petri, *be*: 1479.5.23. **Th**, *fok*: ThBacc 1479, *egyetpálya*: 1479. május 23-án bemutatták a teológiai kollégiumnak, másnap letette borostyánkoszorús vizsgáját, amelyért 3 dukátot fizetett. Ilkusi Mártonnal együtt vizsgázott, egyik tanúja Kolozsvári Jakab. *torpálya*: Az Ordo Sancti Petri a celesztinus bencések másik elnevezése (másnéven Ordo Morronensis). Itálián kívül Franciaországban, Németországban és – egyetlen kolostorral – Csehországban voltak jelen, Magyarországon nem volt apátságuk (az azonosításban köszönjük F. Romhányi Beatrix segítségét). *megjegyz*: Vö. Ilkusi Márton. [VE 166, AGAGP II/4 545-546 (Nr607-609), FTP 241]
- 512 Martinus Frigh de Colozwar** (Frigh) *sꝛ*: Kolozsvár (63, Cluj-Napoca RO), *egyhbtisz*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1479.4.26. **Th**, *fok*: ThMag 1486, *egyetpálya*: 1479. április 26-án a rendi káptalan Padovába küldte teológiát tanulni. 1486. július 8-án magister. *egyetélet*: 1479. április 26-án engedélyt kapott alamizsna (útiköltségre, élelemre, könyvek vásárlására) gyűjtésre. *univ*: Köln 1478 *torpálya*: 1478. augusztus 22-én, kölni tanulmányihoz megengedték neki, hogy alamizsnát gyűjtsön. 1491-ben Frigh Márton teológiai professzor és Episcopi János mester, a kolozsvári konvent perjele vették át Somkeréki Erdélyi János és neje, Juszтина, valamint Erdélyi Tamás és Márton adományait, amelyet a rózsafüzér ájtatosságról (Szűz Mária Psalterium) elnevezett kápolna építésére szántak. [VE 166, AGAGP II/4 545 (Nr607), HA 251, 315, ILD 419, 442, 460, TS 286]

- 513 Jonas de Albaregali** *s.:* Tolna (45 H), *egybtiszt:* frater Ordinis Praedicatorum, *be:* 1480.6.2. **Th,** *egyetpálya:* 1480. június 2-án a perugiai generális káptalan Padovába küldte teológiát tanulni és a spanyol rendtartománynak fenntartott helyet foglalta el. *egyetélet:* 1481. június 18-án engedélyt kapott, hogy hazatérjen a magyarországi rendtartományba pénzt gyűjteni tanulmányai folytatására, majd visszatért Padovába. *univ:* Perugia 1489, Siena 1490 *torpálya:* Az 1494. október 13-án lett a magyarországi domonkos tartomány lektora. 1495. április 6-án mint lektort a székesfehérvári konventbe helyezték. Július 18-án újra engedélyt kapott, hogy alamizsnát gyűjtsön. 1495. december 19-én a generális megparancsolta Tolnai Jónás testvérnek, hogy a 3 dukátot, amelyet Pécsi Osvát testvértől kapott, adja vissza Kőhalmi Mihálynak. *megjegyz:* Frater Jonas de conventus Albaregalis (1481). [VE 166-167, HA 142, 252, 271, ILD 395, 419, 424, 443, 471, 473]
- 514 Martinus de Bachia de Ungaria** *s.:* Bács (4, Bač SRB), *be:* 1480.4.28. *egyetpálya:* 1480. április 28-án Kaproncai Péter kánonjogi doktori vizsgájának tanúja. [VE 1915 18, AGAGP II/4 564 (Nr655)]
- 515 Nicolaus de Hungaria** (Mirabilibus) *s.:* Kolozsvár mh Kerezmen (63, Cluj-Napoca RO), *egybtiszt:* frater Ordinis Praedicatorum, *be:* 1483.3.1. **Ph, Th, fok:** PhDr 1484, ThBacc 1483, *egyetpálya:* 1483. március 1-én teológiai baccalaureus másik Magyarországi Miklóssal (ferences szerzetes), ekkor disputációt tartott. Március 4-én avatták borostyánkoszorússá. Június 26-án jelen volt egy kánonjogi vizsgán mint tanú. 1484. szeptember 25-én a szabad művészetek doktorává avatták, mivel számot adott tudásáról. *univ:* Siena 1484, Firenze 1487 *torpálya:* Nicolaus de Mirabilibus. Kolozsvári születésű egyházi író, apja neve Miklós. Kassán lépett a domonkos rendbe, 1476-ban a kolozsvári konvent tagja. 1478-ban a budai domonkos főiskolán, 1482-1484-ben a padovai egyetemen tanult, itt szerzett magiszteri fokozatot. 1484-1489-ben a sienai és a firenzei rendi studium generalékon tanított, mindkettőnek igazgatója is volt. A firenzei Szent Péter domonkos apácakolostorban is prédikált. 1488-1489-ben a római studiumban volt regens. 1489-ben Firenzében disputációt tartott Lorenzo Medici herceg előtt. Ugyanebben az évben hazajött, bár Marsilio Ficino levele szerint 1489. szeptember 6-án még Firenzében volt, de a vitáról készített művét már elküldte Mátyás udvarába. 1489-ben a kassai konvent tagjaként kapott magistrálási engedélyt. 1489. november 25-én a budai konvent régensévé nevezték ki. 1493. június 30-án Magyarországon volt, ekkor magyarországi inkvizitor (egyes vélekedések szerint a mohácsi vészig, de nincs rá bizonyíték) és apostoli predicator, a budai konvent perjele. 1494. május 24-én a magyar rendtartomány perjele lett, ő irányította a magyarországi inkvizíciót. Összeállította a rend 1495-ös statútumait, ekkor valószínűleg már nem volt a provincia perjele. Udvari prédikátor, királyi káplán II. Ulászló udvarában. Két teológiai mű (Dottrina/Libello di coscienza, 1489; Disputatio nuper facta in domo magnifici Laurentii Medices, 1489; De praedestinatione, 1493) szerzője. Utóbbi utal naponként előadásaira a budai studiumban, melynek 1495. évi újjászervezése is az ő nevéhez fűződik. 1495. március 24 előtt halhatott meg.

megjegyz: Nicolaus de Mirabilibus baccalaureus, Nicolaus q. Antonii Ongari lanifice (1483), Nicolaus Ungarus de Kerezmen (1484). Egyes vélekedések szerint a milánói Meraviglia/Maraviglia család leszármazottja. [VE 167, AGAGP II/4 660-661, 662, 675, 721 (Nr821, 822, 825, 846, 945), FTP 245, HA 147, 156, 161-178, ILD 428, 443, 459, IBD 21, 25-26, TS 307, BIE 345, MaMüL VIII 221, SOP II 177-179, FJUJ 77, 81, LMED 367, AFT 127]

516 Nicolaus d'Ungheria *s:* Magyarország (120), *egybtiszt:* frater ordinis Minorum, *be:* 1483.3.1. **Th,** *foke:* ThBacc 1483, *egytpálya:* 1483. március 1-én teológiai baccalaureus másik Magyarországi Miklóssal (Nicolaus de Mirabilibus domonkos szerzetes). [FTP 245]

517 Andreas (Csézi) *s:* [Zágráb] (93, Zagreb HR), *egybtiszt:* archidiaconus cathedralis ecclesiae Zagrabiensis, *be:* 1484.3.15. **J,** *egytpálya:* 1484. március 15-én Zágrábi Márton vizsgájának tanúi: Petrus Ungarus pécsi prépost, András zágrábi székesegyházi főesperes és Vitéz Mihály jogi hallgatók. 1503. május 18-án mint artium, decretorum et sacrae theologiae doctor, cantor canonicus et vicarius Zagrabiensis említik. *egyttélet:* 1501-ben tért haza, mivel 1540. január 26-án Esztergomban kelt levelében írta, hogy nem sokat tud Szentlászlói Tűz Osvát végrendeletéről, mivel csak két évvel annak halál után tért vissza Padovából Zágrábba. *univ:* Itália 1503 *torpálya:* Csézi András. 1488-ban praepositus Chasmensis, vicarius et canonicus ecclesiae Zagrabiensis, necnon auditor curiae Strigoniensis. artium et decretorum doctor. Zágrábi éneklőkanonok (-1505), bekcsényi főesperes (1505-1506), székesegyházi főesperes (1512), császári prépost (1506-1519), zágrábi vikárius (1503-1518), legátusi bíró, pápai protonotarius, esztergomi nagyprépost (1520-1539), Bakóc Tamás érsek legátusi bírója (1515-1518), legátusi megbízott (1520), az esztergomi káptalan képviselője (1521). Bakócz szűkebb, megbízható esztergomi körének vezető egyénisége. Bakócz végrendeleti végrehajtója, Ibrányi István őrkanonokkal együtt II. Lajos 1524-ben Esztergomban bezáratta, mert nem voltak hajlandóak átadni az ország szükségletei címén a hagyatékot. Archidiaconu de Baksa (1515). 1518-ban pápai comes és közjegyző, doctor decretorum et artium, teológiai professzor, császári prépost és zágrábi kanonok curiaeque causarum legationis cardinalis et legati auditoris generalis) Budán Bakóc Tamás házában lakik. 11520-ban Chesius András doctor decretorum et artium esztergomi nagyprépost és zágrábi kanonok, legátusi megbízott (commissarius). A reformáció ellen elsőként lépett fel Esztergomban, többször is (1526, 1531). Két könyvajánlás címzettje: Giulio Simone (a római egyetem tanára): De inventione artium liberalium (Róma, 1516); Iulius Simon Siculus: Divus Gerardus episcopus et martyr (Róma, 1519) c. művet Babóti Balázs a zárso szerint neki is ajánlotta. Andreas doctor praepositus Strigoniensis (1540). Levelezett Oláh Miklóssal is. Császári, esztergomi prépostként studensek, köztük rokona, Csézi Balázs, az utolsó Esztergomban beiktatott egyetemet járt kanonok tanulmányainak támogatója. *megjegyz:* Talán azonos Pécsi Andrással. [VE 167, VI 213, AGAGP II/4 696 (Nr886), BH III 251 (Nr2311), KKL 192, 345 (88. lj.), KK SER 88, 90, 153-156, 213-214, BGG 378, BRKI 189, SZSZR (Nr4222), 594]

- (Nr4255), CTN FA 130, 131, 132, SZSZR (Nr4136, 4222)]
- 518 Johannes de Transilvania** sz: Erdély (130, Ardeal RO), *be*: 1484.4.22. **Th**, *fok*: ThDr 1484, *egyetpálya*: 1484. április 22-én felvételt nyert a teológia doktorainak kollégiumába mint magister. *megjegyz*: Ioannes. [VE 1915 18, AGAGP II/4 700 (Nr896), FTP 232, TS 264]
- 519 Martinus de Zagrabia, de Ungaria** sz: Zágráb (93, Zagreb HR), *egyhtiszt*: frater Ordinis Minorum provinciae Ungariae magister, *be*: 1484.3.8. **Th**, *fok*: ThMag 1484, *egyetpálya*: 1484. március 8-án vizsgázott mint baccalaureus. 1484. március 15-én a teológia mestere. Tanúi: Petrus Ungarus pécsi prépost, András zágrábi székesegyházi főesperes és Vitéz Mihály jogi hallgatók. Még aznap elfogadták. *torpálya*: Egy nyomtatott könyv (benne: Boëthius, Ancius Manlius Torquatus Severinus: De consolatione philosophiae. Cum commentario [Pseudo-] Thomae de Aquino. Compendiosa consolationis resumptio) tulajdonosa („fr. Martinus de Zagrabia). [VE 167-168, AGAGP II/4 695, 696 (Nr884, 886), FTP 241, BH II 230 (Nr2756)]
- 520 Michael Ungarus natus Petri Vytez de Kamarcza** (Vitéz) sz: Kamarcza (elpusztult) (87 HR), *egyhtiszt*: praepositus maior et canonicus ecclesiae Zagradiensis, praelatus Zagradiensis, *be*: 1484.3.15. **J**, *fok*: JDr 1487, *univ*: Róma 1487 *torpálya*: Ifj. Vitéz Mihály. Zágrábi prépost. 1499. április 7-én halt meg Zágrábban. *megjegyz*: Michael Vitez de Omnibus Sanctis (1484), Michael Vithez (1487). Solymosi László szerint ifj. Vitéz János unokaöccse Budai Vitéz Mihály budai főesperes, veszprémi kanonok (1498-1511). [VE 167, VE 1915 18-19, AGAGP II/4 696 (Nr886), II/5 867, 870-871 (Nr1177, 1185), FTE 56, KJ 377, PTVG 4, SLKV 96, VKSz 381]
- 521 Nicolaus de Zenthanna** sz: Újszentanna ? (2, Sântana RO), *egyhtiszt*: frater Ordinis Sancti Petri, presbiter, *be*: 1484.4.22. **Th**, *fok*: ThBacc 1484, *egyetpálya*: 1484. április 22-én elfogadták vizsgáját és aznap borostyánkoszorús lett. Az FTP szerint világi papként vizsgázott. *egyetélet*: 1484. április 24-én a padovai Szent Antal konvent tagja lett és megkezdte az első szentenciákat. *torpálya*: Az Ordo Sancti Petri a celesztinus bencések másik elnevezése (másnéven Ordo Morronensis). Itálián kívül Franciaországban, Németországban és - egyetlen kolostorral - Csehországban voltak jelen, Magyarországon nem volt apátságuk (az azonosításban köszönjük F. Romhányi Beatrix segítségét). *megjegyz*: Hasonló nevű települések Abaúj, Arad, Liptó, Szepes és Zólyom megyékben is. Mivel a rendbe a Délvidékről származók léptek be, felmerül a lehetősége, hogy az Arad megyei Szentannáról van szó. [VE 168, AGAGP II/4 700 (Nr897-899), FTP 245, LJM 632]
- 522 Petrus Ungarus** (Laki) sz: Lak (55 H), *egyhtiszt*: praepositus ecclesiae Quinqueecclesiensis, *be*: 1484.3.15. **J**, *egyetpálya*: 1484. március 15-én Zágrábi Márton vizsgájának tanúi: Petrus Ungarus pécsi prépost, András zágrábi székesegyházi főesperes és Vitéz Mihály jogi hallgatók. *torpálya*: Pécsi prépost (1484-1507). 1493-ban királyi követként kommandába kérvényezte a kapornaki bencés apátságot. 1496-1497-ben hosszas pert folytatott több budai és alagi polgárral. 1494-ben II. Ulászló Szlavóniába küldte a zágrábi püspökhöz. Két testvére volt: János és György. [VE 167, AGAGP II/4 696

- (Nr886), FTE 74, FT 397]
- 523 Mathias de Illyesháza** (Illyesházi) *sꝛ*: Illésháza (36, Eliášovce SK), *egybtiszt*: praepositus ecclesiae Albensis Transilvaniae, *be*: 1485.3. *egyetélet*: 1485. február 18-án indult Bécsből. Mátyástól biztosító levelet kapott, hogy amíg Itáliában tanul, addig javadalmát megőrizheti. 1485. márciusában jutott el Padovába, mert ekkor kérte Geréb László erdélyi püspököt, hogy a préposti jövedelmét teljes egészében adja át neki, amíg Itáliában tanul. *univ*: Krakko 1480 *torpálya*: Illésházi (Illyesházi) Mátyás. 1485-1494 között Itáliában tanult. 1485 márciusában Mátyás király kérte Geréb László erdélyi püspököt, hogy préposti jövedelmét távolléte alatt is adják ki. A gyulafehérvári káptalan tagja (1480-tól ?), kanonok (1496, 1504), prépost (1485-1509), ózdi főesperes (1509). 1509-ben végrendekezett Illésházán. 1510-ben hunyt el, vörös márvány sírköve az illésházi templomban található. Valószínűleg vele azonosítható Illésházi Máté gyulafehérvári főesperes (1507) is. Apja Lőrinc, testvére György. *megjegyz*: Mályusz Elemér vetette fel, hogy gyulafehérvári kisprépost volt. [VE 1915 18, VE 411, HSzKSz II 228 (Nr2113), TS 291, BJ MMKU I 692, FZ 147-148, KÁ 655-657, BS 421, ME 174 (14.lj.), LV PL 155. (Fig.59.), PL 134, VKAI Anexa 7, GyPT 95, 97, GEEKH 18, CsBI 27, 30]
- 524 Petrus Zeckel Transsilvanus de Cibino** (Zeckel/Székely) *sꝛ*: Nagyszeben (81, Sibiu RO), *be*: 1486. *egyetélet*: 1486 előtt is itt tanult. *univ*: Bécs 1475, Ferrara 1486 *torpálya*: Orvosi tanulmányait 1480 őszén Bécsben kezdte, itt azonban nem szerzett fokozatot. 1486-ban, 1490-ben, 1494-ben és 1495-ben is szelindeki plébános. 1486-ban és 1495-ben a szebeni káptalan dékánja. *megjegyz*: Tonk Sándor szerint a plébános és az orvos nem azonos személy. [VE 168, TA 244 (Nr4884), ZW VII Nr4666, VIII Nr5452, TS 319, 320, HSzP KB 62-63]
- 525 Alphonsus filius Iohannis Tuz** (Laki Túz) *sꝛ*: Lak (55 H), *be*: 1487.10.1. *egytpálya*: 1487. október 1-én Vitéz Mihály kánonjogi vizsgájának tanúi Túz István és Alfonz, Bertalan dubicai főesperes, Szkítiai Nagy Miklós és István pécsi kanonok. *torpálya*: Szentlászlói Túz Osvát zágrábi püspök rokona, testvérével, Istvánnal tanult itt. Először 1482-ben említik. Osvát végrendeletében 1499-ben a néhai János fiának, Alfonznak 1000 forintot hagyott. Osvát még halála előtt elérte, hogy Alfonzot zágrábi préposttá nevezzék ki, ugyanis halála után két nappal, 1499. április 9-én Vitéz Mihály prépost írt kinevezéséről és beiktatásáról. Alfonz 1500-ban is, mint Alfonz András, zágrábi és golgoncai prépost (utóbbi stallumot Osvát 1495-ben kapta II. Ulászlótól). Osvát végrendeletében János gyermekei közül csak Alfonzot és Zsófiát említi. Ők kapták Osvát budai, Mindszent utcában levő házát (ez 1469-ben Túz János kezén volt), valamint Alfonz 89 ezer forintot. Alfonz és Zsófia édestestvérek voltak. Alfonz 1500. április 5-én készítette el végrendeletét a golgoncai préposti kastélyban. A végrendeletben a 300 forintból, amivel a király tartozik neki, 100 forintot hagyott a királyra, a maradék 200-at pedig édesnővérére, Zsófiára. Szintén ő és örökösei kapták a Zágráb megye déli részében található pécsi (más néven péci, kladusapéci vagy kladusai várat), pontosabban várrészt és tartozékait. Zsófia ezen felül egy

nagyobb aranyozott ezüst kupát is kapott. A zágrábi püspöknek (nota bene: 1500. január 12. és február 9. között Vémeri Zsigmond volt a püspök, akinek halála után, február 12. és március 25. között üresedés volt, Szegedi Lukács zágrábi püspökségére az első adat április 15-től van!) 32 köböl bort hagyományozott. A golgoncai egyház építésére, amelybe temetkezni kívánt, 50 forintot hagyott. Temetésére hasonlóképpen 50 forintot. A petróci obszerváns testvéreknek misékre és beszédekre 25 forintot, a zágrábi Szent István király-egyház egy kisebb aranyozott ezüst kupát és nyolc ezüstkanalet hagyott. Az Osváttól örökölt budai házfelet a zágrábi káptalanra hagyta, hogy Alfonzért és őseiért miséket mondjanak. A zágrábi kórus prebendáriusainak a misékre 25 forintot és egy több anyagból összevarrt, fekete selyemmel bélelt subát hagyott. A csázmái Mária Magdolna-kolostor építésére 12 forintot hagyott. A csázmái Szent Kozma és Damján-ispotály építésére szintén 12 forintot. A Zágráb melletti pálos remetéknek a beszédekre 13 forintot hagyott. Utódjának, a glogoncai prépostnak négy kocsihúzó lovat egy kocsival hagyott, valamint minden háztartozékát. Familiárisának, Jánosnak, aki a néhai Osvát tárnokmester familiárisa is volt, 10 forintot hagyott szolgálataiért. Lovázmesterének, Pálócnak 10 forintot. Kocsisának, Demeternek 5 forintot. Várnagyának, Kristófnak, 25 forintot. Három káplánjának 3 forintot beszédekre. Familiárisának, Imrének egy lovat, amin szolgál és 6 forintot. Udvari írnokának, Dénesnek 10 forintot. Kulcsárának 5 forintot. A végrendelet végrehajtóinak 10 forintot. Familiárisának, Ternováci Mihálynak hűséges szolgálataiért Lazecz prédiomot Ivanics szigetén tartozékaival. A dubicai főesperesnek és zágrábi kanonoknak, Miklósnak 18 forintot szolgálataiért, és meghagyta neki, hogy Zágrábban levő borát lelki üdvére fordítsa. A már említett jegyzőnek szolgálataiért és fáradozásaiért 10 forintot. A kőrösi plébános, János egy vörös hernáccal (selyem) fedett nyest subát, másik tábittal fedett nyest subáját Gergely, a gragenai Szent Miklós-egyház plébánosa, harmadik hernáccal fedett nyest subáját Fábíán petróci testvér kapta, hogy egy kappát vegyen magának belőle, illetve utóbbi 10 forintot kapott misékre és beszédekre, Imre palotai plébánosnak egy cobolyprem süveg járt, egy fekete szövet, pegyvet prem süveg pedig Györgynek, a koruszkai Szent Ilona-egyház plébánosának. Alfonz négy skarlát biretumot a végrehajtóknak hagyott. A már említett petróci testvérek kapjanak annyit a terményekből és gabonából, amennyit lehet. A maradékot a végrehajtók tudtával lelki üdvének megváltására fordítsák misék és beszédek celebrálására Zágrábban, Csázmában és Golgoncában. A végrendelet végrehajtói: János kőrösi, Gergely gragenai, Imre palotai plébánosok, illetve György a koruszkai Szent Ilona-egyház plébánosa, valamint Kristóf várnagy. Jelenlevők: János kőrösi oltárnok, István kőrösi pap, Gratianus, Pál kőrösi káplán, és Varasdi Benedek Zágráb egyházmegyei papok, valamint nemes Diankóci Dénes, Pongracsóci István, Toplicai László és Sarapusych. Több adat nincs Alfonz életéről, csak annyi bizonyos, hogy 1500. szeptember 11-én már néhaiként említik. Zsófiát 1517-ig említik a források, első férje Szomszédvári Henning András, 1507-ben özvegy, második férje Frangepán

Mátyás. Alfonz apja, Túz János szlavón bán a Hunyadiak szolgálatában csinált karriert, mint a család bizalmasa. János apja, Péter Újlaki Miklós egyik vezető familiárisa, Somogy megyei alispánja (1444-1446). János kincstartó (1458), udvarmester (1465-1470), dalmát-horvát-szlavón bán (1466-1468), szlavón bán (1466-1470), boszniai bán (1466-1468), tárnokmester (1478-1481), akinek várkastélyát az 1464 évi országgyűlés 10. törvénycikke a lerontandók közül kivette. 1470-ben Osvát püspöktől a Zágrábhoz tartozó Blagusa várát kapta, de ezen kívül még több várat is szerzett. Hunyadi János kormányzó szolgálatában állt sokáig. A Vitéz János-féle összeesküvésében való részvétele miatt egy időre kikerült a közéletből. 1478-tól tárnokmester. Hivatalviselését utoljára 1481-ben említették. Életének későbbi szakaszáról keveset tudunk: Bonfini szerint Mátyás király Laki Túz Jánost a zágrábi törvényszék elé idéztette, de ő nem jelent meg, hanem gyermekeivel együtt Velencébe költözött és ott a patríciusok közé emelkedett. 1498-ban itt hunyt el. Az uralkodó 1481-ben az újonnan szerzett szlavóniai javaikat vette el (Medvevár, Lukavec, Rakonok) és fiának, Corvin Jánosnak adta. A Somogy megyei Lakot csak 1484-ben (ez addig Laki Túz Miklós kezén maradt, aki Péter testvére, fia szintén Miklós). A Túz család a Mátyás király által 1491-ben jogtalanul elkobzott birtokok visszaszerzése céljából pert indított. A per 1492 őszén kezdődött, ekkor Túz János fiai, Alfonz és Mátyás a király ítélőszéke elé idéztették Corvin Jánost. János gyermekei (Alfonz, Mátyás, Zsófia) 1494-től kezdve hiába perelték az apai vagyont a báni törvényszék, a királyi személyes jelenlét, majd a nádor előtt még 1513-ban is, azokat már nem kapták vissza. (A per egyik momentum, hogy 1494. május elején Túz Osvát és Túz Alfonz elfoglalta Rakonokot.) Túz Osvát halála után Túz Alfonz nem látott reményt arra, hogy atyai örökségét ténylegesen visszaszerezze, ezért 1499-ben negyvenezer forintért átengedte az uralkodónak. 1500-ban Alfonz lemondott Corvin János és Enyingi Török Imre javára a laki uradalomhoz tartozó Somogy megyei birtokokról. 1503-ban már Szomszédvári Henning András és felesége, Túz Zsófia pereskedett az örökségért. Túz János műveltségét kortársai is elismerték, nem véletlen, hogy gyermekeit egyetemre küldte. Augustinus Moravus Olomucensis (a 15–16. századi morvaországi és magyarországi reneszánsz humanizmus kiemelkedő szereplője, a Sodalitas Litteraria Danubiana fontos alakja) Túz Jánoshoz intézett levele fennmaradt (1493 k.). Ebben Moravus Túz iránt érzett tiszteletét és nagyrabecsülését fejezi ki. Augustinus szeretné viszonzni Túz János humanitását és szeretetét, barátságát (amor). Túz Jánosban számos kiváló tulajdonság egyesül (prudencia, constantia, eruditio). Augustinus boldog, hogy Túz őt a barátságába fogadta, mert nem mindenkivel teszi ezt. Mivel Augustinus Moravus úgy tudja, hogy Túz János örömmel olvassa művét, nagyrabecsülése és hálája jeléül el kívánja neki küldeni *Dialogus in defensionem poetices* című, 1493-ban nyomtatásban is megjelent művét. (Elképzelhető, hogy a levél írásakor a *Dialogus* kéziratos példányáról volt szó.) A kis írás olvasása fel tudná idézni Túz Jánost, ha elfáradt komolyabb irodalmi foglalatosságai közben. Augustinus – utalva Túz János életének fordulataira – úgy folytatja,

hogy a sorsfordulatok közepette nincs jobb, kellemesebb dolog az irodalmi tevékenység által nyújtott gyümölcsöknél. János magyar, latin és horvát retorikai képességeit Galeotto Marzio is dicsérte. Giorgio Valla Juvenalis kommentárját szintén Túz Jánosnak ajánlotta. [AGAGP II/5 870 (Nr1185), DL 20280, 33826, 37651, 37683, 37689, 37690, 37739, 37740, 37927, 37928, 37929, 38040, MHEZ II II 533 (Nr5), MHZ III 2-5 (Nr2), BI SzU 110, 115, 117 (Nr236, 249, 253), BI SML 67, 73 (Nr139, 152), VABH I 198-199 (Nr2.7.11), EG Bő nem 1. Somogyi ág 2. tábla: Tuz (laki), SGy HCJ 187, 208, 220, 249, ME 174, TI SzK, 301-302, 307-308, 310-311, KA VJ 21-22, CZ SzO 472-492, EP AMO 478-480, IBK 190 (139. tábla), DS ARC 48, CTHNP I 56, 128, 108, 102, 93, 139, 106, EP GV]

- 526 Gregorius de Gara** *sꝛ*: Gara (Valkó megye) (52, Gorjani HR), *egybtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1487.6.12. **Th**, *egytpálya*: 1487. június 12-én küldte a generális Padovába tanulni. *univ*: Perugia 1488, Róma 1490 *torpálya*: 1489-ben a római konventbe rendelték. 1492. augusztus 27-én magister és pozsegavári perjel. 1493-ban mint magister erősítik meg szlavóniai vikáriusként. Még ebben az évben a volt provincialis, Pál a generálisnál feljelentette és bizonyos dolgokban vétkesnek mondta. Valószínűleg ez a per azonos azzal, amit Gergely a szegedi konventtel folytatott, a vád szerint Gergely mester infamis, háborgatta a szegedi konventet és parázna. A vádlott tisztázta magát, de 1496-ban olyan üzletet kötött Szegedi János testvérrel és a zágrábi konventtel, amiből csak neki, Gergelynek lett haszna, ezért János perelte. 1499. június 26-án a generális utasítása szerint Gergely mestert az ő engedélye nélkül sem a provinciába, sem annak konventjeibe nem fogadhatják be. 1508. június 19-én említik utoljára a források. [VE 168, HA 253-254, ILD 443, 460, SAS 121, 141]
- 527 Stephanus** *sꝛ*: [Pécs] (5 H), *egybtiszt*: archidiaconus et canonicus Quinqueecclesiensis, *be*: 1487.10.1. **J**, *egytpálya*: 1487. október 1-én Vitéz Mihály kánonjogi vizsgájának tanúi Túz István és Alfonz, Bertalan dubicai főesperes, Szkitiai Nagy Miklós és István pécsi kanonok. *torpálya*: Pécsi kanonok, baranyai főesperes (1483-1487). *megjegyz*: Fedeles Tamásnál István (II.)-ként szerepel. [VE 1915 18-19, AGAGP II/5 870 (Nr1185), FTE 72-73, FT 382]
- 528 Stephanus filius Iohannis Tuz** (Laki Túz) *sꝛ*: Lak (55 H), *be*: 1487.10.1. *egytpálya*: 1487. október 1-én Vitéz Mihály kánonjogi vizsgájának tanúi Túz István és Alfonz, Bertalan dubicai főesperes, Szkitiai Nagy Miklós és István pécsi kanonok. *torpálya*: Szentlászlói Túz Osvát zágrábi püspök rokona, testvérével, Alfonzzal tanult itt. Először 1482-ben említik, utoljára 1491-ben. 1494-ben Túz János gyermekei közül csak Alfonzot, Mátyást és Zsófiát említik, Szentlászlói Túz Osvát 1499-es végrendeletében János gyermekei közül csak Alfonzot és Zsófiát említi, István tehát ekkor már nem volt életben. Engel sem említi. A családra vonatkozó adatokat ld. testvérénél. [AGAGP II/5 870 (Nr1185), DL 37651, BI SzU 110, 115, 117 (Nr236, 249, 253), BI SML 67 (Nr139), EG Bő nem 1. Somogyi ág 2. tábla: Tuz (laki), CZ SzO 478-479]

- 529 Stephanus, fratello Thomas [Bakócz]** (Bakóc/Szatmári) *s.:* Erdőd (41, Ardud RO), *be:* 1488.9. *egyetélet:* 1488. szeptember elején érkezett Padovába Ferrarából. *univ:* Krakko 1483, Ferrara 1488 *torpálya:* Eger-szentistváni (1489-1493) és Esztergom-szentistváni prépost (1500-1507), szerémi (1502-1504) és nyitrai (1504-1512) püspök, személynök (1502-1512). Nyitrai örökös ispán. Apja Miklós fia Péter. Bakóc Tamás közeli rokona. *megjegyz:* Stefano. [VE 1915 19, HSzKSz II 242 (Nr2275), CTN FA 87, 99, CTN EBT 14]
- 530 Bartholomeus Hodkovius Pannonius Modrussiensis natus q. Petri** (Hodkovius) *s.:* Modrus (94, Modrus HR), *egybtiszt:* canonicus ecclesiae Vesprimiensis, *be:* 1489.5.9. **Ph, J, fok:** PhDr 1489, JDr 1489, *egyetpálya:* 1489. május 9-én a szabad művészetek és a kánojog doktora, tanúi: Budai Szabó Gergely, Budai Pécsi János és testvére, Hodkovius János. 1490. február 15-én és március 22-én egy római jogi vizsgán tanú mint vicedirektor, utóbbi alkalommal iurisperitusként említik. Pápai kérvényében utriusque juris doctor. Utriusque iuris et artium doctor, gymnasii Wiennensis in iure pontif. ordinarius (1496). Iuris utriusque doctor (1515). *univ:* Ingolstadt 1473, Bécs 1478, 1494 *torpálya:* 1478-ban Bécsben veszprémi kanonokként iratkozott be testvérével, Jánossal együtt. Veszprémi kanonok (1478-1495), erdélyi őrkanonok és püspöki vikárius (1485, 1496, 1497). Mindemellett a modrusi káptalan tagja (1515-ben is), valamint az erdélyi egyházmegyében is egy kápolna prokurátora. 1492-ben a kánonjogban leg tudósabb veszprémi kanonok (Bartholomaeus Croatinus de Modrussia/ Bartholomaeus Hodcovius Modrussensis), azonban többnyire Veszprémtől távol tartózkodik. Később a bécsi egyetem jogprofesszora, bécsi kanonok. Testvére Hodkovius János. *megjegyz:* Bartholomeus de Hodrom (1485), Bartholmeus Ungarus, Bartholomeus de Modrusio Ungarus (1490). [VE 411, 415, AGAGP II/5 958, 986-987 (Nr1324, 1367, 1368), TA 247 (Nr4967), EKLK 94 (Nr737), TSZS 340, EPNG 119, MVRF II 42, 57, 60, SLKV 108]
- 531 Gregorius Emerici Zabo de Buda** (Szabó) *s.:* Buda (35 H), *be:* 1489.5.9. **J, egyetpálya:** 1489. május 9-én Hodkovius Bertalan szabad művészetek doktori vizsgájának tanúi: Budai Szabó János és Gergely római jogi hallgatók, Budai Pécsi János és Bertalan testvére, Hodkovius János. *univ:* Ferrara 1491 ? *torpálya:* Kubinyi András nem tüntette fel a családfán. Testvérével, Jánossal iratkozott be. Apja Szabó Imre budai polgár, akit 1489-től említenek a források, 1512 előtt hunyt el. Anyja Ilona. Testvérei: Antal deák, Ilona (férje Gábor György kassai bíró), Margit (férje Csatornás Arnold György budai polgár) és János. [AGAGP II/5 958 (Nr1324), KA BPP 545-546, 915 (62 ábra: Szabó Imre leszármazottai)]
- 532 Johannes Emerici Zabo de Buda** (Szabó) *s.:* Buda (35 H), *be:* 1489.5.9. **J, egyetpálya:** 1489. május 9-én Hodkovius Bertalan szabad művészetek doktori vizsgájának tanúi: Budai Szabó János és Gergely római jogi hallgatók, Budai Pécsi János és Bertalan testvére, Hodkovius János. *torpálya:* 1505-ben említik először a források. 1517 előtt hunyt el. Felesége talán Pispek Gergely esztergomi polgár leánya, Katalin. Testvérével, Gergellyel iratkozott be. Apja Szabó Imre budai polgár, akit 1489-től említenek a források, 1512 előtt hunyt

- el. Anyja Ilona. Testvérei: Antal deák, Ilona (férje Gábrriel György kassai bíró), Margit (férje Csatornás Arnold György budai polgár) és Gergely. [AGAGP II/5 958 (Nr1324), KA BPP 545-546, 915 (62 ábra: Szabó Imre leszármazottai)]
- 533 Johannes Hodkovius germano Bartholomeo** (Hodkovius) *s.:* Modrus (94, Modruš HR), *be:* 1489.5.9. *egyetpálya:* 1489. május 9-én Hodkovius Bertalan szabad művészetek doktori vizsgájának tanúi: Budai Szabó János és Gergely római jogi hallgatók, Budai Pécsi János és Bertalan testvére, Hodkovius János. *univ:* Bécs 1497 *torpálya:* Testvérével, Bertalannal iratkozott be. [AGAGP II/5 958 (Nr1324), TA 281 (Nr5754)]
- 534 Johannes Pechy natus q. Johannis Pechy de Buda** (Pechy/Pécsi) *s.:* Buda (35 H), *be:* 1489.5.9. *egyetpálya:* 1489. május 9-én Hodkovius Bertalan szabad művészetek doktori vizsgájának tanúi: Budai Szabó János és Gergely római jogi hallgatók, Budai Pécsi János és Bertalan testvére, Hodkovius János. *torpálya:* Apja, Pécsi János budai tanácsstag (1498, 1500/1501). A 15. század második felében Pécsről Budára költözött Pécsi család tagja. A család egyik tagja, Benedek kereskedő szintén budai tanácsstag volt (1482, 1502), a források 1505-ig említik, felesége Katalin. [AGAGP II/5 958 (Nr1324), KA PF 588-589]
- 535 Michael Benedicti** *s.:* Nagyvárad (9, Oradea RO), *egybtisz:* presbiter dioecesis Varadiensis, *egyhmege:* Várad, *be:* 1489.9.20. **J**, *egyetpálya:* 1489. szeptember 20-án mint mint a krakkói egyetem szabad művészetek borostyánkoszorúsa, aki most már kánonjogot tanul, kérte a pápát, hogy mentse fel őt azon eskü alól, amely szerint köteles lenne két év alatt a krakkói egyetemen, további fokozatok elérése végett tanulni. 1490. január 16-án krakkói baccalaureusként kérte a pápát, hogy miután Padovában kánonjogot hallgatott, ne kelljen még két évig a krakkói egyetemen tanulni. *univ:* Krakkó 1483 *torpálya:* Váradi kanonok (1494-1496), Kálmáncsehi Domonkos püspök általános vikáriusa (1496). Krakkóban collegiatus (1488). *megjegyz:* Köblös egy fehérvári kanonokkal azonosítja. [VE 1915 19, VE 253, BERM 13, 14, HSzKSz II 240 (Nr2251), TS 298, KJ 374, CTN FA 111]
- 536 Sigismundus Ungarus** (Thurzó) *s.:* Betlenfalva (42, Betlanovce SK), *be:* 1489.6.26. **J**, *egyetpálya:* 1493. április 13-án kánonjogi hallgató. 1500. május 18. - augusztus 18. között az Ábrányi István a vezetése alatt tartott padovai jogász kollégium üléseinek jegyzőkönyvei megmaradtak. Tanácsnokai: Nicolaus Ungarus, Sigismundus Ungarus és Paulus Transilvanus. 1502. július 13-án jelen volt a juristák ülésén. *egyetélet:* 1488 elején neki ajánlottak egy művet egy oktatók közötti vita során. 1489. június 26-án Raphael Regius padovai tanár hozzá intézte műve előszavát. 1493. április 13-án megjelent három honfitársának (Szentmártoni Péter, Szegedi Miklós és Varasdi Mihály) mint tanúnak a kíséretében a püspöki hivatalban, és ott magyarországi személyeket (köztük apját, Péter és Márton nevű testvéreit, Szatmári Györgyöt és még néhány más embert) bízott meg, hogy neki valamilyen egyházi beneficiumot szerezzenek. Ekkor a Borgo Capelli házban volt a szállása. 1501-ben barátja, Aldus Manutius küldte el neki legújabb kiadvá-

nyait, Vergilius és Horatius kiadásokat. Manutius 1502-ben nyomtatta ki a mű „editio princeps”-ét, amelyet Thurzónak és patrónusának, Szatmári György váradi püspöknek ajánlott, aki a maga részéről nagyban elősegítette a magyar fiatalok itáliai stúdiumait. Manutius változatlan formában meghagyta az ajánlást a mű következő, 1512-es kiadásában is, és egy évvel később Thurzó is dicsérte barátja humanitását, tehetségét és Cicero tanulmányozása iránti szenvedélyét. *univ*: Krakkó 1479 *torpálya*: Thurzó Zsigmond. 1465-ben született. 1493-tól szepesi kanonok, aradi főesperes (1496), 1500-ban a királyi kancellárián titkár és esztergomi olvasókanonok, fehérvári prépost (1501-1503), szerémi püspök (1501), választott nyitrai püspök (1503-1504), erdélyi püspök (1504-1505), váradi püspök (1505-1512). 1512. szeptember 4-én halt meg, Lőcsén temették el. Valószínűleg a váradi székesegyházban halotti kápolnát alapított. Thurzó Márton diósgyőri várnagy gyermeke, testvére Thurzó Gáspár szepesi prépost. Zsigmond igazi humanista volt, Aldus Manutius barátja, akinél Velencében vendégeskedett is, és aki ezt írta róla: „humanissimum sane ac doctissimum hominem et admodum quam studiosum Ciceronis”. Zsigmond könyveinek nagy része később Henckel Jánosé lett: Bartolus de Saxoferrato: Super II. parte Digesti novi (Thurzó Zsigmond), Ludovicus Pontanus: Consilia et allegationes, Petrus de Senis: Quaestiones et consilia, Iohannes de Ananhu Consilia (Is liber donatus est mihi Joanni Henckel Archydiacono et Canonico Waradiensi ab... Sigismundo Episcopo Waradiensi”), Bartolus de Saxoferrato: Super I. parte Codicis, Super II. parte Codicis. Cum additionibus Alexandri Tartagnis, Bartolus de Saxoferrato: Super II. parte Digesti veteris. Cum additionibus Alexandri Tartagnis, Bartolus de Saxoferrato: Super I. parte Digesti novi, Repetito legis: Caesar De publicanis, Bartolus de Saxoferrato: Super I. parte Infortiati. Cum additionibus Alexándri Tartagni, Bartolus de Saxoferrato: Super I. parte Digesti veteris. Cum additionibus Alexandri Tartagni („Haec septem volumina Bartoli Anno 1510 redeunte me Joanne Henckel ex Bononia per... Sigismundum Tursonem episcopum Waradiensem in absentia librorum meorum mihi donata sunt.”), Antonius Gazius: De tuenda et propaganda viridi ac florida hominis iuventa libellus. 1508. (Gazius Thurzó Zsigmond váradi püspöknek ajánlotta). A Raphael Regius által szerkesztett Plinius kiadást is neki ajánlották. Testvére, Gáspár szepesi prépost, valamint unokatestvére, Szaniszló olmützi püspök szintén Padovában tanult, továbbá unokatestvére, János boroszlói püspök pedig Bolognában és Rómában. *megjegyz*: Sigismundus Turso de Bethlen canonicus ecclesiae Montis sancti Martini de Scepusio dioecesis Strigoniensis iuris pontificii scholaris, natus nobilis domini Martini Turso (1493). Krakkóban mint Sigismundus Martini de Lawczouia szerepel, a krakkói adatbázisban még nem szerepel Thurzó Zsigmonddal való azonosítása. [VE 1915 19, 23, VE 168-169, 172, VI 214, SSTT 220-222, HSzKSz II 225 (Nr2074), BH I 435-438 (Nr1769, 1772-1774, 1779, 1781-1782), II 304 (Nr3141), III 217 (Nr1929-1930), KKL 345 (86. lj.), KJ 41, 369-370, KK SER 90, 98, 149, 151-152, 207, CMC 36-37, MaMüL XII 44, CTN FA 63, 86, 112, 137]

- 537 **Vincencius Ungarus** *sꝛ*: [Pécs] (5 H), *egybtiszt*: clericus Quinqueecclesiarum, *be*: 1490.6.5. **J**, *egytpálya*: 1490. június 5-én egy római jogi vizsga tanúja mint artium doctor és kánonjogi hallgató. [AGAGP II/5 999-1000 (Nr1394)]
- 538 **Bernardus de Possegavar de Hungaria** *sꝛ*: Pozsega (89, Požega HR), *egybtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1491.5.22. **Th**, *egytpálya*: 1491. május 22-én a rendi nagykaptalan a padovai konventbe küldte teológiai diáknak. *megjegyz*: Bernardus de Passagawar. [VE 170, HA 257, MOPH VIII 404, ILD 443, SAS 142]
- 539 **Dominicus de Seygnia** *sꝛ*: Zengg (94, Senj HR), *egybtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1491.5.22. **Th**, *egytpálya*: 1491. május 22-én a rendi nagykaptalan Magyarországról a padovai konventbe küldte teológiai diáknak. [ILD 443]
- 540 **Dominicus Panonius de Nema** *sꝛ*: Néma (65, Nima RO), *egybtiszt*: rector altaris in ecclesia Adriensi (!) [Agriensi], *be*: 1491.8.8. **J**, *egytpálya*: 1491. augusztus 8-án egy mindkét jog doktori vizsgáján vizsgázott Szentbertalani Vince, aki kánonjogi doktor lett, a tanúk között volt Némái Domonkos kánonjogi hallgató. *univ*: Bécs 1472. [AGAGP II/5 1054-1055 (Nr1505), TA 232 (Nr4621)]
- 541 **N. N.** *sꝛ*: Magyarország (120), *egybtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1491.5.22. *univ*: Perugia 1481, Ferrara 1498, Siena 1507. [VE 170]
- 542 **Sebastianus de Chasma** *sꝛ*: Csázma (93, Čazma HR), *egybtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1491.5.31. **Th**, *egytpálya*: 1491. május 31-én a padovai konventbe küldték teológiai diáknak. [VE 170, HA 257, ILD 443]
- 543 **Vincencius de S. Bartholomeo** *sꝛ*: Szentbertalan ?- *egybtiszt*: archidiaconus Iauriensis et canonicus Vespreniensis, *be*: 1491.8.8. **J**, *egytpálya*: 1491. augusztus 8-án egy mindkét jog doktori vizsgáján vizsgázott Szentbertalani Vince, aki kánonjogi doktor lett, a tanúk között volt Némái Domonkos kánonjogi hallgató. *torpálya*: Veszprémi kanonok (1491), győri kanonok, székesegyházi főesperes (1491-1494) és vikárius (1492-1494). Vö. Vince mindkét jog doktora komáromi főesperes (1492). [AGAGP II/5 1054-1055 (Nr1505), KJ 437, CTN FA 72, SZSZR Nr3607, 3635, 3643]
- 544 **Johannes Jacobi de Angelis** (Angelus/Frangepán ?) *sꝛ*: Zengg (94, Senj HR), *be*: 1493.9.12. *egyetélet*: 1493. szeptember 12-én padovai diákként Ferrarába ment legátusként az összes padovai német diák nevében. *univ*: Ferrara 1493 *torpálya*: Corvin János orvosa (1504) és talán azonos II. Ulászló orvosával (1502), akit 1502-ben Ulászló Geréb László kalocsai érsekhez küldött és 1506-ban egregius budai polgár, aki Óbudán kapott házat. *megjegyz*: Ungarus ex nobilibus Comitum de Cetinae inferioris Pannonie (1493). [VE 170, 172, DL 21110, MHEZ XI 79, 82-85, 88, 89, KA EÜ 621, 626]
- 545 **Ladislauis Ugraii** *sꝛ*: Ugra- *be*: 1493.4.13. *egyetélet*: 1493. április 13-án tanúként jelen van Thurzó Zsigmond ügyvédvallásánál Szegedi Szerafinnal együtt. *megjegyz*: Hasonló helynevek Heves és Bihar megyékben. [VI 217, LJM I 701]
- 546 **Seraphinus de Segedinus** *sꝛ*: Szeged (13 H), *egybtiszt*: lector canonicus Chanadiensis, *be*: 1493.4.13. *egytpálya*: 1494. október 20-án Crispus Gergely kánonjogi vizsgájának tanúi Magyarországi István, László és Szerafin. 1497.

- augusztus 16-án még Padovában van, ekkor tanúként szerepel Somlófalvi Miklóssal együtt. *egyetélet*: 1493. április 13-án tanúként jelen volt Thurzó Zsigmond ügyvédvállásánál Ugrai Lászlóval együtt. *univ*: Bécs 1486, Krakkó 1490 *torpálya*: A csanádi káptalan kanonokja, olvasókanonok (1493/1497-1499), majd a Szent Üdvözítőről elnevezett csanádi társaskáptalan prépostja és főesperese (1501-1523). 1501. május 12-én Velencében II. Ulászló megbízásából teljesített diplomáciai szolgálatot. Szegedi Baratin Lukács csanádi püspök testvére. *megjegyz*: Seraphinus Ungarus (1494). Az azonosításnak ellentmond, hogy Szegedi Baratin Lukács édesapja Gergely volt. Felmerül ugyanakkor a lehetősége annak, hogy Szerafin és Lukács nem testvérek voltak, csak egymás atyafiai (a rokoni fokra utaló forrás szerint Seraphinus de Segedino fratello del vescovo della Bosnia). Szegedi Lukács boszniai püspök (1490-1492) azonban nem azonos Baratin Lukáccsal. [VI 217, AGAGP II/5 1225-1226 (Nr1799), TA 259 (Nr5240), TS 324, BS SzBL 833, CsSzK 38, 44, TS 324, BSR 69, 80, TPCsSz 67, 182-183, 276-278, HSzKSz II 280 (Nr2755), CTN FA 42, KA VZs 164]
- 547 Stephanus de Germath Hungarus** (Gyarmati) *s*: Gyarmat (17 H), *be*: 1493. J, *fok*: JDr 1493, *egyetpálya*: 1493. nyarán mint kánonjogi doktor tanult Padovában. *egyetélet*: 1493. szeptemberében padovai diákként iratkozott be Ferrarában. *univ*: Pavia 1493, Ferrara 1493 *torpálya*: Pécsi kanonok, baranyai főesperes (1493). [VE 1915 19, FTE 71, FT 370]
- 548 Blasius Transilvanus** *s*: [Kereszténysziget] (81, Cristian RO), *egybtiszt*: plebanus insulae Christianae, *be*: 1494.10.11. J, *fok*: JDr 1494, *egyetpálya*: 1494. (Veress szerint 1495) okt. 11-én tanú egy kánonjogi vizsgán. 1504-ben már artium et decretorum doctorként említik. *torpálya*: 1504-ben szebeni dékán és Paulus Venetus: Expositio librorum naturalium Aristotelis, Seraphion, Iohannes iun.: Liber aggregatus in medicinis simplicibus. c. művek birtokosa („Blasius artium et decretorum doctor, decanus Cibiniensis... 1504.). A mű vásárlója korábban egy bécsi egyetemista, Berethalmi Balázs. 1505. júl. 18-án a medgyesiek ügyvédjüknek valották. Vincentius Bellovacensis: Speculum historiae. I-III. c. mű birtokosa („Liber doctoris Blasii Insulani.). Petrus Lombardus: Sententiarum libri IV. Cum conclusionibus Henrici de Gorichen et problematibus Thomae de Aquino articulisque Parisiensibus c. mű birtokosa („Liber Doctoris Blasii Insulani.). Dominicus de S. Geminiano: Lectura super VI. libro Decretalium. I-II. c. mű birtokosa (Blasius Insulanus). Bernardinus Senensis: Sermones de evangelio aeterno c. mű birtokosa („Liber Doctoris Blasii Insule Christiane (Grossau) plebani.). Duns Scotus: Quaestiones in IV libros Sententiarum. (Opus Oxoniensis.) Cum textu Petri Lombardi. Ed. Gratianus Brixiensis. I-II. („Liber doctoris Blasii Insulensis.). *megjegyz*: A könyvek miatt lehet, hogy azonos Berethalmi Balázs bécsi diákkal. [VE 1915 19, AGAGP II/5 1223 (Nr1795), TS 217, BH II 87-88, 91, 99, 102, 104 (Nr2094, 2099, 2120, 2171, 2183, 2194)]
- 549 Gregorius Crispus Panonius Emerici filius** (Crispus) *s*: Magyarország (120), *egybtiszt*: canonicus Bachiensis eccl., *be*: 1494.10.20. J, *fok*: JDr 1494, *egyetpálya*: 1494. október 20-án vizsgázott kánonjogból, tanúi Magyarországi

- István, László és Szerafin. *torpálya*: Bácsi kanonok (1494). [AGAGP II/5 1225-1226 (Nr1799)]
- 550 **Ladislaus Ungarus** *sꝝ*: [Nagyvárad] (9, Oradea RO), *egybtiszt*: canonicus Varadiensis, *be*: 1494.10.20. *egytpálya*: 1494. okt. 20-án Crispus Gergely kánonjogi vizsgájának tanúi Magyarországi István, László és Szerafin. *egyetélet*: 1499. márc. 23-án egy bizonyos Ferenc nevezetű személlyel pereskedett; a per megindításában Bánfi Pál segített neki. Tanúja annak, hogy Bánfi Pál 1505. dec. 26-án megbízta Petrus ungarust, hogy az elhunyt Paulus Transilvanusnak adott 19 dukátot számára behajtsa *torpálya*: Váradi kanonok (1494). *megjegyz*: Ladislao ungherese (1499). [VI 216, AGAGP II/5 1225-1226 (Nr1799)]
- 551 **Stephanus Ungarus** *sꝝ*: [Nagybánya] (41, Baia Mare RO), *egybtiszt*: plebanus Rivuli Dominarum, *be*: 1494.10.20. *egytpálya*: 1494. október 20-án Crispus Gergely kánonjogi vizsgájának tanúi Magyarországi István, László és Szerafin. [AGAGP II/5 1225-1226 (Nr1799)]
- 552 **Johannes Nagyvát Pannonus** (Literati) *sꝝ*: Nagyváty (5 H), *be*: 1495. *egyetélet*: 1495 előtt is is tanult. *univ*: Bécs 1491, Ferrara 1495 *torpálya*: Apja, Gáspár (1446) Nagyvátyi Albert erdélyi sókmaraispán (1471) testvére. Testvére, Pál a bécsi egyetem diákja (1511), közjegyző (1515), győri kanonok (1522-1532) és olvasókanonok (1532-1542). A család a Hunyadiak familiárisa. Egy tagja, Mihály 1511-ben nádori jegyző. [VE 380, TA 271 (Nr5515), DIS 47, DL 13889, 49527, 45793, DF 247341, 247849-247850, KJ 411]
- 553 **Michael Zeckel** (Székely) *sꝝ*: [Pécs] (5 H), *egybtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum conventus Quinqueecclesiensis, *be*: 1495.2.27. *Th, fok*: ThDr 1500, *egytpálya*: 1495. február 27-én a padovai Szent Ágoston-konventbe küldték teológiát tanulni a sienai konventből. 1497. szeptember 28-án engedélyt kapott, hogy szentenciákat olvasson, hogy elérje a magisteri jelvényeket. 1500-ban és 1501. április 15-én sacrae Theologiae. *egyetélet*: 1495. október 30-án már itt tanult. 1497. október 4-én februárig a generális tiszteletbeli tanulónak helyezte Padovába. *univ*: Párizs 1489, Siena 1493, Bologna 1497 *torpálya*: Ld. 287. szám alatt. *megjegyz*: Michael Zekel (1495), Michael Zechel conventus Quinqueecclesiensis (1497), Michael Pannonius dominicanus de observantia (1500, 1501). [VE 170, 171, VI 216, HA 258, ILD 429, 443, 463, 471, 474]
- 554 **Nicolaus Zagowith Zagabriensis** (Zagowith) *sꝝ*: Atyina (87, Voćin HR), *be*: 1495. *egyetélet*: 1495 előtt is is tanult. 1497. március 16-án Michael de Coregiis őt kéri a neki járó tartozás behajtására. *univ*: Krakko 1493, Ferrara 1495 *torpálya*: Pécsi egyházmegyei közjegyző, esztergomi szentszéki jegyző (1484-1490), esztergomi kanonok, esztergom-szentgyörgymezei prépost, olvasókanonok, vikáriushelyettes (1462-1523), szentszéki bíró (1506). *megjegyz*: Nicolo di Ehyus, Ntolaus de Echijus baccalaureatus panonus (1497). [VE 171, VI 216, KK SER 202, HSzKSz II 294 (Nr2904)]
- 555 **Stanislaus Turszo** (Thurzó) *sꝝ*: Betlenfalva (42, Betlanovce SK), *egybtiszt*: clericus Cracoviensis, *be*: 1495. *J, fok*: JDr 1495, *egytpálya*: 1495. május 4-én decretorum doctorként említik. *egyetélet*: 1495-ben a Strada maggiore-n lakott, ez év áprilisban és májusban ügyvédet fogadott. 1496. január 30-án már

Olomüzttben volt, eddig befejezte itáliai tanulmányait. *univ*: Krakkó 1485 *torpálya*: Thurzó Szaniszló. 1471/1472-ben született Krakkóban. 1485-ben az olmützi egyházmegyében szentelték pappá, később kanonok lett (1497), majd olmützi püspök (1497-1540). 1498-ban Wischauban (Vyškov, CZ) zsinatot tartott. 1507 májusában Budán járt, apja végrendeletét írta alá. 1509-ben Prágában II. Lajost, 1527-ben Habsburg Ferdinándot koronázta cseh királlyá. 1540. április 7-én hunyt el Olmützben, az itteni székesegyház Szent Cirill és Metód kápolnijában található sírverse, vésett címere pedig apja síremlékén a lőcsei templomban. Műveltségét mutatják széleskörű humanista kapcsolatai, amelyet leveletése őrzött meg. Könyvtárának több darabja (Hugo de Sancto Caro: Postilla super Psalterium, Bartolus de Saxoferrato: Super II. parte Infortiati) ismert. Építkezett Olmützben és Kroměřížben. Apja Thurzó János körmöci kamaragróf és krakkói konzul, anyja Bem Orsolya. Testvére, János Bolognában tanult, illetve unokatestvérei, Zsigmond váradi püspök és Gáspár szepesi kanonok szintén Padovában tanultak. *megjegyz*: Venerabilis et egregius vir, dominus (1495). Felmerül a lehetősége, hogy tanult Rómában is, de erre egyelőre nincs bizonyíték. [AGAGP II/3 115, SSTT 224-22, HSzKSz II 258 (Nr2471), BH I 371, 434, EG Thurzó (betlenfalvi), FNA T 3, WG T 29-37, PGT 67, MI T 49, MS T 34, MR T 91-107, ÚMIL III 2090, MaMüL XII 44, BJJAS ST 42-48, MR ST 16-18, 23-41, 53-76]

- 556 Thomas de Zakan** *s*: Zákány (38 H), *egybtisz*: frater [Augustini] prov. Vngarie, *be*: 1495.5.31. **Th**, *egytpálya*: 1501/1502 körül és 1505-ben sacrae theologiae baccalaureusként említik. *egytele*: 1495. május 31-én küldték Padovába tanulni a konventbe. *torpálya*: 1505-ben Popozi Pállal a budai vizivárosi Szent István protomártír monostorban tartózkodott. *megjegyz*: Thomas Uzt de Zakar (1505). A kiegészítő adataiért köszönettel tartozunk Dózsa Gábornak! [ML 47, MHA 106]
- 557 Osvaldus de Quinqueecclesiis** *s*: Pécs (5 H), *egybtisz*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1496.4.14. **Th**, *egytpálya*: 1496. április 14-én Padovába küldték teológiát tanulni. *egytele*: 1496. április 14-én a generális megengedte neki, hogy amennyiben a padovai konvent túlterhelt lenne, azon kívül, a városban tartózkodjék. *univ*: Bologna 1488, Köln 1490, Ferrara 1498 *torpálya*: Ld. 266 sz alatt. [VE 171, HA 254, MOPH VIII 433, ILD 423, 433, 443, 462]
- 558 Johannes de Mohach** (Zabo/Szabó) *s*: Mohács (5 H), *be*: 1497. **Ph**, *fok*: PhDr 1497, *egytpálya*: 1497 elején Bécsben Paduanus artium doctor-ként említik. *egytele*: 1496 előtt is itt tanult. *univ*: Ferrara 1496, Bécs 1497 *torpálya*: Bécsben a magyar nemzet procuratora (venerabilis). *megjegyz*: Joannes de Zabo de Mohacz regni Pannoniae (1496). [VE 1915 20, VE 171, TA 270, 278 (Nr5501, 5682)]
- 559 Michael Correggi da S. Giorgio** (Correggi) *s*: Szentgyörgyvár (87, Đurđevac HR), *egyhmegye*: Zágráb, *be*: 1497.3. **Ph** ?, **J** ?, *egytpálya*: 1506-ban és 1507-ben doctor artium liberaliumként említik. *egytele*: 1497 márciusában a Campione nevű külvárosban lakott. Március 16-án megbízást adott Atyai Miklósnak, hogy hajtson be 9 és fél dukátot Tobruch Márton plébánoson. Talán ő az, aki 1501 áprilisában a S. Lucia utcában lakott. *univ*: Bécs

- 1487(Székes)fehérvári kanonok (1506-1507), tasnádi vikárius (1506). 1507-ben mint szentgyörgyi plébános engedélyezte, hogy a Budrócon újonnan épült Szent Farkas-kápolnában egy általa vagy utódai által kinevezett pap misézzen. *megjegyz:* Michael Vngarus (1501). Közlös szerint a Somogy megyei Szentgyörgy. [VI 216, TA 262 (Nr5294), KJ 358, CTN FA 64]
- 560 Nicolaus Samlafalva** (Litterati ?) *szer:* Somlófalva ?, Szeged ?- *egybtisz:* canonicus Varadiensis, *be:* 1497.8.16. *egyetélet:* 1497. aug. 16-án tanúként szerepel Szegedi Szerafinnal együtt. *univ:* Bécs 1472 ? *torpálya:* Várad kanonok (1497). Vö. Miklós várad kanonok (1493), aki 1493-ban várad kanonokként és esperesként nővérével, Orsolyával és annak férjével, Tompa Lászlóval, illetve két kanonoktársával, Izsépi Péterrel és Újfalusi Mihállyal belépett a római Szent Lélek Társulatba. Ez a Miklós talán azonos Szegedi Miklós várad (1489-1496, 1507) és győri (1504-1505) kanonokkal, akit 1496-ban fraterként említenek és aki 1472-1479 között Bécsben tanult. [VI 217, KJ 426]
- 561 Caspar** (Thurzó) *szer:* Betlenfalva (42, Betlanovce SK), *egybtisz:* praepositus Ungarus, *egyhmegye:* Esztergom, *be:* 1498. *univ:* Krakkó 1487 *torpálya:* Thurzó Gáspár. 1496-1518 között van rá adat, szepesi kanonok (1500-1502), várad udvarbíró és a püspökség jövedelmeinek kezelője (1509-1512). Amikor 1508-ban testvére, Zsigmond várad püspök joghatósága alól a pápa kivette az egész káptalant, nem nyugodott bele, megtámadta Szuhafői Jakab kanonok szolgáját, amiért kiközösítették. Ezért tanúként idézték, de ennek nem tett eleget, sőt, az idézés kézbesítőjét is megverette és a Körösbe akarta dobálni. Egyéb erőszakos tettei is ismertek. Thurzó Márton diósgyőri várnagy gyermeke, testvére Thurzó Zsigmond várad püspök. Testvére, Zsigmond, valamint unokatestvére, Szaniszló olmützi püspök szintén Padovában tanult, továbbá unokatestvére, János boroszlói püspök pedig Bolognában és Rómában. [VE 169, 172, VE 1915 22, SS TT 218, HSzKSz II 266 (Nr2573), EG Thurzó (betlenfalvi), BV I 362-363, TM 88, 105-106, 170-171, CTN FA 112]
- 562 Georgius Bosoch** (Bozoki) *szer:* Mohács (5 H), *be:* 1498. **Ph,** *egytpálya:* 1498-ban a szabad művészetek hallgatója. *egyetélet:* 1498-ban két másik honfitársával együtt lakott, de testvérevel, Mihállyal hamarosan máshova költöztek. *univ:* Bécs 1496 *torpálya:* Bozoki Mihály fehérvári kanonok testvére. *megjegyz:* Giorgio. [VI 213, 215, TA 278 (Nr5673), KJ 377]
- 563 Johannes de Tolna filius Georgii Columbini de Ethee** *szer:* Ete ? (45 H), *egybtisz:* archidiaconus de Tolna (Tolnensis) et canonicus Quinqueecclesiensis, *be:* 1498.4.26. **J,** *fok:* JDr 1499, *egytpálya:* 1498. április 26-án Vitéz Mihály kánonjogi vizsgájának tanúi: Csáki Miklós, Stephanus Crispus és Tolnai János. 1498. augusztus 19-én a Natio Germanica Juristarum ülésén jelen voltak: Stephanus Crispus, Tolnai János és Bánfi Pál. 1499. február 19-én Erdődi Péter, Tolnai János és Stephanus Crispus tanúsítványt adnak róla, hogy Csáki Miklós levizsgázot). 1499. december 9-én mint artium doctor avatták kánonjogi doktorrá, asszisztált Crispus István rektor és jelen volt Junker János. 1500. február 17-én Budai Ruprecht János kánonjogi doktor vizsgájának segítője (in assistentia) Stephanus Crispus rektor, tanúi: Budai Selmeci János, Tolnai János artium doctor, Várad Mihály, Bálint Crao-i

plébános és Szegedi Gergely. 1500. május 22-én Alsulai János doktori vizsgájának tanúja. 1500. július 8-án egy kánonjogi vizsga segítője mint doctor decretorum [és vicerector?]. 1500. július 13-án kánonjogi doktori vizsga segítője mint vicerector. 1500. augusztus 22-én Stephanus Crispus kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Tolnai János, Váradi Mihály, Károlyi Miklós, Junker János, Bánfi Pál és Bozóki Mihály. Bejáratos egyes professzorokhoz. (Cherubino Manzoni, Pietro Can). *egyetélet*: 1497-ben engedélyt kért a pápától, hogy még két évig tovább tanulhasson, de ne kelljen felvennie valamennyi egyházi rendet. Tanulótársa Ábrányi István (Stephanus Crispus) győri kanonok. 1499 augusztusában kölcsönt ad egyik honfitársának. 1500 áprilisában lakásügyben intézkedik. 1501 januárjában procuratorokat (Szentgyeddi Albert és Gosztonyi Lőrinc) vall, hogy a neki járó tartozásokat pénzben vagy természetben behajtsák. 1501. április 1-én őt bízzák meg, hogy hasonló ügyben járjon el. 1502. január 27-én döntőbírónak teszik, hogy két olasz személy között egy kanonoki javadalom ügyében támadt viszályt elintézzén. *univ*: Bécs 1489 *torpálya*: Pécsi kanonok (1489-1503), tolnai főesperes (1497-1504), pécsi vikárius (1503-1504). *megjegyz*: Ioannes, Joannes Ungarus (1498), Ioannes Tolana filius domini Georgii Columbini de Etthee (1499), Ioannes Tholnaer (1500), Ioannes Tolana Pannonius (1500), Joannes Tholanen (1500). Fedeles Tamás szerint 1503-ig tanult itt. [VE 1915 20-22, VE 173, VI 213-214, 215, AGAGP II/6 1411, 1486-1487, 1496, 1502, 1508, 1509, 1518 (Nr2188, 2359, 2379, 2396, 2412, 2416, 2438), TA 268 (Nr5440), FTE 79, FT 457, TSZS 340, CTN FA 91]

- 564 Johannes filius Pauli Metratensis de Alsula Ungarus** (Metratensis/Mercatoris) *s*: Alsán ? (elpusztult) (52 HR), *egyhmegye*: Pécs, *be*: 1498.8.19. **Ph**, *fok*: PhDr 1500, *egyetpálya*: 1499. augusztus 3-án artium scholaris. 1500. május 22-én a szabad művészetek doktora lett, tanúja Tolnai János. *egyetélet*: 1499. augusztus 3-án elismeri, hogy Tolnai János 45 dukátot [=kb. másfél éves szállás- és kosztipénz] kölcsönzött neki, hogy tanulhasson; ekkor a Crociera del Santo utcában lakott. *megjegyz*: Giovanni da Valsue, filius Pauli Mercatoris de Valsue (1499). [VI 215, AGAGP II/6 1502 (Nr2396)]
- 565 Michael Bosoc Ungarus** (Bozoki) *s*: Mohács (5 H), *be*: 1498. **Ph**, *egyetpálya*: 1498-ban a szabad művészetek hallgatója. 1500. aug. 22-én Stephanus Crispus kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Tolnai János, Váradi Mihály, Károlyi Miklós, Junker János, Bánfi Pál és Bozóki Mihály. *egyetélet*: 1498-ban két másik honfitársával együtt lakott, de testvérével, Györggyel hamarosan máshova költöztek. *univ*: Bécs 1496 *torpálya*: Vö. Mihály pécsi kanonok, vikárius (1512-1526), örkanonok (1512-1513), a Szent Erzsébet-ispotály igazgatója, majd a székesegyház melletti Szent András-kápolna comese (1515), prépost (1521), a szentgyörgyváraljai Szent György-egyház plébánosa. Szatmári humanista köréhez tartozott. Egy 16. századi egyházi formulagyűjtemény összeállítója. Az ő házában rendezték azt a szimpóziumot, amely után Hagymási Bálint leírta Opusculum de laudibus et vituperio vini et aquae c. munkáját. *megjegyz*: Michael Bozochi de Mohaz (1500). A kanonok egyetemjárásának pontos helye nem ismert, csak valószínűsíthető, hogy a szabad

művészeteket Bécsben, a jogot Padovában vagy Bolognában hallgatta. [VE 1915 22, VI 213, 215, AGAGP II/6 1518 (Nr2438), TA 279 (Nr5697), KJ 377, FT 406-407, 419, CTN FA 92]

- 566 Michael Vitez filius quondam domini Johannis Vitez Pannonii** (Vitéz) *sꝝ*: Buda (35 H), *egybtiszt*: archidiaconus Budensis et canonicus Vesprimiensis, *be*: 1498.4.26. **J**, *foke*: JDr 1498, *egytpálya*: 1498. április 26-án kánonjogi vizsgát tett, tanúi: Csáki Miklós, Stephanus Crispus és Tolnai János. *univ*: Bécs 1498, Róma 1487 ? *torpálya*: Vitéz Mihály. Várad kanonok (1482 u. - 1511), budai főesperes, veszprémi kanonok (1498–1511). 1511. május 30-án mint canonicus Varadiensis, archidiaconus Budensis magyar gyóntató Rómában, 1516-ig. Esztergom-szentgyörgymezei prépost (1512). 1516-ban tért vissza Magyarországra. A fehérvári Szent Miklós-társaskáptalan prépostja (1524-1528), veszprémi kanonok (1522-1525 között ismét igazolható), szabolcsi főesperes (1516-1517). *megjegyz*: Solymosi László szerint ifj. Vitéz Mihály unokaöccse Budai Vitéz Mihály. Veress a római tanulmányokat folytató Vitéz Mihályt a zágrábi kanonokkal azonosítja. Ám a várad kanonoksága alapján, és az újabb szakirodalom figyelembe vételével felmerül annak a lehetősége, hogy ifj. Vitéz János unokaöccseként nem a zágrábi prépost, hanem a budai főesperes tanulhatott Rómában. [VE 1915 20, VE 171, 258, AGAGP II/6 1411 (Nr2188), TA 284 (Nr5824), KJ 41, 376-377, KK SER 220, CTNE 59, PTVG 5, SLKV 96, VKSz 381]

- 567 Nicolaus Ciachus Pannonius** (Csáki) *sꝝ*: Csák (44, Ciacova RO), *egybtiszt*: chierico e archidiacono di Colosuar, *be*: 1498.4.26. **J**, *egytpálya*: 1498. április 26-án Vitéz Mihály kánonjogi vizsgájának tanúi: Csáki Miklós, Stephanus Crispus és Tolnai János. 1499. január 30-án a jogász kollégium ülésén jelen volt. 1499. febr. 19-én Erdődi Péter, Tolnai János és Stephanus Crispus tanúsítják, hogy levizsgázott. 1500. máj. 18. – aug. 18. között az Ábrányi István a vezetése alatt tartott padovai jogász kollégium ülések jegyzőkönyvei megmaradtak. Tanácsnokai: Nicolaus Ungarus, Sigismundus Ungarus és Paulus Transilvanus. 1500. júl. 13-án egy kánonjogi vizsga tanúja. *egyétélet*: 1499. augusztusában készült elutazni, Cinzius Antalt bízta meg, hogy ügyeit intézze. *torpálya*: Csáki Miklós. 1499-ben kolozsvári főesperes és klerikus, illetve szerémi választott püspök. Szerémi (1499-1500), majd csanádi püspök (1500-1514). 1512-ben Perényi Ferenc erdélyi és Csáki Miklós csanádi püspök javadalmat akart cserélni, de erre végül nem került sor. 1514. máj. 28-án hunyt el, a Dózsa-féle parasztháborúban végezték ki. 1502. júl. 30-án Andronicus Máté II. Ulászló lakodalma alkalmából írt Epithalamiumának kiadását neki ajánlotta (Matthaeus Andronicus Tragurinus: Epithalamium in nuptias Wladislai...). Apja Csáki Benedek, anyja ifj. Rozgonyi János és Szilágyi Orsolya (Erzsébet testvére) leánya, Apollónia. *megjegyz*: Nicolaus Ungarus, Chaki (1499), Nicolaus nepos Sacratissimi Mathias Regis Hungariae (1500), Nicolaus Ungarus (1500), Nicolaus nepos Mathie regis Hungarie (1500). VE szerint Csáky Miklós erdélyi kancellár, de nem azonos vele mivel utóbbi 1492 körül született. [VE 1915 20-21, VE 172, 173, 174, VI 213-214, 215, 446-447, AGAGP II/6 1411, 1510 (Nr2188, 2417), EG Zsidó nem, 4. tábla: Csáky, TS

- 308, BH III 251 (Nr2308), KA HM 84-85, CTN FA 45, 98, CTHNP I 39]
- 568 Paulus Transilvanus Ungarus** (Bánfi) *sz.*: Losonc ? (32, Lučenec SK), *be.*: 1498.8.19. **J**, *egyetpálya*: 1498. augusztus 19-én a Natio Germanica Juristarum ülésén jelen voltak: Stephanus Crispus, Tolnai János és Bánfi Pál. 1498. okt. 15-én egy kánonjogi vizsgán asszisztált mint vicedirektor. 1498. nov. 29-én a kollégium vicedirektora. 1500. máj. 18. – aug. 18. között az Ábrányi István a vezetése alatt tartott padovai jogáskollégium ülések jegyzőkönyvei megmaradtak. Tanácsnokai: Nicolaus Ungarus, Sigismundus Ungarus és Paulus Transilvanus. 1500. júl. 14-én megválasztották a juristák tisztújításán. 1500. aug. 22-én Stephanus Crispus kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Tolnai János, Váradi Mihály, Károlyi Miklós, Junker János, Bánfi Pál és Bozóki Mihály. 1501. okt. 2-án Pécsi András doktori vizsgájának tanúi: Bánfi Pál, Bánfi Balázs, Várdai Ferenc, Török Ferenc, Brodarics István, Ráskai Zsigmond. 1501. okt. 2-án/5-én (5-én AGAGP szerint) Pécsi András doktori vizsgájának tanúi: Bánfi Pál, Paksi Balázs, Várdai Ferenc, Török Ferenc, Bordarics István, Ráskai Zsigmond. 1501. okt. 7-én Pécsi András szabad művészetek doktori vizsgájának tanúi: Bánfi Pál, Török Ferenc, Újvárosi Gergely, Pannóniai Ferenc és Brodarics István. 1502. nov. 5-én kánonjogi vizsgán tanú. 1503. nov. 12-én consiliariusként volt jelen a juristák ülésén. 1503. dec. 21-én is jelen volt a juristák ülésén. 1504. júl. 12-én a juristák ülésén a birgund nemzet consiliariusává választották. 1505. júl. 5-én a burgund nemzet képviselőjeként vett részt a juristák ülésén. 1504. febr. 26-én megidéztek a juristák ülése elé. 1504. nov. 26-án/dec. 3-án (AGAGP-ban december) Szombathelyi Gáspár kánonjogi vizsgájának tanúi: Bánfi Pál, Szegedi János, Magyar Fülöp, Kaplonyi Szilágyi László és Waywodich András. *egyetélet*: 1498 októberében szerződést kötött az Albergo Clautense tulajdonosával nemesi tanulóhoz illő szállásra és kosztra évi 23 dukátért. 1499. március 23-án Magyarországi László egy bizonyos Ferenc nevezetű személlyel pereskedett; a per megindításában Bánfi Pál segített neki. 1500 novemberében egy olasz személynek Tolnai János nevében 1 dukátot fizet. 1505-ben súlyosan megbetegedett, Bánfi Pál ad neki kölcsönt (19 dukátot). Még ez évben meghalt. 1505. december 26-án ügyvédet vallott (a tanúk között Brodarics István). *torpálya*: Talán Losonci Bánfi László fia. *megjegyz.*: Paolo Transilvano (1498), Paulus Banffy Ungarus, magnificus nobilis vir Paulus Banfy (1501), Paulus Banfius (1502), dominus Paulus Banffy Ungarus (1503), Paulus Pamphi de Budwa Ungarus (1504). Veress Erdélyi Pált azonosítja Bánfi Pállal. Bánfi azonban önmagának nem adhatott kölcsönt, melyet később aztán be is akart hajtani. [VE 1915 20-24, VE 172, VI 213, 216, 218, AGAGP II/6 1440, 1518 (Nr2246, 2438), III/1 30-31, 32, 61, 123 (Nr78, 80, 174, 358), TS 312]
- 569 Paulus Transilvanus Ungarus** (Bánfi) *sz.*: Losonc ? (32, Lučenec SK), *ld.* 568. sz.
- 570 Stephanus Crispus Pannonius** (Nagylúcsi/Fodor/Ábrányi/Ábrámfi) *sz.*: Nagylúcs (36, Lúč na Ostrove SK), *egybtiszt*: canonicus Iauriensis Pannonius, *be.*: 1498.4.26. **J**, *fok*: JDr 1500, *egyetpálya*: 1498. ápr. 26-án Vitéz Mihály

kánonjogi vizsgájának tanúi: Csáki Miklós, Stephanus Crispus és Tolnai János. 1498. aug. 19-én a Natio Germanica Juristarum ülésén jelen voltak: Stephanus Crispus, Tolnai János és Bánfi Pál. 1499. febr. 19-én Erdődi Péter, Tolnai János és Stephanus Crispus tanusítványt adnak róla, hogy Csáki Miklós levizsgázott. 1499. aug. 12-én tanú egy római jogi doktori vizsgán mint a jogi kar rektora. 1499. aug. 3-án választották meg rektornak. 1499. aug. 14-én, 19-én, 26-án, szept. 16-án (ezen a napon két vizsgán), 17-én, 18-án, 28-án, okt. 1-jén, nov. 9-én, dec. 4-én, 5-én, 9-én, 1500. jan. 23-án, febr. 6-án, 17-én, ápr. 1-jén, 4-én, 23-án, máj. 26-án, jún. 15-én tanú, aug. 22-én római jogi doktori vizsgákon mint a jogi kar rektora és győri kanonok. 1499. szept. 28-án a vizsga tanúi között volt Jungker János is. 1499. dec. 9-én Tolnai János doktori avatása volt, jelen volt Junkher János is. 1500. febr. 17-én Budai Ruprecht János kánonjogi doktor vizsgájának segítője (in assistentia) mint rektor, tanúi: Budai Selmeczi János, Tolnai János, Váradi Mihály, Bálint Crao-i plébános és Szegedi Gergely. 1500. máj. 18. – aug. 18. között az Ábrányi István a vezetése alatt tartott padovai jogáskollégium ülések jegyzőkönyvei megmaradtak. Tanácsnokai: Nicolaus Ungarus, Sigismundus Ungarus és Paulus Transilvanus. 1500. május 18-án a padovai jogászok rektora. Ettől a naptól aug. 18-ig a vezetése alatt tartott ülések jegyzőkönyvei megmaradtak. Tanácsnokai: Nicolaus Ungarus, Sigismundus Ungarus és Paulus Transilvanus. 1500. jún. 10-én rektorsága alatt római jogi vizsgát tartottak. A rektori működése alatt kelt akták elnevezése: Liber secundus actorum civilium sub regimine magnifici domini Stephani Abram Pannonii rectoris dominorum iuristarum Paduae MCCCCC. 1500. aug. 22-én kánonjogi doktor, tanúi: Tolnai János, Váradi Mihály, Károlyi Miklós, Junker János, Bánfi Pál és Bozóki Mihály. *univ*: Bécs 1488 *tovpálya*: Bécsben Tolnai Jánossal tanult együtt, 1488-1489 között. Győri mesterkanonok (1495-1515), majd olvasókanonok (1501-1515), vikárius (1509-1513). *megjegyz*: Stephanus Abramii Pannonii canonicus Iauriensis (1499), Stephanus Abramii de Naghlucze Pannonius (1499), Stephanus Ambramii Pannonii (1500), Stephanus quondam domini Nicolai Abran de Naghlucze (1500), Stephanus Abrahamus Pannonius de Naghlusze canonicus Iauriensis (1499-1500). Veress Endre szerint Fodor István nem azonos Ábrányi Istvánnal. [VE 1915 20, 21-22, VE 171, 172-173, VI 213214, AGAGP II/3 48, II/6 1411, 1474, 1475-1476, 1477-1480, 1484, 1486-1487, 1495-1496, 1498, 1500, 1504, 1505, 1518 (Nr2188, 2323, 2327, 2330, 2331, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2353, 2357, 2358, 2359, 2377, 2378, 2379, 2384, 2385, 2390, 2400, 2401, 2404, 2438), TA 231 (Nr4596), KJ 410, MaMüL III 139, CTN FA 73, WM FI 81-82, CTHNP I 75]

- 571 Stephanus Kozorai Ungarus** *szer*: Kozara (90, Kozora BIH), *be*: 1498.8.19. **Ph, fok**: PhDr 1500, *egyetpálya*: 1500. augusztus 10-én a szabad művészetek doktora, tanúi között volt Bak János jogi hallgató és Semes Miklós a szabad művészetek tanulója. *megjegyz*: Steffanus Cozoraii q. Valentini Panonius, Stefano Cozora, Kozoraj, Cozory, Cozoraij (1500). [VI 216, AGAGP II/6 1516-1517 (Nr2433)]

- 572 Andreas Pannonius Quinqueecclesiensis** *s.:* Pécs (5 H), *egybtiszt:* canonicus ecclesiae Zagabriensis (!), *be:* 1499.6. **J, Th, fok:** ThDr 1501, JDr 1501, *egytpálya:* 1499. júniusában artium scholaris. 1501. október 5-én kánonjogi licanciatus. Október 7-én mint artium et medicinae doctor teológiai doktori vizsgát tett. Tanúi: Bánfi Pál, Török Ferenc, Újvárosi Gergely, Pannóniai Ferenc és Brodarics István. *egytelel:* 1499. júniusában együtt lakott két társával. *univ:* Bécs 1492 ? *torpálya:* 1501-ben hazatért. 1513-ban hunyt el. *megjegyz:* Esetleg Csézi Andrással azonos. [VE 1915 23, VI 213, AGAP III/1 30-31, 32 (Nr78, 80), ASFE (<http://asfe.unibo.it/en/persona/AGP01231>), TA 272 (Nr5531)]
- 573 Antonius Cinzius Ungarus** (Cinzius) *s.:* [Pécs] (5 H), *egybtiszt:* canonicus Quinqueecclesiensis, *be:* 1499.7. **Ph, egytelel:** 1499. júliusában együtt lakott két más honfitársával. 1499-ben Csáki Miklós ügyvédje. *torpálya:* Pécsi kanonok (1499). *megjegyz:* Valószínűleg Tolnai János révén jutott kanonoki javadalomhoz (itt ismerte meg). [VI 215, 217, FTE 58,68, FT 340]
- 574 Briccius Ethwes** *s.:* Ötvös (38 H), *egybtiszt:* sacerdos dioecesis Iauriensis, familiaris et continuus commensalis papae, *be:* 1499.1.28. **J, egytpálya:** 1499. január 28-án a Szentszékhez folyamodott mindkét jog doktori fokozat elnyeréséért a padovai vagy a perugiai egyetemen, mivel sokáig hallgatta a tudományokat a padovai egyetemen. *torpálya:* 1499-ben VI. Sándor familiárisa és continuus commensalis-a tanulmányai alatt, majd mint pápai kamarás a soproni Szent Mihály-plébániatemplom Szent Erazmus- és Szűz Mária-oltár javadalmáért folyamodott. *megjegyz:* Brictius. [VE 171, 256, 314, TSZS 340-341, NGGYR 116]
- 575 Johannes Schemnicensis de Buda** (Hedlesperger/Inntkher/Iunckher/Juncker) *s.:* Buda (35 H), *egybtiszt:* praepositus Vesprimiensis, praepositus Omnium Sanctorum et canonicus ecclesiae Vesprimiensis, *be:* 1499.1.24. **J, fok:** JDr 1500, *egytpálya:* 1499. jan. 24-én egy doktori avatás tanúja. 1499. szept. 28-án egy kánonjogi vizsgán tanú. 1499. dec. 9-én jelen volt Tolnai János doktorrá avatásán. 1500. febr. 17-én Budai Ruprecht János kánonjogi doktor vizsgájának segítője (in assistentia) Stephanus Crispus rektor, tanúi: Budai Selmeci János, Tolnai János, Váradi Mihály, Bálint Crao-i plébános és Szegedi Gergely. 1500. ápr. 10-én egy kánonjogi vizsgán tanú. 1500. aug. 22-én Stephanus Crispus kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Tolnai János, Váradi Mihály, Károlyi Miklós, Junker János, Bánfi Pál és Bozóki Mihály. 1501. aug. 18-án jelen volt a juristák ülésén. Talán ő az, aki 1500. aug. 17-én kánonjogi doktorként vizsgázott, a második helyen. 1500-1501 között docens. *egytelel:* 1500. szeptemberében egy egész házat bérelt ki, költve, hogy 3 ló számára való istállót is rendezzenek be neki. 1501 novemberétől együtt lakik preceptorával, Petrus de Regno-val. *univ:* Bécs 1493 *torpálya:* Budai Selmeci János. A veszprémi Mindenszentek egyházának prépostja (kispépost), veszprémi főesperes, kanonok (1493-1532), divisor, zalai birtokigazgató (1505, 1508, 1512, 1519). 1504-ben Veszprémben volt. Apja a selmecbányai származású Juncker (másnéven Edlasperger) Péter budai patricius, kereskedő, harmincados, aki 1494-ben, amikor Bécsben házat vásárolt, lovag-

ként szerepelt. Budai sírkövén a Sárkányrend jelvénye található, amellyel még Mátyás király tüntethette ki. 1504 előtt halt meg. Juncker Péter bécsi háza ma is meg van a belváros közepén (I. Lugeck 7), a kapualj falát két, vörös márványból faragott, feliratos-címeres kőfaragvány díszíti 1497-es dátummal. *megjegyz:* Joannes, Iohanes de Budua (1499), Johannes Inntkher praepositus et canonicus Vesprieniensis (1499), Ioannes Iunckher (1499), Iunkher (1500), Iuckher (1500), Ioannes Ungarus (1500, 1501), dominus Iohannes Ungarus (1500), Ioannes Iwngher (1522). PGP az 1500-ban vizsgázót Budai Kakas Jánossal azonosítja [VE 1915 21, 22, VI 214, AGAGP II/6 1452-1454, 1479, 1486-1487, 1496, 1499, 1518 (Nr2274, 2337, 2359, 2379, 2386, 2438), PGP 48, 330, TA 274 (Nr5586), VKSz 80, 111, 124, 132, 150, 158, 242, 302, EPNG 121, LP CE 58, KA PÉH 601, KBN 28, 29, LPS 403 (39. l.).]

- 576 Petrus de Erdőd** (Erdődi) *szerb:* Erdőd (41, Arduđ RO), *egybtiszt:* praepositus Agriensis, *be:* 1499.2.19. *egyetpályá:* 1499. február 19-én és 21-én Erdődi Péter, Tolnai János és Stephanus Crispus tanusítványt adtak róla, hogy Csáki Miklós levizsgázott. *univ:* Krakko 1494 *torpályá:* Erdődi/Monoszlói/Monyorókeréki Péter, a gróf Erdődi család alapítója. Egri nagyprepost (1494-1503). 1503 év elején – mivel bátyjának, Bálintnak nem voltak utódai – letette egyházi javadalmát és megházasodott. Királyi kamarás (1512-1522), királyi lovászmester (1535-1545). Első felesége Alsólendvai Bánfi Jakab leánya, Sára, gyermekeik: János, György, Péter és Katalin, Zsófia, Orsolya. Második felesége Puchheim Dorottya (nem születtek gyermekeik). 1546-ban, Velencében hunyt el. Apja Miklós. Bakóc Tamás neposa. *megjegyz:* Pietro a Erbod, prevosto di Agram. Szatmári Péter nevű győri kanonok (1503-1509) és fehervári kisprepost (1512) C. Tóth Norbert véleménye szerint Szatmári György rokona. Feltűnik még egy Szatmári Péter nevű erdélyi kanonok és küüllői főesperes is (1494-1496), valamint egy Szatmári Péter nevű egykori titeli kanonok (1523), akiknek azonosítása Erdődi vagy Szatmári Péterrel problémás. [VI 213-214, 216, TS 320, KJ 367, 425, VKAI Anexa 7, GyPT 120-121, CTNE 50, HSzKSz II 303-304 (Nr3004), CTN FA 132, CTN EBT 16]

- 577 Stephanus Brodaricz** (Brodarics) *szerb:* Poljana (87, Poljane HR), *egybtiszt:* canonicus ecclesiae Zagabriensis (!), *be:* 1499. **J, fok:** JDr 1506, *egyetpályá:* 1501. okt. 2-án/5-én (5-én AGAGP szerint) Pécsi András doktori vizsgájának tanúi: Bánfi Pál, Paksi Balázs, Várdai Ferenc, Török Ferenc, Bordarics István, Ráskai Zsigmond. 1501. okt. 7-én Pécsi András szabad művészetek doktori vizsgájának tanúi: Bánfi Pál, Török Ferenc, Újvárosi Gergely, Pannóniai Ferenc és Brodarics István. 1505. dec. 26-án Bánfi Pál ügyvédallásának tanúja. Jean de Pins 1505-ös leírása szerint Calphurnius óráit látogatta és tehetséges ifjú volt. Valószínűleg 1506-ban tért haza Padovából kanonjogi doktorként. *egyetélet:* Gerézdi Rabán szerint már 1495/1496-tól itt tanult, de Kasza Péter ezt elvetette. Valószínűleg 1499 előtt már Padovában volt. Mivel Calphurnius 1503. jan. 19-én váratlanul meghalt, Kasza Péter felveti, hogy már ezután nem sokkal Bolognába ment. 1505. nyarán hazatért, mivel nagybátyját, Jalsity Jánost bebörtönözték (Szegedi Baratin Lukács összekülönbözött elődje, Túz Osvát végrendeletének végrehajtóival), Istvánt pedig sikkasz-

tással vádolták. 1505 végén visszatért Itáliába. 1512-es, Aldus Manutiusnak írt levelében említi, hogy hat évvel azelőtt ment haza Itáliából, mivel mintegy hat évvel azelőtt küldte neki Janus Pannonius egy művének kéziratát. Most kéri vissza, mert ki akarja adni. *univ*: Bologna 1503 *torpálya*: Ld. 304. sz. alatt. *megjegyz*: Steffanus Brodorici vngarus (1505). Fedeles szerint az 1490-es években kezdte tanulmányait. Itáliai tanulmányait 1517-ben kapott címerbővítő oklevele is említi. [VE 1915 23,24, VI 218, AGAGP III/1 30-31, 32 (Nr78, 80), BH III 246 (Nr2258), ETE III 372-375, 419-421 (Nr379, 427-428), FTE 59, 64, 67, FTSzÖ 40, KK SER 88-90, 98, 152, 154, 210, FT 335-337, KGyG 652, CMC 37-38, CDPR 37-38, 44, 45, 56 (Nr28, 37, 39, 59), MaMüL I 447, CTN FA 100, KP BIT 1187-1208, KP KBI 197-201, NGSZSZ 485-490, CTHNP I 49, 72, KFG KP 67]

- 578 Franciscus de Uarda** (Várdai) *ső*: Kisvárdai (40 H), *egybtisz*: custos et canonicus ecclesiae Albae regalis, *be*: 1500.3.20. *egytpálya*: 1501. okt. 2-án/5-én (5-én AGAGP szerint) Pécsi András doktori vizsgájának tanúi: Bánfi Pál, Paksi Balázs, Várdai Ferenc, Török Ferenc, Bordarics István, Ráskai Zsigmond. 1501. okt. 7-én Pécsi András szabad művészetek doktori vizsgájának tanúi: Bánfi Pál, Török Ferenc, Újvárosi Gergely, Pannóniai Ferenc és Brodarics István. Brodarics Istvánhoz hasonlóan valószínűleg látogatta Calphurnius előadásait, aki 1503. januárjában hunyt el. *egytele*: 1500. márc. 20-án válaszlevelet írt Padovából apjának, Várdai Miklósnak. Két további levele ismert 1501. ápr. 10-éről és 1503. jan. 21-éről. 1501-es levelében Várdai Péter kalocsai érsektől kér támogatást apjának szóló levelében. 1501. márc. 10-én a pápai udvarban tartózkodó személyeket bízott meg a német Vitus Cosmarral a fehérvári káptalani templom kanonokságára igényt tartó jogainak védelmével. 1501. máj. 16-án a padovai székesegyház sekrestyéjében hivatalosan megbízást adott magyarországi személyeknek, hogy Magyarországon esetleges javadalmi ügyekben keletkezett perben őt képviseljék. 1503. jan. 19-én levelet írt apjának, Bolognába ment továbbtanulni. Padovai és bolognai levelei ismertek. *univ*: Róma 1503, Bologna 1503 *torpálya*: Ld. 299. szám alatt. *megjegyz*: Franciscus Aladar custos et canonicus Abberregalis (1501), Franciscus Pannonius canonicus Farariensis (1501), Francesco de Kyswarda (1501). [VE 1915 23, VE 171-172, 173-174, VI 214, 215, AGAGP III/1 30-31, 32 (Nr78, 80), DL 82163, 82171, 82195-82196, 82201, BH I 62 (Nr114), II 272 (Nr2964), KJ 375-376, LP ZsL 222, LPM 265-266, BI VF 259-266, GTRGY 106-107 (Nr65), MaMüL XII 308, KP BIT 1197-1198, LB PT 441-442, CTN VF 73-115, CTN VFP 17-24, CTN FA 65, 106]
- 579 Gregorius [de] Zegedino** *ső*: Szeged (13 H), *egybtisz*: archidiaconus cathedralis et canonicus Colocensis, *be*: 1500.2.17. *egytpálya*: 1500. február 17-én Budai Ruprecht János kánonjogi doktor vizsgájának segítője Stephanus Crispus rektor, tanúi: Budai Selmei János, Tolnai János, Várdai Mihály, Bálint Crao-i plébános és Szegedi Gergely. [VE 1915 21, AGAGP II/6 1496 (Nr2379), BSR 70, UJ 81]
- 580 Hieronimus Dobra** *ső*: Dobra ?- *be*: 1500. **Ph**, *fok*: PhDr 1500, *egytpálya*: 1500. elején a szabad művészetek doktora. *megjegyz*: Hasonló nevű települések

- Vas, Gömör, Trencsén, Szatmár, Zágráb és Zemplén megyékben is. [VE 1915 21, LJMI 145]
- 581 Johannes Bach Panonius** (Bak) *sꝛ*: Bak (55 H), *egyhtiszt*: canonicus Strigoniensis, *be*: 1500.8.10. **J**, *egyetpálya*: 1500. aug. 10-én a Kozorai István szabad művészetek doktori vizsgájának tanúi között volt Bak János kánonjogi hallgató és Semes Miklós a szabad művészetek tanulója. *torpálya*: Esztergomi kanonok (1500), káptalani megbízott, vikárius (1500-1536). Káptalani megbízott Rómában (1512). *megjegyz*: Ioannes, Giovanni Bach canonico di Gran. Talán 1502-ig itt. Bulz János. Felmerül, hogy azonos lenne Gényes Jánossal. [VI 215, AGAGP II/6 1516-1517 (Nr2433), KK SER 205, KES 266]
- 582 Johannes Magnetis** (Magnetis) *sꝛ*: [Buda] (35 H), *egyhtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum [conventus Budensis], *be*: 1500.6.3. **Th**, *egyetpálya*: 1500. jún. 3-án Bolognába és/vagy Padovába küldték teológiát tanulni. 1505-ben a generális káptalanon megkapta a magisterium megerősítését. *univ*: Bologna 1500 *torpálya*: Ld. 290. szám alatt. *megjegyz*: Joannes. Johannes Magni de Hungaria (1505). Harsányi úgy értelmezi, hogy vagy Bolognában, vagy Padovában tanult, amelyiket választotta. [VE 173, HA 159, 255, ILD 439, 443]
- 583 Johannes Rueprecht de Buda** (Rueprecht) *sꝛ*: Buda (35 H), *be*: 1500.2.17. **J**, *jók*: JDr 1500, *egyetpálya*: 1500. február 17-én mint artium doctor kánonjogi doktori vizsgát tett, segítője Stephanus Crispus, tanúi: Budai Selmeci János, Tolnai János, Váradi Mihály, Bálint Crao-i plébános és Szegedi Gergely. 1500. április 10-én egy kánonjogi vizsga tanúja. *univ*: Bécs 1486 *torpálya*: Bécsben 1486-1491 között tanult, megszerezte a magister artium fokozatot. A család egyik tagja, Miklós 1481-1482-ben tűnik fel mint budai tanácsos és a mészároscehet képviselő céhmester, özvegyét 1500-1503 között említik. A család másik tagja, Vid 1494-1500 között tűnik fel mint mészárosmester. A család harmadik tagja, Gáspár 1500-ban szintén a budai mészárosceh tagja, 1501-ben özvegyét említik. Valószínűleg János testvére az a Miklós, akivel Bécsben tanult együtt és később Farkas és Zsigmond nevű rokonai is Bécsben tanultak. *megjegyz*: Ioannes, Ioannes Ungarus (1500). Johannes Carnificis de Buda (Bécs) [VE 1915 21, AGAGP II/6 1496, 1499 (Nr2379, 2386), TA 258, 270 (Nr5218, 5503), KA BPP 538-539, KA BM 642]
- 584 Michael de Varadino** *sꝛ*: Nagyvárad (9, Oradea RO), *egyhtiszt*: canonicus ecclesiae Albensis, Albae regalis, *be*: 1500.2.17. *egyetpálya*: 1500. február 17-én Budai Ruprecht János kánonjogi doktor vizsgájának segítője Stephanus Crispus rektor, tanúi: Budai Selmeci János, Tolnai János, Váradi Mihály artium doctor, Bálint Crao-i plébános és Szegedi Gergely. 1500. augusztus 22-én Stephanus Crispus kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Tolnai János, Váradi Mihály, Károlyi Miklós, Junker János, Bánfi Pál és Bozóki Mihály. *megjegyz*: Köblös őt azonosítja Váradi Mihály fehervári kanonokkal. [VE 1915 21, 22, AGAGP II/6 1496, 1518 (Nr2379, 2438), KJ 374]
- 585 Michael Ungarus** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1500.8.10. *egyetpálya*: 1500. augusztus 10-én jelen volt a juristák ülésén. [VE 1915 22]
- 586 Nicolaus Semes Ungarus** (Semes/Caroli) *sꝛ*: Nagykároly (41, Carei RO), *egyhtiszt*: canonicus Vesprimiensis, *be*: 1500.8.10. **Ph**, *egyetpálya*: 1500.

- augusztus 10-én a Kozorai István szabad művészetek doktori vizsgájának tanúi között volt Bak János jogi hallgató és Semes Miklós a szabad művészetek tanulója. 1500. augusztus 22-én Stephanus Crispus kánonjogi doktori vizsgájának tanúi: Tolnai János, Váradi Mihály, Károlyi Miklós, Junker János, Bánfi Pál és Bozóki Mihály. *univ*: Bécs 1486 ? *torpálya*: Károlyi Semes Miklós. Veszprémi kanonok, birtokigazgató (1492-1508/1510). *megjegyz*: Nicolaus Caroli (1500). [VE 1915 22, VI 216, AGAGP II/6 1516-15117, 1518 (Nr2433, 2438), TA 259, (Nr5233), EP NG 121, VKSz 3, 7, 9, 11, 13, 18, 19, 21, 23, 25, 28, 29, 32, 34, 35, 39, 41, 42, 45-47, 53-55, 57, 59, 60, 68, 69, 71, 72, 77, 78, 80, 82, 85, 87-94, 97, 98, 100, 102, 105, 107-109, 113-116, 118, 120, 123, 125-127, 130, 134, 136, 138, SLKV 107]
- 587 Valentinus** *s*: Erdély (130, Ardeal RO), *egyhtiszt*: plebanus oppidi Crato/Crao in Transilvania, *be*: 1500.2.17. *egytpálya*: 1500. február 17-én Budai Ruprecht János kánonjogi doktor vizsgájának segítője (in assistentia) Stephanus Crispus rektor, tanúi: Budai Selmeci János, Tolnai János, Váradi Mihály, Bálint Crao-i plébános és Szegedi Gergely. *egyetélet*: 1505. augusztus 24-én egy időre elhagyta Padovát, s ezért megbízta két honfitársát (egyikük Velikei András), hogy bizonyos ügyeiben végleges döntést harcoljanak ki. *megjegyz*: Valentino dalla Transilvania (1505). [VE 1915 21, VI 214, 215, AGAGP II/6 1496 (Nr2379), TS 345]
- 588 Albertus de S. Egidio** *s*: Töttös (5 H), *egyhtiszt*: canonicus Quinqueecclesiensis, *be*: 1501.1. J, *egytpálya*: 1501. januárjában a jogi fakultáson tanult, ekkor Tolnai János Albertet és három másik személyt ügyvédjének vallott. *torpálya*: Pécsi kanonok (1501). *megjegyz*: A középkorban Szentegyed. [VI 215, FTE 58,78, FT 449]
- 589 Blasius Panxy** (Paksi) *s*: Paks (45 H), *be*: 1501.5.16. J, *egytpálya*: 1501. május 16-án studente di umanità. 1501. okt. 2-án/5-én (5-én AGAGP szerint) Pécsi András doktori vizsgájának tanúi: Bánfi Pál, Paksi Balázs, Várdai Ferenc, Török Ferenc, Bordarics István, Ráskai Zsigmond. *egyetélet*: 1501. máj. 16-án a padovai székesegyház sekrestyéjében volt, ahol Várdai Ferenc prelátus magyarországi érdekeinek képviselője ott lakó személyeket nevezett meg. *torpálya*: Budai prépost (1512-1523), királyi titkár (1517-től), győri püspök (1524/1525-1526), Mohácsnál hunyt el. Apja Paksi Imre, anyja Hédervári Ágota. Testvére Paksi János országos kincstartó (1518), majd tolnai ispán. Rokona Paksi Mihály szörényi (1508-1513), nándorfehérvári (1513-1515) bán. A család Mátyás alatt emelkedett a bárók közé. *megjegyz*: Biagio Paxii (1501). VE szerint helyesen: Blasius Banfy nobilis vir. [VI 216, AGAGP III/1 30-31 (Nr78), KJ 310, CTN FA 75]
- 590 Franciscus Therek** (Therek/Török) *s*: [Zágráb] (93, Zagreb HR), *egyhtiszt*: archidiaconus et canonicus ecclesiae Zagabriensis, *be*: 1501.10.5. *egytpálya*: 1501. október 2-án/5-én (5-én AGAGP szerint) Pécsi András doktori vizsgájának tanúi: Bánfi Pál, Paksi Balázs, Várdai Ferenc, Török Ferenc, Bordarics István, Ráskai Zsigmond. 1501. október 7-én Pécsi András szabad művészetek doktori vizsgájának tanúi: Bánfi Pál, Török Ferenc, Újvárosi Gergely, Pannóniai Ferenc és Brodarics István. [VE 1915 23, AGAGP III/1

- 30-31, 32 (Nr78, 80)]
- 591 Georgius Panonius Nove Civitatis** *sꝛ*: Magyarország (120), *egybtiszt*: praepositus Novae Civitate Bohemus, *be*: 1501.10.7. *egytpálya*: 1501. október 7-én Pécsi András szabad művészetek doktori vizsgájának tanúi: Bánfi Pál, Török Ferenc, Újvárosi Gergely, Pannóniai Ferenc és Brodarics István. 1504. november 26-án/december 3-án (AGAGP-ban december) Szombathelyi Gáspár kánonjogi vizsgájának tanúi: Bánfi Pál, Újvárosi Gergely, Szegedi János, Magyar Fülöp, Kaplonyi Szilágyi László és Waywodich András. [AGAGP III/1 32, 123 (Nr80, 358)]
- 592 Johannes Zekzardinus Ungarus** *sꝛ*: Szekszárd (45 H), *egybtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1501.7.20. **Th**, *foke*: ThBacc 1501, ThMag 1505, *egytpálya*: 1501. júl. 20-án egy teológia doktori vizsgán tanú. 1501. okt. 2-án teológiai baccalaureus, tanúja: Magyarországi Máté Ágoston-rendi szerzetes. 1504. márc. 9-én kapott magisztrálási engedélyt, ezért Padovába ment. 1505. márc. 25-én borostyánkoszorúsként vizsgára küldték, hogy 29-éig letegye a vizsgát. 1505. márc. 29-én sikerült a vizsgája, jún. 17-én avatták teológiai magisterré (ez lehet, hogy Székely Jánossal azonos). *egytelét*: Vö. Székely János. *univ*: Köln 1495 *topálya*: 1495-ben és 1501. nov. 10-én Kölnbe küldték teológiát tanulni. 1505. szept. 22-én Budára küldték lektornak és prédikátornak, itt volt még 1518. szept. 6-án is. 1524-ben választották tartományperjellé. 1525-ben is a magyarországi rendtartomány provincialisa. *megjegyz*: Ioannes Zekardinus Ungarus (1501), Ioannes Ungarus (1505), Ioannes Zekrdi provincie Ungarie (1505). Implom szerint azonos Magnetis Jánossal. [VE 1915 22-23, VE 175, AGAGP III/1 19, 29, 132 (Nr48, 76, 382-383), ASFE (<http://asfe.unibo.it/en/persona/AGP03428>), FTP 233, HA 160, 260, ILD 429, 443, 463, 471, 474]
- 593 Laurentius Beed de Gozthon** (Beed/Gosztonyi) *sꝛ*: Gasztony (53 H), *egybtiszt*: canonicus Quinqueecclesiensis, *be*: 1501.1. *egytelét*: 1501 januárjában Tolnai János főesperes ügyvédje Padovában. *univ*: Bécs 1486, Ferrara 1491 *topálya*: Pécsi kanonok (1501). *megjegyz*: Lorenzo Coston (1501). [VI 215, TA 258 (Nr5224), FTE 58, 71, FT 369-370]
- 594 Matheus de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *egybtiszt*: frater Ordinis Heremitarum, *be*: 1501.10.2. **Th**, *egytpálya*: 1501. október 2-án tanú Szekszárdi János domonkos szerzetes teológiai baccalaureusi vizsgáján. 1503. június 10-én mint baccalarius tanú egy teológiai magisteri vizsgán. *megjegyz*: Matthias de Ungaria ord.herem. Bachalarii. [VE 1915 23, AGAGP III/1 29, 78 (Nr76, 232)]
- 595 Sigismundus Raskay** (Csicseri Orosz) *sꝛ*: Csicsér (51, Čičarovce SK), *egybtiszt*: archidiaconus et canonicus ecclesiae Strigoniensis, *be*: 1501.10.5. *egytpálya*: 1501. október 2-án/5-én (5-én AGAGP szerint) Pécsi András doktori vizsgájának tanúi: Bánfi Pál, Paksi Balázs, Várdai Ferenc, Török Ferenc, Bordarics István, Ráskai Zsigmond. *topálya*: Csicséri Orosz Zsigmond zólyomi főesperes (1501). Ráskai Balázs kamarásmester rokona. *megjegyz*: C. Tóth Norbert szerint nem Ráskai mivel a családban nincs ilyen nevű tag hanem azonos a Ráskai-rokonnal, Csicserivel. [VE 1915 23,

- AGAGP III/1 30-31 (Nr78), KK SER 88-90, 208]
- 596 Caspar Dalus de Sabaria Pannonius, quondam Pauli fabri** (Fabri/Dalus) *sz:* Szombathely (53 H), *be:* 1503.8. **Ph, J, fok:** JDr 1504, *egyetpálya:* 1503. december 11-én a juristák tisztújításán a magyar nemzet [consiliarius]. 1503. december 24-én mint kánonjogi hallgató a juristák gyűlésén vett részt. 1503. december 31-én a magyar nemzet tanácsosává választották. 1504. július 29-én mint artium doctor tanú egy teológiai doktori vizsgán. 1504. október 12-én mint iuris pontificii scholaris egy kánonjogi doktori vizsgán tanú. 1504. november 26-án/december 3-án (AGAGP-ban december) Szombathelyi Gáspár kánonjogi vizsgájának tanúi: Bánfi Pál, Újvárosi Gergely, Szegedi János, Magyar Fülöp, Kaplonyi Szilágyi László és Waywodich András. 1505. június 17-én mindkét jog doktora lett mint artium et iuris pontificii doctor, tanúi Körmendi Bálint és Bácsi Éliás. Tanulmányai alatt mint iuris canonici studiosus említik. *egyetélet:* 4 dukát tartozásáért Giacomo Alvarotti professzor, a magyar tanulók pártfogója vállalt kezességet. 1503 augusztusában ezt a pénzt Dalus Gáspár fizette meg helyette, és kölcsönképpen még 6 dukátot adott Budai Vincének, aki ekkor tért haza Magyarországra. 1503. november 26-án is említik. 1503-1505 között pénzt kölcsönöz Bartolomeo Urbino professzornak, több honfitársának. Számos könyve jogtudományi és klasszikus írók) volt. 1505. augusztusában 12 dukátot [=kb. félévi szállás- és kosztdíj!] adott kölcsön Péter sárosi plébánosnak. *univ:* Bécs 1489, Párizs 1503e *torpálya:* Ld. 72. szám alatt. *megjegyz:* Gasparus, Gaspar Ungarus (1503), Gaspar Dalus de Sabaria Ungarus, Gaspar de Sabaria (1504), Gasparus Dalus Panonius (1505). [VE 1915 24, VE 174, VI 214, 216, 217, AGAGP III/1 93, 112-113, 118-119, 123, 137-138 (Nr274, 327, 345, 358, 398), TA 267 (Nr5421), BH I 292 (Nr1052), II 123 (Nr2300), RMAK 106, KJ 429, CTN FA 74]
- 597 Georgius Ungarus** (Hledlo) *sz:* [Vágújhely] (33, Nové Mesto nad Váhom SK), *egybtisz:* praepositus de Vuihel cognomine, *be:* 1503.12.21. **J, egyetpálya:** 1503-ban kánonjogi hallgató. *egyetélet:* 1503-ban pereskedett egy cipésszel, akit végül is a 9 dukát kölcsön megadására ítétek. Giacomo Alvarotti, a kánonjog professzora két ízben is kölcsönzött neki pénzt. 1505. április 1-én ígéretet tett, hogy a 8 dukátot megfizeti, amint tudja. *megjegyz:* Giorgio Hledlo de Uviel (1503), Georgius de Vuiel Hledlo/Zledlo (1505). [VE 1915 24, VI 217]
- 598 Vincentius de Buda** *sz:* Buda (35 H), *be:* 1503.8. *egyetélet:* 4 dukát tartozásáért Giacomo Alvarotti professzor, a magyar tanulók pártfogója vállalt kezességet. 1503 augusztusában ezt a pénzt Dalus Gáspár fizette meg helyette, és kölcsönképpen még 6 dukátot adott Vincének, aki ekkor tért haza Magyarországra. *torpálya:* 283. sz., Vince óbudaí kanonok. *megjegyz:* Vincenzo. [VI 217]
- 599 Andreas Waywodich concivis Velichaensis Hungarus** (Waywodich/Velikei) *sz:* Velike (89, Velika HR), *be:* 1504.11.26. *egyetpálya:* 1504. nov. 26-án/dec. 3-án (AGAGP-ban december) Szombathelyi Gáspár kánonjogi vizsgájának tanúi: Bánfi Pál, Újvárosi Gergely, Szegedi János, Magyar Fülöp, Kaplonyi Szilágyi László és Waywodich András. *egyetélet:* 1505. aug. 24-én Erdélyi Bálint megbízta, hogy bizonyos ügyeiben a végső döntést kisürgesse *torpálya:* Esztergomi kanonok (1523-1530). *megjegyz:* Hasonló települések az

- ország számos pontján. Velikei, Szerémi, stb. néven szerepel. Valószínűleg azonos vele a Kollányinál szereplő kulcsárral, mert a szenyéri uradalom dékánja volt. [VE 1915 24, VI 215, AGAGP III/1 123 (Nr358), KK SER 215, SAS 144, LJM 724-729]
- 600 Johannes de Zegedino** (Soss ?) *sꝛ*: Szeged (13 H), *egybtiszt*: canonicus Zagrabiensis, *be*: 1504.11.26. *egytpálya*: 1504. november 26-án/december 3-án (AGAGP-ban december) Szombathelyi Gáspár kánonjogi vizsgájának tanúi: Bánfi Pál, Újvárosi Gergely, Szegedi János, Magyar Fülöp, Kaplonyi Szilágyi László és Waywodich András. *egyetélet*: 1505. augusztus 24-én Erdélyi Bálint egy időre távozván Padovából, megbízza, hogy döntést harcoljon ki bizonyos ügyeiben. *univ*: Bécs 1502 *torpálya*: Zágrábi kanonok. Vö. Szegedi János győri (1509-1520) és budai (1511-1517) kanonok, mosoni főesperes (1519-1520). 1511-1517 között végig Budán tartózkodott, 1519-ig nem tartózkodott Győrött. *megjegyz*: Giovanni (1505). Bálint Sándor szerint 1502-ben Padovában volt. [VE 1915 24, VI 215, AGAGP III/1 123 (Nr358), TA 293 (Nr6026), BSR 70, KJ 320, 426]
- 601 Ladislaus Caplioni Zyladinus Ungarus** (Lelei Kaplyan) *sꝛ*: Lele (24, Lelei RO), *be*: 1504.11.26. *egytpálya*: 1504. november 26-án/december 3-án (AGAGP-ban december) Szombathelyi Gáspár kánonjogi vizsgájának tanúi: Bánfi Pál, Újvárosi Gergely, Szegedi János, Magyar Fülöp, Kaplonyi Szilágyi László és Waywodich András. *univ*: Bologna 1502 *torpálya*: Ld. 293. szám alatt. [VE 1915 24, AGAGP III/1 123 (Nr358), EG Kaplyan nem 6. tábla: Kaplyan (lelei), KK SER 153, 212, CTNE 51]
- 602 Philippus Ungarus** *sꝛ*: Székesfehérvár (15 H), *egybtiszt*: archidiaconus et canonicus ecclesiae Waradiensis, *be*: 1504.11.26. **J**, *egytpálya*: 1504. november 26-án/december 3-án (AGAGP-ban december) Szombathelyi Gáspár kánonjogi vizsgájának tanúi: Bánfi Pál, Újvárosi Gergely, Szegedi János, Magyar Fülöp, Kaplonyi Szilágyi László és Waywodich András. 1510. januárjában jogot tanul. *egyetélet*: 1510 januárjában egy könyvkereskedőnél volt megőrzésre egy nyestbőrrel bélelt ruhája. *univ*: Bologna 1517 *torpálya*: Ld. 321. szám alatt. *megjegyz*: Filippo ungherese. [VE 1915 24, VI 216, AGAGP III/1 123 (Nr358), SZSZR 595 (Nr4257), CTN FA 113]
- 603 Helias de Bach** *sꝛ*: Bács (4, Bač SRB), *egybtiszt*: prepositus et canonicus ecclesiae Ragol de Tírel, *be*: 1505.6.17. **Ph**, *egytpálya*: 1505. jún. 17-én Körmendi Bálint és Bácsi Éliás tanú több doktori fokozat odaítélésekor (köztük Dalos Gáspár). 1505-ben a szabad művészetek hallgatója. *univ*: Krakko 1495?, Bécs 1505? *megjegyz*: Helias Ungarus de Bachias, Helias de Bachia Pannonius. Esetleg azonos Fonói Miklós fia Éliással, aki 1495-ben iratkozott be Krakóbán, vagy Bácsi Éliással, aki 1500-ban lett baccalarius artium, vagy Bácsi Iannus Éliással, aki 1505-ben iratkozott be Bécsben. [VI 218, AGAGP III/1 137-138 (Nr398), TA 299 (Nr6182), HSzKSz II 306, 329 (Nr3035, 3269)]
- 604 Johannes de Deche Pannonius** *sꝛ*: Magyar-, Marosdécse (59, 65, Cireșoia, Decea RO), *be*: 1505.8. **Ph**, *egytpálya*: 1505 augusztusában a szabad művlzetek hallgatója. *egyetélet*: 1505 augusztusában a Campioni-házban lakott. Decemberben tanúskodott. *megjegyz*: Giovanni. Magyardécse Belső-Szolnok

- megyében, Marosdécse Torda megyében. [VI 215]
- 605 Johannes de Zekely** sz: Nagyszékely ? (45 H), *egyhtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum provinciae Ungariae, *be*: 1505.3.25. *Th, fok*: ThBacc 1505, *egytpálya*: 1505. június 17-én a teológia borostyánkoszorúsaként vizsgáját elfogadták. *megjegyz*: Az AGAP adatai Szekszárdi Jánosnál vannak. Implom szerint a magister Szekszárdi Jánossal azonos. [VE 175, FTP 233]
- 606 Martinus Ungarus** sz: Magyarország (120), *be*: 1505. J, *egytpálya*: 1505-ben kánonjogot tanul. [VI 218]
- 607 Michael de Giura ungarus** sz: Gyula (7 H), *egyhtiszt*: canonicus et archidiaconus in ecclesia Csanadiensis, *be*: 1505. *univ*: Krakkó 1483 ? 1487 ? *torpálya*: Csanádi kanonok (1497-1505), torontáli főesperes (1505 körül). *megjegyz*: Az időpont nem biztos. Padovai említése közel esik Csáki Miklós csanádi püspök (1500-1514) ottani tanulóéveihez (1497-1502). [VI 218, TPCsSz 213, HSzKSz II 240, 269 (Nr2255, 2614)]
- 608 Petrus Pannonius** sz: [Sáros] Szászsáros (76, Șaroș pe Târnavă RO), *egyhtiszt*: plebanus de Saros de Transilvania, *be*: 1505.8. *egytelel*: 1505. augusztusában Dalus Gáspár 12 dukátot [=kb. félévi szállás- és kosztdíj] adott neki kölcsön. 1505. december 26-án Bánfi Pál őt bízta meg, hogy az elhunyt Paulus Transilvanusnak adott 19 dukátot behajtsa. *megjegyz*: Pietro ungaro. Hasonló helynevek Küküllő megyében és Medgyes és Nagysink székben. [VI 216, TS 321]
- 609 Valentinus Ungaro de Ramend** sz: Körmend (53 H), *egyhtiszt*: archidiaconus et canonicus ecclesiae Inuriensis (!), *be*: 1505.6.17. *egytpálya*: 1505. június 17-én Körmendi Bálint és Bácsi Éliás tanú több doktori fokozat odaítélésekor (köztük Dalos Gáspár). *torpálya*: Győri kanonok és főesperes (1505). *megjegyz*: Köblös nem említ ilyen nevű kanonokot. [AGAP III/1 137-138 (Nr398)]
- 610 Franciscus Dengeleo Pannonius** (Kerekes) sz: Dengeleg (59, Livada RO), *egyhtiszt*: canonicus Strigoniensis, *be*: 1506. J, *egytpálya*: 1506. okt. 10-én kánonjogi hallgató. *egytelel*: 1506. okt. 10-től Bakóc két unokaöccsével egy bérelt házban lakik. 1507-ben egy drágább házat vettek bérbe. 1508-ban, de valószínűleg még 1509-1510-ben is itt volt (1508-1510: Esztergomban in studio). *univ*: Krakkó 1479 *torpálya*: 1503-ban doctor artium fokozattal tűnik fel, lehetséges, hogy ezt a fokozatot Padovában szerezte, bár említésekor Esztergomban muttatható ki. Győri (1501-1504) és esztergomi kanonok (1503-1510), közjegyző (1505). 1505-ben Esztergomban tartózkodik. Apja Dengelegi Kerekes György. *megjegyz*: Lehet, hogy már 1503 előtt Padovában volt. A krakkói adattárban Verebes néven szerepel Tonk Sándor nyomán, aki az 1505-ös közjegyzői oklevelet 1520-ra keltezi (a helyes dátum 1505). A pontos név az írásképp alapján nehezen eldönthető, Knauz Nándornál Kékes szerepel, Az Országos Levéltár adatbázisában Kerekes. [VI 215, DF 238111, EFG 159-162 (Nr135), VABH II 143 (Nr508), TS 228, TS KK 54 (45. ábra), 56, KJ 155, 386, SLE 45, 57, 63, 74, 75, 78, 83, 87, KK SER 208-209, CTN SzMH Nr768-772, 774, HSzKSz II 218-219 (Nr2009)]

- 611 Marinus Ungarus Dalmata** (Dalmata) *szerző*: Drivasto (0, Drisht AL), *be*: 1506.3. J, *fok*: JDr 1509, *egyetpálya*: 1508. júl. 6-án mint mindkét jog hallgatója beadványában kérvényezte, hogy a jövőben házas embert ne lehessen rektor-nak választani, amit az a múltban történt. 1509. aug. 6-án a jogászok rektora. 1509. aug. 28-án doktor [valószínűleg jogi]. 1510. ápr. 17-én, máj. 24-én, dec. 23-án, 1511. jan. 11-én, jan. 14-én, febr. 5-én, febr. 11-én, márc. 19-én, júl. 7-én, dec. 30-án, 1512. nov. 15-én, nov. 27-én, dec. 11-én, dec. 14-én, dec. 15-én, dec. 16-án, 1513. jan. 4-én, jan. 11-én, jan. 15-én, febr. 16-án, márc. 17-én, 1514. febr. 9-én a jogászok rektora mint mindkét jog doktora (i. u. doct.). 1512. dec. 30-án mindkét jog doktora (privilegium doctoratus in utroque iure) mint a jogászok rektora. 1513. jan. 31-én egy római jogi vizsga előtt zajlott. *egyetélet*: 1506. márciusában ismert egy pere egy olasszal. *megjegyz*: Marinus Ongarus de Driuasto, filius voivodae Nicolai de Driuasto (1506), magnificus dominus Marinus de Ungariis (!) quondam domini Nicolai Vayuodae Drivasti (1512), spectabilis et generosus magister et doctor Marinus de Ungaria (1513). [VE 1915 25, 26, VI 217, AGAGP III/1 202-203, 204, 207, 209, 210-212, 216, 219, 228-229, 230, 231, 232. 233, 234, 244 (Nr584, 585, 591, 592, 599, 605, 608, 609, 612, 614, 616, 626, 635, 653, 655, 661, 663, 664, 665, 667, 668, 669, 671, 672, 690), ASFE (<http://asfe.unibo.it/en/persona/AGP01088>)]
- 612 Urbanus Ungarus** *szerző*: Szeged (13 H), *be*: 1506.8.17. J, *egyetpálya*: 1506. augusztus 17-én a juristák ülésén consiliariussá választották. 1508. januárjában mint joghallgató (studens in legibus) Pesti Ferenc és János praepceptora. *megjegyz*: Urbanus de Segedinius (1508). [VE 1915 24, VI 216, 217]
- 613 Franciscus Bot Ungarus** (Bot) *szerző*: Bajna (14 H), *be*: 1507.7.30. J, *egyetpálya*: 1507. július 30-án eltanácsolták az egyetemről, mert nem járt iskolába és nem fizetett. 1508. január 5-én a juristák tisztújításán a magyarok consiliariusak lett. *torpálya*: Valószínűleg Bajnai Bot János horvát-szlavón bán és Csapi Apollina gyermeke. 1492-1520 között említik a források. Testvérét, Jánost csak 1499-ig. János testvérének, Imrének, szintén volt Ferenc nevű fia. [VE 1915 24, 25, EG Bot rokonsága 3. tábla: Bot (bajnai)]
- 614 Franciscus Pest de Pest** (Litheratus) *szerző*: Pest (34 H), *be*: 1508.1. J, *egyetpálya*: 1508. januárjában joghallgató. *egyetélet*: 1508. januárjában testvérével, Jánossal házat béreltek. *univ*: Krakkó 1507 *megjegyz*: Francesco. Franciscus de eadem [Pesth]. A bécsi diák István fia, a krakkói Tamásé, így a két egyetemen tanuló diákok nem lehetnek testvérek, következésképpen valamelyik egyetemen tanuló diák nem azonos a padovaival. [VI 216, HSzKSz II 370 (Nr3707)]
- 615 Gregorius de Nendre** *szerző*: Endréd - *be*: 1508.8.3. J, *egyetpálya*: 1508. aug. 3-án mint joghallgató a jogi kar jegyzője előtt megbízta Magyarországon Dazo Jánost (archidiaconus Thylegdiensis), hogy számára bármely városban vagy egyházban plébánosi, kanonoki javadalmat vagy valamilyen hivatalt szerezzen. *egyetélet*: 1508. aug. 3-án ügyvédvállaskor tanú Szentkirályi Tamás. *torpálya*: Vö. Endrédi Gergely győri kanonok (1511). *megjegyz*: Talán Endréd. Hasonló helynevek Bars, Heves, Somogy, Sopron, Szatmár, Szerém, Temes, Trencsén és Valkó megyében. Ezenfelül lehet még Endrőd Békés megyében,

- Enderéd Veszprém és Somogy megyében, Endre Vas megyében, Ete(j) Veszprém megyében, Nendrás Krassó megyében. [VI 215, 218, KJ 388, DL 52421]
- 616 Johannes Henckel** (Henkel) *sꝛ*: Lőcse (42, Levoča SK), *egybtiszt*: archidiaconus de Békés et canonicus Waradiensis, *be*: 1508. **J**, *egyetélet*: 1508. elején érkezett Padovába, amelyet itt vásárol könyveiben saját kezű bejegyzései tanusítanak. 1509. február 19-én a padovai püspöki hivatalban Rómában lakó személyeket nevezett meg ügyvédként. 1509. végén ment Bolognába tanulmányait befejezni. *univ*: Bécs 1496, Krakko 1507, Bologna 1509 *torpálya*: Ld. 313. szám alatt. [VE 1915 25, VI 214, TA 278 (Nr5684), HSzKSz II 314-315 (Nr3210), 371-372 (Nr3717), ZVR 24-25, 41-42, 71-72, JS II Nr324, 327, 413, 417, III Nr581, BH I 224, 292-293, 305, 340, 383-384, 402-403, 422, 423, 426, 427, 429-442, II 278, 303, 304, 332, III 263-264, CDPR 29-32 (Nr20), BMP 17, ZJR 24-25, 41-42, 71-72, WS 583, ESM 18-19, 27, 29, 49, 51, 52-54, 57, 59, 61, 63, 64, 65, 66, 67, 69, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 81, 82, 84, TM 123, 194-195, MaMüL IV 98-100, CsZ R 61, 65, 69-75, 85, 91-92, 97-100, CTN FA 113]
- 617 Johannes Pest de Pest** (Litheratus) *sꝛ*: Pest (34 H), *be*: 1508.1. **J**, *egyetpálya*: 1508. januárjában joghallgató. *egyetélet*: 1508. januárjában testvérével, Ferencel házast béreltek. *univ*: Bécs 1488 ? *megjegyz*: Giovanni. Ioannes Litheratus de Pesth. A bécsi diák István fia, a krakkói Tamásé, így a két egyetemen tanuló diákok nem lehetnek testvérek, következésképpen valamelyik egyetemen tanuló diák nem azonos a padovaival. [VI 216, TA 264 (Nr5355)]
- 618 Johannes Vardai** (Várdai) *sꝛ*: Kisvárd (40 H), *be*: 1508.11.6. **J**, *egyetpálya*: 1508. nov. 6-án Velencébe ment Csulai Fülöphöz, akit verssel üdvözölt. 1509. őszén tanára, Romulus Amasaeus Bolognába ment, akit követett. Praeceptor a Modrusi Lukács volt. *univ*: Bologna 1509 *torpálya*: Várdai Ferenc erdélyi püspök öccse. 1497-ben említik először a források. Fiatalabb korában irodalmi ambíciói lehettek. Versei ismertek. 1517-ben a zászlósurak között említik Magyarországon. Apja Várdai Miklós bodrogi főispán, anyja Eufémia vagy Béltéki Drágfi Fruzsina. Testvérei Ferenc erdélyi püspök, István, Orsolya, Ambrus, Mihály, Anna, Imre. Felesége Ráskai Krisztina, leánya Fruzsina (férjei Ödönfi István és Alagi György). Dédnagybátyja, Várdai István kalocsai érsek Bécsben, Krakóban, Ferrarában és Padovában tanult. Nagybátyja, Várdai Mátyás Krakóban és Ferrarában tanult. Másik nagybátyja, Simon egyes vélekedések szerint német egyetemen tanult. Bátyja, Ferenc Ferrarában, Bolognában és Rómában tanult. Öccse, Ambrus Bécsben és Bolognában tanult. Másik öccse, Mihály, Krakóban tanult. [VE 175, GRB 157, RMRA 29-33, LP ZsL 222, MaMüL XII 310]
- 619 Lucas Modrusco** *sꝛ*: Modrus (94, Modruš HR), *be*: 1508.11.6. *egyetélet*: Várdai János preceptor a. *univ*: Bologna 1509 *torpálya*: Ld. 314. szám alatt. [VE 175, RMRA 29-33, GyPT 92]
- 620 Moyses Ungarus** *sꝛ*: Magyarország (120), *egybtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1508.7.18. **Th**, *egyetélet*: Feltehetően már korábban is itt

- volt, mivel 1508. július 18-án küldték vissza Padovába tanulni. [VE 175, HA 263, ILD 444]
- 621 Petrus Italicus Ungarus** *sꝯ*: Erdély (130, Ardeal RO), *be*: 1508.7.6. **J**, *egyetpálya*: 1508. július 6-án választották a magyar nemzet consiliariusává. *egyetélet*: Erdődi Simonnal tanult itt. *univ*: Siena 1511. [VE 1915 25, VE 176, TS 322]
- 622 Simon Ungarus** (Tompá/Erdődi) *sꝯ*: Erdőd (41, Ardud RO), *be*: 1508.6.16. *egyetpálya*: 1508. június 16-án a jogászok ülésén a natio Hungarica tanácsosának választották. *egyetélet*: 1509. augusztus 10-29. között részt vett Padova védelmében Miksa császár ostroma idején. 1510 januárjában egy olasz könyvkereskedővel pereskedett. *univ*: Bécs 1505 *torpálya*: Monyorókeréki Erdődi Simon. Zágrábi püspök (1518-1543). Erdődi Péter 1524-ben azt kérte Fedinánd főhercegtől, hogy testvérét, Simont, ha az egri püspökség megüresedik, helyezze az egri püspökség élére. Horvát-dalmát-szlavón bán (1530-1534). 1543. június 2-án hunyt el. Apja Balázs. Nagybátyja Bakóc Tamás. *megjegyz*: Simon de Erdewd, Simone Tompa ongarus (1510). [VE 1915 25, VE 175-176, VI 217, TA 301 (Nr6221), PÍT NEK 251, CTN FA 132, KFG KP 68, CTN EBT 14-15]
- 623 Thomas yspanus de Szentkirál** (Yspanus) *sꝯ*: Szentkirály ?- *be*: 1508.8.3. *egyetélet*: 1508. augusztus 3-án tanú Nendrei Gergely ügyvédvállásánál. *megjegyz*: Hasonló nevű település Bihar, Esztergom, Hunyad, Kolozs, Közép-Szolnok, Vas, Gömör, Pest, Somogy, Zala és Veszprém megyékben is. [VI 218, LJM 636-637]
- 624 Dominicus de Albaregali** *sꝯ*: Székesfehérvár (15 H), *egyhtiszt*: canonicus ecclesiae Albensis, *be*: 1509.7.4. *egyetélet*: 1509. július 4-én 14 évesen vagy akörül küldték Padovába tanulni. *torpálya*: Fehérvári kanonok (1509). [VE 1915 25, VE 176, MREV IV 177, KJ 345]
- 625 Emericus de Berechas** *sꝯ*: Beregszász (8, Berehovo UA), *egyhtiszt*: canonicus Albensis de Transylvania, *egyhmegye*: Erdély, *be*: 1509.4.12. **Ph, J**, *fok*: PhDr 1509, JDr 1509, *egyetpálya*: 1509. ápr. 12-én tanú Kolozsvári Clem János kánonjogi doktori vizsgáján. 1509. ápr. 26-án kánonjogi doktori vizsgát tett. Tanúja Kolozsvári Clem János, Erdődi János és Pannóniai Ferenc. 1509. ápr. 27-én a szabad művészetek doktora. Tanúja Kolozsvári Clem János. *univ*: Krakkó 1483 ? *torpálya*: Gyulafehérvári kanonok (1496-1514), dékán (1503-1504), tasnádi vikárius (1511-1513), 1513-ban doctor decretorum et artium liberalium gyulafehérvári kanonok és tasnádi vikárius, foraneus surrogatus. 1513-ban Déván volt. *megjegyz*: Emerico. [VE 416, VI 215, AGAGP III/1 197-198, 199 (Nr567, 570, 571), TS 226, SZSZR 570 (Nr4138), TS 226, VKAI Anexa 7, GyPT 36, GEEKH 19, HSzKSz II 236 (Nr2210), CTN FA 65]
- 626 Franciscus Panonus** *sꝯ*: Magyarország (120), *be*: 1509.4.26. *egyetpálya*: 1509. április 26-án Beregszászi Imre kánonjogi doktori vizsgájának tanúi Kolozsvári Clem János, Erdődi János és Pannóniai Ferenc. *megjegyz*: Francesco. Valószínűleg Erdődi Ferenc!! [VI 215, AGAGP III/1 198 (Nr570)]

- 627 Johannes Clem de Colosuar Transylvanus** (Clem/Kleen/Klemicher/Klein/Kleyn) *s.:* Kolozsvár (63, Cluj-Napoca RO), *be:* 1509.4.12. **J,** *fok:* JDr 1509, *egyetpályá:* 1509. április 12-én kánonjogi vizsgát tett. Tanúja Beregszászi János. 1509. április 26-án Beregszászi Imre kánonjogi doktori vizsgájának tanúja Kolozsvári Clem János, Erdődi János és Pannóniai Ferenc. 1509. április 27-én Beregszászi Imre szabad művészetek doktori vizsgájának tanúja. *univ:* Bécs 1488 *torpályá:* Kolozsvári plébános (1521-1528), a Szent Mihály-templom reneszánsz sekrestyeajtájának donátora. 1524-ben plebanus Kolosvariensis decretorum doctor. 1529-ben már volt kolozsvári plébánosként kötött egyezséget Kolozsvár városával. *megjegyz:* Joannes Klen Transilvanus (1509), Johannes Kleen (1524). [VE 420, VI 215, AGAGP III/1 197-198, 199 (Nr567, 570, 571), ASFE (<http://asfe.unibo.it/en/persona/AGP03536>), TA 264 (Nr5348), TS 265, SzM-TS 98, KKJ II 480-481, 507-508, (Nr4173, 4270-4271), DT CV 110, 111, 115 (Nr30)]
- 628 Johannes de Erdot Panonus** *s.:* Erdőd (41, Ardud RO), *be:* 1509.4.26. *egyetpályá:* 1509. április 26-án Beregszászi Imre kánonjogi doktori vizsgájának tanúja Kolozsvári Clem János, Erdődi János és Pannóniai Ferenc. *univ:* Ferrara 1502, Bologna 1503, Bécs 1504 *torpályá:* Egri kanonok és pankotai főesperes (1494-1496), győri kanonok (1497-1505), titeli prépost (1499-1517), esztergomi nagyprépost (1502-1517), egri kanonok és szabolcsi főesperes (1502-1506), királyi titkár (1510-1513), személynök (1513-1514), zágrábi püspök (1515-1517), erdélyi kanonok és küüllői főesperes (1518-1534). Apja János. Bakóc Tamás unokaöccse, de valamilyen bűnt követett el, ezért az érsek kitagadta. *megjegyz:* Varga Imrénél Giorgio. [VI 215, AGAGP III/1 198 (Nr570), TA 297 (Nr6136), KK SER 92, 152-153, 208, CTNE 57, 58, CTHNP I 57, 75, CTN EBT 17]
- 629 Michael Zolomi ongarus** *s.:* Zólyom (58, Zvolen SK), *be:* 1510.1. *egyetélet:* 1510 januárjában egy könyvkereskedő tartzott neki, ezért pereskedett. 1510-ben ért véget egy borbély elleni hosszúra nyúlt pere. Az olasz tartozása utolsó részletét október 6-ig ígérte megadni. [VI 217]
- 630 Johannes domini Michaelis Kakas civis Budensis** (Kakas) *s.:* Buda (35 H), *egyetélet:* rector altaris S.Ioannis Baptistae in arce Agriensi, *be:* 1511.9.29. **J,** *fok:* JDr 1511, *egyetpályá:* 1511. szept. 29-én kánonjogi hallgatóként fizette be a vizsgadíjat. 1511. okt. 8-án mint artium liberalium magister Cracoviensis kánonjogi doktori vizsgát tett (privatum examen et doctoratus in iure canonico). *univ:* Bécs 1499, Krakkó 1504, Bologna 1508 *torpályá:* Ld. 310. sz. alatt. *megjegyz:* Ioannes. Iohannes Ungarus (1511). [VE 1915 25, AGAGP III/1 217-218 (Nr630, 632), PGP 330, TA 286 (Nr5864), HSzKSz II 354-355 (Nr3547), BH I 181, 291, KB 21, FTE 57, 59, 67, FT 337-338, FTSzÖ 40, KA PÉH 208, 227, KA JÉ 8-9, KA BKJ 193-211, MaMül XIII 344]
- 631 Georgius de Kawas** *s.:* Kávás (55 H), *be:* 1513.5.29. *egyetélet:* 1513. május 29-én levelet küldött testvéréhez (frater) és urához, Kávási Lászlóhoz, szászvári várnagyhoz, amelyben említette, hogy Padovába megy tanulni és mindenét visszaküldte testvérének (germanus). *torpályá:* Talán azonos azzal a Kávási Györggyel, aki 1522-ben Kanizsai László familiárisa, és akit 1522-ben is

említettek testvérével, Jánossal, akivel 1525-ben osztozkodtak apai örökségük felett. Rokona volt Kávási László szászvári várnagy (felesége Margit), aki 1489-ben tűnt fel a bécsi egyetemen. A Kávási család legismertebb tagja, Kávási Miklós fia György zalai alispán (1448-1455), akinek özvegyét, Katalint 1463-ban említik fiaival, Lászlóval és Jánossal, valamint néhai György további fiaival, Ábrahámval, Lázárral, Ferencel, Istvánnal, Ambrussal és Gergellyel, illetve leányával, Mártával, Tejedi Imre feleségével (utóbbi házaspár gyermekei Katalin – férje Sárkány László – és Rusint – férje Rajki Detre). [DL 39959, 66012, 108039, DF 254110, BIB 182, 184 (Nr501, 506), TA 268 (Nr5451), CSD III 159, HO V 269-270 (Nr188), BI ZLK 162 (Nr471), CTN PFB 243 (Függelék V/5), ZMA 250]

- 632 Philippus More de Csula** (Csulai Mór) sz: Kis-, Nagycsula (62, Ciula Mică, Mare RO), *be*: 1513.5.25. *egyetélet*: 1513. május 25-én egy padovai tanár és kommentátor, Raphael Regius, Ovidius Metamorphoses c. művét neki ajánlotta (Publius Ovidius Naso: Metamorphosis cum Raphaelis Regii enarrationibus), sőt, 1521-ben, amikor Móré ismét Velencében járt, újra kiadta, tehát bizonyosan ezt a kiadást is neki adta). Június 27-én Aldus Manutius egy Cicero kötetet ajánlott neki (Cicero, Marcus Tullius: Epistolarum ad Atticum, ad Brutum, ad Quintum fratrem libri XX). *univ*: Bologna 1490, Ferrara 1500 *torpálya*: Ld. 273. szám alatt. [VE 176-177, BH III 252 (Nr2315-2316), FTSzÖ 36, 41-43, KJ 301 (3.lj.), KB 29, KK SER 90, 98, 211, FTCsMF 39, 48-53, 56-70, BIH 176-177, AR GB 41, CTN FA 93]
- 633 Johannes de Vertes** sz: Vértés (9 H), *be*: 1514. *egyetélet*: Az 1514-ben kiadott Athenaeus Naucratis: Deipnosophistou ten polumathestaten pragmateian nun exesti soi [...] es gnosis elthein című művet Aldus Manutius Vértesi Jánosnak ajánlotta. *megjegyz*: Valószínűleg az 1500-as évek elején tanult Padovában. [CMC 38]
- 634 Johannes Antonii de Casschovia** sz: Kassa (1, Košice SK), *be*: 1515. *M*, *foke*: MDr 1515, *egyetélet*: 1524 december végén jutott el a padovai egyetemre Bázélból. 1525 augusztusában már Budán volt. *univ*: Krakkó 1515, Bécs 1518, Tübingen 1523, Basel 1523e *torpálya*: Kassai János Antal orvosdoktor. 1499 körül született Kassán. Krakkóban nősült meg, Johannes Tercander krakkói aranyműves lányát vette feleségül. 1515-ben Michael Pannonius Trencsénben kelt levelében ajánlotta Kassa város figyelmébe Johannes Antoninus orvosi szolgálatait. 1524-ben Bázélben Rotterdami Erasmus orvosa lett. Mohács után Lengyelországba ment, ahol I. Zsigmond lengyel király és a főurak orvosa lett. Krakkóból hazatérve feleségül vette a kassai patriciuscsalád tagját, Kromer Annát, akivel két fia, János és Zsigmond született. A fiúk korán elhunytak, emlékükre a szülők epitáfiumot állíttattak fel a kassai Szent Erzsébet-templomban, amelynek felső részén a tövissel koronázott Ecce Homo álló alakja volt egy gótikus füle alatt kifaragva. Ez alatt volt elhelyezve egy vörös márványlap, amelynek felirata:
SINGVLARIS INDOLIS OPTIMEQ[ue] SPEI
INFANTIBVS IOANNI ET SIGISMVND
EODEM A[nn]O SANCTE IN CHR[ist]O DEFVNCTIS

IOANNES ANTONINVS PHILSOPHIAE AC
MEDICINAE DOCTOR ET HONESTA MA
TRONA ANNA CROMERIANA PARE[n]TES MO
ESTISSIMI FILIOLIS VNICE DILECTIS HOC

MONVMENTVM F[ieri] F[ecerunt] A[nno] D[omi]NI MDLXXXIII

Kassai János Antal halálának időpontja és helye vitatott (1544, 1549, 1550 után, 1563). Főbb művei: De tuenda bona Valetudine Carmen (Krakkó, 1535, amelyet Peter Tomicki krakkói érseknek ajánlott), Elegia in obitum [...] praesulis Petri Tomicii (Krakkó, 1535), Elegia in mortem [...] Erasmi Rottero-dami (Krakkó, 1536), Epigrammata in Antoninum, patrem suum [...] inque pa-ternos amicos (Krakkó, 1544), Pannoniae luctus (Krakkó, 1544). Kassai János Antal apja Antal, kassai aranyműves (Joannem baccalaureum, etwa Antonii Goldschmidts son, 1521), aki 1493-ban nyert Kassa városi polgárjogot, 1497-1520 között a városi szenátus tagja, és 1520-ban hunyt el. Kassai János Antal testvére ifj. Antal kassai ötvösmester (1518-1519). [VE 177, 182, TA 326 (Nr6839), HSzKSz II 412 (Nr4113), TM 93, KL KV 738, BH III 263-264, 271, MKGy III 139, MJ KÖ 126, ICK Nr195, KK UP 76-77, KA MO 74, SE JAC 159-166, MaMül I 116, CsZ R 66, HSzP KB 70]

- 635 Paulus [Istvanfius Pannonius]** (Asszonyfalvi Istvánfi) sz: Kisasszonyfa (5 H), be: 1516. **Ph, J, egyetpálya:** Valószínűleg 1516–1517-ben ment Padovába, ahol 2–5 évig tanult az artes karon latin és görög nyelvet, természettant és csillgászatot, majd jogtudományt (Szentgyörgyi G. verse szerint, amit Pál halálára írt). 1518. július 21-én a ciprusi nemzet tanácsosa. 1518. július 24-én e minőségében a helyettese Magyarországi János. *egyetélet:* 1519 nyarán Pál Budán volt, 1522 őszén mehetett Padovából Bolognába, mivel ekkor Bolognában jelent meg egy verses könyve. Szentgyörgyi Gábor sirató verse szerint 12 éven át volt Itáliában, ahonnan 1528 körül tért végleg haza (ekkor már Magyarországon volt). Együtt tanult itt unokaöccsével, Baththyány Orbánnal, akinek édesanyja Pál testvére volt. *univ:* Bologna 1522 *tonpálya:* Ld. 337. szám alatt. *megjegyz:* Paulus Ungarus (1518). [VE 177-178, VE 1915 26, 27, EG Németi nem Kissszonyfalvi (Istvánfi, Istvánffy), VE IP 370, HJ KI 114-119, HJ IP 222-237, MÁG 3, 15-17, MaMül IV 378, KGyG 652-659, LP PI 31-37, ÁPBB 37-58, VSz GL 63-70, DIS 70, CTHNP II 44, 141, 405, 513]
- 636 Blasius Ungarus** sz: Magyarország (120), be: 1518.7.21. *egyetpálya:* 1518. július 21-én az angol nemzet tanácsosa lett. 1518. július 24-én a helyettese Paulus Baracus Brixienis (Brescia-i egyházmegye). [VE 1915 26]
- 637 Caspar Ungarus** sz: Csetnek (16, Štítník SK), be: 1518.7.21. *egyetpálya:* 1518. július 21-én a magyar nemzet tanácsosa. 1518. július 24-én helyettesének választotta Decsei Lukácsot. 1518. december 4-én bizonyította, hogy két társával megvizsgálta a rektori számadásokat és a rektort adósnak találták. *megjegyz:* Gasparus Hungarus de Cethn[ek] (1518). [VE 1915 26]
- 638 Johannes Ungarus** sz: Magyarország (120), be: 1518.7.24. *egyetpálya:* 1518. július 24-én Istvánfi Pálnak, a ciprusi nemzet tanácsosának helyettese. [VE 1915 26]

- 639 Lucas Transilvanus Ungarus** (Décsei ?) *szerző*: Magyar-, Marosdécse (59, 65, Cireșoia, Decea RO), *be*: 1518.7.24. *egyetpályá*: 1518. július 24-én Csetneki Gáspárnak, a magyar nemzet tanácsosának helyettese. *univ*: Krakkó 1512 ? *torpályá*: A gyulafehérvári iskolában tanult 1503-ban krakkói Ágoston mester rektorsága alatt. Közjegyző (1513 körül). *Formulare instrumentorum*, *Ars notariatus* és *Formulare advocatorum et procuratorum Romanae Curiae* c. műveket tartalmazó kötet birtokosa. *megjegyző*: Magyardecse Belső-Szolnok megyében, Marosdécse Torda megyében. [VE 1915 26, HSzKSz II 397-398 (Nr3960), BH I 342, TS 282]
- 640 Andreas Scotus de Quinqueecclesiis** (Scotus) *szerző*: Pécs (5 H), *egyhtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1521.11.21. **Th**, *fok*: ThBacc 1521, ThMag 1530, *egyetpályá*: 1521. november 21-én borostyánkoszorúsnak elfogadták, ekkor küldték a padovai studiumba, hogy vagy bizonyítsa, hogy szabályos úton lett borostyánkoszorús, vagy ott legyen azzá, ha ott nincs baccalaureus. Az 1525-ös rendi káptalanon hagyták jóvá szentencia magyarázatát. Az 1530-as nagykáptalanon engedélyezték neki, hogy a magisteri jelvényeket felvegye valamelyik működő egyetemen. 1539. június 7-én lett a hittudomány mestere. [VE 180, HA 264, ILD 444, 466]
- 641 Ladislaus de Buda** (Tót) *szerző*: Buda, Debrecen? (35 H), *egyhtiszt*: canonicus Scepusiensis, *be*: 1521.7.18. *egyetpályá*: 1523. szeptemberében Romulus Amasaeus Batthyány Orbánnak írt levelében említi, hogy bizalmas viszonyban van vele. *egyetélet*: 1521. július 18-án padovai tanulóként két társával (Buzlai Farkas és Batthyány Orbán) kérte a velencei Tízek Tanácsát, hogy fegyvert viselhessenek. Csulai Móré Fülöp közbenjárására az engedélyt megkapták. 1523. január 2-án kérvényezi, hogy tanulmányait tovább folytathassa, két vagy három javadalom egyidejű megtartásával. *univ*: Krakkó 1505 ?, Bologna 1520 ? *torpályá*: Budai Tót László szepesi kanonok (1519-1521). 1521. július 27-én Velencében tanú Antonio Cheregonioval mint szepesi és kalocsai kanonok. 1523-ban Rómában járt a magyar királyi követek titkáráként, ekkor kalocsai kanonok. 1524-ben a királyi udvarban titkár. 1525. január 3-án a király követe Velencében. Az is lehet, hogy azzal a humanista Debreceni Lászlóval azonos, akinek 1523-ban küldött Romulus Amasaeus levelet. [VE 1915 27, VE 178, RMRA 37, 45, HSzKSz II 359 (Nr3590), ÓL MTA I 268 (Nr1168), FTCsMF 62, TM 195, BÁR VI 112-114 (Nr11)]
- 642 Mathias Fortunatus Pannonius** (Fortunatus) *szerző*: Magyarország (120), *be*: 1521. J, *egyetpályá*: 1522. augusztus 1-én padovai diák. Amasaeus Romulusnál tanult. *egyetélet*: 1521. elején érkezett Padovába. Batthyány Orbán barátja, akinek magántanára is lehetett. Brodarics István pécsi préposttal egy római diplomáciai út során ment Itáliába, és Padovában Brodarics kívánságára maradt tanulni latin és görög irodalmat, amit 1522. aug. 1-én a frissen elkészült kritikái kiadása (L. Annaeus Seneca Quaestiones naturales) elé írt szép ajánlásban említi. A dedikáció címzettje Giovanni Lodovico (vagy Gianlodovico) di Saluzzo apostoli protonotárius és Staffarda gazdag ciszterci apátságának apátja, nem mellesleg a regnáló saluzzói őrgrof öccse, aki II. Lajos királlyal való rokonsága miatt különösen kedvelte a magyarokat. (II. Lajos édesanyja,

Candelei Anna magyar királyné unokahúga volt Margarita de Foix saluzzói őrgrofnénak, Giovanni Lodovico édesanyjának. Az újdonsült magyar királyné annak idején Franciaországból a Magyar Királyságba tartó utazása során egyik pihenőjét nagynénje és annak férje, II. Lodovico őrgrof házában tartotta, majd Margarita de Foix elkísérte őt Velencébe is, ahol Anna királynét magyar kísérete várta). Mindemelett Máté Aldus Manutius méltatója, Amasaeus Romulus barátja. Időközben a Batthyányak pártfogása alá került, 1524 legelején tért haza. Romulus Batthyány Benedek figyelmébe ajánlotta, mivel Máté sok időt töltött nála, így alkalma volt jól megismerni. *torpálya*: Matthaeus Fortunatus vagy másnéven Szerencsés Máté. 1480/1485 k. született, feltehetően délvideki származású. Brodarics István köréhez tartozott, 1520. augusztusában indult el követségével Magyarországról. Pár hónapot Velencében töltöttek, majd Brodarics Rómába ment, Máté pedig Padovába, itt Batthyány Orbán nevelője lett. 1522-ben Brodarics István pécsi prépost követségét kísérve érkezett Velencébe. 1528-ban hunyt el Egerben. Az első, a legmagasabb mércével mérve is európai szintű magyarországi klasszikus filológus. Műve: L. Annei Senecae Naturalium Questionum Libri VII. Matthaei Fortunati in eosdem libros annotationes. Index rerum notatu dignarum in calce operis appositus (Velence, 1522. augusztus 1.), Aldus Manutius nyomdájában jelent meg. A művet Gianlodovico di Saluzzo őrgrofnak, II. Lajos király felesége unokaöccsének ajánlotta. Fortunatus saját állítása szerint ezernél is több hibát javított ki benne. Rotterdami Erasmus nagyra tartotta Fortunatus szövegkritikai munkáját, és az általa végzett javításokat átvette az általa előkészített 1529-es bázeli kiadásban, Fortunatust pedig társszerkesztőként tüntette fel. A Fortunatus-féle Seneca-kiadást a modern klasszika-filológia ma is számon tartja. Tervezte Plinius Historia naturalis című művének kiadását is, de erre nem került sor. *megjegyz*: Matheus Fortunatus (1521). [VE 1915 27, VE 180-181, BH III 256 (Nr2346), GRA 88, 90, RMRA 45-47, MÁG 3-4, MaMűl III 169, ÁPBB 41, KFG JBP 136-137, HBC 85-110]

- 643 Urbanus Batiano** (Batthyány) *sx*: Szabadbattyán (15 H), *egyhtiszrt*: canonicus Colocensis ?, *be*: 1521.7.18. **J**, *egytpálya*: 1522. aug. 1-én azt írta róla Matheus Fortunatus Seneca-kiadásának előszavában, hogy rövid idő alatt a lehető legnagyobb előmenetelt tette tanulmányaiban, és éles esze, buzgó szorgalma, rendkívüli emlékezőtehetsége még tanárát, Romulus Amasaeust is meglepte. 1524-ben is még Romulus Amasaeus tanítványa. *egyétel*: 1521. júl. 18-án padovai tanulóként két társával (Buzlai Farkas és Budai László kalocsai és szepesi kanonok) kérte a velencei Tizek Tanácsát, hogy fegyvert viselhesse nek. Csulai Mór Fülöp közbenjárására az engedélyt megkapták. Romulus Amasaeus 1522 november 26-ai Batthyány Benedekhez írt levelében azt írta, hogy már a második éve lakik a fia nála. A levél amiatt született, mert Orbán bátyja ekkor tragikus körülmények között, hazájától távol elhunyt, és a levél-író a gyászoló apát vigasztalta Orbán képességeit magasztalva (tehetséges, erényekkel megáldott, bölcsességben, megfontoltságban, tudásban kortársait messze felül múlja, szinte saját gyermekeinél is jobban szereti). Romulus 1523. márc. 7-i levelében azt írta, hogy már másfél éve és második hónapja

lakik nála. Romulus másoknak írt leveleiben is dicsérte Orbán képességeit, Debreceninek írt levelében azt írta róla, hogy nemes erkölcsű, tehetős, szorgalmas, szerény. 1523. májusának végén Orbán hazaindult, hogy hírt kapjon a kinevezéséről, de nem tért vissza Padovába az ígért 20 napon belül. Egyes híresztelések szerint azért, mert nem mert apja szeme elé kerülni, mivel engedelnye nélkül távozott Padovából, ráadásul tartozott is Romulusnak több mint 100 arannyal, aki adóssága miatt szeptember közepén írt tanítványának. Orbán embere 1524. januárjában érkezett vissza, s az adósságokat ki tudta fizetni. Erre Romulus Orbánnak és apjának is hosszú köszönőlevelet írt, engesztelve az apát fia iránt, aki valószínűleg még mindig haragudott a hazautazás miatt. 1526. júniusáig levelezett Romulusszal. Együtt tanult itt nagybátyjával, Istvánfi Pállal, akinek tesvére volt Orbán édesanyja. *tovpálya*: Batthyány Orbán, az egyik első protestáns énekszerző. 1502-től említik a források. Még tanulmányai alatt olyan híreket kapott, hogy a királytól nagy méltóságot kapott, a kalocsai érsekséget. Végül a hír hamisnak bizonyult, de valamilyen tisztséget valószínűleg kapott. 1523-ben már királyi titkár, 1525-től erdélyi főesperes. Jelen volt az 1526. évi pozsonyi országgyűlésen. Kezdetben Ferdinándhoz csatlakozott, majd János királyhoz pártolt, akinek haláláig szolgálatában maradt. Lodovico Gritti mellé szegődött, a kortársak kapcsolatba hozták Cibak Imre váradi püspök halálával. 1534-ben Grittit Konstantinápolyba kísérték. Midőn 1534 szeptemberében urát Medgyesen megölték, alig menekült meg. Ekkor Majlát István vajda foglya lett. Szabadon bocsátása után Móré László fogságába esett, és öccse, Batthyány Farkas maradt kezesül Mórénál. 1541-ben Izabella királyné udvarában tűnik fel. 1541. aug. 25-én tagja volt annak a küldöttségnek, amely a kis János Zsigmondot vivő aranyos hintót Szulejmán táborába kísérték. Szeptember 5-én a királyné és fia kíséretében indult el Budáról Lippa felé Erdélybe. A következő évben I. Ferdinánd szolgálatába állt. 1543-ban már újra Izabella állandó híve. Élete végét a Fráter György nagyváradi püspökkel való viszálya keserítette meg. 1547-től betegeskedett. 1548. október 20-án hunyt el Gyulafehérvárott. Izabella királyné temettette el (a kortársak Fráter Györggyel való kölcsönösen ellenséges viszonya miatt mérgezésre gyanakodtak). Halála után Fráter György barátja, Verancsics Antal írt róla szatirikus elégiát (*Elogium Urbani Bathiani, nota bene Verancsics Batthyányval is jóban volt*). Ebben Verancsics Batthyányt nem tettei miatt (annak ellenére, hogy számos ballépése volt), hanem jelleme miatt kárhoztatja. Orbán különösen művelt és tanult volt, a betűkben jártas és kitűnő szónok. Ő gyakran gúnyolt és megalázott másokat, időnként nyers és durva megnyilvánulásai voltak. Ellenfelei (feltehetően Fráter György emberei) ezzel okolták, hogy a temetését követő harmadik napon kiásták sírjából és a városon kívüli szemétdombra hurcolták. A királyné másodszorra is nagy pompával temettette el. Apja az 1525 körül elhunyt Batthyány Benedek kincstartó és budai várnagy, aki eredetileg Alapi András és Batthyány Margit fia volt (utóbbinak ez a harmadik házassága volt), de a Batthyány család befogadta és anyja nevét viselte. Orbán édesanyja Istvánfi Pál testvére, Katalin. Orbán testvérei György (valószínűleg az ő tragikus halálát említi Romulus

Amasaeus) és János kamarás. Orbánnak két éneke ismert: Az háborúságnak szenvedéséről való ének és Harminckettedik psalmus. *megjegyz:* Urbano. [VE 1915 27, VE 178, 180,181, 466, GRA 83, RMRA 37, 39-51, FTCsMF 62, RGyB 33-34, GMZs VA 122, SEB VA 45-50, ÁPBB 40-41, GMZs VA 121-122, MaMüL I 314, KFG JBP 136, DIS 70, 126]

- 644 Wolphgangus Buzlay** (Buzlai) *szerző:* Gergelylaka (37, Gregorovce SK), *egybtisztt:* canonicus Colocensis, *be:* 1521.7.18. *egyétélet:* 1521. július 18-án padovai tanulóként két társával (Budai László és Battyáni Orbán) kérte a velencei Tízek Tanácsát, hogy fegyvert viselhessenek. Csulai Móré Fülöp közbenjárására az engedélyt megkapták. *torpálya:* 1505-ben és 1524-ben említik apjával Gergelylakai Buzlai Miklóssal és testvéreivel Jánossal és Istvánnal. 1505-ben nagybátyja, Mózes saját leszármazottai kihalása esetére unokaöccseire hagyta birtokait. 1519-ben Váradi Ferenc erdélyi püspök Bátori István nádor és mások kérésére visszaadta Farkasnak a tőle elvett hunyadi főesperességet. Farkas apja, Miklós Szapolyai Imre Szepes megyei alispánja (1462), majd abaúji alispán (1469, 1472-1485), 1505 körül hunyt el. Anyja Katalin, akinek második férje Kanclir János volt budai bíró, harmincados, aki 1507-1509 közt halt meg, harmadik férje pedig 1512-ben már Gibárti Keszérű István alnádor (Katalin a második felesége). Nagybátyja Gergelylakai Buzlai Mózes királyi aulicus, aki többször volt külföldön követségben (1476-ban Nápolyban, 1481-ben, 1489-ben Milánóban), Fejér megye alispánja (1484), királyi tanácsi ülnök (1498), tolnai ispán (1501-1519) és udvarmester (1500), akinek felesége Podmanicki Anna. A család első ismert tagja Gergelylakai Sandrin fia Márton fia Bertalan budafelhévi prépost (1469-ben halt meg). Farkas nagyapja, László Újlaki familiárisa, budai várnagy (1454), erdélyi alvajda, lovászmester (1456, 1459-1462), pohárnokmester (1456), királynéi udvarmester (1462-1464), Bács megye alispánja (1469), Újlaki galgóczi (1471) és gesztesi (1473) várnagya. 1476-ban érdemeire való tekintettel, valamint testi ereje elvesztése következtében Mátyás király a katonáskodásra való alkalmatlansága miatt felmentette a katonai szolgálat alól. 1481. okt. 23-án Mátyástól engedélyt kapott, hogy saját és fia, Mózes érdemeiért, aki akkor királyi különleges parancsra királyi szolgálatban az országon kívül tartózkodott, a székesfehérvári Nagyboldogasszony-templomot válassza a maga, felesége és gyermekei temetkezési helyéül. [VE 1915 27, VE 178, PCsO I. 458 (Nr237), II. 291-295 (Nr118), EKLK IV 296 (Nr827), CTN OS 122 (Nr99), 125 (Nr109), KA GB 269-283, FTCsMF 62]
- 645 Valentinus Lupus Ungarus** (Lupus) *szerző:* Magyarország (120), *be:* 1522.5.22. *Ph, fok:* PhDr 1522, *egyetpálya:* 1522. május 22-én összehívták a szent kollégiumot, hogy vizsgálhasson, május 26-án és június 5-én volt a vizsga. 1526. május 25-én a szabad művészetek doktora lett. [VE 1915 27, AGAGP III/1 346-349 (Nr877-878, 880), ASFE (<http://asfe.unibo.it/en/persona/AGP03686>)]
- 646 Marcus Ongaro** (Gibárti Keszérű ?) *szerző:* Gibárt ? (52, Gibarac SRB), *be:* 1523.4. **J**, *egyetpálya:* Már Padovában is Romulus Amasaeus tanítványa volt, vele ment át Bolognába. Valószínűleg Batthyány Orbán távozása után költö-

zött Romulushoz 1524-ben. *egyetélet*: 1524-ben Romulus ellenségei, Bocchi és Pius ellene hangolták Márkot, aki a neki adott pénzt visszakövetelte és el akart költözni. Romulus a pénzt valószínűleg ingatlanba fektette, nem tudta visszaadni, ezért perre került sor, ahol már tagadta, hogy megbízta volna mesterét a vásárlásra. A bíróság végül a mesternek adott igazat, aki kidobta tanítványát. *univ*: Bologna 1525 *torpálya*: Ld. 343. szám alatt. *megjegyz*: A család Botka Tivadar szerint a Valkó megyei Gibátról származik, ám Abaúj megyében is található ilyen nevű település. [VE 181, RMRA 15, 51-52, HJ PB 282-285, BTV 453] Ld. 343. sz.

- 647 Gregorius de Transilvania** *s*: Erdély (130, Ardeal RO), *egyh*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1524.7.12. **Th**, *fo*: ThBacc 1524, *egyetpálya*: 1524. július 12-én elfogadták teológiai baccalaureusnak. *torpálya*: Vö. Segesvári Gergely domonkos szerzetes. [AGAGP III/1 391 (Nr990)]
- 648 Michael Starai** (Sztárai) *s*: Sztára (57, Staré SK), *be*: 1524. *egyetélet*: Valószínűleg az 1520-as években tanult Padovában. 1524 körül jöhetett haza külföldről. *univ*: Anglia ?, Franciaország ? *torpálya*: talán azonos Sztárai Mihály reformátorral, lelkésszel. 1500/1510 körül született. Régebbi irodalom szerint ferences szerzetesként Pálóczi Antal zempléni főispán udvari papja Sárospatakon, aki urával vett részt a mohácsi csatában. Az újabb szakirodalom kételkedéssel fogadja ezt a feltételezést. Siklósi rektor, 1541-től Perényi Ferenc nevelője, vele tartott Padovába is. 1544-ben tűnik fel újra a török által megszállt területeken mint a reformáció prédikátora. Szigorú elveivel kivívta a katolikusok haragját, de a nép körében népszerű lett. Saját szerzeményű egyházi énekei is ismertek. Laskó (1544), később Tolna (1551/1553-1558) központtal egyházkerületet szervezett és vezetett. 1558-1563 között újra Laskón volt, majd Gyulán lett prédikátor, 1565-ben pedig Sárospatakon volt. 1567/1568-ban ment Pápára. Elvei miatt mind a lutheránusok, mind a reformátusok is támadták, ezért 1574-ben hiába pályázott Sopron magyar lutheránus papi állására. 1575-ben hunyt el, Pápán. Ő írta padovai éve alatt a Perényi Ferenc török fogságáról és kiszabadulásáról szóló emlékiratot, valamint 30 magyar nyelvű verse és 17 zsoltára ismert. Emellett több bibliai históriát írt, valamint kortársának, az anglikán egyház első főpapjának 1556-os megégetéséről is ismert egy históriás éneke (História Cranmerus Tamás érseknek az igaz hitben való állhatatosságáról, ki mikor az pápa tudományát hamisolnája, Angliában Mária királyné asszony által szörnyű halált szenvedett, 1560). *megjegyz*: Az újabb szakirodalom szerint a mai Baranya megyei Drávasztárán (5, H) született. [VE 1915 27, BMP 26-28, MMC 456, 458-460, ÁP SzM 84-94, KL SzM 47-300, MaMüL XI 324]
- 649 Georgius Ongaro** *s*: Muzsna ? (76, Moşna RO), *be*: 1525.1.7. **Ph**, **J**, *egyetpálya*: 1525. január 7-én a magyar nemzet tanácsosává választották. 1525. május 2-án mint artium scholaris egy artes doktori vizsgán tanú. 1525. augusztus 17-én mint legum scholaris Garai János vizsgájának tanúja Újlaki Mátyással. *megjegyz*: Gregorius Ungarus de Mosina (1525). [VE 1915 27, VE 182, AGAGP III/1 415-416, 432 (Nr1065, 1101)]

- 650 Johannes Petri de Garra Ungari** sz: Gara (Bodrog megye) (10 H), *egybltsz:* canonicus Bachiensis ac plebanus de Fekete Ardo dioecesis Transilvaniae, *egyhmegye:* Bács-Kalocsa, *be:* 1525.6.2. **J**, *fok:* JDr 1525, *egyetpálya:* 1525. jún. 2-án egy orvos doktori vizsgán mint artes magister Parisiensis tanú. 1525. aug. 14-én mutatták be. 1525. aug. 17-én kánonjogi doktori vizsgát tett, mint artium magister Parisiensis et sacrae theologiae professor. A vizsga tanúi: Mosinai Gergely és Újlaki Máté. *univ:* Krakkó 1513, Párizs 1519 *toppálya:* Ld. 64. szám alatt. *megjegyz:* Ioannes de Garra Ungarus (1525). [VE 182, VE 1915 27, AGAGP III/1 424-425, 432 (Nr1083,1100,1101), GAV 5, HSzKSz II 403 (Nr4022), SAS 145]
- 651 Mathias de Uillak Sirimiensis** sz: Újlak (52, Ilok HR), *be:* 1525.8.17. **Ph**, *egyetpálya:* 1525. augusztus 17-én mint artium scholaris Garai János vizsgájának tanúja Mosinai Gergellyel. *megjegyz:* Matheus de Vullak Sirimiensis (1525). [VE 182, AGAGP III/1 432 (Nr1101), SAS 120, 145]
- 652 Verancsics Antal** (Verancsics) sz: Szebenikó (160, Šibenik HR), *be:* 1526. *egyetpálya:* 1526-ban magisteri fokozatot szerzett. *egyetélet:* 1526 végén tért haza a padovai egyetemről, mivel tanulmányait a mohácsi csatát követő zavarok miatt kénytelen volt megszakítani. *toppálya:* Verancsics Antal vagy Antun Vrančić. 1504. május 29-én született Šibenikben boszniai eredetű, sebenicói dalmát családba. Anyai nagybátyja, Statileo János erdélyi püspök támogatta Verancsics neveltetését, előbb Trauban és Sebenicóban, 1514-től Magyarországon, majd a padovai egyetemen taníttatta. Királyi helytartó, római katolikus főpap, pécsi megyés püspök diplomata, történétíró. 1530-ban óbudai préposttá és királyi titkárrá nevezte ki őt Szapolyai János. 1530 és 1540 között Szapolyai János király követe volt. Ilyen minőségében járt háromszor a boszniai pasánál, kétszer Velencében, többször a lengyel királynál, kétszer VII. Kelemen pápánál, Rómában, valamint Párizsban, Bécsben és Londonban. 1535-től gyulafehérvári prépost, 1541-ben Erdélybe költözött, de Fráter Györggyel való szembenállása miatt főképp diplomáciai megbízatásokat látott el. 1540 és 1543 között Izabella hercegnő titkára. 1547-től abai préost. 1549-ben átpártolt I. Ferdinándhoz. Ő egri kanonokká, szabolcsi főesperessé, 1550-ben esztergomi olvasókanonokká, 1551-ben pornói ciszterci apáttá nevezte ki. 1553-ban az addigra török kézen lévő pécsi püspökség élére került. 1554-1557 között I. Szulejmán szultánnál volt követ Isztambulban, Zay Ferencsel együtt. Itt felfedezte Augustus politikai végrendeletének, azaz a Res Gestae Divi Augustinak az egyik példányát, a Monumentum Ancyranumot. A követségből hazatérve, 1557-ben kapta meg az egri püspökséget, valamint 1557-1569-ig Borsod és Heves, illetve Győr megye főispánja volt. Ekkor kezdett harcba a magyarországi reformáció ellen, Huszár Gált is bebörtönözte. 1563-ban az egri püspök valamennyi birtokát a kincstár kezelésébe adta. 1563 és 1570 között turóci prépost. 1567-ben ismét Törökországba utazott a király követeként, s ott 1568-ban megkötötte a nyolc évre szóló drinápolyi békét. 1569-ben az esztergomi érsekség élére helyezték, ezzel egyidejűleg ő lett Esztergom vármegye főispánja, valamint királyi főkancellár. 1572 júniusától haláláig töltötte be a királyi helytartói tisztséget, továbbá Hont, Nyitra és

Pest-Pilis-Solt megye főispnja. 1573. június 15-én hunyt el Eperjesen, bíborosi kinevezését követően tíz nappal. A nagyszombati Szent Miklós-székesegyházban van eltemetve, építészeti keretes fali síremléke ma is látható. Végrendelete fennmaradt. Korának egyik legnagyobb formátumú gondolkodója volt. Pályája kezdetén rokonszenvezett a reformációval, de püspökként már határozottan ellene lépett fel. Irodalmi tevékenysége jelentős: magasztaló költeményeket, verseket, elégiákat, szónoklatokat, leveleket írt. Újlatin költőként is ismert, verseket főként ifjúkorában szerzett, de nyomtatásban nem jelentette meg őket. Életében kevés költeményét adták ki két elégiáját, amelyet Piotr Tomicki krakkói püspök, királyi kancellár (†1535) és Andrzej Krzycki gnieźnoi érsek, királynéi kancellár (†1537) halálára írt, Hieronymus Viotor krakkói nyomdájában adták ki 1537-ben. Kéziratos hagyatékában az alkalmi költemények között lírai, sőt szerelmes és pajzán versek is feltűnnek. A magyarokhoz (Ad Hungaros) szóló hexasztichonban politikai hitvallását is megfogalmazza, figyelmeztetve az ország nemességét, hogy ha továbbra is a szét húzást választják, a Magyar Királyság, melynek jó részén már a török uralkodik, az államiságát elvesztő Görögország sorsára jut. Isztambuli követségéből visszatérve, 1558-ban bécsi röplapon jelentette meg a fametszettel kísért, ugyancsak 6 disztichonban szerkesztett, Miksa cseh királynak (a későbbi császárnak és magyar királynak) ajánlott emblémaversét, *De Turcarum tyranno* (A törökök kényuráról) címen. Ennek egyértelmű üzenete: a hitszegő török csak a fegyverek nyelvén ért, ezért a béke eléréséhez kardra van szükség, mert a török tirannus, azaz Szulejmán, csak azt kedveli, akitől fél. 1530-tól kezdve dolgozott Antonio Bonfini magyar történetének folytatásán. Anyaggyűjtéséből sok adat fennmaradt, 1549-ben Krakkóban meg is találta Bonfini kiadatlan V. decásának öt könyvét Andreas Tricesius lengyel humanista költő és történétíró gyűjteményében. A kézirat az OSzK-ban található. A történettudomány számára értékesek utazásainak fennmaradt feljegyzései is. Levelezésben állt többek között Rotterdami Erasmusszal és Philipp Melanchthonnal is. Tipikus humanista személyiségként, a *respublica litteraria* tagjaként kiterjedt levelezést folytatott kora számos humanistájával, kapcsolatban állt a gyulafehérvári, a pozsonyi, sőt a bécsi humanista körrel is, főpapként reneszánsz udvart szervezett maga köré (Gyulafehérvárott, Nagyszombatban, Pozsonyban, Znióváralján és Vágsellyén). Batthyány Orbán barátja, akivel valószínűleg már nem Padovában ismerkedtek meg. Támogatta unokaöccse, Verancsics Faustus, későbbi csanádi püspök, valamint Kuthassy János, későbbi esztergomi érsek tanulmányait is. Székhelyeire korának számos híres tanárát hívta meg tanítani. Érdeklődése a tudományok, a régészet, az antik történelem és pénzérmék, valamint tánc- és zeneművészet iránt forrásokkal is bizonyítható. Mindemellett három egykorú metszetportréja is fennmaradt. [VE 1915 28, ZL NSz 92-93, GMZs VAU 284-326, GZs VA 337-346, GyÉ VA 162-186, MÁ GB 25-27, GMZs VAT 20-25, GMZs VA 116-137, MaMűL XII 395]

12. Nápoly

- 653 Nicolaus Ungarus** *s.:* [Arad] (2, Arad RO), *egybtiszt:* prepositus Orodienensis, abbas, *be:* 1292.7.8. **J**, *egytpálya:* 1292. július 8-án kánonjogi tanuló. *torpálya:* Már 1291-ben Nápolyban volt, ugyanis Mária királyné (V. István leánya) ekkor gyógyszerekre utalt ki pénzt a részére. Kánonjogi tanulmányokat folytatott a királyné támogatásával. 1309-ben még ő a prépost, 1314-ben viszont már László a prépost. *megjegyz:* Itt van: 1294. május 6-ig. [VE 235, BGYM 24, AOKL II Nr552, III Nr796, ROM 453]
- 654 Laurentius de Valle Rosarum** *s.:* Rozsonda (Rózsavölgy) (81, Ruja RO), *egybtiszt:* frater Ordinis Praedicatorum, *be:* 1474.6. **Th**, *foke:* ThBacc 1474, ThMag 1475, *egytpálya:* 1474 júniusában a Domonkos-rend nápolyi főiskoláján volt sententia-magyarázó, 1475. július 3-án mint baccalarius engedélyt kapott, hogy amennyiben a Magister Sacri Palatii (ekkor: Salvus Casetta) előtt leteszi a vizsgát, felveheti a magisteri jelvényeket. 1478-ban s. theol. professor. *univ:* Róma 1475 *torpálya:* 1476. június 2-án mint magister a beszercei domonkos konvent perjele. 1478-ban a magyarországi rendtartomány diffinitora a perugiai nagykáptalanon. Vö. Laurentius de Faudo, akit 1468-ban a szegedi rendházból a pécsibe helyezett át Péter provinciális. [HA 245, MOPH VIII 314, 333, ILD 415, 435, 441, 458, TS 278]
- 655 Emericus Valentini** *s.:* [Zágráb] (93, Zagreb HR), *egybtiszt:* frater Ordinis Praedicatorum de conventu St. Catherine Zagradiensi, *be:* 1475.5.31. **Th**, *egytpálya:* 1475. május 31-én küldte a generális a lombardiai kongregáció helynökéhez, hogy a nápolyi Szent Domonkos- vagy Szent Péter vértanúkonventbe, vagy más megfelelő konventbe helyezze, ekkor még nem volt pappá szentelve. *univ:* Firenze 1475. *megjegyz:* Lehet, hogy csak Firenzében tanult (!). [ILD 441]
- 656 Blasius Simonis de Hungaria** *s.:* Sárospatak (57 H), *egybtiszt:* frater Ordinis Praedicatorum de conventu Iauriensi, *be:* 1478.10.23. **Th**, *egytpálya:* 1478. október 23-án helyezték a nápolyi Szent Domonkos-konventbe. *egyvetélet:* 1478-ban Nápolyból újra Krakkóba küldték tanulni a hét szabad művészet elsajátítására. *univ:* Krakkó 1474, Siena 1478, Perugia 1478 ? *torpálya:* 1478-ban Simon fia Balázst a győri domonkos kolostor tagjaként Nápolyból újra Krakkóba küldték tanulni a hét szabad művészet elsajátítására. Még ebben az évben a sienai kolostorba helyezték, majd engedélyt kapott, hogy egészsége helyreállítása érdekében hazatérjen és alamizsnát gyűjthessen. 1479. február 1-jén a rendmester Krakkóba helyezte, hogy szabad művészeteket tanuljon. *megjegyz:* Veress Simon Blasii de Hungaria-ként közli. Harsányi és Veress tévesen azonosította az 1474-ben és 1478-1479-ben Krakkóban tanuló Blasius Simonis de Patak-kal. Hasonló helynevek Arad, Gömör, Kőrös, Krassó, Liptó, Nógrád, Ugocsa, Zaránd és Zemplén megyében. [VE 235, HA 251, ILD 441, HSzKSz II 200 (Nr1779)]
- 657 Emericus de Ungaria** *s.:* Pécs, Zebin ? (5 H), *egybtiszt:* frater [Ordinis Praedicatorum], *be:* 1478.5.10. **Th**, *egytpálya:* 1478. május 10-én a perugiai konvent küldte Nápolyba teológiát tanulni. *univ:* Ferrara 1472, Bécs 1472

toppálya: Harsányi és Implom szerint azonos Imre testvérrel a pécsi konventből, akinek 1483-ban megengedik, hogy Rómába menjen, hogy Anna asszony fogadalmát teljesítse. 1488. január 10-én a bécsi konventbe küldték teológiát tanulni, 1496. április 8-án teológiai borotványkoszorús és budai perjel volt. 1498. június 10-én engedélyt kapott a generálistól, hogy megkezdje a szentenciamagyarázatokat, amelynek elvégzése után bármelyik egyetemen megkaphatja a magisteri jelvényeket (ezeket nem szerezte meg a későbbiekben sem). 1505-ben Magyarországon egy per bírója. 1507-ben mint assertus provincialis felmentik és megbízzák, hogy vezesse le az új provinciális megválasztását. Tartományperjel (1508-1513), 1513-ban mentik fel a tisztség alól és vicarius generalissá teszik. *megjegyz*: A bécsi diákokról kiadott kötetben nincs benne. [VE 235, HA 250-251, ILD 416, 441, 468]

- 658 Matheus de Alba Regali** *s*: [Székesfehérvár] (15 H), *egyhtiszt*: [frater] conventus Sanctae Margarethae [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1487.11.27. **Th**, *egytpálya*: 1487. november 27-én a Szent Margit konventből ment teológiát tanulni Nápolyba. *egyetélet*: 1487. november 27-én engedélyezték neki, hogy tanulmányaira alamizsnát gyűjtsön. *univ*: Bécs 1468 ?, Perugia 1486. [VE 235, TA 222 (Nr4385), HA 253, ILD 419, 422, 441]

- 659 Martinus de Ungaria** *s*: Túr ?- *egyhtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1488.7.7. **Th**, *egytpálya*: 1488. július 7-én teológiai tanulmányok céljából küldték a nápolyi Szent Domonkos-konventbe Magyarországi Vitalis-szal. Itt tartotta a szentencia előadásokat. *univ*: Siena 1477, Padova 1495 ? *toppálya*: Teológiai tanulmányait Budán kezdte meg, 1477. szeptember 22-én helyezték ide és engedélyt kapott, hogy tanulmányaira alamizsnát gyűjtsön. 1482. április 10-én mint a pesti konvent tagjának megengedték neki, hogy a rend akár-melyik konventjében időzzön 6-8 hónapig tanulás vagy prédikálás céljából és tanulmányaira alamizsnát gyűjtsön. 1484-ben a káptalanon a magyarországi rendtartományt képviselte mint diffinitor. 1487-ben a szentfalvi (pesti) konventet jelölték ki neki tartózkodási helyül. 1490. április 13-án a generálistól újra engedélyt kapott rá, hogy tetszése szerint visszatérjen Itáliába a pesti konventből. 1495. július 7-én azt a kiváltságot kapta, hogy a pesti konventből nem mozdíthatják el. 1505-ben is Pesten tartózkodott, talán mint lektor. 1505-ben egy per bírója. *megjegyz*: Hasonló helynevek Hont, Külső-Szolnok, Somogy és Torda megyében. [VE 236, HA 255, ILD 394, 438, 441, 461]

- 660 Vitalis de Ungaria** *s*: [Pest] (34 H), *egyhtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1488.7.7. **Th**, *egytpálya*: 1488. július 7-én teológiai tanulmányok céljából küldték Nápolyba Magyarországi (Túri?) Mártonnal. *egyetélet*: 1489. május 27-én és 1495. február 17-én engedélyezték neki, hogy tanulmányaira alamizsnát gyűjtsön. Előbbi alkalommal azt is, hogy e célból hazatérjen. *toppálya*: A pesti konvent tagja. 1490-ben egy meg nem nevezett konvenbe küldték tanulni, ahol még 1495-ben is tanult, ugyanis ekkor meghagyták, hogy dolgai elvégzése után térjen vissza tanulmányaihoz. Vö. Szebeni Vitalis, az alvinci rendház tagja, majd 1529-ben nagyszzebeni perjel. [VE 236, HA 255, ILD 419, 420, 441, LMED 349]

- 661 **Andreas** ⚔ [Pest] (34 H), *egybtiszt*: frater conventus Pestiensis [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1501.9.28. **Th**, *egyetpálya*: 1501. szeptember 28-án Nápolyba helyezték tanulónak. *univ*: Perugia 1495 *torpálya*: 1501. június 3-án belépett a római Szentlélek Társulatba Brassói Antallal és Pesti Gergellyel. 1501. szeptemberében engedélyt kapott arra, hogy 22. évének betöltése után pappá szenteljék. 1501 december 19-én a generális Budára rendelte rezidensnek és engedélyezték számára, hogy saját konventjében mondhassa első miséjét. Vö. András testvér, a pesti konvent tagja, akit 1500. április 4-én, miután rendi ruháját visszakapta, régi konventjébe helyeztek. [VE 236, HA 262, 317, ILD 395-396, 432, 441]
- 662 **Bernardus Transsilvanus** ⚔ Erdély (130, Ardeal RO), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1510.4.4. **Th**, *egyetpálya*: 1510. április 4-én valószínűleg tanulónak helyezték a nápolyi Szent Domonkos-konventbe. *univ*: Bécs 1507. [VE 236, TA 302 (Nr6260), ILD 441]
- 663 **Petrus de Nadasd** ⚔ Nadasd (53 H), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1512.3.21. **Th**, *egyetpálya*: 1512. március 21-én a generális a nápolyi Szent Domonkos-konventbe küldte (a generálisi regisztrum más bejegyzése szerint 1513. március 22-én). *egyetélet*: 1511. augusztus 17-én a generális abba a studium generaleba helyezte, ahol befogadják. *megjegyz*: Petrus de Ungaria frater ordinis praedicatorum de conventu Tirnaviensi (1512/1513). Hasonló nevű települések Vas, Tolna, Pozsony, Veszprém, Baranya, Abaúj, Közép Szolnok, Trencsén, Hunyad, Nógrád, Szepes, Sopron, Torda, Torna, Temes, Arad és Kolozs megyékben. [VE 236, ILD 420, 442, ZSO I Nr4714, 6098, 599, 4827, 4727, 2596, 1733, 2723, II Nr2754, III Nr782, IX Nr923, HO I Nr254, CsD V 113, 385, 722, I 104, III 243, 621, I 263, 776, II 52]
- 664 **Thomas de Hungaria** ⚔ Magyarország (120), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1512.9.7. [VE 237]
- 665 **Thomas de Varadino** ⚔ Nagyvárad (9, Oradea RO), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1512.6.27. **Ph, Th**, *egyetpálya*: 1512. június 27-én a generális a nápolyi Szent Péter vértanú-konventbe helyezte szabad művészeteket tanulni. Az 1513-as nagykáptalan a nápolyi Szent Domonkos-konventbe küldte teológiát tanulni (valószínűleg a generális 1512. szeptember 7-én helyezte át). [VE 237, HA 264, ILD 442, TS 340]
- 666 **Thomas Pestiensis** ⚔ Pest (34 H), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1512.6.27. **Th, fók**: ThMag 1518, ThDr 1518, *egyetpálya*: 1512. június 27-én a generális, 1513-ban a nagykáptalan a nápolyi Szent Domonkos-konventbe küldött teológiát tanulni. Az 1518-as nagykáptalan hagyta jóvá magisterségét. 1518-ban doctorként említik. *torpálya*: 1497. március 26-án említik mint domonkos szerzetest. [VE 237, HA 264, ILD 442, 463]

13. Róma

- 667 Emericus de Cserdi** (Cserdi) *szerző*: Cserdi (5 H), *be*: 1431. **Ph**, *egyetpályá*: 1431 előtt járt egyetemre, magister in artibus. *torpályá*: Pécsi kanonok (1431-1434), őrkanonok (1432-1433), váradai kanonok (1431), a budai Szent László királykápona javadalmasa, a titeli Szent Bölcsesség társaskáptalan prépostja (1432). 1431. január 16-án penitentiariusi kinevezésért folyamodott, mivel római egyetemi tanulmányai alatt stallumait mások birtokolták, amelyet V. Márton pápa megítélt neki. IV. Jenő pápa adományozta neki a pécsi őrkanonokságot és a titeli prépostságot, valamint 1433-ban engedélyt kapott hordozható oltár használatára, valamint arra, hogy ereklyéket küldhessen haza és saját birtokán kápolnát építhessen a Szent Megváltó, Szent István és László királyok, valamint Szent Imre herceg tiszteletére. 1434-ben teljes bűnbocsánatot nyert. Testvérei: András, Gál és János. [VE 240, FTE 68, FT 342-343]
- 668 Albertus de Vetes** (Vetési) *szerző*: Vetés (41, Vetis RO), *be*: 1433. *egyetpályá*: 1433-ban artium doctorként említik. Magyarországra mindkétjogi doctorként tért haza. *univ*: Bécs 1427, Siena 1432, Padova 1437 *torpályá*: Ld. 421. sz. alatt. *megjegyzés*: Bécsben 1430-ban Boetius és Arisztotelész műveit magyarázta. Csapodi Csaba szerint ezért ezekből kellett, hogy legyen neki egy-egy példánya, ám ez koránt sem biztos. Ellenben a birtokában volt egy ma Kassán őrzött és Priscianus Lydus munkáit tartalmazó ősnymtatvány. 1483-ban a pápai legátus szent aggastyánnak nevezte. [VE 241, TA 133 (Nr2186), AFA II 56, 71, 73 76, 81 (Nr5092, 5642, 5695, 5793, 5966), TS 199, BH II Nr1839, III 130 (Nr1104-1105), BGYM 165, 222, EP II 257, CTNHP I 53, 67, 72, 159-190, II 344, HJI 129, RPV 227-33, FVMD III 385-404, KTK 183, 222, IKI VIII. 985. sz, BH II 1839, III 1104, 1105, BGK 342, CSESZ 224, GJM 13, 16-17, MÁRV 85, FEP 491, MEM I 127, 676, CTN FA 58, 86, 116, SLKV 112-113]
- 669 Johannes Beczencz** (Bencenci) *szerző*: Becenc (62, Aurel Vlaicu (korábban Binfinți) RO), *be*: 1448. *egyetpályá*: Lippai Mihály doktori vizsgájának egyik tanúja 1448-ban. *univ*: Padova 1448 *torpályá*: Ld. 441. szám alatt. [K] 336, KK SER 87-88, 113-114, 194, KKP 533, CTNESZ 60-61, 95]
- 670 Michael de Lypa** (Lippai) *szerző*: Lipa (2, Lipova RO), *be*: 1448. *egyetpályá*: 1444. febr. 21-én bacc. Decr. (Erdődy lt. D 10189A). *univ*: Bécs 1437, Padova 1442 *torpályá*: Ld. 430. szám alatt. [KK SER 87-88, 117-120, 191, KKEK 205, TA 149 (Nr2587), TS 295, BH I 90. (Nr201), KK SER 87-88, 117-120, 191, KKP 530 (27.lj.), 531 (28.lj.), 532, KKEK 201-205, CTN Esz I 60-62, SZSZR Nr2755]
- 671 Georgius De Hando de Czhehy** (Hando) *szerző*: Kálmánca (38 H), *be*: 1451. **J**, *fok*: JDr 1451, *egyetpályá*: 1465-ben artium et decretorum doctorként említik. *univ*: Bécs 1445, Ferrara 1451, Padova 1463 *torpályá*: Ld. 461. szám alatt. [TA 166 (Nr3026), BH III 163-164 (Nr1436), FTE 57, 59, 72, FTSzÖ 30, MTK 289, FT 373-375, MNVB 113-123, BGYM 226, CTN FA 36, PD HGy 309-335]
- 672 Thomas** (Kutasi) *szerző*: Kutas (38 H), *be*: 1453. **J**, *egyetpályá*: 1455-ben licentiatu decretorum. *univ*: Padova 1450, Ferrara 1456 *torpályá*: Ld. 451. szám alatt. [K]

- 41, 144, 157, 402-403, KK SER 195-196, CTN FA 24, 70, CDP I Nr219, KPVK 435. sz, CTNESZ 64, 93, 96, II 30, 99, NGGYR 118, 122, 126, 128, LJM 362]
- 673 Petrus Ungarus** (Palicsnai) *szerző*: Palicsna (87, Palicsna Severin HR), *be*: 1457.1.17. *univ*: Bécs 1437, Ferrara 1448, Bologna 1457 *torpálya*: Ld. 225. szám alatt. [VE 243, TA 149, 156 (Nr2596, 2777), KK SER 95, 192-193, CTNESZ 139]
- 674 Janussius Pannonius** (Csezmicei) *szerző*: Csezmice (87, Česmice HR), *be*: 1458.5. *egyetpálya*: Itt találkozott Ioannész Argüropuloszal (Giovanni Argiropulo), aki 1456 óta oktatott Firenzében, neki köszönhető az antik filozófia népszerűsége, Arisztotelész műveit, a görög filozófia történetét és Arisztotelész abban elfoglalt helyét, illetve Platón tanított. Janus Argüropulosz otthonában a mester logika-előadását hallgatta, majd filozófia-előadásán vett részt. Ezután felkereste Donato Acciaiuolit is, aki Argüropulosz tanítványa volt. *egyetélet*: 1458 májusában doktori fokozata elnyerése után Rómába ment Galeotto Marzioval. *univ*: Ferrara 1447, Padova 1453, Bologna 1454, Firenze 1458, Siena 1465 ? *torpálya*: Ld. 454., 824. szám alatt. *megjegyzés*: Nem biztos, hogy itt is járt egyetemre!! Rengeteg könyvet hozott magával Itáliából, amelyek nagy része elveszett (Lucanus, Ovidius, Vergilius /diákkorában ezeket elzálogosította egyik verse szerint/, Laurentius Valla: Elegantie cum invectivis in Poggium /Prothasius de Boskwitzolmützi püspök Janustól kapta kölcsön padovai tanulmányai idején/, Plotinos /görögü, fordításával, mint ő maga írja, Magyarországon foglalkozott/, Demosthenes és Hoemros: Fabula Bellorophontis /Magyarországon fordított belőlük, a fönnmaradt kó-dex tanúsága szerint, tehát a görög eredetiknek meg kellett lennie tulajdoná-ban/, Homeros-kommentár. /1462-i levelében kéri Galeottótól, hogy adja vissza/, 1465-ben nagy könyvbeszerző útra ment Itáliában). Verseinek nagy részét Itáliában írta. A művek jelentősebb része Ferrarában készült. Epigram-máit 1483-ban Mátyás parancsára Várad Páter lemásoltatta, az 1510-es évektől művei nyomtatásban is megjelentek. [VE 1915 10-12, VE 159, 160-161, BH I Nr58, 86, 138, 242, 244, 465, 927, 1184, II Nr1958, 1959, 2622, 2623, III Nr1468, 1652, 1653, 1722, 1937, 1950, 2037, 2258, 2435, 2675, 2682, 2831, 2851, 2872, 2880, 2900, 2901, HIGJ 3-53, CsCsJP 189-298, BKML 367, PKBZS 23, VK MESz 730, MaMüL IV 418, CTN FA 90, CTHNP I 46, 55, 68, 73, 93, 130, 160, KAVJ 12, MGYKM 230, SAS 123-124, 138, LBCSJ 182, 184-186, PTVG 15-16]
- 675 Andreas Petri de Buda** (Carnificis ?) *szerző*: Buda (35 H), *egyhájszék*: canonicus Veszpremiensis, *egyhásmegye*: Veszprém, *be*: 1462.8.18. **J**, *jók*: JDr 1462, *egyetpálya*: 1462-ben kánonjogi doktorként veszprémi vikárius. 1470. július 2-án a pápa engedélyezte neki mint decretorum doctornak, hogy a budai kanonokság és javadalma, valamint más egyházi javadalmak jövedelme őt illesse addig, amíg Rómában vagy más alkalmas helyen tanulmányokkal foglalkozik, sőt a rezidencia kötelezettsége alól is fölmenti. *univ*: Bécs 1439 *torpálya*: Veszprémi kanonok és vikárius (1462-1467), fehérvári kanonok (1470-72). 1472. március 23-án a római kúriában meghalt, méltóságait a pápa Kosztolányi Polycarpus

- Györgynek adományozta. *megjegyz:* Lehet, hogy csak Bécsben tanult! [VE 245-246, TA 153 (Nr2707), CÁRR 2-3, 5, KJ 340, BIR 503, CTN FA 116, KJ 72, SZSZR Nr2946]
- 676 Georgius Valentini** *s:* [Bihar] (9 H RO), *egybtiszt:* archidiaconus Bihariensi in ecclesia Varadiensi, *egyhmege:* Várad, *be:* 1468.6.8. *egyetpálya:* 1468. június 8-án engedélyezi neki a pápa, hogy az bihari főesperesség, a váradi kanonokság és a váradhegyfoki premontrei Szent István prépostság javadalmának megtartása mellett, a római kúriában vagy más arra alkalmas helyen tanulmányokkal foglalkozzék. *torpálya:* Váradi kanonok (1468-1475, 1484), bihari főesperes (1468-1474), a váradhegyfoki premontrei Szent István protomártír társaskáptalan prépostja (1468), a leleszi prépostság gubernatora (1479-1484), az egri püspökség adminisztrátora (1489). Bunyitay szerint a Szemere nemzetség tagja. [CÁRR 2, CTN FA 51]
- 677 Laurentius de Valle Rosarum** *s:* Rozsonda (Rózsavölgy) (81, Ruja RO), *egybtiszt:* frater Ordinis Praedicatorum, *be:* 1475.7.3. **Th, fok:** ThLic 1475, *egyetpálya:* 1475. július 3-án mint baccalarius engedélyt kapott, hogy amennyiben a Magister Sacri Palatii (ekkor: Salvus Casetta) előtt leteszi a vizsgát, felveheti a magisteri jelvényeket. *univ:* Nápoly 1474 *torpálya:* Ld. 654. szám alatt. [ILD 415, 435, 448, 458]
- 678 Stephanus Crispus** (Fodor) *s:* Somorja (36, Šamorín SK), *be:* 1475.3.14. *egyetélet:* 1475. március 14. után, ferrarai doktori avatása után indult Rómába tanulni. 1484-ben tért haza. *univ:* Bécs 1471, Ferrara 1475 *torpálya:* A fehérvári Szent Miklós-társaskáptalan kisprépostja (1483-1489), pápai főesperes (1485), boszniai (1489), szerémi (1490-1494) püspök, személynök (1490-1494). 1489-ben Milánóban volt követségben. Elhunyt 1494. február 23. és április 1. között. Apja Somorjai Lőrinc. Nagybátyja Nagylucei Dóci Orbán kincstartó. [VE 248, TA 231 (Nr4596), WM FI 81-82, FTE 59,65, KJ 347, KK SER 199-200, MaMül III 139, CTN FA 42, 97, CTHNP I 75]
- 679 Emericus Nicolai de Zagrabia** *s:* Zágráb (93, Zagreb HR), *egybtiszt:* frater Ordinis Praedicatorum, *be:* 1476.2. **Th, egytélet:** 1476. február 12-én (Implom szerint 1477!) Zágrábi Antallal engedélyt kapott arra, hogy Rómába menjen tanulni és erre alamizsnát fogadjon el könyvre, ruhára és egyéb szükségletekre, valamint hogy a renden kívül, tisztességes személyek társaságában tartózkodjon. *univ:* Padova 1476 *torpálya:* Ld. 495. szám alatt. [HA 248-249, ILD 403, 423, 426, 449, 470, 474, BH III 156 (Nr1356-1357), IBD 26, BJ MMKU I 552, 605]
- 680 Johannes de Almaas** *s:* Almás (52, Aljmaš HR), *egybtiszt:* frater Ordinis Praedicatorum, *be:* 1476.2.5. **Th, fok:** ThMag 1500, *egyetpálya:* 1500. április 2-án hagyta jóvá a generális magisteri fokozatát, amelyet Genovai Pál mestertől, a Szent Palota mesterétől vett át. *univ:* Perugia 1476 *torpálya:* Ld. 718. szám alatt. *megjegyz:* Hasonló nevű települések Bihar, Arad, Bács, Baranya, Somogy, Komárom, Pozsony, Szepes, Zala, Tolna, Verőce, Hont, Nógrád, Ugocsa, Pest és Szabolcs megyékben is. [ILD 395, 421, 462, LJM 14-15]
- 681 Georgius Viti** *s:* [Győr] (17 H), *be:* 1479.2.6. *egyetpálya:* 1479. február 6-án a pápa engedélyezte neki, hogy hazai javadalmát megtarthassa, amíg a római

- kúriában tartózkodik, illetve ott tanulmányokat végez, vagy a püspöke szolgálatában lesz. *toppálya*: Győri őrkanonok (1478-1479). 1479-ben felmentést kapott a pápától rezidencia-kötelezettsége alól, mert a Kúriában Csopor Demeter győri püspök szolgálatában járt el [VE 249, CÁRR 238, BIR 503, KJ 437, NGGYR 125, 128]
- 682 Petrus Petri** *sꝛ*: [Kassa ?] (1, Košice SK), *egybtisꝛt*: frater conventus Cassoviensis [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1479.9.10. **Th**, *egytpálya*: 1479. szeptember 10-én a Kúria studiumában biblicus. *univ*: Firenze 1478. [HA 249, ILD 449, 470, 473]
- 683 Matheus** *sꝛ*: [Buda] (35 H), *egybtisꝛt*: frater conventus Budensis [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1480.4.21. *egytpálya*: 1480. április 21-én a generális a római Minerva-konvetbe helyezte. *toppálya*: Máté testvér, a Bölcselő. Római tanulmányai előtt Budán tanult teológiát, ehhez 1479. április 26-án engedélyezték neki, hogy alamizsnát gyűjtsön. 1482. április 18-án a generális újra Budára helyezte tanulni, amikor újra engedélyezték neki, hogy ehhez alamizsnát gyűjtsön. [ILD 419, 431, 449]
- 684 Paulo Urbani de Royka** *sꝛ*: Rojcsa (93, Rovišće HR), *egybtisꝛt*: canonicus Zagradiensis, *be*: 1481.5.30. *egyétel*: 1481. május 30-án a pápa megengedte neki, hogy amíg a római Kúrián vagy más alkalmas helyen tanul, addig élvezhesse mostani és jövődöbeli stallumainak jövedelmét. *toppálya*: Zágrábi kanonok (1481). *megjegyz*: Nem biztos, hogy Rómában tanult. [CÁRR 250-251]
- 685 Andreas Aquinus de Cassovia** (Sartoris/Aquinas) *sꝛ*: Kassa (1, Košice SK), *egybtisꝛt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1482.8.31. *egyétel*: 1482. augusztus 31-én küldték a római konventbe. *univ*: Krakko 1466, Firenze 1474 *toppálya*: A magyar tartományfőnök 1470. november 19-én rendelte Kassáról a kortonai konventbe, innen ment Firenzébe. Firenzében élt (1470-1474). 1474-ben kompilálta a „De historia Sacra eiusque mysteriis libri septem additis Expositionibus in Evangelia” c. kéziratot, amelynek eleje Isidorus Hispalensis: Quaestiones in vetus testamentum másolata, majd Ricardus de S. Victore több művéből kompilálta. Harsányi és Implom felveti, hogy esetleg azonos azzal a Kassai András nevű szerzetessel, akit a rendi generális 1474. szeptember 4-én a kassai konventbe rendelt lektornak. 1476-1477-ben, majd 1481-ben a tartományon kívül tartózkodott. 1488. szeptember 22-én a kassai konventhez tartozóként a saját konventjébe helyezték. Újoncként Aquinói Szent Tamást választotta pártfogójává, ezért változtatott nevet. *megjegyz*: Nem biztos, hogy tanult is itt. [ILD 385, 393, 397, 422, 449, 472, HSzKSz II 174 (Nr1471), BH II 185, III 139, HA 291, FM DC 599, 608, RBMA II 100, VIII/2 295, Nr1294, ICK Nr108, MaMül I 108]
- 686 Nicolaus Ignatii de Cassovia** *sꝛ*: Kassa (1, Košice SK), *egybtisꝛt*: frater, *be*: 1482.5.8. **Th**, *fok*: ThMag 1483, *egytpálya*: 1482. május 8-án megkezdte a Biblia magyarázását, hogy elnyerje a magisteri tisztséget (in sacro palatio). 1483. október 28-án már mint teológiai magistert említik. *toppálya*: Lehet, hogy azonos azzal, aki 1478-ban a budai studiumban tanult (vö. Nicolaus de Mirabilibus). 1483. október 28-án a pápa magyarországi inkvizitornak nevezi

- ki és Budán tanított teológiát. 1489. október 25-én budai régens. Kapelli szerint megkülönböztetendő Nicolaus Mirabilibustól. [VE 250, HA 156, 161-162, 164, 171, ILD 431, 449, 458, SOP II 177]
- 687 Paulus de Albaregali** *s.:* Székesfehérvár (15 H), *egybtisz.:* frater Ordinis Praedicatorum, *be:* 1482.8.31. *egyetélet:* 1482. augusztus 31-én küldték Rómába. [ILD 449]
- 688 Michael Vitez** (Vitéz) *s.:* Kamarcsa (elpusztult) (87 HR), *be:* 1487.10. J, *egyetpálya:* Klasszikus irodalmat tanult a jeles humanista, Antonius Mancinellus vezetésével, elképzelhető, hogy nem az egyetemen, hanem mint magántanítónál. *egyetélet:* 1487. október közepén érkezett Rómába, hogy tanulmányait kiegészítse. Itt nagybátyja római házában vendégeskedett. *univ:* Padova 1484 ? 1498 ? *tovpálya:* Ld. 520. szám alatt. *megjegyz:* Veress a római tanulmányokat folytató Vitéz Mihályt a zágrábi kanonokkal azonosítja. Ám a váradi kanonokság alapján, és az újabb szakirodalom alapján felmerül a lehetősége, hogy ifj. Vitéz János unokaöccseként nem a zágrábi prépost, hanem a budai főesperes tanulhatott Rómában. [VE 252-253, BIR 503, FV VJ 407-409, KJ 377, PTVG 4]
- 689 Matheus de Ungaria** *s.:* [Veszprém] (54 H), *egybtisz.:* frater, *be:* 1488.1.10. Ph, *egyetpálya:* 1488. január 10-én a engedélyt kapott, hogy a mechanika művészetét tanulja („ut adiscat artem mechanicam), ekkor vele volt Magyarországi Miklós is. *tovpálya:* Tanulmányai előtt veszprémi szerzetes. [VE 253, IBD 18]
- 690 Nicolaus de Ungaria** *s.:* Magyarország (120), *egybtisz.:* magister, *be:* 1488.1.10. *egyetélet:* 1488. január 10-én a római Sancta Minerva konvent régense, ekkor vele volt Magyarországi Máté is. *megjegyz:* Nicholaus. [VE 253]
- 691 Albertus Martonfi** (Martonfi) *s.:* [Pécs] (5 H), *egybtisz.:* sacerdos dioecesis Quinqueecclesiensis, *egyhmegye:* Pécs, *be:* 1489.10.3. J, *foke:* JDr ?, *egyetpálya:* 1489. október 3-án Mártonfi Albert és Pálfi Márton engedélyt kértek a pápától, hogy Rómában még négy éven át római jogot tanulhassanak. *tovpálya:* Valószínűleg azonos Alberttel, aki regölyi (1495-1503) és aszúági (1503) főesperes volt és ismeretlen olasz egyetemen szerzett kánonjogi doktorátust. [VE 253, BERM 13,14, BIR 504, FT 312]
- 692 Dominicus Johannis** *s.:* Gyula (7 H), *egybtisz.:* canonicus Agriensis, plebanus de Natalja, *be:* 1489. J, *foke:* JDr 1492 e., *egyetpálya:* 1489. július 12-én kérte VIII. Ince pápát, hogy a római jog után egyházjogot is hallgathasson Rómában. 1492-ben decretorum doctorként említik. *univ:* Krakkó 1470 ? *tovpálya:* Az egeri völgyben található Nagytállya plébánosa (1489), egeri kanonok (1489-1492) és vikárius (1491-1492). Egy 1495-ös oklevél szerint néhai. *megjegyz:* Dominicus de Gyula (1489). Vö. a Krakkóban 1470-ben beiratkozó Dominicus Johannis Scheremni de Jula. [VE 412, BERM 12, KB 17, BIR 504, CTNE 63, 64, HSzKSz II 192 (Nr1675), CTN FA 51]
- 693 Martinus de Sancto Georgio** (Palfi/Ság/Jug/Zugh) *s.:* Baranyaszentgyörgy ? (5 H), *egybtisz.:* sacerdos dioecesis Quinqueecclesiensis, *egyhmegye:* Pécs, *be:* 1489.7.14. J, *egyetpálya:* 1489. július 14-én mint a szabadművészetek doktora pápai engedélyért kért, hogy Rómában a római jogot elismert jogtudósok

- előadása szerint tanulhassa. 1489. október 3-án Mártonfi Albert és Pálfi Márton engedélyt kértek a pápától, hogy Rómában még négy éven át római jogot tanulhassanak. 1490. január 4-én pécsi áldozópapként Bécsben megszerzte a szabad művészetek doktori fokozatát, és mivel kánon jogot kívánt tanulni, kérte a pápát, hogy mentse fel őt azon szokással és esküvel is megerősített kötelezettsége alól, melyet már egy éven át végzett, hogy t. i. a bécsi tanulók javadalmának használatáért két éven át bizonyos zsoltárokat és imádásokat mondjon, amit kellő áhítattal több okból alig képes elvégezni. *egyetélet*: Martinus Palfi (1489). *univ*: Bécs 1476 *torpálya*: Fehérvári mesterkanonok (1488), pécsi egyházmegyei áldozópap (1489-1490). *megjegyz*: Martinus Pauli Sag de Zenthgyegy, Martinus de Zengurkh, Martinus Jug de Sancto Georgio, Martinus Zugh de Sancto Georgio (Bécs). Lehet, hogy csak Bécsben tanult! [VE 253, BERM 12, 13, 14, BIR 504, TA 243, 245 (Nr4868, 4926)]
- 694 Gregorius** *s*: Gara (Valkó megye) (52, Gorjani HR), *egybtiszt*: frater conventus Garensis [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1490.2.6. **Th**, *fok*: ThMag 1490, *egyetpálya*: 1490. február 6-án mint bachelarius engedélyt kapott, hogy a magisteri jelvényeket a Szent Palota egyetemén felvegye. *univ*: Padova 1487, Perugia 1488 *torpálya*: Ld. 526. szám alatt. *megjegyz*: A forrásban Georgius (!). Andrić szerint nem azonos a padovai és perugiai diákkal. [VE 253, HA 253-254, ILD 460, SAS 121, 142]
- 695 Johannes Thurzó** (Thurzó) *s*: Betlenfalva (42, Betlanovce SK), *be*: 1490. **J**, *univ*: Krakko 1479, Bologna 1489 *torpálya*: Ld. 270. szám alatt. *megjegyz*: Krakóban említik, hogy tanult Rómában is (... intermisset in studiis in Ytalia et in Curia Romana...) [SSTT 217, 222-224, HSzKSz II 220-221 (Nr2031), BH I 261, II 190, 324-325, 347, EG Thurzó (betlenfalvi), FNA T 3, WG T 19-28, PGT 67, MI T 49, MS T 34, MaMüL XII 42, MR ST 17]
- 696 Stephanus de Iank** *s*: Jánk (41 H), *egybtiszt*: frater [Augustini], *be*: 1493.5.27. **Th**, *egyetélet*: 1493. május 27-én lektor. *torpálya*: 1493-ban küldik haza a magyarországi provinciába. [ML 47]
- 697 Crisostomus de Alba Regali** *s*: Székesfehérvár (15 H), *egybtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1494. **Th**, *fok*: ThBacc 1494, *egyetpálya*: Miután 1494. február 16-án megfosztották a baccalaureusi címtől, mondván, hogy nincs meg hozzá a kellő tudása (insufficiens), Rómába ment, ahol bizonysgot tett tudásáról, március 22-én visszakapta a fokozatot azzal a megkötéssel, hogy Perugiában még két évig kell tanulnia, és a magisteri jelvényeket csak a generális engedélyével szerezheti meg (=Crisostomus). *univ*: Siena 1490, Firenze 1491, Perugia 1494 *torpálya*: 1495. április 6-án a székesfehérvári konventbe helyezték. 1499-ben engedélyt kapott, hogy Rómába menjen meglátogatni a Szent Péter és Szent Pál egyházakat. *megjegyz*: Azonos Székesfehérvári Jánossal. [ILD 447, 466-467]
- 698 Benedictus de Almas** *s*: Almás (52, Aljmaš HR), *egybtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1500.4. **Th**, *fok*: ThMag 1500, *egyetpálya*: 1500. áprilisában Paulus Januensis Magister Sacri Palatii promoveálta magisterré a Kúrián. *torpálya*: Vö. Almási János. *megjegyz*: Hasonló nevű települések Arad, Bács,

- Baranya, Somogy, Bihar, Komárom, Pozsony, Szepes, Zala, Tolna, Torna, Verőce, Hont, Nógrád, Ugocsa, Bereg, Fejér, Hunyad, Kraszna, Torda, Doboka és Pest megyékben, valamint Udvarhely széken. [HA 247, 262, 308, 315, LJM I 14-15, II 6]
- 699 Jacobus Pisonis** (Pisonis/Piso) *s.:* Medgyes (76, Mediaș RO), *be:* 1501. **J**, *foke:* JDr 1501, *egyetpálya:* 1501-ben Piso néven Rómában volt és Itáliában szerzett jogi doktorátust. 1505. július 18-ai oklevélben artium doctor, de ezt a címet szerezhette Bécsben is. 1509-ben iurium doctor-ként említik. *egyetélet:* 1503. október végén Isvalies bíborossal érkezett Rómába. *univ:* Bécs 1496, Bologna 1501 *torpálya:* Ld. 291. szám alatt. *megjegyz:* Jankovits szerint inkább Rómában tanult. [VE 257-258, TA 278 (Nr5680), TS 245, CDPR 35 (Nr25), TWI 67-90, BGY 323, FT 430-431, FTE 76, FTSzÖ 41, KEKR 92, JL JPL 91-98, JL JPA 337-340, JL JPK 26-36, HBC 12-22]
- 700 Franciscus Vardai** (Várdai) *s.:* Kisvárd (40 H), *be:* 1503. **Ph**, *egyetpálya:* Itt végezte a retorikát és az irodalmat. *univ:* Padova 1500, Bologna 1503 *torpálya:* Ld. 299. szám alatt. [BH I 62 (Nr114), II 272 (Nr2964), GRB 156-157, KJ 375-376, RMRA 24-29, 55-61, LPM 265-266, BI VF 259-266, MaMüL XII 308, KP BÍT 1197-1198, LB PT 441-442, CTN VF 73-115, CTN VFP 17-24, CTN FA 65, 106]
- 701 Thomas Fulgentii** *s.:* Brassó (85, Brașov RO), *egyhízt:* frater Ordinis Praedicatorum, *be:* 1512. **Th**, *foke:* ThMag 1530, *egyetpálya:* Folytatta tanulmányait, magisteriumát csak 1530-ban hagyták jóvá. *egyetélet:* 1512 előtt valamikor Rómában tanult. *torpálya:* 1512. máj. 20-án a generális a budai studiumba küldte baccalaureusnak. 1518-ban a domonkosok szebeni konventjének volt prédikátora, ekkor a káptalanon a magyarországi rendtartomány diffinitoraként volt jelen a római nagykáptalanon. 1524-ben is a szebeni konventben tartózkodott mint baccalaureus prédikátor. Valószínűleg azonos azzal a T. mester váradi perjellel, akit a rend helynöke 1536. június 4-én felhatalmazott, hogy majd az újonnan megválasztott tartományperjelt megerősítse. *megjegyz:* Az időpont bizonytalan. [HA 264, ILD 428-429, 434, 449, 465, TS 340]
- 702 Jacobus de Frugepsnibus** (Frangepán) *s.:* Zengg (94, Senj HR), *be:* 1514. *torpálya:* Valószínűleg a Frangepán család olasz ága. *megjegyz:* Nobilis Senior in Regione Trivii. [SUSR II 241 (Nr3)]
- 703 Ignatius de Besse Pannonius** (Farkas) *s.:* Barsbese (6, Beša SK), *be:* 1515.2.29. *egyetélet:* 1516. február 29-én Fegyverneki Ferenc sági prépostnak írt levelében az egyetem ünnepségeiről és szokásairól írt. *torpálya:* Bessei Farkas Ignác. 1513-ban közjegyző. Vágfarkasd ura, Nehéz György leányainak utóda. I. Ferdinánd 1560-ban fiának, Farkas Mihálynak további jelentős birtokrészt adományozott. Iulius Simon Siculus: Oratio de inventione artium liberalium (Roma, 1516) c. művet adta ki. [VE 259, BH III 264 (Nr2453), BIR 504, DF 237381, RSZÁ 153-154]
- 704 Franciscus Vngharus** *s.:* Magyarország (120), *egyhízt:* frater [Augustini], *be:* 1519.8.8. **Th**, *torpálya:* 1519. augusztus 8-án küldték haza a magyarországi provinciába. *megjegyz:* Talán Rómában tanult. [ML 49]

- 705 **Nicolaus Ungarus** *sꝛ*: Magyarország (120), *egyhtiszt*: [frater Ordinis Eremitarum S. Augustini], *be*: 1520.1.20. **Th**, *egyetpálya*: 1520-ban a [teológiai?] fakultás diákjaként küldték haza a rendtartományába. [Dózsa Gábor szíves közlése!]
- 706 **Thomas Nadasd** (Nádasdi) *sꝛ*: Nádasd (53 H), *be*: 1522. *egyetpálya*: Jogi tanulmányokat folytatott. *egyetélet*: Nagybátyja támogatta jogi tanulmányait. 1522-ben jogi tanulmányokat folytatni érkezett Bolognából. 1523 nyarán indult haza, mert Tommaso Cajetan de Vio bíboros tolmácsa lett. Itt Silesius Longus baráti köréhez tartozott. 1556. augusztus 31-én Bocchi írt neki levelet, amelyben arra kérte Nádasdyt, hogy viselje gondját Pirro fiának, akit hozzá küldött Magyarországra, addig amíg sikerül tisztázni a fiatalembert gyilkossági vád alól. *univ*: Bécs 1516, Bologna 1522 *torpálya*: Ld. 338. szám alatt. [VE 260, BIR 504, TA 323 (Nr6754), NGSZSZ 502, NGGYR 128, MaMüL VIII 73]
- 707 **Andreas de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *egyhtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1525.11.17. *egyetpálya*: 1525. november 17-én a generális helytartója a római Minerva-konventbe küldte. [ILD 449]
- 708 **Gregorius de Transilvania** *sꝛ*: Segesvár (79, Sighişoara RO), *egyhtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1525.6.3. **Th**, *fok*: ThMag 1525, *egyetpálya*: 1525. június 10-én a generális apostoli engedéllyel magisterré nyilvánította. Magisterségét csak az 1530-as nagykáptalan hagyta jóvá. *univ*: Velence 1524 *torpálya*: 1525. június 3-án a római választó nagykáptalanon volt mint magyarországi diffinitor. 1527. június 8-án mint a hittudomány professzora és prédikátor a kassai konventben tartózkodott, ahogyan 1528-ban is. [ILD 451, 464-465]

14. Perugia

- 709 **Paulus de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *egyhtiszt*: frater ordinis Augustini, *be*: 1358.9.24. **Th**, *egyetélet*: 1358. augusztus 24-én jegyezte le Rimini Gergely regisztrumában. *megjegyz*: Talán azonos azzal a Váradi Pál Ágoston rendi testvérrel, akit 1358-ban említenek Bolognában. Az információt köszönjük Dózsa Gábornak! [ML 43, MHA 102 (446.lj.)]
- 710 **Johannes de Cuamarra** *sꝛ*: Zalakomár ? (55 H), *egyhtiszt*: frater [Ordinis Eremitarum S. Augustini] prouincie ungarie, *be*: 1384. **Th**, *egyetélet*: 1384-ben a a perjel speciális kegyelméből iratkozott be. *megjegyz*: Johannes de Crumera (Hut'ka). A névalak a Vas vármegyei Körmentet is takarhatja. Hut'ka szerint Rimini. [ML 43, MHA 102 (446.lj.)]
- 711 **Mathias de Torda** *sꝛ*: Torda (65, Turda RO), *egyhtiszt*: lector, prouincie ungarie, *be*: 1384. *megjegyz*: Torda megye vagy mezőváros a vármegyében. Ezenfelül lehet még Békés és Bihar vármegyében. [ML 43, MHA 103]
- 712 **Thomas** *sꝛ*: [Vác] (32 H), *egyhtiszt*: prior de Vacia, *be*: 1384. [ML 43]
- 713 **Nicolaus de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *egyhtiszt*: [frater Ordinis Eremitarum S. Augustini], *be*: 1422.8.17. **Th**, *univ*: Siena 1419. *megjegyz*: Dózsa

- Gábor szíves közlése! [MHA 105-106, EGVM (32.lj.)]
- 714 Andreas de Vachia** *sꝯ*: Vác (32 H), *egybtiszť*: frater [Ordinis Eremitarum S. Augustini], *be*: 1439.7.9. **Th**, *egyetélet*: 1439. június 9-én lektori címet nyert. [ML 44]
- 715 Bartholomeus de Transilvania** *sꝯ*: Brassó (85, Braşov RO), *egybtiszť*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1474.8.2. **Th**, *fok*: ThMag 1486, *egyetpálya*: 1486. július 4-én borostyánkoszorúsként (bachalarius) küldték Perugiába a magisteri fokozatot megszerezni Budáról. 1498-ban már magisterként említik, de nem tudni, hogy szerezte a fokozatot. *egyetélet*: 1474. augusztus 2-án a generális megengedte neki, hogy hazatérjen Perugiából és alamizsnát gyűjtsön, de aztán a tudományos fokozatok felvételének céljával térjen vissza Perugiába, vagy máshova, ahova a generális helyezi. *univ*: Siena 1475 *torpálya*: Az 1478-as nagykáptalan a budai studium generaléba küldte, ekkor itt lett magister (a tanulók mestere). 1479-ben biblicus, azonban Zárai Antal eltávolította. 1480. január 8-án újra biblicus és a szentenciákat oktatta. 1490. július 4-én még nem volt magister. 1498-ban a segesvári konevnt perjele és tanára. Vö. 1481-ben frater Bartholomeus de Hungaria, lector provinciae Hungarie. *megjegyz*: Bartholomeus Danielis de Corona (1486). [VE 310, HA 153-156, 246, ILD 422, 426, 444, 462, TS 212]
- 716 Antonius Blasii de Toccia, Tona** *sꝯ*: Tóka (53, Tauka A), *egybtiszť*: frater conventus Quinqueecclesiensis [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1475.11.14. **Th**, *fok*: ThBacc 1477, ThMag 1478, *egyetpálya*: 1475. november 14-én helyezték Perugiába a következő évre biblicusnak, 1477-ben baccalaureus. 1477. augusztus 30-án a szentenciákat magyarázni és a magisteri fokozatot megszerezni küldték Perugiába. Másfél évi tanulmányok után, 1478. május 22-én kapott engedélyt a magisteri jelvények viselésére, május 25-én magister. *egyetélet*: 1478. május 25-én engedélyt kapott rá, hogy alamizsnát gyűjtsön a magisteri jelvények megszerzéséhez. [VE 309-310, HA 250, ILD 419, 444, 458]
- 717 Antonius de Hungaria** *sꝯ*: Zágráb ? (93, Zagreb HR), *egybtiszť*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1475.11.14. **Th**, *fok*: ThBacc 1475, *egyetpálya*: 1475. november 14-én küldték Perugiába mint biblicus Biblia-magyarázatot tartani a magisteri fokozat megszerzéséhez. *univ*: Róma 1476 ?, Padova 1476 ?, Itália 1500 ? *torpálya*: Ld. 935. szám alatt. *megjegyz*: Implom szerint Tókai Antallal szonos. [VE 309, HA 246-247, 324-328, MOPH VIII 335, ILD 444, 466]
- 718 Johannes de Almaas** *sꝯ*: Almás (52, Aljmaš HR), *egybtiszť*: frater conventus Quinqueecclesiensis [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1476.2.5. **Th**, *fok*: ThMag 1496, *egyetpálya*: 1476. (Implom szerint 1477!) február 5-én teológiát tanulni küldték Perugiába. 1494. március 12-én a generális újra Perugiába küldte teológiát tanulni, hogy tudományos fokozatot szerezzen. 1496. május 15-én kap engedélyt a magisteri jelvények felvételére. Május 28-án mint licenciátust helyezte a generális a pécsi konventbe. *egyetélet*: 1476. (Implom szerint 1477!) február 5-én engedélyt kapott rá, hogy tanulmányaira alamizsnát gyűjtsön. 1495. október 11-én engedélyt kapott rá, hogy elzalogosított könyveinek

- visszaszerzésére rokonait felkeresse és alamizsnát kérjen tőlük, de szükség esetén könyveit is eladhatja. Útja sikerrel járt, mivel Bálint mester pécsi perjelnek 22 dukátot adott kölcsön. 1496. május 28-án a kiközösítés terhe mellett a generális megparancsolta Bálintnak, hogy adja vissza a pénzt, valamint János könyveit, ruháit és más dolgait. *univ*: Róma 1500 *torpálya*: Benedek fia. 1496-ban engedélyt kapott, hogy bárhol prédikálhasson és és a renden kívül és belül a rózsafüzér ájtatosságát (Szűz Mária psaltériuma) hirdesse a konfraternitásoknak. 1496. május 28-án a pécsi konventbe visszahelyezték. 1501-ig a pécsi konvent tagja. 1501-ben hagyták jóvá magisterségét, ekkor a magyarországi rendtartomány diffinitora. 1503. február 29-én Almási János, a pécsi konvent tagja engedélyt kapott rá, hogy alamizsnát szedjen a studensek segélyezésére, de úgy, hogy az ne legyen a konvent kárára. *megjegyz*: Benedictus Johannis de Almas (1496). Hasonló nevű települések Bihar, Arad, Bács, Baranya, Somogy, Komárom, Pozsony, Szepes, Zala, Tolna, Verőce, Hont, Nógrád, Ugocsa, Pest és Szabolcs megyékben is. [VE 309, 313, HA 247, 308, 315, ILD 395, 419, 421, 423-424, 445, 462, LJM 14-15]
- 719 Petrus de Kalmanchehi** (Szántói Kálmáncsehi) *s*: Kálmáncsa mh Szántó (38 H), *egyhtisz*: frater conventus Quinqueecclesiensis [ordinis Praedicatorum], *be*: 1476.2.4. **Th**, *egytpálya*: 1476. (Implom szerint 1477) február 4-én teológiát tanulni küldték Perugiába, ahol a lengyel tartomány helyét foglalta el. *egytelel*: 1476. február 4-én felhatalmazást kapott, hogy ruhára és tanulmányaira alamizsnát fogadjon el. *torpálya*: 1477. február 4-én a pécsi konvent tagja, szeptember 10-én már a pesti, ahogyan utóbbi 1480-ban is. 1483. július 8-án visszahelyezték a a pécsi konventből a pestibe. Vö. Péter konverzus testvér, akit 1475. június 1-én a pesti konventből a perugiai konventbe rendeltek. [VE 309, HA 247, MOPH VIII 346, ILD 387, 397, 419, 444]
- 720 Thomas de Quinqueecclesiis** *s*: Pécs (5 H), *egyhtisz*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1476.2.5. **Th**, *egytpálya*: 1476. (Implom szerint 1477!) február 5-én teológiát tanulni küldték Perugiába. *egytelel*: 1476. (Implom szerint 1477!) február 5-én engedélyt kapott rá, hogy tanulmányaira alamizsnát gyűjtsön. *torpálya*: Vö. Tamás konverzus testvér, a pcsi konvent tagja, akit 1479. szeptember 6-án a perugiai konventbe küldtek. [VE 309, HA247, ILD 397, 419, 445]
- 721 Lucas de Ungaria** (Both ?, Bala ?) *s*: Szilas?, Szilágy?, Zilah? (130 RO), *egyhtisz*: frater Ordinis Praedicatorum de conventu Pestiensis, *be*: 1477.9.23. **Th**, *egytelel*: 1477. szeptember 23-án helyezte a generális a perugiai konventbe a rend védnökének sürgetésére, valószínűleg tanulmányai folytatására. *univ*: Bécs 1449 ?, 1451 ? *torpálya*: Vö. a nagyszebeni konvent tagja Lukács baccalaureus, majd magister, akinek Paulus Venetus Commentaria in libros posteriores Aristotelis c. 1481-ben nyomtatott könyve halála után a nagyszebeni konventre szállt. Az azonosságot erősíti, hogy 1486. július 8-án a Both családhoz tartozó Lukács testvért a generális a pesti konventből áthelyezett az erdélyi natioa és megparancsolta, hogy a natio gondoskodjon konventről számára, így a nagyszebeni konventbe került. [ILD 388, 445, 460, TA 179, 187 (Nr3365, 3556), BH II 101-102 (Nr2182)]

- 722 Ambrosius de Ungaria** (Malontai) *sꝝ*: Malonta ? (15 H), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1478.4.28. **Th**, *egytpálya*: 1496. május 30-án a küldték Perugiába extraordinarius szentenciák tanítására. *egytelelet*: 1478. április 28-án az itt tartózkodó generális visszaengedte tartományába. 1490. április 24-én engedélyt kapott, hogy tanulmányaira alamizsnát gyűjtsön. *univ*: Párizs 1489, Pavia 1491 *torpálya*: Malontai András, az esztergomi konvent tagja. Tanulmányait Gyárfás testvér, esztergomi perjel és lektor támogatta anyagilag, aki több alkalommal kapott engedélyt arra, hogy alamizsnát gyűjthessen Ambrus tanulmányaira. 1479. április 26-án megengedték neki, hogy Ambrus tanulmányaira könyveket és pénzt szerezzen, illetve saját könyveit is Ambrus használatába bocsáthatta. 1481. augusztus 1-én engedélyt kapott rá, hogy Ambrusról, mint lelki fiáról gondoskodjon. 1482. augusztus 31-én a generális felhatalmazta Gyárfást, hogy Ambrust, akit a rendben táplált, visszahívja és más studiumba küldje, ha nem haladna előre. 1488-ban a rendi nagykáptalan Párizsba küldte. (Gyárfás törődött a rendtársak tanulmányaival máskor is, 1489. április 11-én engedélyt kapott arra is, hogy két vagy több ifjút tanulmányokra elküldjön vagy onnan visszahívjon). Vö. Magyarországi Ambrus, akit a generális 1476. május 8-án helyezett tanulónak a budai konventbe. *megjegyz*: Az 1496-ban ideküldött személy azonos lehet Székesfehérvári Ambrussal is. [VE 313, HA 256, 271, ILD 420-421, 431, 445, 468-469]
- 723 Blasius Simonis de Hungaria** *sꝝ*: Sárospatak (57 H), *egybtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum de conventu Iauriensi, *be*: 1478.11.14. *egytelelet*: 1478. május 25-én a Perugiában tartózkodó generális hazaengedte, mivel beteg volt. November 14-én helyezte a generális Perugiába, tanulmányait folytatni. *univ*: Krakko 1474, Siena 1478 ?, Nápoly 1478 *torpálya*: Ld. 656. szám alatt. *megjegyz*: Lehet, hogy csak Nápolyban tanult (!). [ILD 419, 445, HSzKSz II 200 (Nr1779)]
- 724 Paulus de Septemcastris** *sꝝ*: Erdély (130, Ardeal RO), *egybtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1478.8.26. **Th**, *egytpálya*: 1478. augusztus 26-án a generális a perugiai konventbe helyezte teológiai tanulónak. *univ*: Velence ? *torpálya*: Hónapokkal 1479. április 26. előtt meghalt a velencei Szent János és Pál-konventben. *megjegyz*: Nem tudni, hogy valóban eljutott-e Perugiába. [ILD 445]
- 725 Lucas Cronacus** (Cronacus) *sꝝ*: [Pécs] (5 H), *egybtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum de conventu Quinquecclesiensi, *be*: 1479.9.6. **Th**, *egytpálya*: 1479. szeptember 6-án a generális, akit engedély nélkül keresett fel, Perugiába küldte teológiát tanulni. *egytelelet*: 1479. szeptember 6-án a generális megengedte neki, hogy tanulmányaira Magyarországon alamizsnát gyűjtsön. *torpálya*: 1479-ben nem volt Magyarországon, mivel 1479. szeptember 6-án a generális megengedte neki, hogy tanulmányaira hazajöhet alamizsnát gyűjteni. 1495. július 6-án a generális a hittudományi baccalaureusok után engedélyezett helyet neki. 1506-ban iubilarius és apostoli prédikátor, amelyet a rendfőnök január 10-én erősített meg. Vö. Magyarországi Lukács testvér, a pesti konvent tagja, akit a rend védnökének kérésére 1477. szeptember 23-án

- a perugiai konventbe küldtek. [VE 310, HA 251, ILD 397, 445, 469-470]
- 726 **Mathias Clementis de Zagrabia** *sꝛ*: Zágráb (93, Zagreb HR), *egybtiszt*: subdiaconus, frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1479.5.17. **Th**, *egytpálya*: 1479. május 17-én a generális küldte a tanulmányai folytatására Perugiába. *toipálya*: 1477. február 4-én a budai konventbe helyezték szabad művészeteket tanulni. *megjegyz*: Nem tudni, hogy valóban eljutott-e Perugiába. [ILD 431, 445]
- 727 **N. N.** *sꝛ*: Magyarország (120), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1481.6.10. **Th**, *egytpálya*: 1481. június 10-én teológiát hallgat Magyarországi Bálinttal. *univ*: Padova 1491, Ferrara 1498, , Siena 1507. [VE 310]
- 728 **Valentinus de Hungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1481.6.10. **Th**, *egytpálya*: 1481. június 10-én küldik Perugiába teológiát hallgatni egy ismeretlen nevű magyarországi diákkal. *univ*: Köln 1488 ?, Bologna 1491/Bécs 1492 ?, Siena 1493 ?, Ferrara 1507 ? *toipálya*: Vagy Erdélyi vagy Pécsi Bálinttal azonos. Előbbi 1488-ban Kölnben, 1491-ben Bolognában tanult, 1498-ban magister és a magyarországi rendtartomány vicarius generalisa, valamint ebben az évben részt vesz a ferrarai káptalanon mint a magyarországi rendtartomány sociusa. Utóbbi 1492-ben Bécsben, 1493-ban Sienában, 1507-ben Ferrarában tanult. 1490. augusztusáig a szlavón vicariatus feje, ekkor felmentették. 1495-ben mint magister a magyarországi rendtartomány vikáruisa. 1501. május 30-án magisterként, mint magyarországi provinciális képviselte a magyarországi rendtartományt. 1502. augusztus 19-én tartományperjel. [VE 310, HA 252-253, TA (Nr5567), MOPH VIII 364, 423, ILD 445-446, 461]
- 729 **Matheus de Thata** *sꝛ*: Tata (23 H), *egybtiszt*: frater conventus Albaeregalensis [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1486.7.8. **Th**, *egytpálya*: 1486. július 8-án külték teológiát tanulni. *egytelelet*: 1486. július 8-án engedélyezték neki, hogy tanulmányaira alamizsnát gyűjtsön. *univ*: Bécs 1468 ?, Nápoly 1487. [VE 310, TA 222 (Nr4385), HA 253, ILD 419, 422, 446]
- 730 **Gregorius de Gara** *sꝛ*: Gara (Valkó megye) (52, Gorjani HR), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1488.3.18. **Th**, *fok*: ThBacc 1489, *egytpálya*: 1488. március 18-án külték teológiát tanulni. 1488. október 28-án biblicus (Harsányi szerint 1489!). 1489. június 8-án baccalaureus. *egytelelet*: 1489. június 8-án még két évi tanulmányokat írtak elő neki Perugiában. 1489. szeptember 7-én Benedek lektorral együtt megengedték neki, hogy a visszatérés kötelezettsége mellett meglátogassa a rokonait. *univ*: Padova 1487, Róma 1490. *megjegyz*: Frater Gregorius conventus Garenensis (1488, 1489). [VE 310, 311, HA 253-254, ILD 446, 460, SAS 121, 141]
- 731 **Paulus Vysz de Septem Castris** (Vysz/Nagy/Nays/Naip/Weiss) *sꝛ*: [Kolozsvár] (63, Cluj-Napoca RO), *egybtiszt*: frater conventus Colosvariensis [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1488.9.1. **Th**, *fok*: ThBacc 1490, *egytpálya*: 1488. szeptember 1-én külték Perugiába teológiát tanulni. 1490. július 9-én biblicus két évre. *toipálya*: Az 1513-as nagykáptalan jóváhagyásával áttették a lengyelországi tartományba, 1517-ben a boroszlói konvent ajánlotta baccalaureusnak. 1520-ban baccalaureusként hunyt el. *megjegyz*: Paulus Nagy, Nays (1490). [VE 311-312, HA 255, 257, ILD 389, 446, 468, TS 311]

- 732 **Ambrosius** sz: Székesfehérvár (15 H), *egybtisz:* frater conventus Albensis [Ordinis Praedicatorum], *be:* 1489.10.28. **Ph**, *egytpálya:* 1489. október 28-án Perugiába küldték a szabad művészeteket tanulni. *univ:* Siena 1491 *torpálya:* Az 1494. január 21-én lett a magyarországi domonkos tartomány lektora. 1495. április 6-án a székesfehérvári konvent vikáriusa a következő perjel megválasztásáig. [VE 312, HA 142, 256, ILD 447, 468-469, 471, 473]
- 733 **Benedictus** sz: [Székesfehérvár] (15 H), *egybtisz:* frater conventus Albensis [Ordinis Praedicatorum], *be:* 1489.4.8. **Th**, *egytpálya:* 1489. április 8-án Perugiába küldték teológiát tanulni. *univ:* Bologna 1488 ? *torpálya:* Ld. 265. szám alatt. [VE 311, ILD 446]
- 734 **Benedictus de Ungaria** sz: [Buda] (35 H), *egybtisz:* frater [Ordinis Praedicatorum], *be:* 1489.4.8. **Th**, *fók:* ThBacc 1492, ThMag 1493, *egytpálya:* 1489. április 8-án lektor Perugiában. 1491. május 22-én teológiai extraordinarius baccalaureusnak küldték Perugiába. 1492. július 23-án biblicus. Október 16-án megengedték neki, hogy a perugiai egyetemen a szentenciák magyarázata után felvegye a magisteri jelvényeket. 1493. október 16-án megszerezte a magisteri jelvényeket. 1495. április 6-án magister. *egyetélet:* 1489. április 8-án a generális fivérének (frater carnalis), a budai konventhez tartozó Sebestyénnek engedélyezte, hogy meglátogassa, illetve alamizsnát gyűjtsön rokonaitól és azt tanulmányi segélyként Benedeknek küldje. 1489. szeptember 7-én Garai Gergellyel együtt megengedték neki, hogy a visszatérés kötelezettsége mellett meglátogassa a rokonait. 1493. (Implom szerint 1492!) október 16-án Sebestyén ismét kapott engedélyt rá, hogy a rokonoktól és barátoktól alamizsnát gyűjtsön Benedek tanulmányai számára. *univ:* Siena 1497 *torpálya:* Budai Sebestyén édestestvére (frater carnalis). 1495. április 6-án mint magistert helyezték a budai konventbe a studium baccalaureusának. *megjegyz:* Benedictus de Ungaria de conventu Budensi (1492). [VE 312-313, HA 160, 257, ILD 421, 446, 461, 473]
- 735 **Jonas** sz: Tolna (45 H), *egybtisz:* frater conventus Albensis [Ordinis Praedicatorum], *be:* 1489.10.12. **Th**, *egytpálya:* 1489. október 12-én Perugiába küldték teológiát tanulni, a cseh tartománynak fenntartott helyre. 1494-ben teológiai lectoratust szerez. *univ:* Padova 1480, Siena 1490 *torpálya:* Ld. 513. szám alatt. [VE 311, HA 142, 252, ILD 395, 424, 447, 471, 473]
- 736 **Marcus Gebel** (Gebel) sz: [Kolozsvár] (63, Cluj-Napoca RO), *egybtisz:* frater conventus Colosvariensis [Ordinis Praedicatorum], *be:* 1489.4.2. **Th**, *egytpálya:* 1489. április 2-án három évre Perugiába küldték teológiát tanulni. *egyetélet:* 1489. április 20-án engedélyezték neki, hogy a renden kívül tartózkodjék. 1492. január 19-én (Harsányi és Implom szerint 1493!) Komáromi Tamással Perugiában tartózkodik és engedélyt kapott rá, hogy hazalátogasson és alamizsnáikat tanulmányaikra fordítsák. *univ:* Krakkó 1488 *torpálya:* Talán a besztercei geréb (Gebel) család tagja. [VE 311, HSzKSz II 272 (Nr2659), TS 283, HA 255, 270, ILD 422-423, 446, KG PS 143-145, 416]
- 737 **Martinus** sz: [Székesfehérvár] (15 H), *egybtisz:* frater conventus Albae Regalis [Ordinis Praedicatorum], *be:* 1489.9.29. **Ph**, **Th**, *egytpálya:* 1489. szept. 29-én Perugiába küldték a szabad művészeteket tanulni. 1500. június 6-án teológiát

- hallgatni. *torpálya*: Vö. a székesfehérvári konventhez tartozó Márton testvér akinek 1489. szeptember 29-én megengedték, hogy visszatérjen saját konventjébe, ha Itáliából haza akar térni. [VE 311, 314, HA 256, ILD 394, 447]
- 738 **Albertus de Jaurino** *sꝛ*: Győr (17 H), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1490.4.18. **Th**, *egytpálya*: 1490. április 18-án Perugiába küldték teológiát tanulni. [VE 312, HA 257, ILD 447]
- 739 **Blasius de Alba regalis** *sꝛ*: Székesfehérvár (15 H), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1491.5.22. **Th**, *egytpálya*: 1491. május 22-én a székesfehérvári konventből küldték Perugiába Pozsegavári Vincével együtt, hogy teológiát tanuljanak. [VE 312, HA 257, MOPH VIII 403, ILD 447]
- 740 **Sebastianus de Buda** *sꝛ*: Buda (35 H), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1491.8.23. **Th**, *egytpálya*: 1491. (Implom szerint 1492) augusztus 23-án teológiát tanulni küldték Perugiába. *egytelel*: 1489. április 8-án a generális engedélyezte neki, hogy fivérét (frater carnalis), Benedeket Perugiában meglátogassa, illetve alamizsnát gyűjstön rokonaitól és azt tanulmányi segélyként Benedeknek küldje. 1493. (Implom szerint 1492!) október 16-án Sebestyén kapott engedélyt rá, hogy a rokonoktól és barátoktól alamizsnát gyűjtsön Benedek tanulmányai számára. 1495. február 17-én a generális megengedte neki, hogy hazatérjen tanulmányaihoz alamizsnát gyűjteni, majd utána visszatérjen tanulni. *torpálya*: Budai Benedek édestestvére (frater carnalis), ld. 734.sz. [VE 312, 313, HA 258, ILD 421, 446, 447]
- 741 **Vincencius de Posegavar de Ungaria** *sꝛ*: Pozsega (89, Požega HR), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1491.5.22. **Th**, *egytpálya*: 1491. máj. 22-én teológiát tanulni küldték Perugiába Fehérvári Balázssal. *univ*: Siena 1491e *torpálya*: 1490. márc. 11-én a gyulafehérvári konventbe rendelték. Vö. Fiumei Vince, aki 1488-ban a budai studiumban artes tanulmányokat folytatott, vagy Verőcei Vince, akit 1490. aug. 11-én Pozsegavári Jánossal a pozsegavári konventbe rendelték, valamint Kolozsvári Vince, a kolozsvári domonkos konvent perjele 1527-ben. *megjegyz*: Vincentius de Passalgal-bar. [VE 312, HA 257, MOPH VIII 403, ILD 394, 447, SAS 120, 142, LMED 365]
- 742 **Thomas Comaromiensis** *sꝛ*: Komárom (23, Komárno H SK), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1492.1.19. **Th**, *egytelel*: 1492. január 19-én (Harsányi és Implom szerint 1493!) Gebel Márkkal Perugiában tartózkodott és engedélyt kapott rá, hogy hazalátogasson és alamizsnáikat tanulmányaikra fordítsák. [VE 311, HA 255, 270, ILD 423, 446]
- 743 **Leonardus de Alba Regali** *sꝛ*: Székesfehérvár (15 H), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1493.6.27. **Th**, *egytpálya*: 1493. június 27-én teológiát tanulni küldték Perugiába Siénából, ahol két évig tanult. *univ*: Siena 1491 *torpálya*: Ld. 796. szám alatt. [VE 312, HA 257, ILD 395, 403, 447]
- 744 **Crisostomus de Alba Regali** *sꝛ*: Székesfehérvár (15 H), *egybtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1494.2.16. **Th**, *fok*: ThMag 1497, *egytpálya*: 1494. február 16-án megfosztották a baccalaureusi címtől, mondván, hogy nincs meg hozzá a kellő tudása (insufficiens), de Rómában március 22-én visszakapta a fokozatot azzal a megkötéssel, hogy Perugiában még két évig kell tanulnia, és a magisteri jelvényeket csak a generális engedélyével szerezheti

- meg (=Crisostomus). 1497. június 14-én borostyánkoszorúsként engedélyt kapott rá, hogy a magisteri jelvényeket felvegye (=Joannes Crisostomus). Harsányi és Implom szerint még 1499. márciusában is borostyánkoszorúsként említik (=Crisostomus). *egyetélet*: 1494. május 18-án engedélyt kapott alamizsna gyűjtésre (=Joannes Crisostomus). Ekkor rokonai meglátogatták. *univ*: Róma 1494 *torpálya*: Ld. 697. szám alatt. *megjegyz*: Joannes Crisostomus frater (1497). Azonos Székesfehérvári Jánossal. [VE 254-255, HA 259, 317, IBD 20, ILD 420, 447-448, 466-467]
- 745 Dominicus** *s*: [Buda] (35 H), *egyhtiszt*: frater conventus Budensis [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1494.3.12. **Th**, *egytpálya*: 1494. március 12-én teológiát tanulni küldték Perugiába. [VE 313, HA 259, ILD 447]
- 746 Michael Zechel de Labatlan** (Székely) *s*: Lábatlan (14 H), *egyhtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1494.3.12. **Th**, *egytpálya*: 1494. március 12-én a generális Perugiába helyezte teológiát tanulni, de augusztus 20-án más tartományba helyezte. 1496. június 17-én Perugiába küldték teológiát tanulni. *egyetélet*: 1496. június 17-én engedélyt kapott alamizsna gyűjtésre *univ*: Ferrara 1498 *torpálya*: Vö. Pécsi Székely Mihály. [VE 313, HA 258, ILD 420, 447]
- 747 Andreas de Pest** *s*: Pest (34 H), *egyhtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1495.7.6. **Th**, *egytpálya*: 1495. július 6-án teológiát tanulni küldték Perugiába. *univ*: Nápoly 1501 *torpálya*: Ld. 661. szám alatt. *megjegyz*: Harsányi szerint 1496! [VE 313, HA 259-260, ILD 395-396, 432, 448]
- 748 Petrus de Cassovia** *s*: Kassa (1, Košice SK), *egyhtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1495.7.6. **Th**, *egytpálya*: 1495. július 6-án teológiát tanulni küldték Perugiába. *univ*: Pavia 1498 *torpálya*: Ld. 815. szám alatt. [VE 313, ILD 448, 467]
- 749 Stephanus de Quinquecclesiis** *s*: Pécs (5 H), *egyhtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1495.3.18. **Th**, *egytpálya*: 1495. (Harsányi szerint 1496!) március 18-án teológiát tanulni küldték Perugiába. *egyetélet*: 1495. (Harsányi szerint 1496!) március 18-án engedélyt kapott, hogy alamizsnát gyűjtsön tanulmányaira. *univ*: Krakkó 1492 ? [VE 313, HA 259-260, ILD 420, 448, HSzKSz II 287 (Nr2832)]
- 750 Georgius Cerdonis** (Cerdonis/Lederer) *s*: [Nagyszeben] (81, Sibiu RO), *egyhtiszt*: frater conventus Cibiensis [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1497.8.24. **Th**, *egytpálya*: 1497. jún. 14-én (Tonk)/aug. 24-én teológiát tanulni küldték Perugiába. Magisterségét az 1525. évi nagykáptalan hagyta jóvá. *egyetélet*: 1497. jún. 14-én (Tonk) szerint aug. 24-én) engedélyt kapott az alamizsnagyűjtésre. *torpálya*: Valószínűleg azonos azzal, akit a generális 1500. június 3-án a generális Perugiába helyezett. *megjegyz*: Georgius de conventu Sibiensis (1500). Lederer György. [VE 313, HA 261, ILD 420, 448, 464, TS 239]
- 751 Gregorius** *s*: [Pest] (34 H), *egyhtiszt*: frater conventus Pestiensis [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1497.12.18. **Th**, *egytpálya*: 1497. december 18-án teológiát tanulni küldték Perugiába. *torpálya*: 1501 áprilisában a római Szentlélek Társulat tagja lett Pesti Andrással és Brassói Antallal. *megjegyz*: Harsányi szerint 1498-ban küldték Perugiába! [VE 314, HA 261, 317, ILD 448]

- 752 Antonius Erasmii, Trasini de Corona** sz: Brassó (85, Braşov RO), *egybtiszt:* frater conventus Coronensis [Ordinis Praedicatorum], *be:* 1500.5.5. **Th, fok:** PhDr 1501, ThLic 1501, *egytpálya:* 1500. máj. 5-én (Implom szerint 1-én) a szentenciák magyarázására küldték Perugiába. 1501. jún. 3-án a teológia borostyánkoszorúsa. 1501-ben a szentenciákat adta elő. Az 1501. máj. 30-án kezdődő római nagykáptalan jóvá hagyta a magisteriumát, bár később is csak borostyánkoszorúsak nevezte magát. *egyetélet:* Tanulmányaira és a mesteri cím megszerzéséhez rendtársa, Márton fia Bernát a szebeni konvent tagja gyűjtött alamizsnát, aki 1500. jún. 10-én kapott erre engedélyt. *torpálya:* 1501. jún. 3-án belépett a római Szentlélek Társulatba mint baccalaureus Pesti Andrással és Gergellyel. [VE 256, 314, HA 262, 271, 317, ILD 421, 448, 463, TS 209]
- 753 Nicolaus de Posegavar** sz: Pozsega (89, Požega HR), *egybtiszt:* frater [Ordinis Praedicatorum], *be:* 1506.1.10. **Th, fok:** ThMag 1530, *egytpálya:* 1506. január 10-én Perugiába küldték teológiát tanulni. Magisterségét az 1530-as káptalan hagyta jóvá. *univ:* Köln 1505 ?, Siena 1507 ? *torpálya:* Vö. Magyarországi Miklós. *megjegyz:* Nicolaus de Posedegauar (1506). [VE 314, HA 263, ILD 448, 465, SAS 144]
- 754 Bartholomeus de Ungaria** sz: Magyarország (120), *egybtiszt:* frater [Ordinis Praedicatorum], *be:* 1507.6.6. **Th, egytpálya: 1507. június 6-án teológiát tanulni küldték Perugiába. [VE 314, HA 263, ILD 448]**
- 755 Thomas** sz: [Nagyvárad] (9, Oradea RO), *egybtiszt:* frater conventus Varadiensis [Ordinis Praedicatorum], *be:* 1511.11.25. **Th, egytpálya: 1511. november 25-én teológiát tanulni küldték Perugiába. [VE 314, HA 264, ILD 448, TS 339]**

15. Verona

- 756 Johannes de Saros** sz: Nagy-, Kissáros (37, Vel'ký, Malý Šariš SK), *egybtiszt:* [frater Ordinis Eremitarum S. Augustini], *be:* 1393. **Th, [MHA 102 (446.lj.)]**

16. Firenze

- 757 Stephanus de Lipa** sz: Lipa (2, Lipova RO), *egybtiszt:* [frater Ordinis Eremitarum S. Augustini], *be:* 1387. **Th, torpálya: 1389-ben ismeretlen itáliai egyetemen tartózkodott. [MHA 102 (446.lj.)]**
- 758 Johannes de Quinqueecclesiis** sz: Pécs (5 H), *egybtiszt:* [frater Ordinis Eremitarum S. Augustini], *be:* 1389. **Th, egyetélet: A kolostor lektora. *univ:* Siena 1387 *torpálya:* Ld. 783. szám alatt. [MHA 102 (446.lj.), 105]**
- 759 Janussius Pannonius** (Csezmicei) sz: Csezmice (87, Česmice HR), *egyhmegye:* Pécs ?, *be:* 1454. *egyetélet:* 1454-1455-ben Bolognában vendégeskedett barátjánál, Ostfi Miklósnál. *univ:* Ferrara 1447, Padova 1453, Róma 1458, Siena 1465

? *torpálya*: Ld. 454. szám alatt. *megjegyz*: Nem biztos, hogy itt is egyetemre járt (!). Sok könyvet hozott magával Itáliából, amelyek nagy része elveszett (Lucanus, Ovidius, Vergilius /diákkorában ezeket elzálogosította egyik verse szerint/, Laurentius Valla: *Elegantiae cum invectivis in Poggium* /Prothasius de Boskwitzolmützi püspök Janustól kapta kölcsön padovai tanulmányai idején/, Plótinus /görögü, fordításával, mint ő maga írja, Magyarországon foglalkozott/, Démosztenész és Homérosz *Fabula Bellorophontis* /Magyarországon fordított belőlük, a fennmaradt kódex tanúsága szerint, tehát a görög eredetiknek meg kellett lennie tulajdonában/, Homérosz-kommentár. /1462-i levelében kéri Galeottótól, hogy adja vissza/, 1465-ben nagy könyvbeszerző útra ment Itáliában). A művek jelentősebb része Ferrarában készült. Epigrammait 1483-ban Mátyás parancsára Várad Páter lemásoltatta, az 1510-es évektől művei nyomtatásban is megjelentek. [BH I-II (Nr58, 86, 138, 242, 244, 465, 927, 1184, 1958, 1959, 2622, 2623), III (Nr1468, 1652, 1653, 1722, 1937, 1950, 2037, 2258, 2435, 2675, 2682, 2831, 2851, 2872, 2880, 2900, 2901), HIGJ 3-53, CsCsJP 189-298, BKML 367, PKBZS 23, VK MESz 730, MaMüL IV 418, CTN FA 90, CTHNP I 46, 55, 68, 73, 93, 130, 160, KAVJ 12, MGYKM 230, SAS 123-124, 138, LBCSJ 182, 184-186, PTVG 15-16]

760 Johannes de Varadino *s*: Nagyvárad (9, Oradea RO), *egybtisz*: frater Ordinis Sancti Augustini, *be*: 1455. J, *egytpálya*: 1455-ben kapott engedélyt a rendfőnöktől, hogy elkezdje tanulmányait. A latin és a görög nyelv és irodalom tanulásaért érkezett Firenzébe. Két asztrológus előadását hallgatta. *egytelel*: Barátságot kötött Marsilio Ficinoval. 1463-ban indult haza. *torpálya*: 1430 körül született. 1449-1454-ben valószínűleg Nagyváradon tanult. Firenzéből hazatérve a budai kolostorban működött, itt kezdte el Platón műveinek latinra fordítását. Fennmaradt egy kommentárja az Énekek énekéhez. *megjegyz*: Banfi tévesen Johannes Pannoniussal azonosította. [VE 322, TS 259, ML 44, BFJG 194-200]

761 Janussius Pannonius (Csezmicei) *s*: Csezmice (87, Česmica HR), *egyhmegye*: Pécs ?, *be*: 1458.6. *egytelel*: Ióannész Argüropulosz (Giovanni Argiropulo) egy logika és egy filozófia előadását hallgatta. *univ*: Ferrara 1447, Padova 1453, Bologna 1454, Róma 1458, Siena 1465 ? *torpálya*: Ld. 454., 674, 759, 824. számok alatt.]

762 Nicolaus Bathory de Somlyó (Ecsedi Bátor) *s*: Nyírbátor (41 H), *be*: 1466. Th, *egytpálya*: Marsilio Ficino barátja, aki szerint teológiát is tanított. *univ*: Ferrara 1465, Padova 1468?, Bologna 1472 *torpálya*: Ld. 253. sz. alatt. *megjegyz*: Valószínűleg 1466 előtt járt itt. Veress szerint tanult Firenzében és tanulmányait 1469-ben fejezi be, de ezt C. Tóth cáfolta, mivel ekkor már Magyarországon volt. Firenzei tanulmányait Veress Bátor firenzei kapcsolatai miatt feltételezi (Ficino, Salvini). Itáliai tanulmányaira pontos adat nincs, csak Galeotto leírása, aki azonban - Kiss Farkas Gábor megjegyzése szerint - azért is hangsúlyozhatja Bátor itáliai tanulmányait, mivel saját szerepét akarta hangsúlyozni a magyar udvarban. A Somlyó kitétel valószínűleg a család ebben az időben bírt erdélyi birtokai miatt olvasható. [VE 323-324, BH II 135 (Nr2341), III 143 (Nr1226-1229), CDP I 140, HJAC 9-14, FVVÉ. 489-514,

- 729-749, 825-843, RMHR 371-381, HEB 8-11, KABCS 13-30, ÉGBO 37-38, BIBC 58-60, MÁRB 117-123, RMBM 131-144, RSZÁE 157-171, CTN BCS 278, CTN KKB 15-17, CTN BIB 49-58, PKMF 593-606, CTN FA 96, 105, KFGFPN 265-276, MDBF 41-55, CTHNP I 47, 49, 69]
- 763 Petrus Garasda** (Garázda) *sꝛ*: Apar (45 H), *be*: 1468. *egyetélet*: Ferrarából Bartolomeo Fonzióval jött ide, aki Ióánnész Argüropulosz (Giovanni Argiropulo) nagy tisztelője volt (Garázdáról nincs ilyen adat, de valószínűsíthető). Firenzében ismerkedett meg Ugolino Verinoval, aki közös tanulmányaikról versben is megemlékezett. Itt kötött szoros barátságot Marsilius Ficinusszal, a neoplatonizmus egyik nagy alakjával. 1468-1469, és 1469-1471 között az olasz-magyar soldalitis tagja. *univ*: Ferrara 1465, Padova 1471 *torpálya*: Ld. 485. szám alatt. [VE 323, BH I 49-50, 162-163 (Nr75, 465), II 60, 64-65, 177 (Nr2010, 2021, 2022, 2521), FTE 59,70, FTSzÖ 30, 32, KKL 190, 344 (74. lj.), KK SER 95, 144-147, 198-199, FT 359-360, MaMüL III 254, HEGC 79, VKSGP 52, ADGP 451-455, ADUGP 259-265, PTVG 16, PKBZS 24, CTN GP 1-12, MDSG 67-71]
- 764 Johannes Telegdy** (Telegdi) *sꝛ*: Mezőtelegd (9, Tileagd RO), *be*: 1469. *univ*: Bologna 1465, Padova 1470 *torpálya*: Ld. 235. szám alatt. *megjegyz*: Johannem literatum de Thelegd [VE 325, KK SER 219-220, FT 455-456]
- 765 Andreas Nicolai de Ungaria** (Sartoris/Aquinas) *sꝛ*: Kassa (1, Košice SK), *egybtiszt*: frater de conventu Cassoviensi [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1474. *Th*, *egyetélet*: 1474. aug. 25-én engedélyt kapott rá, hogy örökségéből könyveket vásároljon tanulmányaihoz, amelyek halál után a konvent tulajdonává lesznek. De historia Sacra eiusque mysteriis libri septem additis Expositionibus in Evangelia c. műve a firenzei studium generaléban hallott előadások kivonata. *univ*: Krakkó 1466, Róma 1482 *torpálya*: Ld. 685. szám alatt. *megjegyz*: Fehér Mátyás tévesen két kéziratról írt. [VE 326, HA 143, 291, 294, ILD 385, 393, 397, 422, 440, 472, HSzKSz II 174 (Nr1471), FM DC 599, 608, RBMA II 100, VIII/2 295, Nr1294, ICK Nr108, MaMüL I 108]
- 766 Paulus de Wacia** *sꝛ*: Vác (32 H), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1474. *Th*, *fok*: ThDr 1478, *egyetpálya*: 1474. okt. 1-jén a regula fordításának befejezésekor a szabad művészetek és a bölcselet mestere, valamint teológiai lektor. 1476. jún. 3-án artium magister et theologiae lectorként engedélyt kapott alamizsna gyűjtésre, hogy a teológiai tanulmányai tovább folytathassa a mesteri címig, valamint hogy Magyarországon prédikálhasson. 1478. júl. 10-én pápai bullával („auctoritate apostolica”) teológiai magister. *egyetélet*: 1474 őszén érkezett Firenzébe tanulni. *univ*: Bécs 1445, Heidelberg 1450 *torpálya*: Bécsben lépett be a domonkos rendbe. Firenzei tanulmányai előtt, 1474-ben a nyulak-szigeti apácáknak lefordította Szent Ágoston és Domonkos reguláit (Birk-kódex). 1474. okt. 1-én és 1476. jún. 3-án mint magister artium et philosophiae volt a magyarországi rendtartomány lektora. 1478. júl. 11-én a bécsi konventből áthelyezték a magyar rendtartományba, a pesti vagy a szegedi konventbe, vagy oda, ahol a fráterek befogadják. 1482. ápr. 10-én a nagyszombati konvent prior conventualisa és másokkal együtt a budai és pesti konventek teljhatalmú vizitátora lett. Nemsokára argyasi püspök. Magá-

val vitte Magyarországra Aquinoi Szent Tamás Teológia c. 1477-es kiadású munkáját, amelyet ő díszített ki. Könyvfestőként is működött (1480: esztergomi főkáptalan „Prima Pars Summae Theologiae B. Thomae Aquini” c. kézírata). Valószínűleg azonos azzal a frater magister Paulus Bachiensis-szel, aki a generális 1481. június 25-ei rendelkezéseiben található. Implom szerint azonos Váci Pál argyasi püspökkel, noha ő erdélyi segédpüspök volt akkor, amikor a domonkos testvér nagyszombati perjel volt. *megjegyz:* A baccalaureus artium címet Bécsben, a magisteri fokozatot Heidelbergben szerezte. Implom nem említi firenzei tanulmányait. Elképzelhető, hogy teológiai mesteri címét Bécsben szerezte, bár az ottani egyetemi iratokban ez nem szerepel. Lázs Sándor szerint a teológiai magisteriumot nem egyetemen, hanem pápai bullával szerezte. [VE 327, TA 167 (Nr3055), IBD 26, ILD 390, 419, 452, 458, 471, 473, 538-539, SOP II 209, CsJ 55, BH I 234 (Nr818), GR KE 77, MaMüL XII 254, LS SzÁ 189-200]

- 767 Emericus Valentini** *s:* [Zágráb] (93, Zagreb HR), *egybtiszt:* frater de conventu Zagrabiensi [Ordinis Praedicatorum], *be:* 1475.11.20. **Th,** *egytpálya:* 1475. november 20-án helyezte a generális a firenzei Szent Márk-konventbe, ekkor még alig 20 éves lehetett. 1477. aug. 19-én kapott engedélyt a generális-tól, hogy 22 éves korában pappá szenteljék. *univ:* Nápoly 1475. [ILD 440]
- 768 Petrus** *s:* [Kassa] (1, Košice SK), *egybtiszt:* frater de conventu Cassoviensi [Ordinis Praedicatorum], *be:* 1476.4.30. **Th,** *egytpálya:* 1476. április 30-án küldték a firenzei Santa Maria Novella-konventbe teológiát tanulni. *torpálya:* 1476. június 4-én a kassai konventbe rendelték lektornak. *megjegyz:* Lehet, hogy azonos Petrus de Ungariával 1478-ból. [VE 327, HA 144, 249, MOPH VIII 346, ILD 433, 440, 470, 473]
- 769 Thomas de Zegedinho** (Bátka/Bacsa) *s:* Szeged (13 H), *egybtiszt:* frater Ordinis Praedicatorum, *be:* 1476.6.4. **Th,** *egytpálya:* 1476. jún. 4-én említik, mint teológiai hallgatót. Későbbi megnevezése alapján valószínűleg megszerezte a teológiai magisterséget. A firenzei Santa Maria Novella-konventben tanult teológiát. *torpálya:* Valószínűleg Szegedi Bátka Tamás. Eredetileg a pesti konvent tagja. Tanulmányai befejeztével Temesvár környékén működött. A királyi udvar kedvelt embere, jó szónok. 1477. szept. 10-én engedélyt kapott arra is, hogy Tamás, amikor akar, a király és a főurak szolgálatába állhat, ha azok a török ellen hadba szállnának és ekkor miséket mondhat, gyóntathat, kiszolgáltathatja a szentségeket, valamint a nagybőjt, advent idején és máskor is társaival együtt prédikálhat ott ahol a provinciális vagy a prelátus kívánja. Működése során vitája volt a kolozsvári konventtel 1477-ben, 1479-ben Debreceni Márk székesfehérvári perjellel, 1480-1481-ben a temesvári konventtel. Többször engedélyt kapott a konventen kívül való tartózkodásra, pl. 1480-ban, amikor Zárai Antal sociusa lett, vagy 1489. dec. 3-án, ekkor a pesti konvent tagja volt. 1491-ben a pesti konventből a modrusi konventbe helyezték át (Thomas de Vatica Segodiensi). 1496-ben a tãrgoviștei Szent Miklós-konvent perjele, majd ápr. 23-án lektora és Vince mester havasalföldi vikáriusa. Moldvabányai (1497-1506), nándorfehérvári (1506-1512) püspök, a tihanyi apátság kommandátora (1503-1510). [VE 328, HA 249, 328-329, ILD 398,

- 407, 408, 440, 474, IBD 26, BSR 23-24, 67, CTN FA 82, 83, MOPH VIII 407]
- 770 Petrus de Ungaria** *s.:* [Kassa ?] (1, Košice SK), *egybtiszt:* frater [Ordinis Praedicatorum], *be:* 1478.5.10. **Th,** *egytpálya:* 1478. május 10-én küldték Firenzébe teológiát tanulni. *univ:* Róma 1479. *megjegyz:* Lehet, hogy azonos Petrus frater de conventu Cassoviensi-val 1476-ból. [VE 328, HA 144, 249, ILD 440, 470, 473]
- 771 Adamus de Colusvar** *s.:* Kolozsvár (63, Cluj-Napoca RO), *egybtiszt:* frater [Ordinis Praedicatorum], *be:* 1481.11.7. *foke:* ThMag 1487, *egytpálya:* 1481. nov. 7-én ő és Kolozsvári Jakab szerzetes engedélyt kaptak arra, hogy magyarázzák a szentenciákat és bármely egyetemen a magisteri fokozat megszerzése érdekében tovább tanuljanak. 1487. jan. 31-én magister. *univ:* Köln 1477 *tovpálya:* Domonkos szerzetes. Kölni tanulmányai után az 1478-as nagykáptalan a budai főiskolára küldte tanulni. *megjegyz:* Adam Holosthwar (1478). Nem biztos, hogy valóban tanult itt, Implom sem említi a firenzei tanulók között. [VE 328, ILD 431, 460, TS 198]
- 772 Nicolaus de Mirabilibus** (Mirabilibus) *s.:* Kolozsvár (63, Cluj-Napoca RO), *be:* 1487. **Th,** *egytpálya:* 1489. július 27-én művének (Disputatio nuper facta in domo Magnifici Laurentii Medices) címzésében a teológia doktora és a firenzei studium régense (Nicolaus de Mirabilibus ex Septem Castris Ordinis Praedicatorum Sacrae Theologiae Doctor ad Magnificum Laurentium Medices). A régensi címet valószínűleg 1487-től viselte. *egyétélet:* Elképzelhető, hogy az 1474-ben Firenzében tartózkodó Nicolaus de Ungaria a kassai konventből azonos vele. 1489. jún. 23-án Firenzében az egyetemi ünnepélyek színhelyéül szolgáló Diva Reparata-templomban a ferencesek Pietro Medici tanítója, Georgius Benigni de Salvatis vezetésével arról a teológiai tételtől tűztek ki vitát, hogy Éva bűne nagyobb Ádáménál. A tétel védelmezője de Lugo testvére volt, védelmezője Johannes Victorii de Camerino. Miklós nem a kezdetektől vett részt a vitában, és Aquinói Szent Tamás iskolája szerint Ádám legnagyobb bűnössége mellett érvelt. Ennek Benigni ellentmondott, amire Miklós nem felelt, mert a vita megszakadt, a résztvevőknek egy körmenetre kellett menniük. A két fél újabb vitát tartott jún. 30-án Lorenzo Mediciek udvarában, Marsilio Ficino és Picco della Mirandola jelenlétében. A vita nyertese Benigni volt. Erről a disputáról mindketten könyvet adtak ki. Valószínűleg 1489 végén hazatért. *univ:* Padova 1483, Siena 1484 *tovpálya:* Ld. 515. sz. alatt. *megjegyz:* Iványi szerint már 1484-ben a firenzei studium régense. Egyes vélekedések szerint a milánói Meraviglia/Maraviglia család leszármazottja. [VE 328-329, HA 147, 156, 161-178, ILD 387, 459, IBD 21, 25-26, TS 307, BJ MMKU I 656, MaMüL VIII 221, SOP II 177-179, FJUÜ 77, 81, LMED 367, AFT 127]
- 773 Johannes** *s.:* [Buda] (35 H), *egybtiszt:* frater conventus de Buda [Ordinis Praedicatorum], *be:* 1488.6.30. **Th,** *egytpálya:* 1488. június 30-án küldték a firenzei Santa Maria Novella studiumba teológiát tanulni. *egyétélet:* 1489. febr. 20-án Firenzében volt, ekkor a generális megengedte neki, hogy ügyeit intézni hazatérjen tartományába, majd visszatérjen a firenzei konventbe, illetve tanul-

- mányaira alamizsnát gyűjtsön. *torpálya*: A budai konvent tagja, az itteni studiumban kezdte tanulmányait, a hét szabad művészettel, 1479. nov. 29-én helyezték ide. 1487. jún. 7-én a generális megengedte neki, hogy abban az esetben, ha más konvent tagja lesz, minden holmiját vigye magával. 1488-ban, tanulmányai megkezdésekor még a budai konvent tagja volt, 1489. febr. 20-án azonban már a győri konvent tagjaként tűnik fel (ekkor a generális engedélyezte neki, hogy amikor Firenzéből hazalátogat, akkor a tartományban a konventekben vagy azokon kívül tisztes személyek társaságában időzzön), ahogyan 1490. ápr. 13-án is (ekkor világi előkelőségek szolgálatára kapott engedélyt). 1489. nov. 23-án említenek egy Budai János testvért a budai konvent tagjaként. 1497. márc. 16-án újfent a budai konvent tagjaként említik, amikor engedélyt kapott arra, hogy a csehországi tartományba vetesse fel magát. [VE 328, HA 255, ILD 387, 394, 404, 407, 419, 420, 431, 440]
- 774 Egidius** *sꝛ*: [Kassa] (1, Košice SK), *egybtiszt*: frater conventus Cassoviensis [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1489.4.8. **Th**, *egytpálya*: 1489. ápr. 8-án küldték Firenzébe teológiát tanulni. *egyetélet*: 1498. tavaszán engedélyt kapott rá, hogy atyai örökségét tanulmányaira fordítsa (bona paterna in pecunias causa sui studii). *torpálya*: Johannes de Magistris: Quaestiones super tota philosophia naturalis c. mű birtokosa („Iste liber est fratris praedicatorum Egidii de Cassovia.”). [VE 328, HA 256, 271, ILD 422, BH II 166-167 (Nr2470)]
- 775 Simon** *sꝛ*: [Győr] (17 H), *egybtiszt*: frater conventus Iaurinensis [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1489.4.8. **Th**, *egytpálya*: 1489. április 8-án küldték Firenzébe teológiát tanulni. *univ*: Bologna 1489. [VE 325, HA 256]
- 776 Johannes de Alba Regali** *sꝛ*: Székesfehérvár (15 H), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1491.5.31. **Th**, *egytpálya*: 1491. máj. 31-én küldték Firenzébe teológiát tanulni. *univ*: Siena 1490, Róma 1494, Perugia 1494 *torpálya*: 1495. ápr. 6-án a székesfehérvári konventbe helyezték. 1499-ben engedélyt kapott, hogy Rómába menjen meglátogatni a Szent Péter és Szent Pál egyházakat. *megjegyz*: Harsányi szerint Perugia (!). Implom szerint 1492. máj. 23-án küldték ide (!). Azonos Székesfehérvári Krizosztommal. [VE 330, HA 257, ILD 395, 440, 466-467]
- 777 Thadeus** *sꝛ*: [Kassa] (1, Košice SK), *egybtiszt*: frater conventus Cassoviensis [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1493.1.22. **Th**, *egytpálya*: Bár tartományát engedély nélkül hagyta el, 1493. jan. 22-én küldték Firenzébe teológiát tanulni. *egyetélet*: 1493. jan. 22-én engedélyt kapott, hogy hazajöjjön és alamizsnát gyűjtsön (pro libris et aliis necessariis studii sui). *megjegyz*: Thadaeus. [VE 330, HA 258, BH III 217 (Nr1920), ILD 420, 440]
- 778 Antonius de Alba regali** *sꝛ*: Székesfehérvár (15 H), *egybtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1501. **Th**, *egytpálya*: Az 1501. évi nagykáptalan helyezte a firenzei Santa Maria Novella-konventbe teológiát tanulni. 1503. febr. 23-án a generális engedélyezte, hogy a neki tetsző egyetemre menjen és ott szentenciaelőadásokat tartson. *egyetélet*: 1503. febr. 23-án engedélyt kapott, hogy hazatérjen és tanulmányaira alamizsnát gyűjtsön. *univ*: Itália 1497 *torpálya*: 1497. aug. 24-én helyezték vissza a budai konventbe, 1505. szept. 22-én budai perjel. [ILD 395, 420, 441, 463-464]

- 779 **Clemens de Quinqueecclesiis** *s.:* Pécs (5 H), *egybtiszt:* frater [Ordinis Praedicatorum], *be:* 1513. **Th,** *egytpálya:* Az 1513. évi nagykáptalan helyezte a firenzei konventbe baccalaureusnak. *univ:* Bologna 1498 ? *tovpálya:* Ld. 288. szám alatt. [ILD 441, 464]

17. Siena

- 780 **Jacobus de Ungaria** (Berencsi ?) *s.:* [Nógrád] (32 H), *be:* 1321. **J,** *egytpálya:* 1321-ben és 1323-ban a jogászok rektora. 1340-ben decretorum doctorként említik. *univ:* Bologna 1317 *tovpálya:* Ld. 141. szám alatt. *megjegyz:* Jacomo. [VE 331, KKL 194, KK SER 174, PABP 782, GRB 148, KKL 194, KK SER 174, KF 33-34, EP II. 32, KGYF 195, ZSAA 266]
- 781 **Maynardus de Ungaria** *s.:* Magyarország (120), *be:* 1321.8.21. **J,** *egytpálya:* 1322. április 6-án mindkét jog tanulóinak rektora (rector scholarium iuris canonici et civilis universitatis Senensis). *egyetélet:* 1321. aug. 8-án felmentették gyilkosság vádjától. *tovpálya:* Vö. Druget Vilmos nádor és özvegye orvosával, aki 1343-ban házat vásárolt magának Visegrádon. [VE 331, GZ XII 14, HKO 54]
- 782 **Gregorius de Ungaria** (Kaproncai ?) *s.:* Kapronca (87, Koprivnica HR) ?-*egybtiszt:* clericus et necnon (!) vir magne nobilitatis, *be:* 1322.4.6. **J,** *egytpálya:* 1322. április 6-án kánonjogi hallgató. *univ:* Bologna 1321 ? *tovpálya:* Ld. 143. szám alatt. *megjegyz:* Hasonló helynevek Kőrös és Pozsega vármegyében. Ezenfelül elvben lehetséges még Arad, Bars, Nógrád és Sáros vármegyében. [VE 331, KK SER 176, BGYM 35, KF 47-48, EP II 124, TGH 331-332]
- 783 **Johannes de Quinqueecclesiis** *s.:* Pécs (5 H), *egybtiszt:* [frater Ordinis Eremitarum S. Augustini], *be:* 1387. **Th,** *egyetélet:* A kolostor lektora. *univ:* Firenze 1389 *tovpálya:* Talán azonos Pécsi Jánossal, aki 1388-ban ismeretlen egyetemen tanult. Liburniai püspök (Dalmácia). [MHA 102 (446.lj.), 105]
- 784 **Nicolaus de Ungaria** *s.:* Magyarország (120), *egybtiszt:* [frater Ordinis Eremitarum S. Augustini], *be:* 1419.6.20. **Th,** *egyetélet:* Miroslav Hut'ka szerint Siena után Bolognában tanult. *univ:* Perugia 1422. *megjegyz:* Dózsa Gábor szíves közlése! [MHA 105-106, EGVM (32.lj.)]
- 785 **Albertus de Wetes** (Vetési) *s.:* Vetés (41, Vetış RO), *be:* 1432. *univ:* Bécs 1427, Róma 1433, Padova 1437 *tovpálya:* Ld. 421. sz. alatt. *megjegyz:* Bécsben 1430-ban Boetius és Arisztotelész műveit magyarázta. Csapodi Csaba szerint ezért ezekből kellett, hogy legyen neki egy-egy példánya, ám ez koránt sem biztos. Ellenben a birtokában volt egy ma Kassán őrzött és Priscianus Lydus munkáit tartalmazó ősnymtatvány. 1483-ban a pápai legátus szent aggastyánnak nevezte. [VE 331-332, TA 133 (Nr2186), AFA II 56, 71, 73 76, 81 (Nr5092, 5642, 5695, 5793, 5966), TS 199, TS 199, BH II Nr1839, III 130 (Nr1104-1105), BGYM 165, 222, EP II 257, CTNHP I 53, 67, 72, 159-190, II 344, HJI 129, RPV 227-33, FVMD III 385-404, KTK 183, 222, IKI VIII. 985. sz, BH II 1839, III 1104, 1105, BGK 342, CSESZ 224, GJM 13, 16-17,

- 786 Bartholomeus Danielis de Ungaria** *sꝛ*: [Brassó] (85, Braşov RO), *egybtiszt*: frater, *be*: 1475.2.3. **J, Th, fok**: ThBacc 1476, *egyetpálya*: 1475. febr. 3-án a generális a sienai Campo Reale-i-konvetbe küldte teológiát tanulni. 1476. jan. 25-én engedélyt kapott, hogy kánonjogot tanuljon. Ápr. 27-én magister studentium egészen a következő káptalan idejéig (1478). *egyetélet*: 1475. januárjában engedélyt kapott, hogy alamizsnát gyűjtsön tanulmányaira, prédikálhat és gyóntathat, valamint adományokat fogadhat el a zárándokútjára. 1476. jan. 25-én engedélyt kapott, hogy a sienai egyetemen kápolnájának kapellánusa és sekrestyéje legyen. *univ*: Perugia 1474 *torpálya*: Ld. 715. sz. alatt. *megjegyz*: Frater Bartholomeus Danielis de Septem Castris conventus Coronensis (1476). [VE 332, HA 153-156, 246, MOPH VIII 354, ILD 422, 426, 449, 456, 462, TS 212]
- 787 Andreas de Zegedino** *sꝛ*: Szeged (13 H), *egybtiszt*: frater, *be*: 1476.6.3. **Th, egyetpálya**: 1476. június 3-án küldték Sienába teológiát tanulni. *univ*: Krakkó 1479 ? *torpálya*: Valószínűleg a szegedi Szent Miklós-domonkos kolostor tagja. 1497. augusztus 24-én helyezték a budai konventbe mint baccalaureus. [VE 332, HA 249, ILD 395, 449, 468, HSzKSz II 217 (Nr1990), BSR 23, 24, 68]
- 788 Albertus de Hungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *egybtiszt*: dominus, *be*: 1477.4.1. *egyetélet*: 1477. április 1-én küldték tovább Ferrarába. *univ*: Ferrara 1480. [VE 332]
- 789 Ambrosius de Hungaria natus Berrardi** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1477.4.6. *egyetélet*: 1477. április 6-án érkezett Sienába. [VE 332]
- 790 Blasius Simonis** *sꝛ*: Sárospatak (57 H), *egybtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum de conventu Iauriensi, *be*: 1478.5.23. *egyetélet*: 1478. máj 23-án a generális valószínűleg Perugiából Sienába helyezte, de 2 nap múlva betegsége miatt megengedte, hogy hazatérjen. *univ*: Krakkó 1474 ?, Nápoly 1478 ?, Perugia 1478 *torpálya*: Ld. 656. sz. alatt. [ILD 449, HSzKSz II 200 (Nr1779)]
- 791 Nicolaus de Hungaria** (Mirabilibus) *sꝛ*: Kolozsvár (63, Cluj-Napoca RO), *be*: 1484.10.10. **Th, fok**: ThMag 1484, *egyetpálya*: 1484. október 10-én teológiai magister mint sienai régens. *univ*: Padova 1483, Firenze 1487 *torpálya*: Ld. 515. sz. alatt. *megjegyz*: Egyes vélekedések szerint a milánói Meraviglia/Maraviglia család leszármazottja. [VE 333, HA 147, 156, 161-178, ILD 387, 428, 459, IBD 21, 25-26, TS 307, MaMüL VIII 221, SOP II 177-179, FJUJ 77, 81, LMED 367, AFT 127]
- 792 Martinus de Thuur** *sꝛ*: Túr ?- *egybtiszt*: frater, *be*: 1486.6.5. **Th, fok**: ThBacc 1487, *egyetpálya*: 1487. jún. 11-én baccalaureus [theologiae]. 1495. júl. 7-én mint magister szerepel a generális regisztrumában. *egyetélet*: 1477-ben kapott engedélyt arra, hogy Itáliába menjen tanulni. 1486. júl. 5-én engedélyt kapott, hogy tanulmányaira alamizsnát gyűjtsön, hazalátogasson, majd utána Sienába visszatérjen. 1487. jún. 11-én újfent engedélyt kapott a hazatérésre és tanulmányaihoz alamizsna gyűjtésére. *univ*: Nápoly 1488. *megjegyz*: Hasonló helynevek Hont, Külső-Szolnok és Torda megyében. [VE 333, HA 253, MOPH VIII 375, ILD 394, 403, 405, 419, 420, 431, 438, 441, 449, 461]

- 793 Johannes de Albaregali** *sꝛ*: Székesfehérvár (15 H), *egybtiszt*: frater, *be*: 1490.4.18. **Th**, *egytpálya*: 1490. ápr. 18-án Sienába küldték teológiát tanulni a magyarországi tartomány helyére. *univ*: Firenze 1491, Róma 1494, Perugia 1494 *torpálya*: Ld. 776. sz. alatt. *megjegyz*: Azonos Székesfehérvári Krizosztommal. [VE 333, HA 257, ILD 395, 466-467]
- 794 Jonas de Albaregali** *sꝛ*: Tolna (45 H), *egybtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1490.4.18. **Th**, *egytpálya*: 1490. április 18-án a generális a sienai konventbe helyezte teológiai tanulónak. *univ*: Padova 1480, Perugia 1489 *torpálya*: Ld. 513. szám alatt. [ILD 395, 424, 450, 471, 473]
- 795 Ambrosius de Alba Regali** *sꝛ*: Székesfehérvár (15 H), *egybtiszt*: frater, *be*: 1491.5.31. **Th**, *egytpálya*: 1491. máj. 31-én őt és Fehérvári Lénártot Sienába küldték teológiát tanulni. 1494. jan. 21-én első lektori címet nyert. *egytelel*: 1494. jan. 15-én kapott engedélyt, hogy hazatérjen. *univ*: Perugia 1489 *torpálya*: Ld. 732. sz. alatt. *megjegyz*: Esetleg azonos azzal, akit 1496-ban Perugiába küldtek (ld. Malontai Ambrus). [VE 333, HA 142, 256, ILD 450, 468-469, 471, 473]
- 796 Leonardus de Alba Regali** *sꝛ*: Székesfehérvár (15 H), *egybtiszt*: frater, *be*: 1491.5.31. **Th**, *egytpálya*: 1491. máj. 31-én őt és Fehérvári Ambrust Sienába küldték teológiát tanulni. *univ*: Perugia 1493 *torpálya*: 1495. ápr. 6-án a székesfehérvári konventbe helyezték. 1525. dec. 26-án a generális biztosította, hogy ha a nyulak-szigeti konventbe került, legalább egy éven át alacsonyabb rangú előljáró nem mozdíthatja el. [VE 333, HA 256, ILD 395, 403, 450]
- 797 Balthasar Seckel** (Seckel/Székely) *sꝛ*: [Pécs] (5 H), *be*: 1492.9.27. *egytpálya*: 1492. szeptember 27-én sienai diák (socius Sapientiae). [VE 333]
- 798 Michael Zechel** (Székely) *sꝛ*: [Pécs] (5 H), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1493.6.27. **Th**, *egytpálya*: 1493. jún. 27-én teológiát tanulni küldték Sienába. *egytelel*: 1493. (Implom szerint 1492!) nov. 11-én ismét adat arról, hogy Sienába küldik teológiát tanulni, valamint engedélyt kapott alamizsnagyűjtésre. *univ*: Párizs 1489, Padova 1495, Bologna 1497 *torpálya*: 1498. jan. 29-én helyezték a saját konventjébe, a pécsibe. 1500. jún. 6-án lektornak és régensnek nevezték ki a pécsi konventbe. Az 1513-as nagykáptalan a budai konventbe helyezte át régensnek. Vö. Lábatlani Székely Mihály. *megjegyz*: Frater Michael Zechel conventus Quinqueecclesiensis (1493). [VE 333-334, HA 258, ILD 395, 419-420, 450, 463, 471, 474]
- 799 Petrus** *sꝛ*: Pécs (5 H), *egybtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1493.2.22. **Th**, *egytelel*: 1493. február 22-én a generális Sienába küldte tanulni. Július 23-án a generális megengedte neki, hogy tartományába menjen, majd visszatérjen. *univ*: Bologna 1495. [VE 333, ILD 450, 468]
- 800 Valentinus de Quinqueecclesiis** *sꝛ*: Pécs (5 H), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1493.2.22. **Th**, *fok*: ThLic 1493, *egytpálya*: 1493. febr. 22-én megengedték neki, hogy soron kívül folytatta a szentenciák előadását a mesteri cím elnyeréséért. Jún. 27-én borostyánkoszorúsként engedélyezték neki, hogy megszerezze a magisteri jelvényeket és befejezze a szentenciák előadását. Júl. 23-án még baccalaureusként említik. *univ*: Perugia 1481 ?, Bécs 1492, Ferrara 1507. *torpálya*: 1495. márc. 20-án mint magister pécsi perjel és a

- magyarországi rendtartomány vikáriusa. 1496. jan. 12-én a lábatlani konventbe helyezték. 1500. ápr. 15-én említik utoljára. Egyelőre nem tudni, hogy Erdélyi vagy Pécsi Bálint azonos azzal a Bálint mesterrel, aki 1495-ben a budai studium régense, 1497-ben kap felmentést budai perjelsége alól, mert nem tudta egyszerre a perjeli és régensi teendőket ellátni. 1499-ben a generális magister a budai studium officialisairól való gondoskodással bízta meg és megengedi neki, hogy a szent évben (1500-ban) Rómába menjen a káptalanra, (1501-ben tartják meg.) 1501. máj. 30-án magisterként, mint magyarországi provinciális képviselte a rendtartományt. 1502. aug. 19-én tartományperjel. [VE 333, HA 252-253, TA (Nr5567), MOPH VIII 364, ILD 395, 450, 461]
- 801 Blasius de Cassovia** *sꝛ*: Kassa (1, Košice SK), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1495.7.6. **Th**, *egytpálya*: 1495. (Harsányi szerint 1496) július 6-án küldték Sienába teológiát tanulni. [VE 334, HA 260, ILD 450]
- 802 Dominicus de Sebnicia** *sꝛ*: Selmechánya (19, Banská Štiavnica SK), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1495.7.6. **J**, **Th**, *fok*: ThMag 1495, *egytpálya*: 1495. júl. 6-án borostyánkoszorúsként engedélyt kapott a magisteri vizsga letételére. 1505. nov. 4-én magisterként felhatalmazást kapott arra, hogy bármely itáliai egyetemen kánonjogot tanulhasson. *egyetélet*: 1505. nov. 4-én engedélyezték neki, hogy ha tanulmányai alatt nem fogadják be a konventbe, akkor a renden kívül, tisztességes emberek társaságában tartózkodjon. Nov. 8-án a generális megerősítette meglévő könyvei, ágyneműje és egyéb holmijának használatában, valamint azokéban is, amelyeket majd a későbbiekben kap tanulmányai és szükségletei fedezésére. *torpálya*: 1507. okt. 14-én selmechányai perjel. [VE 334, HA 260, ILD 423, 450, 456-457, 462]
- 803 Stephanus de Alba Regali** *sꝛ*: Székesfehérvár (15 H), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1496.4.27. **Th**, *egytpálya*: 1496. ápr. 27-én biblicus extraord. és praedicator generalis-nak helyezték Sienába. *torpálya*: Már 1494. jan. 3-án kapott engedélyt arra, hogy egy socius-szal akár renden kívül is olyan helyen tartózkodjék tanulmányi célból, ahol studium generale van. [VE 334, HA 260, ILD 423, 450, 470]
- 804 Benedictus de Usano Ongaro** *sꝛ*: Uzsa ? (54 H), *egybtiszt*: miser, *be*: 1497. *univ*: Perugia 1491 *torpálya*: Ld. 734. szám alatt. *megjegyz*: Benedetto [VE 334]
- 805 Stephanus Ongaro** *sꝛ*: Magyarország (120), *egybtiszt*: miser, *be*: 1498. *megjegyz*: Iestefano [VE 334]
- 806 Melchior** *sꝛ*: [Beszterce] (84, Bistrița RO), *egybtiszt*: frater conventus Bistriciensis, *be*: 1500.5.14. **Th**, *egytpálya*: 1500. máj. 14-én a küldték a sienai domonkos főiskolára baccalaureusként magisteri cím megszerzéséért. *egyetélet*: Valószínűleg nem azonos az 1506-ban Krakkóban beiratkozó diákkal, mivel ő 1512-ben szerzett borostyánkoszorút és 1520-ban mesteri címet szabad művészetekből. *univ*: Köln 1504 *torpálya*: Kölnben a teológiai fakultáson tanult. 1524-ben besztercei perjel. Vö. Besztercei jegyző (1518, 1521), 1518-1524 között több esetben pápai közjegyzőként működött. 1520. dec. 1-én Laurençii Lyb de Bistricia néven magister artium, pápai közjegyzőként ad ki oklevelet. [VE 335, HA 262, ILD 450, 469, TS 294, HSzKSz II 366 (Nr3669), URB Nr765, 797]

- 807 **N. N.** *sꝯ*: Magyarország (120), *egyhtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1507.6.6. **Th**, *egyetpálya*: 1507. június 6-án Sienába küldték teológiát tanulni Magyarországi Miklóssal. *univ*: Padova 1491, Perugia 1481, Ferrara 1498. *megjegyz*: Nem biztos, hogy magyarországi származású. [VE 334]
- 808 **Nicolaus de Ungaria** *sꝯ*: Pozsega ? (89, Požega HR), *egyhtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1507.6.6. **Th**, *egyetpálya*: 1507. június 6-án Sienába küldték teológiát tanulni egy ismeretlen nevű, másik magyarországi diákkal együtt. Magisterségét csak az 1530-as nagykáptalan hagyta jóvá. *univ*: Köln 1505, Perugia 1506? *torpálya*: Az 1508-as káptalanon a magyarországi rendtartomány diffinitora. Vö. Pozsegavári Miklós. [VE 334, HA 263, ILD 450, 465]
- 809 **Michael de Crigio Ungarus** *sꝯ*: Magyarország (120), *egyhtiszt*: [frater Ordinis Eremitarum S. Augustini], *be*: 1510.5.27. **Th**, *egyetpálya*: 1510-ben fogadta be a sienai konvent. [Dózsa Gábor szíves közlése!]
- 810 **Demetrius de Ungaria** (Cantori) *sꝯ*: [Pécs] (5 H), *egyhtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1511.8.7. **Th**, *fok*: ThBacc 1511, *egyetpálya*: 1511. augusztus 7-én borostyánkoszorús lett. *torpálya*: 1492. augusztus 27-én a budai konventbe helyezték teológiai tanulónak. 1508. június 19-én a generális a pécsi studiumba helyezte kurzornak (szentencia magyarázó). *megjegyz*: Frater Demetrius de Quinqueecclesiis ordinis Praedicatorum baccalaureus (Harsányi). [családi neve más forrás szerint: Bezdruzickzy] [VE 334, HA 161, 238-239, 263-264, ILD 431, 433, 450, 469, 474]
- 811 **Petrus Ytalus Transilvanus** *sꝯ*: Erdély (130, Ardeal RO), *egyhtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *egyhmegye*: Erdély, *be*: 1511.10.16. **J**, *egyetpálya*: 1511. október 16-án kánonjogból promoveálták, másnap megszerezte a fokozatot. *univ*: Padova 1508. [VE 1915 25, VE 335, TS 322]

18. Pavia

- 812 **Paulus de Hungaria** *sꝯ*: Magyarország (120), *be*: 1425. **Ph**, *fok*: PhLic 1425, PhDr 1425, *egyetpálya*: 1425-ben magister, licentia et doctoratus in artibus-ként említik. [VE 342]
- 813 **Ambrosius de Hungaria** (Malontai) *sꝯ*: Malonta ? (15 H), *egyhtiszt*: frater Strigoniensis conventus [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1491.5.31. **Th**, *egyetpálya*: 1491. május 31-én Paviába küldték teológiát tanulni. *univ*: Párizs 1489, Perugia 1478 *torpálya*: Ld. 39. szám alatt. *megjegyz*: Párizsban 1489-ben teológusként emlegetik. [VE 342, HA 256, 271, MOPH VIII 405, ILD 420-421, 431, 444, 468-469]
- 814 **Stephanus de Germath** (Gyarmati) *sꝯ*: Kaposgyarmat (38 H), *egyhtiszt*: dominus, canonicus Quinqueecclesiensis, *be*: 1493. **J**, *egyetélet*: 1493 előtt is már Paviában volt. *univ*: Padova 1493, Ferrara 1493 *torpálya*: Ld. 547. szám alatt. [VE 342, FTE 71, FT 370]

- 815 **Petrus de Cassovia** *s.:* Kassa (1, Košice SK), *egybtiszt:* frater [Ordinis Praedicatorum], *be:* 1498.6.25. **Th,** *egytpálya:* 1498. június 25-én Paviába küldték három évre teológiát tanulni. Augusztus 16-án engedélyt kapott arra, hogy bármely egyetemen előadjon a szentenciákról. 1500. július 12-én a generalis rendelkezése szerint amikor eléri a baccalaureus formatus titulust, akkor bármely egyetemen doktorálhat. *univ:* Perugia 1495. [VE 342, HA 261-262, ILD 444, 467]

19. Ferrara

- 816 **Michael de Ungaria** *s.:* Magyarország (120), *egybtiszt:* domicellus domini episcopi, *be:* 1438.4.18. *egytpálya:* 1438. április 18-án, május 17-én és augusztus 27-én tanú egy doktori vizsgán. *megjegyz:* „Michaele quondam Martini de Ungaria” (1438). [VE 354]
- 817 **Paulus de Ungaria** *s.:* Magyarország (120), *egybtiszt:* frater [ordinis Minorum], *be:* 1441.10.21. **Th,** *egyetélet:* 1441. október 21-én részt vett a ferrarai konvent kongregációján. *univ:* Bologna 1440. *megjegyz:* Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 393 (Nr708)]
- 818 **Fabianus de Ungaria** *s.:* Magyarország (120), *egybtiszt:* frater [ordinis Minorum], *be:* 1442.12.18. **Th,** *egyetélet:* 1442. december 18-án részt vett a ferrarai konvent kongregációján Magyarországi Jakabbal együtt. *megjegyz:* Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 393 (Nr709)]
- 819 **Jacobus de Ungaria** *s.:* Magyarország (120), *egybtiszt:* frater [ordinis Minorum], *be:* 1442.12.18. **Th,** *egyetélet:* 1442. december 18-án részt vett a ferrarai konvent kongregációján Magyarországi Fábiánnal együtt. *megjegyz:* Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 393 (Nr709)]
- 820 **Jacobus de Fricz filius Johannis** (Fricsi) *s.:* Frics (37, Fričovce SK), *egyhmegye:* Eger, *be:* 1444.3.13. **Ph,** *fok:* PhDr 1444, *egytpálya:* 1444. március 13-án doktorált a szabad művészetekből. *univ:* Bécs 1436 *torpálya:* 1439-ben zálog címén bevezetik apját, Jánost, őt és testvéreit, Lászlót, Miklóst és Pált a Szepes megyei Ragyolc, Szentgyörgy és Szentlőrinc birtokrészeibe, amelyek zálog címén őket illetik. 1447-ben testvére Pál az Uporiak jakabfalvi officialisa volt. Apja 1447-ben zálogba adta a Sáros megyei Jakabfalvát. Jakab 1450-ben egi kanonok. *megjegyz:* Iacobus. [VE 354, GPF 18, TA 146 (Nr2512), DL 13390, 84819, 69001, 38841]
- 821 **Bernardinus de Hungaria quondam Urbetini** *s.:* Magyarország (120), *egybtiszt:* frater [ordinis Minorum], *be:* 1447.5.8. **Th,** *egyetélet:* 1447. május 8-án egy végrendelet tanú mint a ferrarai konvent tagja Magyarországi Gergellyel együtt. *megjegyz:* Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 394 (Nr713)]
- 822 **Georgius de Polycarpus** (Kosztolányi Polycarp) *s.:* Kosztolány ?- SK *be:* 1447. *egytpálya:* 1453-as leveléből kiderül, hogy Guarino Veronese iskolájában tanult, ahol Vergilius műveit olvasta Hanvai Darvas Simonnal és kiemeli, hogy a legtehetségesebb diák a görög és latin nyelvekben János [Janus Pannonius]. *egyetélet:* 1447 tavaszán már Ferrarában volt. 1453.

- december 3-án levelet írt Ferrarából Vitéz Jánosnak. Hanvai Darvas Simon dícséri levelében. Zágrábi György, Barius Miklós, Kosztolányi Polycarp György és Hanvai Darvas Simon közös írói kört alkottak. *univ*: Padova 1455 *torpálya*: Ld. 457. szám alatt. *megjegyz*: Az évszám körülbelüli. Ferrarai tanulmányai után Padovába ment. [VE 355, 361-362, BH III 190 (Nr1663), BSMRAe 6-7, 7-12, CÁRR I. 5, II. 244-245, BGYM 223, KJ 354-355, JLK 77-85, SzKHH 11-21, MaMüL VI 87, PKBZS 17, 20-21, MNVB 113-123, BFFR 106-107]
- 823 Gregorius de Hungaria quondam Baptistae** *s*: Magyarország (120), *egyhtisz*: frater [ordinis Minorum], *be*: 1447.5.8. **Th**, *egyetélet*: 1447. május 8-án egy végrendelet tanúja mint a ferrarai konvent tagja Magyarországi Bernáttal együtt. *megjegyz*: Egyetemi tanulmányai kérdésesek. [CSBSF 394 (Nr713)]
- 824 Janussius Pannonius** (Csezmicei) *s*: Csezmice (87, Česmica HR), *be*: 1447. **Ph**, *egyetpálya*: Guarino Veronese legtehetségesebb tanítványa 7 éven keresztül, megtanult latinul és görögül is. Tanulótársa Galeotto Marzio. 1465. évi itáliai követségekor Janus meglátogatta Ferrarában régi barátját, Battista Guarinot (tanára fiát), és rábízta rokonát és költőtársát, Garázda Pétert. Verseiben Janus megörököltette a tanmenetet és napi beosztást is. A grammatikával kezdték, majd a levélírás tudománya, a történeti tanulmányok, végül a retorika és a poétika következett. A tanulók a napot a templomban kezdték, majd az egyetemen előadást hallgattak (Vergiliust, majd Cicerót). Ezután az fejedelmi udvarba mentek, és egy rövid ebéd után következett vegyesen latin és görög szerzők olvasása, majd a versenyvita. *egyetélet*: 1447 tavaszán, 12 és fél évesen érkezett Ferrarába. 1451-1452 környékén legalább 3 hónapot Váradon töltött. 1454-ben Zágrábi György, Ostfi Miklós és Szepesi Éliás diáktársa. Valószínűleg 1454 nyarán is Magyarországon tartózkodott. Ezután hazatérőben tért vissza ide 1458-ban, hogy holmijait összeszedje. *univ*: Padova 1453, Bologna 1454, Firenze 1458, Róma 1458, Siena 1465 ? *torpálya*: Ld. 454. szám alatt. [VE 354-355, 363, 364-365, BH I-II (Nr58, 86, 138, 242, 244, 465, 927, 1184, 1958, 1959, 2622, 2623), III (Nr1468, 1652, 1653, 1722, 1937, 1950, 2037, 2258, 2435, 2675, 2682, 2831, 2851, 2872, 2880, 2900, 2901), HIGJ 3-53, CsCsJP 189-298, BKML 367, PKBZS 23, VK MESz 730, MaMüL IV 418, CTN FA 90, CTHNP I 46, 55, 68, 73, 93, 130, 160, KAVJ 12, MGYKM 230, SAS 123-124, 138, LBCSJ 182, 184-186, PTVG 15-16]
- 825 Nicolaus de Bari** (Barius/Bánfalvi) *s*: Bánfalva (11 H), *be*: 1447. *egyetpálya*: 1447-ben doctor decretorumként említik. *egyetélet*: 1447 tavaszán már Ferrarában volt. Zágrábi György, Barius Miklós, Kosztolányi Polycarp György és Hanvai Darvas Simon közös írói kört alkottak. Guarino Veronese házában lakott. *univ*: Bécs 1447, Padova 1448 *torpálya*: Ld. 442. szám alatt. *megjegyz*: Az évszám körülbelüli. Véber János megállapítása szerint nem igazolható, hogy valóban tanult Ferrarában, a levél, amelyből más kutatók erre következtetnek, csak a Janus Pannoniussal való ismeretségét bizonyítja. [VE 355, TA 172 (Nr3181), BGyM 171-172, KB 25-26, KK SER 88, KA PÉH 217, ADH 21-22, CTNE 50, 54, 62, FTKLP 126-130, VJBM 414-421,

- EP II 23, CTN FA 48, 89, CTHNP I 45, CDP I 127, LPXV II 1330, FVK SM 160, KA PÉH 217, VJKK 172]
- 826 Simon de Ungaria** (Hanvai Darvas) *sꝯ*: Darvas (a középkorban: Hanva ?) (9 H), *be*: 1447. *egyetpálya*: Guarinonál tanult. *egyetélet*: Kosztolányi Polycarp György tanuló társa. Feltételezhető, hogy azonos azzal a Simonnal is, aki 1453. szeptember 4-én Ferrarában beszámolt Ivanics Pál ott tartózkodásáról, valamint életének későbbi folyásáról. 1453. december 3-ai levelében dicséri Kosztolányi Polycarp Györgyöt. Zágrábi György, Barius Miklós, Kosztolányi Polycarp György és Hanvai Darvas Simon közös írói kört alkotta. *univ*: Bécs 1442, Padova 1448 *torpálya*: Ld. 443. szám alatt. *megjegyz*: Veress szerint azonos lehet még Budai Simonnal és Trevisoi Simonnal is. [VE 360-361, TA 161 (Nr2893), KK SER 77, 88, 120-121, CTNESZ I 59-60, 133, 154]
- 827 Petrus Andreae de Palizna** (Palicsnai) *sꝯ*: Palicsna (87, Palicsna Severin HR), *be*: 1448.2.26. **Ph**, *fok*: PhDr 1448, *egyetpálya*: 1448. február 26-án doktorált a szabad művészetekből. *univ*: Bécs 1437, Bologna 1457, Róma, 1457 *torpálya*: Ld. 225. szám alatt. *megjegyz*: A bécsi egyetemen nem sikerült a magisteri vizsgája. [VE 356, GPF 22, TA 149, 156 (Nr2596, 2777), KK SER 95, 192-193, CTNESZ 139]
- 828 Stephanus de Warda, Kyswarda in Ungaria** (Várdai) *sꝯ*: Kisvárdai (40 H), *be*: 1448.3.1. **J**, *fok*: JBacc 1448, *egyetpálya*: 1448. március 1-jén kánonjogi hallgató. 1449. július 14-i levelében arról írt, hogy készül letenni a doktorátust. *egyetélet*: A padovai pestis elől menekült Ferrarába 1448-ban (Tonk szerint 1447. augusztus elején), ahonnan 1450-ben visszatért Padovába. Ferrarából öt levelet írt nagybátyjának, Várdai Miklósnak. 1448-ban Ferrarában vett egy Decretalia-t egy zsidótól 17 forintért. Panaszkodik, hogy mivel nem kapott otthonról pénzt, könyvei hónapok óta el vannak zálogosítva. Részben könyvek vásárlására is pénzt kér nagybátyjától. 1450. április 20-án anyjának Ferrarából küldött ajándékot. *univ*: Krakkó 1444, Bécs 1446, Padova 1447 *torpálya*: Ld. 436. szám alatt. *megjegyz*: Felmerült, hogy Guarino tanítványa volt, ez azonban nem bizonyított. [VE 356-357, TA 169-170 (Nr3122), HSzKSz II 115 (Nr732), GZ XII 213-218 (Nr165, 166, 167, 168, 169, 170, 171), EG Gútkeled nem 5. Sármonostori ág, 11. tábla: Várdai, BGYM 169-170, 224-226, TS 330, UJ 294-321, KB 30, FEA 122, 158, GyPT 60-61, 139, MaMüL XII 309, CTNE 50, 57, 60, CTHNP I 30, 68, EP II 254, CTN FA 34]
- 829 Georgius Hairdo de Czhehy** (Hando) *sꝯ*: Kálmánca (38 H), *be*: 1451.1.11. **Ph**, *fok*: PhDr 1451, *egyetpálya*: 1451. január 11-én in artibus magister-ként fogadták be az artes (Fedeles szerint kánonjogi) doktorok kollégiumába. 1465-ben artium et decretorum doctorként említik. *univ*: Bécs 1445, Firenze 1451e, Padova 1463 *torpálya*: Ld. 461. szám alatt. *megjegyz*: Padovában lett jogi doktor. [VE 358-359, GPF 24, TA 166 (Nr3026), BH III 163-164 (Nr1436), CÁRR 237-238, FTE 57, 59, 72, FTSzÖ 30, MTK 289, FT 373-375, MNVB 113-123, BGYM 226, CTN FA 36, PD HGy 309-335]

- 830 Antonius Zeremii** *szerem* (43, Srem SRB), *be*: 1452.10.27. **J**, *fok*: JDr 1452, *egyetpálya*: 1452. október 27-én kánonjogi doktor lett. [VE 360, GPF 26, SAS 139]
- 831 Nicolaus Kailhaw de Corona** (Kailhaw/Keylhaw/Keilhaw) *szerem*: Brassó (85, Braşov RO), *be*: 1452.3.2. **Ph**, *fok*: PhDr 1452, *egyetpálya*: 1452. március 2-án lett a szabad művészetek doktora. *univ*: Bécs 1446 *torpálya*: Gazdag brassói kereskedőcsalád leszármazottja. A galyhó (só)bányászcsákányt jelent. A források 1439-ben egy Kyhlhaw János brassói esküdtet említene, akinek talán rokona lehetett Miklós. Egy másik Kyhlhaw János brassói esküdtként 1489-1526 között tűnik fel, illetve városkapitány (1492-1493) és töröcsvári várnagy (1510). A Keilhaw család a 16. században egy jónevű ötvöscsalád Brassóban. *megjegyz*: Magyary-Kossa Gyula és Hints Elek szerint 1452-ben az orvosi karra is beiratkozott, de erre nincs bizonyíték. [VE 360, GPF 26, TA 169 (Nr3107), TS 305, DF 234976, ZW V Nr2351, 2597, 2914, BABÖ 391, MKGY 76, HEO 306, GFSZ 100-101, KG PS 262, AFT 126]
- 832 Antonius de Comiati** (Komjáti) *szerem*: Vaskomját (53 A), *egyhátszék*: clericus dioecesis Iauriensis, *egyházmegye*: Győr, *be*: 1453.6.1. **J**, *fok*: JDr 1453, *egyetpálya*: 1453. június 1-én kánonjogi doktor lett. *univ*: Bécs 1436, Padova 1453 *torpálya*: Ld. 453. szám alatt. *megjegyz*: Hasonló nevű települések Ugocsa, Nyitra és Torna megyékben. [VE 360, GPF 26, TA 145 (Nr2498), KK SER 90, 190, BGA 204, KKP 530 (27.lj.), 531 (28.lj.), CTNESZ 135, LJM 331]
- 833 Nicolaus Ostfi** (Asszonyfalvi Ostfi) *szerem*: Ostffyasszonyfa (53 H), *egyhátszék*: praepositus Strigoniensis, *be*: 1453. *egyetpálya*: Filippo Beroaldo barátja. *egyetélet*: 1454-ben Zágrábi György, Janus Pannonius és Szepesi Éliás diáktársa. 1454 nyarán ment át Bolognába. *univ*: Bécs 1450, Bologna 1454 *torpálya*: Ld. 219. sz. alatt. *megjegyz*: A középkorban Asszonyfalva. [VE 363, TA 184 (Nr3485), BH I 89 (Nr199), EG Oslí nem 3. tábla: Ostfi (asszonyfalvi), FTE 65, FTSzÖ 35, KKL 341 (44.lj.), KIV 14, FT 316-317, KIV 14, CTNESZ I 128-129]
- 834 Paulus Ivanich** (Ivanics) *szerem*: [Ivanics] (91, Ivanić-Grad HR), *be*: 1453.9.4. *egyetpálya*: Guarinonál tanult. *torpálya*: Zágrábi egyházmegyei áldozár, a királyi kancellária jegyzője (1445), váradi kanonok (1451), 1451-ben a váradi Szent Pál-oltár igazgatója, Vitéz János udvari papja. Váradra Vitáz János vitte magával 1445-ben. 1450-ben és 1453-ban látogatta meg Janus Pannoniust Ferrarában (másodjára Carvajal bíboros kíséretében). Életéről a továbbiakban váradi barátja és Guarino tanítványa, Simon tudósított: Pál miután Vitéz váradi udvarából távozott, három hónapig szülőföldjén tartózkodott és minden vagyonát, így házat is pénzzé tette és Rómába költözött, ahol török nyelvtudásával akart érvényesülni, amit akkor szerzett, amikor sokáig élt a törökök között. Rómában gazdagabb javadalmat remélt, Simonnal azt is megüzente Vitéznek, hogy segít ühgyeinek intézésében a kúrián, mivel a javadalmasok le vannak neki kötelezve. Végül reményei szertefoszlottak és feltehetően Vitéz közbenjárására császári olvasókanonok lett (1453). 1451-ben összegyűjtötte és lemásolta Zrednai Vitéz János 1445-1451 között írt 80 levelét, valamint elő- és utószót és jegyzeteket írt hozzá. A Vitéz János váradi udvarában alakult tudományos és írói kör tagja. Apja Demeter. *megjegyz*:

- Ferrarai tanulmányai annyiban igazolhatók, hogy ott többször látogatta meg Janus Pannoniust. Hasonló nevű települések Kőrös, Zágráb, Varasd, Fejér, Vas, Zala, Tolna és Szerém megyékben is. [VE 358, 360-361, CSJMK 211, BVB II 135, KISZV 77-78, MaMüL IV 385., PKVJ 533-534, LJM 264-265]
- 835 Georgius Augustini Zagabriensis** *s.:* Zágráb (93, Zagreb HR), *be:* 1454. *egyetpálya:* 1458. szeptember 9-én mint decretoum doctort. *egyetélet:* 1454-ben Janus Pannonius, Szepesi Éliás és Ostfi Miklós diáktársa. 1455. július 8-án is Ferrarában tartózkodott. Zágrábi György, Bánfalvi Barius Miklós, Kosztolányi Polycarp György és Hanvai Darvas Simon közös írói kört alkottak. *torpálya:* Vö. Ágoston fia György decretorum doctor aszuági főesperes (1458-1470). *megjegyz:* Gregorius de Azywagh archidiaconus (1458). [VE 363, PSZB VII 350 (Nr330), FT 371-372]
- 836 Helias de Czepes** *s.:* Szepes (42, Spiš SK), *be:* 1454. **J**, *fok:* JDr 1455, *egyetpálya:* 1454-ben Zágrábi György, Janus Pannonius és Ostfi Miklós diáktársa. 1455. augusztus 18-án kánonjogi doktor lett. *egyetélet:* 1455. július 8-án is Ferrarában tartózkodott. *univ:* Bécs 1447, Padova 1450. *megjegyz:* Elias Scepes de Ungaria (1455). [VE 363, GPF 28, TA 171 (Nr3156)]
- 837 Emericus de Ungaria** (Judicis ?) *s.:* [Szeged] (13 H), *be:* 1456.3.23. **J**, *fok:* JLic 1456, JDr 1471, *egyetpálya:* 1456. március 23-án licentiat. 1471. április 2-án doktorált kánonjogból. *univ:* Bécs 1450 ? *torpálya:* Vö. Imre szegedi főesperes (1479-1483), vikárius (1483), doctor decretorum. *megjegyz:* Aimericus. Felmerül hogy esetleg azonos Szegedi Imre bácsi olvasókanonokkal (1452), de nem valószínű. [VE 371, GPF 54, TA 183 (Nr3442), DL 74532, DF 254677, CÁRR 255]
- 838 Thomas Galli de Ungaria** (Kutasi) *s.:* Kutas (38 H), *be:* 1456.8.19. **J**, *fok:* JDr 1456, *egyetpálya:* 1456. augusztus 19-én kánonjogi doktor lett. *univ:* Padova 1450, Róma 1453 *torpálya:* Ld. 451. szám alatt. *megjegyz:* Hasonló nevű települések Bács, Nógrád, Zala, Arad és Csongrád megyékben is. [VE 364, 406, GPF 30, KJ 41, 144, 157, 402-403, KK SER 195-196, CTN FA 24, 70, CDP I Nr219, KPVK (Nr435), CTNESZ 64, 93, 96, II 30, 99, NGGYR 118, 122, 126, LJM 362]
- 839 Nicolaus de Ungaria** *s.:* Magyarország (120), *egybtiszt:* Ordinis Sancti Pauli primi Heremitaie, *be:* 1458.12.28. **Ph**, *fok:* PhDr 1458, *egyetpálya:* 1458. december 28-án a szabad művészetek doktora lett. [VE 365, GPF 34]
- 840 Colomanus de Ungaria** *s.:* Gyula ? (7 H), *be:* 1460.1.24. **J**, *egyetpálya:* 1460. január 24-én, március 6-án, 20-án és 21-én, április 22-én és 28-án, május 13-án, 26-án és 28-án, június 26-án, július 17-én, augusztus 13-án, november 13-án a jogászok rektoraként tanú. *univ:* Bécs 1445 ?, Padova 1458 ? *torpálya:* Ld. 459. szám alatt. *megjegyz:* Collomanus. Ezenfelül hasonló helynevek lehetnek még Arad, Baranya, Békés, Bodrog, Doboka és Ugocsa megyében. [VE 365, GPF 37, 39, TA 166 (Nr3018), KB16, CTNE 57, 58, 63, CTN FA 48]
- 841 Blasius de Ungaria** *s.:* Magyarország (120), *egybtiszt:* frater Ordinis Minorum, *be:* 1463.3.11. *egyetpálya:* 1463. március 11-én tanú egy ferences szerzetes teológiai doktori vizsgáján. *univ:* Itália 1466 ?, Bologna 1472 ? *torpálya:* Ld. 252. szám alatt. *megjegyz:* Blaxius. [VE 365, GPF 43]

- 842 Albertus de Ungaria** (Abafalvi ?) *sꝛ*: Abafalva ? (16, Abovce SK), *be*: 1465.3.23. *fok*: JLic 1465, *egyetpálya*: 1465. március 23-án a kánonjog licentiatusa. *univ*: Krakko 1462 ? *torpálya*: Vö. Abafalvi Albert, Barius Miklós támogatója, akire Bánfavi Barius Miklós titkos kancellár (1456-1457) és pécsi püspök (1455-1459) végrendeletében 2000 aranyforintot hagyott arra a célra, hogy a rokonság birtokokat vegyen, amelyek bevételeiből Albertet kellett taníttatniuk mindaddig, amíg be nem fejezi tanulmányait (a teljes cél a szabad művészetek, kánonjog és teológia tanulása lett volna). 1463-ban végül a rokonok 1200 forintért vettek meg Hédervári László egri püspöktől és fivérétől hat Nógrád és Gömör megyei falut, köztük Zagyvfőt, ahol várhely volt, s Albert Krakóban bizonyosan tanult. Akár ő is azonos lehet azzal az Alberttel, aki pécsi kanonok és vikárius (1482-1496), a szabad művészetek és a kánonjog doktora, aki 1492-ben a fehér-vári olvasókanonoki stallum várományosa volt, bár 1482-ben mint a stallum tényleges betöltőjét említik. *megjegyz*: Albericus. [VE 366, GPF 44, HSzKSz II 155-156 (Nr1250), FT 312, CTN FA 91, MNL OL DL 97 270, HCSO I 299-303, ADH 21-24, SZSZR 360 (Nr2967), FTKLP 130, VJBM 414-421]
- 843 Nicolaus Ungarus de Batto** (Ecsedi Bátor) *sꝛ*: Nyírbátor (41 H), *be*: 1465.6.18. **J**, *egyetpálya*: 1465. június 18-án joghallgatóként egy doktori vizsgán tanú. *univ*: Firenze 1466, Padova 1468 ?, Bologna 1472 *torpálya*: Ld. 253. szám alatt. *megjegyz*: Veress szerint Nicolaus Barta-val egyezhet meg. Hasonló helynevek Hont, Külső-Szolnok és Torda megyében, Batta nevű település Arad megyében. [VE 366, BBH II 135 (Nr2341), III 143 (Nr1226-1229), CDP I 140, HJAC 9-14, FVVÉ. 489-514, 729-749, 825-843, RMHR 371-381, HEB 8-11, KABCS 13-30, ÉGBO 37-38, BIBC 58-60, MÁRB 117-123, RBMB 131-144, RSZÁE 157-171, CTN BCS 278, CTN KKB 15-17, CTN BIB 49-58, PKMF 593-606, CTN FA 96, 105, KFGFPN 265-276, MDBF 41-55, CTHNP I 47, 49, 69]
- 844 Paulus filius Mathiae** *sꝛ*: Magyarország (120), *egybtisz*: clericus Zagrabiensis diocesis, *be*: 1465.5.23. **J**, *egyetpálya*: 1465-ben ferrarai egyetemen kánonjogi tanulmányokat folytatott *egyetélet*: Garázda Péterrel tanult itt. Janus Pannonius kieszközölte a Szentszék engedélyét, hogy valamilyen szerzetesi javadalmat nyerjenek. [VE 366, CTN GP 4]
- 845 Petrus Gazatada** (Garázda) *sꝛ*: Apar (45 H), *egybtisz*: clericus Zagrabiensis diocesis, *be*: 1465.5.23. **J**, *egyetpálya*: 1465-ben ferrarai egyetemen kánonjogi tanulmányokat folytatott. 1465. évi itáliai követségekor Janus Pannonius meglátogatta Ferrarában régi barátját, Battista Guarinot, és rá bízta rokonát és költőtársát, Garázda Pétert. *egyetélet*: Mátyás fia Pállal tanult itt. Janus Pannonius kieszközölte a Szentszék engedélyét, hogy valamilyen szerzetesi javadalmat nyerjenek. 1469 elején még Ferrarában tanult. Battista Guarino: Carmina c. művét Garázdának ajánlotta. Guarino környezetében ismerte meg meg Bartolomeo Fonziót, aki szintén Guarinonál tanult és akivel szoros barátságot kötöttek, Firenzében is együtt tanultak. *univ*: Firenze 1468, Padova 1471 *torpálya*: Ld. 485. szám alatt. [VE 366, 368, BH I 49-50, 162-163 (Nr75, 465), II 60, 64-65, 177 (Nr2010, 2021, 2022, 2521), III 162 (Nr1431), FTE

59,70, FTSzÖ 30, 32, KKL 190, 344 (74. lj.), KK SER 95, 144-147, 198-199, FT 359-360, MaMüL III 254, HEGC 79, VKSGP 52, ADGP 451-455, ADUGP 259-265, PTVG 16, PKBZS 24, CTN GP 1-12, MDSG 67-71]

- 846 Ladislaus Geréb de Vingard** (Vingárdi Geréb) ⚭: Vingárd (61, Vingard RO), *be*: 1466. *egyetétel*: 1466. őszén Pálóci Zsigmonddal és Perényi Miklóssal érkezett Ferrarába. *torpálya*: Geréb László erdélyi klerikus. 1447 körül született. Tanulmányaiból hazatérve nagybányai plébános, 1476. szeptember 25-én a pápa Lászlót mint erdélyi egyházmegyei klerikust 24 évesen kinevezte három évre az erdélyi püspökség adminisztrátorának, majd püspöknek (1476-1501), meghagyva, hogy az egyházi rendeket mielőbb felvegye. 1498-ban tartotta első miséjét, amely alkalomból egy aranszövésű pluvialét kapott ajándékba II. Ulászlótól. Rövid ideig kalocsai érsek volt (1501-1502). 1491-ben ismét Itáliában járt. 1502. májusában a király legjobb orvosát küldte hozzá betegsége miatt, 1502. június 20-án végrendelkezett, 1502. július 26-én hunyt el. Sírfelirata

26 IULII. HOC DIE IN ORTU LUCIFERI RMVS. IN X°
PATER D. LADISLAVS GEREB DE VYNGARTH
REGIS MATHIAE CONSOBRINUS. EPVS. TRANSSYL.
AD ECCLESIAM COLOCENSEM MVNIFICENTIA WLADISLAI
REGIS VNGARIAE POSTVLATUS. CVM VIGINTI
ET SEPTEM ANNIS ECCLESIAM TRANSSYLW. MAGNA
MANSVETVDINE ET MIRA IN SUBDITOS PIETATE
MODERATVS FVISSET. ADEPTO PATRIS PATRIAE
VOCABVLO. IN PAGO HEREDITARIO COTV. BACHIEN.
TELEK NVNCVPATO. DIEM OBIIT. POST LV. ANNVM
SVE ETATIS SEPVLTVS EST INTER DVOS FRATRES.
PETRVM REGNI VNGARIAE PALATINVM ET MATHIAM
DALMACIE. CROACIE ET SCLAVONIE BANVM.
O QVANTA GLORIA MODICO IN PVLVERE.

1. 5. 0. 2.

Apja Vingárdi Geréb János, anyja Horogszegi Szilágyi Zsófia, testvére Geréb Péter nádor. Mátyás király unokatestvére. A gyulafehérvári humanista kör kiemelkedő képviselője, római kori feliratos köveket gyűjtött, gazdag könyvtára volt, sokat építkezett. Egy breviárium tulajdonosa (1462, Ladislaus Gereb de Vynyard), amelyben Janus Pannonius állítólagos verse van benne a XVI. sz. elejéről. Andreas Pannonius a Mátyásnak ajánlott műve végén mint művének lehetséges felolvasóit ajánlja az uralkodó figyelmébe ferrarai diáktársait: Lővei Benedeket, Geréb Lászlót, Pálóci Zsigmondot és Perényi Miklóst, valamint korábbi itáliai tanulókat: Janus Pannoniust és Nyújtódi Miklóst. [VE 366, BH II 116 (Nr2256), TS 274-275, CÁRR 14, EKLG (Nr1094), TJE 444-448, TJVG 136-137, TJGH 237-238, BKML 367, SA GL 225-242, SASS 54-56, CTN FA 37, 61]

- 847 Nicolaus Perheni de Ungaria** (Perheni/Perényi) ⚭: Tőketerebes (57, Trebišov SK), *be*: 1466. *egyetpálya*: 1467. március 21-én ő és Pálóci Zsigmond tanú Lővői Benedek doktori vizsgáján. *egyetétel*: 1466. őszén Geréb Lászlóval

- és Pálóci Zsigmonddal érkezett Ferrarába. *torpálya*: a nádori ágbeli Perényi Miklóssal azonosítható. Fivérével, Istvánnal ellentétben 1471-ben Kázmér pártjára állt. Jóllehet a legidősebb testvér 1459-ben is Mátyás híve volt, már 1465-ben is birtokügyi perben állt Szilágyi Erzsébettel. Miklós az 1480-as években újra konfliktusba került Mátyással, mivel megsarcolta a Lengyelország felé vezető úton haladó kereskedőket, és a környéken rablólovagként élt. Mátyás ezért Miklós vára, Sztropkó ellen indult ostromra, s nagy valószínűséggel ekkor halt meg (1483. november 15-én már bizonyosan nem élt). Feleségei Veronika és Csaholyi Borbála. Apja Perényi János asztalnokmester, anyja Kórógyi Katalin. Testvérei Perényi István asztalnokmester (1463-1466), főlovászmester (1468-1470), később tárnokmester (-1475), Péter és Erzsébet (Pálóci István felesége). *megjegyz*: Veress szerint azonos Perényi Miklós váci püspökkel, ami valószínűtlen (1540). [VE 366-367, GPF 44, TJHM 252-253 (Nr710), IBB I 343, FCFV 51-52, TIHP 183-188, 191, SZF 102-103, SZGACS 192, 194, BKML 367]
- 848 Sigismundus Palorii** (Pálóci) *szer*: Pálóc (51, Pavlovce nad Uhom SK), *be*: 1466. *egyvetpálya*: 1467. március 21-én ő és Perényi Miklós tanú Lövői Benedek doktori vizsgáján. *egyvetlet*: 1466. őszén Geréb Lászlóval és Perényi Miklóssal érkezett Ferrarába. 1468. május 28-án már Padovában volt. *univ*: Padova 1468 *torpálya*: Ld. 476. szám alatt. [VE 366-367, GPF 44, EG Pányoki rokonság 1. tábla: Pálóci, BKML 367, CTN FA 96]
- 849 Andreas Pannonius** (Pannóniai) *szer*: Magyarország (120), *be*: 1467.9.1. *egyvetlet*: 1467. szeptember 1-én a Ferrara melletti Szent Kristóf kolostorban írt meg Lilbellus de regis virtutibus c. művét. *univ*: Bologna 1445 k *torpálya*: Ld. 214. szám alatt. [VE 367-368, BSAP 5-17, BSABA 56-59, 69-71, BKML 366-367, FVAP 113-118, RMAP 79, HJAPC 257-58, BH II 234 (Nr2770). MaMüL I 109]
- 850 Benedictus quondam Antonii de Leuew** (Löväi) *szer*: Nyírlövő (40 H), *egyhtisz*: electus Vosnensis ecclesiae, *be*: 1467.3.21. **J**, *fok*: JDr 1467, *egyvetpálya*: 1467. március 21-én doktorált mindkét jogból, tanúi Pálóci Zsigmond és Perényi Miklós. *univ*: Bologna 1467 *torpálya*: Ld. 240. szám alatt. *megjegyz*: Hasonló nevű települések Borsod, Sopron, Zala és Vas megyékben is. [VE 367, GPF 44, CDP I 140 (238. sz.), 370 (731. sz.), II 25 (817. sz.), 52 (885. sz.), 64 (913. sz.), FLLCS 157-159, FLLN 54, NPSZ 1997, BKML 367, CTN FA 42, LJM 389]
- 851 Johannes Cromer de Ungaria, quondam Ladislai Cassoviensis** (Cromer) *szer*: Kassa (1, Košice SK), *be*: 1467.3.20. **J**, *fok*: JDr 1467, *egyvetpálya*: 1467. március 20-án doktorált kánonjogból. *univ*: Krakkó 1453, Bologna 1467 *torpálya*: Ld. 241. szám alatt. *megjegyz*: Iohannes. [VE 366-367, GPF 44, HSzKSz II 13 (Nr948), DL 45866, 45870, 46140, 95123, DF 269364, 270561, 270635, 270825, IBB I 177, 185, 203, 210, 259, 263, 406, 408, 410-411, 431, 482, 483 (Nr1129, 1184, 1315, 1372, 1708, 1731, 2767, 2777, 2796, 2798, 2799, 3143, 3265, 3270), WBK 16-18, WB KSzE 37-38 MEKSZ 33-36, DMK 248-249, KGYKC 349, JCK 281, LSMS 204, 205]

- 852 Stephanus** (Bajoni) *s.:* Biharnagybajom (9 H), *be:* 1467. *egyetpálya:* Előbb Ferrarában tanult, majd Bolognában. *univ:* Bologna 1467 *torpálya:* Ld. 242. szám alatt. *megjegyz:* Fedeles Tamás szerint tanult Ferrarában. Kristóf Ilona nem említi ferrarai tanulmányait. [VE 51-52, LSI III 58, TS 331, VLVB 87, FTE 59,65, KKL 344 (73. l.), KJ 347, KK SER 199-200, FT 318-319, CTNV 22, BGYM 226, DL 18074, SZSZR Nr3334]
- 853 Franciscus de Ardedi** (Erdődi (Mester)) *s.:* Erdőd (41, Ardud RO), *be:* 1469. *egyetélet:* 1469 őszén testvérével, Tamással érkezett Bolognából valószínűleg iz ifjú bárók (Geréb László, Pálóci Zsigmond és Perényi Miklós) kísérőjeként. Csak 1482 körül tért haza. *univ:* Bologna 1465 k *torpálya:* Ld. 234. szám alatt. *megjegyz:* A szakirodalom szerint előfordult a krakkói egyetemen, azonosítása a krakkói diákkal a késői időpont miatt illetve apja neve miatt (ha azonos lenne, apja neve Ferenc lenne) erősen kérdéses. [VE 369-370, VLVB 87, KJ 316-317, 424, CTN FA 72, FJU 45, HSzKSz 197-198 (Nr1747), RSZÁB 231, CTN EBT 11-12]
- 854 Ladislaus de Vetes** (Vetési) *s.:* Vetés (41, Vetis RO), *be:* 1469.9.13. **J**, *egyetpálya:* Guarino Veronese iskolájában tanult. 1469. szeptember 19-én a humaniorákat hallgatta. Számos humanista (Janus Pannonius, Francesco Filelfo) magasztalta műveiben. 1473-ban a ferrarai jogi egyetem nevében ő üdvözölte az új herceget, ezért Ioannész Argüropolossal (Giovanni Argiropulo) is levélben magasztalta. *torpálya:* Vetési László. Veszprémi prépost (1473). Ismert humanista, fennmaradt Rómából Vetési Albert püspöknek írott levele 1474-ből, és a bíborosi konzisztóriumban előadott beszéde, valamint Ferrarában szerkesztett versgyűjteménye. Janus Pannonius és Francesco Filelfo hozzá intézett leveleiben említik latin és görög nyelvben való jártasságát. Nagybátyja Vetési Albert veszprémi püspök. [VE 227-248, 368, MREV III. 324-334. (Nr631), IV 460-461 (Nr387), VAVL 111-116, 124-129, MaMüL XII 427, KBV 97, RSZÁVL 109-120]
- 855 Thomas de Ardedi** (Bakóc/Erdődi) *s.:* Erdőd (41, Ardud RO), *be:* 1469. *egyetélet:* 1469 őszén testvérével, Ferencsel érkezett Bolognából valószínűleg az ifjú bárók (Geréb László, Pálóci Zsigmond és Perényi Miklós) kísérőjeként. Ferrarai tanulmányairól ő maga is mesélt Budán Valentini követnek, illetve az egyetem feljegyzéseiben is szerepel. 1470-ben tért haza. *univ:* Krakko 1463, Bologna 1465 *torpálya:* Ld. 237. szám alatt. *megjegyz:* Thomas Bacotius Ungarus. Padovai tanulmányainak nincs nyoma, az csak hibás szakirodalmi adat. [VE 369-371, BH III 231-232, CDPR 10-11 (Nr6), KB 31, TS 336, SI EPT 191-200, BGYM 231, FEP 486, EÉ 228-232, NT GyE 357-366, MaMüL I 171, SS WK 153-154, RSZÁB 231, CTNE 57, 59, CTHNP 28, 35, 40, 41, 48, 56-57, 58, 61-62, 71, 90, HSzKSz II 166-167 (Nr1367), CTN FA 29, 52, 71, 73, 130, 134, CTHNP I 28, 35, 40, 56, 58, 71, CTN EBT 10-11]
- 856 Simon** *s.:* [Erdély] (130, Ardeal RO), *egyház:* vicariusque ecclesiae Albensis Transsilvaniae, causarum auditor in spiritualibus generalis, plebanus, *egyhmege:* Csanád, *be:* 1470. **J**, *egyetpálya:* 1470-től decretorum doctorként említik. *torpálya:* Simon decretorum doctor igeni, beszercei (1474) plébános és tasnádi vikárius (1470-1475), erdélyi vikárius (1477), gyulafehérvári plébános (1490).

- [VE 410, DL 28349, BRKI 342, CTN FA 60, 61]
- 857 **Emericus de Zeck** *sꝯ*: Szék ?- *be*: 1472. **Ph**, *fok*: PhMag 1472, *egyetpálya*: 1472. május 2-án kérte felvételét a bécsi egyetem artes fakultására mint a ferrarai egyetem magistere. *univ*: Bécs 1468 ? *megjegyz*: Talán azonos a Bécsbe 1468-ban beiratkozó diákkal. Hasonló nevű települések Heves, Veszprém, Zólyom, Arad, Tolna, Csongrád, Baranya, Bihar, Máramaros és Vas megyékben is. Kovács Béla a Heves megyei Bükk-székkal azonosítja. [AFA III/2 7 (Nr16582), TA 221 (Nr4362), LJM 627, KB 17]
- 858 **Thomas de Vngaria** (Tordai) *sꝯ*: Torda (65, Turda RO), *egybtiszt*: frater [Augustini], *be*: 1472.11.4. **Th**, *fok*: ThBacc 1472, *egyetpálya*: 1472. november 4-én a ferrarai konventben tanulva teológiai baccalaureus lett (in conventu et studio nostro Ferrariensi). *egyetélet*: 1474. március 1-én küldték Ferrarából Padovába tovább tanulni. *univ*: Padova 1473 *torpálya*: Ld. 492. sz. alatt. *megjegyz*: Thomas de Torda (1476). [PE 158, 160, 161, ML 44-45, 46, MHA 171]
- 859 **Sigismundus Ernest Hampó de Csáktornya** (Hampó/Ernuszt) *sꝯ*: Csáktornya (91, Čakovec HR), *be*: 1473. *egyetélet*: Talán 3-4 éve már Ferrarában tanult. *univ*: Bécs 1469 *torpálya*: Ernuszt Zsigmond. 1445 körül született. Budafelrhévízi prépost (1470-), majd pécsi püspök (1473-1505), a zebegényi apátság kommandátora (1483-). Királyi kincstartó (1494-1496). Közismert, hogy 1496-ban sikasztáson érték (az ügyet pénz befizetésével oldotta meg). 1505 nyarán saját familiárisai fojtották meg (a hagyaték ügyében a per még 1536-ban is folyt). A pécsi Aranyos Mária-kápolnában temették el. Mátyás kedvelt embere, majd több pártváltás után II. Ulászló udvarának is tagja lett. Kimagasló humansita műveltségét kortársai is elismerték. Apja Csáktornyai Hampó vagy Ernuszt János bécsi eredetű zsidó kereskedő, később kincstartó (1467-1476), Mátyás pénzügyigazgatási reformjai irányítója. Anyja Katalin, öccse János. A pécsi Misssalét Zsigmond anyagi támogatásával adták ki két ízben (1487-ben Bázalban, 1499-ben Velencében). Péccett és Szenrgyörgyvárrott is építkezett. Több fiatal, köztük Várdai Ferenc tanulmányait is támogatta. *megjegyz*: Sigismundus Ernst prepositus Budensis de Sancta Trinitate. [VE 371-372, TA 225 (Nr4457), KA Ezs 301-319, FT Ezs V-XXI, CTN FA 91]
- 860 **Johannes (Blasii) de Ungaria** (Dúl/Dúlházi/Direl) *sꝯ*: Dúlháza (16, Dulovo SK), *egybtiszt*: canonicus ecclesiae Strigoniensis, *be*: 1474.3.7. **J**, *fok*: JDr 1474, *egyetpálya*: 1474. március 7-én doktorált kánonjogból. *univ*: Bécs 1461 *torpálya*: Gömöri főesperes (1467), esztergomi (1468-1474), budai (1474) és pécsi (1474-1484) kanonok, aszúági (1478-1484) főesperes, pécsi vikárius (1474-1478). *megjegyz*: Veress szerint azonos Proscio János szentistváni préposttal. [VE 373, GPF 58, TA 210 (Nr4105), FTE 59, 69, FTSzÖ 34, KJ 118, 289-290, KK SER 196, FT 351-352, CTN FA 91]
- 861 **Ladislavus filius Joannis Zakalius de Themesuuar** (Zakalius) *sꝯ*: Temesvár (44, Timișoara RO), *egyhmegye*: Csanád, *be*: 1475.3.6. **Ph**, **J**, *fok*: PhDr 1475, *egyetpálya*: 1475. március 6-án a szabad művészetek doktora, egyik tanúja Fodor István. 1475. október 21-ig kánonjogi tanulmányokat folytatott. *univ*: Bécs 1466 *torpálya*: Vö. Temesvári László egri kanonok (1508-1509). 1509-

- ben az egri várban lévő Szent István-kápolna rektora. *megjegyz:* Dioecesis Zanadiensis. [VE 373, GPF 62, TA 219 (Nr4306), TS 274, KB 23, PIT 123-124, CTNE 67]
- 862 Martinus filius quondam Cosmae de Sancto Bartholomeo** (Szentbertaláni) *s:* Szentbertalan ?- *egyhmege:* Zágráb, *be:* 1475.3.6. **Ph,** *fok:* PhDr 1475, *egyetpálya:* 1475. március 6-án a szabad művészetek doktora, egyik tanúja Fodor István. [VE 373, GPF 62]
- 863 Stephanus quondam Laurentii Fodor de Pannonia** (Fodor) *s:* Somorja (36, Šamorín SK), *be:* 1475.3.6. **J,** *egyetpálya:* 1475. március 6-án mint a szabad művészetek borostyánkoszorúsa (art. baccalarius) kánonjogi hallgató (iuris canonici scholaris) tanú Szentbertaláni Márton és Temesvári László szabad művészetek doktora vizsgáján. Március 14-én tanú egy olasz hallgató római jogi vizsgáján. *univ:* Bécs 1471, Róma 1475 *torpálya:* Ld. 678. szám alatt. *megjegyz:* Stephanus Crispus de Sancta Maria [VE 373-374, GPF 63, TA 231 (Nr4596), WM FI 81-82, FTE 59,65, KJ 347, KK SER 199-200, MaMüL III 139, CTN FA 42, 97, CTHNP I 75]
- 864 Albertus Ungarus** *s:* Magyarország (120), *be:* 1480.1.18. **Ph,** *egyetpálya:* 1480. január 18-án a ferrarai herceg avatatta a szabad művészetek karának rektorává, amley címet 1481-ben is viselte. 1481-1482-ben rektorhelyettes. *univ:* Siena 1477. *megjegyz:* Alberto. Albertus de Ungaria (1481). [VE 374-375, SzM BZ 217]
- 865 Osvaldus** (Szentlászlói Túz) *s:* Pusztaszentlászló (55 H), *egyhztiszt:* episcopus Modrusiensis, *be:* 1480.8.15. **Ph,** *egyetpálya:* 1480. augusztus 15-én szabad művészeteket tanulni érkezett Ferrarába. *univ:* Krakkó 1458 *torpálya:* Szentlászlói Túz Osvát. 1436 körül vagy 1438. július elején született, 1466-ban még világi, majd a veszprémi egyházmegye klerikusa lett. Zágrábi püspök (1466-1499), a pécsváradai apátság kormányzója (1466-1482), budafelhévi (1490-1493), majd glogoncai prépost (1495-1499), királyi kincstartó (1490-1492). 1479-ben Mátyás követe Lengyelországban, 1480 őszén Beatrix királyné nővére, Aragóniai Eleonóra közbenjárását kérte a Ferrarába tanulni küldött Osvát érdekében. Mivel 1471-ben az összeesküvő Janus Pannonius menekítésében részt vett, 1481-ben fő- és jószágvesztésre ítélték, de Mátyás megkegyelmezett neki. 1490-ben ő koronázta meg II. Ulászlót Fehérvárott. 1499. április 16-án reggel hunyt el, végrendelete ismert. Kortársai kapzsi embernek tartották. Fennmaradt egy misszáléja és egy antifonáléja, valamint Janus Pannonius verseinek kötetét is birtokolta. Apja a Szentlászlói család tagja, anyja lehetett Túz leány. Van olyan vélemény, hogy testvére, de valószínűbb, hogy csak távolabbi rokona Túz János dalmát-horvát (1466-1468), szlavón (1466-1470) és boszniai (1466-1468) bán, ajtónállómester (1465-1470), tárnokmester (1478-1481). János két fia, Alfonz és István is Ferrarában tanultak. Engel szerint apja Péter, somogyi alispán (!). [VE 375, BH II 204, 271, FEP 490, EG Bő nem 1. Somogyi ág, 2. tábla: Tuz (laki), TI SzK 301-311, CZ 48-92, CZ SzO 455-456, 472, CTHNP I 56, 93, 102, 106, 108, 128, 131, 139, HSzKSz II 145 (Nr1121), CTN FA 127]

- 866 **Blasius de Agria** sz: Eger (18 H), *egybtlszt*: frater conventus Jauriensis provinciae Ungariae [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1481.7.29. **Th**, *egytpálya*: 1481. július 29-én a ferrarai konventbe küldték teológiát tanulni és engedélyt kapott arra, hogy tanulmányaira alamizsnát gyűjtsön. *univ*: Bologna 1489. [VE 375, HA 253, ILD 419, 439, KB 15]
- 867 **Mathias de Warda** (Várdai) sz: Kisvárda (40 H), *be*: 1481.6.11. *egyétélet*: 1481. június 11-én levelet írt testvérének, Aladárnak. *univ*: Krakkó 1476 *torpálya*: Várdai Mátyás. 1460-tól vannak rá adatok. Mátyás parancsára váci prépost (1484-1486/1489), a váci Szűz Mária-oltár rektora (1484), boszniai püspöki vikárius (1483), boszniai püspök (1486-1489). Apja Várdai Miklós főkincstartó, anyja Perényi Katalin. Nagybátyja, Várdai István kalocsai érsek szintén Ferrarában tanult. Testvére, Simon egyes vélekedések szerint német egyetemen bővítette tudását. Unokaöccse, Ferenc Ferrarában, Bolognában és Rómában tanult. Másik unokaöccse, János Padovában és Bolognában tanult. Harmadik unokaöccse, Ambrus Bécsben és Bolognában tanult. Negyedik unokaöccse, Mihály, Krakkóban tanult. [VE 375, HSzKSz II 209 (Nr1893), KABCS 24, BI FP 58-59 (Nr76), ÉGBO 41, 48-50, CTN FA 42]
- 868 **Georgius Lewdeschit de Leweza** (Leudeschit) sz: Lőcse (42, Levoča SK), *egybtlszt*: cantor et canonicus ecclesiae Sancti Martini in Scepus, *be*: 1482. **J**, *jók*: JBacc 1482, JDr 1493, *egytpálya*: Ferrarába 1481-1482 táján mehetett szepesi stalluma birtokában, ugyanis 1481. október 4-én még csak mint artium liberalium magister-t említik, 1482-ben már artium liberalium magister, decretorum baccalarius. 1493. március 1-jén doktorált kánonjogból. Tanúi: Szalóki András, Lőcsei Sartor Márton, Lőcsei Moler Gáspár. 1496-os végrendeletében iuris canonici doctor. 1497-ben néhaiként artium iuris canonicique doctorként említik. *univ*: Krakkó 1468 *torpálya*: Leudischit György, aki már 1464-ben szepesi vikárius volt („Maister Georgius Lewdischait dy czeyt vicarius awff Sanndt Mertinszperg“), majd szepesi örkanonok (1481) és éneklőkanonok, végül vikárius (1482-1495). 1496. december 2-án már néhaiként említik. 1496-os, virágvasárnap előtti végrendeletének örökösei: a szepesi Szent Márton-káptalan, annak István kanonokja, a lőcsei Szent Jakab-egyház, a lőcsei ferences kolostor és ispotály, a felkai, poprádi és lőcsei káplánok, a poprádi plébános, a menedékkői karthauzi monostor, Rigner János lőcsei altarista, valamint Szalóki András szepesi kanonok (korábbi ferrarai iskolatársa), András, Gáspár és Kristóf mesterek, valamint rokonai, édesanyja, testvérei, nővére Judit és annak leánya Katalin, illetve Henckel János és György, István scholaris és Balázs. Tanúi: Liszkai Márton és Szalóki András szepesi kanonokok, Henckel György és Rigner János lőcsei polgár. A végrendeletben támogatta unokaöccse, Henckel János (akinek anyai nagyapja volt Konrad Leudischit vagy más néven Kuntz) tanulmányait, az ő tanulmányaira négy évig évi 20 forintot hagyott. Könyvtárának több darabja (Hugo de Petro Florido: Petrus Lombardus szentenciáinak magyarázata [Sermones de tempore, Commentarii super II. et IV. libros, Sententiarum], Aquinói Szent Tamás: Quaestiones de XII quodlibet, Iohannes de Turrecremata: Expositio Psalterii, Balthasar de

- Portas: Expositio canonis missae, Iohannes Andreae: Super arboribus consanguinitatis, affinitatis et cognationis spiritualis, valamint egy formulárium [notariusára hagyta], két misszálé [egyiket Szalóki Andrásra hagyta] és egy posztilla [notariusára hagyta] ismert. A lőcsei kolostorra 14 forintot hagyott egy könyv miatt. Apja Kuncz (Konrád) Leudischit/Cuncze Lewdyschaide, a bányavárosok főharmincad-ispánja (1449). *megjegyz:* A magister artium fokozatot Krakkóban szerezte. [VE 377-378, GPF 90, HSzKSz II 184-185 (Nr1578), DL 12419, 20515, DF 213207, 213754, 262671, 263196, 271386, 271413, 281657, 281769, CW AS I 352-355, II 78, KI HCRH XI 69-70, IH 373, IBB I 88, 162, 165, 175 (Nr520, 1039, 1058, 1114), JS II Nr327, BH I 402-403, 429 (Nr1629, 1738), III 172, 263-264 (Nr1496-1500), IBL 133, NT Sz Nr216, 259, PMSZ 117-118, BVB II 170-171, BRKI 218, 223, 296, 430-431 (Nr108), CsJ ASzK 347, TM 41, 42, 51, 89, 90, 124, 131, 132, 135, 172, ESM 42, 66, CsZ R 70-71, CTN FA 142]
- 869 Petrus Zeckel Transsilvanus de Cibino** (Zeckel/Székely) *s:* Nagyszeben (81, Sibiu RO), *be:* 1486.3.22. **M,** *foke:* MDr 1490, *egyetpálya:* 1486. március 22-én a szabad művészetek doktoraként az orvosi karon vizsgázott (private examinatus dicti collegii Ferrariensi in Medicinae facultate, studuit autem Viennae et Paduae). 1490. október 5-én mint a kánonjog és a szabad művészetek doktora megkapta az orvosi doktori jelvényeket. *univ:* Bécs 1475, Padova 1486 *torpálya:* Ld. 524. szám alatt. *megjegyz:* Petrus Transilvanus de Cibinio plebanus Stolczmburg (1490). Tonk Sándor szerint a plébános és az orvos nem azonos személy. A jogot nem biztos, hogy Ferrarában tanulta. [VE 376, 377, GPF 78, 86, TA 244 (Nr4884), ZW VII 454-456 (Nr4666), VIII (Nr5452), TS 319, 320, HSzP KB 62-63]
- 870 Johannes hungaro** (Krassófi Orbonász) *s:* Krassóvár (26, Caraşova RO), *egybtiszt:* fratello del capitano Nandoralbensis, *be:* 1488.9.7. *egyetélet:* 1488. szeptember 7-én a szabad művészetek rektorválasztásakor kitört verekedésben megsebesült. Gyógyítását Eleonóra hercegnő vállalta, és a magyar tanulóknak külön házat rendeztetett be. *torpálya:* Valószínűleg Krassófi Orbonász György nándorfehérvári kapitány (1488?-1490) öccse, aki 1488-ban vélehetően Hatvani Gáspárral volt kapitány. 1477-ben említik a három testvért: Györgyöt, Jánost és Katalint. *megjegyz:* Messer Joanes. [VE 376, ABO 122-124 (Nr82), EG Orbonász (krassófi), CTHNP 145, SzM BZ 217]
- 871 Stephanus** (Bakóc/Szatmári) *s:* Erdőd (41, Ardud RO), *egybtiszt:* fratello del Magnifico Messer Thomaso, secretario dela Maiestà del Signor Re Mattia, *be:* 1488.9.7. *egyetélet:* 1488. szeptember 7-én a szabad művészetek rektorválasztásakor kitört verekedés miatt Padovába távozott. 1500 elején még Ferrarában tartózkodott, de az év őszén már Magyarországon volt. *univ:* Krakkó 1483, Padova 1488 *torpálya:* Ld. 529. szám alatt. [VE 377, ABO 122-124 (Nr82), HSzKSz II 242 (Nr2275), CTN FA 87, 99, CTN GP 9, CTN EBT 14]
- 872 Georgius de Rans** *s:* Rans ?- *egybtiszt:* r[ector] capellae Sancti Ladislai regis civitatis Budensis, *be:* 1489.9.26. *egyetpálya:* 1489. szeptember 26-án Pesti Gergely kánonjogi vizsgájának tanúi között található ő, Várad Sulyok Péter

- és Orosz Péter. [VE 376-377, GPF 85]
- 873 Gregorius Ungarus de Pesth** *sꝛ*: Pest (34 H), *be*: 1489.9.24. **J**, *fok*: JLic 1489, JDr 1489, *egyetpálya*: 1489. szeptember 24-én mint kánonjogi tanuló tanú egy német diák kánonjogi vizsgáján. 1489. szeptember 26-án a szabad művészetek doktoraként a kánonjog licenciátusa lett. A vizsga tanúi: Orosz Péter, Váradi Sulyok Péter és Rans-i György. *univ*: Bécs 1474, Bologna 1489 *torpálya*: Ld. 269. szám alatt. [VE 376-377, 416, GPF 85, TA 239 (Nr4769), KKL 346 (89.lj.), KK SER 71, 203-204, KA PÉH 219, SZSZR Nr4262, 3806]
- 874 Petrus Oroz** *sꝛ*: Csicsér (51, Čičarovce SK), *egyhtiszt*: praepositus Vesprimiensis Ungarie, *be*: 1489.9.26. *egyetpálya*: 1489. szeptember 26-án Pesti Gergely kánonjogi vizsgájának tanúi között található ő is, miként Váradi Sulyok Péter és Rans-i György. *torpálya*: Veszprémi kanonok (1488-1501). *megjegyz*: Veress Orosz Pétert és Sulyok Pétert egy személyként kezeli. [VE 376-377, GPF 85, KBV 97]
- 875 Petrus Svaliok ungarus** (Váradi Sulyok) *sꝛ*: Nagyvárad (9, Oradea RO), *egyhtiszt*: canonicus ecclesiae Varadiensis et Albensis Regalis, *be*: 1489.9.26. *egyetpálya*: 1489. szeptember 26-án Pesti Gergely kánonjogi vizsgájának tanúi: Váradi Sulyok Péter, Orosz Péter és Rans-i György. *torpálya*: Váradi és fehérvári kanonok (1489). *megjegyz*: Veress Orosz Pétert és Sulyok Pétert egy személyként kezeli. [VE 376-377, GPF 85, KJ 375]
- 876 Gregorius de Guda filius Emerici** (Szabó ?) *sꝛ*: Buda (35 H), *be*: 1491.4.9. **J**, *egyetpálya*: 1491. április 9-én Budai Gergely és Bari Orbán kánonjogi hallgatóként tanúk Gosztanyi Bed Lőrinc vizsgáján a szabad művészetek fakultásán. *univ*: Padova 1489 ? *torpálya*: Vö. Budai Szabó Gergely. [VE 377, GPF 87, KA BPP 545-546, 915 (62 ábra: Szabó Imre leszármazottai)]
- 877 Laurentius Beed de Bozthon** (Beed/Gosztanyi) *sꝛ*: Gasztony (53 H), *be*: 1491.4.9. **Ph**, *egyetpálya*: 1491. április 9-én Budai Gergely és Bari Orbán kánonjogi hallgatóként tanúk Gosztanyi Bed Lőrinc vizsgáján a szabad művészetek fakultásán. *univ*: Bécs ?, Padova 1501 ? *torpálya*: Ld. 593. szám alatt. *megjegyz*: Gosztanyi Lőrinc [VE 377, GPF 87, TA 258 (Nr5224), FTE 71, FT 369-370]
- 878 Urbanus de Bar Pannonius** *sꝛ*: Bár ?- *be*: 1491.4.9. **J**, *egyetpálya*: 1491. április 9-én Budai Gergely és Bari Orbán kánonjogi hallgatóként tanúk Gosztanyi Bed Lőrinc vizsgáján a szabad művészetek fakultásán. [VE 377, GPF 87]
- 879 Andreas de Saloch** *sꝛ*: Egerszalók (18 H), *egyhtiszt*: presbiter Agriensis dioecesis, *egyhmegye*: Eger, *be*: 1493.3.1. *egyetpálya*: 1493. március 1-én Szalóki András, Lőcsei Sartor Márton és Lőcsei Moler Gáspár tanú Leideschit György kánonjogi doktori vizsgáján. *torpálya*: Szepesi kanonok (1496-1512), 1512-ben a káptalan dékánja. Jegyző (1497). Leudischit György szepesi kanonok 1496-os végrendeletének egyik örököse (egy misszálét is kapott) és tanúja. [VE 376-377, GPF 91, DL 20515, DF 281657, CsJ ASzK 347, KB 13, TM 162]
- 880 Caspar Moler civis de Leweza** (Moler) *sꝛ*: Lőcse (42, Levoča SK), *be*: 1493.3.1. *egyetpálya*: 1493. március 1-én Szalóki András, Lőcsei Sartor Márton

- és Lőcsei Moler Gáspár tanú Leudeschit György kánonjogi doktori vizsgáján. *torpálya*: Vö. Caspat Moler lőcsei polgár aki 1491-ben, 10492-ben és 1493-ban többször szerepel a lőcsei Krisztus Teste-társulat jegyzőkönyvében. *megjegyz*: Gaspar. [VE 377-378, GPF 91, IBL 193-194]
- 881 Jacobus de Zuhafeu Pannonicus** *s*: Szuhafo (16 H), *be*: 1493.9.7. **J**, *foke*: JDr 1496, *egyetpálya*: 1493. szeptember 7-én Gyarmati István kánonjogi vizsgájának tanúi: Schaidler Pál és Gosztonyi János mint humanista professzorok (venerabiles humanitatis studiorum professores) és Szuhafoi Jakab mint a római jog professzora (legum professor). November 28-án Szuhafoi Jakab és Schaidler Pál tanúk egy vizsgán 1495. május 19-én a jogászok rektoraként egy vizsga tanúja. November 26-án a jogászok rektoraként tanú. December 24-én mint rektor tanú. 1496. február 26-án mint rektor tanú. Június 11-én rektorként mindkét jog doktora. *torpálya*: Várad kanonok (1500-1510). *megjegyz*: Iacobus Zoafi ungarus (1495), Iacobus de Zuhafen panonicus, Iacobus Zuafeo Pannonius. [VE 379-381, GPF 95, 99, 101, HAF 96]
- 882 Johannes Gostan** (Gosztonyi) *s*: Szeleste (53 H), *egyhtiszt*: canonicus Strigoniensis, *be*: 1493.9.7. **J**, *egyetpálya*: 1493. szeptember 7-én Gyarmati István kánonjogi vizsgájának tanúi: Schaidler Pál és Gosztonyi János mint humanista professzorok (venerabiles humanitatis studiorum professores) és Szuhafoi Jakab mint a római jog professzora. *univ*: Bécs 1489, Németország ?, Párizs 1514 *torpálya*: Ld. 59. szám alatt. *megjegyz*: Ioannes. Párizsban avatták doktorrá. A MaMüL adatai szerint Bolognában is járt. [VE 379-380, GPF 95, TA 267 (Nr5439), BH I 390 (Nr1578), III 261 (Nr2436-2437), KJ 41, 114, 173, 293-295, KKL 197, FT 369, MaMüL III 287, CTN FA 67, 73, 105, KFG KP 68]
- 883 Johannes Jacobi de Angelis Ungarus** (Angelus/Frangepán ?) *s*: Zengg (94, Senj HR), *egyhtiszt*: ex nobilibus comitum Cetinae inferioribus Pannoniae regni Hungariae tamquam civis et habitator Venetiarum, *be*: 1493.6.11. **Ph, M**, *foke*: PhDr 1493, ThDr 1493, *egyetpálya*: 1493. június 11-én doktorált a szabad művészetekből és medicinából. *univ*: Padova 1493 *torpálya*: Ld. 544. szám alatt. *megjegyz*: Joannes. [VE 379, DL 21110, MHEZ XI 79, 82-85, 88, 89, KA EÜ 621, 626]
- 884 Martinus Sartore civis de Leweza** (Sartoris) *s*: Lőcse (42, Levoča SK), *be*: 1493.3.1. *egyetpálya*: 1493. március 1-én Szalóki András, Lőcsei Sartor Márton és Lőcsei Moler Gáspár tanú Leideschit György kánonjogi doktori vizsgáján. [VE 377-378, GPF 91]
- 885 Paulus Schaidar de Cratmnitiano** (Schaidler) *s*: Körmöcbánya (6, Kremnica SK), *egyhtiszt*: canonicus Strigoniensis, *be*: 1493.9.7. **J**, *egyetpálya*: 1493. szeptember 7-én Gyarmati István kánonjogi vizsgájának tanúi: Schaidler Pál és Gosztonyi János mint humanista professzorok (venerabilis humanitatis studiorum professor) és Szuhafoi Jakab mint a római jog professzora (nobilis legum professor). 1493. november 28-án Szuhafoi Jakab és Schaidler Pál tanúk egy vizsgán. Ifj. Guarino tanítványa. *egyetélet*: 1495-ben Ferrarában megvásárolta Marcus Tullius Cicero: Epistolarum familiarium libri VII c.

- művét. *univ*: Krakkó 1484 *torpálya*: Schaider Pál. Esztergomi kanonok (1493). Körmöcbánya város jegyzője (1508?-1519), 1520-tól Körmöcbánya plébánosa. Élete végén a reformáció hatása alá került. Schaider Péternek, Beatrix királyné körmöci kamaraispánjának az unokaöccse. Aldus Manutius Csulai More Fülöpnek ajánlott Cicero levélkiadásában „Paulum quendam Pannonium” dicsérte, mint ifj. Guarinoval közös tanítványát Ferrarában, utalt emendátori tevékenységére (1513). *megjegyz*: Veress tévesen azonosította Kétházi Pállal. [VE 379-380, GPF 95, HSzKSz II 249 (Nr2634), BH I 104, KK SER 89-90, 150-151, 204, KKES 265, TSZS 341, ÚMIL III 1779, MaMüL X 245]
- 886 Stephanus de Germath natus Michael** (Gyarmati) *s*: Gyarmat (17 H), *egybtiszt*: canonicus ecclesiae Quinqueecclesiensis et archidiaconus de Baronya eiusdem ecclesiae, *egyhmegye*: Győr, *be*: 1493.9.7. **J**, *foke*: JDr 1493, *egytpálya*: 1493. szeptember 7-én kánonjogból doktorált. Tanúi: Schaider Pál, Gosztonyi János és Szuhafői Jakab. *univ*: Padova 1493, Pavia 1493 *torpálya*: Ld. 547. szám alatt. [VE 379, GPF 94, FTE 71, FT 370]
- 887 Gregorius Blasii litterati de Segadino de Ungaria** (Litterati) *s*: Szeged (13 H), *egybtiszt*: frater Ordinis Minorum, *be*: 1495.10.10. *egytpálya*: 1495. október 10-én Zagovity Miklós szabadművészetek doktori vizsgájának tanúja. 1496. január 4-én Mohácsi János doktori vizsgájának tanúi Szegedi Gergely és Zagovity Miklós. *univ*: Párizs 1500 *torpálya*: Vö. Szegedi Gergely ferences szerzetes. *megjegyz*: Frater Gregorius Pannonius de Segedino ordinis minorum (1496). Bálint Sándor kétségbe vonja, hogy azonos lenne a Sorbonne diákjával. [VE 380, 381, GPF 99, 101, CsSzK 84, 153, BSR 70, TPCsSz 274-275, MaMüL XI 21, CsZ R 27, 53, 198-199]
- 888 Johannes Gasparis de Hagwat pannonus** (Literati) *s*: Nagyváty (5 H), *be*: 1495.10.10. **Ph**, *foke*: ThBacc 1495, *egytpálya*: 1495. október 10-én a szabad művészetek doktora. *univ*: Bécs 1491, Padova 1495e *torpálya*: Ld. 552. szám alatt. *megjegyz*: Ioannes. [VE 380, GPF 98, TA 271 (Nr5515), DL 13889, 49527, 45793, DF 247341, 247849-247850, KJ 411]
- 889 Nicolaus filius Philippi Zagowitk de Dalmatia** (Zagowith) *s*: Atyina (87, Voćin HR), *egyhmegye*: Zágráb, *be*: 1495.10.10. **Ph**, *foke*: ThBacc 1495, *egytpálya*: 1495. október 10-én magisterként doktorált a szabad művészetekből, egyik tanúja Szegedi Gergely. 1496. január 4-én Mohácsi János doktori vizsgájának tanúi Szegedi Gergely és Zagovity Miklós. *univ*: Krakkó 1493, Padova 1495 *torpálya*: Ld. 554. szám alatt. *megjegyz*: Nicolaus de Atina (1496). [VE 380, 381, GPF 98, 101, KK SER 202, HSzKSz II 294 (Nr2904), SAS 143]
- 890 Johannes de Mohacz regni Pannonio filius quondam Gregorii Zabo** (Zabo/Szabó) *s*: Mohács (5 H), *be*: 1496.1.4. **Ph**, *foke*: PhDr 1496, *egytpálya*: 1496. január 4-én a magisterként szabad művészetek doktora. Tanúi Szegedi Gergely és Zagovity Miklós. *univ*: Bécs 1490, Padova 1497 *torpálya*: Ld. 558. szám alatt. *megjegyz*: Joannes. [VE 380, GPF 100, TA 270, 278 (Nr5501, 5682)]
- 891 Nicolaus de Rerineur de Ungaria** *s*: Körmend (53 H), *egybtiszt*: frater Ordinis Minorum provinciae Ungariae, *be*: 1497.4.6. **Th**, *foke*: ThMag 1497,

- ThDr 1497, *egyetpályá*: 1497. április 6-án lett teológiai borostyánkoszorúsként vizsgázott a teológus magisterek kollégiuma előtt és megkapta a magisteri jelvényeket valamint doktor is lett. [VE 381, GPF 102]
- 892 Michael Zechel de Labatlan** (Székely) *sꝛ*: Lábatlan (14 H), *egybtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1498.10.2. **Th**, *egyetpályá*: 1498. október 2-án teológiát tanulni küldték Ferrarába. *univ*: Perugia 1496 *torpályá*: Vö. Pécsi Székely Mihály. [HA 258, ILD 439]
- 893 N. N.** *sꝛ*: Magyarország (120), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1498.6.20. *egyetpályá*: 1498. június 20-án vizsgázott a magisterségért. *univ*: Padova 1491, Perugia 1481, Siena 1507. [VE 382]
- 894 Osvaldus de Quinquecclesiis** *sꝛ*: Pécs (5 H), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1498.6.20. **Th**, *fok*: ThMag 1498, *egyetpályá*: 1498. június 20-án vizsgázott a magisterségért. *univ*: Bologna 1488, Köln 1490, Padova 1496 *torpályá*: Ld. 266. szám alatt. [VE 382, HA 254, MOPH VIII 433, ILD 433, 462, AR GB 41-42]
- 895 Petrus** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1499.2.20. *egyetpályá*: 1499. február 20-án Battista Guarino Bátor Miklós váci püspöknek szóló levelében panaszkodik, mert kiváló tanítványát hirtelen hazahívták. *torpályá*: 1499-ben hazatért Magyarországra, mivel - feltételezhetően egyházi - javadalmat kapott. Érszegi Géza szerint Bátor Miklós váci püspök kancelláriájának egyik tagja. *megjegyz*: 1499 előtt tanult itt. [ÉGBO 43, RMBM 134-135, 138-139, KFGFPN 267]
- 896 Emericus Pannonius** *sꝛ*: Vaja ? (40 H), *egybtiszt*: canonicus Waradiensis, *be*: 1500.12.2. **J**, *egyetpályá*: 1500. december 2-án Késmárki Jánosnak, a szepesolaszi kápolna rektorának teológiai doktori vizsgáján tanú. 1501. szeptember 23-án Magyarországi László és Imre kánonjogi hallgatókként, valamint Egri Bernát tanúk Snapek János doktori vizsgáján. *torpályá*: Váradi kanonok (1500-1501). Vö. Vajai Domonkos fia Imre váradi kanonok, a Szent László-társaskáptalan kanonokja (1500-1526), akinek rokona Vajai László nikodémiai püspök, egri esperes, jászói prépost, Estei Hippolit egri püspöki helyettese, továbbá Vajai Ibrányi István esztergomi örkanonok, Vajai Ibrányi György titeli kanonok és Vajai Ferenc esztergomi kanonok. [VE 382, 383, GPF 109, TS 226]
- 897 Johannes de Olazii** *sꝛ*: Késmárk (42, Kežmarok SK), *egybtiszt*: rector ecclesiae Sancti Iohannis Baptistae de Olazii comitatus Schepusiensis, *egyhmegye*: Esztergom, *be*: 1500.10.20. **Th**, *fok*: ThDr 1500, *egyetpályá*: 1500. október 20-án egy doktori vizsga tanúja. 1500. december 2-án teológiai doktorrá avatták. Tanúja Magyarországi Imre. *torpályá*: Késmárki János a teológia tanára, szepesi plébános. Egy latin teológiai könyv scriptora („Haec summa compilata est per ... Joannem de Késmárk sacrae paginae professorem, quondam plebanum in Olassy”). A munka tulajdonosa 1519-ben Henckel János. *megjegyz*: Ioannes. Diocesis Schepusiensis (sic!) regni Ungariae. Ioannes Mathias de Kezmarck ecclesiae curatae Sancti Ioannis Baptistae de Olazii (1500). [VE 382, GPF 108, 109, ASFE (<http://asfe.unibo.it/en/persona/PAR0047>), DL 50328, CsJ 138, BH I 423 (Nr1707)]

- 898 **Johannes Waradiensis** *sꝛ*: Nagyvárad (9, Oradea RO), *be*: 1500.5.25. *egyetpálya*: 1500. május 25-én egy vizsga tanúja mint ferrarai diák. *megjegyz*: Ioannes. Tonk szerint ekkor doktori vizsgát tett. [VE 382, GPF 107, TS 267]
- 899 **Nicolaus de Bachika** (Bácskai, Bacskai) *sꝛ*: Bacska (57, Bačka SK), *egybtiszt*: clericus Agriensis, *be*: 1500.5.2. *egyetélet*: 1500. május 2-án ferrarai tanulóként kérvényezte a pápától, hogy bármiféle általa elfoglalandó egyházi javadalmat szabadon megtarthasson, de a nagyobb papi rendeket se kelljen felvennie. *torpálya*: Bacskai Menyhért fia Miklós, 1498-ban említik először a források, 1500-ban 18 éves volt. Az egri Szent Péter-társakáptalan prépostja (1500-1526), a királyi kancellária titkára (1518). Apjának unokatestvére Bacskai János fia Miklós ungi főesperes (1484-1496), mislyei prépost (1494-1496), veszprémi kisprépost (1494). 1488-ban Rómában járt diplomáciai szolgálatban, lengyelországi pápai legátus (1499). Váradi (1498), szerémi (1500), nyitrai (1501-1503), erdélyi (1503-1504) püspök, nyitrai örökös ispán. [VE 382, KB 25-26, TSZS 341, VK MESz 732, CTN BM 144-146, CTNE 55, 61, CTN FA 63, 86, 98]
- 900 **Philippus Cyulanus Pannonius** (Csulai Mór) *sꝛ*: Kis-, Nagycsula (62, Ciula Mică, Mare RO), *be*: 1500.5.25. *egyetpálya*: 1500. május 25-én egy vizsga tanúja, mint studens Bononiae. *univ*: Bologna 1490, Padova 1513 *torpálya*: Ld. 273. szám alatt. [VE 382, GPF 107, FTSzÖ 36, 41-43, K] 301 (3.lj.), KB 29, KK SER 90, 98, 211, FTCsMF 39, 48-53, 56-70, BIH 176-177, CTN FA 93]
- 901 **Bernardus Pannonius de Agria** *sꝛ*: Eger (18 H), *be*: 1501.9.23. **J**, *egyetpálya*: 1501. szeptember 23-án Magyarországi László és Imre, valamint Egri Bernát a humanitas tanulójaként (in studiis humanitatis) tanúk Snapek János doktori vizsgáján. Később a magán- és kánonjog doktoraként említik. *torpálya*: Vö. Albisi Bernát egri éneklőkanonok (1514-1527), királyi titkár (1523-), az erdélyi püspökség kormányzója (1525-1526). 1483 körül született (egy 1518-as perben 35 év körülnek írják le). *megjegyz*: Bernardinus. [VE 383, GPF 109, CDPR 29-32 (Nr20), KB 15, CTNE 52]
- 902 **Johannes Snapek Pannonius** (Snapek) *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1501.9.23. **J**, *fok*: JDr 1501, *egyetpálya*: 1501. szeptember 23-án mindkét jog doktora lett. Tanúi Magyarországi László és Imre, valamint Egri Bernát. *univ*: Bologna 1501. *megjegyz*: Ioannes. [VE 383, GPF 108]
- 903 **Ladislaus Pannonius** (Kálmáncsehi) *sꝛ*: Kálmánca (38 H), *egybtiszt*: praepositus cathedralis ecclesiae Waradiensis, *be*: 1501.9.23. **J**, *egyetpálya*: 1501. szeptember 23-án Magyarországi László és Imre kánonjogi hallgatókként, valamint Egri Bernát tanúk Snapek János doktori vizsgáján. *univ*: Bécs 1489 *torpálya*: Váradi prépost (1504-1513). Valószínűleg Kálmáncsehi Domonkos rokona. Vö. a Lányi-kódex scriptora („per me Ladislaum presbyterum de Kalmanchey”). [VE 383, GPF 109, TA 268 (Nr5450), KIV 13, BH I 210 (Nr693)]
- 904 **Johannes Erdod** (Erdődi) *sꝛ*: Erdőd (41, Ardud RO), *be*: 1502. *univ*: Bologna, 1503, Bécs 1504, Padova 1509 *torpálya*: Ld. 300. szám alatt. [VE 383, TA 397 (Nr6136), KK SER 92, 152-153, 208, CTNE 57, 58, CTHNP I 57, 75, CTN EBT 17]

- 905 Nicolaus Ungarus** sz: Magyarország (120), *egybtiszt*: frater [ordinis Minorum], *be*: 1503.9.25. **Th**, *egyetélet*: 1503. szeptember 25-én részt vett a ferrarai konvent kongregációján. *megjegyz*: Egyetemi tanulmányai kérdések. [CSBSF 395 (Nr717)]
- 906 Michael Pannonius** (Sartoris) sz: Peremarton (54 H), *be*: 1506.2.12. **M**, *fok*: MBacc 1506, MDr 1506, *egyetpálya*: 1506. február 12-én az orvosi borostyánkoszorús, 1506. július 2-án mester. 1520-ban a szabad művészetek és az orvostudomány doktoraként említik. *univ*: Bécs 1496, 1506 *torpálya*: Orvosi tanulmányait Bécsben kezdte. Ferrarából Bécsbe visszatérve 1508. február 17-én kérte ferrarai oklevelének elismerését, ekkor megtagadták. Április 14-én újra kérte a ferrarai oklevél elismerését a bécsi orvosi kartól, ekkortól az egyetem jelentős professzora. 1521-ben háza volt Bécsben is, a bécsi egyetem magyar nemzetének emlékező bejegyzése a város tanácsosaként is emlegeti. Meghalt 1528. május 26-án, Bécsben. Vö. Csallóközi Suta Mihály, Tescheni Hedvig orvosa és titkára (1516), Szapolyai János és György udvari orvosa és titkára (1522). Működött Szepeshelyen (1520), majd 1522-ben Lőcse városi orvosa. 1518-ban Szmrecsányi Kristóf szepesi kanonok végrendeletének végrehajtója mint artium, liberalium et medicinae doctor, szepesi kanonok. Később szepesi második várnagy és jabloncai Holy Mátyás nevű apósa után szepesi alispán. György nevű fia kislomnici Sutha néven szepesi alipsán (1563). *megjegyz*: Michael Pannonius (1520). [VE 419, TA 279 (Nr5699), AFMV III 58, 64, 65, 68-69, 75-76, 140, 143-144, 149, 155, 161, 164, 168, 175, 178, 307, 348 (Reg.), ET 284-285, CW I 372-373 (Nr48), FLM 101, PMSZ 143, KA Sz 237-238, TM 46, HSzP KB 65-66]
- 907 Valentinus Quinqueecclesiensis** sz: Pécs (5 H), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1507.12.2. **Th**, *egyetpálya*: 1507. december 2-án a ferrarai Szent Domonkos kolostorba küldték teológiát tanulni. *univ*: Perugia 1481 ?, Bécs 1492, Siena 1493 *torpálya*: 1495. március 20-án mint magister pécsi perjel és a magyarországi rendtartomány vikáriusa. 1496. január 12-én a lábatlani konventbe helyezték. 1500. április 15-én említik utoljára. Egyelőre nem tudni, hogy Erdélyi vagy Pécsi Bálint azonos azzal a Bálint mesterrel, aki 1495-ben a budai studium régense, 1497-ben kap felmentést budai perjelsége alól, mert nem tudta egyszerre a perjeli és régensi teendőket ellátni. 1499-ben a generális magister a budai studium officialisairól való gondoskodással bízta meg, és megengedte neki, hogy a szent évben (1500-ban) Rómába menjen a káptalanra, amit azonban csak 1501-ben tartottak meg. 1501. május 30-án magisterként mint magyarországi provinciális képviselte a magyarországi rendtartományt. 1502. augusztus 19-én ismét tartományi perjel. [VE 383, TA 273 (Nr5567), HA 252-253, 263, MOPH VIII 364, ILD 395, 439]
- 908 Philippus de Ungaria** sz: Magyarország (120), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum], *be*: 1509.7.9. **Th**, *egyetpálya*: 1509. július 9-én a Szent Domonkos kolostorban baccalarius extraordinarius-i címet nyerhet, ha megfelel a vizsgán magister Eustachius de Bononia előtt. *torpálya*: Valószínűleg azonos azzal a Fülöppel, aki a szegedi domonkos konventből

- indult itáliai tanulmányútra, azonban út közben, egy Dráva-menti faluban megtámadták, és kifosztották. [VE 383, HA 263, ILD 440, 469, TSZS 327]
- 909 Matheus Theyz de Bistrita Transsilvana** (Theyz) *sꝛ*: Beszterce (84, Bistrița RO), *be*: 1516.4.19. **J**, *foke*: JDr 1516, *egyetpálya*: 1516. április 19-én kapta meg a kánonjogi doktori jelvényeket. *univ*: Bécs 1516e *torpálya*: Egyetemi tanulmányai előtt valószínűleg domonkos studium particulareban tanult. [VE 383-384, GPF 116, ASFE (<http://asfe.unibo.it/en/persona/PAR0730>), TA 322 (Nr3742), TS 293]
- 910 Nicolaus Wrthesy de Bozthe** (Wrthesy/Vértesi) *sꝛ*: Básztyé (elpusztult) (14 H SK), *be*: 1518. *egyetélet*: 1518. október 15-én II. Lajos a titeli káptalan prépostságát Miklósnak, jelenleg a ferrarai gimnázium tanulójának adományozta. *torpálya*: Básztyéli Vértesi Miklós. 1504 körül született. Titeli prépost (1518-1520), majd megvált egyházi tisztségétől és megházasodott. Fia György. Apja Vértesi Ferenc, aki az 1505. évi rákosi országgyűlésen Esztergom megyét képviselte. Anyja Bakóc Katalin, Tamás érsek testvére. *megjegyz*: Básztyé mára elpusztult település. [DL 47265, ÁMTF II. 226-227, CTN EBT 12, 19-20]
- 911 Franciscus Erdod** *sꝛ*: Erdőd (41, Ardud RO), *be*: 1519. *egyetpálya*: Calcagnini Caelius 1518 őszén megkérte Piso János tanárt, hogy Ferenc nála lakhasson, azonban végül nem nála lakott. *egyetélet*: Ferrarába 14 évesen érkezett. *torpálya*: Vö. Básztyéli Vértesi Miklós. *megjegyz*: C. Tóth Norbert szerint azonos Básztyéli Vértesi Miklóssal, szerinte a tévedést az okozza, hogy az egyetem történetírója „Franciscus Erdődi germanus Strigoniensis cardinalis” formában, azaz apja neve alatt vette fel munkájába Miklós nevét. [VE 384-385, CTN EBT 19-20]
- 912 Matheus Chege Pannonius** (Chege) *sꝛ*: Győrújbarát (a középkorban: Nagybaráti) (17 H), *egyhmege*: Győr, *be*: 1520.5.9. **Ph**, *egyetpálya*: 1520. május 9-én egy doktori vizsgán tanú mint a szabad művészetek doktora. *torpálya*: A nagybaráti Csege család tagja. A család felemelkedését nagybaráti Csege János segítette, aki 1493-ban a turóci prépost Nagybaráti birtokán levő részen lakó jobbágya és ottani officialisa volt, 1500-ban már Győr megye egyik szolgabírája, nemes (1493-1500 között nemesítették valamikor). A címet 1524-ig viseli, közben győri alispán (1518). A család több tagja később győri kanonok lett: nagybaráti Csege János (1530-1545) és nagybaráti Csege Márton (1532-1542). Utóbbi külföldi egyetemen tanult (1539-ben már Győrben találjuk). [VE 385, GPF117, BVGY 356, 357, CTNSz 70-71]
- 913 Michael Dezythne Transilvanus** *sꝛ*: Zsidve (64, Jidvei RO), *egyhztisz*: plebanus de Eckemezeu, *be*: 1520.3.20. **J**, *foke*: JDr 1520, *egyetpálya*: 1520. március 20-án mindkét jog doktora lett. *univ*: Krakkó 1502, Bologna 1520 e. [VE 385, GPF 116, ASFE (<http://asfe.unibo.it/en/persona/PAR0747>), TS 300, HSzKSz II 344 (Nr3428)]
- 914 N. N.** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1526.11.10. [VE 385]
- 915 N. N.** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1526.11.10. [VE 385]
- 916 Wolphgangus Paksi** *sꝛ*: Paks (45 H), *be*: 1526.11.10. *univ*: Bologna 1526 *torpálya*: Ld. 349. szám alatt. *megjegyz*: Wolfgangus. [VE 385]

20. Velence

- 917 **Johannes de Eperyes** *sz:* Eperjes (37, Prešov SK), *egybtiszt:* plebanus ecclesiae parochialis sancti Nicolai episcopi et confessoris in eadem Eperies, *be:* 1498.7.9. *egytpálya:* 1498-ban doctorként említik. *univ:* Bécs 1492 ? *torpálya:* A litteraria Sodalitas Danubiana tagja, Konrad Celtes barátja. Eperjesi plébános (1498), szepesi kanonok, mester, matematikus, csillagász. 1499-ben már más az eperjesi plébános. *megjegyz:* M. Domenová szerint 1500-ban Velencében tanult. Török Mártánál nem szerepel ilyen nevű kanonok. [VE 413, TA 272 (Nr5545), IBE II 305, 306, 307 (Nr780, 782, 788), JM VH 209, LSMS 343]
- 918 **Gregorius de Transilvania** *sz:* Segesvár (79, Sighișoara RO), *egybtiszt:* frater Ordinis Praed., *be:* 1524.9.14. **Th.**, *egytpálya:* 1524. szept. 14-én a generális a velencei Szent János és Pál-konventbe helyezte baccalaureusnak, amíg vissza nem vonják. 1525. májusáig tartott itt szentencia előadásokat. *univ:* Róma 1525 *torpálya:* Ld. 708. sz. alatt. [ILD 451, 464-465]

21. Bologna (nem biztosan magyarországiak)

- 919 **Lodomericus filius domini comitis Dionisii de Ungaria** *sz:* Magyarország (120), *be:* 1268.10.26. *egytelel:* 1268. okt. 26-án Bolognában több társával együtt ígérte, hogy visszafizeti tartozását domino Bartholomeo Amanati 1725 kis pisai fontot forintokban és 12 dénáros nagy forintokban [ezüstgarasokban] értékben (mille septingentas viginti quinque libras pisanorum parvorum in florinis grossis duodecim denariorum). *torpálya:* Vö: Lodomér ifjabb királyi alkancellár (1264-66), váradi püspök (1268-79), esztergomi érsek (1279-98), esztergomi ispánnal (1280-98). Fejérpataky László szerint alkancellársága előtt veszprémi kanonok volt, hivatalviselése alatt azonban nem nevezik meg egyházi tisztségét. Származása nem tisztázott. Geric József szerint bolognai joghallgató volt. 1288-as levelének sorai arra utalnak, hogy ismerte: Horatius: Epistolae, Vergilius: Georgicon. 1261-ben említik Lodomér veszprémi éneklőkanonokot (1262-ben viszont már Pál a cantor). Körmendi Tamás azonban kétségbe vonta ezt az azonosítási lehetőséget, legutóbb pedig Bácsatyai Dániel fogalmazott meg egy új lehetőséget, miszerint Lodomér annak a Dénes ispánnak a fia, aki Aragóniába ment Jolánta hercegő, II. András lányának udvari embereként. Utóbbi vélemény miatt került ebbe a csoportba. *megjegyz:* Dominus Lodomerius. [VE 9, CSB VII 177 (Nr348), BH III 42 (Nr212-213), ZSAA 322-23, FLK 119, GJB 46, DF 253829, 207071, KTL 83-99, BDSZ 314-315, MaMül VII 77, EÉ 128-133, SZKL 141-143]
- 920 **Ludovicus filius domini comitis Ludovici de Ungaria** *sz:* Magyarország (120), *be:* 1268. *torpálya:* Ilyen nevű személyt nem ismerünk Jolánta hercegnő kíséretében, ugyanakkor nem lehetetlen, hogy Lajos is azok közé a másodgenerációs aragón nemesek közé tartozik, akiknek apja még a hercegnő kíséretében érkezett az Ibériai félszigetre. [VE 9, VSZD 415]
- 921 **Amor filius condam domini comitis Dionisii de Ungaria** *sz:* Magyar-

- ország (120), *be*: 1274.6.21. *egyetélet*: Pajzsvivője dominus Guillelmus Arnaldi de Sistro, aki 600 arany forint értékű adósságának kifizetését intézte. *torpálya*: Apja, Dénes II. András lányát, Jolánta hercegnőt kísérte Aragóniába, ahol beolvadt a helyi nemességbe. Amor feltehetően apja származását szem előtt tartva és mintegy megkülönböztető jelként jegyeztette be magát magyarországiaként az egyetemi iratokba. [VE 18, BDSZ 314-315]
- 922 **Franciscus de Sclavania** *sx*: Szlavónia (140, Slavonija HR), *egyhtiszt*: frater [ordinis Minorum], *be*: 1312.12.5. **Th**, *egyetélet*: 1312. december 5-én egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja. *megjegyz*: Egyetemi tanulmányai kérdésesek. Sclavania lehet Forli (Forlivio) megyében is. Slavia friulana [CSBSF XXV, 196 (Nr362)]
- 923 **Nicolaus de Sclavania** *sx*: Szlavónia (140, Slavonija HR), *egyhtiszt*: frater [ordinis Minorum], *be*: 1370.9.18. **Th**, *egyetélet*: 1370. szeptember 18-án egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja. 1373. június 14-én egy végrendelet tanúja mint a bolognai konvent tagja. *megjegyz*: Egyetemi tanulmányai kérdésesek. Sclavania lehet Forli (Forlivio) megyében is. Slavia friulana [CSBSF XXV, 255, 258 (Nr422, 425)]
- 924 **Gregorius del fu Ioreme (!) Ungherese** *sx*: Magyarország (120), *be*: 1375.12.4. *egyetélet*: Palisnai János foglya egy ferrarai párbaj után, aki szabadon engedte. *univ*: Bécs 1377 ? Unghese. Magyarországi származása egyelőre kérdéses. [VE 29, TA 45 (Nr9)]
- 925 **Ludovicus Simonis de Sclavania** *sx*: Szlavónia (140, Slavonija HR), *egyhtiszt*: frater [ordinis Minorum], *be*: 1456.2.19. *egyetélet*: 1456. febr. 19-én Bolognában végrendeletkésznél tanú. *megjegyz*: Egyetemi tanulmányai egyelőre kérdésesek. Sclavania lehet Forli (Forlivio) megyében is. Slavia friulana [MÁB 11, CPNR 274, CSBSF XXV]
- 926 **Johannes** *sx*: Magyarország (120), *egyhtiszt*: capellanus, *be*: 1492.1.6. *egyetélet*: 1492. jan. 6-án Escher János magáért és káplánjáért 1 magyar dukátot fizetett a német nemzetnek. *torpálya*: Escher János pécsi kanonok káplánja (1492). [VE 59, FT 353]
- 927 **Marianus de Lulijas** *sx*: Lulijas ? (0 PL ?), *egyhtiszt*: frater, conventus Cracoviensis provinciae Poloniae Ord. Praedicatorum, *be*: 1495.9.11. **Th**, *fok*: ThDr 1495, *egytpálya*: 1495. szeptember 11-én a teológia doktora. *univ*: Siena 1477 ?, Nápoly 1488 ? *torpálya*: Vö. Túri Márton. *megjegyz*: Mihálykó Ágnes szerint nem magyar származású, Veress Endre tévesen azonosította. Piana szerint a matrikulában másik névalak Marianus de Hungaria. [VE 60, FESB 125 (Nr425), BF FE 91, ILD 438, 441, 461, MÁB 12, CPRUB 204, SUB 146]
- 928 **Bartholomeus Embessor** *sx*: Magyarország ? (120), *egyhtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1498. **Th**, *egytpálya*: Az 1498-as rendi nagykáptalan helyezte Bolognába teológiát tanulni a magyarországi tartományt megillető helyre. *megjegyz*: Nem biztos, hogy magyarországi származású volt. [ILD 439]
- 929 **Jodocus Pistoris** *sx*: Magyarország ? (120), *egyhtiszt*: frater Ordinis Praed., *be*: 1498. **Th**, *egytpálya*: Az 1498-as rendi nagykáptalan helyezte Bolognába teológiát tanulni a magyarországi tartományt megillető helyre. *megjegyz*: Nem biztos, hogy magyarországi származású volt. [ILD 439]

22. Padova (nem biztosan magyarországiak)

- 930 Nicolaus de Matafatis** (Mathaffaris) *s.:* Zára (160, Zadar HR), *egybtiszt:* canonicus Waradiensis, *be:* 1328.5.7. **J**, *egyetpálya:* 1328-ban decretorum doctorként említik. Padovában profeszor volt. *univ:* Itália 1328 *torpálya:* Zárai horvát nemesi család leszármazottja. 1320-ban a padovai püspök helytartója. XII. János pápától 1328-ban nyert váradi kanonokságot üresedés címén. Zárai érsek (1333-1367). Halotti emlékműve, melyet Paolo da Sulmona tervezett, Zarában található. Apja, Guido zadari bíró. *megjegyz:* Nicolaus de Mathaffaris de Jadra (1330). Vicarius Venerabilis patris D. Ildebrandini, Dei et apostolica gratia episcopi Paduani (1320). Engel 1345-től közli a zárai érsekek listáját, Miklós nevű zárai érsekből hármat is közöl egymás után: 1345-47, 1358-67, 1368-69. Neki tulajdonítják egy névtelen szerző Obsidio Jadrensis című művét Zára veleneciek általi ostromáról. [VE 394, VE 1915 2, AG MUP I 306 (Nr604), PABP 782, AOKL XII (Nr415), EO III. 531, EP I 84, RKK 220, BFF 127]
- 931 Matheus q. d. Johannis Mathafaris de Jadra** (Mathaffaris) *s.:* Zára (160, Zadar HR), *be:* 1379.11.19. *egyetélet:* 1379. november 19-én mint nemes miles jelen volt Padovában mint padovai követ. *torpálya:* Zárai horvát nemesi család leszármazottja. Királynéi udvari lovag 1377-ben. *megjegyz:* Maffeo. Egyetemjárására konkrét adat nincs. [AG MUP II 141 (Nr1478), EP I 486]
- 932 Paulus de Hungaria** *s.:* [Szerém] (43, Srem SRB), *egybtiszt:* episcopus Sirmiensis, *be:* 1405.9.12. *egyetélet:* 1405. szeptember 12-én Pál szerémi püspök megbízta Magyarországi Sartor János magistert, hogy hajtsa be adósságait Magyarországi János spindariuson (stipendiarius in Padua) és másokon. Tanú: Matafaris Simon. *torpálya:* Farkas fia. Engelben 1410-től püspök. Május 24-én még püspök, június 24-én már üresedésben van. *megjegyz:* Valószínűleg korábban tanult Padovában (ha egyáltalán tanult itt). [VE 1915 6-7, AG MUP 441-442 (Nr2301), PABP 786, EP I 74, SAS 125, 135]
- 933 Simon de Matafaris de Jadra** (Matafaris) *s.:* Zára (160, Zadar HR), *be:* 1405.9.12. **J**, *fok:* JDr 1410, *egyetpálya:* 1410. szeptember 3-án vizsgázott kánonjogból. *egyetélet:* 1405. szeptember 12-én Pál szerémi püspök megbízta Magyarországi Sartor János magistert, hogy hajtsa be adósságait Magyarországi János stipendariuson és másokon. Tanú: Matafaris Simon. *megjegyz:* Dominus Symon de Mathafaris de Iadra f. spect. Militis d. Ludovici de Mathafaris de Iadra (1410). [AG MUP 441-442 (Nr2301), PABP 786, AGAGP I/1 43 (Nr115)]
- 934 Paulus Ongarello** *s.:* Magyarország (120), *be:* 1461. **J**, *egyetpálya:* A 15. században iura civilia publice legens. *egyetélet:* 1461-ben és 1463-ban a Duomo negyedben lakott. *torpálya:* 1469. augusztus 30-án Giovanni Lion oldalán említik. *megjegyz:* Paolo. [PGP 344, OTL 113 (94.lj.), 234, 237, TPCH 35]
- 935 Antonius de Zagrabia** *s.:* Zágráb, Zára (93, Zagreb HR), *egybtiszt:* frater Ordinis Praedicatorum, *be:* 1476.6.3. **Th**, *egyetpálya:* 1476. június 3-án teológiai hallgató, ahova tartományának generális káptalana küldte. *univ:* Perugia 1475 ?, Róma 1476, Itália 1500 ? *torpálya:* 1476-ban a zágrábi konvent tagja mint

- baccalaureus, majd a budai konventi főiskolán avatták magisterré. Vélhetően azonos Zárai Antal királyi káplánnal és korbáviai/modrusi püspökkel (1480-1486), akinek 1477. szeptember 8-án engedélyezte a generális, hogy mint baccalaureus, felvehesse a budai studiumban a magisteri jelvényeket. A magyar királyi udvarban tartózkodott, mivel királyi udvari káplán és Beatrix királyné gyónatója volt. 1478-ban engedélyt kapott arra, hogy udvari szolgálata miatt sociust válasszon magának (ez 1480-ban Szegedi Bátкаи Tamás), ekkor még mindig baccalaureusként említik. 1479-ben a budai konvent vikáriusa és kivették a konventet a magyar provinciális joghatósága alól. Ez sértette a többi tagot, s – feltehetően Debreceni Márk panasza után – öt hónap múlva felmentették a budai szolgálat alól. Kezdetben valószínűleg nem a modrusi püspökséget szánták neki (a püspöki méltóság viselésére már 1478-ban engedélyt kapott), amelyet végül 1480-ban kapott meg. A kinevezés miatt Mátyás vitába szállt a pápával (az utóbbi jelöltje Raguzai Kristóf volt), így csak 1485-ben kapta meg a pápai megerősítést. A tiszte 1486-ig töltötte be. A szentjebbi apátság commendatora (1486-1490). Vö. még Antal testvér, aki a 1478-ban a magyar rendtartomány lector sententiarius lett. [VE 165, HA 248, 324-328, MOPH VIII 335, ILD 426, 432, 442, 466, FVRSZ 227-229, IBD 21, 25, 26, FB AZ 282-302, CTN FA 78]
- 936 Johannes de Bare** sz: Béré (63, Bărai RO), *egybtisz:* frater Ordinis Praedicatorum, *be:* 1484.9.10. **Th,** *egyvtélet:* 1484. szeptember 10-én elkezdte a Bibliát tanulmányozni. *megjegyz:* Hasonló nevű település Torda megyében is. [VE 168, LJM II 14]
- 937 Bartholomeus Brixiensis** sz: Brescia (0, Brescia I), *egybtisz:* archidiaconus Dubicensi et canonicus Zagrabiensi, *be:* 1487.10.1. *egyvtpálya:* 1487. október 1-én Vitéz Mihály kánonjogi vizsgájának tanúi Túz István és Alfonz, Bertalan dubicai főesperes, Szkítiai Nagy Miklós és István pécsi kanonok. [VE 1915 18-19, AGAGP II/5 870-871 (Nr1185)]
- 938 Nicolaus Magnus de Scithia** (Magnus) sz: Magyarország (120), *be:* 1487.10.1. *egyvtpálya:* 1487. október 1-én Vitéz Mihály kánonjogi vizsgájának tanúi Túz István és Alfonz, Bertalan dubicai főesperes, Szkítiai Nagy Miklós és István pécsi kanonok. *megjegyz:* Esetleg Szicília ? [VE 1915 18-19, AGAGP II/5 870 (Nr1185)]
- 939 Johannes Antonii Ongarello** sz: Magyarország (120), *be:* 1491.1. **J,** *egyvtpálya:* 1491. januárjában promotore. *megjegyz:* Giovanni. [PGP 342]
- 940 Johannes Andreae Ongarello** sz: Magyarország (120), *be:* 1495. **J,** *egyvtpálya:* 1498-ban promotore. *egyvtélet:* 1495-ben, 1499-ben és 1505-ben a Duomo negyedben lakott mint doktor. *megjegyz:* Giovanni. [PGP 360, OTL 251, 253, 254]
- 941 Andreas Ongarello** sz: Magyarország (120), *be:* 1503. *egyvtélet:* 1503-ban a Duomo negyedben lakott mint doktor. *megjegyz:* Andrea. [OTL 254]

- 942 Ladislaus Balsa filius magnifici domini Petri Balsa ducis Sancti Sabe** (Balsa) *sꝛ*: Balsa ? (40 H), *egybtiszt*: praepositus Galgonzenensis, *be*: 1514.6.25. *egyetélet*: 1514. június 25-én a padovai püspöki hivatalban 16 magyarországi személyt nevez meg megbízottjaiként. *torpálya*: 1500-ban II. Ulászló neki adományozta a bélai apátságot a hozzá tartozó várral és az aparovci kastélyt. Glagoncai prépost (1500?-1514). Apja Balsa Péter szentszávai herceg, Ahmed pasa unokaöccse, aki latinos nevelésben részesült, a pozsonyi béke aláírói között találjuk nevét (1492). Az 1500-as évek elején az aula tagja, végrendeletét 1514-ben készítette el, ebben fiait II. Ulászlóra és II. Lajosra bízta. Anyja Donna Quirina. Testvére Mátyás. [VI 215, TL BSz 239-247, PT SzSzH 120-127]

23. Róma (nem biztosan magyarországiak)

- 943 Antonius de Zagrabia, de Jadra** *sꝛ*: Zágráb, Zára (93, Zagreb HR), *egybtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum [conventus Zagradiensis], *be*: 1476.2. *egyetélet*: 1476. február 12-én (Implom szerint 1477!) Zágrábi Imrével engedélyt kapott arra, hogy Rómába menjen tanulni és erre alamizsnát fogadjon el könyvre, ruhára és egyéb szükségletekre, valamint hogy a renden kívül, tisztességes személyek társaságában tartózkodjon. Ugyanekkor a generális megparancsolta Győri László testvérnek, hogy adja vissza 4 dukátos tartozását Antalnak. *univ*: Perugia 1475 ?, Padova 1476, Itália 1500 ? *torpálya*: Ld. 935. szám alatt. [VE 248, HA 247-248, 324-328, ILD 423, 426, 432, 449, 466, FVRSZ 227-229, IBD21, 25, 26, CTN FA 78, CTHNP I 42, MOPH VIII 335]

24. Ferrara (nem biztosan magyarországiak)

- 944 Meynardus de Lewardia** *sꝛ*: Kis-, Nagylévárd (36, Malé, Vel'ké Leváre SK), *be*: 1468.10.15. **J**, *egytpálya*: 1468. október 15-én kánonjogi tanulóként tanú egy vizsgán. 1469. január 21-én is tanú egy holland diák vizsgáján. [VE 369, GPF 49]
- 945 Johannes de Iadra de Dalmatia** *sꝛ*: Zára (160, Zadar HR), *egybtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1480.8.15. **Ph ?**, **Th**, *fok*: ThDr 1493, *egytpálya*: Ha azonos Zárai Antal unokaöccsével, akkor 1480. augusztus 15-én küldték Ferrarába tanulni, amíg a doktori fokozatot el nem éri. Ekkor ugyanis Beatrix királyné levelében testvérének, Eleonóra ferrarai hercegnének pártfogásába ajánlja, hogy a legjobb tanárhoz (Guarino fiához vagy máshoz kerüljön). 1493. április 15-én doktorált teológiából. *torpálya*: Talán Zárai Antal modrusi püspök unokaöccse. *megjegyz*: Ioannes. [VE 378, HA 326, NI BNyA II 440 (Nr290)]

25. Veress Endre művében szereplő, de az adattár korábbi részében figyelembe nem vett („kihúzott”) személyek

- 946 **Erasmus de Beke** *sꝯ*: Béke ? (36, Microvo SK), *egyhtiszt*: canonicus Warmiensis, *be*: 1420.1.6. [VE 36] *kihúzás oka*: Nem magyarországi.
- 947 **Caspar de Chiavas** *sꝯ*: Magyarország (120), *egyhtiszt*: frater Ordinis Minorum, *be*: 1487.2.20. [VE 376] *kihúzás oka*: Nem magyarországi.
- 948 **Johannes** (Bredenscheid) *sꝯ*: Magyarország (120), *be*: 1361.2.4. [VE 29] *kihúzás oka*: Nem magyarországi.
- 949 **Johannes Stock** (Stock) *sꝯ*: Szilézia (0, Slezsko PL), *be*: 1433.7.31. [VE 402] *kihúzás oka*: Nem magyarországi.
- 950 **Stephanus (de Ungaria)** *sꝯ*: Báncsa ? (elpusztult) (4 SRB), *egyhtiszt*: praepositus Poseniensis, *egyhmege*: Esztergom, *be*: 1266.12.11. [VE 5] *kihúzás oka*: Azonos Báncsa Istvánnal.
- 951 **Paulus de Ungaria** *sꝯ*: Alsóárma (6, Arma SK), *be*: 1268.1.19. [VE 6, 7] *kihúzás oka*: Azonos Pál somogyi főesperessel.
- 952 **Urbaxius de Ungaria** *sꝯ*: [Pozsega] (89, Požega HR), *egyhtiszt*: praepositus de Possega, *egyhmege*: Pécs, *be*: 1268.1.14. [VE 5, 8, 11, 15] *kihúzás oka*: Azonos Orbánc pozsegai préposttal.
- 953 **Carolus filius domini comitis Dionisii de Ungaria** *sꝯ*: [Esztergom] (14 H), *be*: 1269.9.26. [VE 13,14] *kihúzás oka*: Azonos Károly esztergomi kanonokkal.
- 954 **Paulus de Ungaria, de Beholi** *sꝯ*: Alsóárma (6, Arma SK), *egyhtiszt*: canonicus Agriensis, *egyhmege*: Eger, *be*: 1269.1.12. [VE 10,12,13] *kihúzás oka*: Azonos Ármái Pállal.
- 955 **Paulus** *sꝯ*: Esztergom (14 H), *egyhtiszt*: archidiaconus Strigoniensis, *egyhmege*: Esztergom, *be*: 1270. J, [VE 15; KKL 186, 194, 343 (59. lj.), KK SER 173, BGYM 25, ZSAA 95, 120] *kihúzás oka*: Azonos Ármái Pállal.
- 956 **Stephanus** *sꝯ*: [Erdély] (130, Ardeal RO), *egyhtiszt*: archidiaconus Albensis Transilvaniae, vicecancellarius, *egyhmege*: Erdély, *be*: 1300. J, [VE 393, MOL DL 86891, BGYM 25, ZSAA 113, 312] *kihúzás oka*: Azonos István fia Istvánnal.
- 957 **Andreas natus quondam Marci de Eugubio** *sꝯ*: Gubbio (0, Gubbio I), *be*: 1320.9.28. M, [VE 393; KK SER 175; KKL 187; FTQ 28, BRKI 342, KF 37-38, BÁR I/1 307-308] *kihúzás oka*: Nem magyarországi.
- 958 **Johannes Meyerleyn de Cibino** (Meyerleyn) *sꝯ*: Nagyszeben (81, Sibiu RO), *egyhtiszt*: plebanus Colosvariensis, *be*: 1323.12.20. M, [VE 394, HKO 54, <http://siebenbuergenurkundenbuch.uni-trier.de/catalog/398>, *kihúzás oka*: Megerlein János. Veress tévesen használta a dátumot, helyesen: 1423.
- 959 **Paulus** *sꝯ*: [Esztergom] (14 H), *egyhtiszt*: praepositus Strigoniensis, *be*: 1327.10.30. J, [VE 394; KK SER 174] *kihúzás oka*: Azonos Pál somogyi főesperessel.
- 960 **Parecchi d'Ungheria ?** *sꝯ*: Magyarország (120), *be*: 1328.7.9. [VE 24] *kihúzás oka*: Úgy tűnik, hogy arról van szó, hogy a magyar diákok a fratri del Sacco

- konventben laknak és Gocinus de Polinia is itt lakik.
- 961 Paulus de Ungaria (in Nagymarton)** *sꝛ*: Nagymarton (39, Mattersburg A), *be*: 1345.3.15. [VE 26] *kibúzás oka*: Nem ő tanult Itáliában, hanem gyermeke, vagy valamelyik rokona, aki Giffredo mester házában tanult, de nem tudni, hogy Magyarországon, vagy Bolognában. ELŐTANULMÁNY!!!
- 962 Thomas** (Telegdi) *sꝛ*: Mezőtelegd (9, Tileagd RO), *egyhtiszt*: auditor sancti palatii domini papae, vicalrius generalis (!), *be*: 1349.7.31. **J**, [VE 395, 396, KKL 194; KK SER 91, 103, 175, EP II 241, BÁR I/1 177] *kibúzás oka*: Azonos Telegdi Tamással, aki Bolognában tanult.
- 963 Andreas Demetrii** *sꝛ*: Magyarország (120), *egyhtiszt*: archidiaconus Zembliniensis in ecclesia Agriensi, *egyhmege*: Eger, *be*: 1353.4.26. **J**, [VE 26, 396; DL 38830, 51858, 51871, 51895, 64054, 64055, KK SER 177, KF 52, GRB 148, ÁAR 61, BÁR I/1 184-85, 200, 202, 205, 213, BÁR II/2 (Nr36)] *kibúzás oka*: Azonos Magyarországi Andrással.
- 964 Jacobus (Johannes) Bredenscheid** (Bredenscheid) *sꝛ*: Dortmund (0, Dortmund D), *be*: 1353.11.11. **J**, [VE 396-397] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 965 Petrus Begonis** (Begonis) *sꝛ*: Castres (0, Castres F), *egyhtiszt*: canonicus Strigoniensis, *be*: 1353.4.27. **J**, [VE 396] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 966 Donatus domini Andreae de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1358. **J**, [VE 28] *kibúzás oka*: Veress 100 évvel eltévesztette a dátumot.
- 967 Jacobus Bresenschers** (Bredenscheid) *sꝛ*: Dortmund (0, Dortmund D), *egyhtiszt*: clericus, *be*: 1369. **J**, [VE 29; KKL 187; KK SER 97, 135, 179-180, CTNP 76, CTNESZ 95, KF 65, BH II 19 (Nr1850-1851), III 83 (Nr518),TFH 269, BGYM 36] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 968 Emericus Zudar** (Cudar) *sꝛ*: Ónod (11 H), *egyhtiszt*: praepositus ecclesiae Colocensis, *be*: 1371.1.18. **J**, [VE 397, FTE 59, 68, BGYM 35; KB 17] *kibúzás oka*: Azonos Cudar Imrével.
- 969 Stephanus Colocensis** *sꝛ*: Kalocsa (15 H), *egyhtiszt*: frater, *be*: 1377.3.13. **Th**, [VE 397] *kibúzás oka*: Szigeti István, aki fokozatait a francia egyetemeken szerezte.
- 970 Johannes Zudor** (Zudor/Cudar) *sꝛ*: Ónod (11 H), *egyhtiszt*: praepositus Albensis, *be*: 1378.4.29. **J**, [VE 398, CTNP 77, EP II 46, EO IV 182, 732] *kibúzás oka*: Azonos Cudar Jánossal.
- 971 Johannes** *sꝛ*: Nagykanizsa (55 H), *egyhtiszt*: praepositus Strigoniensis, *be*: 1379.5.16. [VE 1915 3] *kibúzás oka*: Azonos Kanizsai Jánossal.
- 972 Johannes [de Pensauero]** (Pensaurói) *sꝛ*: Pesaro (0, Pesaro I), *egyhtiszt*: lector Zagabriae, custos ecclesie Chasmensis/Zasinensis, *be*: 1379.5.16. **J**, [VE 1915 3, AG MUP I 338 (Nr660), II 137 (Nr1467), PABP 783, BGYM 35, LIZ 215, MEP 20. sz, FNMV 374, EP I 87, MJZ 422-423] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 973 Johannes de Ungaria filius Stephani** *sꝛ*: [Zemplén] (57 H SK), *egyhtiszt*: archidiaconus Agriensis, *be*: 1379.10.17. [VE 1915 4, AG MUP I 319 (Nr 628), II 140 (Nr1476), PABP 783, KB 22] *kibúzás oka*: Azonos János zempléni főesperessel.

- 974 **Johannes natus Jacobi de Ungaria** *sꝛ*: Szepes (42, Spiš SK), *be*: 1379.9.12. [VE 1915 4] *kihúzás oka*: Azonos Szepesi Jánossal.
- 975 **Andreas Gualdo di Bensi** (Gualdo) *sꝛ*: Itália (0, Italia I), *be*: 1390. J, [CTNE 62, VE 401, EP I 65, 84, PPKV 189, GBI 256-59] *kihúzás oka*: Nem magyarországi.
- 976 **Leonardus de Pensauo** (Pensauoi) *sꝛ*: Pesaro (0, Pesaro I), *egybtiszt*: archidiaconus Zagrabiensis et canonicus Strigoniensis, *be*: 1390.5.14. J, [VE 399; PABP 783, MHZ I 333, FTQ 41; KK SER 181, CTNESZ 95, MJZ 447-448] *kihúzás oka*: Nem magyarországi.
- 977 **Antonius Verius a Ponte** *sꝛ*: Velence (0, Venezia I), *egybtiszt*: episcopus Sibinicensis et archiepiscopi Strigoniensis in spirritualibus vicarius, *be*: 1392. J, [VE 400, CTNESZ 95, EP I 86, KF 77-78] *kihúzás oka*: Nem magyarországi.
- 978 **Matheus de Vicedominis (de Placentia)** (Vicedominisi) *sꝛ*: Piacenza (0, Piacenza I), *egybtiszt*: archiepiscopi Strigoniensis vicarius in spiritualibus et causarum auditor generalis, *be*: 1395. J, [VE 400; KK SER 93, 182, CTNESZ 92, 95, 116, PPKV 214-21] *kihúzás oka*: Nem magyarországi.
- 979 **Thomas ab Amelia** (Ameliai) *sꝛ*: Amelia (0, Amelia I), *egybtiszt*: canonicus Strigoniensis, *be*: 1396. Ph, M, [VE 399; KK SER 183, BRKI 339, NTEM 77, KF 82] *kihúzás oka*: Nem magyarországi.
- 980 **Henningus Kerzendorp** *sꝛ*: Kerzendorf (0, Kerzendorf D), *egybtiszt*: lectoratus ecclesiae Bosnensis, presbyter Brandenburgensis diocesis, *be*: 1399.4.24. M, [VE 400, NTEM 76] *kihúzás oka*: Nem magyarországi.
- 981 **Dominicus de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1400.6.18. [VE 1915 5, 6] *kihúzás oka*: Azonos Bodonyi Domonkossal.
- 982 **Johannes de Scepus** (Szepesi) *sꝛ*: Szepes (42, Spiš SK), *egybtiszt*: olim archidiaconus de Doboka, ecclesie Albensis Transilvaniae et postea episcopus Zagrabiensis, *be*: 1400.5.10. [VE 1915 5, AG MUP I 190-191 (Nr417), II 364-365 (Nr2103), EP II 229.] *kihúzás oka*: Azonos Szepesi Jánossal.
- 983 **Johannes Jacobi de Lak** *sꝛ*: Lak (Erdély) (130 RO), *egybtiszt*: praepositus de Ungaria, praepositus et canonicus Tursilvano (!), *be*: 1400.6.18. J, [VE 1915 5, AG MUP I 297 (Nr591), II 370 (Nr2117), PABP 785, DL 42413, HSzP KB SzL 25-25, CTNP 84] *kihúzás oka*: Azonos Laki Jánossal.
- 984 **Nicolaus Burchardus** *sꝛ*: Janowicze (0, Janowicze PL), *be*: 1400. Th, [VE 400, BH III 469, MVB V 1556, 1783, 1861, FPF 198-204] *kihúzás oka*: Nem magyarországi.
- 985 **Dominicus** (Bodonyi) *sꝛ*: Bodony ?- *egybtiszt*: canonicus Varadiensis, *be*: 1402. J, [VE 401, TA 59 (Nr356), KK SER 92, 116-117, 185, WKAW 208 (Nr21-22)] *kihúzás oka*: Azonos Bodonyi Domonkossal.
- 986 **Mathias filius quondam Petri de Chatolicis de Valvasona Concondiensis dioecesis** *sꝛ*: Valvasone (0, Valvasone I), *egybtiszt*: plebanus Zopole et canonicus Vaciensis in Ungaria, *egybmegye*: Concordia, *be*: 1403.11.10. J, [VE 1915 6, PABP 785, ZsO II Nr2768, CTNV 23] *kihúzás oka*: Nem magyarországi.
- 987 **Andreas** *sꝛ*: Spalato (160, Split HR), *egybtiszt*: archiepiscopus Spalatensis, vicarius ecclesiae Agriensis in spiritualibus generalis, *be*: 1405.8.26. J, [VE

- 401]
- 988 **Hermannus** (Lomnici) *sꝛ*: Lőcse (42, Levoča SK), *egybtiszt*: canonicus ecclesiae beati Martini ac plebanus de Lewcha, *be*: 1407.11.29. **J**, [VE 401] *kibúzás oka*: Lomnici Hermann, Prágában és Padovában tanult.
- 989 **Thomas de Ungaria** (Pöstyén) *sꝛ*: Pöstyén (33, Piešťany SK), *be*: 1410.9.17. **J**, [VE 34,35; KKL 188; KK SER 70-71, 93, 184-185, GGYA 311; PKKV 233] *kibúzás oka*: Pöstyényi Tamás Prágában szerezte a fokozatait. A bologani adat egy ismeretlen Tamásra vonatkozik.
- 990 **Johannes** (Hammelburgi) *sꝛ*: Hammelburg (0, Hammelburg D), *be*: 1411. **Ph, M**, [VE 401; FTQ 46-47, 54; KK SER 187, CTNP 59, CTNESZ 92, 95] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 991 **Johannes de Bondalmontibus de Florentia** *sꝛ*: Firenze (0, Firenze I), *egybtiszt*: frater Ordinis Sancti Benedicti, abbas monasterii Pecc Varadini de Ungaria, *be*: 1411.4.2. **J**, [VE 153, AGAGP I 41-42 (Nr152), EP I 66, II 43, PKF 323, 325, CTN FA 35] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 992 **Johannes Stoc de Alemania** (Stock) *sꝛ*: Glogov (0, Glogów Malopolski PL), *be*: 1422.6.22. **M**, [VE 402, NTEM 79-80, 105, 192, AGAGP I 146 Nr576, CTNP 25, 62, ZsO XIII Nr1325, BH I Nr395, 1657, CSJK] 390, CTN FA 142, CTHNP I 63] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 993 **Michael canonicus Zagrabiensis** (Michael Falkonis) *sꝛ*: [Zágráb] (93, Zagreb HR), *egybtiszt*: canonicus Zagrabiensis, *be*: 1422. **M**, *univ*: Bécs, Montpellier [VE 401] *kibúzás oka*: Falkonis Mihály, aki Bécsben és Montpellierben tanult.
- 994 **Nicolaus** (Egri) *sꝛ*: Eger (18 H), *egybtiszt*: canonicus et vicarius ecclesiae Agriensis, *be*: 1425.3.3. **J**, [VE 401; DL 11627, KB 25, TA 98 (Nr1272)] *kibúzás oka*: Csázmái Miklós, Bécsben tanult.
- 995 **Johannes plebanus in Coluswar** (Magerlin) *sꝛ*: Kolozsvár (63, Cluj-Napoca RO), *egybtiszt*: plebanus in Coluswar, *be*: 1428. [VE 402] *kibúzás oka*: Azonos Magerlein Jánossal.
- 996 **Nicolaus Stock** (Stock) *sꝛ*: Glogov (0, Glogów Malopolski PL), *egybtiszt*: archidiaconus ecclesiae Agriensis, ac consiliarius Sigismundi regis, *be*: 1431.11.17. **Ph, J**, [VE 241, 402, CTNE 59, FTQ 45] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 997 **Conradus Everardi** *sꝛ*: Prága (0, Praha CZ), *be*: 1434.10.9. **M**, [VE 403, CTNE 64, CTNESZ 96, NTEM 1994 76, FTQ 54] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 998 **Johannes de Bosena** *sꝛ*: Zágráb (93, Zagreb HR), *egybtiszt*: custos ecclesiae Zagrabiensis, *be*: 1438.3.17. **J**, [VE 403m TA 111 (Nr1608)] *kibúzás oka*: Zágrábi/Báznai János, Bécsben tanult.
- 999 **Michael de Mohacz Quinqueecclesiis** *sꝛ*: Mohács (5 H), *egybtiszt*: presbiter, *egyhmegye*: Pécs, *be*: 1438.7.24. **J**, [VE 1915 7] *kibúzás oka*: Azonos Mohácsi Dénessel.
- 1000 **Augustinus de rasna Ungarus** *sꝛ*: Salánk mh Rasna (50, Salanki UA), *be*: 1439.10.5. [VE 38] *kibúzás oka*: Azonos Salánki Ágostonnal.
- 1001 **Ladislaus** *sꝛ*: Sztrigyszentgyörgy (62, Streissängeorgiu RO), *egybtiszt*:

- archidiaconus Albensis in ecclesia Transilvaniensis, *be:* 1439.7. J, [VE 403, VKAI 7, TA 91 (Nr1079)] *kibúzás oka:* Sztrigyi László, Bécsben tanult.
- 1002 **Thomas de Hungaria** *s:* Magyarország (120), *egyhtiszt:* frater ordinis Minorum, *be:* 1439. [VE 155] *kibúzás oka:* 1439-ben csak ordinálták.
- 1003 **Johannes** *s:* Tapolca ?- *egyhtiszt:* custos, *be:* 1440.8.28. J, [VE 404, TA 114, (Nr1688)] *kibúzás oka:* Tapolcai János, Bécsben tanult.
- 1004 **Petrus (filius Gregorii de Kecheth) Igmandi** *s:* Kecset (74, Páltiniş RO), *be:* 1440.1.13. J, [VE 403, TA 87 (Nr998)] *kibúzás oka:* Kecseti Agmándi Péter, Bécsben tanult.
- 1005 **Benedictus Nicolai de Zepetneck** *s:* Szepetnek (55 H), *egyhtiszt:* frater diocesis [Wesprimiensis], *egyhmege:* Veszprém, *be:* 1442.2.1. [VE 155, BI E 33] *kibúzás oka:* 1442. február 1-én csak ordinálták.
- 1006 **Dominicus condam Johannis de Iwantz** *s:* Ivánc (53 H), *egyhmege:* Győr, *be:* 1442.2.19. [VE 156] *kibúzás oka:* 1442. február 19-én csak ordinálták.
- 1007 **Emericus Dominici de Kanisa** *s:* Nagykanizsa (55 H), *egyhtiszt:* diaconus Wespremiensis frater, *egyhmege:* Veszprém, *be:* 1442.2.1. [VE 155, BI E 33] *kibúzás oka:* 1442. február 1-én csak ordinálták.
- 1008 **Georgius Gregorii de Besztherce** *s:* Máriabeszterce (93, Marija Bistrica HR), *egyhtiszt:* frater [diocesis Zagrabiensis], *egyhmege:* Zágráb, *be:* 1442.2.19. [VE 156] *kibúzás oka:* 1442. február 19-én csak ordinálták.
- 1009 **Johannes condam Nicolai de Cathafalua** *s:* Katafa (53 H), *egyhtiszt:* frater, *egyhmege:* Győr, *be:* 1442.2.19. [VE 156] *kibúzás oka:* 1442. február 19-én csak ordinálták.
- 1010 **Johannes Petri de Pancas** *s:* Pankasz (53 H), *egyhmege:* Győr, *be:* 1442.2.19. [VE 155-156] *kibúzás oka:* 1442. február 19-én csak ordinálták.
- 1011 **Simon Laurentii de Zipetneck** *s:* Szepetnek (55 H), *egyhtiszt:* diaconus Wesprimiensis diocesis frater, *egyhmege:* Veszprém, *be:* 1442.2.1. [VE 155, BI E 33] *kibúzás oka:* 1442. február 1-én csak ordinálták.
- 1012 **Stephanus de Iwantz** *s:* Ivánc (53 H), *egyhtiszt:* plebanus diocesis Iauriensis, *egyhmege:* Győr, *be:* 1442.2.19. [VE 155-156] *kibúzás oka:* 1442. február 1-én csak ordinálták.
- 1013 **Thomas Georgii de Kanisa** *s:* Nagykanizsa (55 H), *egyhtiszt:* frater diocesis [Wesprimiensis], *egyhmege:* Veszprém, *be:* 1442.2.1. [VE 155, BI E 33] *kibúzás oka:* 1442. február 1-én csak ordinálták.
- 1014 **Andreas de Durachio** (Durazzo) *s:* Durazzo (0, Durrës AL), *egyhtiszt:* [frater] Ordinis Minorum, Segniensis episcopus, *be:* 1443. Th, [VE 405, EP I 87, CTN FA 133] *kibúzás oka:* Nem magyarországi.
- 1015 **Cristanus de Hammersdorf** (Szenterzsébeti) *s:* [Szenterzsébet] (81, Guşteriţa RO), *egyhtiszt:* pridem plebanus de Hammersdorf, nunc vero de Magno Demetrio, *be:* 1445.5.12. J, [VE 404, TA 134 (Nr2198)] *kibúzás oka:* Krisztián szenterzsébeti plébános, Bécsben tanult.
- 1016 **Johannes filius Clementius (!) de Nagsarlo de Hungaria** (Nagysallói) *s:* Nagysalló (6, Tekovské Lužany SK), *egyhmege:* Várad, *be:* 1445.7.10. [VE 1915 8, AGAGP 1955] *kibúzás oka:* Azonos Nagysallói Jánossal.
- 1017 **Paulus Derslai de Glowino** (Derslai) *s:* Glovina (0, Glówina PL), *egyhtiszt:*

- praepositus Quinqueecclesiensis, *egyhmegye*: Pécs, *be*: 1445.11.27. **J**, [VE 156, AGAGP I 416 (Nr2150), FT 367-368, FTZSP 5] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1018 Clemens** (Bécs) *sꝛ*: Vásárhely ?- *egyhtiszt*: praepositus et canonicus ecclesiae s. Petri de castro Agriensi, *be*: 1446.6.17. **J**, [VE 404; TA 154 (Nr2722)] *kibúzás oka*: Vásárhelyi Székely Kelemen, Bécsben tanult.
- 1019 Sigismundus Lamberger** (Lamberger) *sꝛ*: Gutenberk (0, Gutenberk SLO), *egyhtiszt*: canonicus ecclesiae cathedralis Sagrabiensis, rector ecclesie parochialis prope Chreymburgam, *be*: 1446. **J**, [VE 1915 8-9, Kärntner Landesarchiv Grafenstein, vereinigte Herrschaften AT-KLA 213-B-44 St, in: monasterium.net, URL http://monasterium.net/mom/AT-KLA/KLA-213/AT-KLA_213-B-44_St/charter, accessed at 2018-08-30Z, Kärntner Landesarchiv Grafenstein, vereinigte Herrschaften AT-KLA 213-B-46 St, in: monasterium.net, URL http://monasterium.net/mom/AT-KLA/KLA-213/AT-KLA_213-B-46_St/charter, accessed at 2018-08-30Z, MHZ II 304, 333-334 (Nr246, 269), CWLS 37, FKLS 285-286, FVASZ 6, WMMH 211, <http://www.slovenska-biografija.si/oseba/sbi316140/#slovenski-biografski-leksikon>, <http://www.slovenska-biografija.si/oseba/sbi316140/#slovenski-biografski-leksikon> (30. avgust 2018), CTHNP I 108] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1020 Nicolaus** *sꝛ*: Temesvár (44, Timișoara RO), *egyhtiszt*: cantor canonicus et vicarius ecclesiae Strigoniensis, *be*: 1447.5.2. **J**, [VE 404, TA 83 (Nr894)] *kibúzás oka*: Temesvári Miklós, Bécsben tanult. Veress hibásan Sóki Miklóssal azonosítja.
- 1021 Simon de Treviso** (Vosic) *sꝛ*: Treviso (0, Treviso I), *be*: 1447. **J**, [VE 355-356, CTNESZ I 145-146, CTNE 24, 134] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1022 Georgius plebanus de Sebes** *sꝛ*: [Szászsebes] (78, Sebeș RO), *egyhtiszt*: plebanus de Sebes, *be*: 1448.4.17. [VE 1915 8, AGAGP I 431 (Nr2239), GyPT 53, 55] *kibúzás oka*: Azonos Enyedi Szász Györggyel.
- 1023 Albertus de Caplian de Wethes de Ungaria** (Caplian) *sꝛ*: Vetés (41, Vetis RO), *be*: 1450.9.10. **J**, [VE 1915 9, AGAGP I 465 (Nr2431)] *kibúzás oka*: Azonos Vetési Alberttel.
- 1024 Benedictus Ungarus** *sꝛ*: Eger (18 H), *egyhtiszt*: canonicus ecclesiae Agriensis, *egyhmegye*: Eger, *be*: 1450.10.19. **J**, [VE 1915 10, AGAGP 2442] *kibúzás oka*: Azonos Hetei Benedekkel.
- 1025 Emericus** *sꝛ*: [Bács] (4, Bač SRB), *egyhtiszt*: vicarius et canonicus ecclesiae Bachiensis, *be*: 1450.8.16. **Ph, J**, [VE 405, TA 134 (Nr2200)] *kibúzás oka*: Imre bácsi kanonok, Bécsben tanult.
- 1026 Benedictus de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1451.7.30. [VE 1915 10, AGAGP 1990 59] *kibúzás oka*: Azonos Hetei Benedekkel.
- 1027 Johannes de Sarlo** (Nagysallói) *sꝛ*: Nagysalló (6, Tekovské Lužany SK), *egyhtiszt*: canonicus Varadiensis ac vicarius episcopi Joannis Varadiensis, *be*: 1451.11.3. **J**, [VE 405] *kibúzás oka*: Azonos Nagysallói Jánossal.
- 1028 Johannes Varadiensis** (Vitéz) *sꝛ*: Zredna (a középkorban Szerdahely) (87, Srijedska HR), *be*: 1451.9. **J**, [VE 39,40, TA 142 (Nr2423), BH I-II (Nr27, 34,

- 36, 38, 39, 41, 42, 44, 48, 50, 52, 56, 68, 78, 95, 134, 144, 180, 191, 207, 231, 304, 848, 855, 927, 928, 1129, 1295, 1301, 1809, 1810, 1824, 1870, 1876, 1916, 1963, 1966, 2018a, 2020-2023, 2309, 2365, 2559, 2561, 2567, 2573, 2574, 2585, 2717, 2800, 3194), III 219-221 (Nr1943-1960), CSGK 25, BGYM 149-150, PKBZS 14-15, CTN FA 24, 108] *kibúzás oka*: Id. Vitéz János. Bár szeretett volna eljutni Itáliába, de csak Bécsben tanult.
- 1029 Georgius Vogel** (Vogel) *sꝛ*: Regensburg (0, Regensburg D), *egyhtiszt*: praepositus ecclesiae Iauriensis, *be*: 1452.1.6. [VE 41, KJ 420-421, 441, BVGY 323] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1030 Johannes de Otting** (Gundersperger ?) *sꝛ*: Otting (0, Otting D), *egyhtiszt*: archidiaconus Soproniensis ac ecclesiae Iauriensis canonicus, *be*: 1452.1.6. **J**, [VE 41, BH I 86-87 (Nr190), KJ 440-441, BVGY 324, MWRF II 3] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1031 Albertus** *sꝛ*: Nagyvárad (9, Oradea RO), *egyhtiszt*: archidiaconus Neugradiensis ac canonicus in ecclesia Strigoniensis, *be*: 1454.5.16. **J**, [VE 405; TA 109-110 (Nr1579)] *kibúzás oka*: Váradi Albert, Bécsben tanult.
- 1032 Nicolaus Barnis** (Barius/Bánfalvi) *sꝛ*: Bánfalva (11 H), *egyhtiszt*: praepositus ecclesiae Agriensis et vicecancellarius regius, *egyhmege*: Eger, *be*: 1454.11.11. [VE 406] *kibúzás oka*: Azonos Barius Bánfalvi Miklóssal.
- 1033 Desiderius Szechi** (Szécsi) *sꝛ*: Alsólendva (55, Lendava SLO), *be*: 1455.4.8. [VE 242] *kibúzás oka*: Azonos Szécsi Dénessel.
- 1034 Balthasar de Piscia** (Turini) *sꝛ*: Pescia (0, Pescia I), *be*: 1456. **J**, [VE 410, CTN FA 97, CÁRR 241-242, PEB 347, 433, 442, 468, 1030, SAS 125, 141, JDLS 257-276. 270-272, AKPP 175, 118, 124, 133, 134, 136, 172, 173, 200, 212, 215-217, 219, 238, 239, WUP 524-531] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1035 Stephanus** (Várdai) *sꝛ*: Kisvárda (40 H), *egyhtiszt*: praepositus Agriensis, constitutor archiepiscopi Colocensis, *be*: 1456. **J**, [VE 406] *kibúzás oka*: Azonos Várdai Istvánnal.
- 1036 Nicolaus Machinensis de Catharo** (Mačinjain) *sꝛ*: Cattaró (0, Kotor MNE), *egyhtiszt*: episcopus Modrusiensis, *be*: 1457. **Ph ?**, **Th**, [VE 167, BH I 134, FVMM 1-23, CTN FA 78, 133] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1037 Nicolaus Machinensis de Chataro** *sꝛ*: Cattaró (0, Kotor MNE), *egyhtiszt*: episcopus Segniensis, *be*: 1457.12.14. **Ph**, **Th**, [VE 406, FVMM 1-23.] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1038 Thomas Galli** (Kutasi) *sꝛ*: Kutas (38 H), *egyhtiszt*: canonicus ecclesiae Castriferrei Iauriensis dioecesis, *egyhmege*: Győr, *be*: 1457.3.30. **J**, [VE 406; KJ 41, 144, 157, 402-403; KK SER 195-196] *kibúzás oka*: Azonos Kutasi Tamással.
- 1039 Dionisius** (Piestien ?) *sꝛ*: Mohács mh Pécs (5 H), *egyhtiszt*: canonicus Quinqueecclesiarum et archidiaconus de Tolna, *be*: 1458. **J**, [VE 407] *kibúzás oka*: Azonos Mohácsi Dénessel.
- 1040 Johannes Miley de Ungaria** (Mileji) *sꝛ*: Milej (55 H), *be*: 1458.6.22. [VE 243] *kibúzás oka*: Mileji János, Rómában nem tanult.
- 1041 Georgius Polycarp** (Kosztolányi) *sꝛ*: Kosztolány ?- SK *be*: 1459.3.28. *megjegyz*: Kosztolány nevű települések Bars, Nyitra és Sáros megyékben. [VE

- 243; KJ 354-355] *kibúzás oka*: Kosztolányi Polycarp György, Rómában nem tanult.
- 1042 Nicolaus Wydfy de Mohora nobilis Hungarus** (Wydfy (Mohorai Vidfy)) *s.:* Mohora (32 H), *egybtiszt*: canonicus Vacienis, *egyhmege*: Vác, *be*: 1461.10.10. [VE 243, TA 180 (Nr3386)] *kibúzás oka*: Mohorai Vidfi Miklós, csak Bécsben tanult, Rómában csak követségben járt.
- 1043 Thomas Himfi Debrente** (Hym/Himfi) *s.:* Döbrönte (54 H) *be*: 1462. [VE 244, TA 130 (Nr2089)] *kibúzás oka*: Döbrönte Himfi Tamás, Bécsben tanult, Itáliában követként járt.
- 1044 Antonius** *s.:* Pápa (54 H), *egybtiszt*: cantor ecclesiae Albensis, *be*: 1463.3.3. J, [VE 407, NST 97-98, Vekov Anexa 7] *kibúzás oka*: Azonos Pápai Antallal.
- 1045 Ladislaus** (Kozárdi) *s.:* Kozárd (32 H), *egybtiszt*: praepositus sancti Thomae martiris de promontorio Strigoniensi et canonicus Strigoniensis, *be*: 1463.6.1. J, [VE 407] *kibúzás oka*: Azonos Kozárdi Lászlóval.
- 1046 Matheus** *s.:* [Erdély] (130, Ardeal RO), *egybtiszt*: custos ecclesiae Albensis, *be*: 1463.3.3. J, [VE 407, TA 167 (Nr3049)] *kibúzás oka*: Máté szászorbói plébános, Bécsben tanult.
- 1047 Georgius** (Hando) *s.:* Kálmánca (38 H), *egybtiszt*: praepositus Quinque-Ecclesiarum, orator Serenissimi regis Hungariae, *be*: 1465.12.21. [VE 408] *kibúzás oka*: Azonos Handó Györggyel.
- 1048 Janussius Pannonius** (Csezmicci) *s.:* Csezmicce (87, Česmica HR), *egyhmege*: Pécs, *be*: 1465.6.1. [VE 332] *kibúzás oka*: Janus Pannonius, nem tanult itt.
- 1049 Johannes Rozgony** *s.:* Rozgony (1, Rozhanovce SK), *be*: 1465.6.1. [VE 332] *kibúzás oka*: Nem tanult itt.
- 1050 Johannes Nicolai de Ungaria** *s.:* Zredna (a középkorban Szerdahely) (87, Srijednska HR), *egybtiszt*: praepositus Varadiensis, *be*: 1467.7.7. J, [VE 1915 13, AGAGP II/2 280-281 (Nr692)] *kibúzás oka*: Azonos ifj. Vitéz Jánossal.
- 1051 Nicolaus** (Nyújtódi) *s.:* Nyújtód (70, Lunga RO), *egybtiszt*: electus Tininiensis, *be*: 1467.4.25. [VE 408] *kibúzás oka*: Azonos Nyújtódi Miklóossal.
- 1052 Johannes de Czeyden** *s.:* [Nagyszeben] (81, Sibiu RO), *be*: 1468.5.16. [VE 1915 14, AGAGP 1992 753] *kibúzás oka*: Azonos Folsch János szebeni plébánossal.
- 1053 Johannes Folsch de Ungaria** (Folsch) *s.:* [Nagyszeben] (81, Sibiu RO), *egybtiszt*: plebanus in Genden, *be*: 1468.3.28. J, [VE 1915 14, AGAGP II/2 301-302, 309, 312 (Nr734, 753, 759), TS 261] *kibúzás oka*: Azonos Folsch János szebeni plébánossal.
- 1054 Stephanus de Bajon** (Fodor) *s.:* Biharnagybajom (9 H), *be*: 1469.11. [VE 324; FTE 65; KJ 347; KK SER 199-200] *kibúzás oka*: Bajoni István, Firenzében és Rómában csak követ volt, nem tanult.
- 1055 Gregorius Slauochouich de Iadra** (Slauochouich) *s.:* Zára (160, Zadar HR), *egybtiszt*: frater ordinis s. Petri, canonicus de Iadra, *be*: 1470.6.4. Th, [VE 1915 15,16, AGAGP II/4 282, 302-303, 321, 528-529 (Nr22, 23, 69, 116, 571, 574), FTP 236] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1056 Martinus de Ilkusch** (Ilkuzsi) *s.:* Olkusz (0, Olkusz PL), *egybtiszt*: archidiaconus Goricensis in ecclesia Zagrabiensi, *egyhmege*: Zágráb, *be*:

- 1470.7.17. [VE 246, LSI 503, 2. SZKIM 27-49, <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/epdf/10.1111/j.1600-0498.2007.00080.x>, http://mamul.btk.mta.hu/MAMUL_SZERK/mamul_view.php?editid1=3424, KTEM 582] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1057 **Andreas Pannonius** (Pannóniai) *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1471.8.19. [VE 342] *kibúzás oka*: Nem tanult itt.
- 1058 **Johannes Stoltz de Slantz de Silesia** (Stolz) *sꝛ*: Szilézia (0, Slezsko CZ), *be*: 1471.1.6. [VE 53, CÁRR 235, TS 306, FVHO 134, BERM 9, BVB I 302-304, CTNE 54, 55, CTN FA 109, CTNHP I 51] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1059 **Nicolaus Stoltz de Slantz de Silesia** (Stolz) *sꝛ*: Szilézia (0, Slezsko CZ), *egyhtiszt*: ecclesiae Waradiensis in Hungaria episcopus, *be*: 1471.1.6. [VE 53, CÁRR 235, TS 306, FVHO 134, BERM 9, BVB I 302-304, CTNE 54, 55, CTN FA 109, CTNHP I 51] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1060 **Caspar (Ungarus)** (Bak) *sꝛ*: [Esztergom] (14 H), *egyhtiszt*: praepositus sancti Martini Strigoniensis, *egyhmegye*: Esztergom, *be*: 1472.7.18. [VE 54] *kibúzás oka*: Azonos Berendi Bak Gáspárral.
- 1061 **Michael Johannis de Zentmihali plebanus de Pesth** (Szentmihályi) *sꝛ*: Rákosszentmihály mh Pest (34 H), *egyhtiszt*: plebanus de Pesth, plebanus in civitate regali Pestiensis, *be*: 1472.5.16. J, [VE 1915 15, 16, AGAGP 2001 96,110] *kibúzás oka*: Azonos Pesti Szentmihályi Mihállyal.
- 1062 **Thomas de Ungaria** (Magyarországi) *sꝛ*: Farkasfalva ?- *be*: 1472.4.22. [VE 1915 15, 16, AGAGP 2001 87] *kibúzás oka*: Azonos Farkasfalvi Sedin Tamással.
- 1063 **Johannes Thuz de Laki** (Thuz) *sꝛ*: Lak (55 H), *be*: 1475.1.25. [VE 247] *kibúzás oka*: Laki Túz János, Rómában követ volt.
- 1064 **Angelus de Cialfis** *sꝛ*: Itália (0, Italia I), *egyhtiszt*: archidiaconus de Patha et canonicus ecclesiae Agriensis, vicarius in spirituabilis et causarum auditor generalis, *be*: 1476.6.21. J, [VE 409; KB 13, SLEK 142, CTNE 58, 63, „Angelus de Cialfis“ (GSN: 055-00096-001), in: Germania Sacra, <http://personendatenbank.germania-sacra.de/index/gsn/055-00096-001>, <http://personendatenbank.germania-sacra.de/index/gsn/055-00096-001> (Abgerufen: 03.02.2018), CTN FA 50] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1065 **Emericus Nicolai de Zagrabia** *sꝛ*: Zágráb (93, Zagreb HR), *egyhtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1476.6. [HA 248] *kibúzás oka*: Azonos Zágrábi Imrével.
- 1066 **Lucas Lupus** *sꝛ*: Magyarország (120), seremissimi regis Hungariae consiliarius, *be*: 1476.5.19. J, [VE 409] *kibúzás oka*: Nem magyarországi
- 1067 **Mathias de Zagrabia** *sꝛ*: Zágráb (93, Zagreb HR), *egyhtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1476.2.4. [VE 248] *kibúzás oka*: Zágrábi Mátyás, ekkor Budára küldték tanulni, Rómában nem tanult.
- 1068 **Paulus Newman de Camentz** (Newman) *sꝛ*: Kamenz (0, Kamenz D), *egyhtiszt*: capellanus capellae Assumptionis Beatae Mariae Virginis in Rivulidominarum (!), *egyhmegye*: Meissen, *be*: 1476.1.6. J, [VE 55, ANG 223, LSI III 85, TS 311, HSzKSz II 455 (Nr4561)] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.

- 1069 Augustinus de Monellis** *sꝛ*: Itália (0, Italia I), *egybtiszt*: episcopi Agriensis caesarum auditor generalis, *be*: 1477.5.31. **J**, [VE 409, CTNE 63] *kihúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1070 Simon** *sꝛ*: [Erdély] (130, Ardeal RO), *egybtiszt*: plebanus [... vicar]iusque ecclesiae Albensis Transsilvaniae et caesarum auditor in spiritualibus genaralis, *be*: 1477. **J**, [VE 410, DL 28349, BRKI 342] *kihúzás oka*: Azonos Simon gyulafehérvári vikáriussal.
- 1071 Paulus de Wacia** (Váci) *sꝛ*: Vác (32 H), *egybtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1478.7.10. [VE 249] *kihúzás oka*: Váci Pál, nem tanult Rómában.
- 1072 Clemens de Thoron** (Turon) *sꝛ*: Túrony (5 H), *egybtiszt*: concanonicus ecclesiae Orodensis, *be*: 1479. **J**, [VE 413; FTE 79, BRKI 193, FT 458-459, GE 24-25, 61] *kihúzás oka*: Azonos Turoni Kelemennel.
- 1073 Michael Jordanis** *sꝛ*: Pest (34 H), *egybtiszt*: frater [Ordinis Praedicatorum conventus Pestiensis], *be*: 1479.4.1. [VE 249, HA 251] *kihúzás oka*: Nem tanult Rómában.
- 1074 Matheus de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1480.4.28. [AGAGP 2001 654] *kihúzás oka*: Azonos Magyarországi Mátéval.
- 1075 Cristanus** (Guntterman/Guttermann/Gulterman) *sꝛ*: Medgyes (76, Mediaș RO), *egybtiszt*: canonicus ecclesiae Albensis Transilvaniae, *be*: 1481. **J**, [VE 412; GyPT 83, BGyMJ 236, CTN FA 61] *kihúzás oka*: Azonos Guttermann Kristóffal.
- 1076 Jacobus de Colusvar** *sꝛ*: Kolozsvár (63, Cluj-Napoca RO), *egybtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1481.11.7. [VE 328, TS 244-245] *kihúzás oka*: Nem tanult itt.
- 1077 Jacobus Pechy** (Pécsi) *sꝛ*: Kolozsvár (63, Cluj-Napoca RO), *egybtiszt*: plebanus de Koloswar, *egyhmegye*: Erdély, *be*: 1482.6.21. **J**, [VE 411, EKLK IV 363] *kihúzás oka*: Feltehetően azonos Kolozsvári Jakabbal, és ez esetben a Pechy név talán apja nevének, Péternek a félreolvasása. *Megjegyz*: Pechy nevű család több is akadt Erdélyben ebben az időben, így Kolozsvárott is. KKJ I:1932.sz.
- 1078 Michael de Ungaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1482.5.1. **Th**, [VE 410] *kihúzás oka*: Magyarországi Mihály domonkos szerzetes, Kölnben tanult.
- 1079 Paulus Emerici [Varad]** (Váradi) *sꝛ*: Nagyvárad (9, Oradea RO), *egybtiszt*: praepositus Transilvaniae Albensis ac Apostolicae Sedis prothonotarius et commendator abbatae de Fewldwar, *egyhmegye*: Erdély, *be*: 1482.6.22. [VE 250, 253; KJ 41, 140, 374-375; KK SER 140, 142, 201-202] *kihúzás oka*: Váradi Pál, nem tanult Rómában.
- 1080 Bartholomeus de Hodrom** (Hodkovius) *sꝛ*: Modrus (94, Modruš HR), *egybtiszt*: canonicus ac vicarius episcopi Transsilvani, *be*: 1485.6.9. **J**, [VE 411, 415, TSZS I 15, IV 340, EPNG 119, MVRF II 42, 57, 60, FSHB 164, SLKV 108] *kihúzás oka*: Azonos Hodkovius Bertalannal.
- 1081 Mathias de Illyesháza** (Illyesházi) *sꝛ*: Illésháza (36, Eliášovce SK), *egybtiszt*: praepositus ecclesiae Albensis Transilvaniae, *be*: 1485.2.18. [VE 411] *kihúzás oka*: Azonos Illésházi Mátyással..

- 1082 Antonius** (Sánkfalvi) *sꝛ*: Sánkfalva (16, Šankovce SK), *egyhtiszt*: capellanus regis Mathiae, *be*: 1486.6.10. **J**, [VE 412] *kibúzás oka*: Azonos Sánkfalvi Antallal.
- 1083 Gabriel de Olomoc** *sꝛ*: Olmütz (0, Olomouc CZ), *egyhtiszt*: canonicus ecclesiae Agriensis, *be*: 1486. **J**, [VE 412, CTNE 63, 65, CTN FA 53] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1084 Hieronimus Balbi** (Balbi) *sꝛ*: Velence (0, Venezia I), *be*: 1487. [VE 416, FTE 65-66, FTSzÖ 40; KB 19; KJ 444-445, MaMüL I 186, FT 321-323, CTNV 11, HSzKSz II 76 (Nr251), HZSBJ 225-244, CTN FA 140, KNBj 5-27, 81-106, 161-183, 241-261, 321-352, 401-119, 481-502, ÁJMH 32-75] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1085 Thadeus Lardis** (Lardis) *sꝛ*: Ferrara (0, Ferrara I), *be*: 1487. **J**, [BELC 850-860, NÁNE 112, EKPE 157-158, CTN FA 52, 53] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1086 Angelus de Licio** *sꝛ*: Licio ?- *egyhtiszt*: canonicus Zagrabiensis et archidiaconus de Vaska, *be*: 1488. **J**, [VE 412, JBI 310, 312, 314] *kibúzás oka*: Külföldi.
- 1087 Nicolaus Galeotus de Foro Sempronii** (Galeotus) *sꝛ*: Fossombrone (0, Fossombrone I), *be*: 1488. [VE 311] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1088 Paulus Nagy** (Nagy) *sꝛ*: [Kolozsvár] (63, Cluj-Napoca RO), *egyhtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum conventus Colosvariensis, *be*: 1490.7.9. **Th**, [VE 312, HA 257] *kibúzás oka*: Azonos Nagy Pállal.
- 1089 Ladislaus Geréb** (Geréb) *sꝛ*: Vingárd (61, Vingard RO), *egyhtiszt*: episcopus Transilvanus, *egyhmegye*: Erdély, *be*: 1491.4.15. [VE 254] *kibúzás oka*: Geréb László, nem tanult Rómában.
- 1090 Johannes de Escher de Stiria** (Escher) *sꝛ*: Stájerország (0, Steiermark A), *egyhtiszt*: Quinqueecclesiarum canonicus, *be*: 1492.1.6. [VE 59, FT 353] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1091 Simon Rozwagy** *sꝛ*: Kis-, Nagyrozvágy, Rozvád (57, 48, Rozvadze H SK), *egyhtiszt*: archidiaconus ecclesiae Chanadiensis, *be*: 1493.2.11. **J**, [VE 413] *kibúzás oka*: Azonos Rozvágyi Simonnal.
- 1092 Johannes** (Köln!) *sꝛ*: [Kolozsvár] (63, Cluj-Napoca RO), *egyhtiszt*: vicarius Transsilvanus Ordinis fratrum Praedicatorum ac prior conventus Colwszwariensis, *be*: 1494.12.17. **Th**, [VE 413] *kibúzás oka*: Erdélyi János, Kölnben tanult.
- 1093 Johannes Crisostomi de Alba Regali** (Fehérvári) *sꝛ*: Székesfehérvár (15 H), *egyhtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1494.2.16. [VE 254] *kibúzás oka*: Azonos Székesfehérvári Krizosztommal.
- 1094 Thomas Amadeo de Ferraria** *sꝛ*: Ferrara (0, Ferrara I), *egyhtiszt*: vicarius ecclesiae Strigoniensis in spiritualibus et causarum, *be*: 1495. **J**, [VE 415; KK SER 93, 107-108, 204-205, CTN FA 28, 30, KBE 141-184] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1095 Johannes Crisostomi** (Fehérvári) *sꝛ*: Székesfehérvár (15 H), *egyhtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1497.6.14. [VE 313, 254, HA 259] *kibúzás oka*: Azonos Székesfehérvári Krizosztommal.

- 1096 **Ludovicus Florini de Ferraria** sz: Ferrara (0, Ferrara I), *egybtiszt:* gubernator et vicarius in spritualibus et causarum auditor generalis eccelsie Agriensis, *be:* 1498. J, [VE 413-414, CTN FA 52] *kihúzás oka:* Nem magyarországi.
- 1097 **Johannes Inntkher** (Inntkher/Iunckher) sz: Buda (35 H), *egybtiszt:* praepositus et canonicus Vespriniensis, *be:* 1499.9.28. J, [VE 1915 21,22, VI 214, AGAGP II/6 1479, 1486-1487, 1499, 1518 (Nr2337, 2359, 2386, 2438), PGP 48, 330] *kihúzás oka:* Azonos Budai Junker Jánossal.
- 1098 **Stephanus Abramii de Naghlucze Pannonius** (Nagylúcsei) sz: Nagylúcs (36, Lúč na Ostrove SK), *egybtiszt:* canonicus Iauriensis, *egyhmegye:* Győr, *be:* 1499.8.12. J, [VE 1915 21,22 VE 172-173, AGAGP 2001 2323, 2379, 2438, KJ 410] *kihúzás oka:* Azonos Nagylucsei Fodor Istvánal.
- 1099 **Antonius de Andreis** sz: Zágráb, Zára, András ? (93, Zagreb HR), *egybtiszt:* praepositus ecclesiae cathedralis Zagrabiensis, capellanus regis Hungariae, *be:* 1500.6.2. [VE 414] *kihúzás oka:* Azonos a domonkos szerzetes Zárai Antal királyi káplánnal és korbáviai/modrusi püspökkel.
- 1100 **Nicolaus nepos Sacratissimi Mathiae Regis Ungariae** (Csáki) sz: Csák (44, Ciacova RO), *be:* 1500.5.18. [VE 172, 173, AGAGP II/6 (Nr2417)] *kihúzás oka:* Azonos Csáki Miklóssal.
- 1101 **Antonius Erasmi** (Trasini) sz: Brassó (85, Braşov RO), *egybtiszt:* frater Ordinis Praedicatorum, *be:* 1501.6.3. [VE 256] *kihúzás oka:* Brassói Antal, nem tanult Rómában.
- 1102 **Franciscus Aladar** (Aladar) sz: Kisvárdá (40 H), *egybtiszt:* custos et canonicus ecclesiae Albaeregalis, *egyhmegye:* Veszprém, *be:* 1501.10.5. [VE 1915 23, AGA 1969 78] *kihúzás oka:* Azonos Várdai Ferencel.
- 1103 **Franciscus Panonius** sz: Kisvárdá (40 H), *egybtiszt:* canonicus Farariensis, *egyhmegye:* Várad, *be:* 1501.10.7. [AGAGP III/1 32 (Nr80)] *kihúzás oka:* Azonos Várdai Ferencel.
- 1104 **Georgius de Pesth** sz: Pest (34 H), *egybtiszt:* frater Ordinis Praedicatorum, *be:* 1501.6.3. [VE 256] *kihúzás oka:* Pesti György, nem tanult Rómában.
- 1105 **Paulus Banfy** (Bánffy) sz: Losonc ? (32, Lučenec SK), *be:* 1501.10.5. [VE 1915 23, AGA 1969 78, 80,174] *kihúzás oka:* Azonos Losonci Bánfi Lászlóval.
- 1106 **Adamus Seckler de Mindelhein** (Seckler) sz: Mindelheim (0, Mindelheim D), *be:* 1502.1.6. [VE 65] *kihúzás oka:* Nem magyarországi.
- 1107 **Paulus Pamphi de Budwa Ungarus** (Pamphi) sz: Losonc ? (32, Lučenec SK), *be:* 1504.11.26. [VE 1915 24, AGA 1969 358] *kihúzás oka:* Azonos Losonci Bánfi Lászlóval.
- 1108 **Bartholomeus** (Magyarországi) sz: Magyarország (120), *egybtiszt:* frater Ordinis Praedicatorum ?, *be:* 1505.7.18. [VE 415] *kihúzás oka:* Azonos Magyarországi Bertalannal.
- 1109 **Marcus de Schegeschar** (Polner) sz: Segesvár (79, Sighişoara RO), *be:* 1505.7.18. [VE 415] *kihúzás oka:* Azonos Polner Márkkal.
- 1110 **Vincencius in veteri Buda** sz: Óbuda (35 H), *egybtiszt:* canonicus in veteri Buda, *be:* 1505.7.18. [VE 415] *kihúzás oka:* Veress adata az egyetemjárást nem támasztja alá.

- 1111 **Adamus Strigoniensis** *sꝛ*: Strzegom (0, Strzegom PL), *be*: 1507.1.6. [VE 72, ASFE <http://asfe.unibo.it/it/persona/MF0878>, HSzP KB 44] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1112 **Andreas** (Csézi) *sꝛ*: [Csázma] (93, Čazma HR), *egybtiszt*: praepositus Chasmensis, *be*: 1511. J, [VE 416] *kibúzás oka*: Azonos Csézi Andrással.
- 1113 **Antonius Ceregoni de Montefiore** (Ceregoni) *sꝛ*: Montefiore dell’Aso (0, Montefiore dell’Aso I), *be*: 1511. J, [KK SER 212, CTN FA 30] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1114 **Emericus de Beregszász** (Beregszászi) *sꝛ*: Beregszász (8, Berehovo UA), *egybtiszt*: canonicus Transilvanensis ac vicarius Tasnadiensis, *be*: 1511.8.20. [VE 416] *kibúzás oka*: Azonos Beregszászi Imrével.
- 1115 **Johannes Ungarus** (Budai) *sꝛ*: Buda (35 H), *be*: 1511.10.8. [VE 1915 25, AGA 1969 630] *kibúzás oka*: Azonos Budai Kakas Jánossal.
- 1116 **Michael Kakas civis Budensis** (Kakas) *sꝛ*: Buda (35 H), *egybtiszt*: rector altaris S.Ioannis Baptistae in arce Agriensi, magister Cracoviensis, *egyhmegye*: Eger, *be*: 1511.10.8. [VE 1915 25, AGA 1969 631] *kibúzás oka*: Azonos Budai Kakas Jánossal.
- 1117 **Gregorius de Pesth** *sꝛ*: Pest (34 H), *egybtiszt*: archidiaconus Barsiensis ac canonicus in ecclesia Strigoniensis, praesidens Collegii Christi Strigoniensis, *be*: 1512.8.26. J, [VE 416; KA PÉH 219, SZSZR Nr4262] *kibúzás oka*: Azonos Pesti Györggyel.
- 1118 **Marinus de Ungarus** *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1512.12.30. [VE 1915 26] *kibúzás oka*: Azonos Dalmata Marinusszal.
- 1119 **Hieronimus Balbi** (Balbi) *sꝛ*: Velence (0, Venezia I), *egybtiszt*: praepositus Vaciensis et Ungariae regis a secretis, *be*: 1513. J, [VE 416, FTE 65-66, FTSzÖ 40; KB 19; KJ 444-445, MaMüL I 186, FT 321-323, CTNV 11, HSzKSz II 76 (Nr251), HZSBJ 225-244, CTN FA 140, KNBJ 5-27, 81-106, 161-183, 241-261, 321-352, 401-119, 481-502, ÁJMH 32-75] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1120 **Cristophorus Veratellus de Foro Sempronii** (Veratellus) *sꝛ*: Fossombrone (0, Fossombrone I), *be*: 1515. [VE 79] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1121 **Cristophorus Veratellus de Foro Sempronii** (Veratellus) *sꝛ*: Fossombrone (0, Fossombrone I), *be*: 1515.2.9. [VE 383] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1122 **Hieronimus Gigans de Foro Sempronii** (Gigans) *sꝛ*: Fossombrone (0, Fossombrone I), *be*: 1515.2.9. [VE 383] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1123 **Andreas** (Csézi) *sꝛ*: Magyarország (120), *egybtiszt*: auditor causarum Reverendissimi in Christo patris et domini domini Thomae cardinalis Strigoniensis, *be*: 1518.11.12. J, [VE 418] *kibúzás oka*: Azonos Csézi Andrással.
- 1124 **Lucas plebanus in Heltuino** *sꝛ*: Földvár (85, Feldioara RO), *egybtiszt*: plebanus in Heltuino, *be*: 1518.9.30. J, [VE 417] *kibúzás oka*: Azonos Földvári Lukácsal.
- 1125 **Gregorius plebanus Tasnadiensis** (Pelcz) *sꝛ*: Görlitz (0, Görlitz D), *egybtiszt*: plebanus Tasnadiensis ac vicarius, *be*: 1519. J, [VE 420, SzM-TS 89, KJ 428, CTN FA 66] *kibúzás oka*: Nem magyarországi.

- 1126 **Andreas Chesius** (Csézi) *sꝯ*: Esztergom (14 H), *egyhtiszt*: praepositus ecclesiae Strigoniensis, *egyhmegye*: Esztergom, *be*: 1520.3.10. **J**, [VE 418; KKL 192, 345 (88. l.); KK SER 88, 90, 153-156, 213-214, BRKI 189] *kihúzás oka*: Azonos Csézi Andrással.
- 1127 **Andreas Phisicus Cibiniensis** (Phisicus) *sꝯ*: Nagyszeben (81, Sibiu RO), *be*: 1520. [VE 419] *kihúzás oka*: Azonos Selinger Andrással.
- 1128 **Michael Pannonius** *sꝯ*: Peremarton (54 H), *be*: 1520.3.15. [VE 419, FLM 101] *kihúzás oka*: Azonos Peremartoni Mihállyal.
- 1129 **Ladislaus** (Debreceni) *sꝯ*: Debrecen (9 H), *egyhtiszt*: canonicus Scepusiensis, *egyhmegye*: Várad, *be*: 1521.7.18. [VE 1915 27] *kihúzás oka*: Azonos Budai/Debreceni Lászlóval.
- 1130 **Orbacijs Batthyany** (Batthyany) *sꝯ*: Szabadbattyán (15 H), *be*: 1521.7.18. [VE 1915 27, VE 180,181, GRA 83] *kihúzás oka*: Azonos Battyáni Orbánnal.
- 1131 **Georgius transilvanus** *sꝯ*: Táblás (Tóbiás) (76, Dupuş RO), *be*: 1523.12.19. **J**, [VE 86, MTG 143 (Nr393)] *kihúzás oka*: Azonos Tóbiási Györggyel.
- 1132 **Johannes** *sꝯ*: Magyarország (120), *be*: 1524.10.22. [VE 420] *kihúzás oka*: Egyetmjárására nincs adat.
- 1133 **Johannes Kleen** (Kleen) *sꝯ*: Kolozsvár (63, Cluj-Napoca RO), *egyhtiszt*: plebanus Kolosvariensis, *be*: 1524.3.10. **J**, [VE 420] *kihúzás oka*: Azonos Kolozsvári Klem Jánossal.
- 1134 **Gregorius Ungarus de Mosina** *sꝯ*: Muzsna ? (76, Moşna RO), *be*: 1525.5.2. [VE 182, AGA 1969 1065,1101] *kihúzás oka*: Azonos Muzsnai Simonnal.
- 1135 **Martinus Huter plebanus Cibiniensis** (Huter) *sꝯ*: Nagyszeben (81, Sibiu RO), *egyhtiszt*: plebanus Cibiniensis, *egyhmegye*: Esztergom, *be*: 1525.12.13. [VE 420; ZJR 67] *kihúzás oka*: Azonos Huet Mártonnal.
- 1136 **Petrus Kottreer** (Kottreer) *sꝯ*: Passau (0, Passau D), *egyhtiszt*: Cancellarius principis Alberti ducis Austriae et Stiriae nominatur episcopus Zagrabiensis, *be*: 1441e.4.17. **J**, [VE 404, EP I 80, http://monasterium.net/mom/AT-StiANK/NeuklosterOCist/1439_I_28/charter, http://monasterium.net/mom/AT-StiANK/NeuklosterOCist/1439_I_28/charter, MWRf I 18, PMGJ 524, JLR 143] *kihúzás oka*: Nem magyarországi.
- 1137 **Barnabas** *sꝯ*: [Buda] (35 H), *egyhtiszt*: custos, *be*: 1423.12.17. **J**, *egyetélet*: Bécs 1412? [VE 401, DL 11424, TA 84 (Nr925), CTNV 20] *kihúzás oka*: Tiszavarsányi Barnabással azonos, a fokozatot Bécsben szerezte 1422-ben!
- 1138 **Simon de Ungaria** (Fodor) *sꝯ*: Magyarország (120), *be*: 1450.10.19. *egyetélet*: Krakkó 1447 ? [VE 1915 10, AGAGP 1990 143] *kihúzás oka*: Azonos Hanvai Darvas Simonnal.
- 1139 **Vlugerius** *sꝯ*: Magyarország (120), *be*: 1406.9.7. **J**, [VE 401, RAFK 136, KIHd 473, DF 239444] *kihúzás oka*: Azonos Rogerius de Cavaziissal, nem magyarországi
- 1140 **Dominicus** (Pálóci) *sꝯ*: Pálóc (51, Pavlovce nad Uhom SK), *egyhtiszt*: frater Ordinis Premonstratensis diocesis Agriensis, praepositus monasterii Sanctae Crucis de Lelesz, capellanus Bonifacii papae, *egyhmegye*: Eger, *be*: 1391.5.5. [VE 239] *kihúzás oka*: Egyetemi tanulmányaira nem utal semmi. A Veress által hivatkozott helyen csak egy Rómában kelt pápai bulla található Pálóci részére.

- 1141 **Johannes filius Michaelis** *sꝛ*: [Jászó] (1, Jasov SK), *egybtiszt*: frater Ordinis Premonstratensis dioecesis Strigoniensis, praepositus monasterii Sancti Johannis Baptistae de Jazow, capellanus Bonifacii papae, *egyhmegye*: Esztergom, *be*: 1392.3.12. [VE 239] *kibúzás oka*: Egyetemi tanulmányaira nem utal semmi. A Veress által hivatkozott helyen csak egy Rómában kelt pápai bulla található.
- 1142 **Laurentius Martyris** *sꝛ*: Magyarország (120), *egybtiszt*: canonicus, *be*: 1499. *kibúzás oka*: Nem magyarországi.

26. Lipcse

- 1143 **Johannes Czips de Novacivitata** *sꝛ*: Igló ? (42, Spišská Nová Ves SK), *be*: 1412. **Ph**, *megjegyz*: Iohannes. A lengyel nemzetben. Pauper. [MUL I 39]
- 1144 **Johannes Ungarus de Bartfal** (Bártfai) *sꝛ*: Bártfa (37, Bardejov SK), *be*: 1413. **Ph**, *torpálya*: Elképzelhető, hogy az ő közvetítésével került a bártfai ágostonos kolostor élére Nicolaus Stoer, a prágai egyetem korábbi és a lipcsei egyetem ez idő szerinti teológia professzora, akiről 1422-ben tesznek említést a források. *megjegyz*: Iohannes. Bartfal. 6 gr. A lengyel nemzetben. [MUL I 42; AUL 47, MHA 164]
- 1145 **Andreas Clausenborg de Septemcastris** *sꝛ*: Kolozsvár (63, Cluj-Napoca RO), *be*: 1414. **Ph**, *megjegyz*: A lengyel nemzetben. 6 gr. [MUL I 46, TS 202]
- 1146 **Andreas Tasschaw** *sꝛ*: Kassa (1, Košice SK), *be*: 1418. **Ph**, *megjegyz*: Casshovia. A lengyel nemzetben. Pauper. [MUL I 57, ICK 256]
- 1147 **Johannes de Casschovia** *sꝛ*: Kassa (1, Košice SK), *be*: 1418. **Ph**, *megjegyz*: Iohannes. A lengyel nemzetben. Pauper. [MUL I 59, ICK 256]
- 1148 **Johannes Kroner de Buda** (Kroner) *sꝛ*: Buda (35 H), *be*: 1421. **Ph**, *megjegyz*: Kroener. A lengyel nemzetben. [MUL I 67]
- 1149 **Petrus Andree de Antiquo Solio** (Zólyomi) *sꝛ*: Zólyom (58, Zvolen SK), *be*: 1421. **Ph**, *univ*: Bécs 1423? *megjegyz*: A lengyel nemzetben. Pauper. [MUL I 67]
- 1150 **Petrus de Libetha Ungarus** (Junkch ?) *sꝛ*: Libetbánya (58, L'ubietová SK), *be*: 1423. **Ph**, *univ*: Bécs 1430 ? *torpálya*: 1424-ből tudjuk, hogy Prágában másolta a IX. Gergely dekretálisaihoz írt egyik kommentárt. Lipcsében maradt fenn egy szintén 1424-re datálható másolata, mely több művet tartalmaz, ill. Franciscus Zabarellának a Sententiák III. könyvéről tartott előadásai 1426-ból. *megjegyz*: A lengyel nemzetben. 6 gr. [MUL I 75, CSJ 49, CSJK 40-41, MUL I 75, SKB 72, MUW I 173, BH I Nr274, II Nr1960, 1964, HSZKSZ II 43]
- 1151 **Jacobus Iuvenis de Czipsiss** *sꝛ*: Szepes (42, Spiš SK), *be*: 1430. **Ph**, *megjegyz*: Iacobus. Czipss. A lengyel nemzetben. Pauper. [MUL I 102]
- 1152 **Johannes Lange de Ungaria** (Lange) *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1445. **Ph**, *megjegyz*: Iohannes. A lengyel nemzetben. Pauper. [MUL I 154]
- 1153 **Martinus Quilicz de Czibs** (Quilicz) *sꝛ*: Szepes (42, Spiš SK), *be*: 1446. **Ph**, *megjegyz*: A lengyel nemzetben. Pauper. [MUL I 156]
- 1154 **Petrus Rosemberg de Septemcastris** (Rosemberg) *sꝛ*: Erdély (130, Ardeal RO), *be*: 1451. **Ph**, *megjegyz*: A bajor nemzetben. Pauper. [MUL I 174, TS 316]

- 1155 **Stanislaus de Kassaw** *sꝯ*: Kassa (1, Košice SK), *be*: 1455. **Ph**, *megjegyz*: A lengyel nemzetben. Pauper. [MUL I 198, ICK 268]
- 1156 **Iohannes Landawer de Cremnnicia** (Landawer) *sꝯ*: Körmöcbánya (6, Kremnica SK), *be*: 1458. **Ph**, *fok*: PhBacc 1460, PhMag 1462, *megjegyz*: Kremnitz. A bajor nemzetben. 10 gr. 1460. március 1-én baccalariandus. 1462. január 3-án magistrandus. [MUL I 211, II 177, 185]
- 1157 **Rupertus Ryfslacher de Velach de Croacia** (Ryfslacher) *sꝯ*: Horvátország (94, Hrvatska HR), *be*: 1463. **Ph**, *megjegyz*: A lengyel nemzetben. 6 gr. A karinthiai Villachból költözhetett családjá Horvátországba. [MUL I 238]
- 1158 **Gregorius Hasse de Cassemarg Ungarus** (Hasse) *sꝯ*: Késmárk (42, Kežmarok SK), *be*: 1475. **Ph**, *megjegyz*: A lengyel nemzetben. Pauper. [MUL I 298]
- 1159 **Johannes Langenickel de terra Zcipcz** (Langenickel) *sꝯ*: Szepes (42, Spiš SK), *be*: 1476. **Ph**, *megjegyz*: Iohannes. A lengyel nemzetben. 6 gr. [MUL I 304]
- 1160 **Georgius Kuncze de Lyppa** (Kuncze) *sꝯ*: Lippa (2, Lipova RO), *be*: 1478. **Ph**, *fok*: PhBacc 1486, *megjegyz*: 1486. 9. 13-án adm. ad BA. [MUL II 292]
- 1161 **Johannes Polnar de Ungaria** (Polnar/Polnar) *sꝯ*: Segesvár (79, Sighișoara RO), *be*: 1493. **Ph**, *univ*: Párizs 1488, Bologna 1495 *megjegyz*: A lengyel nemzetben. 10. gr. Iohannes. [MUL I 397, KKJ 65, TS 265, KIV 239, CTHNP I 45] Id. 37. szám alatt.
- 1162 **Lucas Schreiber de Clausenburgk** (Schreiber) *sꝯ*: Kolozsvár (63, Cluj-Napoca RO), *be*: 1496. **Ph**, *tonpálya*: Tonk Sándor szerint talán azonos Nyíró Lukács kolozsvári jegyzővel, aki 1522-1553. augusztus 27 között viselte hivatalát. *megjegyz*: A lengyel nemzetben. 6 gr. [MUL I 413, TS 282]
- 1163 **Balthasar Kaelner de Agria** (Kaelner) *sꝯ*: Eger (18 H), *be*: 1498. **Ph**, *megjegyz*: Baltazer. A lengyel nemzetben. 6 gr. [MUL I 426]
- 1164 **Nicolaus Glogknitzer de Novosoleo** (Glogknitzer ?) *sꝯ*: Besztercebánya (58, Banská Bystrica SK), *be*: 1499. **Ph**, *univ*: Bécs 1498? *megjegyz*: A lengyel nemzetben. 6 gr. [MUL I 429]
- 1165 **Petrus Kreizig de Elsslovia** (Kreizig) *sꝯ*: Magyarország (120), *be*: 1502. **Ph**, *fok*: PhBacc 1504, *egyetpálya*: Baccalariandus 1504. február 23-án. *megjegyz*: A lengyel nemzetben. 6 gr. [MUL I 448, MUL II 400]
- 1166 **Dominicus Fabri de Lippa** (Fabri) *sꝯ*: Lippa (2, Lipova RO), *be*: 1503. **Ph**, *fok*: PhBacc 1504, PhMag 1509, *megjegyz*: 1504. 2. 8-án adm. ad BA, 1509. december 28-án adm. ad MA. [MUL II 411, 452]
- 1167 **Johannes Mertztzeler de Newen Sol** (Mertztzeler) *sꝯ*: Besztercebánya (58, Banská Bystrica SK), *be*: 1509. **Ph**, *megjegyz*: Ioannes. A lengyel nemzetben. 6 gr. [MUL I 494]
- 1168 **Bartholomeus Fischer de Corona** (Fischer) *sꝯ*: Brassó (85, Brașov RO), *be*: 1514. **Ph**, *megjegyz*: Barpholomeus. A lengyel nemzetben. 1 gr. [MUL I 535, TS 212]
- 1169 **Emericus Wolffel Transsilvanus** (Wolffel) *sꝯ*: Erdély (130, Ardeal RO), *be*: 1522. **Ph**, *megjegyz*: A lengyel nemzetben. 3 gr. [MUL I 586, TS II 48]
- 1170 **Martinus Vichmeth Transsylvanus** (Vichmeth) *sꝯ*: Erdély (130, Ardeal RO), *be*: 1523. **Ph**, *megjegyz*: A lengyel nemzetben. 6 gr. [MUL I 588, TS II 161]

27. Köln

- 1171 **Benedictus de Seremio de Ungaria** (Szerémi) *szerémi*: Szerém (43, Srem SRB), *egyházmegye*: Esztergom, *be*: 1421.12.20. **Ph**, *univ*: Prága 1413, Párizs 1420, Bécs 1424 *torpálya*: 1424-ben Bécsben magister Benedictus de Scheremio, canonicus Strigoniensis, baccalarius formatus in theologia Parisiensis. *megjegyz*: magister artium, baccalaureus formatus theologiae Parisiensis, n. ob rev. A beiratkozás dátumát csak kikövetkeztetni lehetett az az időben működő rektor megválasztásának dátumából. [MUK I 236, CTNESZ 95, KK SER 186-187, FV 58, HSZKSZ II 62]
- 1172 **Jacobus de Palus Ungarus** (Pálosi) *szerémi*: Pálos- *egyházmegye*: Bács-Kalocsa, *be*: 1421.12.20. **Ph**, *univ*: Bécs 1418 *megjegyz*: A beiratkozás dátumát csak kikövetkeztetni lehetett az az időben működő rektor megválasztásának dátumából. [MUK I 236]
- 1173 **Egbertus de Septem Castris** *szerémi*: Erdély (130, Ardeal RO), *egyháziszf*: al(tarista) de Juliaco, *be*: 1431.6.28. **Ph**, *megjegyz*: art, s., A beiratkozás dátumát csak kikövetkeztetni lehetett az abban az időben működő rektor megválasztásának dátumából. [MUK I 339]
- 1174 **Bartholomeus de Posonia** *szerémi*: Pozsony (36, Bratislava SK), *be*: 1453.10.27. **Ph**, *fok*: PhBacc 1454, PhMag 1457, *univ*: Lipcse 1445 ? *megjegyz*: art., p. et i., B. de Prozonio, 1454. november 2-án pres. ad bacc. 1457. április 27-én inc. Sub m. Ger. De Schotia. Bosonio. 1457. augusztus 27-én disp. Azonos B. Johannis de Posenonia-val a lipcsei egyetemről 1445-ből? [MUK I 566]
- 1175 **Albertus Sciculus fil. Nicolai Semnies de regno Ungarie** (Semnies) *szerémi*: Erdély (130, Ardeal RO), *be*: 1460.7.1. **Ph**, *fok*: PhBacc 1465, PhMag 1465, *megjegyz*: art., i. et est p. 1465. 1. 31-én det. sub m. Heinr. Oersoy. [MUK I 650, TS 199]
- 1176 **Fabianus de Ungaria** (Bitwarus ?) *szerémi*: Magyarország (120), *egyháziszf*: clericus, *egyházmegye*: Csanád, *be*: 1461.7.21. **Th**, *univ*: Bécs 1449 ? *megjegyz*: art., i. p. [MUK I 669, TS 227]
- 1177 **Johannes de Septem Castr. de Ungar. Transsilvanensis** *szerémi*: Erdély (130, Ardeal RO), *egyháziszf*: de ordine mendicantium, *be*: 1461.9.17. **Th**, *torpálya*: Azonos lehet azzal a Magyarországi Jánossal, aki a rendi generális káptalan rendelkezésének megfelelően 1462-ben ad. leg. sent. in conv. Col.. 1463-ban pedig magister studentium pro 2. anno. Azonos lehet Magister Johannes Episcopival, aki 1474-ben, 1477-ben a magyar tartomány provinciálisa, 1479-ben kolozsvári perjel, 1481-ben jubileumi commissarius, 1491-ben kolozsvári prior, 1495-98 között ismét provinciális. Ekkor jogot nyert arra, hogy tanulókat küldjön a budai főiskolára, a magisteri fokozat megszerzésének kötelezettsége nélkül. Eredetileg a kolozsvári rendház tagja. *megjegyz*: D. theol., i., o. pred., Itt van 1463-ban is. [LMED 367, MUK I 671, HA 244-245, TS 258, LMD 245, BH III Nr1462, ILD 451, 457-458, MOPH VIII 284-85, Johannes de Septem Castris (RAG-ID: ngBR6E678BT40qxrBUqkZnE), <https://resource.database.rag-online.org/ngBR6E678BT40qxrBUqkZnE>, 21.01.2019]

- 1178 **Michael Jordanis de Ungaria** *sꝝ*: Erdély (130, Ardeal RO), *egybtiszt*: frater de ordine s. Dominici, *egyhmegye*: Erdély, *be*: 1462.12.31. **Th**, *torpálya*: A pesti konvent tagja. 1479-ben baccalarius formatus, s felhatalmazást kap, hogy bármely egyetemen a magisteriumot megszerezze. Az engedélyt még 1473-ban szerezte. Azonos Keleti Mihállyal, aki 1481ben a hittudomány lektora volt. Ugyanekkor a budai konvent vizitátora és vikáriusa. Ugyanő 1498-ban állítólag magister volt. *megjegyz*: Julealbensi dioec.; theol., n. s.; quia p. religiosus. [MUK I 692, TS 297, HA 251, ILD 466, 473]
- 1179 **Melcheor de Ungaria** *sꝝ*: Magyarország (120), *egyhmegye*: Vác, *be*: 1463.11.17. **Ph**, *fok*: PhBacc 1466, PhMag 1466, *megjegyz*: ad (artes); i. et n. s., p.; 17. 1466. 1. 28-án det. sub m. Th. Leydis. [MUK I 706]
- 1180 **Johannes de Slesia** *sꝝ*: Magyarország (120), *be*: 1470.1. **Ph**, *megjegyz*: art., et n. ded. tamen i., p. 1471. 11. 2-án pres. Ad bacc. Johannes Gelnyscher de Slesia fratre. [MUK I 816]
- 1181 **Johannes de Slesia** (Gelnyscher) *sꝝ*: Magyarország ? (120), *be*: 1470.1. **Ph**, *fok*: PhBacc 1472, *megjegyz*: art., et n. ded. tamen i., p., J. Gelnyscher de Sl., 1472. 6. 8-án det sub m. Adr. De Breda, 7. 4-én disp. J. Gilniczer de Ungaria. [MUK I 816]
- 1182 **Martinus Andreae de Septem castris** *sꝝ*: Erdély (130, Ardeal RO), *egybtiszt*: canonicus, *egyhmegye*: Erdély, *be*: 1470.10.29. **Ph**, *univ*: Krakko ? *megjegyz*: can.; s. [MUK I 813]
- 1183 **Emericus de Ungaria** *sꝝ*: Magyarország (120), *egybtiszt*: frater, *egyhmegye*: Győr, *be*: 1471.4. **Ph**, *megjegyz*: art.; n. dedit, quia purus p. [MUK I 819]
- 1184 **Georgius de Ungaria** (Veszprémi) *sꝝ*: Magyarország (120), *egyhmegye*: Veszprém, *be*: 1471.5.10. **Ph**, *univ*: Bécs 1467 ? *megjegyz*: p.et n. ded. [MUK I 821]
- 1185 **Jacobus de Trennincia ex Ungaria** *sꝝ*: Trencsén (48, Trenčín SK), *be*: 1471.6.23. **Ph**, *megjegyz*: art.; i., set est p. [MUK I 826]
- 1186 **Gregorius conventus Quinqueecclesiensis** *sꝝ*: Pécs (5 H), *be*: 1474.9. **Th**, *torpálya*: Frater Ordinis Praedicatorum. A görög tartomány számára fenntartott helyre küldte őt teológiát tanulni a rendi generális káptalan, s kötelezte a kölni konventet, hogy fogadja Gergelyt. Az egyetem anyakönyveiben azonban nincs adat ezekből az évekből, hogy megérkezett volna. [HA 245, ILD 451]
- 1187 **Adamus de Ungaria** (Kolozsvári) *sꝝ*: Magyarország (120), *egybtiszt*: frater, *be*: 1477.7.3. **Th**, *egyetélet*: 1477. május 3-án volt responsiója az egyetemen, melynek témája, Utrum virtuti virginitatis debeatur aureola specialis. *torpálya*: Domonkos rendi szerzetes. Implom Lajos Kolozsvári Ádám testvérrel veti fel az azonosságot. [MUK III 52, HA 249, LDT 99, ILD 451, 460]
- 1188 **Johannes Floris de Ungaria** (Floris) *sꝝ*: Magyarország (120), *be*: 1477.6.6. **Ph**, *egyetélet*: 1477. június 9-én egyetemi dispután vett részt, melynek címe: Utrum latria, soli deo attribuenda a dubia sit realiter distincta, ahol Floris pro primo forma respondit. [MUK III 52, LDT 99]
- 1189 **Martinus Frigh de Clausenburg** (Frich) *sꝝ*: Kolozsvár (63, Cluj-Napoca RO), *be*: 1478. **Ph**, *univ*: Padova 1479 *megjegyz*: 1486-ban magister. De

- Colozwar. Frater Ordinis Praedicatorum. Köln után Padovában tanult a rendtartomány költségén. Engedélyt kapott arra, hogy könyveire a pénzt alamizsnagyűjtéssel keresse meg. [HA 251, TS 286, ILD 451, 460]
- 1190 Jacobus de Roeppis de Clausenburg** (Berger) *s.:* Kőhalom (75, Rupea RO), *be:* 1479.9. **Ph**, *univ:* Ingolstadt 1479, Bologna 1483 *megjegyz:* de Holosthwar. Implom Lajos szerint Kőhalomról származott, Kolozsvárhoz csak az ottani rendház révén kötődött. [HA 251, TS 244-245, ILD 451, 459]
- 1191 Petrus Polnar, Polner de Clausenburg** (Polna/Polner) *s.:* Kolozsvár (63, Cluj-Napoca RO), *egyhmegye:* Erdély, *be:* 1479.9. **Th**, *univ:* Ingolstadt 1479, Párizs 1480 ? *torpálya:* Ld. 32. szám alatt. [HA 251, KKJ 62-64, TS 319, ILD 451, 460-461, CTN FA 43]
- 1192 Valentinus de Septem Castris** *s.:* Erdély (130, Ardeal RO), *be:* 1488.2.14. **Ph**, *univ:* Bologna 1491 ? *torpálya:* Frater Ordinis Praedicatorum. 1498-ban a magyar provincia vicarius generalisa, ugyanebben az évben a ferrarai generális káptalanon képviseli Magyarországot. Azonos lehet azzal a Bálint mesterrel, aki 1495-ben, Budán studium regens, aki 1497-ig budai prior volt, majd pedig 1501-ben a római káptalanon képviselte a magyra tartományt? 1499-ben a magyar tartomány perjelévé választották, 1502-ben még az volt. *megjegyz:* Valentinus de Transilvania. „Presedi patri Valentino de Septem Castris respondententi de gracia, iustificacione inpii et merito pro primo forma”. [HA 252-253, LDT 120, TS 344, ILD 452, 460]
- 1193 Osvaldus de Quinquuecclesiis** (Pécsi) *s.:* Pécs (5 H), *be:* 1490. **Th**, *univ:* Bologna 1488, Padova 1496, Ferrara 1498 *megjegyz:* 1498-ban magisteriumot szerzett. 1498-ban engedélyt kapott, hogy bárhol sententia előadásokat tarttasson, majd felvegye a magisteri jelvényeket. 1498. április 27-én Bolognában doktorált. [HA 254, VE 58, 63, HA 254, MOPH VIII 433, ILD 452, 462]
- 1194 Gallus de Segedino** *s.:* Szeged (13 H), *be:* 1494. **Th**, *megjegyz:* Frater Ordinis Praedicatorum. [HA 259, ILD 452]
- 1195 Nicolaus Fabri** (Fabri) *s.:* Magyarország (120), *be:* 1494. **Th**, *torpálya:* Implom Lajos szerint azonos azzal a Magyarországi Miklóssal, akit az 1505. évi nagykáptalan küldött Kölnbe studens generalisnak. *megjegyz:* Frater Ordinis Praedicatorum. Azonos azzal a Nicholaus de Hungaria-val, akit regens Senensis-nek neveztek 1484-ben és magisteriumra javasoltak Heidelbergben? [HA 259, MOPH III 384, ILD 452]
- 1196 Johannes Zekzardi, de Zakzardar** (Magnus) *s.:* Szekszárd (45 H), *be:* 1495. **Ph**, *univ:* Padova 1501 *torpálya:* Frater Ordinis Praedicatorum. A generalis káptalan teológiai tanulóknak küldte Kölnbe 1495. július 6-án. 1501. július 20-án egy teológia doktori vizsgán tanú Padovában. 1501. október 2-án teológiai baccalaureus, tanúja Magyarországi Máté pálos szerzetes. 1501. november 10-én a nagykáptalan viszont ismét Kölnbe rendeli tanulmányai folytatása céljából. Tanulmányait azonban mégis Padovában fejezte be. 1505. március 25-én borostyánkoszorúsként (bachalarius) vizsgára küldték, hogy március 29-ig letegye a vizsgát. 1505. március 29-én sikerült a vizsgája (ez lehet, hogy inkább Székely János?). 1505-ben Budára küldték lektornak. 1524-ben tartományi perjellé választották, 1525-ben a magyar rendtartomány generálisa.

- megjegyz:* Engedélyt kap alamizsnagyűjtésre 1495-ben, hogy könyveit visszaszerezze. [HA 260, 291, BH III 1460 VE 1915 22-23, VE 175, AGA 1969 48, 76, FTP 233, ILD 429, 443, 452, 463, 471, 474]
- 1197 Johannes de Schuytnich** *s.:* Magyarország (120), *egybtisz:* presbiter, *egyhmege:* Esztergom, *be:* 1496.5.11. **J,** *univ:* Ism. Egy. *megjegyz:* Joh. B. iur. can.; iur.; i. s. Baccalaureus iurisként iratkozik be, tehát egy másik egyetemről érkezett. [MUK II 397]
- 1198 Bartholomeus de Croacia** *s.:* Horvátország (94, Hrvatska HR), *be:* 1497.7.18. **Ph,** *megjegyz:* Bertholomeus. Art.; i. p. [MUK II 428]
- 1199 Ladislaus de Quinqueecclesie** *s.:* Pécs (5 H), *be:* 1498. **Th,** *fok:* ThLic 1505, *megjegyz:* Nem tudni, hogy a magisteriumot még Kölnben szerezte-e meg vagy máshol. A RAG adatbázis szerint magister theologiae 1519-ben, de már egy évvel korábban az a rendi nagykáptalanon. [HA 261, MOPH VIII 432, ILD 452, 464, Ladislaus de Quinque ecclesiis (RAG-ID: ngUK3L375Ts16jqQoVDj6SgP), <https://resource.database.rag-online.org/ngUK3L375Ts16jqQoVDj6SgP>, 21.01.2019]
- 1200 Petrus Fabri de Transsilvania** (Fabri) *s.:* Erdély (130, Ardeal RO), *egybtisz:* presbiter, *egyhmege:* Erdély, *be:* 1499.12.14. **Th,** *fok:* PhBacc 1500, ThBacc 1502, *egyetélet:* 1500. november 30-án a Bursa Montana lakója, 1502-ben még itt. *megjegyz:* Theol., i. et s.; Petrus de Septem castris. 1500. november 30-án det. sub m. Th. de Novimagio; 1502. április 4-én inc. sub m. Val. de Geltershem. [MUK II 484, TS 321]
- 1201 Melchior de Wistricia provincie Ungarie** (Besztercei) *s.:* Beszterce (84, Bistrița RO), *egybtisz:* frater, *be:* 1504.8.3. **Th,** *univ:* Siena 1500, Krakkó 1506 *torpálya:* Besztercei jegyző (1518, 1521), 1518-1524 között több esetben pápai közjegyzőként működött. 1520. dec. 1-én Laurencii Lyb de Bistricia néven magister artium, pápai közjegyzőként ad ki oklevelet. *megjegyz:* Theol.; i. et s. Malchier. Sienában bacc. Ordinarius. 1500-ban. baccalariatus (1512), magister artium (1520) Krakkóban. [MUK II 565, ASUC II 102; LPC 154-155; TS 294, URB 765, 797, HSZKSZ 366, ILD 450]
- 1202 Nicolaus de Ungaria** (Magyarországi) *s.:* Magyarország (120), *egybtisz:* frater Ordinis Praedicatorum, *be:* 1505. **Th,** *univ:* Siena 1507 *megjegyz:* Stud. gen. in con. Col. Azonos azzal a Nicholaus de Hungaria-val, akit regens Senensis-nek neveztek 1484-ben és magisteriumra javasoltak Heidelbergben? [MUK III 82, HA 263, MOPH III 384]
- 1203 Jacobus de Ungaria** *s.:* Magyarország (120), *egybtisz:* frater Ordinis Praedicatorum, *be:* 1507. **Th,** *megjegyz:* Stud. in conv. Col. [MUK III 86, HA 263, ILD 452]
- 1204 Cristanus de Corana provincie Ungarie** *s.:* Brassó (85, Brașov RO), *egybtisz:* frater Ordinis Praedicatorum, *be:* 1508.9.20. **Th,** *megjegyz:* theol., i. et s. [MUK II 630, TS 222]
- 1205 Mathias de Septem Castris** *s.:* Erdély (130, Ardeal RO), *be:* 1509. **Ph,** *torpálya:* 1509. augusztus 31-én küldte a rendi nagykáptalan Kölnbe teológiát tanulni. *megjegyz:* Frater Ordinis Praedicatorum. Anyakönyvben nem szerepel, csak a domonkosok generális káptalanának anyagaiban. [HA 263, ILD 452]

- 1206 Paulus de Transsilvania** *sꝯ*: Erdély (130, Ardeal RO), *be*: 1511.2.18. **Ph, fok:** PhBacc 1511, *megjegyz:* art., i. et n. dedit, quia verus p., ut attestatus est m. noster Thonergis eius cirographo. P. de Septem castris. A Bursa Laurentiana lakója. 1522. dec. 11-én det. sub m. Joh. de Venloe. [MUK II 672, TS 313]
- 1207 Andreas Richellem de Transsilvania** (Richellem) *sꝯ*: Erdély (130, Ardeal RO), *egyhíztst:* presbiter, *egyhmegye:* Erdély, *be*: 1512.10.20. **Ph, fok:** PhBacc 1513, *megjegyz:* 1513. november 2-án pres. ad bacc; d.; 1516 június 3-án MA vizsgára javasolták. A Bursa Laurentiana lakója. [MUK II 701, TS 205, Andreas Richellem (RAG-ID: ngXN8O870WP62mtrrWwmgVjA8YK), <https://resource.database.rag-online.org/ngXN8O870WP62mtrrWwmgVjA8YK>, 21.01.2019]
- 1208 Andreas Fabri de Wystricia de Ungaria** (Fabri/Beuchel?) *sꝯ*: Beszterce (84, Bistrița RO), *be*: 1516.7.13. **Ph, fok:** PhBacc 1517, *univ:* Krakkó 1509? *torpálya:* Azonos lehet azzal az Andreas Litteratussal, akit 1522. február 26-án a város jegyzőjének neveztek egy perben? Ha igen, akkor Andreas azonos Beuchel András, krakkói diák, később besztercei jegyzővel (1522, 1527), aki 1523-tól a városi tanács tagja, rövid ideig bíró (1525-1526). 1532-ben lefejezték árulás gyanúja miatt. *megjegyz:* Andreas de Ungaria. A Bursa Cornelli lakója. 1517. 6. 15-én det. sub m. corn. De Venloe. 1526. április 7-én Andreas richter literatus? [MUK II 766, URB 747, 875, HSZKSZ 377, TS 206]
- 1209 Antonius Branderen de Ungaria** (Branderen) *sꝯ*: Magyarország (120), *be*: 1517.11.28. **Ph, megjegyz:** Ant. art., i. et s. [MUK II 792]
- 1210 Lucas Trabuldanus Hungarus** (Trabuldanus) *sꝯ*: Magyarország (120), *be*: 1519.3.24. **Ph, torpálya:** Nagyszebenben nyitotta meg Erdély első nyomdáját Valentinus Corvinus-val 1525-ben. 1531-1545 között Nagyszeben város jegyzője, 1546-ban városi iskolamester volt. Nagyszeben szenátoraként halt meg 1547. december 24 után. *megjegyz:* Lucas Trapoldinus. Calcographi Cibiniensis. Keussen felveti a lehetőséget, hogy azonos Lucas Trabolt ex Heylprünnával a würzburgi egyházmegyéből, aki 1495 július 1-én in Heidelbergben tanult, s ahol 1497. január 9-én b. art. V. mod., 1500-ban pedi m. art. [MUK II 805, SZSNY 4-5]
- 1211 Simon Transylvanus** (Killeswart) *sꝯ*: Erdély (130, Ardeal RO), *be*: 1519.3.24. **Ph, fok:** PhLic 1520, *torpálya:* Azonos lehet azzal a Kolozsvári Simonnal, akit 1520. március 20-án licentiatusi fokozatra javasoltak. *megjegyz:* Sym. art.; i. et s. S. de Clausenbuch, p. 1519-ben a Bursa Laurentiana lakója. [MUK II 805, TS 329]
- 1212 Michael Dorner** (Dorner) *sꝯ*: Erdély (130, Ardeal RO), *egyhmegye:* Erdély, *be*: 1522.7.18. **Ph, megjegyz:** art.; i. et s. [MUK II 850, SzM-TS 183]
- 1213 Stephanus Soltner Transsilvanus** (Soltner) *sꝯ*: Erdély (130, Ardeal RO), *egyhmegye:* Erdély, *be*: 1522.7.18. **Ph, megjegyz:** Steffanus. art., i. et s. [MUK II 850, TS II 251]
- 1214 Mathias Hoeck fil. Colosnariensis ex Transsilvania** (Hoech) *sꝯ*: Kolozsvár (63, Cluj-Napoca RO), *egyhmegye:* Erdély, *be*: 1524.8.30. **J, megjegyz:** iur.; i. et s. [MUK II 868, TS II 176]

28. Heidelberg

- 1215 **Sebastianus Ungarus de Cassa** *s.:* Kassa (1, Košice SK), *be:* 1433.10.22. **Ph, fok:** PhBacc 1434, *egyetélet:* 1434. január 28-án baccalaureus artium, pauper *megjegyz:* Cossaw. Vngarus. [ICK 259, MUH I 198]
- 1216 **Johannes de Brespur** *s.:* Pozsony (36, Bratislava SK), *egybtiszt:* clericus, *egyhmege:* Esztergom, *be:* 1441.12.23. **Ph, megjegyz:** d(edi)t. [MUH I 232]
- 1217 **Paulus de Wacia** (Váci) *s.:* Vác (32 H), *egybtiszt:* frater Ordinis Predicatorum, *be:* 1450.7.28. **Th, fok:** PhMag 1452, *egyetélet:* Ad facultatem artium ut baccalarius 28/7 1450. 1452. 5. Mag.Ph. *univ:* Bécs 1445, Firenze 1474 *megjegyz:* Bacc. in art Wynensis., Rec. [MUH I 263, BH I 1240. sz., 1262. sz, LS SZÁ 189-200, ILD 452, 458, 538-539, CTN FA 40]
- 1218 **Bartholomeus de Corona** *s.:* Brassó (85, Braşov RO), *egybtiszt:* frater, *egyhmege:* Esztergom, *be:* 1460.11.27. **Ph, fok:** PhBacc 1463, *megjegyz:* Professus in Corona. B. art. v. ant. Mai 1463. Tonk szerint 1463. június 23. és november 27. között hazaindult. RAG adatbázis szerint MA fokozatra javasolták 1465. 10. 21-én. [MUH I 303, TS 211, Bartholomäus de Corona (RAG-ID: ngSI0N577SK37hoqmRBhcQep), <https://resource.database.rag-online.org/ngSI0N577SK37hoqmRBhcQep>, 21.01.2019]
- 1219 **Andreas de Septem castris** *s.:* Erdély (130, Ardeal RO), *egybtiszt:* frater Ordinis Predicatorum, *be:* 1502.5.12. **Ph, torpálya:** Harsányi András szerint 1505-ben küldték ki három évre szentencia-előadásokat tartani. *megjegyz:* Tonknál hibásan május 13-a szerepel. [MUH I 443, HA 263, TS 204, ILD 452]

29. Rostock

- 1220 **Jacobus Pest** *s.:* Pest (34 H), *be:* 1434.9.6. **Ph,** [MUR I 48]
- 1221 **Johannes Penger de Pest** (Penger) *s.:* Pest (34 H), *be:* 1481.10.15. **Ph,** [MUR I 224]
- 1222 **Nicolaus Iohannis de Bocksom Ungarus** *s.:* Boksánbánya (26, Bocşa, Bocşa Română RO), *be:* 1506.6.12. **Ph,** [MUR II 26]
- 1223 **Petrus Alerdi de de Bucksem Ungarus** *s.:* Boksánbánya (26, Bocşa, Bocşa Română RO), *be:* 1506.6.12. **Ph,** [MUR II 26]

30. Erfurt

- 1224 **Stephanus Kuncze de Septemcastris** (Kuncze) *s.:* Erdély (130, Ardeal RO), *be:* 1439.10.18. **Ph,** *foke:* PhBacc 1443, *egyetpálya:* 1442-ben residuum intitultature, ekkor 17 garast kellett fizetnie. Baccalaureus 1443, feltehetően itt volt még 1449-ben. *univ:* Bécs 1454, Padova 1457 *torpálya:* 1454-ben artium Erfford et medicine Paduensis doctor, Wiennensis ad universitatem atque facultas medicine receptus, procurator. 1457-ben venerabilis et egregius vir. 1474-ben halt meg Bécsben. *megjegyz:* Stephanus Cunradi (Conradi) de Septemcastris, de Legennicz. [AEU I 178, 193, BRAUE 63, FV 54; SKN 467 (Reg.)]
- 1225 **Jodocus Klumpe de Wissenburg corone** (Klumpe) *s.:* Székesfehérvár (15 H), *be:* 1492.10.18. **Ph,** *foke:* PhBacc 1494, *megjegyz:* Klümp. Baccalaureus 1494, a német forráskiadások a helynevet Székesfehérvárnak oldják fel. Neve mellett a totum bejegyzés, vagyis teljes beiratkozási díjat fizetett. [AEU II 172, BRAUE 245-31]

31. Bázél

- 1226 **Thomas de Septem-Castris** *s.:* Nagyszeben (81, Sibiu RO), *egyhmegye:* Esztergom, *be:* 1472. **Ph,** *torpálya:* Azonos lehet azzal a Thomas de Septemcastrissal, aki 1472-ben Mantovában Johann Würsterrel kinyomtatta Petrus de Abano munkáit? *megjegyz:* Tonk szerint 1473-ban is itt. Pauper. [MUB I 114, TS 337, <http://www.manuscripta-mediaevalia.de/dokumente/html/obj31729213>, HITGY 75]
- 1227 **Bernardus Scherb de Mór** (Scherb) *s.:* Mór (15 H), *be:* 1475. **Ph,** *megjegyz:* Bernhardus. [MUB I 137]
- 1228 **Albertus de Gran** *s.:* Esztergom (14 H), *be:* 1492. **Ph,** [MUB I 222]
- 1229 **Johannes Anthonii Cassoviensis** (Kassai) *s.:* Kassa (1, Košice SK), *be:* 1523. **Ph,** *univ:* Krakkó 1515, Padova 1515, Bécs 1518, Tübingen 1523, Freiburg 1523 *torpálya:* 1499 körül született Kassán. 1521. évi adat szerint, Joannem baccalaureum, etwa Antonii Goldschmidts son. Johannes Tercander krakkói aranyműves lányát vette feleségül. 1515-ben Michael Pannonius egy Trencsénben kelt levele ajánlotta Kassa város figyelmébe Johannes Antoninust. Bázélben, 1524-ben Rotterdami Erasmus orvosa. Mohács után I. Zsigmond lengyel király és az udvari emberek orvosa. Halálának időpontja és helye vitatott (1544, 1549, 1550u., 1563). *megjegyz:* Az anyakönyvben nem szerepel. [FLM 100, HSZKSZ 412, HKO 70-71, ICK 303-304]

32. Ingolstadt

- 1230 Bartholomeus Hotkonitsch de Modrussia Krabatus** (Hodkovius) *s.:* Modrus (94, Modruš HR), *egyhmege:* Veszprém, *be:* 1473.10.5. **Ph,** *univ:* Bécs 1478, Padova 1489 [MUI I 42, FV 78; MUW II 166; SKN 37, 77, EPNG 121, VE 411, VKAI, EKLK III 153]
- 1231 Cristophorus Rot de Corona** (Rot) *s.:* Brassó (85, Braşov RO), *be:* 1474.8.12. **Ph,** *megjegyz:* Cristofferus. [MUI I 51]
- 1232 Jacobus Andreae** (Berger) *s.:* Kőhalom (75, Rupea RO), *egybtiszt:* frater Ordinis Praedicatorum Colosorensis conventus in Septem Castris, *be:* 1479.2.10. **Ph,** *univ:* Köln 1479, Bologna 1483 *torpálya:* Felsőfokú tanulmányait a budai studium generálén kezdte 1478-ban, majd Kölnben és Ingolstadtban tanult. 1481-ben a generális megengedte, hogy sententia előadásokat tartson bármelyik egyetemen. 1485-ben Bolognában szerzett doktorátust. 1488-ban engedélyt kapott, hogy a renden belül és kívül bárhol prédikáljon. 1490-ben budai régens. 1502-ben kolozsvári perjel. *megjegyz:* Iacobus. [MUI I 87, HA 251, TS 244-245, ILD 451, 459]
- 1233 Petrus Polner alias Ytalici** (Polnar) *s.:* Segesvár (79, Sighişoara RO), *egybtiszt:* frater Ordinis Praedicatorum Colosorensis conventus in Septem Castris, *egyhmege:* Erdély, *be:* 1479.2.10. **Ph,** *univ:* Köln 1479, Párizs 1480 ? *torpálya:* Ld 32. szám alatt. [MUI I 87, TS 319, ILD 451, 460-461, CTN FA 43]
- 1234 Johannes Wann ex Buda** (Wann) *s.:* Buda (35 H), *egybtiszt:* contionator Pataviensis, *be:* 1481.11.25. **Ph,** *fok:* PhMag 1488, *univ:* Bécs 1488 *torpálya:* Bajor eredetű tekintélyes budai polgárcsalád tagja. Testvére annak a Wann Jeromosnak, aki később szintén itt tanult 1486-tól. Wann Pál bécsi teológiai doktor és passau kanonok unokaöccse, s az ő költségén tanult Bécsben (Wunsiedelben alapítványt hozott létre három diák bécsi tanulmányainak finanszírozására). Apja Konrád, bécsi professzor (Arisztotelész logikájáról adott elő) budai iskolamester. III. Frigyes 1468-ban címet adományozott az egész családnak. A Wann család Budára települését és pozícióit nagyban segítette Konrád jó kapcsolata Münzer János budai bíróval. Konrád később kereskedő és 1462-82 között kisebb megszakításokkal városi tanácstag lett, 1467-ben budai (fő)jegyző. János ingolstadti tanulmányait is nagybátyja intenciói alapján kezdte meg. *megjegyz:* Iohannes. 1488-ban BA, majd az artes magistereként Bécsben előadó. [MUI I 108, KAKW 765-774]
- 1235 Stephanus Airperger de Gyns** (Airperger) *s.:* Kőszeg (53 H), *be:* 1484.2.19. **Ph,** *megjegyz:* 4 cruc. (a beiratkozáskor fizetendő összeg). [MUI I 124]

- 1236 Jeronimus Wann ex Buda** (Wann) *sꝛ*: Buda (35 H), *be*: 1486.10.25. **Ph**, *toppálya*: Bajor eredetű tekintélyes budai polgárcsalád tagja, az 1481-ben itt tanult Wann János testvére. Wann Pál bécsi teológiai doktor és passau kanonok unokaöccse, s az ő költségén tanult Bécsben (Wunsiedelben alapítványt hozott létre 3 diák bécsi tanulmányainak finanszírozására). Apja Konrád, bécsi professzor (Arisztotelész logikájáról adott elő) budai iskolamester. III. Frigyes 1468-ban címet adományozott az egész családnak. A Wann család Budára települését és pozícióit nagyban segítette Konrád jó kapcsolata Münzer János budai bíróval. Konrád később kereskedő és 1462-82 között kisebb megszakításokkal városi tanács tag lett, 1467-ben budai (fő)jegyző. Jeromos Ingolstadtban kezdte tanulmányait, majd 1488-ban Bécsbe ment. Az utolsó adat róla, hogy beiratkozott a magyar nációba. *megjegyz*: Iheronimus. 6 gr. [MUI I 166, KAKW 765-774]
- 1237 Georgius Gruber ex Sybenpurgk** (Gruber) *sꝛ*: Erdély (130, Ardeal RO), *be*: 1494.9.24. **Ph**, *megjegyz*: 6 gr. [MUI I 237, TS 238]
- 1238 Georgius Kegerl de Sybenpurgk** (Kegerl) *sꝛ*: Erdély (130, Ardeal RO), *be*: 1495.3.11. **Ph**, *megjegyz*: 6 gr. [MUI I 240]
- 1239 Johannes Katzpeck de Sybenpurgk** (Katzpeck) *sꝛ*: Erdély (130, Ardeal RO), *be*: 1495.3.11. **Ph**, *megjegyz*: Iohannes. 6 gr. [MUI I 240]

33. Wittenberg

- 1240 Georgius Baumheckel de Nouosolio** (Baumheckel) *sꝛ*: Besztercebánya (58, Banská Bystrica SK), *egyhmegye*: Esztergom, *be*: 1522. **Ph**, *univ*: Krakkó 1516 ? *toppálya*: Több ízben is besztercebányai városi tanácsos. *megjegyz*: 1519-ben, Krakkóban baccalaureus. [AAW I 112, ASUC II 169; LPC 168, HSZKSZ 415, SZÖM 47-48]
- 1241 Martinus Ciriaci de Leowczofra, Leutsovia** *sꝛ*: Lőcse (42, Levoča SK), *egyhmegye*: Esztergom, *be*: 1522. **Ph**, *univ*: Bécs 1510 ? [AAW I 113, LCSP 7]
- 1242 Balthasar Gleba Budensis** (Gleba) *sꝛ*: Buda (35 H), *be*: 1523. **Ph**, *megjegyz*: Balthazar. [AAW I 120, LCSP 7]
- 1243 Dionisius Luicius** (Lincius) *sꝛ*: Magyarország (120), *be*: 1523. **Ph**, *megjegyz*: Lincius Pannonius. [AAW I 119, LCSP 7]
- 1244 Johannes Bontzler Zeytburgen. Transiluanus** (Bontzler) *sꝛ*: Zsiberek (75, Jibert RO), *egyhmegye*: Erdély, *be*: 1523.4.7. **Ph**, *megjegyz*: Joannes. Alenss. Dioc. [AAW I 115, SzM-TS 98]
- 1245 Johannes Kousch transiluanus** (Kousch) *sꝛ*: Erdély (130, Ardeal RO), *egyhmegye*: Erdély, *be*: 1523.4.7. **Ph**, *megjegyz*: Joannes. [AAW I 115, SzM-TS 98]
- 1246 Valentinus Haltrich transiluanus** (Haltrich) *sꝛ*: Erdély (130, Ardeal RO), *egyhmegye*: Erdély, *be*: 1523.4.7. **Ph**, [AAW I 115, SZM TS II 280]
- 1247 Caspar Pestivs** (Pesti) *sꝛ*: Pest (34 H), *be*: 1524. **Ph**, [LCSP 8, BH I Nr1586, 1590]

- 1248 **Georgius Trassiluanus Misticien.** (Seraphin ?) *sꝛ*: Beszterce (84, Bistrița RO), *be*: 1524. **Ph**, *univ*: Bécs 1525 ? *torpálya*: A besztercei tanács segítségével tanult. Hazatérve Besztercén rektor 1531-1541 között. 1541 februárjától 1546 május 12-ig a tanács jegyzője, majd lelkipásztor Zsolnán, 1576-tól Fogarason. Fiát 1552-ben küldte egyetemre. [AAW I 122, TS II 65]
- 1249 **Johannes Casler** (Casler) *sꝛ*: Magyarország (120), *egyhmege*: Esztergom, *be*: 1524. **Ph**, *megjegyz*: Joannes. [AAW I 122]
- 1250 **Johannes Vthmannus Vngarus Budensis** (Uthmann) *sꝛ*: Buda (35 H), *be*: 1524. **M**, *univ*: Bécs 1521 *torpálya*: 1521-ben a bécsi egyetemen tanult orvostudományt. *megjegyz*: Joannes. [AAW I 122, LCSP 8, SKB 185]
- 1251 **Matheus Thomae Nousolianus** (Besztercebányai) *sꝛ*: Besztercebánya (58, Banská Bystrica SK), *egyhmege*: Esztergom, *be*: 1524. **Ph**, *univ*: Krakkó 1516 *megjegyz*: Matheus. Krakkóban Mathias 1516-ban. [AAW I 120, HSZKSZ 416]
- 1252 **Christannus Lanus Gybnitz Vngarie (Gybnitz) sz: Magyarország (120), be: 1526. Ph**, [AAW I 128, SJLM 171]

34. Freiburg

- 1253 **Joannes Anthoninus Cassariensis** (Kassai) *sꝛ*: Kassa (1, Košice SK), *egyhmege*: Eger, *be*: 1523.12.5. **Ph**, *univ*: Krakkó 1515, Padova 1515, Bécs 1518, Bazel 1523e, Tübingen 1523. Doctor universitatis Paduane [MUF 265; SE JAC 159-161; KK UP 76-77, FLM 100, TM 93, HSZKSZ 412, HKO 70-71, ICK 303-304] Ld. 1229. szám

35. Tübingen

- 1254 **Joannes Anthonii Cassouiensis** (Kassai) *sꝛ*: Kassa (1, Košice SK), *egyhmege*: Eger, *be*: 1523.12.4. **M**, *Medicinae studiosus*. (1523) *univ*: Krakkó 1515, Padova 1515, Vienna 1518, Basel 1523e, Freiburg 1523 *megjegyz*: Joannes. Dedit 1 flor. [MUT 247, GT 35, MUF 265; SE JAC 159-161; KK UP 76-77, FLM 100, TM 93, HSZKSZ 412, HKO 70-71, ICK 303-304] Ld. 1229.sz.

36. Lipcse (nem biztosan magyarországiak)

- 1255 **Nicolaus de Strigonia** *sꝛ*: Esztergom ? (14 H), *be*: 1409. **Ph**, *fok*: PhBacc 1411, *egyetpálya*: 1411. március 4-én adm. ad BA, ekkor d(ed)it a teljes összeget. *megjegyz*: 6 gr. A lengyel nemzetben. [MUL II 93]
- 1256 **Nicolaus de Leben** *sꝛ*: Lébény ? (31 H), *be*: 1425. **Ph**, *fok*: PhBacc 1426, *egyetpálya*: Adm. ad BA. 1426. szeptember 14-én. *megjegyz*: A lengyel nemzetben. 6 gr. Hasonló nevű település Abaúj vármegyében. [MUL I 83, II 107, LJM 372]

- 1257 **Casper Czipczer de Lipa** *sꝛ*: Szepes ? (42, Spiš SK), *be*: 1436. **Ph**, *egyetpálya*: 1443. ápr. 20-án baccalar. *megjegyz*: A lengyel nemzetben. 6 gr. [MUL II 131]
- 1258 **Bartholomeus de Strigonia** *sꝛ*: Esztergom ? (14 H), *be*: 1441. **Ph**, *fok*: PhBacc 1445, *egyetpálya*: 1445. szeptember 15-én adm. ad BA. *megjegyz*: A lengyel nemzetben. 10 gr. [MUL I 137, II 136]
- 1259 **Lucas de Strigonia** *sꝛ*: Esztergom ? (14 H), *be*: 1441. **Ph**, *fok*: PhBacc 1443, *egyetpálya*: 1443. április 20-án adm. ad BA. *megjegyz*: A lengyel nemzetben. 10 gr. [MUL I 137, II 131]
- 1260 **Michael de Strigonia** *sꝛ*: Esztergom ? (14 H), *be*: 1441. **Ph**, *fok*: PhBacc 1444, *egyetpálya*: 1444. szeptember 14-én ad. ad BA. *megjegyz*: A lengyel nemzetben. 10 gr. [MUL I 137, II 134]
- 1261 **Laurentius Steynbrecher de Strigonia** (Steynbrecher) *sꝛ*: Esztergom ? (14 H), *be*: 1499. **Ph**, *megjegyz*: A lengyel nemzetben. 5 gr. [MUL I 429]

37. Köln (nem biztosan magyarországiak)

- 1262 **Cristophorus Melyn de Strygonia** (Melyn) *sꝛ*: Esztergom ? (14 H), *be*: 1496.10.28. **Ph**, *megjegyz*: art., i. s. [MUK II 412]

38. Heidelberg (nem biztosan magyarországiak)

- 1263 **Johannes de Dosa** *sꝛ*: Jászdózsza ? (20 H), *be*: 1433.10.22. **Ph**, *megjegyz*: Pauper. [MUH I 198]
- 1264 **Valentinus de Sclauonia** *sꝛ*: Szlavónia ? (140, Slavonija HR), *be*: 1477.3.3. **Ph**, [MUH I 352]

39. Rostock (nem biztosan magyarországiak)

- 1265 **Johannes Vngheren** *sꝛ*: Magyarország ? (120), *be*: 1443.4.6. **Ph**, [MUR I 64]
- 1266 **Hinricus Nettelinge de Vnkelhan** (Nettelinge) *sꝛ*: Magyarország ? (120), *be*: 1501.3.11. **Ph**, [MUR II 10]

40. Erfurt (nem biztosan magyarországiak)

- 1267 **Henricus de Loucha** *sꝛ*: Lőcse ? (42, Levoča SK), *be*: 1398.10.9. **Ph**, [AEU I 52]
- 1268 **Heynricus de Lipczk** *sꝛ*: Német-, Zólyomlipce ? (29, 45, Partizánska, Slovenská Ľupča SK), *be*: 1399.10.18. **Ph**, [AEU I 56]
- 1269 **Henricus Krumpach** *sꝛ*: Korompa ? (42, Krompachy SK), *be*: 1436.10.18. **Ph**, *megjegyz*: dt. IIII gr. antiq. [AEU I 169]

41. Bázel (nem biztosan magyarországiak)

- 1270 **Petrus Meyger de Ungersen** (Meyger) *s.:* Magyarország ? (120), *be:* 1487. Ph, [MUB I 198.]

42. Ingolstadt (nem biztosan magyarországiak) (1271-1276)

- 1271 **Georgius Öler de Regen** (Öler) *s.:* Szászrégen ? (65, Reghin RO), *be:* 1483.4.21. Ph, [MUI I 118.], Regen (D) ?
- 1272 **Johannes Enoch ex Regen** *s.:* Szászrégen ? (65, Reghin RO), *be:* 1483.4.21. Ph, *megjegyz:* Iohannes. [MUI I 118.], Regen (D) ?
- 1273 **Vitus Flander de Suppronio** (Flander) *s.:* Sopron (39 H), *be:* 1484.9.27. Ph, [MUI I 135.]
- 1274 **Georgius Weinperger de Tulna** (Weinperger) *s.:* Tolna ? (45 H), *be:* 1485.5.8. Ph, [MUI I 146.]
- 1275 **Michael Winensreuter de Regen** (Winensreuter) *s.:* Szászrégen ? (65, Reghin RO), *be:* 1485.4.24. Ph, [MUI I 143.]
- 1276 **Mathias Mosel de Teckendorf** (Mosel) *s.:* Teke ? (63, Teaca RO), *be:* 1487.7.11. Ph, *megjegyz:* Teke nevű település volt Kolozs és Komárom megyékben is. [MUI I 175, ZSO II 8027, ZSO III 2653. sz.]

43. Frankfurt an der Oder (nem biztosan magyarországi)

- 1277 **Laurencius Zcipsser de Kempnitz** *s.:* Körmöcbánya ? (6, Kremnica SK), *be:* 1506.2.10. Ph, *megjegyz:* A Frank nemzet tagja. 10 gr. [EUM I 3] Chemnitz (D)?

Ismeretlen egyetemen fokozatot szerzett személyek

44. Magyarországiak

- 1278 **Jacobus** *s.:* [Esztergom] (14 H), *egyhtiszt:* canonicus sancti Thomae Strigoniensis, *be:* 1230.7.8. *egyetpálya:* 1230-ban magister, physicus. *tovpálya:* esztergom-szenttamási kanonok. *megjegyz:* Iacobo. Egyetemi tanulmányai kérdések. [VE 391, KK SER 172, KKL 186, KF 9, BRKI 339]
- 1279 **Paulus** *s.:* [Esztergom] (14 H), *egyhtiszt:* canonicus de Capitulo Strigoniensi, *be:* 1255. *egyetpálya:* 1255-ben doctorként említik. *tovpálya:* Esztergomi olvasókanonok (1250-55). *megjegyz:* Magister (1255). [VE 391, KF 12]
- 1280 **Bernaldus** *s.:* [Buda] (35 H), *egyhtiszt:* concanonicus ecclesiae Budensis, *be:* 1256.4.30. M, *egyetpálya:* 1256-ban IV. Béla királyi orvosaként említik. *tovpálya:* 1256-ban királyi ember Glavnicha birtok assignatiója során. Budai kanonok. *megjegyz:* Egyetemi tanulmányai kérdések. [VE 391, WM KM 601, RA I 1085, BRKI 339]

- 1281 Smaragdus** *sz.*: [Erdély] (130, Ardeal RO), *egybtisz:* ex praeposito Albensi Transsilvaniae creatus archiepiscopus Colocensis, *be:* 1257. **J**, *egytpálya:* 1257-ben doctor decretorumként említik. *torpálya:* Győri kanonok (1225). Hántai prépost (1244-53), pozsonyi prépost (1253-57), fehérvári prépost (1255-56-ban még csak választott, 1256 szeptembere körül már ténylegesen is prépost 1257-ig), kalocsai érsek (1257-68). Királyi alkancellár (1254-58), ifjabb királyi kancellár (1262-64). Smaragd nb. Smaragd fia. [VE 391, ZSAA 352, KBH 64-65 (KBH), FLK 105-106, 116, BGY 303]
- 1282 Thiburcius** *sz.*: Magyarország (120), *be:* 1257.3.4. **M**, *egytpálya:* 1257-ben IV. Béla királyi orvosaként említik. *torpálya:* Valószínűleg 1255-ben érkezett haza Magyarországra. *megjegyz:* Tyburcius. Veress csak az RA egyik oklevele miatt tartja peregrinusnak, de ott is csak physicus van (RA I/2 1137. sz.), így egyetemi tanulmányai kérdések. [VE 391]
- 1283 Mathias Bissenus** (Bissenus) *sz.*: [Veszprém] (54 H), *egybtisz:* clericus Vesprimiensis dioecesis, *egyhmege:* Veszprém, *be:* 1263.11.11. *egytpálya:* 1263-ban doctorként említik. *egyetélet:* 1270-ben Orbász pozsegi préposttal, Károly háji préposttal, Mátyás zágrábi kanonok, Tamás (Orbász neposa) és Petrus de Urbeveteri ígérte 100 bolognai fontra rúgó tartozásának megadását domino Aymerico de Codizelis részére. *torpálya:* Báncsa István unokaöccseinek nevelője. Veszprémi egyházmegyei klerikus. A bíboros rendelkezett részére, hogy üresedés esetén kapjon egy esztergomi kanonokságot vagy egy másik kanonokságot az esztergomi érseki tartományban. Talán azonos az említett zágrábi préposttal. [VE 392, KGB 82, KF 15, KLPK 46, CSB XIV 135-136 (Nr287)]
- 1284 Muthmerius** *sz.*: [Szepes] (42, Spiš SK), *egybtisz:* praepositus Scepusiensis, *be:* 1273. *torpálya:* Szepesi kanonok, majd prépost (1264-81). Préposti minőségében 1263-ban Mária királyné kancellárja. IV. Béla és V. István káplánja. IV. László egyik nevelője és orvosa. Végrendeletében könyveit (Biblia, Decretales, skolasztikus történelem, szentenciás könyvek, passionales, pasztorálék és beszédek könyve) a szepesi Szent Márton káptalanra hagyta, kivéve a Missalet, amelyet a valószínűleg Szepesváralján levő Szűz Mária-kápolnára hagyott. *megjegyz:* Magister (1273). Könyvei száma és tartalma miatt feltehetően járt egyetemre. [VE 392, BH III 45 (Nr256-264), MES II 27, BRN 179, ZSAA 114, FLK 112-113, PMSZ 20, TM 112, ÁÚO I 119, ÁÚO II 65]
- 1285 Johannes de Ilmur** *sz.*: Ürmény (33, Mojmirovce SK), *egybtisz:* praepositus Budensis, *be:* 1275. **J**, *egytpálya:* 1275-ben decretorum doctorkéntként említik. *torpálya:* Udvari pap és gömöri főesperes (1273-74). Kápolnaispán és nyitrai főesperes (1276), választott fehérvári prépost (1277-78), budai prépostként alkancellár (1278), királyi kancellár (1278-79, 1290-1301), kalocsai érsek (1278-1301). Hontpázmány nb. Ivánka fia András fia. Tanulmányai alatt és valószínűleg később is voltak könyvei. *megjegyz:* Ioannes. Veress szerint Ürményi János. Körmendy Kinga szerint azonos Gömöri Jánossal. [VE 392, BH III 39 (Nr187), KK SER 173, ZSAA 85, 109, 110 112, 114, TGF 174, FLK 128, 133-134, 142-143, KJN 657-58, KF 17-18, DL 58412, HIB 3]

- 1286 Antonius** *sz:* [Erdély/Székesfehérvár] (130 RO), *egyhtiszt:* praepositus ecclesiae Albensis, *be:* 1279.5.31. **J**, *egytpálya:* 1279-ben decretorum doctorként említik. *tovpálya:* Székesfehérvári prépost 1279-86? (1281-ben volt Antal nevű prépost, Tódor pedig csak 1287-től az.) Erdélyi prépostot Vekov nem hoz 1278-86 között, vagyis szintén lehet erdélyi prépost is. *megjegyz:* Magister (1279). [VE 392, DF 200705, ZSAA 113, VKAI 7]
- 1287 Jacobus** *sz:* [Csázma] (93, Čazma HR), *egyhtiszt:* praepositus Chasmensis, domini papae capellanus, *egyhmege:* Zágráb, *be:* 1280.11.8. **J**, *egytpálya:* 1280-ban decretorum doctorként említik. *tovpálya:* Csázmai prépost, Fülöp pápai legátus káplánja. Vö: Jacobus Ungarus 1269, Bologna. *megjegyz:* Iacobus. [VE 392, BGYM 24, SZSZR Nr445]
- 1288 Andreas** *sz:* Esztergom (14 H), *egyhtiszt:* praepositus Strigoniensis, *be:* 1283. 3. 20. **J**, *egytpálya:* 1283-ban decretorum doctorként említik. *tovpálya:* Esztergomi nagyprépost (1282-86), érseki kancellár (1284-86). Vö. győri püspök (1291-94). Tanulmányai alatt és valószínűleg később is voltak könyvei. [VE 392, BH III 37 (Nr173), KKL 186, KK SER 173, ZSAA 92, KF 22]
- 1289 Chanadinus de Telegd** *sz:* Mezőtelegd (9, Tileagd RO), *egyhtiszt:* canonicus Varadiensis, *be:* 1296. **J**, *egytpálya:* Itáliából 1298-ban decretorum doctorként tért haza. *tovpálya:* Tamás fia. Iskoláit a váradi székeskáptalan iskolában kezdte. Váradi éneklőkanonok 1295-ben, váradi olvasókanonok 1299-ben, prépost 1318-22 között. Egri püspök 1322-30. Esztergomi érsek 1330-49 között és titkos kancellár (secretarius notarius címmel) [VE 393, BGYM 32, EP I 636, 68, 91, EP II 241]
- 1290 Kilianus** *sz:* Mezőtelegd (9, Tileagd RO), *egyhtiszt:* canonicus, archidiaconus de Fylegd, *be:* 1301.10.6. **J**, *egytpálya:* 1301-ben doctor decretorumként említik. *tovpálya:* Telegdi főesperes (1288-1301). Végrendelete 1301-ből ismert. 1303-ban már Miklós a főesperes. *megjegyz:* Magister (1301). Kylianus [VE 393, BGYM 24, VKAI 7]
- 1291 Philippus** *sz:* Magyarország (120), *be:* 1311. **J**, *egytpálya:* 1311-ben decretorum doctorként említik. *tovpálya:* Pozsonyi prépost (1311). *megjegyz:* [A Cap. Eccl. Posoniensis-ben említve] [VE 393, PPKV 54]
- 1292 Dominicus** (Kápolnai) *sz:* [Esztergom] (14 H), *egyhtiszt:* praepositus ecclesiae Sancti Stephani de castro Strigoniensi, canonicus ecclesiae Strigoniensis, *be:* 1324.12.16. **J**, *egytpálya:* 1324-ben decretorum doctorként említik. *tovpálya:* Kápolnai Domonkos. Az esztergomi érsek helynöke (1332). Vö. Domokos kápolnai plébános és vicearchidiaconus Gumuriensis 1341-42-ben. Jakab szenttamási prépost, kánonjogi doktor esztergomi érseki helynök helyettese 1342-43-ban. C. Tóth Norbert szerint nem azonos. [VE 394, KKL 343 (59. lj.), KK SER 174, AO IV 64, 124, AOKL XXVI 349, XXVII 118, 463]
- 1293 Nicolaus** (Vásári) *sz:* Nagyszalonta (9, Salonta RO), *egyhtiszt:* praepositus canonicus Agriensis ac vicarius episcopi eiusdem, *be:* 1330. **J**, *egytpálya:* 1330-ban és 1334-ben is kánonjogi doctorként említik. Baccalaureus decretorum, iurisperitus. *egyétélet:* Padovában két kódexe maradt fenn. Az egyikben a Dekrétumok VI. kötete Johannes Andreae apparátusával ellátva. A másikban V. Kelemen pápa Constitutiones cum apparatu Johannis Andreae és XXII.

- János Extravagantes című munkái. 1343-ban másolták neki, a padovai Bibliotheca Capitolareban lévő kódexek valószínűleg sohasem kerültek Magyarországra, egyik tulajdonosuk Jacapo Zeno padovai püspök volt. Az ő tulajdonából juthatott jelenlegi őrzési helyére a két kötetes mű. A Liber sextus szövegét tartalmazó első kötet külön értéke, hogy Szent István legendájának négy epizódját festette meg Vásári Miklós. Gézát és István királyt mint a magyarokat a kereszténységre vezető fejedelmeket ábrázoltatta. *torpálya*: Vásári Loránd fia Miklós fia Miklós. Telegdi Csanád esztergomi érsek unokaöccse. Testvére Beke, szilágyi ispán és aranyosi várnagy (1344). Egri kanonok (1331), borsovai főesperes (1332), esztergomi prépost (1339), de ekkor még csak alszerpap (subdiaconus), váradi és zágrábi kanonok, esztergomi nagyprépost (1339-1347), nyitrai (1347-48), zágrábi püspök (1349), választott kalocsai érsek (1349), esztergomi érsek (1350-1358). Nagy Lajos diplomatája Franciaországban, Velencében és a pápánál. *megjegyz*: Vásári ma pusztá, Nagyszalonta része. Kollányinál Szügyi néven van, de Vásári. [VE 394, KB 27, KKL 187,194, KK SER 175-176, GLV 133-137, BGYM 34, KKP 528, EP II 255, KF 44-46, BH II 135-136 (Nr2342-2343), KB 25, KKK 23, DDN 31, 64-65, MaMül XII 354, EÉ 171-173]
- 1294 Paulus** *s*: [Nagyvárad] (9, Oradea RO), *egybtiszt*: canonicus Waradiensis, *be*:1332. **M**, *egytpálya*: 1332-ben physicus. *torpálya*: Vö. Latin/Francia/Gualdói Pál. Kálmán herceg, később győri püspök nevelője. Várad kanonok és királyi orvos 1332-ben. Pataki plébános 1338-ban és 1339-ben. Talán azonos a Nagymartoni Pál országbíró 1341-es oklevelében szereplő Paulus physicus domini regis, magister cruciferorum sancti regis de Strigonio-val. Ugyanaz még 1343-ban is. Ebben az évben specialis phisicus Domini regis, clericus secularis Nucérine diocesis, amikor már néhaiként említik. *megjegyz*: Magister (1332). Egyetemi tanulmányai kérdésesek. [VE 394, BRKI 342, BVB II 74, 76, DL 72522, 87002, HKO 55, PSV 56, DMS 89]
- 1295 Johannes** *s*: [Kalocsa] (15 H), *egybtiszt*: canonicus Colocensis, *be*:1333. **M**, *egytpálya*: 1333-ban physicus. *megjegyz*: Magister (1333). 1332-ben az évi 1 márká tizedet 3 évre előre megfizette. 1340-ben évi 41 banalist fizetett. Egyetemi tanulmányai kérdésesek, Udvardy szerint azonban Padovában tanult orvostudományt. [VE 394, UJ 86]
- 1296 Jacobus** (Berencsi ?) *s*: [Esztergom] (14 H), *egybtiszt*: praepositus sancti Thomae martiris de promontorio Strigoniensi, *be*: 1340.11.18. **J**, *egytpálya*: 1340-ben doctor decretorumként említik. *torpálya*: Vö: Jakab nógrádi főesperes (1317, 1321). Esztergomi káptalan tagja, szenttamási prépost (1330-ban még Lodomér az esztergom-szenttamási prépost, 1340-47). Helynökhelyettes (1340), helynök (1342-1346). *megjegyz*: Veress Endre szerint Piacenzai Jakabbal, I. Károly udvari orvosával, csanádi, majd zágrábi püspökkel azonos, de az azonosítás nem helytálló. Jakab még 1346-ban is szenttamási prépost és esztergomi vikárius, míg Piacenzai Jakab ekkor már zágrábi püspök, ráadásul neki nem volt kánonjogi doktorátusa. [VE 394, KKL 343 (59.lj.), KK SER 176, DF 264675, DL 3866, EP I 79, BÁR I/1 187, KF 46, SZSZR Nr958, 1031]

- 1297 Nicolaus de Zala** *s.:* Zala megye (55 H), *egybtisz:* [habens] stallum in choro et locum in capitulo cum plenitudine ecclesiae Posoniensis, *be:* 1341.1.7. *egyetpálya:* 1341-ben doctorként említik. *torpálya:* Vö. Nicolaus Johannis de Sala. Szécsényi Tamás erdélyi vajda pártfogoltja, fia, Mihály későbbi váci püspök nevelője. Fehérvári, veszprémi, váci és esztergomi javadalmas kanonok. 1345-ben engedélyt kapott, hogy javadalmait megtartása mellett bármely egyetemen tanulhasson. A Veress Endre által is említett 1341. évi doctor említése tehát inkább a Szécsényi Mihály melletti nevelői tevékenységéből fakad, semmint egyetemi tanulmányaiból. Ezeket leginkább csak 1345 után folytathatott, noha valamilyen szintű korábbi külföldi tanulmányok továbbra sem zárhatóak ki. *megjegyz:* Esetleg származhat még a Nyitra vármegyei Szalaközről. [VE 395, BÁR I/1 183, 235, I/2 100, BI E 33]
- 1298 Johannes** *s.:* [Pécs] (5 H), *egybtisz:* praepositus sancti Johannis de castro Quinqueecclesiensi, *be:* 1344.2.17. **J,** *egyetpálya:* 1344-ben kánonjogi licentiatusként említik. *torpálya:* Garai Pál macsói bán fia János. Pécsi kispőpőst (1345-46). Királyi kápolnaispán (1346-48). Veszprémi pőpőst (1346), a titkos kancelláriai osztály vezetője (1346-tól legkésőbb 1349-ig), veszprémi püspök (1347-57) és királynéi kancellár. Részt vett Lajos nápolyi hadjáratainak előkészítésében, az 1348. évi békénél a király eskütársa, 1351-ben pedig Wolfurti Ulrikkel ketten kötötték meg a király nevében a békét Velencével. *megjegyz:* Iohannes. Veress 1346-ban talált adatot arra, hogy kánonjogi licentiatust lett volna, míg Körmendy Kinga Bossányira hivatkozva már 1344-ben talált erre adatot. [VE 395, EP I 77, 91, BGYM 33, GATK 191-192, KF 50-51, KK SER 177, KKL 187, 343 (56.lj.)]
- 1299 Petrus filius Leukus** (Bátori) *s.:* Nyírbátor (41 H), *be:* 1345. *egyetpálya:* 1345-ben külföldön tanult (ultra partes maritimas). *torpálya:* 1347. február 20-i oklevél tudatja, hogy a Guthkeled nembéli Bereck fivére Rakamaz-i György fia János és fivérei, valamint Bereck fia János mester és Bereck fia Leukus fia Péter és Benedek közötti birtokosztályt mi módon igyekeztek a családtagok létrehozni. Ekkor olvashatjuk, hogy Bereck fiai Benedek és Péter 1334-ben még kiskorúak voltak, ezért Vilmos nádor 11 évre elhalasztotta a döntést. Péter így feltehetően 1320-1330 között születhetett. A per 1345-ben Miklós nádor előtt folytatódott, ekkor azonban Leukus fia Péter nem tudott megjelenni, mivel tanulmányai külföldön tartották (ultra partes maritimas), és így életkorát nem lehetett hitelt érdemlően megállapítani, ezért a pert újabb két évre elhalasztották. Tanulmányai finanszírozására kapta a váradi kanonikátust 1345-ben. 1347-ben még váradi kanonok (melyet feltehetően még 1345 körül kaphatott nagybátyja, András püspök támogatásával), de nem sokkal ezután testvére halála miatt kilépett a papi rendből. Fivére halála után azonban megnősült, és Bátori Lőkös fia Péter az ecsedi Bátori család megalapítója lett. 1351-ben már világiként osztozkodott rokonaival. Tisztségviseléséről nem tudunk, utoljára 1370-ben van róla adat. [DL 3884, KJN 478, NPH 299, EG Gutkeled nem 1. (Rakamazi ág). 6. tábla. Bátori (ecsed), TJB 8]

- 1300 Jacobus Reydgerius** (Reydgerius) *s.:* [Veszprém] (54 H), *egybtisz:* canonicus Vesprimiensis, *be:* 1347.3.18. **J**, *egyetpálya:* 1347-ben decretorum doctorként említik. *torpálya:* VI. Kelemen pápa Reydgerius fia Jakab veszprémi kanonoknak 1347-ben veszprémi prebendát adományozott (cum cura vel sine cura), s egyúttal megtarthatta egri kanonokságát. *megjegyz:* Iacobus. Veressnél 1345. április 15-én. [VE 395, AT I 700 (Nr1060), AOKL XXXI Nr226]
- 1301 Thomas Darabos/Darvas** (Darabos/Darvas) *s.:* Darabos ? (22, Drábsko SK), *be:* 1359. *egyetpálya:* 1359 előtt doctor iuris. *torpálya:* Guillelmus de Judiciis bíboros kedvelt embere, magyarországi helynöke. Csanádi kanonok (1359), kalocsai olvasókanonok, titeli olvasókanonok, erdői plébános. 1368-ban áldozópap, amikor esztergomi kanonokságot nyert, ekkor lemond titeli olvasókanonokságáról. 1372 előtt hunyt el. [TPCsSz 205-206, KF 64, UJ 64]
- 1302 Gerhardus (Perhardus)** *s.:* Magyarország (120), *be:* 1360.1.26. **M**, *egyetpálya:* 1360-ban medicusként említik. *torpálya:* Királyi orvos. 1325-32 között említik a források. 1332-ben esztergomi polgár. Forrai Judit kutatásai szerint 1339-ben néhai. 1325: fidelis et familiaris tirodici medici nostri, Károly király adományában. 1331-ben királyi orvosként Esztergom mellett szolgált. Felesége Erzsébet, fiaik: Miklós, János *megjegyz:* Pertold/Bertold. Egyetemi tanulmányai kérdések. [VE 396, WM KM 604-605, DK 141-142, MFK 157, HKO 56]
- 1303 Thomas** (Tövisi) *s.:* Tövis ? (61, Teiuș RO), *egybtisz:* praepositus ecclesiae beati Thomae martiris de promontorio Strigoniensi, vicarius per honorabilem Capitulum ecclesiae Agriensis sede vacante deputatus, *be:* 1361. **J**, *egyetpálya:* 1360-ban és 1361-ben kánonjogi baccalaureusként említik. *torpálya:* Simon fia. Tövisi plébános (1344-48). András, majd Domokos erdélyi püspök káplánja és ügyvédje, várad kanonok és krasznai főesperes (1353-57), erdélyi kanonok (1357-63) váci kanonok, esztergom-szenttamási prépost Demeter erdélyi püspök javaslatára (1357-65). Egerben káptalani helynök (1361-62). 1363-ban testvérével, Simon váci kanonokkal el akarták cserélni javadalmaikat, Simon váci és Tamás erdélyi kanonokságát és prebendáját. 1362-ben az esztergomi egyházmegye káptalani helynöke. *megjegyz:* Thomas Simonis de Spinis. Hasonló nevű települések Szatmár, Arad, Krassó, Abaúj, Közép-Szolnok, Zaránd, Temes és az Erdélyi Fehér vármegyékben is. [VE 397, DL 51943-51944, 51948, KB 31, KK SER 178-179, EO III 202, 203, 324, 412, 413, 740, 844, 901, 914, 915, IV 206, 389, KF 59-60, CsD I 219, 565, 747, 780, II 103, 68]
- 1304 Johannes** *s.:* Magyarország (120), *be:* 1369. **J**, *fok:* JBacc 1369, *egyetpálya:* 1369-ben kánonjogi borostyánkoszorús. *torpálya:* Veszprémi prépost (1367-82). *megjegyz:* Prágai jogi tanulmányait sem lehet kizárni. [KBV 95, HSZPK 11-12]
- 1305 Ladislaus Cato** (Cato) *s.:* Káta (Nagykáta, 34, H) ? vagy [Erdély] (130, Ardeal RO), *egybtisz:* canonicus et praepositus ecclesiae Transilvanensis, *be:* 1372.3.29. **J**, *egyetpálya:* 1372-ben decretorum doctorként említik. *torpálya:* Bácsi prépost (1353-69). 1362-ben Nagy Lajos specialis nunciusa az Ausztriával kötendő béketárgyalások során. 1369-ben pápai felhatalmazással Cato bácsi prépost vizsgáztatta és adta meg Pál szebeni prépostnak a

kánonjogi doktori címet Péccsett. Dömösi prépost (1369-72). 1371-ben dömösi prépost, királyi káplán, doctor decretorum egy oklevélben. 1372-ben dömösi prépostként és egri, valamint esztergomi kanonokként kérte a pápától a megüresedett erdélyi prépostságot és kanonokságot.. Erdélyi prépost (1373-86), királyi követ Rómában. 1387-ben halt meg. Végrendeletében könyvekről és klenódiumairól is rendelkezett, azokat filiabus Aegidii de Dobo et uxori Joannis de Kathay-ra hagyta. *megjegyz:* Ladislaus Katho. Kollányi rosszul azonosította mint esztergom-szenttamási kanonokot. [VE 397, BH III 60, 68 (Nr340, 390), BGYM 35, CD IX/4 333, ZSO I 103. sz., DL 106160, CTNP 77, GPK 43, KF 61, EO IV Nr977, 1014, AOKL XLVI Nr369, 544, 557, MVH I/1 518, FTO 23, VKAI 7]

- 1306 Johannes Farkas** *s:* Magyarország (120), *be:* 1376. **J**, *egyetpálya:* 1376 előtt licenciatus decretorumként említik. *torpálya:* Komáromi főesperes (1376-91). 1396-ben említene egy Farkas fia Jánost, mint a zágrábi káptalan ügyvédjét, aki székesegyházi főesperes is volt (1396-97). [CTNESZ 95, MJZ 418-419]
- 1307 Ladislaus** (Deméndi) *s:* Déménd (19, Demandice SK), *egybtisz:* episcopus Waradiensis, *be:* 1378.7.14. **M**, *egyetpálya:* 1378-ban physicus domini regis. *torpálya:* Déméndi István fia Péter fia László. Nagy Lajos orvosa. Esztergomi kanonok, kalocsai prépost (1364-67), zágrábi kanonok (1368). Kollányi szerint még csak alszerpap volt, amikor esztergomi kanonokként a kalocsai prépostságról a nyitrai (1367-72) püspökségre lépett, majd veszprémi (1372-77), váradi püspök (1377-82) püspök. Idősebb Erzsébet királyné végrendeletének végrehajtója. Meghalt 1382-ben v. 1386-ban? Unokaöccse, a hasonló nevű László szintén királyi orvos 1419-ben. *megjegyz:* Már 1367 előtt ismeretlen egyetemen studens in medicina. Pór Antal tévesen azonosította I. Károly római követét, László titeli prépostot Deméndivel, minden bizonnyal Kaboli László lehetett a királyi követ. A Tanult orvosok a középkori Magyar Királyságban című cikkben tévesen szerepel Benedek, mint László apja. [VE 398, KKL 187, KK SER 179, DK 142, BVVP I 204-206, WM KM 067, EP II 57, UJ 46-47, NTEM 72-73, HKO 43, 56, PAML 318, WIS II/2 167-169, 399, 403, MKGY III 76, ZW II: 495, 510, BIH 269-272, KF 64, MJZ 445]
- 1308 Petrus Krol** (Széphegyi Knol) *s:* Sátoraljaújhely (Szépbánya) (57 H), *egybtisz:* plebanus de Szent vicariusque ecclesiae Agriensis in spiritualibus generalis, *be:* 1380. **J**, *egyetpálya:* 1380-ban kánonjogi licentiatusként említik. *torpálya:* István fia Knol Péter. Serich-i plébános. Pápai követ és adószedő Lengyel-, és Magyarországon (1372-1374) és varsói kanonok. Dömösi prépost (1378-1389). Szabolcsi főesperes és egri püspöki vikárius 1381-ben. Patai főesperes (1384). Királyi titkoscellár (1388-1389), erdélyi püspök (1389-1391), a budafelhévízi és az esztergomi stefaníták kormányzója (1391). A család előneve Széphegyi a Zemplén vármegyei Széphegy (Szépbánya) birtok miatt. [VE 398, BRKI 341, KB 278 CTNP 83, EP II 130, TJE 133-145, GZ IV 165, CD X/1 208, BGYM 96]
- 1309 Johannes** *s:* Magyarország (120), *be:* 1383. **Ph, Th**, *torpálya:* Maróti főesperes (1368-1383). 1377-1383 között nincs róla adat, valószínűleg ekkor járt egyetemre, ezután magister artium-ként és baccalaureus theologiaeként fordul

- elő. *megjegyz:* Nem biztos, hogy itáliai egyetemen tanult [FT 385-386]
- 1310 Andreas** (Pataki) *s:* Sárospatak ? (57 H), *egyhtiszt:* praepositus et canonicus ecclesiae Iauriensis, *be:* 1388.11.19. **J**, *egyetpálya:* 1388-ban decretorum doctorként említik. *torpálya:* Pataki Péter fia András. A győri Nagyboldogasszony székesegyház prépostja (1385-1397). *megjegyz:* Hasonló helynevek Arad, Gömör, Kőrös, Krassó, Liptó, Nógrád, Ugocsa, Zaránd és Zemplén megyében. [VE 399, CTNP 44, 87, BVGY 816]
- 1311 Ladislaus** *s:* Magyarország (120), *egyhtiszt:* praepositus, *be:* 1390.1.30. **Ph, M**, *egyetpálya:* 1390-ben és 1391-ben artium et medicinae doctorként említik. *torpálya:* A veszprémi Szent Mihály egyház prépostja (1379-92, 1384-1492: Karlinszky) *megjegyz:* Ladizlaus. [VE 399, CTNP 72, KBV 96]
- 1312 Johannes de Senis** *s:* Zengg (94, Senj HR), *egyhtiszt:* in spiritualibus vicarius generalis, *be:* 1397.2.11. **J**, *egyetpálya:* 1397-ben decretorum doctorként említik. *torpálya:* 1395-ben még nem említik doktori címét. Kanizsai János zágrábi vikáriusa (1397). [VE 399-400]
- 1313 Andreas Blasii** *s:* [Erdély] (130, Ardeal RO), *egyhtiszt:* canonicus Transilvanensis, *be:* 1402.3.7. *torpálya:* 1391-ben már erdélyi kanonok. IX. Bonifác engedélyezte számára, hogy ott tanuljon, ahol szeretne, és ezalatt javadalmát élvezhesse. *megjegyz:* Itáliai tanulmányai nem bizonyítottak. [VE 400, VKAI 7]
- 1314 Andreas de Komaron** *s:* Komárom (23, Komárno H SK), *egyhtiszt:* archidiaconus, canonicus, *be:* 1418.4.29. **J**, *egyetpálya:* 1418-ban utriusque iuris doctorként említik. Talán azonos Dénes fia András, esztergomi kanonok, komáromi főesperessel (1400-27). Utóbbi esztergomi vikáriushelyettes (1416-17). *megjegyz:* Körmendy szerint nem azonos! Kollányi szerint azonos Edelényi Andrással. [VE 401, DL 10685, KK SER 109, 180-181, KF 69, 82, CTNESZ 113, PPKV 24, 30]
- 1315 Johannes de Valko** (Valkói) *s:* Valkóvár (52, Vukovar HR), *be:* 1431.10.6. **Th**, *egyetpálya:* 1431-ben sacrae theologiae doctorként említik. *torpálya:* Vö. János doctor theologiae et iuris canonici valkói főesperes (1430-1431), aki esetleg a székesfehérvári egyház első hitszónoka volt. [VE 402, FTE 56, 79, FT 387, SAS 120, 137]
- 1316 Johannes Karschaw** (Karsa) *s:* Bécs ? (0, Wien A), *be:* 1440.8.20. **J**, *egyetpálya:* 1440-ben decretorum doctorként említik. *torpálya:* A Zólyomi Benedek zágrábi püspökké választásával megürült zágrábi kanonokságra és székesegyházi főesperességre adott be szuplikációt kánonjogi doctorként IV. Jenőtől Firenzében. Cillei Frigyes képviselője a bázeli zsinaton. Vö. Johannes Martini de Zagabria Bécsben. *megjegyz:* Lehet, hogy bécsi, mert a Cillei néhány másik embere is Bécsben tanult jogot. [VE 403, PSZB VI 480-481, 580-581, 587, 616]
- 1317 Antonius** *s:* [Erdély] (130, Ardeal RO), *egyhtiszt:* vicarius ecclesiae Transilvaniae, *be:* 1442. **J**, *egyetpálya:* 1442-ben decretorum doctorként említik. *torpálya:* Nagyszebeni plébános és erdélyi vikárius (1442-1456). [VE 404, VKAI 7]

- 1318 Albertus** (Hangácsi ?) *sꝛ*: [Eger] (18 H), *egybtiszt*: praepositus ecclesiae beati Petri Apostoli de castro Agriensi, *be*: 1446.6.17. **J**, *egytpálya*: 1446-ban decretorum doctorként említik. *univ*: Bécs 1439, Padova 1449, Bologna 1450 *torpálya*: Az egri Szent Péter-társaskáptalan prépostja (1448-1449), egri vikárius (1448-1449). *megjegyz*: Hangács Albert csak 1450-ben lett kánonjogi doktor, így ő nem lehet. Más Albert nevű kánonjogi doktor pedig csak a Bécsben, 1434-ben végzett Albertus de Baradino, későbbi barsi főesperes jöhet szóba. De neki az érintett időszakban más javadalmak voltak. [VE 404, CTNE 55, 62, CTNP 75, CTN FA 47]
- 1319 Lucas** *sꝛ*: Vágapáti (38, Opatovce H), *egybtiszt*: praepositus et canonicus [ecclesiae s. Petri de castro Agriensi], *be*: 1446.6.17. **J**, *egytpálya*: 1446-ban decretorum doctorként említik. *univ*: Bécs 1449 *torpálya*: Apáti Lukács. 1450-ben archidiaconus et canonicus ecclesie Vesprimiensis, majd továbbra is veszprémi főesperes (1453-1463) és vikárius (1454-1457), fehérvári főesperes (1453-1470), egri nagyprépost (1464-1492) és a püspökség jövedelmeinek adminisztrátora Mohorai Miklóssal (1468). Missale Wesprimiense (1489) tulajdonosa („Scribi fecit Lucas praepositus et canonicus Agriensis et quidem in honorem S. Michaelis in usum ecclesiae Wesprimiensis, cuius olim canonicus fuit, rector scholae, decretorum doctor, praepositus ecclesiae Omnium Sanctorum de castro, archidiaconus cathedralis Wesprimiensis.”). Királyi (al)kancellár (1463). *megjegyz*: Apáti Lukács Bécsben 1450-ben jogi licentiat szerzett, doktori fokozatára nincs adat! Bónis György szerint egri kanonok és székesegyházi főesperes, ám erre C. Tóth Norbertnél nincs adat. Bónis ugyanakkor Kovachich Márton Györgyre hivatkozva mondja, hogy veszprémi prépost is volt, Karlinszky Balázsnak a veszprémi nagyprépostokra vonatkozó kutatásai azonban ezt nem támasztják alá, ahogy C. Tóth Norbert a veszprémi kisprépostok között sem talált ilyen nevű személyt a Zsigmond korban. [VE 404, TA 179 (Nr3364), BH II 324 (Nr3256), JS I Nr.31, PSZB VII 493 (Nr441), BRKI 423, KB 23, CTNE 50, CTN FA 48, 115, CTHNP I 67, BGYM 225, KMG 288-91]
- 1320 Barnabas de Maraviza** *sꝛ*: Maráza, Marócsa (5 H), *be*: 1448. **J**, *egytpálya*: 1448-tól kánonjogi doctorként említik. *torpálya*: Maravizai Barnabás. Aszúági (1438), pécsi székesegyházi (1438-1450) főesperes, pécsi örkanonok (1452-1456). 1456 júliusában már néhai. Valószínűleg nemes származású. *megjegyz*: Nem biztos, hogy olasz egyetemen szerezte a fokozatát, de bécsi egyetemen nincs ilyen személy. Esetleg Marót nevű helység Valkó megyében, ma Morović SRB. [FT 400-401, PSZB VII 224-230, 283 (Nr218, 264)]
- 1321 Demetrius** *sꝛ*: Jakószerdahely (87, Sredice HR), *egybtiszt*: canonicus ecclesiae Zagrabensis, *be*: 1448. **Ph, J**, *egytpálya*: 1448-tól magister artium liberalium et decretorum doctorként említik. *torpálya*: Zágrábi kanonok (1448-1467) és varasdi főesperes (1460), zágrábi vikárius (1448, 1457-1460, 1464). *megjegyz*: Demetrius de Iakozerdahel (1448, 1457, 1458, 1459, 1460), Zerdahel (1463). [VE 408, MHZ II 266, 277, 294 (Nr203, 216, 235, 257), PSZB VII 143, 325, 327, 334, 343, 384-386, 396, 404, 469, 510 (Nr141, 304, 323, 359, 360, 370, 380, 433, 452), CTN FA 125, 126]

- 1322 Wolphgangus de Schom** *sꝝ*: Som ?, Pozsony ?- *be*:1454. **M**, *egytpálya*: 1454-ben, 1457-ben és 1459-ben *medicinae doctorként* említik. *univ*: Bécs 1436 ?, 1452 ? *torpálya*: Pozsonyi kanonok (1455-1461), sírköve a pozsonyi Szent Flórián oltárnál található (1461). 1457-ben egy Szent Gergely beszédeit és egy remetéről szóló disputát tartalmazó, vörösbe kötött könyvet hagytak rá. Vö. Wolphgangus Puch, aki 1452-ben iratkozott be Bécsben a jogi karra mint pozsonyi oltárnok. Pozsony városának számadásai említik az 1450–1451 években mint a város orvosát, 1458-ban pozsonyi kanonok. 1454-ben tanú Wenzel Eisner, a pozsonyi Szent Márton káptalan javadalmasának végrendeletében (meister Wolfgang doctor medicine und korher zu Presburg). *megjegyz*: Wolfgangus. Itáliai tanulmányaira nincs bizonyíték, de egyelőre a bécsire sem. Felmerül azonban a gyanú, hogy azonos Wolfgangus de Schönggrabern-nel, aki Bécsben 1436-ban lett a szabad művészetek borostyánkószorúsa, 1439-ben licenciátusa és mestere. [VE 407, TA 190 (Nr3646), AFA II 103, 118, 121, 158, 160 (Nr6696, 7165, 7281, 8712, 8760), AFM II 36, 40, 45, 46, OTP II/2 46, II/4 281, 285, III. 258, 259, ProtTest I. 211-214 (Nr156), HSzP KB 59, MHMB 126, 146, 158, LJM I 600]
- 1323 Egidius** *sꝝ*: [Csongrád] (13 H), *egyhtiszt*: archidiaconus Chongradiensis, *canonicus*, *be*: 1457.1.17. **J**, *egytpálya*: 1457-től *decretorum doctorként* említik. *torpálya*: Váci kanonok és csongrádi főesperes (1457-1474), váci vikárius (1468-1469, 1472-1473), vikárius helyettes (1474). [VE 408, DL 44817, BRKI 338, CTNV 14, 18, CTN FA 104]
- 1324 Michael de Sancto Nicolao** (Czoch) *sꝝ*: Szentmiklós ?- *egyhtiszt*: ecclesiae Waciensis *canonicus* et archidiaconus cathedralis, *be*: 1457.1.17. **J**, **Th**, *egytpálya*: 1457. január 17-én, 1458. január 2-án és május 6-án említik mint *magister, sacrae theologiae licentiatu ac decretorum doctor*. *univ*: Bécs 1431 *torpálya*: Bécsben esztergomi kanonok (1450) és váci főesperes (1454), majd nógrádi főesperes (1457-1458). Vö. Váci Mihály. *megjegyz*: 1431-1434, 1440-1454 között Bécsben tartózkodott, ezért elképzelhető, hogy csak Bécsbe járt, jóllehet itt a jogi fokozatra nincs adat, de a teológiát ott szerezte. Hasonló nevű település az ország több megyéjében is található, egyelőre nem lehetséges. [VE 407, TA 137 (Nr2293), ATF 124-126, 128, 132, 218, 230, 232, 236, DL 15203, 44817, NIRR 230, CTNV 15, LJM 640-641]
- 1325 Demetrius** *sꝝ*: [Vác] (32 H), *egyhtiszt*: *canonicus Vaciensis*, *be*: 1458.4.8. **J**, *egytpálya*: 1458-ban *decretorum doctorként* említik. *torpálya*: Váci kanonok (1458), vikárius (1464). Vö. Mátyás fia Demeter váci kanonok (1470). [VE 407, CTNV 21]
- 1326 Vincencius** *sꝝ*: [Zágráb] (93, Zagreb HR), *egyhtiszt*: *canonicus et vicarius generalis ecclesiae Zagradiensis*, *be*: 1458.4.8. **J**, *egytpálya*: 1458-től *decretorum doctorként* említik. *torpálya*: Zágrábi kanonok és vikárius (1458). [VE 407, MHZ II 265 (Nr203), CTN FA 125]
- 1327 Valentinus** (Ványi) *sꝝ*: Vány ? (34 H), *egyhtiszt*: [cantor Bachiensis], *be*: 1459. **J**, *egytpálya*: 1459-től *doctor decretorumként* említik. *torpálya*: Bácsi éneklőkanonok (1459-1471), vikárius (1459, 1471). Apja Balázs. *megjegyz*: Mára elpusztult település Bács megyében, de hasonló nevű puszta Pest

- megyében is. [DL 16762, DF 247916, 259578, CTN FA 35, LJM 716]
- 1328 Gothardus** (Rápolti) *sz:* Rápoli (41 H), *egybtiszt:* praepositus ecclesiae Albensis, *be:* 1463.3.3. **J**, *egyetpálya:* 1463-ban decretorum doctorként említik (nem biztos, hogy a doktori cím az övé volt). *torpálya:* 1457 nyarától az erdélyi prépostságot töltötte be Vetési Albert távollétében. A kolozsmonostori apát-ság gubernátora (1451-1457), később nagybányai plébános (1468). 1452-ben készült felvenni a papi rendeket, belépett a bencés rendbe és pappá szentel-ték. Valószínűleg 1469-ben hunyt el, 1470-ben már néhai. Külön pedagógust tartott maga mellett, és szintén pedagógusnak képezte unokaöccsét. Mátyás bizalmas híve volt, 1468-ban a király Rápolti Györgynek, a korábbi hunyadi ispánnak – testvére érdemeire való tekintettel – a hűtlenségbe esett Kecseti András fia László Torda és Kolozs vármegyei birtokait adományozta. 1462-ben és 1464-ben adakozott a gyulafehérvári székesegyházban levő Szent György és Szent Gothárd-oltárok javára. Gothárd apja Rápolti Mátyás dévai várnagy és Hunyad megyei ispán fia Péter, anyja Kecseti Gergely leánya Ilona. Testvére Rápolti György kolozsi és hunyadi ispán (1467). Anyai nagybátyja Agmándi Kecseti Péter, aki taníttatta és a kormányzó figyelmébe ajánlotta. *megjegyz:* Valószínűbb, hogy Bécsben tanult, de nincs adat tanulmányaira. [VE 407, EKLG 147, KKJ I 56-57, 452-453, VKAI 7, WKEI 413, 417, 419]
- 1329 Gregorius Nencke** *sz:* Sajólenke (a középkorban: Nenke) (16, Lenka SK), *be:* 1465.1.18. **J**, *fok:* JBacc 1465, *egyetpálya:* 1465. január 18-án kánonjogi baccalaureusként említik Esztergomban. *univ:* Bologna 1471 *torpálya:* Ld. 248. szám alatt. *megjegyz:* A fokozatot szerezhette Bécsben is, de egyelőre nincs rá bizonyíték. [EMR 635, CÁRR 13, SZFB 24, BGYKI 245, KB 19, VKAI 7, LB PT 444, 455, GEEKH 8, CTNE 58, CTNESZ II 47 (217.lj.), 70, 86]
- 1330 Blasius de Nemes** *sz:* Nagyrákos (Nemesszer) (53 H), *egybtiszt:* canonicus ecclesiae Zagrabiensis, *be:* 1466.1.31. **J**, *egyetpálya:* 1466-tól decretorum doctor-ként említik. *univ:* Bécs 1438 *torpálya:* Zágrábi kanonok legkorábban 1438-tól, s 1473-ban még ekként említik. Vö. Marócai Balázs zágrábi kanonok és kem-léki főesperes vagy Pozsegai Balázs pécsi kanonok decretorum doctor (1474-1478) és vikárius (1474). *megjegyz:* Lehet, hogy csak Bécsben tanult, de a ká-nonjogi doktori fokozatára ott nincs adat. 1455-ben már honorabilem et ma-gistrum virum. 1446-ban de genere nobilium. Blasius de Nemesourk (1454), nemesburgh (1458). Nagyrákos a Zala folyó két oldalán fekvő szerez település (Nemesszer, Alsószer, Devecsterszer, Belsőszer, Csárdaszer). Egy 1404. évi feljegyzés szerint Egyházas- vagy Nagyrákos mezőváros. Itt vezetett az Itáliába vezető Olasz út, amely a 16. századig jelentős kereskedelmi forgalmat bonyolított. Az egykori őrfalu népességének egy része a 14-15. században nemesi kiváltságokat szerzett, ők alkották Nemesszer lakosságát. [VE 408, TA 150 (Nr2620), DL 38535, 15243, MHZ II 242 (Nr179), 244 (Nr182), 277 (Nr216), 310 (Nr252), III 292 (Függelék A), Lukcsics II Nr910, PSZB VII 76-77, 257, 265, 333-334, 404 (Nr75, 241, 251, 312, 380), GVE 343, FT 320]
- 1331 Leonardus** *sz:* [Dubica] (0, Bosanska Dubica BIH), *egybtiszt:* archidiaconus Dubicensis, *be:* 1466.1.31. **J**, *egyetpálya:* 1466-ban decretorum doctorként említik. [VE 408]

- 1332 Sebouldus** sz: [Verbóc] (87, Vrbovec HR), *egyhtiszt:* archidiaconus Wrbowcz, *be:* 1466.1.31. **M**, *egyetpálya:* 1466-ban medicinae doctorként említik. *torpálya:* Zágrábi kanonok, orbászai főesperes. [VE 408]
- 1333 Albertus Valentini de Malzofalva** sz: Makó (12 H), *egyhtiszt:* clericus dioecesis Cenadiensis, *egyhmegye:* Csanád, *be:* 1471.1.17. *torpálya:* Csanádi egyházmegyei klerikus (1471). *megjegyz:* Familiaris noster continuus commensalis (II. Pál pápáé). Egyetemi tanulmányai kérdések. [VE 246]
- 1334 Dionisius de Cussial** sz: Kusaly (24, Coșeu RO), *egyhtiszt:* frater [Augustini], *be:* 1473.3.5. **Th, fok:** ThBacc 1473, *egyetpálya:* 1473. március 5-én (Petrovich szerint 6-án) biblicus lett. *torpálya:* 1475. augusztus 27-én második helyen a magyarországi tartomány vikáriusa. 1476. június 9-én a magyarországi rendtartomány vezetője lett. 1477. június 20-án a pécsi káptalan első számú vikáriusa. 1481. augusztus 1-én az esztergomi káptalan vikáriusa. *megjegyz:* Dionisius de Kusal (1476). [PE 159, 160, 161, ML 45, 46]
- 1335 Petrus de Pankotha** sz: Pankota (56, Pâncota RO), *egyhtiszt:* frater [Augustini], *be:* 1473.3.5. **Th, egyetélet:** 1473. március 5-én (Petrovich szerint 6-án) lektori címet nyert. *torpálya:* 1475. augusztus 27-én harmadik helyen a magyarországi tartomány vikáriusa. [PE 159, ML 45]
- 1336 Gregorius Dionisii de Kopach** (Kopácsi) sz: Kopács ?- *egyhtiszt:* canonicus Agriensis, *be:* 1474.12.9. **J**, *egyetpálya:* 1474-től decretorum doctorként említik. *univ:* Krakko 1462 *torpálya:* Egri kanonok (1475-1478), egri vicarius (1473-1476), tornai főesperes (1475-1478), váci kanonok (1478), esztergomi kanonok (1478). *megjegyz:* Hasonló helynevek Baranya, Fejér, Temes és Vas megyében. [VE 409, MREV III 231, KB 19, CTNE 63, 65, CTNV 21, HSzKSz II 171 (Nr1423), CTN FA 49]
- 1337 Stephanus de Vngaria** (Rohonci) sz: Magyarország (120), *egyhtiszt:* frater [Augustini], *be:* 1475.5.6. **Th, fok:** ThBacc 1475, *egyetpálya:* 1475. május 6-án cursor lett. *torpálya:* Vö. István pápoci perjel, aki 1477. június 20-án a pécsi káptalan második számú vikáriusa, vagy Rohonci István, aki 1488-ban a magyar rendtartomány provinciális. [PE 159, 160, ML 45, MHA 120]
- 1338 Gabriel ad Nagzewlews** sz: Nagyszőlős (50, Vinohragyiv UA), *be:* 1477.7.20. *egyetpálya:* 1477-ben doctorként említik. *megjegyz:* Hasonló helynevek Csanád, Ugocsa, Valkó, Vas, Veszprém és Zala megyében és Segesvár székben. [VE 409]
- 1339 Thomas de Zenaveres** sz: Szénaverős (64, Senereuş RO), *be:* 1477.7.20. *egyetpálya:* 1477-ben doctorként említik. [VE 409, BS EKL 418]
- 1340 Bartholomeus** sz: Körmend (53 H), *egyhtiszt:* custos et canonicus ecclesiae Agriensis ac vicarius in spiritualibus, causarum auditor generalis, *be:* 1478.10.8. **J**, *egyetpálya:* 1465-ben még nem, 1478-tól doctor decretorumként említik. *univ:* Bécs 1452 *torpálya:* 1432-1435 között született. Egri örkanonok (1465-1495) és vikárius (1478-1489, 1492-1495). Hédervári László egri püspök (szintén bécsi diák) nevezte ki. 1495. szeptember 17-20. között hunyt el. Nagy Géza Balázs szerint nemesi származású. Sírköve és sírfelirata ismert. Az egri székesegyház Szent Márk-kápolnájának alapítója. *megjegyz:* Nem biztos, hogy tanult Itáliában. Fokozatát szerezhetette Bécsben is, bár egyelőre erre

- sincs adat. [VE 410, TA 189 (Nr3601), KB 14, CTNE 52, 63, NGB 137-146, CTN FA 50]
- 1341 Gregorius** *sꝛ*: [Pécs] (5 H), *egybtiszt*: archidiaconus et canonicus cathedralis ecclesiae Quinqueecclesiensis, *be*: 1478.11.25. **J**, *egyetpálya*: 1478-ban decretorum doctorként említik. *torpálya*: Pécsi kanonok, székesegyházi főesperes (1470-1503). Komáromi főesperes, győri és pécsi kanonokként belép a római Szent-lélek Társulatba. *megjegyz*: 0-s kóddal már be van írva! [VE 410, FTE 70, KJ 390]
- 1342 Andreas Ivanich** *sꝛ*: Ivanics (87, Ivanič Grad HR), *egybtiszt*: canonicus cathedralis Zagrabiensis, *be*: 1479. **J**, *egyetpálya*: 1479. május 4-én a pápa mint magister artiumnak engedélyezte neki, hogy bár csak a kisebb rendekre van felszentelve, de amíg hét éven át az arra alkalmas helyen önképzéssel foglalkozik, vagy Tűz Osvát zágrábi püspök szolgálatában áll, zágrábi javadalmait élvezhesse. 1499-ben decretorum doctor, 1510-ben artium et iuris doctor. *univ*: Bécs 1473 *torpálya*: Zágrábi főesperes és kanonok (1473-1510). Szentlászlói (Tűz) Osvát zágrábi püspök híve, a püspök végrendeletének egyik végrehajtója (1499. április 15.). *megjegyz*: A fokozatot talán Bécsben szerezte. [VE 415, TA 235 (Nr 4685), CÁRR 241, CZ 49]
- 1343 Barnabas de Bach** (Bak) *sꝛ*: Baranda (a középkorban: Berend) (21, Baranda SRB), *egybtiszt*: canonicus Varadiensis, *be*: 1482. *egyetpálya*: Kristóf Ilona szerint talán Itáliában kezdte a tanulmányait, ahova mint más egyetem borostyánkoszorúsa érkezett. 1493. március 26-án artium liberalium magister, de ezt a fokozatot Párizsban szerezte. *univ*: Párizs 1482 *megjegyz*: Talán Bolognában tanult, vagy valamely másik itáliai egyetemen, nem biztos, hogy Rómában, azonban itáliai tanulmányai nem bizonyítottak. [VE 254, TSZS 338-339, TS 211, TM 165, BIR 504]
- 1344 Emericus de Vngaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *egybtiszt*: frater [Augustini], *be*: 1482.6.1. **Th**, *egyetélet*: 1476. június 1-jén lektori címet nyert. [ML 46]
- 1345 Gregorius de Vngaria** *sꝛ*: Magyarország (120), *egybtiszt*: frater [Augustini], *be*: 1482.6.1. **Th**, *egyetélet*: 1476. június 1-jén lektori címet nyert. [ML 46]
- 1346 Matheus de Wáry** *sꝛ*: Vári (Mezővári) (8, Vari UA), *be*: 1486. **Ph**, *univ*: Krakkó 1462 *torpálya*: Vári, más néven Krasznai Máté. Egre kanonok (1489, 1493-1496, valószínűleg 1505-ig) és tárcafői főesperes (1493-1496), majd egri őrkanonok (1498-1503). Szentszéki bíró (1490, 1495). 1486 előtt valószínűleg Padovában kánonjogot hallgatott. 1505. november 9-én hunyt el. Vörös márvány síremléke, amely 1505-ben készült el, címerképén egy függőleges helyzetű pajzs közepén nagy „W” betű, jobboldalt „V” maiuscula látható. Felírata: HEC EST SEPVLTVRA VENERABILIS DNI MATHEI DE WARI ARCIVM LIBERALIVM MAGISTRI CANONICI HUIVS ECCLESIE AGRIENSIS QVI OBIIT D[ie] ... NO ...[v]E[mbr]IS. [a] N[on] ... Az egri humanista kör tagja, Nagy Árpád szerint az egri püspökség jelentős krakkói kapcsolatainak egyik szervezője. *megjegyz*: C. Tóth szerint Krasznai és Vári Máté két külön személy. Itáliai tanulmányai nem biztosak, artium magister címét Krakkóban szerezte. [VE 412, HSzKSz II 158-159 (Nr1285), ÉM KH 210, 311, KB 24, KK ML 40, NÁ RS 107-108, CTNE 52, 58, 67]

- 1347 Dominicus de Septemcastris** (Strosarinus) sz: Rozsonda (Rózsavölgy) (81, Ruja RO), *egyhtiszt*: [frater Ordinis Praedicatorum], *be*: 1487.6.11. **Th**, *egytpálya*: 1495. január 26-án baccalaureusként említik. A magisteri fokozatot nem szerezte meg, de 1529. október 29-én egy világi brassói feljegyzésben doctorként említik, a rendi iratokban azonban 1529. november 8-án még csak teológiai borostyánkoszorús. *egytelel*: 1487. június 11-én engedélyt kapott rá, hogy Itáliából való hazatérése közben a renden kívül tartózkodjon. 1495. jan. 26-án a generálistól engedélyt kapott rá, hogy apja halála után egy időre hazajöjjön tartományába és örökségét átvegye, valamint alamizsnát gyűjtsön, de Magyarországon nem szabad addig tisztséggel lekötni, amíg tanulmányait be nem fejezi. *torpálya*: 1524-ben teológiai baccalaureusként a brassói domonkos rendház perjele. 1529-ben is még ő a perjel, amikor ő vezette a brassói fellegvár építkezéseit, valamint ebben a tisztségben említik 1539. december 23-án is. Valószínűleg azonos azzal a Domonkos baccalaureus testvérrel, akinek tanulmányaihoz alamizsna gyűjtésére Imre testvér engedélyt kapott 1494. május 24-én. *megjegyz*: Dominicus de Valle Rosarum, Strosarinus. Nem biztos, hogy magyarországi származású. Felvetődött a lehetőség, hogy azonos Dominicus de Sebnicia-val, noha ő 1505-ben magisterként kap engedélyt kánonjogi tanulmányok folytatására. Ettől függetlenül elképzelhető, hogy végül teológiai tanulmányokat folytatott. [ILD 407, 421, 422, 435, 467-468, LMED 356, 357]
- 1348 Marcus Polnar** (Polnar/Polner) sz: Segesvár (79, Sighişoara RO), *egyhtiszt*: plebanus de Segesd, *be*: 1487.1.2. **Ph, J**, *egytpálya*: 1487-ben artium et legum doctorként említik. 1505-ben decretorum doctorként. *univ*: Bécs 1460 *torpálya*: Pécsi kanonok (1487), váci kanonok és pesti főesperes (1494). 1487-ben Mátyás neki adományozta a pécsi Szent András kápolna igazgatóságát. 1505. július 18-án mint Marcus de Schegeswar-t említik. Szászkezdői dékán is volt. A segesvári Polnar/Polner család a városnak két polgármestert (Mihály, Antal) adott, amelyből többen jártak egyetemre (Márk, a polgármester Mihály és Mihály fiai, Péter és János). Mihály harmadik fia, Gábor boszniai püspök (1493–1501) lett. *megjegyz*: Konrad Gündisch szerint Bécsben szerezte a doktori fokozatát. C. Tóth Norbert szerint nem volt váci stalluma. [VE 412, 415, TS 283, FK 103-104, 113, KG PS 282, GyPT 128]
- 1349 Urbanus** sz: Magyarország (120), *egyhtiszt*: frater [Augustini], *be*: 1487.5.23. **Th, fok**: ThBacc 1487, *egytpálya*: 1487. május 23-án cursor lett. *torpálya*: 1487-ben a lippai konvent perjele lett. [ML 47]
- 1350 Michael de Karansebes** sz: Karánsebes (44, Caransebeş RO), *egyhtiszt*: frater Ordinis Minorum, *be*: 1488.7.18. **Th, fok**: ThBacc 1488, *egytpálya*: 1488. július 18-án baccalarius theologiae. *torpálya*: Ferences (konventuális) szerzetes (Karansebesben egyébként obszerváns kolostor volt). VII. Ince pápa kinevezte a szíriai Neapolis (Nablus) címzetes püspökévé és engedélyezte, hogy a váci püspökség területén főpapi teendőket ellásson mint segédpüspök (1488). Nablusi címzetes püspök (1488-1491), esztergomi segédpüspök (1490-1491). *megjegyz*: Csak feltételezhető, hogy Itáliában tanult. [TS 298, CARI 518, CDP I LXI, KJF I 71, CTN FA 27, 105]
- 1351 Johannes** sz: Magyarország (120), *egyhtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum

- sancti Dominici confessoris, praedicator generalis, *be*: 1492.12.9. *egyetpálya*: 1492-ben doctorként említik. [VE 412]
- 1352 Melchior de Rakus** *sꝝ*: Rákos ?- *egybtiszt*: vicarius Thasnadiensis, in spiritualibus et causarum auditor generalis, *be*: 1493. **Ph, J**, *egyetpálya*: 1493-tól artium liberalium et decretorum doctorként említik. *univ*: Krakkó 1485 *torpálya*: Enyedi plébános (1493), tasnádi vikárius és általános ügyhallgató (1498-1499), gyulafehérvári kanonok (1504-1516) és vicarius (1502-1517). Nicolaus Tincto: Commentum super Summulas Petri Hispani c. mű tulajdonosa. *megjegyz*: Veress csak 1498-tól jelöli itáliai egyetemi tanulmányait. Hasonló helynevek Doboka, Fehér, Hunyad, Kolozs, Küküllő, Szatmár és Torda megyében és Aranyos és Csík székben. [VE 413, DL 30534, 30981, 67253, 99185, 99240, 99242, 107486, DF 252992, 253764, 275330, 277683, 277701, 277710, 277711, BH II 103, DA 62, VKAI 7, GyPT 99, 128, HSzKSz II 256-257 (Nr2455), CTN FA 62, 64, 65, LJM II 118]
- 1353 Andreas** *sꝝ*: [Dunaszekcső] (5 H), *be*: 1494. *egyetpálya*: A szekcsői domonkos konvent tagja. 1494-ben engedélyt kapott, hogy bármely konvenben tanuljon. *megjegyz*: Feltehetően Itáliába ment, de tanulmányainak pontos helye nem ismert. [HA 259]
- 1354 Johannes** *sꝝ*: [Brassó] (85, Braşov RO), *be*: 1495.8.8. *egyetpálya*: 1495-ben doctorként említik. *torpálya*: 1495. augusztus 8-án hunyt el Brassóban. [VE 413]
- 1355 Philippus de Bodrog** *sꝝ*: Bodrog megye (10 SRB), *be*: 1496.4.7. **J**, *egyetpálya*: 1496-ban iuris ultrisque doctor, decretorum doctor-ként említik. *univ*: Bécs 1472 *torpálya*: 1493-tól 1508-ig győri őrkanonok, szerémi prépost 1498-ig, 1509 előtt pécsi kanonok, egri éneklőkanonok (1499-1503), esztergomi kanonok (1495-1512), barsi főesperes (1495-1509). A Collegium Christi tagja. 1496-ban Rómában magyar gyóntató (1497-ben renoválta a magyar zarándokházat), 1499-ben erősítették meg ezen tisztségében. II. Ulászló király római ügyvivője. Pápai káplán 1496-tól. 1513 végén már nincs életben. *megjegyz*: Doktori címét valamelyik itáliai egyetemen szerezte. Bodrog megye vagy Bodrog megyei mezőváros. Ezenfelül lehet még Arad megyében. [VE 255-256, TA 235 (Nr4675), KJ 382, FTE 59, 67, FTSzÖ 42, KB 29, KK SER 71, 71 (84. lj.), 98, 205-206, BGT 246, CTNE 52, FT 332-333]
- 1356 Antonius de Alba regali** *sꝝ*: Székesfehérvár (15 H), *egybtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum conventus Budensis, *be*: 1497. **Th, fok**: ThBacc 1497, ThMag 1505, *egyetpálya*: 1497. aug. 24-én mint baccalaureust említik. 1504. február 1-én a generális megengedte, hogy a magisteri jelvényeket bármelyik egyetemen felvegye. Magisteriumát az 1505. évi káptalan hagyta jóvá. *univ*: Firenze 1501 *torpálya*: Ld. 778. sz. alatt. *megjegyz*: Csak feltételezhető, hogy Itáliában szerezte a fokozatot. [HA 160, 262-263, ILD 395, 441, 463-464]
- 1357 Marcus de Maramaro** *sꝝ*: Máramarossziget (30, Sighetu Marmatiei RO), *egybtiszt*: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1498.3. **Th**, *egyetpálya*: 1498. (Implom szerint 1499!) márciusában a rend engedélyezte, hogy Itáliába menjen tanulni és ott tetszés szerint a számára alkalmas studiumot keressen, valamint tanulmányaira alamizsnát gyűjtsön. [HA 262, ILD 420, TS 283]

- 1358 Briccius de Gara** *s.:* Gara (Bodrog megye) (10 H), *egybtisz:* custos canonicus et vicarius ecclesiae Bachiensis, *be:* 1499.11.3. **Ph**, *egyetpálya:* 1499-ben artium litterarum doctorként említik. *univ:* Krakkó 1480 *torpálya:* Erdélyi kanonok (1487), bácsi őrkanonok (1493-1501), vikárius (1497-1499). Váradi Péter barátja. *megjegyz:* Brictius. Nem biztos, hogy tanult Itáliában, elképzelhető, hogy a doktori címet a krakkói tanulmányai során szerezte, ahol 1487-1488-ban tanított is mint magister. [VE 414, HSzKSz II 226 (Nr2095), CTN FA 37, SAS 143]
- 1359 Laurentius** *s.:* [Csázma] (93, Čazma HR), *egybtisz:* lector canonicus et locumtenens ecclesiae Chasmensis, *be:* 1499. **Ph**, *egyetpálya:* 1499-től artium liberalium magister, később artium liberalium doctorként említik. *torpálya:* Csázmai olvasókanonok és locumentens (1499-1505, 1508-1514). [VE 414, BRKI 212, CTN FA 128, 130]
- 1360 Matheus de Baczon** *s.:* Bacon (73, Băţanii Mari RO), *egybtisz:* altaris B. Laurentii martyris rector, canonicus, *be:* 1499. **J**, *fok:* JDr 1499, *egyetpálya:* 1499-ben doctor decretorumként említik. *torpálya:* Erdélyi kanonok. Tasnádi vikárius (1503), bácsi őrkanonok (1508-1520) és vikárius (1510-1514). *megjegyz:* Matthaeus. [VE 414, CTN FA 38, 63]
- 1361 Michael Cheustler** (Cheustler) *s.:* Bártfa ? (37, Bardejov SK), *egybtisz:* frater Ordinis Eremitarum S. Augustini, *be:* 1501.4.9. *egyetélet:* 1501. április 9-én Kőrösi Máté, az Ágostonos rend magyarországi tartományfőnöke levelet írt Bártfa város tanácsához, és kérte, hogy az Itáliában tanuló Cheustler Mihály részére 25 forintot adjanak kölcsön. [IBB II Nr3595]
- 1362 Andreas** (Csézi) *s.:* Zágráb (93, Zagreb HR), *egybtisz:* cantor canonicus et vicarius ecclesiae Zagrabiensis, *be:* 1503.5.18. **Ph, J, Th**, *egyetpálya:* 1518-ban artium, decretorum, sacrae theologiae doctor, auditor causarum reverendissimi in Christo patris et domini domini Thomae cardinalis Strigoniensis-ként említik. *univ:* Padova 1484 *torpálya:* Ld. 517. szám alatt. *megjegyz:* 1488-ban Padovában már artium et decretorum doctor, de a teológiára egyelőre nincs adat. [VE 414, 416, 418, BH III 251 (Nr2311), KKL 192, 345 (88. lj.), KK SER 88, 90, 153-156, 213-214, BRKI 189, SZSZR 589 (Nr4222), 594 (Nr4255), CTN FA 130, 131, 132, SZSZR Nr4136, 4222]
- 1363 Demetrius de Nyas** (Nyási) *s.:* Nyársardó (37, Ražňany SK), *egybtisz:* canonicus, *be:* 1504.10.6. **J**, *fok:* JDr 1504, *egyetpálya:* 1504-ben decretorum doctorként említik. *torpálya:* Pápai kiküldött bíró (1492-1503), esztergomi kanonok (1504-1526), rendkívüli törvényszéki bíró (1506-1509), királyi kiküldött bíró (1510 e.), vikárius (1510, 1511 u. - 1525), milkói (1512), santoriai címzetes püspök (1513-1526), nyitrai főesperes (1513), esztergomi segédpüspök (1513-1525), vikárius (1514-1525). 1526. év elején hunyt el. Helynöki működését a Nyási- és részben a Beneéthy formuláskönyv őrzi. 1522-ben Rozgonyi Istvántól 1200 forintért vásárolt birtokát a nyási templomra hagyta örökös misealapítványként, István és családja üdvösségéért. [VE 415, CDPR 29-32 (Nr20), KKL 345. (89. lj.), 347. (112. lj.), KK SER 89, 93, 107 (339.lj.), 108, 128-129, 209, FT MCPM 460, CTN FA 30, 31, 32, 33, 81, FeS]
- 1364 Mathias Ungarus** *s.:* Magyarország (120), *egybtisz:* [frater Ordinis

- Eremitarum S. Augustini], *be*: 1504. **Th**, *fok*: ThBacc 1504, *egyetpály*a: 1504-ben teológiai baccalaureus és nápolyi régenshelyettes. [Dózsa Gábor szíves közlése!]
- 1365 Alexander de Mussna** (Doleatoris) *s*z: Muzsna (76, Moşna RO), *egyhtis*zt: plebanus, *be*: 1505.7.18. **J**, *egyetpály*a: 1505-ben legum doctorként említik. *univ*: Bécs 1485 *torpály*a: Válhídi (1492) és muzsnai (1505-1520) plébános, megyesi dékán (1520). Muzsnai dékán (1520). *megjegyz*: Talán Bécsben szerzett jogi fokozatot, 1492-ben ugyanis ott iratkozott be a jogi karra. [VE 415, TA 256 (Nr5184), MVRF II 55, TS 200, GyPT 129, SZSZR Nr4277]
- 1366 Johannes** (Sartoris ?) *s*z: Buda (35 H), *egyhtis*zt: plebanus ecclesiae parochialis Beatae Virginis Novi Montis Pesthiensis, *be*: 1505.7.18. **M**, *egyetpály*a: 1505-ben artis medicinae doctorként említik. *univ*: Bécs 1500 *torpály*a: 1505-ben budai plébános. Vö. Hernádi Jakabfi János (Imre fia) pesti plébános (1506-1518), fehérvári kanonok (1516-1518), Gönci Melczér András barátja (leveleik ismertek). *megjegyz*: Veress szerint esetleg Pármában tanult, azonban itáliai tanulmányai nem bizonyíthatók, Bécsben egy Pesti János 1504-ben iratkozott be az orvosi karra, aki előtte, 1500-1504 között bizonyosan Bécsben tanult és 1510-ben is itt volt. A bécsi diák Hernádi Jakabfi Jánossal való azonosításának ellentmond, hogy a tanuló előneve Sartor, valamint, hogy a plébánost jelenlegi adataink szerint nem említik orvosdoktornak (saját leveleinek aláírásakor a Bécsben bizonyosan megszerzett magister atium címet sem tünteti fel). [VE 415, TA 289 (Nr5929), AFA IV 45, 62, 130 (Nr23014, 23560, 25251), AFMV III 52, DL 46775, DF 271649, 271651, 271652, 271669, MKGY I 54, FV HK 102-103, BRN 111, 142, 394, 395, 397, KA PÉH 610, PM NA 220, 226, HSzP KB 66]
- 1367 Valentinus Cibleus (Hagymási) Varasdiensis Pannonius** (Cibleus/Hagymási) *s*z: Varasd (91, Varaždin HR), *be*: 1505. **J**, *egyetélet*: 1505-1516 között Itáliában tanult. *univ*: Bologna 1509 *torpály*a: Ld. 317. szám alatt. [VE 72,73, BH II 163, 276, 293 (Nr2448-2449, 2645, 2829-2830), III 263 (Nr2448-2449), FTE 59, 71, FTSzÖ 39-40, MTK 337, GRA 81, FT 372-373, MaMüL III 471]
- 1368 Georgius Vngarus** *s*z: Magyarország (120), *egyhtis*zt: frater [Augustini], *be*: 1509.11.4. **Th**, *fok*: ThBacc 1510, *egyetpály*a: 1510-ben mint cursor említik. *torpály*a: 1509-ben küldték haza a magyarországi provinciába. [ML 47-48]
- 1369 Georgius de Gara** *s*z: Gara (Valkó megye) (52, Gorjani HR), *egyhtis*zt: canonicus, *be*: 1510. *egyetpály*a: 1510-ben decretorum doctorként említik. *univ*: Krakkó 1498 ? *torpály*a: Pécsi (1488), esztergomi kanonok (1510-1520), honti főesperes (1511-), zsinati bíró (1510). A pécsi várban levő Aranyos Mária kápolna Szent Dorottya-oltárának rektora (1488). *megjegyz*: Jogi fokozatát biztosan nem Krakkóban szerezte. [VE 415, SZSZR 596 (Nr4258), KK SER 90, 128, 211, FT 372, HSzKSz II 313-314 (Nr3111)]
- 1370 Tristanus Coronensis** *s*z: Brassó (85, Braşov RO), *egyhtis*zt: frater Ordinis Praedicatorum, *be*: 1512.4.28. **Th**, *fok*: ThBacc 1512, *egyetpály*a: 1512. április 28-án mint baccalarius formatus küldte haza a generális. *torpály*a: 1512-ben hazaküldték. *megjegyz*: Csak feltételezhető, hogy Itáliában tanult. [HA 264,

- ILD 468, TS 341]
- 1371 Damianus** *s.:* Szőgyén (14, Svodín SK), *egybtiszt:* canonicus Vacienis, *be:* 1513.3.11. **J**, *egyetpálya:* 1513-tól decretorum doctorként említik. *univ:* Krakkó 1496 *torpálya:* Váci vikárius (1513), kanonok (1513-1515), erdélyi éneklőkano-
nok, khalkedóni címzetes püspök (1515-), erdélyi vikárius és segédpüspök
(1520-1521), váci segédpüspök (1525). *megjegyz:* Damianus de Zewdyn (1533).
A krakkói adatbázisban Zsédényként van azonosítva (!). [VE 417, CTNV 19,
21, HSzKSz II 309 (Nr3061), CTN FA 65, 66, 106, 107]
- 1372 Andreas Selingus** (Selingus) *s.:* Nagyszeben (81, Sibiu RO), *be:* 1519.1.1. **M**,
egyetpálya: 1519-ben philosophiae et medicinae doctorként [Sibino accersitus],
1520-ban doctorként említik. *torpálya:* 1506-tól Nagyszeben város orvosa. Évi
fizetése 75 Ft. 1514-ben Taurinus István Andreas Solingus-t, a filozófia és az
orvostudomány doktorát hívta el Nagyszebenből, hogy gyógyítsa őt meg.
megjegyz: Andreas Phisicus Cibiniensis [VE 418, 419, MKGY III 133, KA MO
72]
- 1373 Blasius Quinqueecclesiensis** *s.:* Pécs (5 H), *egybtiszt:* [frater Ordinis
Eremitarum S. Augustini], *be:* 1519.6.18. **Th**, *egyetpálya:* 1520-ban lektornak
javasolták Velencében. *torpálya:* A magyar rendtartomány provinciális 1518-
ban, 1519-20-ban, 1522-ben és 1542-ben. [Dózsa Gábor szíves közlése!,
MHA 121]
- 1374 Emericus Hungarus** *s.:* Esztergom (14 H), *egybtiszt:* frater [Augustini],
be: 1519.6.18. **Th**, *egyetélet:* 1519-ben lektor lett. *megjegyz:* Emericus Strigoniensis
(1519). Dózsa Gábor szíves közlése! [ML 49, MHA 121]
- 1375 Jacobus de Strigonio** *s.:* Esztergom (14 H), *egybtiszt:* [frater Ordinis
Eremitarum S. Augustini], *be:* 1520.1.18. **Th**, *egyetpálya:* 1520-ban küldték haza
a rendtartományába. [Dózsa Gábor szíves közlése!]
- 1376 Johannes** *s.:* Brassó (85, Braşov RO), *be:* 1520.12.29. **M**, *egyetpálya:* magister
physicus [VE 419]
- 1377 Mathias de Bistrica** *s.:* Beszterce (84, Bistriţa RO), *egybtiszt:* frater Ordinis
Praedicatorum, *be:* 1521.11.26. **Th**, *fok:* ThMag 1521, *egyetpálya:* 1521.
november 26-án a generális engedélyezte, hogy miután a vizsgát kielégítő
eredménnyel zárta, az őt itáliai studium egyikében magisterré fogadható.
1525. április 13-án mint magistert említik. *univ:* Köln 1509 *torpálya:* Ld. 1205.
szám alatt. *megjegyz:* Valahol Itáliában volt diák, talán Rómában is. [VE 259,
HA 264-265, ILD 464]
- 1378 Sebastian de Lewschouia** (Pauschner) *s.:* Lőcse (42, Levoča SK), *be:*
1521.4.4. **M**, *egyetpálya:* 1521-ben doctor phisicusként említik. *univ:* Krakkó
1509 *torpálya:* Pauschner Sebestyén. 1490-1495 körül született. 1513-ban kia-
dott egy számtankönyvet Linealis calculatio cum pulchris documentis regulis
ad monetam Cracoviensem diligenter supputata címmel, amelyet a mindennapi
kereskedői gyakorlatnak szánt, de öccsének Gergelynek ajánlotta, aki kérte
bátyját, hogy segítsen neki megtanulni számolni. Rozgonyi István 1521. évi
levele említi Sebastian de Lewschouia, doctor phisicus-t, akit Kassa város fi-
gyelmébe ajánlott. 1528-tól Nagyszebenben élete végéig kinevezett városi
physicus. Fizetése évi 150 forint, amelyet 10 forint lakbérrel egészítettek ki.

Sebestyén 1531-ben a szebeni patika-leltárnál jelen volt. 1533 végén, 1534 elején halhatott meg, erre utal fia, Eucharion nagyszebeni hatóságokhoz intézett panasz, mivel adósa apja fizetésének egy részével. Feltételezik, hogy Sebestyén Brassóban is tevékenykedett (1524-1528), erre azonban nincsenek adatok, itt csak részlegesen működhetett. Pestis elleni tanácsait könyvbe foglalta (Eine kleine Unterrichtung über die Pest, Szeben, 1530), Johann Schimernek ajánlva. Schimer orvos, Brassó bírása (1505-1507) és Töröcsvár kapitánya is volt (1526, 1532), 1530. február 2-án jelent meg Nagyszebenben az ottani hatóságokkal való tárgyalásra, az abban az évben Brassóban dühöngő pestissel kapcsolatban. Pauschner Otto Brunfels berni orvos 1531-1532-ben megjelent Herbariumának példányába a latin feliratú ábrák mellé írta magyar és néha szász nevüket. Sebestyén apja, Pauschner Fábán lőcsei városbíró (1500, 1507, 1518) és esküdt (1517) volt, és 1526-ban is csak idős kora miatt vált ki a tanácsból. Sebestyén öccse, Gergely 1539-ben a bécsi egyetemen tűnt fel, de már 1531-től szerepelt Lőcse tisztviselői között. 1556 októberében már nem élt. *megjegyz:* Orvosi tanulmányokat feltehetően Itáliában folytatott, mivel művében utal velencei tartózkodására. Névváltozatai: Pautschner, Bauzner, Bauschner, Paustner (1531). Borsa arra következtet, hogy családnévük a szepességi Bussóc (Bauschendorf, Bušovce, SK) helynévből származott, innen költöztek Lőcsére. [DF 271087, HSzKSz II 383 (Nr3820), IBB II 191 (Nr4733), MKGy III 143, BR SP 282-300, SzM-TS 243, BG SP 257-271, IC MD 39-46, HSzP KB 51, 68-70, MaMüL IX 79]

- 1379 Caspar Deni** (Serédi ?) *szt:* Buda (35 H), *be:* 1522.5.21. **J**, *egyetpálya:* 1522-ben decretorum doctorként említik. *univ:* Bologna 1524 ? *torpálya:* Ld. 340. szám alatt. [VE 419, SZL BPÓ II, 79, KFG KP 54]
- 1380 Johannes Clemendino** (Curifex) *szt:* Körmend (53 H), *egyhtiszt:* archidiaconus Comaromiensis, *be:* 1522.6.11. **J**, *egyetpálya:* 1522-ben decretorum doctorként említik. *univ:* Bécs 1487, Bologna 1502 *torpálya:* Ld. 395. szám alatt. *megjegyz:* Körmendy szerint Rómában tanult, de nem azonos Körmendi Jánossal. [VE 419, TA 261 (Nr5277), KJ 157, 402, KK SER 93, 128, 206, 220, KKEs 266]
- 1381 Michael de Ungaria** *szt:* Magyarország (120), *egyhtiszt:* frater Ordinis Praedicatorum, *be:* 1523.6.9. **Th**, *egyetpálya:* 1523. június 9-én a generális megengedte, hogy valamelyik jóváhagyott egyetemen elnyerheti a baccalaureusi fokozatot, ha cursusát ott befejezi, Egri Mihállyal. *megjegyz:* Csak feltételezhető, hogy Itáliában tanult. [HA 265, ILD 469]
- 1382 Michael de Ungaria** *szt:* Eger (18 H), *egyhtiszt:* frater Ordinis Praedicatorum, *be:* 1523.6.9. **Th**, *egyetpálya:* 1523. jún. 9-én a generális megengedte, hogy valamelyik jóváhagyott egyetemen elnyerheti a baccalariusi fokozatot, ha cursusát ott befejezi, a másik Magyarországi Mihállyal. *univ:* Róma 1533 *torpálya:* 1525. aug. 16-án a budai konventben tartotta cursusát. A magisteri jelvényeket a pápa engedélyével a pápai palotában vette fel 1533. jún. 19-én. A generális 1535. jan. 4-én felruházta mindazon kedvezményekkel, amelyek a rendben a hittudományok magistereit megilletik. 1539. júliusában említik utoljára. *megjegyz:* Csak feltételezhető, hogy Itáliában tanult. [HA 265, ILD 429, 433, 465, 469]

- 1383 Johannes Haghmasy** (Altz ?) *sꝛ*: Alcina ? Hagymás ? (130 RO), *egybtiszt*: canonicus ecclesiae Albensis Transsilvaniae, *egybmegye*: Erdély, *be*: 1524.10.22. *egyetpálya*: 1524-ben artium et decretorum doctorként említik. *univ*: Bécs 1512, Krakkó, 1512 *torpálya*: Vö. Hagymási János gyulafehérvári kanonok, artium et decretorum doctor (1524), Várdai Ferenc erdélyi püspök végrendeletének tanúja. Valószínűleg Itáliában szerezte doktori címét. A végrendelet tanúi között szerepel többek között a püspök testvére, Várdai Mihály is. 1522-ből ismert egy bizonyos Hagymási János, akinek Tordai Pál erdélyi kanonok ellen volt pere, azonban Jánosról semmi egyéb nem derül ki az oklevélből. Borsa Gedeon szerint János, a gyulafehérvári kanonok a berekszói Hagymási család tagja, aki apjával, Miklós szörényi vicebánnal (1515-1516) és erdélyi alvajdával (1494, 1517-1519) a római Szentlélek Társulatba is beiratkozott. A berekszói családból származó Jánossal a krakkói diák tehát bizonyosan nem azonos, hiszen a két személy édesapja különböző. Azonban a berekszói család tagja, János a 16. század közepén biztosan világi személy volt, ezért ő valószínűleg nem azonos a kanonokkal. *megjegyz*: Ha azonos a Szentlélek Társulatba beiratkozóval, akkor nem azonos a krakkói diákkal. Altzen Újegyház székben Alcina. Hagymás nevű település több van Erdélyben. [VE 420, TA 312 (Nr6500), HSzKSz II 403 (Nr4024), BGSZG 381, BG GL 381, CTHNP I 87-88, 153]
- 1384 Johannes de Kisvarda** *sꝛ*: Kisvárd (40 H), *egybtiszt*: [frater Ordinis Eremitarum S. Augustini], *be*: 1430e. **Th**, *egyetpálya*: Baccalaureusként említik. *univ*: Bécs 1430 ? [MHA 106, TA 135 (Nr2213), ME ÁR 435]

45. Ismeretlen egyetem - Nem biztosan magyarországiak

- 1385 Cognoscens** *sꝛ*: [Esztergom] (14 H), *egybtiszt*: canonicus Strigoniensis, *be*: 1233.6.6. **J**, *egyetpálya*: 1233-ban magister, legum doctorként említik. *torpálya*: Pecorari Jakab pápai legátus káplánja és legátusi vizsgálóbíró (1232-1233). 1233-ban esztergomi kanonok. A pannonthalmi apátság és népei közötti perben képviseli Jakab legátust. Bónis György szerint nem magyar származású. Ő járt a legátus nevében II. Andrásnál 1232-ben, a király és Róbert esztergomi érsek vizsályát elsimítandó. Közvetítői szerepe fontos a beregi egyezmény megszületésénél. [VE 391, KK SER 172, BGYM 25, BGE 68-69, BGP 89, 91-92]
- 1386 Nicolaus de Matafatis** (Mathaffaris) *sꝛ*: Zára (160, Zadar HR), *egybtiszt*: canonicus Waradiensis, *be*: 1328.9.20. **J**, *egyetpálya*: 1328-ban decretorum doctorként említik. *univ*: Padova 1330 *torpálya*: Zárai horvát nemesi család leszármazottja. 1320-ban a padovai püspök helytartója. XII. János pápától 1328-ban nyert váradi kanonokságot üresedés címén. Zárai érsek (1333-1367). Halotti emlékműve, melyet Paolo da Sulmona tervezett, Zárában található. Apja, Guido zadari bíró. *megjegyz*: Engel 1345-től közli a zárai érsekek listáját, Miklós nevű zárai érsekből hármat is közöl egymás után: 1345-47, 1358-67, 1368-69. Neki tulajdonítják egy névtelen szerző Obsidio

- Jadrensis című művét Zára veleneciek általi ostromáról. [VE 394, PABP 782, AOKI XII Nr415, EO III. 531, EP I 84, RKK 220, BFF 127]
- 1387 Geraldus de Marmarando** *s.:* Máramaros megye (30 UA RO), *egybtiszt:* perpetuus beneficatus in altari SS.Cosmae et Damiani sito in ecclesiae Wesprimiensi, *be:* 1345.3.21. **J**, *egytpálya:* 1345-ben legum doctorként említik. *torpálya:* 1345-ben a váradi Szent Damján és Kozma oltárok igazgatójaként kapja azt a (közelebbről nem részletezett) javadalmat, amely Mátyás fia László halálával üresedett meg. Ezek mellett megtarthatja a Veteritholosa-i egyházat a toulouse-i egyházmegyében és azokat, amelyeket az urgelli és a laono egyházmegyékben bír. *megjegyz:* Veress tévesen írta, hogy a veszprémi egyházban bírt javadalmat, a hivatkozott oklevélből egyértelműen kiderül, hogy a váradi egyházzal van szó. [VE 395, AOKL XXIX Nr195, AT I 682]
- 1388 Heydenricus dictus Lippia** *s.:* Lippa (2, Lipova RO), *be:* 1360.3.10. **Ph, M**, *egytpálya:* 1360-ban magister in artibus, approbatus in medicina, physicus regis Ungariae. *torpálya:* Királyi orvos. *megjegyz:* Magyarországi származása kérdéses. [VE 396, HKO 55]
- 1389 Natalis** *s.:* [Nóna] (160, Nin HR), *egybtiszt:* episcopus Nonensis in Dalmatia, *be:* 1447.12.20. **Th**, *egytpálya:* 1447-ben teológiai doctorként említik. *torpálya:* Nonai püspök 1457-ben. Vitéz János egyik levelének címzettje. [VE 405, EP I 86]
- 1390 Jacobus de Tiner** *s.:* Tirner ?- *egybtiszt:* canonicus, *be:* 1452. **J**, *egytpálya:* 1452-től kánonjogi doctorként említik. *torpálya:* Zágrábi kanonok (1447-1473) és vikárius (1454), 1454-ben társa Joannes decretrum doctor. Vö. Jacobus de Cilia zágrábi kanonok, aki Bécsben tanult és 1451-ben ott avatták doktorrá. *megjegyz:* Iacobus. Jacobus de Taner, Tiuer, Tyuer, Thner, Thivor, Tywer. Elképzelhető, hogy csak Bécsben tanult. [VE 405-406, MWRF II 9, 13, MHZ II 224, 242, 244, 265, 277, 310, 318, 360 (Nr162, 179, 203, 216, 252, 257, 290), PSZB VII 257, 265, 334, 346, 357-359, 404 (Nr241, 251, 312, 326, 336, 380), CTN FA 125]
- 1391 Johannes** (Bachenstein/de Ballonis ?) *s.:* [Zágráb] (93, Zagreb HR), *egybtiszt:* canonicus Zagrabiensis, *be:* 1454.6.28. **J**, *egytpálya:* 1441-től decretorum doctorként említik. *univ:* Bécs 1426 ? *torpálya:* Vö. Backenstein János zágrábi kanonok és kamarcai főesperes (1441), speyeri és worms-i kanonok, Cillei Hermann kancellárja, kánonjogi doktor. Vagy Johannes de Ballonis zágrábi kanonok, szintén kánonjogi doktor. Ha közülük valamelyik azonos ezzel a Jánossal, akkor Bécsben végezte tanulmányait és nem Itáliában. *megjegyz:* Johannes de Bachensteyn, alias de Pakenstein, nunc de Komor. Bachenstein kánonjogi doktor lett Bécsben 1432-ben. Ha vele azonos, akkor fokozatát Bécsben szerezte. [VE 406, PSZB VI Nr351, 395-96, 457, 464, 467, 480, 576, 580, 607, VII Nr4, 8, 20, 22, 23, 24, MWRF I 43, TM BJ 177-189]
- 1392 Nicolaus de Bezdyd** (Bezdedi) *s.:* Tiszabezdéd (40 H), *be:* 1504.4.5. **M**, *egytpálya:* 1504-ben medicinae artis doctorként említik. *torpálya:* Olasz származású, eredeti neve De Monte, urától Szabolcs megyei Bezded birtokot kapta. 1504-ben Losonci Zsigmond budai prépost orvosa. 1520-ban Kassa városa polgárai közé fogadta és Kassán házat vásárolt magának. 1515-1520

körül Ugocsa megyei birtokos nemes. 1522-ben Bezdédi Miklós „hitehagyott egykori kassai ferences, ellen tesznek feljelentést a városi tanácsnál a kassai ferencesek, mert 1492-ben megnősült. [VE 414, KJF I 184-185, SzGyP 274, LBCS II 392-393., 396-397, 500-501, MKGY III 131, 142, DK 146, KA Ogy 72, KA EF 76 (8.lj.), KA Orvoslás 254, DL 105294, DF 271626]

- 1393** **Henricus** *s.:* Magyarország (120), *egybtiszf:* decanus, plebanus in Mernbrig, *be:* 1511.8.30. *egyetpálya:* 1511-ben doctorként említik. [VE 416]

Névmutató

- Abafalvi ?→ Albertus de
Ungaria
Abba de Ungaria
(1305) 132
Abel (1437) 420
Achi/Archi→ Gregorius
Achi, de Ungaria
Achilles (1243e) 350
Adamus de Colusvar
(1481) 771
Adamus de Ungaria
(1477) 1187
Adamus Seckler de
Mindelhein (1502)
1106
Adamus Strigoniensis
(1507) 1111
Adrianus de Hungaria
(1154) 2
Adrianus Volphardi
(Wolfhard) de
Nyrdino
Transsylvanus
(1520) 327
Airperger→ Stephanus
Airperger de Gyns
Aladar→ Franciscus
Aladar
Albertus (1446) 1318
Albertus (1454) 1031
Albertus Blasii Walko
de Cusal (1479) 262
Albertus de Caplian de
Wethes de Ungaria
(1450) 1023
Albertus de Gran
(1492) 1228
Albertus de Hangacz
(1449) 444
Albertus de Hungaria
(1477) 788
Albertus de Jaurino
(1490) 738
Albertus de S. Egidio
(1501) 588
Albertus de Ungaria
(1465) 842
Albertus de Vetes
(1433) 668
Albertus de Vetis de
Hungaria (1437)
421
Albertus de Wetes
(1432) 785
Albertus Jachobi de
Angach de Ungaria
(1450) 217
Albertus Martonfi
(1489) 691
Albertus Sciculus fil.
Nicolai Semnies de
regno Ungarie
(1460) 1175
Albertus Ungarus
(1480) 864
Albertus Valentini de
Malzofalva (1471)
1333
Alcsebi ?→ Johannes
Costi
Alexander de Mussna
(1505) 1365
Alexander de Ungaria
(1300) 9
Alphonsus filius
Iohannis Tuz (1487)
525
Alsáni→ Valentinus de
Alsan
Altz ?→ Johannes
Haghmasy
Ambroisus de
Kisvarda (1525) 341
Ambrosius (1489) 732
Ambrosius de Alba
Regali (1491) 795
Ambrosius de
Hungaria (1491)
813
Ambrosius de
Hungaria natus
Berrardi (1477) 789
Ambrosius de
Ungaria (1241) 360
Ambrosius de Ungaria
(1478) 722
Ambrosius Malonta
(1489) 39
Ameliai→ Thomas ab
Amelia
Amor filius condam
domini comitis
Dionisii de Ungaria
(1274) 921
Andreas (1250k) 69
Andreas (1283) 1288
Andreas (1292) 129
Andreas (1379) 390
Andreas (1384) 177
Andreas (1388) 1310
Andreas (1405) 987
Andreas (1484) 517
Andreas (1494) 1353
Andreas (1501) 661
Andreas (1503) 1362
Andreas (1511) 1112
Andreas (1518) 1123
Andreas Aquinus de
Cassovia (1482) 685

- Andreas Blasii (1402)
1313
- Andreas Chesius
(1520) 1126
- Andreas Clausenborg
de Septemcastris
(1414) 1145
- Andreas condam
Johannis de Ungaria
(1437) 422
- Andreas de Durachio
(1443) 1014
- Andreas de Hungaria
(1342) 152
- Andreas de Komaron
(1418) 1314
- Andreas de Pest
(1495) 747
- Andreas de Saloch
(1493) 879
- Andreas de Sclavonia
(1378) 170
- Andreas de Septem
castris (1502) 1219
- Andreas de Ungaria
(1345) 155
- Andreas de Ungaria
(1384) 178
- Andreas de Ungaria
(1387) 397
- Andreas de Ungaria
(1459) 228
- Andreas de Ungaria
(1525) 707
- Andreas de Vachia
(1439) 714
- Andreas de Zegedino
(1476) 787
- Andreas Demetrii
(1353) 963
- Andreas Fabri de
Wystricia de
Ungaria (1516)
1208
- Andreas Gualdo di
Bensi (1390) 975
- Andreas Humillus de
Ungaria (1467) 470
- Andreas Ivanich
(1479) 1342
- Andreas Jastrabinus
Pannonius (1522)
332
- Andreas Laschunez
(1467) 471
- Andreas Michaelis de
Ungaria (1390) 187
- Andreas natus
quondam Marci de
Eugubio (1320) 957
- Andreas Nicolai de
Ungaria (1474) 765
- Andreas Ongarello
(1503) 941
- Andreas Pannonius
(1445) 214
- Andreas Pannonius
(1467) 849
- Andreas Pannonius
(1471) 1057
- Andreas Pannonius
Quinqueecclesiensis
(1499) 572
- Andreas Petri de Buda
(1462) 675
- Andreas Phisicus
Cibiniensis (1520)
1127
- Andreas Richellem de
Transsilvania (1512)
1207
- Andreas Scotus de
Quinqueecclesiis
(1521) 640
- Andreas Selingus
(1519) 1372
- Andreas Tasschaw
(1418) 1146
- Andreas Waywodich
concivis
Velichaensis
- Hungarus (1504)
599
- Angelus de Cialfis
(1476) 1064
- Angelus de Licio
(1488) 1086
- Angelus/Frangepán ?→
Johannes Jacobus de
Angelis Ungarus, →
Johannes Jacobus de
Angelis
- Anselmus Vilhelmj
fabrij de Buda (1415)
204
- Antonius (1279) 1286
- Antonius (1442) 1317
- Antonius (1450) 445
- Antonius (1463) 1044
- Antonius (1486) 1082
- Antonius Blasii de
Tocia, Tona (1475)
716
- Antonius Branderen
de Ungaria (1517)
1209
- Antonius Ceregoni de
Montefiore (1511)
1113
- Antonius Cinzius
Ungarus (1499) 573
- Antonius de Alba
regali (1497) 1356
- Antonius de Alba
regali (1501) 778
- Antonius de Andreis
(1500) 1099
- Antonius de Comiati
(1453) 453, 832
- Antonius de Hungaria
(1475) 717
- Antonius de
Saanfalfa,
Saanfalura (1478)
499
- Antonius de Ungaria
(1265) 92

- Antonius de Ungaria**
(1378) 171
- Antonius de Zagrabia**
(1476) 935
- Antonius de Zagrabia,**
de Jadra (1476) 943
- Antonius Erasmi**
(1501) 1101
- Antonius Erasmi,**
Trasini de Corona
(1500) 752
- Antonius Mercatoris**
de Transylvania
(1505) 51
- Antonius Ungarus**
(1506) 306
- Antonius Verius a**
Ponte (1392) 977
- Antonius Zeremii**
(1452) 830
- Armeni/Örmény→
Thomas Armeni
Michaelis de Buda
- Asszonyfalvi
(Kisaasszonyfalvi)
Istvánfi→ Paulus
Isthuanfius
Pannonius, → Paulus
[Istvanfius Pannonius]
- Asszonyfalvi Ostfi→
Nicolaus Ostphi, →
Nicolaus Ostfi
- Augustinus de**
Monellis (1477)
1069
- Augustinus de Poklos**
(Pucias) (1472) 250
- Augustinus de rasna**
Ungarus (1439)
1000
- Augustinus de regno**
Ungaria (1339) 150
- Augustinus de Salanck**
(1439) 211
- Bachenstein/de Ballonis
?→ Johannes
- Bácskai, Bacsikai→
Nicolaus de Bachika
- Bagosi→ Egidius q. Petri
- Bagesii de Zathmaar
- Bajoni→ Stephanus de
Ungaria, → Stephanus
- Bak→ Johannes Bach
Panonius, → Caspar
- Back de Berent, →
Caspar (Ungarus), →
Barnabas de Bach
- Baki→ Barnabas de Bak
- Bakóc/Erdődi→
Thomas de Ungaria,
→ Thomas de Ardedi
- Bakóc/Szatmári→
Stephanus, fratello
Thomas [Bakócz], →
Stephanus
- Balbi→ Hieronimus
Balbi
- Balsa→ Ladislaus Balsa
filius magnifici domini
Petri Balsa ducis
Sancti Sabe
- Balthasar de Piscia**
(1456) 1034
- Balthasar de**
Zeghedino (1450)
446
- Balthasar Gleba**
Budensis (1523)
1242
- Balthasar Kaelner de**
Agria (1498) 1163
- Balthasar Seckel**
(1492) 797
- Bánca→ Stephanus
Banca
- Bánffy→ Paulus Banfy,
→ Lucas de Hungaria
- Bánfi→ Paulus
Transilvanus Ungarus
- Baptista→ Johannes
Baptista
Novosoliensis
Pannonius
- Barius/Bánfalvi→
Nicolaus de Bari, →
Nicolaus Barnis, →
Nicolaus Barii de
Ungaria
- Barlabási→ Johannes
Barlabási de Csesztve
- Barnabas** (1423) 1137
- Barnabas de Bach**
(1482) 1343
- Barnabas de Bak**
(1482) 33
- Barnabas de Maraviza**
(1448) 1320
- Barnabas de Ungaria**
(1433) 418
- Bártfai→ Johannes
Ungarus de Bartffal
- Bartholomeus** (1466)
238
- Bartholomeus** (1478)
1340
- Bartholomeus** (1505)
1108
- Bartholomeus**
Brixiensis (1487)
937
- Bartholomeus Danielis**
de Ungaria (1475)
786
- Bartholomeus de**
Corona (1460) 1218
- Bartholomeus de**
Croacia (1497) 1198
- Bartholomeus de**
Hodrom (1485)
1080
- Bartholomeus de**
Posonia (1453)
1174

- Bartholomeus de**
Quinque Ecclesiis
(1470) 480
- Bartholomeus de**
Strigonia (1441)
1258
- Bartholomeus de**
Transilvania (1474)
715
- Bartholomeus de**
Ungaria (1507) 754
- Bartholomeus de**
Ungaria filius
domini Boti Comitis
(1265) 93
- Bartholomeus**
Embessor (1498)
928
- Bartholomeus Fischer**
de Corona (1514)
1168
- Bartholomeus**
Hodkovius
Pannonius
Modrussiensis natus
q. Petri (1489) 530
- Bartholomeus**
Hotkonitsch de
Modrussia Krabatus
(1473) 1230
- Bartholomeus ungarus**
(1313) 138
- Bartholomeus**
Valentini de Ungaris
(1398) 192
- Bátka/Bacsa→ Thomas
de Zegedinho
- Bátori→ Petrus filius
Leukus
- Batthyany→ Orbacius
Batthyany
- Batthyány→ Urbanus
Batiano
- Baumheckel→ Georgius
Baumheckel de
Nouosolio
- Bécs→ Clemens
- Beed/Gosztonyi→
Laurentius Beed de
Gozthon, →
Laurentius Beed de
Bozthon
- Beger→ Jacobus de
Septem castris
- Begonis→ Petrus
Begonis
- Bencenci→ Johannes de
Beczenm, →
Johannes Beczencz
- Benedictus** (1241) 361
- Benedictus** (1285) 369
- Benedictus** (1488) 265
- Benedictus** (1489) 733
- Benedictus de Almas**
(1500) 698
- Benedictus de Hethe**
(1448) 437
- Benedictus de**
Hongaria (1395) 18
- Benedictus de Leueu**
de Ungaria (1467)
240
- Benedictus de**
Quinqueecclesiis
(1388) 184
- Benedictus de Seremio**
de Ungaria (1421)
1171
- Benedictus de Ungaria**
(1209) 355
- Benedictus de Ungaria**
(1401) 407
- Benedictus de Ungaria**
(1451) 1026
- Benedictus de Ungaria**
(1489) 734
- Benedictus de Usano**
Ongaro (1497) 804
- Benedictus Georgii**
(1360) 384
- Benedictus Iohannis**
de Sepel, Spel de
Ungaria (1466) 239
- Benedictus Janc de**
Chanigh (1478) 500
- Benedictus Nicolai de**
Zepetneck (1442)
1005
- Benedictus quondam**
Antonii de Leueu
(1467) 850
- Benedictus Sabariensis**
(1300e) 351
- Benedictus Sabariensis**
Hungarus (1300)
10
- Benedictus Ungarus**
(1450) 1024
- Benedictus Ungarus**
(1499) 44
- Bereck→ Martinus
Berech
- Beregszászi→ Emericus
de Beregszász
- Berencsi ?→ Jacobus de
Ungaria, → Jacobus
- Berger→ Jacobus de
Roeppis de
Clausenburg, →
Jacobus Andree
- Bernaldus** (1256)
1280
- Bernardinus de**
Hungaria quondam
Urbetini (1447) 821
- Bernardus de**
Possegavar de
Ungaria (1491) 538
- Bernardus Pannonius**
de Agria (1501) 901
- Bernardus Scherb de**
Mór (1475) 1227
- Bernardus**
Transsilvanus
(1510) 662

- Berta/Barta→ Nicolaus
Berta de Thur
Bertholdus (1209) 356
Besztercebányai→
Matheus Thome
Nousolianus
Besztercei→ Melchior
de Wistricia provincie
Ungarie
**Betlehem L. (de
Transylvania) (1177)**
6
Bezdédi→ Nicolaus de
Bezdyd
Bissenus→ Mathias
Bissenus
Bitwarus ?→ Fabianus
de Ungaria
Blasius (1384) 179
Blasius (1472) 251
Blasius (1526) 345
Blasius de Agria
(1481) 866
Blasius de Agria
(1489) 268
Blasius de Alba regali
(1491) 739
Blasius de Cassovia
(1495) 801
Blasius de
Chiktaplócz,
Chikhephas (1478)
501
Blasius de Marochia
(1463) 460
Blasius de Nemes
(1466) 1330
Blasius de Ungaria
(1463) 841
Blasius de Ungaria
(1472) 252
Blasius de Varadino
(1472) 486
Blasius de Varda
(1515) 60
Blasius Emmerici de
Perdonis (1437) 423
Blasius olim Pauli de
Ungaria (1478) 260
Blasius Panxy (1501)
589
Blasius
Quinqueecclesiensis
(1519) 1373
Blasius Simonis (1478)
790
Blasius Simonis de
Hungaria (1478)
656, 723
Blasius Transilvanus
(1494) 548
Blasius Ungarus
(1317) 140
Blasius Ungarus
(1518) 636
Blasius Zakan, Zachan
Seghalmus filius
Aymerici (1522)
333
Bodó→ Nicolaus Bodo
de Ungaria
Bodonyi→ Dominicus
Galli de Bodon de
Ungaria, →
Dominicus
Boessbart/Krell→ Lucas
Boessbart de Tartlaw
Bontzler→ Johannes
Bontzler Zeytburgen.
Transiluanus
Bornemisza→ Martinus
Bornemissza de Tolna
Bornemisza/Abstemius
→ Paulus Abstemius
de Ungaria
Bot→ Franciscus Bot
Ungarus
Both ?, Bala ?→ Lucas
de Ungaria
Bozoki→ Michael Bosoc
Ungarus, → Georgius
Bosoch
Branderen→ Antonius
Branderen de Ungaria
Bredenscheid→
Johannes, → Jacobus
Bresenschers, →
Jacobus (Johannes)
Bredenscheid
Briccius de Gara
(1499) 1358
Briccius Ethwes
(1499) 574
Brodarics→ Stephanus
Pannonius
cognomento
Brodarichus
Zagroviensis, →
Stephanus Brodaricz
Budai→ Johannes
Ungarus
Budkonis→ Xanctinus
de Ungaria
Buzlai→ Wolphgangus
Buzlay
Cantori→ Demetrius de
Ungaria
Capinus→ Martinus
Capinus Cibiniensis
Transilvanus
Caplian→ Albertus de
Caplian de Wethes de
Ungaria
Carnificis ?→ Andreas
Petri de Buda
Carolus (1268) 97
Carolus filius domini
comitis Dionisii de
Ungaria (1269) 953
Casler→ Johannes
Casler
Caspar (1498) 561
Caspar (Ungarus)
(1472) 1060

- Caspar Back de Berent**
(1464) 232
- Caspar Dalus (1503e)**
72
- Caspar Dalus de Sabaria Pannonius, quondam Pauli fabri (1503)** 596
- Caspar de Chiavas (1487)** 947
- Caspar Deni (1522)**
1379
- Caspar Moler civis de Leweza (1493)** 880
- Caspar Pestivs (1524)**
1247
- Caspar Serédi (1524)**
340
- Caspar Ungarus (1518)**
637
- Casper Czipczer de Lipa (1436)** 1257
- Catastani→ Stephanus
Catastani
- Cato→ Ladislaus Cato
- Cerdonis/Lederer→
Georgius Cerdonis
- Ceregoni→ Antonius
Ceregoni de
Montefiore
- Chanadinus de Telegd (1296)** 1289
- Chege→ Matheus Chege
Pannonius
- Cheustler→ Michael
Cheustler
- Christannus Lanius Gybnitz Vngarie (1526)** 1252
- Cibeleus/Hagymási→
Valentinus Cibeleus
Varasdiensis
Pannonius, →
Valentinus Cibeleus
(Hagymási)
- Varasdiensis
Pannonius
- Cinius→ Stephanus
Cinius de Ungaria
- Cinzius→ Antonius
Cinzius Ungarus
- Clem/Kleen/Klemicher
/Klein/Kleyn→
Johannes Clem de
Colosuar
Transylvanus
- Clemens (1446)** 1018
- Clemens de Quinqueecclesiis (1498)** 288
- Clemens de Quinqueecclesiis (1513)** 779
- Clemens de Thoron (1479)** 1072
- Clemens de Ungaria (1332)** 146
- Clemens de Ungaria (1395)** 190
- Clemens de Ungaria (1473)** 255
- Clemens de Ungaria (1503)** 298
- Clemens de Ungaria (1515)** 320
- Cognoscens (1233)**
1385
- Colomanus de Ungaria (1458)** 459
- Colomanus de Ungaria (1460)** 840
- Conrad/Kuncze→
Stephanus de Lechintz
- Conradus Everardi (1434)** 997
- Correggi→ Michael
Correggi da S. Giorgio
- Cosmas Symonis (1431)** 24
- Crisostomus de Alba Regali (1494)** 697,
744
- Crispus→ Gregorius
Crispus Panonius
Emerici filius
- Cristanus (1481)** 1075
- Cristanus de Corana provincie Ungarie (1508)** 1204
- Cristanus de Hammersdorf (1445)** 1015
- Cristianus de Ungaria (1380)** 17
- Cristophorus de Transilvania Gunterman (1474)**
493
- Cristophorus Hufnagel montanista Rivulidominarum (1476)** 258
- Cristophorus Melyn de Strygonia (1496)**
1262
- Cristophorus Rot de Corona (1474)** 1231
- Cristophorus Veratellus de Foro Sempronii (1515)**
1120, 1121
- Cromer→ Johannes
Cromer de Ungaria,
quondam Ladislaus
Cassoviensis, →
Johannes Cromer de
Ungaria, Caschovia
- Cronacus→ Lucas
Cronacus
- Croner→ Martinus
Croner, → Johannes
Croner
- Cudar→ Johannes de
Ungaria, → Emericus
Zudar

Currifex→ Johannes Clemendinuo, → Johannes Chermendinus de Ungaria	Demetrius (1448) 1321 Demetrius (1458) 1325 Demetrius de Nyas (1504) 1363 Demetrius de Ungaria (1268) 98 Demetrius de Ungaria (1457) 223 Demetrius de Ungaria (1465) 463 Demetrius de Ungaria (1470) 243 Demetrius de Ungaria (1511) 810	Dominicus (1324) 1292 Dominicus (1391) 1140 Dominicus (1402) 985 Dominicus (1494) 745 Dominicus condam Johannis de Iwantz (1442) 1006 Dominicus de Albaregali (1509) 624 Dominicus de Sebnicia (1495) 802 Dominicus de Septemcastris (1487) 1347 Dominicus de Seygnia (1491) 539 Dominicus de Ungaria (1400) 981 Dominicus de Ungaria (1425) 207 Dominicus Fabri de Lippa (1503) 1166 Dominicus Galli de Bodon de Ungaria (1399) 400 Dominicus Johannis (1489) 692 Dominicus Panonius de Nema (1491) 540 Dominicus Petri de Galad Ungarus (1526) 346 Donatus d. Andree de Ungaria (1458) 226 Donatus domini Andree de Ungaria (1358) 966 Dorner→ Michael Dorner Dörögdi→ Nicolaus de Ungaria, → Nicolaus
Cyrau→ Petrus Cyrau Czeckel/Székely→ Matheus filius quondam Thomae Czeckel de Ungaria Czoch→ Michael de Sancto Nicolao	Derslai→ Paulus Derslai de Glowino Desiderius (1209) 357 Desiderius Szechi (1455) 1033 Dionisius (1241) 362 Dionisius (1458) 1039 Dionisius de Abod (1473) 489 Dionisius de Cussial (1473) 1334 Dionisius de Ungaria (1241) 363 Dionisius de Ungaria (1312) 134 Dionisius de Ungaria (1471) 246 Dionisius Luicius (1523) 1243 Dionisius Michaelis de Quinque Ecclesiis (1438) 426 Dionisius Nicolai Zeech de Ungaria (1433) 209 Dionisius ungarus (1268) 99 Doleatoris→ Alexander de Mussna	
Csáki→ Nicolaus nepos Sacratissimi Mathias Regis Ungariae, → Nicolaus Ciachus Pannonius Cserdi→ Emericus de Cserdi Csézi→ Andreas Chesius, → Andreas Csezmicsei→ Janussius Pannonius Csicseri Orosz→ Sigismundus Raskay Csulai Mór→ Philippus More de Csula, → Philippus Cyulanus Pannonius		
Dalmata→ Marinus Ungarus Dalmata Dalos→ Caspar Dalus Damasus (1300e) 352 Damianus (1438) 425 Damianus (1513) 1371 Darabos/Darvas→ Thomas Darabos/Darvas Debreceni→ Ladislaus Décei ?→ Lucas Transilvanus Ungarus Deméndi→ Ladislaus Demetrius (1268e) 353		

- Dúl/Dúlházi/Direl→
Johannes (Blasii) de
Ungaria
Durazzo→ Andreas de
Durachio
- Ecsedi Bátori→
Nicolaus Ungarus de
Batto, → Nicolaus
Bathory de Somlyó,
→ Nicolaus
- Egbertus de Septem
Castris (1431) 1173**
- Egidius (1457) 1323**
- Egidius (1489) 774**
- Egidius Marci
Hungarus de
Onguar (1448) 438**
- Egidius q. Petri
Bagesii de
Zathmaar (1469)
478**
- Egri→ Nicolaus
- Ekklinus→ Johannes
Ekklinus de Cassa
- Elefant (1285) 370**
- Elvinus (1189e) 68**
- Emericus (1450) 1025**
- Emericus [Nicolai] de
Zagrabia (1476)
495**
- Emericus Dalatha
(1513) 57**
- Emericus de Berechas
(1509) 625**
- Emericus de
Beregzász (1511)
1114**
- Emericus de Cserdi
(1431) 667**
- Emericus de Garra
(1494) 41**
- Emericus de Ungaria
(1268) 100**
- Emericus de Ungaria
(1456) 837**
- Emericus de Ungaria
(1471) 1183**
- Emericus de Ungaria
(1478) 657**
- Emericus de Vngaria
(1482) 1344**
- Emericus de Zeck
(1472) 857**
- Emericus Dominici de
Kanisa (1442) 1007**
- Emericus Hungarus
(1519) 1374**
- Emericus Nicolai de
Zagrabia (1476)
679, 1065**
- Emericus Pannonius
(1500) 896**
- Emericus Valentini
(1475) 655, 767**
- Emericus Wolffel
Transsilvanus
(1522) 1169**
- Emericus Zudar
(1371) 387, 968**
- Erasmus (1448) 439**
- Erasmus de Beke
(1420) 946**
- Erdélyi→ Cristianus de
Ungaria
- Erdődi→ Petrus de
Erdőd, → Paulus
Erdődi, → Johannes
Erdődi, → Johannes
Erdod
- Erdődi (Mester)→
Franciscus de Ardedi
- Escher→ Johannes de
Escher de Stiria
- Ethiopsis→ Thomas de
Hongaria
- Faber→ Franciscus
Faber Megiensis,
Transsylvanus
- Fabianus de Ungaria
(1442) 818**
- Fabianus de Ungaria
(1461) 1176**
- Fabianus quondam
Andree Bistricius
Transilvaniensis
Pannonus (1512)
318**
- Fabri→ Petrus Fabri de
Transsilvania, →
Nicolaus Fabri, →
Dominicus Fabri de
Lippa, → Anselmus
Vilhelmj fabrij de Buda
- Fabri/Beuchel?→
Andreas Fabri de
Wystricia de Ungaria
- Fabri/Dalus→ Caspar
Dalus de Sabaria
Pannonius, quondam
Paulus fabri
- Farkas→ Ignatius de
Besse Pannonius
- Fehérvári→ Johannes
Crisostomus de Alba
Regali, → Johannes
Crisostomus
- Fenies→ Johannes
Fenies zarandinus
ungarus
- Fischer→ Bartholomeus
Fischer de Corona
- Flander→ Vitus Flander
de Suppronio
- Flaschner→ Petrus de
Cibino de Transilvania
- Floris→ Johannes Floris
de Ungaria
- Fodor→ Stephanus
quondam Laurentii
Fodor de Pannonia,
→ Stephanus de
Bajon, → Stephanus
Crispus, → Simon de
Ungaria
- Folsch→ Johannes
Folsch de Ungaria

- Folsch/Foltz ?→
Johannes
Fortunatus→ Mathias
Fortunatus Pannonius
Franciscus Adam
(1519) 62
Franciscus Aladar
(1501) 1102
Franciscus Bot
Ungarus (1507) 613
Franciscus Csaholy
(1520) 328
Franciscus de Ardedi
(1465) 234
Franciscus de Ardedi
(1469) 853
Franciscus de Jadra
(1400) 403
Franciscus de Marne
(1514) 79
Franciscus de
Sclavania (1312)
922
Franciscus de Uarda
(1500) 578
Franciscus de Ungaria
(1348) 157
Franciscus de Ungaria
(1413) 203
Franciscus Dengeleo
Pannonius (1506)
610
Franciscus Erdod
(1519) 911
Franciscus Faber
Megiensis,
Transsylvanus
(1522) 334
Franciscus Panonius
(1501) 1103
Franciscus Panonus
(1509) 626
Franciscus Pest da
Pest (1508) 614
- Franciscus**
Quinqueecclesiensis
(1493) 275
Franciscus Tartlar
Ungarus
Transylvanus (1523)
339
Franciscus Therek
(1501) 590
Franciscus Vardai
(1503) 299, 700
Franciscus Vngharus
(1519) 704
Frangepán→ Jacobus de
Frugepsnibus
Fricsi→ Jacobus de
Fricz filius Johannis
Frigh→ Martinus Frigh
de Colozwar, →
Martinus Frigh de
Clausenburg
Frizidinus/Fregedinus→
Georgius Frizidinus
filius alterius Georgii
de Varasdino in
Ungaria
- Gabriel ad**
Nagzewlews (1477)
1338
Gabriel de Olomoc
(1486) 1083
Gál ? (Cserkúti ?)→
Georgius de Ungaria
Galeotus→ Nicolaus
Galeotus de Foro
Sempronii
Gallus de Segedino
(1494) 1194
Gallus de Ungaria
(1409) 200
Garai→ Johannes Petri
de Gara, → Emericus
de Garra
Garai/Tomicai→ Paulus
de Gara
- Garázda→ Petrus
Gazatada, → Petrus
Garasda Ungarus, →
Petrus Garasda
Gebel→ Marcus Gebel
Gelnyscher→ Johannes
de Slesia
Genitus (1268) 101
Georgius (1465) 1047
Georgius (1528e) 73
Georgius Anthonii
(1496) 42
Georgius Augustini
Zagabriensis (1454)
835
Georgius Baumheckel
de Nousolio (1522)
1240
Georgius Bosoch
(1498) 562
Georgius Cerdonis
(1497) 750
Georgius Chentricius
Salaensis (1521) 66
Georgius de Gara
(1510) 1369
Georgius De Hando
de Czhehy (1451)
671
Georgius de Hungaria
(1412) 202
Georgius de Hungaria
(1500) 45
Georgius de Kawas
(1513) 631
Georgius de Pesth
(1501) 1104
Georgius de
Polycarpus (1447)
822
Georgius de Rans
(1489) 872
Georgius de Sorbona
de Almanian
Superiora (1392) 77

- Georgius de Ungaria
(1400) 404
- Georgius de Ungaria
(1471) 1184
- Georgius Frizidinus
filius alterius
Georgii de
Varasdino in
Ungaria (1526) 347
- Georgius Gregorii de
Besztherce (1442)
1008
- Georgius Gruber ex
Sybenpurgk (1494)
1237
- Georgius Hairdo de
Czhehy (1451) 829
- Georgius Hundo f.
Gerardi de Ungaria
(1463) 461
- Georgius Kegerl de
Sybenpurgk (1495)
1238
- Georgius Kuncze de
Lyppa (1478) 1160
- Georgius Lewdeschit
de Leweza (1482)
868
- Georgius Meszlényi
(1510) 55
- Georgius Michaelis de
Ungaria (1480) 263
- Georgius Ongaro
(1525) 649
- Georgius Öler de
Regen (1483) 1271
- Georgius Panonius
Nove Civitatis
(1501) 591
- Georgius plebanus de
Sebes (1448) 1022
- Georgius Polycarp
(1459) 1041
- Georgius Polycarpus
(1455) 457
- Georgius q. Giudice
d'Ungheria (1449)
216
- Georgius Szatmári
(Ungarus) (1490)
272
- Georgius Thabiasi
Transsylvanus
(1522) 335
- Georgius Theess,
Thetze de Agria
(1477) 259
- Georgius transilvanus
(1523) 1131
- Georgius Trassiluanus
Mistricien. (1524)
1248
- Georgius Ungarus
(1503) 597
- Georgius Valentini
(1468) 676
- Georgius Viti (1479)
681
- Georgius Vngarus
(1509) 1368
- Georgius Vogel (1452)
1029
- Georgius Weinperger
de Tulna (1485)
1274
- Georgius Zaz (1448)
440
- Georgius Zaz de
Enyed de Ungaria
(1439) 212
- Geraldus de
Marmarando (1345)
1387
- Gerardus (1250e) 354
- Geréb→ Ladislaus
Geréb
- Gerhardus (1386) 396
- Gerhardus (Perhardus)
(1360) 1302
- Gersei Pető→ Gregorius
Peto de Gerse
- Gibárti Keserű→
Michael Keserű de
Gibart
- Gibárti Keserű ?→
Marcus Ongaro, →
Marcus M. Ongarus
- Gigans→ Hieronimus
Gigans de Foro
Sempronii
- Gimesi→ Johannes
Andreae de Ungaria
- Girolfus ungarus
(1269) 114
- Giudice→ Georgius q.
Giudice d'Ungheria
- Gleba→ Balthasar Gleba
Budensis
- Glogknitzer ?→
Nicolaus Glogknitzer
de Novosoleo
- Gosztonyi→ Johannes
Gohton de Seleste, →
Johannes Gostan
- Gothardus (1463)
1328
- Gregorius (1356) 160
- Gregorius (1478) 1341
- Gregorius (1490) 694
- Gregorius (1497) 751
- Gregorius [de]
Zegedino (1500)
579
- Gregorius [Waswari]
de Quinqueecclesiis
(1471) 482
- Gregorius Achi, de
Ungaria (1471) 247
- Gregorius Blasii
litterati de Segadino
de Ungaria (1495)
887
- Gregorius Botonis
(1296) 372
- Gregorius conventus
Quinqueecclesiensis
(1474) 1186

- Gregorius Crispus**
Panonius Emerici
filius (1494) 549
- Gregorius de Gara**
(1487) 526
- Gregorius de Gara**
(1488) 730
- Gregorius de Gorsaon**
(1525) 342
- Gregorius de Guda**
filius Emerici (1491)
876
- Gregorius de**
Hungaria quondam
Baptistae (1447)
823
- Gregorius de Nendre**
(1508) 615
- Gregorius de Pesth**
(1512) 1117
- Gregorius de**
Transilvania (1524)
647, 918
- Gregorius de**
Transilvania (1525)
708
- Gregorius de Ungaria**
(1321) 143
- Gregorius de Ungaria**
(1322) 782
- Gregorius de Ungaria**
(1455) 220
- Gregorius de Ungaria**
(1465) 464
- Gregorius de Vngaria**
(1482) 1345
- Gregorius de Zegedino**
(1500) 46
- Gregorius del fu**
Ioreme (!)
Ungherese (1375)
924
- Gregorius Dionisii de**
Kopach (1474) 1336
- Gregorius Emerici**
Zabo de Buda
(1489) 531
- Gregorius Hando de**
Kalmanczehii
(1466) 468
- Gregorius Hasse de**
Cassemarg Ungarus
(1475) 1158
- Gregorius Nencke**
(1465) 1329
- Gregorius Nencke**
(1471) 248
- Gregorius Peto de**
Gerse (1519) 322
- Gregorius plebanus**
Tasnadiensis (1519)
1125
- Gregorius**
Slauochouich de
Iadra (1470) 1055
- Gregorius ungarus**
(1268) 102
- Gregorius Ungarus**
(1470) 244
- Gregorius Ungarus de**
Mosina (1525) 1134
- Gregorius Ungarus de**
Pesth (1489) 269,
873
- Gruber→ Georgius
Gruber ex
Sybenpurgk
- Gualdo→ Andreas
Gualdo di Bensi
- Gundersperger ?→
Johannes de Otting
- Guntterman/Guttermann/Gulterman→
Cristophorus de
Transilvania
Guntterman, →
Cristanus
- Gyarmati→ Stephanus
de Germath natus
- Michael, → Stephanus
de Germath
Hungarus, →
Stephanus de
Germath
Gybnitz→ Christannus
Lanius Gybnitz
Vngarie
- Haltrich→ Valentinus
Haltrich transiluanus
Hammelburgi→
Johannes
- Hampó/Ernuszt→
Sigismundus Ernest
Hampó de Csáktornya
- Hando→ Gregorius
Hando de
Kalmanczehii, →
Georgius Hairdo de
Czhehy, → Georgius
De Hando de Czhehy,
→ Georgius
- Hangácsi→ Albertus
Jachobi de Angach de
Ungaria, → Albertus
de Hangacz
- Hangácsi ? Vetési ?→
Albertus
- Hanvai Darvas→ Simon
de Ungaria, → Simon
de Darwas
- Harcker→ Johannes
Harcker
- Háshágyi→ Mathias
Hasagy
- Hasse→ Gregorius
Hasse de Cassemarg
Ungarus
- Hedlesperger/Inntkher/
Iunckher/Juncker→
Johannes
Schemnicensis de
Buda
- Helias (1450) 447**

- Helias de Bach (1505)**
603
- Helias de Czepes**
(1454) 836
- Henkel→ Johannes
Henckel
- Henningus**
Kerzendorp (1399)
980
- Henricus (1268)** 103
- Henricus (1511)** 1393
- Henricus de Aran**
(1299) 131
- Henricus de Hungaria**
(1200) 87
- Henricus de Loucha**
(1398) 1267
- Henricus de Supronio**
(1270) 126
- Henricus Klem de**
Castro Mariae in
Transsilva (1495)
278
- Henricus Krumpach**
(1436) 1269
- Henricus Seidlitz**
(1499) 289
- Hermannus (1407)**
988
- Hermannus Lumeniz**
(1403) 409
- Hertsy→ Urbanus
Hertsy de Hungaria
- Héti→ Benedictus de
Hethe
- Heydenricus dictus**
Lippia (1360) 1388
- Heynricus de Lipczk**
(1399) 1268
- Hieronimus Balbi**
(1487) 1084
- Hieronimus Balbi**
(1513) 1119
- Hieronimus Dobra**
(1500) 580
- Hieronimus filius**
Martini de Cassovia
Ungariae (1436)
419
- Hieronimus Gigans de**
Foro Sempronii
(1515) 1122
- Hilarius Volphardi**
Transylvanus (1520)
329
- Himházi/Himfi→
Benedictus Georgius
- Hinricus Nettelinge**
de Vnkelhan (1501)
1266
- Hledlo→ Georgius
Ungarus
- Hodkovius→ Johannes
Hodkovius germano
Bartholomeo, →
Bartholomeus
Hotkonitsch de
Modrussia Krabatus,
→ Bartholomeus
Hodkovius Pannonius
Modrussiensis natus q.
Petri, →
Bartholomeus de
Hodrom
- Hoeck→ Mathias Hoeck
fil. Colosnariensis ex
Transsilvania
- Hufnagel→
Cristophorus
Hufnagel montanista
Rivulidominarum
- Humillus→ Andreas
Humillus de Ungaria
- Hundo/Hando→
Georgius Hundo f.
Gerardi de Ungaria
- Huter→ Martinus Huter
plebanus Cibiniensis
- Hym/Himfi→ Thomas
Himfi Debrente
- Ignatius de Besse**
Pannonius (1515)
703
- Ilkuszi→ Martinus de
Ilkusch
- Illyesházi→ Mathias de
Illyesháza
- Inntkher/Iunckher→
Johannes Inntkher
- Ioannes Vardensis**
Pannonius (1509)
312
- Iohannes Landawer de**
Cremmnicia (1458)
1156
- Ivanics→ Paulus Ivanich
- Jacobus (1230)** 1278
- Jacobus (1280)** 1287
- Jacobus (1317)** 141
- Jacobus (1340)** 1296
- Jacobus (Johannes)**
Bredenscheid
(1353) 964
- Jacobus Andree (1479)**
1232
- Jacobus Bresenschers**
(1369) 967
- Jacobus de Coloswar**
(1479) 509
- Jacobus de Colusvar**
(1481) 1076
- Jacobus de Fricz filius**
Johannis (1444) 820
- Jacobus de**
Frugepsnibus (1514)
702
- Jacobus de Palus**
Ungarus (1421)
1172
- Jacobus de Roeppis de**
Clausenburg (1479)
1190
- Jacobus de Septem**
castris (1483) 264

- Jacobus de Strigonio
(1520) 1375
- Jacobus de Tiner
(1452) 1390
- Jacobus de Trennincia
ex Ungaria (1471)
1185
- Jacobus de Ungaria
(1269) 115
- Jacobus de Ungaria
(1321) 780
- Jacobus de Ungaria
(1442) 819
- Jacobus de Ungaria
(1507) 1203
- Jacobus de Zuhafeu
Pannonicus (1493)
881
- Jacobus Iuvenis de
Czipsiss (1430)
1151
- Jacobus Lumbart
(1518) 81
- Jacobus Martini de
Hungaria (1292)
130
- Jacobus Pechy (1482)
1077
- Jacobus Pest (1434)
1220
- Jacobus Pisonis (1501)
291, 699
- Jacobus Reydgerius
(1347) 1300
- Jacobus Veron (1521)
82
- Janc→ Benedictus Janc
de Chanigh
- Janussius Pannonius
(1447) 824
- Janussius Pannonius
(1453) 454
- Janussius Pannonius
(1454) 759
- Janussius Pannonius
(1458) 674, 761
- Janussius Pannonius
(1465) 1048
- Jastrabinus→ Andreas
Jastrabinus Pannonius
- Jeronimus Wann ex
Buda (1486) 1236
- Joachimus de Ungaria
(1269) 116
- Joannes Anthoninus
Cassariensis (1523)
1253
- Joannes Anthonii
Cassouiensis (1523)
1254
- Job de Hungaria
(1154) 3
- Jodocus Klumpe de
Wissenburg corone
(1492) 1225
- Jodocus Pistoris
(1498) 929
- Johannes (1309) 376
- Johannes (1333) 1295
- Johannes (1344) 1298
- Johannes (1359) 382
- Johannes (1361) 948
- Johannes (1369) 1304
- Johannes (1379) 971
- Johannes (1382) 394
- Johannes (1383) 1309
- Johannes (1411) 990
- Johannes (1440) 1003
- Johannes (1450) 448
- Johannes (1454) 1391
- Johannes (1468) 474
- Johannes (1488) 773
- Johannes (1492) 926,
1351
- Johannes (1494) 1092
- Johannes (1495) 1354
- Johannes (1505) 1366
- Johannes (1520) 1376
- Johannes (1524) 1132
- Johannes (1526) 348
- Johannes (Blasii) de
Ungaria (1474) 860
- Johannes [de
Pensauro] (1379)
972
- Johannes {Hungarus}
quondam Petri de
Geremia de Ungaria
(1401) 408
- Johannes Andreae
Ongarello (1495)
940
- Johannes Andreae de
Ungaria (1266) 96
- Johannes Anthonii
Cassoviensis (1523)
1229
- Johannes Antonii de
Casschovia (1515)
634
- Johannes Antonio
Ongarello (1491)
939
- Johannes Bach
Panonius (1500)
581
- Johannes Baptista
Novosoliensis
Pannonius (1522)
336
- Johannes Barlabási de
Cesztve (1508) 309
- Johannes Beczencz
(1448) 669
- Johannes Benedictus
natione ungarorum
(1450) 28
- Johannes Bontzler
Zeytburgen.
Transiluanus (1523)
1244
- Johannes Canas (1482)
34
- Johannes Casler
(1524) 1249

Johannes Chermendinus de Ungaria (1502) 295	Johannes de Beczenem (1448) 441	filius quondam Gregorii Zabo (1496) 890
Johannes Cibiniensis (1417) 414	Johannes de Bondalmontibus de Florentia (1411) 991	Johannes de Narda (1519) 63
Johannes Clem de Colosuar Transylvanus (1509) 627	Johannes de Bosena (1438) 998	Johannes de Olazii (1500) 897
Johannes Clemendinus (1522) 1380	Johannes de Brespur (1441) 1216	Johannes de Otting (1452) 1030
Johannes condam Nicolai de Cathafalua (1442) 1009	Johannes de Buda (1445) 431	Johannes de Palisna (1375) 168
Johannes Costi (1408) 199	Johannes de Casschovia (1418) 1147	Johannes de Quinqueecclesiis (1387) 783
Johannes Crisostomus (1497) 1095	Johannes de Cuamarra (1384) 710	Johannes de Quinqueecclesiis (1389) 758
Johannes Crisostomus de Alba Regali (1494) 1093	Johannes de Curmend (1387) 183	Johannes de Racus (1445) 432
Johannes Cromer de Ungaria, Caschovia (1467) 241	Johannes de Czeyden (1468) 1052	Johannes de Sardo de Ungaria (1440) 428
Johannes Cromer de Ungaria, quondam Ladislaus Cassoviensis (1467) 851	Johannes de Deche Pannonius (1505) 604	Johannes de Sarlo (1451) 1027
Johannes Croner (1505) 52	Johannes de Dosa (1433) 1263	Johannes de Saros (1393) 756
Johannes Czipis de Novacivitata (1412) 1143	Johannes de Eperyes (1498) 917	Johannes de Scepus (1400) 982
Johannes d' Ungheria (1461) 230	Johannes de Erdot Panonus (1509) 628	Johannes de Schuytnich (1496) 1197
Johannes de Alba Regali (1491) 776	Johannes de Escher de Stiria (1492) 1090	Johannes de Senis (1397) 1312
Johannes de Albaregali (1490) 793	Johannes de Iadra de Dalmatia (1480) 945	Johannes de Septem Castr. de Ungar. Transsilvanensis (1461) 1177
Johannes de Almaas (1476) 680, 718	Johannes de Ilmur (1275) 1285	Johannes de Slesia (1470) 1180, 1181
Johannes de Bare (1484) 936	Johannes de Kaczendorff (1500) 47	Johannes de Telegd (1470) 481
	Johannes de Kisvarda (1430e) 1384	Johannes de Temesvar (1506) 307
	Johannes de Mohach (1497) 558	Johannes de Tolna filius Georgii
	Johannes de Mohacz regni Pannonio	Columbini de Ethee (1498) 563

Johannes de Transilvania (1484) 518	Johannes de Zekely (1505) 605	Johannes Gasparis de Hagwat pannonus (1495) 888
Johannes de Transsilvania (1462) 29	Johannes dictus Seckel, ungarus (1310) 133	Johannes Gostan (1493) 882
Johannes de Ungaria (1312) 135	Johannes domini Michaelis Kakas civis Budensis (1511) 630	Johannes Gozton de Seleste (1514) 59
Johannes de Ungaria (1367) 386	Johannes Dominici de Usa (1343) 153	Johannes Haghmasz (1524) 1383
Johannes de Ungaria (1377) 388	Johannes Ekklinus de Cassa (1366) 164	Johannes Harcker (1430) 416
Johannes de Ungaria (1385) 181	Johannes Emerici Zabo de Buda (1489) 532	Johannes Henckel (1508) 616
Johannes de Ungaria (1393) 189	Johannes Enoch ex Regen (1483) 1272	Johannes Henckel (1509) 313
Johannes de Ungaria (1400) 405	Johannes Erdod (1502) 904	Johannes Hodkovius germano Bartholomeo (1489) 533
Johannes de Ungaria (1405) 196	Johannes Erdődi (1503) 300	Johannes Hungarus sartor (1405) 410
Johannes de Ungaria (1416) 205	Johannes Farkas (1376) 1306	Johannes hungaro (1488) 870
Johannes de Ungaria (1454) 218	Johannes Fenies zarandinus ungarus (1502) 296	Johannes Hungarus de Syrinia (1338) 147
Johannes de Ungaria filius Stephanus (1379) 973	Johannes filius Clementius de Nagsarlo de Hungaria (1445) 1016	Johannes Inntkher (1499) 1097
Johannes de Ungaria, de Sagabria (1464) 462	Johannes filius Michaelis (1392) 1141	Johannes Jacobi (1400) 406
Johannes de Ungharia (1384) 180	Johannes filius Pauli Metratensis de Alsula Ungarus (1498) 564	Johannes Jacobi de Angelis (1493) 544
Johannes de Ura (1500) 48	Johannes Floris de Ungaria (1477) 1188	Johannes Jacobi de Angelis Ungarus (1493) 883
Johannes de Valko (1431) 1315	Johannes Folsch de Ungaria (1468) 1053	Johannes Jacobi de Lak (1400) 983
Johannes de Varadino (1455) 760		Johannes Johannis de Zamse (1399) 401
Johannes de Vertes (1514) 633		Johannes Kakas de Buda (1508) 310
Johannes de Zegedino (1504) 600		Johannes Karschaw (1440) 1316
Johannes de Zeghedino (1450) 449		Johannes Katzpeck de Sybenpurgk (1495) 1239

Johannes Kleen (1524) 1133	Johannes Pest da Pest (1508) 617	Johannes Stock (1433) 949
Johannes Kousch transiluanus (1523) 1245	Johannes Petri (1488) 36	Johannes Stoltz de Slantz de Silesia (1471) 1058
Johannes Kroner de Buda (1421) 1148	Johannes Petri de Gara (1519) 64	Johannes Telegdy (1465) 235
Johannes Lange de Ungaria (1445) 1152	Johannes Petri de Garra Ungari (1525) 650	Johannes Telegdy (1469) 764
Johannes Langenickel de terra Zcipcz (1476) 1159	Johannes Petri de Pancas (1442) 1010	Johannes Thurzó (1489) 270
Johannes Magnetis (1500) 290, 582	Johannes plebanus in Coluswar (1428) 995	Johannes Thurzó (1490) 695
Johannes Mertzzele de Newen Sol (1509) 1167	Johannes Polnar de Ungaria (1493) 1161	Johannes Thuz de Laki (1475) 1063
Johannes Meyerleyn de Cibino (1323) 958	Johannes Polnart (1488) 37	Johannes Ungariae (1466) 31
Johannes Michael de Zowath (1354) 379	Johannes Polner de castro Schess Transilvano (1495) 279	Johannes Ungarus (1268) 104
Johannes miles filius comitis domini regis Hungariae (1379) 391	Polner	Johannes ungarus (1317) 142
Johannes Miley de Ungaria (1458) 227, 1040	Johannes Rozgony (1465) 1049	Johannes Ungarus (1511) 1115
Johannes Nagyvát Pannonus (1495) 552	Johannes Rueprecht de Buda (1500) 583	Johannes Ungarus (1518) 638
Johannes natus Jacobi de Ungaria (1379) 974	Johannes Sacculi de Ungaria (1464) 233	Johannes Ungarus de Bartffal (1413) 1144
Johannes Nicolai de Ungaria (1467) 1050	Johannes Sági de Ság (1513) 58	Johannes Varadiensis (1451) 1028
Johannes of Hungar (1210) 88	Johannes Sant (1515) 80	Johannes Vardai (1508) 618
Johannes Pechy natus q. Johannis Pechy de Buda (1489) 534	Johannes Schemnicensis de Buda (1499) 575	Johannes Vngheren (1443) 1265
Johannes Penger de Pest (1481) 1221	Johannes Snapek Pannonius (1501) 292, 902	Johannes Vthmannus Vngarus Budensis (1524) 1250
	Johannes Stephani (1379) 392	Johannes Wann ex Buda (1481) 1234
	Johannes Stoc de Alemania (1422) 992	Johannes Waradiensis (1500) 898
		Johannes Witeser (1467) 472
		Johannes Witez (1463) 231

- Johannes Zekzardi, de Zakzardar (1495)** 1196
Johannes Zekzardinus Ungarus (1501) 592
Johannes Zilay (1424) 415
Johannes Zudor (1378) 970
Jonas (1489) 735
Jonas de Albaregali (1480) 513
Jonas de Albaregali (1490) 794
Judicis ?→ Emericus de Ungaria
Junkch ?→ Petrus de Libetha Ungarus
- Kaelner→ Balthasar Kaelner de Agria
Kailhaw/Keylhaw/Keilhaw→ Nicolaus Kailhaw de Corona
Kakas→ Michael Kakas civis Budensis, → Johannes Kakas de Buda, → Johannes domini Michaelis Kakas civis Budensis
Kálmáncsehi→ Ladislaus Pannonius
Kanász→ Johannes Canas
Kanizsai→ Johannes de Ungaria
Kápolnai→ Dominicus
Kaproncai→ Gregorius
Kaproncai ?→ Gregorius de Ungaria
Karsa→ Johannes Karschaw
Kassai→ Johannes Anthonii
Cassoviensis, → Joannes Anthonius Cassouiensis, → Joannes Anthoninus Cassariensis
Katzpeck→ Johannes Katzpeck de Sybenpurgk
Kegerl→ Georgius Kegerl de Sybenpurgk
Kerekegyházi→ Blasius de Varadino
Kerekes→ Franciscus Dengeleo Pannonius
Kevély/Haas→ Urbanus Bistriciensis
Kilianus (1301) 1290
Killeswart→ Simon Transylvanus
Kleen→ Johannes Kleen
Klem→ Henricus Klem de Castro Mariae in Transsilva
Klumpe→ Jodocus Klumpe de Wissenburg corone
Kolozsvári→ Adamus de Ungaria
Komjáti→ Antonius de Comiati
Kopácsi→ Gregorius Dionisii de Kopach
Korbáviai ?→ Nicolaus
Korcsulai→ Abel
Kosztolányi→ Georgius Polycarp
Kosztolányi Polycarp→ Georgius Polycarpus, → Georgius de Polycarpus
Kottrér→ Petrus Kottrér
Kousch→ Johannes Kousch transiluanus
Kozárdi→ Ladislaus
Köln!!→ Johannes
Krassóffői Orbonász→ Johannes hungaro
- Kreizig→ Petrus Kreizig de Elsslovia
Kretschmer→ Laurentius Kretschmer Bistricius Pannonius
Kroner→ Johannes Kroner de Buda
Kuncze→ Stephanus Kuncze de Septemcastris, → Georgius Kuncze de Lyppa
Kutasi→ Thomas Galli de Ungaria, → Thomas Galli, → Thomas de Ruthus, → Thomas
- Ladislaus (1277)** 128
Ladislaus (1378) 1307
Ladislaus (1390) 1311
Ladislaus (1439) 1001
Ladislaus (1450) 450
Ladislaus (1463) 1045
Ladislaus (1521) 1129
Ladislaus (filius) Georgii (1341) 151
Ladislaus Balsa filius magnifici domini Petri Balsa ducis Sancti Sabe (1514) 942
Ladislaus Caplioni Zyladinus Ungarus (1504) 601
Ladislaus Cato (1372) 1305
Ladislaus de Buda (1521) 641
Ladislaus de Quinqueecclesie (1498) 1199
Ladislaus de Ungaria (1401) 194

- Ladislaus de Ungaria**
(1503) 301
- Ladislaus de Vetes**
(1469) 854
- Ladislaus Debrecinus Pannonius** (1513)
319
- Ladislaus ex Posegauar** (1479)
510
- Ladislaus filius Joannis Zakalius de Themesuar** (1475)
861
- Ladislaus Geréb**
(1491) 1089
- Ladislaus Geréb de Vingard** (1466) 846
- Ladislaus Hungarus**
(1501) 293
- Ladislaus Johannis de Bagatha** (1356) 380
- Ladislaus Pannonius**
(1501) 903
- Ladislaus quondam Andreae Hungarus**
(1321) 144
- Ladislaus Stephani**
(1397) 191
- Ladislaus Ugraii**
(1493) 545
- Ladislaus Ungarus**
(1494) 550
- Laki→ Petrus Ungarus,
→ Johannes Jacobi
- Laki Túz→ Stephanus
filius Iohannis Tuz,
→ Alphonsus filius
Iohannis Tuz
- Lamberger→
Sigismundus
Lamberger
- Landawer→ Iohannes
Landawer de
Cremmnicia
- Lange→ Johannes Lange
de Ungaria
- Langenickel→ Johannes
Langenickel de terra
Zcipcz
- Lardis→ Thadeus Lardis
- Laurencius Zcipsser de Kempnitz** (1506)
1277
- Laurentius** (1499)
1359
- Laurentius Beed de Bozthon** (1491) 877
- Laurentius Beed de Gozthon** (1501) 593
- Laurentius de Ungaria**
(1308) 375
- Laurentius de Ungaria**
(1369) 165
- Laurentius de Valle Rosarum** (1474)
654
- Laurentius de Valle Rosarum** (1475)
677
- Laurentius Kretschmer Bistricius Pannonius** (1508)
311
- Laurentius Martyris**
(1499) 1142
- Laurentius Pannonus**
(1100) 1
- Laurentius Steynbrecher de Strigonia** (1499)
1261
- Lelei Kaplyan→
Ladislaus Hungarus,
→ Ladislaus Caplioni
- Zyladinus Ungarus**
- Leo de Ungaria** (1385)
182
- Leonardus** (1466)
1331
- Leonardus de Alba Regali** (1491) 796
- Leonardus de Alba Regali** (1493) 743
- Leonardus de Pensauro** (1390)
976
- Leudeschit→ Georgius
Lewdeschit de Leweza
- Lincius→ Dionisius
Luicius
- Lippai→ Michael de
Lypa, → Michael de
Lippa
- Literati→ Johannes
Nagyvat Pannonus,
→ Johannes Gasparis
de Hagwat pannonus
- Litheratus→ Johannes
Pest da Pest, →
Franciscus Pest da
Pest
- Litterati→ Gregorius
Blasii litterati de
Segadino de Ungaria
- Litterati ?→ Nicolaus
Samlafalva
- Lodomericus filius domini comitis Dionisii de Ungaria**
(1268) 919
- Lomnici→ Hermannus
Lumeniz, →
Hermannus
- Losonci Bánfi→
Andreas Laschunez
- Lossai/Lászai/Neitl→
Petrus Lossai
- Lövői→ Benedictus
quondam Antonii de
Leuew, → Benedictus
de Leueu de Ungaria
- Lucas** (1446) 1319
- Lucas Boessbart de Tartlaw** (1495) 280

- Lucas Cronacus
(1479) 725
- Lucas de Hungaria
(1154) 4
- Lucas de Strigonia
(1441) 1259
- Lucas de Tapolza
(1445) 433
- Lucas de Ungaria
(1477) 721
- Lucas de Vacia (1456)
222
- Lucas de Vacia (1462)
30
- Lucas filius Stephani
comitis Castri
Mariae de Septem
Castellis (1502) 297
- Lucas Lupus (1476)
1066
- Lucas Modrusco
(1508) 619
- Lucas Modrusco
(1509) 314
- Lucas plebanus in
Heltuino (1518)
1124
- Lucas Schreiber de
Clausenbourgk
(1496) 1162
- Lucas Trabuldanus
Hungarus (1519)
1210
- Lucas Transilvanus
Ungarus (1518) 639
- Ludovicus de
Sclavonia (1388)
185
- Ludovicus filius
domini comitis
Ludovici de Ungaria
(1268) 920
- Ludovicus Florinus de
Ferraria (1498)
1096
- Ludovicus Simonis de
Sclavania (1456)
925
- Lumbart→ Jacobus
Lumbart
- Lupus→ Valentinus
Lupus Ungarus
- Mačinjain→ Nicolaus
Machinensis de
Catharo
- Magerlin→ Johannes
plebanus in Coluswar,
→ Johannes
Cibiniensis
- Magister Paulus**
(1406) 20
- Magius/Magyi→
Sebastianus Magius
(Mághi) de Ungaria
- Magnetis→ Johannes
Magnetis
- Magnus→ Nicolaus
Magnus de Scithia, →
Johannes Zekzardi, de
Zakzardar
- Magyarországi→
Thomas de Ungaria,
→ Nicolaus de
Ungaria, → Emericus
Dalatha, →
Bartholomeus
- Makrai→ Benedictus de
Ungaria, →
Benedictus de
Hongaria
- Malontai→ Ambrosius
Malonta, →
Ambrosius de
Ungaria, →
Ambrosius de
Hungaria
- Marcellus Textoris**
(1500) 49
- Marcus de Maramaro**
(1498) 1357
- Marcus de**
Schegeschar
(1505) 1109
- Marcus de Syremio**
(1420) 22
- Marcus Gebel (1489)**
736
- Marcus M. Ongarus**
(1525) 343
- Marcus Mark de**
Kémes (1522) 67
- Marcus Ongaro (1523)**
646
- Marcus Polnar (1487)**
1348
- Marcus Strigoniensis**
de Ungaria (1269)
117
- Marianus de Lulijas**
(1495) 927
- Marinus de Ungarus**
(1512) 1118
- Marinus Ungarus**
Dalmata (1506) 611
- Martinus (1455) 221**
- Martinus (1489) 737**
- Martinus Andree de**
Septem castris
(1470) 1182
- Martinus Berech**
(1422) 23
- Martinus Bornemissza**
de Tolna (1505) 53
- Martinus Capinus**
Cibiniensis
Transilvanus (1505)
305
- Martinus Ciriaci de**
Leowczofra,
Leutsovia (1522)
1241
- Martinus Croner**
(1507) 54
- Martinus de Bachia de**
Ungaria (1480) 514

- Martinus de Buda**
(1479) 511
- Martinus de Grazena,**
de Zagabria (1465)
465
- Martinus de Ilkusch**
(1470) 1056
- Martinus de Nadasd**
(1476) 496
- Martinus de**
Quinqueecclesiis
(1473) 490
- Martinus de Sancto**
Georgio (1489) 693
- Martinus de Sclavonia**
(1273) 127
- Martinus de Thuur**
(1486) 792
- Martinus de Ungaria**
(1488) 659
- Martinus de Zagrabia,**
de Ungaria (1484)
519
- Martinus filius**
quondam Cosmae
de Sancto
Bartholomeo (1475)
862
- Martinus Frigh de**
Clausenburg (1478)
1189
- Martinus Frigh de**
Colozwar (1479)
512
- Martinus Gasparis de**
Cibinio transilvanus
(1519) 323
- Martinus Huter**
plebanus
Cibiniensis (1525)
1135
- Martinus Pauli de**
Transylvania (1496)
43
- Martinus Quilicz de**
Czibs (1446) 1153
- Martinus Sartore civis**
de Leweza (1493)
884
- Martinus Ungarus**
(1505) 606
- Martinus Vichmeth**
Transsylvanus
(1523) 1170
- Martonfi→ Albertus
Martonfi
- Matafaris→ Simon de
Matafaris de Jadra
- Mathaffaris→ Nicolaus
de Matafatis, →
Matheus q. d.
Johannis Mathafaris
de Jadra
- Matheus** (1463) 1046
- Matheus** (1480) 683
- Matheus Chege**
Pannonius (1520)
912
- Matheus de Alba**
Regali (1487) 658
- Matheus de Baczon**
(1499) 1360
- Matheus de Hungaria**
(1303) 11
- Matheus de**
Nagimaria (1521)
331
- Matheus de Thata**
(1486) 729
- Matheus de Ungaria**
(1269) 118
- Matheus de Ungaria**
(1478) 502
- Matheus de Ungaria**
(1480) 1074
- Matheus de Ungaria**
(1488) 689
- Matheus de Ungaria**
(1501) 594
- Matheus de**
Vicedominis (de
- Placentia)** (1395)
978
- Matheus de Wáry**
(1486) 1346
- Matheus filius**
quondam Thomae
Czeckel de Ungaria
(1501) 294
- Matheus Michaelis de**
Lakver de districtu
Bellrez (1471) 483
- Matheus q. d.**
Johannis Mathafaris
de Jadra (1379) 931
- Matheus Theyz de**
Bistríta Transsilvana
(1516) 909
- Matheus Thome**
Nousolianus (1524)
1251
- Mathias Bissenus**
(1263) 1283
- Mathias Clementis de**
Zagrabia (1479)
726
- Mathias condam**
Andreae de Galgoc
de Ungaria (1410)
411
- Mathias de Bistrica**
(1521) 1377
- Mathias de Dombro**
(1467) 473
- Mathias de Illyésháza**
(1485) 523, 1081
- Mathias de Septem**
Castris (1509) 1205
- Mathias de Torda**
(1384) 711
- Mathias de Uillak**
Sirimiensis (1525)
651
- Mathias de Ungharia**
(1380) 175
- Mathias de Warda**
(1481) 867

- Mathias de Zagrabia**
(1476) 1067
- Mathias filius**
quondam Petri de
Chatolicis de
Valvasona
Concordiensis
dioecesis (1403)
986
- Mathias Fortunatus**
Pannonius (1521)
642
- Mathias Hasagy**
(1496) 284
- Mathias Hoeck fil.**
Colosnariensis ex
Transsilvania (1524)
1214
- Mathias Mosel de**
Teckendorf (1487)
1276
- Mathias Ungarus**
(1504) 1364
- Mattheus Rwedel de**
Corona (1469) 479
- Maynardus de Ungaria**
(1321) 781
- Melcheor de Ungaria**
(1463) 1179
- Melchior (1500)** 806
- Melchior de Rakus**
(1493) 1352
- Melchior de Wistricia**
provincie Ungarie
(1504) 1201
- Melyn→ Cristophorus
Melyn de Strygonia
- Mercatoris→ Antonius
Mercatoris de
Transylvania
- Mercatoris ?/Vicarii ?→
Thomas de Varadino
- Mertztzeler→ Johannes
Mertztzeler de Newen
Sol
- Meszlényi→ Georgius
Meszlényi
- Metratensis/Mercatoris
→ Johannes filius
Pauli Metratensis de
Alsula Ungarus
- Meyerleyn→ Johannes
Meyerleyn de Cibino
- Meyger→ Petrus Meyger
de Ungersen
- Meynardus de**
Lewardia (1468)
944
- Michael (1268)** 105
- Michael (1361)** 385
- Michael (1411e)** 70
- Michael (1452e)** 71
- Michael (1489)** 40
- Michael Benedicti**
(1489) 535
- Michael Bosoc**
Ungarus (1498) 565
- Michael canonicus**
Zagrabiensis (1422)
993
- Michael Cheustler**
(1501) 1361
- Michael Correggi da S.**
Giorgio (1497) 559
- Michael de Crigio**
Ungarus (1510) 809
- Michael de Giura**
ungarus (1505) 607
- Michael de Hungaria**
(1154) 5
- Michael de Hungaria**
(1209) 358
- Michael de Hungaria**
(1219) 7
- Michael de Hungaria**
(1454) 456
- Michael de**
Karansebes (1488)
1350
- Michael de Keztheulcz**
(1478) 503
- Michael de Lelez filius**
Antonii de Kereztur
de Ungaria (1503)
302
- Michael de Lippa**
(1442) 430
- Michael de Lypa**
(1448) 670
- Michael de Mohacz**
Quinqueecclesiis
(1438) 999
- Michael de Pannonia**
(1411) 412
- Michael de Pestibus**
(1471) 484
- Michael de Sancto**
Nicolao (1457)
1324
- Michael de Strigonia**
(1441) 1260
- Michael de Ungaria**
(1265) 94
- Michael de Ungaria**
(1269) 119
- Michael de Ungaria**
(1373) 167
- Michael de Ungaria**
(1438) 816
- Michael de Ungaria**
(1466) 469
- Michael de Ungaria**
(1482) 1078
- Michael de Ungaria**
(1495) 281
- Michael de Ungaria**
(1507) 308
- Michael de Ungaria**
(1523) 1381, 1382
- Michael de Vacia de**
Ungaria (1457) 224
- Michael de Varadino**
(1500) 584
- Michael Dezythne**
Transilvanus (1520)
330, 913

- Michael Dorner (1522)**
1212
Michael Falkonis→
Michael canonicus
Zagrabiensis
Michael Falkonis
Volerius (1412) 76
Michael Georgii de
Hungaria [de
Tragurio] (1444) 27
Michael Jacobi de
Hungaria (1437)
424
Michael Johannes de
Zentmihali plebanus
de Pesth (1472)
1061
Michael Jordanis
(1479) 1073
Michael Jordanis de
Ungaria (1462)
1178
Michael Kakas civis
Budensis (1511)
1116
Michael Keserű de
Gibart (1496) 285
Michael Pannonius
(1506) 906
Michael Pannonius
(1520) 1128
Michael Pich (1496)
286
Michael Scuoler
(1487) 35
Michael Starai (1524)
648
Michael ungarus
(1269) 120
Michael Ungarus
(1500) 585
Michael Ungarus
natus Petri Vytez de
Kamarcza (1484)
520
- Michael Vitez (1487)**
688
Michael Vitez filius
quondam domini
Johannis Vitez
Pannonii (1498)
566
Michael Winensreuter
de Regen (1485)
1275
Michael Zechel (1493)
798
Michael Zechel (1497)
287
Michael Zechel de
Labatlan (1494) 746
Michael Zechel de
Labatlan (1498) 892
Michael Zeckel (1495)
553
Michael Zolomi
ongarus (1510) 629
Mileji→ Johannes Miley
de Ungaria
Mirabilibus→ Nicolaus
de Mirabilibus, →
Nicolaus de Hungaria
Moler→ Caspar Moler
civis de Leweza
Mosel→ Mathias Mosel
de Teckendorf
Moyses Ungarus
(1508) 620
Muthmerius (1273)
1284
N. N. (1231) 359
N. N. (1481) 727
N. N. (1491) 541
N. N. (1498) 893
N. N. (1507) 807
N. N. (1526) 914, 915
N.N. Ungarus ? (1523)
83
- Nádasdi→ Thomas
Nadasd, → Martinus
de Nadasd
Nádasdi/Nádasdy→
Thomas Nádasdy
Nagy→ Paulus Nagy
Nagylúcsei→ Stephanus
Abramii de Naghlucze
Pannonius
Nagylúcsei/Fodor/Ábrá
nyi/Ábrámfi→
Stephanus Crispus
Pannonius
Nagysallói→ Johannes
filius Clementius de
Nagsarlo de Hungaria,
→ Johannes de Sarlo
Nárdai→ Johannes de
Narda
Natalis (1447) 1389
Netteling→ Hinricus
Netteling de
Vnkelhan
Névtelen→ N.N.
Ungarus ?
Newman→ Paulus
Newman de Camentz
Nicolaus (1309) 377
Nicolaus (1330) 1293
Nicolaus (1411) 413
Nicolaus (1425) 994
Nicolaus (1447) 1020
Nicolaus (1467) 1051
Nicolaus (1468) 475
Nicolaus (1472) 253
Nicolaus Barii de
Ungaria (1448) 442
Nicolaus Barnis
(1454) 1032
Nicolaus Bathory de
Somlyó (1466) 762
Nicolaus Benedicti
(1520) 65
Nicolaus Berta de
Thur (1465) 466

- Nicolaus Bodo de
Ungaria (1472) 254
- Nicolaus Burchardus
(1400) 984
- Nicolaus Ciachus
Pannonius (1498)
567
- Nicolaus de Alathiiian
(1476) 497
- Nicolaus de Bachika
(1500) 899
- Nicolaus de Bacia
(1445) 434
- Nicolaus de Bari
(1447) 825
- Nicolaus de
Bathmonostora
(1474) 494
- Nicolaus de Bezdyd
(1504) 1392
- Nicolaus de Calacha
(1434) 210
- Nicolaus de Caprantia
(1440) 429
- Nicolaus de Hungaria
(1194) 85
- Nicolaus de Hungaria
(1303) 12
- Nicolaus de Hungaria
(1483) 515
- Nicolaus de Hungaria
(1484) 791
- Nicolaus de Leben
(1425) 1256
- Nicolaus de Matafatis
(1328) 930, 1386
- Nicolaus de
Mirabilibus (1487)
772
- Nicolaus de Moravcia
(1379) 393
- Nicolaus de Nitria
(1269) 121
- Nicolaus de Posegavar
(1506) 753
- Nicolaus de Rerineur
de Ungaria (1497)
891
- Nicolaus de Sclavania
(1370) 923
- Nicolaus de Segedino
(1493) 276
- Nicolaus de Slaboni
(1471) 249
- Nicolaus de Strigonia
(1409) 1255
- Nicolaus de Ungaria
(1265) 95
- Nicolaus de Ungaria
(1268) 106
- Nicolaus de Ungaria
(1316) 139
- Nicolaus de Ungaria
(1364) 163
- Nicolaus de Ungaria
(1390) 399
- Nicolaus de Ungaria
(1419) 784
- Nicolaus de Ungaria
(1422) 713
- Nicolaus de Ungaria
(1458) 839
- Nicolaus de Ungaria
(1488) 690
- Nicolaus de Ungaria
(1505) 1202
- Nicolaus de Ungaria
(1507) 808
- Nicolaus de Zala
(1341) 1297
- Nicolaus de
Zenthanna (1484)
521
- Nicolaus d'Ungheria
(1483) 516
- Nicolaus Fabri (1494)
1195
- Nicolaus filius
Philippi Zagowitk
de Dalmatia (1495)
889
- Nicolaus filius Viti de
Ungaria de Villa
Domal (1312) 136
- Nicolaus Galeotus de
Foro Sempronii
(1488) 1087
- Nicolaus Glogknitzer
de Novosoleo
(1499) 1164
- Nicolaus Ignatii de
Cassovia (1482) 686
- Nicolaus Iohannis de
Bocksom Ungarus
(1506) 1222
- Nicolaus Iohannis de
Strigonio (1410)
201
- Nicolaus Kailhaw de
Corona (1452) 831
- Nicolaus natus
LadislaiKakas de
Pazthot (1389) 354a
- Nicolaus Machinensis
de Catharo (1457)
1036
- Nicolaus Machinensis
de Chataro (1457)
1037
- Nicolaus Magnus de
Scithia (1487) 938
- Nicolaus nepos
Sacratissimi
Mathiae Regis
Ungariae (1500)
1100
- Nicolaus Nicholai de
regno Hungariae
(1353) 14
- Nicolaus Ostfi (1453)
833
- Nicolaus Ostphi
(1454) 219
- Nicolaus Perheni de
Ungaria (1466) 847

- Nicolaus quondam
Stephani de
Sclavonia (1382)
395
- Nicolaus Samlafalva
(1497) 560
- Nicolaus Semes
Ungarus (1500) 586
- Nicolaus Stock (1431)
996
- Nicolaus Stoltz de
Slantz de Silesia
(1471) 1059
- Nicolaus Ungarus
(1292) 653
- Nicolaus Ungarus
(1503) 905
- Nicolaus Ungarus
(1520) 705
- Nicolaus Ungarus de
Batto (1465) 843
- Nicolaus ungarus
Strigoniensis (1269)
122
- Nicolaus Wrthesy de
Bozthe (1518) 910
- Nicolaus Wydfy de
Mohora nobilis
Hungarus (1461)
1042
- Nicolaus Zagowith
Zagabriensis (1495)
554
- Nicolaus Zeckel,
Gekel de Moythod
(1465) 467
- Notarius→ Jacobus de
Coloswar
- Nyási→ Demetrius de
Nyas
- Nyawahas ?→ Gregorius
de Ungaria
- Nyújtódi→ Nicolaus
- Orbaci^{us} (1264) 366
- Orbaci^{us} (1268) 107
- Orbaci^{us} Batthyany
(1521) 1130
- Orzaguilag ?→ Ladislaus
ex Posegauar
- Osvaldus (1480) 865
- Osvaldus de
Quinqueecclesiis
(1488) 266
- Osvaldus de
Quinqueecclesiis
(1496) 557
- Osvaldus de
Quinqueecclesiis
(1498) 894
- Osvaldus de
Quinqueecclesiis
(1490) 1193
- Öler→ Georgius Öler de
Regen
- Paksi→ Blasius Panxy
- Palfi/Ság/Jug/Zugh→
Martinus de Sancto
Georgio
- Palicsnai→ Petrus
Ungarus, → Petrus
Andreae de Palizna
- Pálóci→ Sigismundus
Palorii, →
Sigismundus de
Palocz, → Dominicus
- Pálosi→ Jacobus de
Palus Ungarus
- Pamphi→ Paulus
Pamphi de Budwa
Ungarus
- Pannóniai→ Andreas
Pannonius
- Pápai→ Antonius
- Parczich→ Petrus de
Ungaria, de Kaprouza
- Parecchi d'Ungheria ?
(1328) 960
- Pataki→ Andreas
- Paulo Urbani de
Royka (1481) 684
- Paulus (1255) 1279
- Paulus (1270) 955
- Paulus (1327) 959
- Paulus (1332) 1294
- Paulus (1355) 159
- Paulus [Istvanfius
Pannonius] (1516)
635
- Paulus Abstemius de
Ungaria (1525) 344
- Paulus Banfy (1501)
1105
- Paulus Blaxii de
Ungaria (1440) 213
- Paulus de Albaregali
(1482) 687
- Paulus de Gara (1447)
435
- Paulus de Hungaria
(1405) 932
- Paulus de Hungaria
(1425) 812
- Paulus de
Quinqueecclesiis
(1473) 491
- Paulus de Sclavonia
(1418) 21
- Paulus de Septem
Castris (1478) 504
- Paulus de
Septemcastris
(1478) 724
- Paulus de
Transsilvania (1511)
1206
- Paulus de Ungaria
(1268) 951
- Paulus de Ungaria
(1358) 709
- Paulus de Ungaria
(1378) 172
- Paulus de Ungaria
(1441) 817

- Paulus de Ungaria (1455) 458
 Paulus de Ungaria (1478) 261
 Paulus de Ungaria (in Nagymarton) (1345) 961
 Paulus de Ungaria, de Beholi (1269) 954
 Paulus de Wacia (1450) 1217
 Paulus de Wacia (1474) 766
 Paulus de Wacia (1478) 1071
 Paulus Derslai de Glowino (1445) 1017
 Paulus Emerici [Varad] (1482) 1079
 Paulus Erdődi (1503) 303
 Paulus filius Mathias (1465) 844
 Paulus Hungarus (1221) 89
 Paulus Isthuanfius Pannonius (1522) 337
 Paulus Ivanich (1453) 834
 Paulus Nagy (1490) 1088
 Paulus Newman de Camentz (1476) 1068
 Paulus Ongarello (1461) 934
 Paulus Pamphi de Budwa Ungarus (1504) 1107
 Paulus Pannonius (1509) 315
 Paulus Schaidar de Cratmnitiano (1493) 885
 Paulus Transilvanus Ungarus (1498) 568, 569
 Paulus Ungarus (1478) 505
 Paulus ungarus filius domini Nicholai (1268) 108
 Paulus Vysz de Septem Castris (1488) 731
 Pauschner→ Sebastian de Lewschouia
 Pechy/Pécsi→ Johannes Pechy natus q. Johannis Pechy de Buda
 Pécsi→ Osvaldus de Quinquuecclesiis, → Jacobus Pechy
 Pelcz→ Gregorius plebanus Tasnadiensis
 Penger→ Johannes Penger de Pest
 Pensauroi→ Leonardus de Pensauro
 Pensaurói→ Johannes [de Pensauro]
 Peregrinus de Sclavonia (1375) 169
 Perheni/Perényi→ Nicolaus Perheni de Ungaria
 Pernan→ Petrus Pernan
 Pesti→ Caspar Pestivs
 Petrus (1268) 109, 110, 367, 368
 Petrus (1476) 768
 Petrus (1493) 799
 Petrus (1499) 895
 Petrus (filius Gregorius de Kecheth) Igmandi (1440) 1004
 Petrus Alerdi de de Bucksem Ungarus (1506) 1223
 Petrus Andreae de Palizna (1448) 827
 Petrus Andree de Antiquo Solio (1421) 1149
 Petrus Begonis (1353) 965
 Petrus Cyrau (1507) 78
 Petrus de Cassovia (1495) 748
 Petrus de Cassovia (1498) 815
 Petrus de Cibino de Transilvania (1476) 498
 Petrus de Erdőd (1499) 576
 Petrus de Hungaria (1195) 86
 Petrus de Hungaria (1399) 193
 Petrus de Kalmanchehi (1476) 719
 Petrus de Libetha Ungarus (1423) 1150
 Petrus de Nadasd (1512) 663
 Petrus de Pankotha (1473) 1335
 Petrus de Quinquuecclesiis (1495) 282
 Petrus de Ungaria (1370) 166
 Petrus de Ungaria (1404) 195
 Petrus de Ungaria (1426) 208
 Petrus de Ungaria (1478) 770

- Petrus de Ungaria, de Kaprouza (1478)** 506
Petrus de Ungharia (1378) 173
Petrus de Varad (1465) 236
Petrus de Verebel (1366) 15
Petrus de Zech (1399) 402
Petrus Fabri de Transsilvania (1499) 1200
Petrus filius Iohannis dicti de Zathmar (1343) 154
Petrus filius Leukus (1345) 1299
Petrus Garasda (1468) 763
Petrus Garasda Ungarus (1471) 485
Petrus Gazatada (1465) 845
Petrus Iohannis de Ungaria (1338) 148
Petrus Italicus Ungarus (1508) 621
Petrus Kotttrer (1441e) 1136
Petrus Kreizig de Elsslovia (1502) 1165
Petrus Krol (1380) 1308
Petrus Lossai (1519) 324
Petrus Meyger de Ungersen (1487) 1270
Petrus Oroz (1489) 874
Petrus Pannonius (1505) 608
Petrus Pernan (1524) 84
Petrus Petri (1479) 682
Petrus Polnar (1480) 32
Petrus Polnar, Polner de Clausenburg (1479) 1191
Petrus Polner alias Ytalicus (1479) 1233
Petrus Rosemberg de Septemcastris (1451) 1154
Petrus Svaliok ungarus (1489) 875
Petrus Ungarus (1241) 364
Petrus ungarus (1268) 111
Petrus Ungarus (1451) 452
Petrus Ungarus (1457) 225, 673
Petrus Ungarus (1484) 522
Petrus Ungarus de Alba regali (1338) 149
Petrus Ytalus Transiluanus (1511) 811
Petrus Zeckel Transsilvanus de Cibino (1486) 524, 869
Philippus (1241) 365
Philippus (1311) 1291
Philippus Cyulanus Pannonius (1500) 900
Philippus de Bodrog (1496) 1355
Philippus de Ungaria (1509) 908
Philippus Iohannis de Alba regali (1517) 321
Philippus More de Csula (1490) 273
Philippus More de Csula (1513) 632
Philippus Ungarus (1504) 602
 Phisicus→ Andreas
 Phisicus Cibiniensis
 Pich→ Michael Pich
 Piestien ?→ Dionisius
 Pileatoris/Pileus/Pilades /Huter/Huet→
 Martinus Gasparis de Cibinio transilvanus
 Piscatoribus→ Dionisius
 Michaelis de Quinque Ecclesiis
 Pisonis/Piso→ Jacobus Pisonis
 Polnar→ Petrus Polner alias Ytalicus, → Petrus Polnar, Polner de Clausenburg, → Petrus Polnar, → Marcus Polnar, → Johannes Polner de castro Schess Transilvano, → Johannes Polnart, → Johannes Polnar de Ungaria
 Polner→ Marcus de Schegeschar
 Pöstyéni→ Thomas de Ungaria
 Quilicz→ Martinus
 Quilicz de Czibs
 Rápolti→ Gothardus
 Rein→ Georgius de Sorbona de Almania Superiora

- Reydggerius→ Jacobus
Reydggerius
Richellem→ Andreas
Richellem de
Transsilvania
Rohonci→ Stephanus de
Vngaria
Rosemberg→ Petrus
Rosemberg de
Septemcastris
Rot→ Cristophorus Rot
de Corona
Rozvágyi→ Simon de
Boziraph
Rubinus ungarus
(1268) 112
Ruedl→ Mattheus
Rwedel de Corona
Rueprecht→ Johannes
Rueprecht de Buda
Rupertus Ryfslacher
de Velach de
Croacia (1463) 1157
Ryfslacher→ Rupertus
Ryfslacher de Velach
de Croacia
Sági→ Johannes Sági de
Ságh
Salamon de Hungaria
(1269) 8
Salánki→ Augustinus de
Salanck
Sánkfalvi→ Antonius de
Saanfalwa, Saanfalura,
→ Antonius
Sartor→ Johannes
Hungarius sartor
Sartoris→ Michael
Pannonius, →
Martinus Sartore civis
de Leweza
Sartoris ?→ Johannes
Sartoris/Aquinus→
Andreas Nicolai de
Ungaria, → Andreas
Aquinus de Cassovia
Schaidler→ Paulus
Schaidar de
Cratmnitiano
Scherb→ Bernardus
Scherb de Mór
Schostregel→ Johannes
de Transsilvania
Schreiber→ Lucas
Schreiber de
Clausenburck
Scotus→ Andreas
Scotus de
Quinqueecclesiis
Scuoler→ Michael
Scuoler
Sebastian de
Lewschouia (1521)
1378
Sebastianus de Buda
(1491) 740
Sebastianus de
Chasma (1491) 542
Sebastianus Magius
(Mághi) de Ungaria
(1509) 316
Sebastianus Ungarus
de Cassa (1433)
1215
Seboldus (1466) 1332
Seckel→ Johannes dictus
Seckel, ungarus
Seckel/Székely→
Balthasar Seckel
Seckler→ Adamus
Seckler de Mindelhein
Sedin→ Thomas Ladislai
Sedin de Farkasfalua
Ungarus
Seidlitz→ Henricus
Seidlitz
Selingus→ Andreas
Selingus
Semes/Caroli→
Nicolaus Semes
Ungarus
Semnies→ Albertus
Sciculus fil. Nicolai
Semnies de regno
Ungarie
Sepel /Spel /Csepeli→
Benedictus Iohannis
de Sepel, Spel de
Ungaria
Seraphin ?→ Georgius
Trassiluanus
Misticien.
Seraphinus de
Segedinus (1493)
546
Seraphinus de Ungaria
(1269) 123
Serédi→ Caspar Serédi
Serédi ?→ Caspar Deni
Sigismundus de
Palocz (1468) 476
Sigismundus Ernest
Hampó de
Csáktornya (1473)
859
Sigismundus
Lamberger (1446)
1019
Sigismundus Palorii
(1466) 848
Sigismundus Raskay
(1501) 595
Sigismundus Ungarus
(1489) 536
Silvester de
Transilvania
Hungarus (1470)
245
Simon (1470) 856
Simon (1477) 1070
Simon (1489) 271, 775
Simon de Boziraph
(1478) 507
Simon de Darwas
(1448) 443
Simon de Matafaris de
Jadra (1405) 933
Simon de Treviso
(1447) 1021

- Simon de Ungaria
(1359) 162
- Simon de Ungaria
(1447) 826
- Simon de Ungaria
(1450) 1138
- Simon de Ungaria
(1459) 229
- Simon de Ungaria
(1510) 56
- Simon de Vngaria
(1474) 257
- Simon Laurentii de
Zipetneck (1442)
1011
- Simon q. Blasii
Hungarus (1446)
215
- Simon Rozwagy
(1493) 1091
- Simon Simonis de
Spinis (1353) 378
- Simon Transylvanus
(1519) 1211
- Simon Ungarus (1508)
622
- Slauochouich→
Gregorius
Slauochouich de Iadra
- Slauus ?→ Mathias de
Dombro
- Smaragdus (1257)
1281
- Snapek→ Johannes
Snapek Pannonius
- Soltner→ Stephanus
Soltner Transsilvanus
- Soss ?→ Johannes de
Zegedino
- Stanislaus de Kassaw
(1455) 1155
- Stanislaus Turszo
(1495) 555
- Steffanus Pempflinger
Budensis (1515) 75
- Stephanus (1300) 956
- Stephanus (1456)
1035
- Stephanus (1467) 852
- Stephanus (1487) 527
- Stephanus (1488) 871
- Stephanus (de
Ungaria) (1266)
950
- Stephanus Abramii de
Naghluce
Pannonius (1499)
1098
- Stephanus Airperger
de Gyns (1484)
1235
- Stephanus Bancsa
(1263) 91
- Stephanus Britii
Ungarus (1405) 197
- Stephanus Brodaricz
(1499) 577
- Stephanus Catastani
(1296) 373
- Stephanus Cinius de
Ungaria (1519) 325
- Stephanus Colocensis
(1377) 969
- Stephanus Crispus
(1475) 678
- Stephanus Crispus
Pannonius (1498)
570
- Stephanus de Alba
Regali (1496) 803
- Stephanus de Bajon
(1469) 1054
- Stephanus de Germath
(1493) 814
- Stephanus de Germath
Hungarus (1493)
547
- Stephanus de Germath
natus Michael
(1493) 886
- Stephanus de
Hungaria (1343) 13
- Stephanus de Iank
(1493) 696
- Stephanus de Insula
de Ungaria (1343)
74
- Stephanus de Iwantz
(1442) 1012
- Stephanus de Lechintz
(1453) 455
- Stephanus de Lippa
(1387) 757
- Stephanus de
Quinquecclesiis
(1495) 749
- Stephanus de
Stephano (1296)
374
- Stephanus de Ungaria
(1312) 137
- Stephanus de Ungaria
(1387) 398
- Stephanus de Ungaria
(1392) 188
- Stephanus de Ungaria
(1467) 242
- Stephanus de Varda
Hungarus (1447)
436
- Stephanus de Velike
(1388) 186
- Stephanus de Vngaria
(1475) 1337
- Stephanus de Warda,
Kyswarda in
Ungaria (1448) 828
- Stephanus de Zuyynnya
(1478) 508
- Stephanus filius
Iohannis Tuz (1487)
528
- Stephanus filius
Lorandi de Zalona
(1358) 381
- Stephanus Kozorai
Ungarus (1498) 571

- Stephanus Kuncze de Septemcastris** (1439) 1224
- Stephanus Martini de Hungaria** (1488) 267
- Stephanus Ongaro** (1498) 805
- Stephanus Pannonius cognomento Brodarichus Zagroviensis** (1503) 304
- Stephanus quondam domini Stephani** (1377) 389
- Stephanus quondam Laurentii Fodor de Pannonia** (1475) 863
- Stephanus Saladiensis** (1269) 124
- Stephanus Soltner Transsilvanus** (1522) 1213
- Stephanus Ungarus** (1494) 551
- Stephanus Ungarus de Transilvania filii domini Johannis Tavvsentmark** (1468) 477
- Stephanus, fratello Thomas [Bakócz]** (1488) 529
- Steynbrecher→
Laurentius
Steynbrecher de
Strigonia
- Stock→ Nicolaus Stock,
→ Johannes Stock, →
Johannes Stoc de
Alemania
- Stolz→ Nicolaus Stoltz
de Slantz de Silesia, →
- Johannes Stoltz de
Slantz de Silesia
Strosarinus→
Dominicus de
Septemcastris
- Szabó→ Johannes
Emerici Zabo de
Buda, → Gregorius
Emerici Zabo de
Buda
- Szabó ?→ Gregorius de
Guda filius Emerici
- Szalonnai→ Stephanus
filius Lorandi de
Zalona
- Szántói Kálmáncsehi→
Petrus de
Kalmanchehi
- Szatmári→ Georgius
Szatmári (Ungarus)
- Szécsi→ Petrus de Zech,
→ Dionisius Nicolai
Zeech de Ungaria, →
Desiderius Szechi
- Székely→ Michael
Zeckel, → Michael
Zechel de Labatlan,
→ Michael Zechel, →
Michael
- Szelestei→ Thomas de
Szeleste
- Szentbertalani→
Martinus filius
quondam Cosmae de
Sancto Bartholomeo
- Szenterzsébeti→
Cristanus de
Hammersdorf
- Szentlászlói Túz→
Osvaldus
- Szentmihályi→ Michael
Johannes de
Zentmihali plebanus
de Pesth, → Michael
de Pestibus
- Szepesi→ Johannes
miles filius comitis
domini regis
Hungariae, →
Johannes de Ungaria,
→ Johannes de
Scepus
- Széphegyi Knol→
Petrus Krol
- Szerémi→ Marcus de
Syremio, →
Benedictus de
Seremio de Ungaria
- Szigeti/Frankói→
Stephanus de Insula
de Ungaria, →
Stephanus de
Hungaria
- Szováti→ Johannes
Michaelis de Zowath
- Sztárai→ Michael Starai
- Tartlar→ Franciscus
Tartlar Ungarus
Transylvanus
- Taufenmark→
Stephanus Ungarus de
Transilvania filii
domini Johannis
Tavvsentmark
- Telegdi→ Thomas, →
Johannes Telegdy, →
Johannes de Telegd
- Textoris→ Marcellus
Textoris
- Thabiasi/Tóbiási→
Georgius Thabiasi
Transsylvanus
- Thadeus** (1493) 777
- Thadeus Lardis** (1487) 1085
- Theess, Thetze→
Georgius Theess,
Thetze de Agria
- Theodorus ungarus** (1269) 125

- Therek/Török→
Franciscus Therek
Theyz→ Matheus Theyz
de Bistrita
Transsilvana
Thiburcius (1257)
1282
Thomas (1291) 371
Thomas (1321) 145
Thomas (1346) 156
Thomas (1349) 962
Thomas (1361) 1303
Thomas (1384) 712
Thomas (1453) 672
Thomas (1511) 755
Thomas ab Amelia
(1396) 979
Thomas Amadeo de
Ferraria (1495)
1094
Thomas Armeni
Michaelis de Buda
(1430) 417
Thomas
Comaromiensis
(1492) 742
Thomas
Darabos/Darvas
(1359) 1301
Thomas de Ardedi
(1469) 855
Thomas de Hongaria
(1401) 19
Thomas de Hungaria
(1439) 1002
Thomas de
Quinqueecclesiis
(1476) 720
Thomas de Ruthus
(1450) 451
Thomas de Septem-
Castris (1472) 1226
Thomas de Szeleste
(1519) 326
Thomas de Torda de
Ungaria (1473) 492
Thomas de Ungaria
(1268) 113
Thomas de Ungaria
(1376) 16
Thomas de Ungaria
(1407) 198
Thomas de Ungaria
(1410) 989
Thomas de Ungaria
(1465) 237
Thomas de Ungaria
(1472) 1062
Thomas de Ungaria
(1473) 256
Thomas de Ungaria
(1494) 277
Thomas de Ungaria
(1512) 664
Thomas de Varadino
(1472) 487
Thomas de Varadino
(1512) 665
Thomas de Vngaria
(1472) 858
Thomas de Zakan
(1495) 556
Thomas de Zegedinho
(1476) 769
Thomas de Zenaveres
(1477) 1339
Thomas Fulgentii
(1512) 701
Thomas Galli (1457)
1038
Thomas Galli de
Ungaria (1456) 838
Thomas Georgii de
Kanisa (1442) 1013
Thomas Himfi
Debrente (1462)
1043
Thomas Ladislai Sedin
de Farkasfalua
Ungarus (1472) 488
Thomas Nadasd
(1522) 706
Thomas Nádasdy
(1522) 338
Thomas Nicolai de
Ungario (1417) 206
Thomas Pestiensis
(1512) 666
Thomas Spalatensis
(1221) 90
Thomas yspanus de
Szentkiral (1508)
623
Thurzó→ Stanislaus
Turszo, →
Sigismundus Ungarus,
→ Johannes Thurzó,
→ Caspar
Thuz→ Johannes Thuz
de Laki
Tompá/Erdődi→
Simon Ungarus
Tordai→ Thomas de
Vngaria, → Thomas
de Torda de Ungaria
Tót→ Ladislaus de Buda
Tövisi→ Thomas
Trabuldanus→ Lucas
Trabuldanus
Hungarus
Trasini→ Antonius
Erasmus
Tristanus Coronensis
(1512) 1370
Turini→ Balthasar de
Piscia
Turon→ Clemens de
Ungaria, → Clemens
de Thoron
Urbanus (1487) 1349
Urbanus Batiano
(1521) 643
Urbanus Bistriciensis
(1488) 38
Urbanus de Bar
Pannonius (1491)
878

- Urbanus Hertsy de Hungaria (1443) 25
 Urbanus Ungarus (1506) 612
 Urbaxius de Ungaria (1268) 952
 Uthmann→ Johannes Vthmannus Vngarus Budensis
 Uzsaí→ Johannes Dominici de Usa
- Váci→ Paulus de Wacia, → Lucas de Vacia
 Valentinus (1459) 1327
 Valentinus (1500) 587
 Valentinus Cibeheus (Hagymási) Varasdiensis Pannonius (1505) 1367
 Valentinus Cibeheus Varasdiensis Pannonius (1509) 317
 Valentinus de Alsan (1348) 158
 Valentinus de Hungaria (1481) 728
 Valentinus de Nadasd (1500) 50
 Valentinus de Quinqueecclesiis (1493) 800
 Valentinus de Sclauonia (1477) 1264
 Valentinus de Septem Castris (1488) 1192
 Valentinus de Septem Castris de Ungaria (1491) 274
 Valentinus de Ungaria (1358) 161
- Valentinus de Ungaria (1380) 176
 Valentinus de Ungharia (1378) 174
 Valentinus Haltrich transiluanus (1523) 1246
 Valentinus Hungarus de Saroar (1438) 427
 Valentinus Lupus Ungarus (1522) 645
 Valentinus Quinqueecclesiensis (1507) 907
 Valentinus Ungaro de Ramend (1505) 609
 Valkói→ Johannes de Valko
 Ványi→ Valentinus
 Váradi→ Petrus de Varad, → Paulus Emerici [Varad]
 Váradi Sulyok→ Petrus Svaliok ungarus
 Várdai→ Stephanus de Warda, Kyswarda in Ungaria, → Stephanus de Varda Hungarus, → Stephanus, → Mathias de Warda, → Johannes Vardai, → Ioannes Vardensis Pannonius, → Franciscus Vardai, → Franciscus de Uarda, → Blasius de Varda, → Ambroisus de Kisvarda
 Vásári→ Nicolaus
 Vasvári→ Gregorius [Waswari] de Quinqueecclesiis
 Verancsics→ Verancsics Antal
- Verancsics Antal (1526) 652
 Veratellus→ Cristophorus Veratellus de Foro Sempronii
 Veron→ Jacobus Veron
 Veszprémi→ Georgius de Ungaria
 Vetési→ Ladislaus de Vetes, → Albertus de Wetes, → Albertus de Vetis de Hungaria, → Albertus de Vetes
 Vicedominisi→ Matheus de Vicedominis (de Placentia)
 Vichmeth→ Martinus Vichmeth Transsylvanus
 Vincencius (1458) 1326
 Vincencius Bermethe (1517) 61
 Vincencius de Posegavar de Ungaria (1491) 741
 Vincencius de S. Bartholomeo (1491) 543
 Vincencius in veteri Buda (1505) 1110
 Vincencius Transilvanus (1495) 283
 Vincencius Ungarus (1490) 537
 Vincentius de Buda (1503) 598
 Vingárti Geréb→ Ladislaus Geréb de Vingard
 Vitalis de Ungaria (1488) 660
 Vitéz→ Michael Vitez filius quondam

- domini Johannis Vitez
Pannonii, → Michael
Vitez, → Michael
Ungarus natus Petrus
Vytetz de Kamarcza,
→ Johannes Witez,
→ Johannes Witeser,
→ Johannes
Varadiensis
- Vitus Flander de
Suppronio (1484)
1273**
- Vízi→ Franciscus
Quinqueecclesiensis
- Vlugerius (1406) 1139**
- Vogel→ Georgius Vogel
Volerius→ Michael
Falkonis Volerius
- Vosic→ Simon de
Treviso
- Vysz/Nagy/Nays/Naip
/Weiss→ Paulus Vysz
de Septem Castris
- Walko→ Albertus Blasii
Walko de Cusal
- Wann→ Johannes Wann
ex Buda, →
Jeronimus Wann ex
Buda
- Waywodich/Velikei→
Andreas Waywodich
concivis Velichaensis
Hungarus
- Weinperger→ Georgius
Weinperger de Tulna
- Wenchim→ Erasmus
- Wesslin/Wezelem/Vecz
elin ?→ Blasius de
Chiktaplóc, z,
Chikhephas
- Wilhelmus de
Altemburg (1359)
383**
- Winensreuter→ Michael
Winensreuter de
Regen
- Wolffel→ Emericus
Wolffel Transsilvanus
- Wolphardus→ Hilarius
Volphardus
Transylvanus, →
Adrianus Volphardus
(Wolffard) de
Nyrdino
Transsylvanus
- Wolphgangus Buzlay
(1521) 644**
- Wolphgangus de Paks
(1526) 349**
- Wolphgangus de
Schom (1454) 1322**
- Wolphgangus Paksi
(1526) 916**
- Wrthesy/Vértesi→
Nicolaus Wrthesy de
Bozthe
- Wydfy (Mohorai
Vidfy)→ Nicolaus
Wydfy de Mohora
nobilis Hungarus
- Xanctinus de Ungaria
(1443) 26**
- Yspanus→ Thomas
yspanus de Szentkiral
- Zabo/Szabó→ Johannes
de Mohacz regni
Pannonio filius
quondam Gregorii
- Zabo, → Johannes de
Mohach
- Zafran?/Kesztölci→
Michael de
Ketztheulcz
- Zagowith→ Nicolaus
Zagowith
Zagabriensis, →
- Nicolaus filius
Philippus Zagowitk de
Dalmatia
- Zakalius→ Ladislaus
filius Joannis Zakalius
de Themesuar
- Zákány→ Blasius Zakan,
Zachan Seghalmus
filius Aymerici
- Zaz/Szász→ Georgius
Zaz de Enyed de
Ungaria, → Georgius
Zaz
- Zeckel/Székely→ Petrus
Zeckel Transsilvanus
de Cibino
- Zeckel/Székely/Nyújtód
i→ Nicolaus Zeckel,
Gekel de Moythod
- Zokol/Sucol/Szakolyi→
Johannes Sacculi de
Ungaria
- Zólyomi→ Petrus
Andree de Antiquo
Solio
- Zovath→ Valentinus
Hungarus de Saroar
- Zudor/Cudar→
Johannes Zudor

Helynévmutató

Abafalva ? 842

Abod 489

Abovce→ Abafalva ?

Aiud→ Nagyenyed

Alattyán 497

Alcina ? **Hagymás** ?
1383

Aldorf 263

Aljmaš→ Almás

Almás 680, 698, 718

Alsán 158

Alsán ? 564

Alsóárma 108, 951,
954

Alsólendva 209, 1033

Amelia 979

Amelia→ Amelia

Apar 485, 763, 845

Arad→ Arad [Arad]

Arad [Arad] 653

Arany, Kis-,

Nagyarany ? 131

Ardeal→ Erdély

[Erdély], → Erdély

Ardud→ Erdőd

Árki ? 247

Arma→ Alsóárma

Atyina 554, 889

Aurel Vlaicu (korábban

Binținți)→ Bencenc,

→ Becenc

Bač→ Bács [Bács], →

Bács

Bačka→ Bacska

Bacon 1360

Bács 434, 514, 603

Bács [Bács] 362, 1025

Bacska 899

Baia Mare→ Nagybánya

[Nagybánya], →

Nagybánya

Bajna 613

Bak 581

Bak ? 33

Balsa ? 942

Báncsa ? 91, 366, 950

Bánfalva 442, 825,
1032

Banská Bystrica→

Besztercebánya

Banská Štiavnica→

Selmecbánya

Bár ? 878

Băraii→ Báré

Baranda→ Baranda (a
középkorban: Berend)

Baranda (a

középkorban:

Berend) 232, 1343

Baranyaszentgyörgy ?
693

Bardejov→ Bártfa ?, →

Bártfa

Báré 936

Barsbese 703

Bártfa 1144

Bártfa ? 1361

Básztély 910

Bățanii Mari→ Bacon

Bátmonostor 494

Becenc 669

Bécs ? 1316

Béke ? 946

Bencenc 441

Bereg megye 23

Beregszász 625, 1114

Berehovo→ Beregszász

Beša→ Barsbese

Beszterce 38, 311,
318, 909, 1201, 1208,
1248, 1377

Beszterce [Beszterce]
806

Besztercebánya 336,
1164, 1167, 1240,
1251

Betlanovce→

Betlenfalva

Betlenfalva 270, 536,
555, 561, 695

Bihar [Bihar] 676

Biharnagybajom 242,
852, 1054

Bistrița→ Beszterce

[Beszterce], →

Beszterce

Bocșa, Bocșa Română→
Boksánbánya

Bodony ? 400, 985

Bodrog megye 1355

Bodrogkeresztúr mh

Lelesz 302

Bogáta ? 380

Boghiș →

Csengerbagos

Boksánbánya 1222,
1223

Bosanska Dubica→

Dubica [Dubica]

Brașov→ Brassó

[Brassó], → Brassó

Brassó 52, 479, 701,
715, 752, 831, 1101,
1168, 1204, 1218,
1231, 1370, 1376

Brassó [Brassó] 786,
1354

Bratislava→ Pozsony

Brescia 937

Brescia→ Brescia

Buda 75, 204, 310,
340, 417, 431, 511,
531, 532, 534, 566,
575, 583, 598, 630,
675, 740, 876, 1097,
1115, 1116, 1148,
1234, 1236, 1242,
1250, 1366, 1379

Buda ? 220

Buda [Buda] 179, 221,
286, 290, 360, 376,
582, 683, 734, 745,
773, 1137, 1280

Buda, Debrecen? 641

Čakovec→ Csáktornya

Caransebeș→

Karánsebes

Carașova→ Krassóvár

Carei→ Nagykároly

Castres 965

Castres→ Castres

Cața→ Kaca

Cattaró 1036, 1037

Čazma→ Csázma

[Csázma], → Csázma

Česmica→ Csezmice

Chier→ Kurtakér

Čiacova→ Csák

Čičarovce→ Csicsér

Cireșoia, Decea→

Magyar-, Marosdécse

Cisteiu de Mureș→

Magyarcsesztve

Ciula Mică, Mare→ Kis-,

Nagycsula

Cluj-Napoca→

Kolozsvár mh

Kerezmen, →

Kolozsvár

[Kolozsvár], →

Kolozsvár

Codlea→ Feketehalom

[Feketehalom]

Coșeiu→ Kusaly

Cristian→

Kereszténysziget

[Kereszténysziget]

Csák 567, 1100

Csáktornya 859

Csánig ? 500

Csázma 542

Csázma [Csázma]

120, 1112, 1287,

1359

Csengerbagos 478

Csepely ? 239

Cserdi 667

Csetnek 637

Csezmice 454, 674,

759, 761, 824, 1048

Csicser 595, 874

Csíktaploca 501

Csongrád [Csongrád]

1323

Darabos ? 1301

Darvas (a

középkorban:

Hanva ?) 443, 826

Debrecen 319, 1129

Demandice→ Déménd

Déménd 1307

Dengeleg 610

Dobra ? 580

Domafalva ? 136

Dombró 473

Dortmund 964, 967

Dortmund→ Dortmund

Döbrönte 1043

Drábsko→ Darabos ?

Drisht→ Drivasto

Drivasto 611

Dubica [Dubica] 1331

Dúlháza 860

Dulovo→ Dúlháza

Dumbrava→ Dombró

Dunaszekcső

[Dunaszekcső]

1353

Dupuș → Táblás

(Tóbiás)

Durazzo 1014

Đurđevac→

Szentgyörgyvár

Durrës→ Durazzo

Eger 259, 268, 866,

901, 994, 1024, 1163,

1382

Eger [Eger] 199, 1318

Egerszalók 879

Eliášovce→ Illésháza

Eendréd ? 615

Eperjes 917

Erdély 6, 17, 29, 43,

45, 49, 51, 56, 76, 81,

245, 274, 339, 477,

504, 518, 587, 621,

647, 662, 724, 811,

1154, 1169, 1170,

1173, 1175, 1177,

1178, 1182, 1192,

1200, 1205, 1206,

1207, 1211, 1212,

1213, 1219, 1224,

1237, 1238, 1239,

1245, 1246

Erdély [Erdély] 359,

856, 956, 1046, 1070,

1281, 1305, 1313,

1317

Erdély/Székesfehérvár

[Erdély/Székesfehér

vár] 1286

Erdőd 234, 237, 300,

303, 529, 576, 622,

628, 853, 855, 871,

904, 911

- Esztergom** 117, 178,
201, 955, 1126, 1228,
1288, 1374, 1375
Esztergom ? 1255,
1258, 1259, 1260,
1261, 1262
Esztergom
[**Esztergom**] 97,
103, 104, 109, 122,
128, 177, 364, 369,
370, 371, 382, 385,
397, 953, 959, 1060,
1278, 1279, 1292,
1296, 1385
Ete ? 563
Farkasfalva ? 488,
1062
Feketehalom
[**Feketehalom**] 474
Feldioara→Földvár
Ferrara 1085, 1094,
1096
Ferrara→Ferrara
Firenze 991
Firenze→Firenze
Fossombrone 1087,
1120, 1121, 1122
Fossombrone→
Fossombrone
Földvár 278, 297, 1124
Fričovce→Frics
Frics 820
Galád Balátpuszta 346
Galgóc 411
Gara (Bodrog megye)
650, 1358
Gara (Valkó megye)
41, 64, 435, 526, 694,
730, 1369
Gasztony 593, 877
Gemér→Gömör
[Gömör]
Geremia ? 408
Gergelylaka 644
Gerse 322
Gibarac→Gibárt ?, →
Gibárt
Gibárt 285
Gibárt ? 343, 646
Gimes 96
Glogov 992, 996
Glogów Malopolski→
Glogov
Glovina 1017
Glówina→Glovina
Gorjani→Gara (Valkó
megye)
Gömör [Gömör] 119
Görcsöny 342
Görlitz 1125
Görlitz→Görlitz
Gregorovce→
Gergelylaka
Gubbio 957
Gubbio→Gubbio
Guşteriţa→
Szenterzsébet
[Szenterzsébet]
Gutenberg 1019
Gutenberg→Gutenberg
Gyarmat 547, 886
Győr 738
Győr [Győr] 271, 681,
775
**Győrujbarát (a
középkorban:
Nagybaráti)** 912
Gyula 607, 692
Gyula ? 459, 840
Hammelburg 990
Hammelburg→
Hammelburg
Hangács 217, 444
Härtagani→Zaránd
Hét ? 437
Himháza ? 384
Hlohovec→Galgóc
Horvátország 1157,
1198
Hrvatska→
Horvátország
Igló ? 1143
Illésháza 523, 1081
Ilok→Újlak
Ipolság 58
Italia→Itália
Itália 975, 1064, 1069
Ivanc 1006, 1012
Ivanić Grad→Ivanics
Ivanić-Grad→Ivanics
[Ivanics]
Ivanics 1342
Ivanics [Ivanics] 834
Jakószerdahely 1321
Jánk 696
Janowicze 984
Janowicze→Janowicze
Jasov→Jászó [Jászó]
Jászdózsa ? 1263
Jászó [Jászó] 1141
Jelenec→Gimes
Jibert→Zsiberk
Jidvei→Zsidve
Kaca 47
Kakaslomnic 409
Kálmánca 461, 468,
671, 829, 903, 1047
Kálmánca mh Szántó
719
Kalocsa 210, 969
Kalocsa [Kalocsa] 99,
101, 1295
Kamarcsa 520, 688
Kamarcsa [Kamarcsa]
116
Kamenz 1068
Kamenz→Kamenz
Kaposgyarmat 814

- Kapronca** ? 143, 160, 429, 506, 782
Karánsebes 1350
Kassa 164, 241, 272, 419, 634, 685, 686, 748, 765, 801, 815, 851, 1146, 1147, 1155, 1215, 1229, 1253, 1254
Kassa [Kassa ?] 682, 770
Kassa [Kassa] 768, 774, 777
Katafa 1009
Kávás 631
Kecset 1004
Kecskemét 469
Kecskemét ? 424
Kémes 67
Kereszténysziget [Kereszténysziget] 548
Kerzendorf 980
 Kerzendorf→
     Kerzendorf
Késmárk 897, 1158
Kesztölc 503
 Kežmarok→ Késmárk
Kis-, Nagycsula 273, 632, 900
Kis-, Nagylévárd 944
Kis-, Nagynarda 63
Kis-, Nagyrozvág, Rozvád 507, 1091
Kisasszonyfa 337, 635
Kisvárd 60, 299, 312, 341, 436, 578, 618, 700, 828, 867, 1035, 1102, 1103, 1384
Kolozsvár 439, 509, 512, 627, 771, 772, 791, 995, 1076, 1077, 1133, 1145, 1162, 1189, 1191, 1214
Kolozsvár [Kolozsvár] 731, 736, 1088, 1092
Kolozsvár mh
     Kerezmen 515
 Komárno→ Komárom
Komárom 742, 1314
Kopács ? 1336
Korbávia 413
 Korčula→ Korcsula
Korcsula 420
Korompa ? 1269
 Košice→ Kassa [Kassa], → Kassa [Kassa ?], → Kassa
Kosztolány ? 457, 822, 1041
 Kotor→ Cattaró
Kozara 571
Kozárd 450, 1045
 Kozora→ Kozara
Kőhalom 264, 281, 283, 1190, 1232
Körmend 183, 295, 609, 891, 1340, 1380
Körmöcbánya 885, 1156
Körmöcbánya ? 1277
Kőszeg 1235
Krassóvár 870
 Krbava→ Korbávia
 Kremnica→
     Körmöcbánya ?, →
     Körmöcbánya
 Krompachy→ Korompa ?
Kurtakér 18, 407
Kusaly 262, 456, 1334
Kutas 451, 672, 838, 1038
 L'ubietová→ Libetbánya
Lábatlan 746, 892
Lak 483, 522, 525, 528, 1063
Lak (Erdély) 406, 983
Lébény ? 1256
 Lechința→ Szászlekenice
Lele 293, 601
 Lelei→ Lele
 Lendava→ Alsólendva
 Lenka→ Sajólenke (a középkorban: Nenke)
 Levoča→ Lőcse ?, → Lőcse
Libetbánya 1150
Licio ? 1086
 Lippova→ Lippa
Lippa 430, 670, 757, 1160, 1166, 1388
 Livada→ Dengeleg
Losonc 471
Losonc ? 568, 569, 1105, 1107
Lőcse 313, 616, 868, 880, 884, 988, 1241, 1378
Lőcse ? 1267
 Lúč na Ostrove→
     Nagylúcs
 Lučenec→ Losonc ?, → Losonc
Lulijas ? 927
 Lunga→ Nyújtód
Magy 316
Magyar-, Marosdécse 604, 639
Magyarcsesztve 309
Magyarország 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 16, 20, 25, 26, 27, 28, 31, 34, 35, 36, 42, 44, 54, 57, 61, 62, 68, 69, 70, 71, 74, 78, 79, 80, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 93, 94, 106, 112, 113, 123, 125, 132, 133, 134, 135, 137, 138, 140, 142, 144, 146, 150, 152, 155, 157, 161,

- 162, 163, 165, 166,
167, 171, 172, 173,
174, 175, 176, 180,
187, 188, 189, 190,
192, 193, 194, 195,
196, 197, 198, 200,
202, 203, 205, 206,
207, 208, 213, 214,
215, 216, 218, 223,
226, 229, 230, 243,
244, 246, 254, 256,
260, 261, 267, 289,
292, 306, 308, 315,
325, 345, 348, 350,
352, 353, 354, 355,
357, 358, 363, 372,
373, 374, 375, 394,
396, 398, 399, 404,
405, 410, 412, 416,
422, 448, 452, 458,
463, 464, 470, 502,
505, 516, 541, 549,
585, 591, 594, 606,
620, 626, 636, 638,
642, 645, 664, 690,
704, 705, 707, 709,
713, 727, 728, 754,
781, 784, 788, 789,
805, 807, 809, 812,
816, 817, 818, 819,
821, 823, 839, 841,
844, 849, 864, 893,
895, 902, 905, 908,
914, 915, 919, 920,
921, 924, 926, 934,
938, 939, 940, 941,
947, 948, 960, 963,
966, 981, 1002, 1026,
1057, 1066, 1074,
1078, 1108, 1118,
1123, 1132, 1138,
1139, 1142, 1152,
1165, 1176, 1179,
1180, 1183, 1184,
1187, 1188, 1195,
1197, 1202, 1203,
1209, 1210, 1243,
1249, 1252, 1282,
1291, 1302, 1304,
1306, 1309, 1311,
1337, 1344, 1345,
1349, 1351, 1364,
1368, 1381, 1393
Magyarország ? 928,
929, 1181, 1265,
1266, 1270
Magyaróvár 383
Magyarszovát 379
Makó 1333
Malé, Vel'ké Leváre→
Kis-, Nagylévárd
Malonta ? 39, 722, 813
Máramaros megye
1387
Máramarossziget
1357
Maráza, Marócsa
1320
Máriabeszterce 1008
Marija Bistrica→
Máriabeszterce
Mattersburg→
Nagymarton
Medgyes 291, 334,
493, 699, 1075
Mediaş→ Medgyes
Merán 356
Merano→ Merán
Meszlen 55
Mezőtelegd 156, 235,
481, 764, 962, 1289,
1290
Mezőtúr 466
Mierovo→ Béke ?
Milej 227, 1040
Mindelheim 1106
Mindelheim→
Mindelheim
Miskolc ? 294
Modrus 314, 530, 533,
619, 1080, 1230
Modruš→ Modrus
Mohács 558, 562, 565,
890, 999
Mohács mh Pécs 426,
1039
Mohora 1042
Mojmírovce→ Ürmény
Montefiore dell'Aso
1113
Montefiore dell'Aso→
Montefiore dell'Aso
Mór 1227
Moravče→ Moravica
Moravica 393, 460
Moşna→ Muzsna ?, →
Muzsna
Muzsna 1365
Muzsna ? 649, 1134
Nádasd 50, 338, 496,
663, 706
Nagy-, Kissáros 756
Nagybánya 258
Nagybánya
[Nagybánya] 551
Nagycsűr [Nagycsűr]
182
Nagyenyed 212, 327,
329, 440
Nagykanizsa 388,
971, 1007, 1013
Nagykároly 586
Nagylózs ? 324
Nagylúcs 570, 1098
Nagymarja,
Nagymária ? 331
Nagymarton 961
Nagyrákos
(Nemesszer) 1330
Nagysalló 428, 1016,
1027
Nagyszalonta 1293
Nagyszeben 305, 323,
414, 498, 524, 869,
958, 1127, 1135,
1226, 1372

- Nagyszeben**
[Nagyszeben] 750,
1052, 1053
- Nagyszékely** ? 605
- Nagyszőlős** 1338
- Nagyvárad** 191, 236,
486, 487, 535, 584,
665, 760, 875, 898,
1031, 1079
- Nagyvárad**
[Nagyvárad] 129,
145, 151, 550, 755,
1294
- Nagyváty** 552, 888
- Néma** 540
- Német-, Zólyomlipcse**
? 1268
- Níma**→ Néma
- Nin**→ Nóna [Nóna]
- Nitra**→ Nyitra
- Nógrád [Nógrád]**
141, 780
- Nóna [Nóna]** 102,
1389
- Nové Mesto nad**
Váhom→ Vágújhely
[Vágújhely]
- Novigrad Podravski**→
Kamarcsa [Kamarcsa]
- Nyársardó** 1363
- Nyírbátor** 253, 475,
762, 843, 1299
- Nyírsaholy** 328
- Nyírlövő** 240, 850
- Nyitra** 121
- Nyújtód** 467, 1051
- Óbuda** 1110
- Olkusz** 1056
- Olkusz**→ Olkusz
- Olmütz** 1083
- Olomouc**→ Olmütz
- Ónod** 386, 387, 968,
970
- Opatovce**→ Vágapáti
- Oradea**→ Nagyvárad
[Nagyvárad], →
Nagyvárad
- Ostffyasszonyfa** 219,
833
- Otting** 1030
- Otting**→ Otting
- Ölved** 332
- Ötvös** 425, 574
- Paks** 349, 589, 916
- Palešnik**→ Palisna
- Palicsna** 225, 673, 827
- Palicsna Severin**→
Palicsna
- Palisna** 168
- Pálóc** 476, 848, 1140
- Pálos** 1172
- Páltiniş**→ Kecset
- Pâncota**→ Pankota
- Pankasz** 1010
- Pankota** 1335
- Pápa** 445, 1044
- Partizánska, Slovenská**
Lupča→ Német-,
Zólyomlipcse ?
- Passau** 1136
- Passau**→ Passau
- Pásztó** 354a
- Pavlovce nad Uhom**→
Pálóc
- Pécs** 40, 73, 184, 238,
266, 282, 288, 301,
344, 480, 482, 490,
491, 557, 572, 640,
720, 749, 758, 779,
783, 799, 800, 894,
907, 1186, 1193,
1199, 1373
- Pécs** ? 298, 320
- Pécs [Pécs]** 115, 275,
277, 287, 527, 537,
553, 573, 691, 725,
797, 798, 810, 1298,
1341
- Pécs, Zebin** ? 657
- Perdonis** ? 423
- Peremarton** 906, 1128
- Pesaro** 972, 976
- Pesaro**→ Pesaro
- Pescia** 1034
- Pescia**→ Pescia
- Pest** 269, 614, 617,
666, 747, 873, 1073,
1104, 1117, 1220,
1221, 1247
- Pest [Pest]** 660, 661,
751
- Pest [Pest]** ? 159
- Piacenza** 978
- Piacenza**→ Piacenza
- Piešťany**→ Pöstyén
- Poljana** 304, 577
- Poljane**→ Poljana
- Požega**→ Pozsega
[Pozsega], → Pozsega
?, → Pozsega
- Pozsega** 251, 252, 510,
538, 741, 753
- Pozsega** ? 808
- Pozsega [Pozsega]** 98,
107, 952
- Pozsony** 92, 1174,
1216
- Pöstyén** 989
- Prága** 997
- Praha**→ Prága
- Prázsmár** 280, 339
- Prejmer**→ Prázsmár
- Prešov**→ Eperjes
- Pusztaszentlászló** 865
- Rákos** ? 432, 1352
- Rákosszentmihály mh**
Pest 484, 1061
- Rans** ? 872
- Rápolt** 1328
- Ražňany**→ Nyársardó

Rechnitz→ Rohonc
Regensburg 1029
 Regensburg→
 Regensburg
 Reghin→ Szászrégen ?
Rohonc 19
Rojcsa 684
 Rovišće→ Rojcsa
Rozgony 1049
 Rozhanovce→ Rozgony
 Rozvadze→ Kis-,
 Nagyrozvágy, Rozvád
Rozsonda
 (Rózsavölgy) 654,
 677, 1347
 Ruja→ Rozsonda
 (Rózsavölgy)
 Rupea→ Kőhalom

 Šahy→ Ipolyság
Sajólenke (a
 középkorban:
 Nenke) 248, 1329
 Šaľa→ Vágsellye ?
Salánk mh Rasna 211,
 1000
 Salanki→ Salánk mh
 Rasna
 Salonta→ Nagyszalonta
 Šamorín→ Somorja
Sánkfalva 499, 1082
 Šankovce→ Sánkfalva
 Sántana→ Újszentanna ?
 Šaroš pe Tárnavé→
 Szászszáros [Sáros]
Sárospatak 656, 723,
 790
Sárospatak ? 1310
Sárvár 427
Sátoraljaújhely
 (Szépbánya) 1308
 Satu Mare→
 Szatmárnémeti
 Sebeş→ Szászsebes
 [Szászsebes]

Segesvár 32, 37, 279,
 708, 918, 1109, 1161,
 1233, 1348
Selmecbánya 802
 Šemša→ Semse
Semse 401
 Senereuş → Szénaverős
 Senj→ Zengg
 Šibenik→ Szebenikó
 Sibiu→ Nagyszeben
 [Nagyszeben], →
 Nagyszeben
 Sighetu Marmăciului→
 Máramarossziget
 Sighişoara→ Segesvár
Siklós ? 250
 Sklabiňa→ Szklabinya
 Slavonija→ Szlavónia ?,
 → Szlavónia
 Slezsko→ Szilézia
Som ?, Pozsony ? 1322
Somlófalva ?, Szeged ?
 560
Somogy [Somogy] 95
Somorja 678, 863
Sopron 126, 1273
Spalato 987
Spalato [Spalato] 90
 Spiš→ Szepes [Szepes],
 → Szepes ?, →
 Szepes
 Spišská Nová Ves→ Igló
 ?
 Split→ Spalato [Spalato],
 → Spalato
 Sredice→ Jakószerdahely
 Srem→ Szerém
 [Szerém], → Szerém
 Srijedna→ Zredna (a
 középkorban
 Szerdahely)
Stájerország 1090
 Staré→ Sztára
 Steiermark→
 Stájerország
 Štítinik→ Csetnek

Streissângeorgiu→
 Sztrigyszentgyörgy
 Stropkov→ Sztropkó
Strzegom 1111
 Strzegom→ Strzegom
 Suatu→ Magyarszovát
 Şura Mare→ Nagycsűr
 [Nagycsűr]
 Svilna→ Szvinna
 Svodín→ Szőgyén

Szabadbattyán 643,
 1130
Szakoly 233
Szalonna 381
Szászlekenke 455
Szászrégen ? 1271,
 1272, 1275
Szászszáros [Sáros] 608
Szászsebes
 [Szászsebes] 1022
Szatmárnémeti 154
Szebenikó 652
Szécs ? 402
Szeged 46, 276, 333,
 446, 449, 546, 579,
 600, 612, 769, 787,
 887, 1194
Szeged [Szeged] 837
Szék ? 857
Székesfehérvár 148,
 321, 602, 624, 687,
 697, 732, 739, 743,
 744, 776, 778, 793,
 795, 796, 803, 1093,
 1095, 1225, 1356
Székesfehérvár
 [Székesfehérvár] 149,
 265, 361, 658, 733,
 737
Szekszárd 592, 1196
Szeleste 59, 326, 882
Szénaverős 1339
Szentbertalan ? 543,
 862

- Szenterzsébet**
[Szenterzsébet]
1015
- Szentgyörgyvár** 559
- Szentkirály** ? 623
- Szentmiklós** ? 1324
- Szepes** 181, 391, 447,
836, 974, 982, 1151,
1153, 1159
- Szepes** ? 1257
- Szepes [Szepes]** 1284
- Szepetnek** 1005, 1011
- Szerém** 22, 147, 830,
1171
- Szerém [Szerém]** 390,
932
- Szilás?, Szilágy?,
Zilah?** 721
- Szilézia** 949, 1058,
1059
- Szklabinya** 249
- Szlavónia** 21, 24, 127,
169, 170, 185, 395,
922, 923, 925
- Szlavónia** ? 77, 1264
- Szombathely** 10, 72,
351, 596
- Szőgyén** 1371
- Sztára** 648
- Sztrigyszentgyörgy**
1001
- Sztropkó** 257
- Szuhafő** 881
- Szvinna** 508
- Táblás (Tóbiás)** 335,
1131
- Taliándörög** 139, 377
Tartlau → Prázsmár
- Tapolca** ? 433, 1003
- Tata** 729
- Tauka**→ Tóka
- Teaca**→ Teke ?
- Teiuș**→ Tövis ?, →
Tövis
- Teke** ? 1276
- Tekovské Lužany**→
Nagysalló
- Temesvár** 307, 861,
1020
- Tilcagd**→ Mezőtelegd
- Timișoara**→ Temesvár
- Turner** ? 1390
- Tiszabездéd** 1392
- Tóka** 716
- Tolna** 53, 513, 735,
794
- Tolna** ? 1274
- Toplița**→ Csíktaploca
- Torda** 492, 711, 858
- Tőketerebes** 847
- Töttös** 588
- Tövis** 378
- Tövis** ? 1303
- Trebišov**→ Tőketerebes
- Trenčianske Jastrabie**→
Ölved
- Trenčín**→ Trencsén
- Trencsén** 1185
- Treviso** 1021
- Treviso**→ Treviso
- Túr** ? 659, 792
- Turda**→ Torda
- Túrony** 255, 1072
- Ugra** 545
- Újlak** 651
- Újszentanna** ? 521
- Ungvár** 438
- Unirea**→ Aldorf
- Ura** 48
- Uzsa** 153
- Uzsa** ? 804
- Uzshorod**→ Ungvár
- Ürmény** 1285
- Vác** 30, 222, 224, 714,
766, 1071, 1217
- Vác [Vác]** 712, 1325
- Vágapáti** 1319
- Vágsellye** ? 228
- Vágújhely [Vágújhely]**
597
- Vaja** ? 896
- Valkóvár** 1315
- Valvasone** 986
- Valvasone**→ Valvasone
- Vány** ? 1327
- Varasd** 317, 347, 1367
- Varaždin**→ Varasd
- Vari**→ Vári (Mezővári)
- Vári (Mezővári)** 1346
- Vásárhely** ? 1018
- Vaskomját** 453, 832
- Vel'ký, Malý Šariš**→
Nagy-, Kissáros
- Velenca** 977, 1084,
1119
- Velika**→ Velike
- Velike** 186, 599
- Vel'ká Lomnica**→
Kakaslomnic
- Venezia**→ Velenca
- Verbóc [Verbóc]** 1332
- Verebély** 15
- Vértes** 633
- Veszprém [Veszprém]**
100, 365, 689, 1283,
1300
- Vetés** 421, 668, 785,
854, 1023
- Vetiș**→ Vetés
- Vingard**→ Vingárd
- Vingárd** 846, 1089
- Vinohrady**→
Nagyszőlős
- Visegrád [Visegrád]**
130
- Voćin**→ Atyina
- Vráble**→ Verebély

- Vrbovec→ Verbóc   **Szerdahely)** 231,
[Verbóc]   472, 1028, 1050
Vukovar→ Valkóvár   Zvolen→ Zólyom
- Wien→ Bécs ?   **Zsiberk** 1244
   Zsidve 330, 913
- Zadar→ Zára
- Zágráb** 65, 418, 462,
   495, 519, 679, 726,
   835, 998, 1065, 1067,
   1362
- Zágráb ?** 717
- Zágráb [Zágráb]** 105,
   110, 111, 114, 118,
   367, 368, 389, 517,
   590, 655, 767, 993,
   1326, 1391
- Zágráb mh Gragena**
   465
- Zágráb, Zára** 935, 943
- Zágráb, Zára, András ?**
   1099
- Zagreb→ Zágráb, Zára,
   András ?, → Zágráb,
   Zára, → Zágráb mh
   Gragena, → Zágráb
   [Zágráb], → Zágráb ?,
   → Zágráb
- Zákány** 556
- Zala megye** 66, 124,
   1297
- Zalaháshágy** 284
- Zalakomár ?** 710
- Zaláu→ Zilah ?
- Zára** 403, 930, 931,
   933, 945, 1055, 1386
- Zaránd** 296
- Zemplén [Zemplén]**
   392, 973
- Zengg** 539, 544, 702,
   883, 1312
- Zilah ?** 415
- Zólyom** 629, 1149
- Zredna (a**
   középkorban

Tartalomjegyzék

A sorozatszerkesztő előszava	5
The prefix of the serial editor	7
Bevezetés. Magyarországi diákok a középkori itáliai egyetemeken	9
A diákok származási helye	11
A hallgatók társadalmi helyzete	13
Az egyes fakultások részesedése és a fokozatszerzés	15
Tanulmányok más egyetemeken	18
Magyarországi diákok a középkori francia egyetemeken	19
A diákok létszáma	20
A diákok származási helye	22
A diákok társadalmi állása	23
Egyetemi fakultások és graduálás	24
Egyéb tanulmányok	25
Híresebb diákok	26
Magyarországi diákok a középkori német egyetemeken	28
Egyetemek a középkori Német Birodalomban	28
A peregrináció irányai	30
A diákok származási helye	32
A diákok társadalmi állása	33
Egyetemi fakultások és fokozatszerzés	33
Tanulmányok más egyetemeken	34
Jelentősebb diákok	35
Magyarországi diákok angol egyetemeken	37
Rövidítésjegyzék	38
Az Adattárban lévő rövidítések jegyzéke	43
Az adatok közlésének módja	82
Information on how to use the book	88
ADATTÁR	95
Francia egyetemek	
1. Laon	97
2. Párizs	97
3. Toulouse	109
4. Orleans	109
5. Montpellier	110
6. Párizs (nem biztosan magyarországiak)	110
Angol egyetemek	
7. Oxford	111
8. Lincoln	111

Itáliai egyetemek

9. Bologna	111
10. Vicenza	188
11. Padova	188
12. Nápoly	275
13. Róma	278
14. Perugia	285
15. Verona	293
16. Firenze	293
17. Siena	299
18. Pavia	303
19. Ferrara	304
20. Velence	324
21. Bologna (nem biztosan magyarországiak)	324
22. Padova (nem biztosan magyarországiak)	326
23. Róma (nem biztosan magyarországiak)	328
24. Ferrara (nem biztosan magyarországiak)	328
25. Veress Endre művében szereplő, de az adattár korábbi részében figyelembe nem vett („kihúzott”) személyek	329

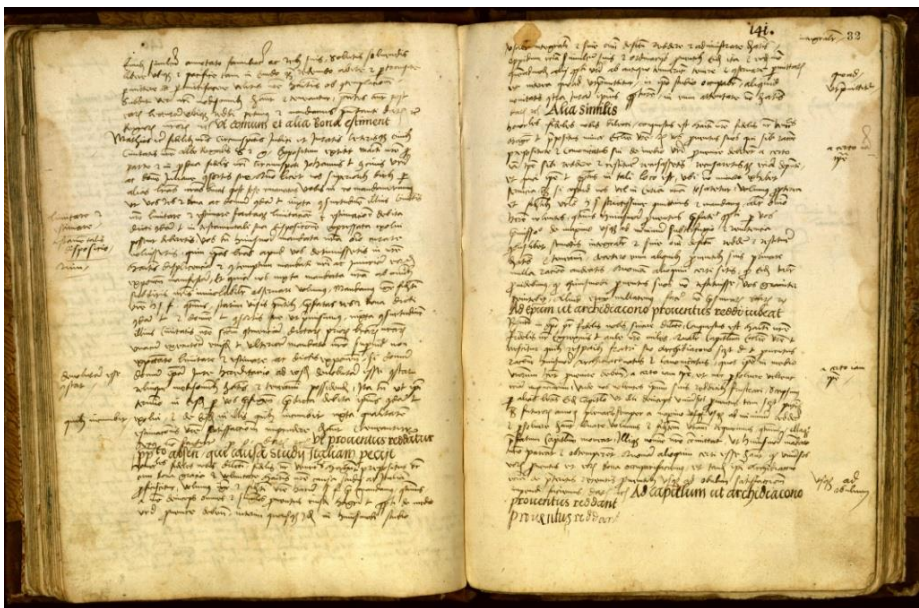
Német egyetemek

26. Lipcse	343
27. Köln	345
28. Heidelberg	350
29. Rostock	350
30. Erfurt	351
31. Bázél	351
32. Ingolstadt	352
33. Wittenberg	353
34. Freiburg	354
35. Tübingen	354
36. Lipcse (nem biztosan magyarországiak)	354
37. Köln (nem biztosan magyarországiak)	355
38. Heidelberg (nem biztosan magyarországiak)	355
39. Rostock (nem biztosan magyarországiak)	355
40. Erfurt (nem biztosan magyarországiak)	355
41. Bázél (nem biztosan magyarországiak)	356
42. Ingolstadt (nem biztosan magyarországiak)	356
43. Frankfurt ad.Oder (nem biztosan magyarországiak)	356

Ismeretlen egyetemen fokozatot szerzett személyek

44. Magyarországiak	356
45. Nem biztosan magyarországiak	375

Névmutató	378
Helynévmutató	410

1. Az uralkodó utasít egy káptalant, hogy adja ki Itáliában tanuló prépostjának javadalmát (OSZK)

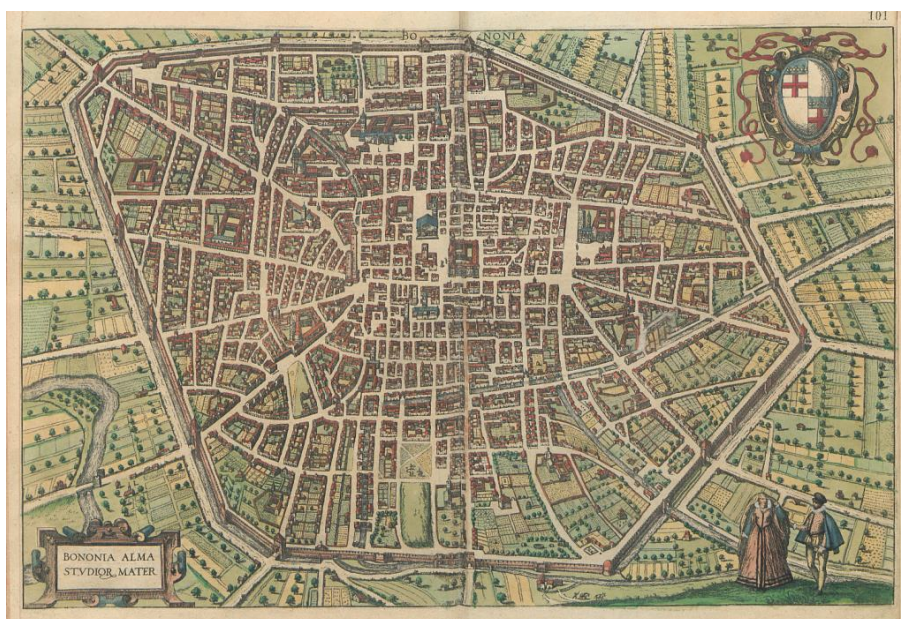

2. Párizs térképe az egyetemmel (EK)

3. Oxford városának látképe egyetemi professzorral és diákkal (EK)

4. Bologna városának térképe (EK)

5. Perugia egyeteme 1308-ban alakult (EK)

6. Róma városi egyetemét 1303-ban alapította VIII. Bonifác pápa (EK)

7. Siena egyeteme korábbi előzmények után 1357-ben kapott császári megerősítést (EK)

8. Németország első egyeteme 1386-ban jött létre Heidelbergben (EK)

9. Köln egyetemét 1389-en alapították (EK)

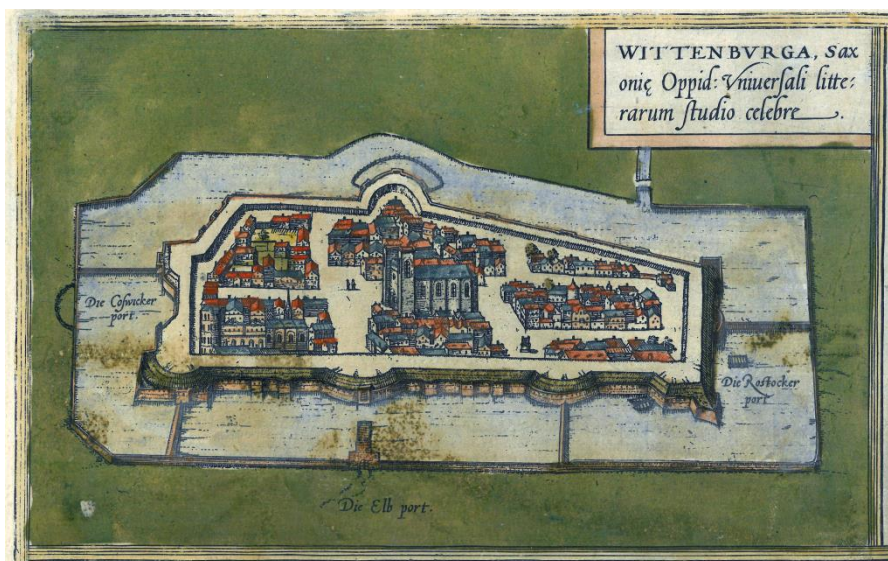

9. A svájci Baselben 1460-ban nyílt meg az egyetem (EK)

10. A Prágából elköltöző német tanárok és diákok 1409-ben alapítottak egyetemet Lipszében, amelyet V. Sándor pápa erősített meg (EK)

12. A később oly híres német egyetem Wittenbergben 1502-ben alakult meg (EK)